

ספר

אֲשֶׁר בִּנְחָל

חלק ב"ג

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר פנחל הנזכר
מקור הקטף וסבתם, ענינים נוראים ומפלאים, עצות וקרות,
התחזקות והתעוררות להתקרב אל השם ותפודו בכל הרעה
והרעה בכל מקום שהוא, ומה מי שיהיה.

בנו ומסד על פי דברי רבנו הקדוש ומנצח, אור הנגון והנצחון
בזמנא קדישא עלאה, ארוננו מורנו ורבנו

רבי נתן מברסלב

זכותו יגן עלינו

ועל פי דברי תלמידו, מורנו הנאון הקדוש, אור נפלא, אשר
כל רב לא יאגיד לו

רבי נתן מברסלב

זכותו יגן עלינו

ומשלב כמספר תורה, נביאים, כתובים ומספר הכתובים
הקדושים מנסרא ומקדשים וזהר הקדוש

חוקא לרמז על ידי
הסודי ברסלב
עית"ק ירושלים תובב"א

פְּתַח דְבָר

הַנְּהַ חֲלָקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כְּמָה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמֵחִים וּמְחַזְּקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חֵיוֹתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׁאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לִוְקָחִים מִסְּפָרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְּפָרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדָבָר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַנְּהַ סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כִסְדָר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֶךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכְּמָה שָׁנִים, וְכֵן חִסְרִים הִרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכְּמָה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסִדָּר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", מִהַמְּכַתְּבֵי הָרִאשׁוֹן שְׁנֵי עֵד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתְּפָם בְּיֹתֵר מֵעֲשָׂרִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סִדָּר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי-כֵן מִכְּתָב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וּכְמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבָר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיסִים עֲתָה אֶת כְּרֶךְ פֶּגַ,
וּמִקְוִים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבִלְבָנוּ תִקְוָה, שֶׁכָּל מִי שְׁיִקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מְאֲרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלֻבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרֻד
וְהִנְמִךְ בִּיּוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאִפְסוֹ נִפְלְאָ וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכָּל
תַּחְתּוֹן, מֵעִילָא לְעָלוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׁרָגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פְרֻטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁיִתְמִיד בָּהֶם, וְאֵזוּ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמְתִי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בְּלִים נִפְלוּ לְנוֹ
בְּנִעִימִים, אוֹר הַגְּנוּזִי וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֹאמֵר עִין ל'א ר'אֲתָה
אֱלֻקִּים זִוְלַתִּיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמָּה, אֲמֵן
וְאֲמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א: עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֻכְמִים יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵינוּ לְאוֹר.

הֵינּוּ מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁאֵדָם לומד, צָרִיף שְׂיִקְבֵּל וְיוֹצִיא מֵהֶם מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת, שֶׁלֹּא יִהְיֶה מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, שְׂיִקְבֵּל וְיִלְמַד מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁלומד מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת, שְׂיִדַּע אִיךָ לְהַתְנַהֵג — הֵן לְעֲצֻמוֹ וְהֵן לְאַחֲרֵים, שְׂמַתְנַהֲגִים לְפִי דַעְתּוֹ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, וְכִפִּי הַמְּמַשְׁלָה וְהַרְבֵּנוֹת שְׂיִשׁ לוֹ, הֵן לְרַב אוֹ לְמַעַט, וְכֹל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֻכְמִים וְכוּ'.

וְהִנֵּה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת אַמוּנַת חֻכְמִים הוּא, כְּשִׂיזוּכָה לְסַלֵּק אֶת דַּעַת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי, וְיִדַּע וְיִבִּין בְּאֱמֶת בְּאִיזָה מְעַמֵּד וּמַצִּב אָנִי נִמְצָא, וְעַל-כֵּן עָלִי לְסַלֵּק אֶת דַּעְתִּי לְגַמְרֵי, וְכֹל מֵה שְׂאוֹמֵר לִי הֶחֱכֵם הֵרַב הָאֱמֶת, אָנִי צָרִיף לְקַבֵּל עָלַי כֹּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּהוּא זֶה — דְּבַר קָטָן וְדְבַר גָּדוֹל, וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, מִדְּבַרְיוֹ נִמִּין וּשְׂמֵאל, וְכִמוֹ שְׂאִמְרוּ חֻכְמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (סְפָרֵי, שׁוֹפְטִים יא): אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל נִמִּין שֶׁהוּא שְׂמֵאל וְכוּ'; וְלִהְשָׁלִיף מֵאֵתוֹ כֹּל הַחֻכְמוֹת, וְלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ שׁוֹם שְׂכָל בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יְקַבֵּל מִהַצְדִּיק וְהֵרַב שְׂבִדוֹר. וְכֹל זִמָּן שְׂנַשְׂאָר אֲעָלוֹ שְׂכָל עֲצֻמוֹ, הוּא אֵינוֹ בְּשְׁלֵמוֹת וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב לְצַדִּיק, אֲבָל כְּשִׂזוּכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי אֵל

הַצַּדִּיק וְהָרַב הָאֵמֶת, אִזּוּ יָכוֹל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ (עֵינֵי לְקוּשֵׁי-מוֹהַרֵּן, חֶלֶק א', סִימָן כַּג), וְגַם יִזְכֶּה לְצֵאת מִשְׁטֵיטוּתוֹ, שְׂנֵדְבִקוֹ בּוֹ עַל-יְדֵי עוֹנוֹתָיו (עֵינֵי שִׁיחוֹת-הַרֵּן, סִימָן טו), כִּי הַצַּדִּיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחֲדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדֹל וְעַד קָטָן, דְּרִי מַעֲלָה וְדְרִי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עֲלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצַּדִּיק בְּפִשְׁטוּם וְלְהַלְבִּישׁם בְּכָלִים מְכֻלָּים שׁוֹנִים לְכָל הַשְׂוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלְבָלִי לוֹמֵר וְלְהַמְצִיא סְבֻרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֵלּוּ הַחוּלְקִים עַל הַצַּדִּיק, לְמוֹדֵם הוּא מִמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשֵּׁם יוֹצֵא מִשְׁפֵּט מַעֲקֵל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֲפֹלוֹ לְהִנְהִיג אֶת עַצְמָן, מִכָּל שָׂבֵן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוּב עַל פְּגַם אַמוּנַת חֲכָמִים, וְכִשְׂאָחַד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבָר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׂזִיחָה מְקַשָּׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מְשִׁיב וּמְתַרְץ אֶת הַשְׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סְפָרִים לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָרַב הָאֵמֶת, שֶׁהוּא שָׂכַל הַבּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: יֵשׁ בְּמָה סְפָרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לִהְיוֹת עוֹד בְּמָה סְפָרִים, וְכֻלָּם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאֲסוּר לְלַעֵג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵינֵי לְקוּשֵׁי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסְּפָרִים הַמְדַבְּרִים מִחֲקִירוֹת צְרִיכִין לְהַרְחִיקָם בְּמִטְחֹי קֶשֶׁת, וְלִבְעָרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֲמֵץ וְשֶׂאִוֹר יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ', וְכִי וְרֵאיוּ לְגִזּוֹר שְׂלֵא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נְשִׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסְּפָרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּדַרְכֵי הָאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בּוֹדָאֵי מַצְוֵה גְדוּלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סְפָרִים בְּחוּל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שְׂמֵדְבַר מִעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדַרְכֵי פִשְׁט, אוֹ דְרוּשׁ, אוֹ רְמֵז, אוֹ

סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקיץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי פי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר חי על פני האדמה לעיין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחומר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו ואנך ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולג'צח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תַּחבּוּלוֹת עוֹשִׁים וְכִמָּה סִפְרִים לְאֲלָפִים
 וְלִרְבּוּבוֹת מַחְבְּרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֵּן בְּנוֹ
 שֶׁל קַל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ'
 סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל
 הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין
 לְעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הַרְחוֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְפְדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאוּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבָלָיו וּבְטַעֲוִיתָיו וְכוּ',
 וְכִמָּה סִפְרִים וְתַחבּוּלוֹת אֵין מִסְפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֶצֶה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ
 בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בְּנוֹ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת,
 וְלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמַצָּא, שְׁכַל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נְמַצָּאִים
 בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן
 כִּמָּה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בְּתוֹרָה, מְכַל שְׁפָן
 וְכָל שְׁפָן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעִמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסִּפְרִים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחָבְרוּ עַד הַנּוֹה, עַדִּין אֵינָם חֹלֵק אֶחָד מֵאֶלֶף מַעֲמֵק
 רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁיִּתְגַּלוּ עוֹד, בְּעֵת שֶׁיִּתְגַּלוּ סִתְרֵי וְרִזֵּי הַתּוֹרָה
 הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבִזּוֹת שׁוֹם סִפֵּר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְפַּשְׁטִים אֵלוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֲצֻמְן
 בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אַחֲרִים מְחִיִּין אֶת עֲצֻמְן בְּסִפְרִים אַחֲרִים
 דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מפל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקושי-מוהר"ן, חלק א', סימן ג), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהיינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מפל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דיקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בענה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהיינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה ביודעים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, ורחבא חברי ליה, ורחבא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, באשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשק, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן כן יהי רצון!

סֵפֶר

אֲשֶׁר בִּנְחַל

כֶּרֶךְ פֶּג

י"ח קנא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח, י' שבט ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל
הימים.

מה אמר לך, ידידי הקר! כשאדם מדבק את מחשבתו בו
יתברך, כל היום הוא רק חושב מחשבות קדושות, אזי החלומות
שלו הם גם-כן חלומות קדושים, ועל-כן תהיה שמח מאד מאד
בענין החלומות.

ואודות שאמה זוכה לסיים מסכתא אחר מסכתא, תדע שזו כל
שמחתי ונחמתי, כי זה מה שאני רוצה תמיד, שתלמידי יזכו לסיים
מסכתא אחר מסכתא, כי רק זה ישאר ממך. ומובא בתקוני זהר (דף
יד:): מאן דירית מסכתא חדא, יהיבנא ליה עלמא חדא, מי שזוכה
לסיים מסכת אחת — נותנים לו עולם אחד. ועל-כן אשרי מי
שזוכה לסיים מסכתא אחר מסכתא, שעל-ידי-זה יזכו לעולמות
רוחניים.

יב אָשׁוּר י"ח קנב — י"ח קנב בנחל

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

ראה לחזק את אנשי שלומנו תמיד להיות בשמחה, שאתם זוכים לגור בעיר רבנו ו"ל ביבנאל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח קנב.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר בשלח, י' שבט ה'תשנ"ב.

שלום רב אָל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, יעזר לך הקדוש־ברוך־הוא, שתרוי רב נחת מפל הילדים.

טוב מאד, שתמשיכי לכתב מאמרים בשביל העתון "אור יבנאל", פי תהלה לאל, הדבורים שלך מאד מושכים את הלב אליו ותברך, ועל־כן תתמידו מאד בדבר זה, הקדוש־ברוך־הוא יעזר לך, שתזכי להוציא מהכח אל הפעל חשקך וכסופך, ותקרבי נשמות ישראל אליו ותברך, על־ידי המאמרים הנפלאים שאת כותבת, פי תהלה לאל, יש לך עט מאד יפה וקולעת אָל השערה.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בתייך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח קנב.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר בשלח, י' שבט ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה מְבַשֵּׂר שְׂיִצְאָ לְאוֹר
כָּכָר "אֲשֶׁר בַּנְחֹל" חֶלֶק ג', וְאַתָּה כָּכָר אוֹחֲזוּ בַחֲלֶק ד'. מֵה אָמַר לָךְ,
יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שְׂיִשׁ
לִי, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שְׂיִשְׂאָר מִמֶּנִּי. וְתֹאמִין לִי, שְׂאֲנִי מִכִּין
בְּשִׁבְלֶיךָ כַּמָּה סְפָרִים נִפְלְאִים וְכֵן אֵינִי חוֹשֵׁד בְּךָ, חֲסֵי-וְשִׁלּוֹם, שׁוֹם
דְּבָר, אֲדַרְבֶּה, אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂיִשׁ לָךְ וּלְאַשְׁתְּךָ
יוֹמָם וְלַיְלָה בְּשִׁבְלִי לְהַדְפִּיס הַסְּפָרִים, יַעֲזוֹר לָכֵם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁתּוֹכּוּ לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעַל לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים,
וְתִמְלַא כָּל הָאֶרֶץ דְּעָה לְדַעַת אֶת ה'.

נָא וְנָא רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נִפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה הִיא
הַיְסוּד וְהַעֲקָר אֲצֵל הָאָדָם, כִּי מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תָּמִיד, עַל-יְדֵי-זֶה אֵין
לוֹ שׁוֹם מִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וּבִלְבוּלִים וְדַמְיוֹנוֹת, לֹא-כֵן מִי שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֲרֵי
הַצַּעַר, אֲזִי הַצַּעַר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו, וּמִתְמַלֵּא עִם דַּמְיוֹנוֹת וּפְחָדִים
יְתִירִים, וְזֶה הוֹרֵס לוֹ אֶת הַחַיִּים. וְעַל-כֵּן הִזְהִירָנוּ כָּל-כַּף רַבְּנוּ וְ"ל
עַל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה, כִּי רַק בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַגְּאֻלָּה, כִּי בְשְׂמֻחָה תִּצְאוּ
(יִשְׁעִיהוּ נֵה, יב), עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה יוֹצְאִים מִהַגְּלוּת, וְאַנְחֵנוּ מִחַפְּסִים אֶל
מְשִׁיחַ, שֶׁהוּא אוֹתִיּוֹת יִשְׁמַח, כִּי מְשִׁיחַ יִשְׂמַח אֶת כָּלֵל נִשְׂמוֹת
יִשְׂרָאֵל, כִּי הוּא יַגְלֶה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ תְּבַרְךָ בְּגִלּוּי כְּזֶה, עַד
שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה לְרְאוֹת בְּעֵינָיו בְּשָׂר אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ
תְּבַרְךָ, וְאַצְלוֹ תְּבַרְךָ "עֹז וְחֻדְוָה בְּמִקְוָמוֹ" (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' טז, כז),
וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׂמֻחָתְכֶלִים רַק עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נַעֲשִׂים מִמִּילָא
שְׂמֻחִים וְעַל-יָזִים, כִּי מֵה יִשׁ לְדָאג אִם הָאָדָם מְסַתְּפֵל רַק עַל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַקֵּר הַדְּאָגוֹת הֵן רַק מִחֲמַת עֲוֹנוֹת, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב
(תְּהִלִּים לח יט): "אֲדָאג מִחֲשֹׂאֲתִי", כִּי הַעֲוֹנוֹת מְבִיאִים לְאָדָם דְּאָגוֹת
וּפְחָדִים יְתִירִים, וְעַל-כֵּן צְרִיךְ הָאָדָם לְמִסֵּר נִפְשׁוֹ לְהִיּוֹת תָּמִיד
בְּשְׂמֻחָה עֲצִימָה, וְהַשְּׂמֻחָה תִּרְחִיב לָךְ אֶת הַמַּחֲזִין, וְתוֹכָה לְהַכְּלִל בּוֹ
תְּבַרְךָ לְגַמְרֵי.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּעֵין יַעֲקֹב חֶק וְלֹא יַעֲבֹר,
כִּי הַלְמוּד הַזֶּה מְסַגֵּל לְיִרְאֵת שָׁמַיִם, וְגַם רַבְּנוּ וְ"ל וּמִוִּהַר-נִי"ת וְ"ל
לְמוֹדוֹ בְּכָל יוֹם עֵין יַעֲקֹב, וְכֵן הֵרֵב מִשְׁשַׁעְהֲרִין וְ"ל חִבֵּר אֶת

המראה מקומות על "ספר-המדות", על-פי סדר 'עין יעקב', כי זו היתה הנהגה כללית אצל אנשי שלומנו היקרים — ללמד בכל יום 'עין יעקב', שהיא אנגדה, וחקמינו הקדושים אמרו (ספרי פרשת עקב): רצונך להפיר את מי שאמר והיה העולם — למד אנגדה; והרב הקדוש הבעל התניא ז"ע אמר פעם, ש'עין יעקב' אנגדות חז"ל, הם קבלה מעשית (ויש בדבריו הקדושים האלו סוד נפלא ואין כאן המקום להאריך בזה).

ראה לחזק את עצמך להדפיס ספר אחר ספר, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך ולאשתך לרוות רב נחת מכל ילדיך.

פה תקבל רצוף מכתב שתשלח ל...

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח קנר.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח, י' שבט ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מה מאד חשקה נפשי לראותך, או על-כל-פנים פתיבתך, כי עדין אתה חקוק בפנימיות לכבי לטוב כל הימים.

נא ונא ראה למטר את נפשך על מדת השמחה, כי השמחה היא היסוד בנדעת רבנו ז"ל, וכל הצרות והיסורים שעוברים על האדם הם רק מחמת חסרון השמחה, כי כשאדם תמיד שמח, על-ידי-זה מבטל מעצמו את כל הדינים והמרידות והעקמיות שמסבבים אותו, ורואים בחוש, אדם שהוא שמח, הוא אף פעם לא יהיה בכעס וקפדות, ואף פעם לא יפחד מאף אחד, לא-כן אדם שהוא מלא עצבות ומרידות, הוא תמיד בכעס ובקפדות, ותמיד פוחד פחדים של הבל. ועל-כן ראה למטר את עצמך רק על נקדה זו — להיות תמיד שמח, ותקבל את כלם בסבר פנים יפות, ותתחיל בביתך זו אשתך, שתשרה שמחה בתוך ביתך, וחקמינו הקדושים

אָמרו (ראש השנה ו): אָשׁה — בַּעֲלָה מְשֻׁמָּחָה; וצְרִיכִים לְהַכְנִיס שְׁמֻחָה בַּתּוֹךְ הַבֵּית, וְלֹא חֵס וְחִלְיָה אֵינָה מֵתַח וְכו', וְכֵן בַּעֲבוּדָה עִם אַנְשִׁים וְכו', כְּשִׁמְקַבְּלִים אֶת כָּל אָדָם בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַבֵּים הַקּוֹנִים וְהַקְּלִינְטִים וְכו', כִּי בְּנֵי-אָדָם אוֹהֲבִים תְּשׁוּמַת-לֵב, וְכִשְׁמַחֲיָכִים אֲלֵיהֶם, זֶה יוֹתֵר שׁוֹה מִבְּרַבּוּרִים וּשְׁלוֹ וְדָגִים, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (פְּתוּבוֹת קִיא): טוֹב הַמְּלַבֵּין שְׁנַיִם לְחַבְרוֹ יוֹתֵר מִמִּשְׁקָהוּ חֵלֶב; הֵינּוּ שְׁמֵרָאָה לְאָדָם פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת, זֶה יוֹתֵר מִשְׁנוֹתָן לוֹ כָּל הַמַּעֲדָנִים שְׁבַע-עוֹלָם. וּבִאֲמַת רַבְּנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ, אָשׁר מִי שְׁשׁוּמַח תָּמִיד — הוּא מְצָלִיחַ, וְעַקֵּר הַפְּרִנְסָה נִשְׁפַּעַת לְאָדָם רַק עַל-יְדֵי שְׁמֻחָה. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לִהְיוֹת בְּשֻׁמְחָה תָּמִיד, כְּדֵי לְזַכּוֹת לַפְּרִנְסָה. וְאֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מְסַפְּרִים, שֶׁפַּעַם אַחַת הִתְאַנַּח אֶחָד מֵאֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְחַבְרוֹ, וְאָמַר לוֹ, שְׁמָאֵד מְאֹד קָשָׁה לוֹ הַפְּרִנְסָה, וְהוּא מְסַבֵּב בְּחֻבוֹת, עָנָה וְאָמַר לוֹ חֲבֵרוֹ: הֲרֵי רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר: מִי שְׁשׁוּמַח תָּמִיד — הֲרֵי הוּא מְצָלִיחַ; וְעַל-כֵּן רָאִה לִהְיוֹת בְּשֻׁמְחָה, וְאָז תִּרְאֶה שֶׁתִּהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה. הִתְאַנַּח חֲבֵרוֹ בְּאַנְחָה עֲמֻקָּה: זֶה בּוֹדֵאי קָשָׁה לִי, כִּי בְּטַבְעִי אֲנִי אִישׁ עֲצוּב, וְהִשִּׁיב לוֹ חֲבֵרוֹ: בְּטֶלֶן שְׁכַמּוֹתֶךָ, מַה לֹּא עוֹשִׂים בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה... תִּהְיֶה בְּשֻׁמְחָה, וְתוֹכַח אִיךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ שֶׁפַע בְּפְרִנְסָה. וְעַל-כֵּן גַּם אַתָּה רָאִה לִהְיוֹת בְּשֻׁמְחָה, וְאָז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הִנֵּה לֹא יֵצֵא לִי לְכַתֵּב עַד עַכְשָׁו, אֶת כָּל הַכֶּסֶף שְׁאֶקְבֵּל מִהַבְּטוּחַ, רָאִה לְהַעֲבִירוֹ לְחֻשְׁבוֹן שֶׁל ... כִּי אֲנִי חַיֵּב לוֹ הַרְבֵּה כֶּסֶף לְהַדְפֹּסֵת הַסְּפָרִים, וְאֶהְיֶה לְךָ אֶסִיר תּוֹדָה אִם תִּקְיַם אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קנה.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר בְּשִׁלַּח, י"א שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וְתֹאמִין לִי שְׂאִין מִי שְׁיִבִין אוֹתְךָ

כְּמוֹנִי, כִּי אֲנִי עוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר זֶה יוֹתֵר מִשְׁלֹשִׁים שָׁנָה, וּכְבֹר עָלַי עָבְרוּ כָּל מִינֵי מַשְׁבָּרִים וְגַלִּים בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת וְכוּ', עֲנִיּוֹת וּדְחָקוֹת, עַד כִּכֹּר לֶחֶם מִמֶּשׁ, בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא, אֲנִי יוֹדֵעַ מַה זֶה וְכוּ'.

אֲקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבוֹא בְּעוֹד יוֹם בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, כִּי אֲנִי יוֹצֵא בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ, אִף רַק אִם אֶזְכֶּה לְתַקֵּן מַה שֵּׁיֵשׁ לְתַקֵּן בְּבֵיתִי, כִּי הַמְּצַב הוֹלֵךְ וּמְחִמִּיר וְכוּ', וְגַדְל הַצָּעֵר וְהַעֲגַמַת גִּפְשׁ וְהַבוֹשׁוֹת וְהַחֲרָפוֹת וְכוּ', זֶה לֹא נִתֵּן לְכַתֵּב כָּלֵל, כִּמְעַט שֶׁאֲנִי מִתְמוּטָט, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אִף שֶׁכִּכֹּר סְבֵלְתִי הִרְבָּה בְּחַיִּי, וְאִין יוֹם בְּלִי תְּלָאוֹת מִשְׁנוֹת וְכוּ', אֲבָל סֵבֶל כָּךְ גְּדוֹל כְּמוֹ זֶה, לֹא נִתֵּן לְרִשָּׁם כָּלֵל, הַבוֹשׁוֹת וְהַבְּזִיוֹנוֹת וְכוּ', וְעֵינַי תְּלוּיּוֹת רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבִין כֶּף צְרִיכִים לְחֻזַּק אֶת נְשֻׁמוֹת הַשְּׁבוּרִים.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהִיּוֹת בְּיָמַיִם אֱלוֹ אֶצְלָכֶם, וְאוֹרִיד מִמֶּךָ אֶת כָּל הָעֵמֶס, כְּגוֹן הַגּוֹז וְהַתְּאוּרָה וְכוּ'.

אֶצְלֵי בְּרוּר כִּשְׁמֵשׁ בְּצִהְרִים אֲשֶׁר כָּל עֵינֵי הַתְּקַרְרוֹת שֶׁל ... זוֹ הַסֵּתָה מֵצַד מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, כִּי לְדַעַתִּי, טְמָאָה כְּזוֹ עוֹד לֹא הִיְתָה בְּהַתְּגַלוֹת וְכוּ', וְהַמְקַל הַיְחִידִי בְּשִׁבְלֵי הִיָּה רַק הַעֲתוֹן, כִּי זֶה אֲשֶׁר שָׁם אוֹתוֹ עַל הַרְגָלִים, וְזֶה שֶׁהִרְג אוֹתוֹ עַד שֶׁהִבִּיא בְּבִהְלָה אֶת חֲבָרָיו הַרְע־בְּנִיִם, וְכָל הַעֲיָרָה הִיְתָה כְּמַרְקָחָה אַחַת וְכוּ', כִּי רַק לְגַלוֹת אֶת הַשְּׁחִיתוֹת שֶׁלוֹ, זֶה אֲשֶׁר הִיָּה מְגַרֵּשׁ אוֹתוֹ מִשָּׁם, וְלֹא דָבָר אַחֵר, וְזֶה אֶצְלֵי בְּרוּר וְכוּ', אִף מַה לַעֲשׂוֹת, יֵשׁ לִי עֵסֶק עִם "טַפְּשִׁים", שְׁצוּעָקִים: "לְשׁוֹן הַרְע" וּבְכַרְט הַנְּשִׁים, וְעוֹשִׂים מְרָד וְכוּ', שׁוֹטִים, אָדָם שֶׁעוֹמֵד נֶגֶד כָּל פְּרִט וּפְרִט הַשֵּׁיף אֶל הַיְהוּדוֹת, פְּשׁוּטוֹת יְהוּדוֹת, וּכְשֶׁמְגַלִּים פְּרָצוּפוֹ הַטְּמָא, זֶה נִקְרָא "לְשׁוֹן הַרְע"? אָדָם שֶׁהִכְשִׁיל אוֹתוֹנוֹ עִם מְקַנְהָ פְּסוּלָה, אֲשֶׁר הִכְשִׁיל אֶת תּוֹשְׁבֵי הַעֲיָרָה, זֶהוּ לְשׁוֹן הַרְע?! וְרָאוּ מִי מַעִיד עָלָיו — חֲבָרָיו בְּדוּמָה לוֹ, וְזֶה עַקֵּר הַבְּעֵיָה, כִּי אֲנִי מַצְדִּי יְכוּל לְכַטְלוֹ לְגַמְרִי, אֲבָל אִין עִם מִי לְלַכְתָּ...

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קנו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בשלח, י"א שבט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצַּח נְצָחִים.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ וּלְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס חֶלֶק אַחֵר חֶלֶק
מִסְפָּרָנוּ "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי בְּכֹל
מִכְתָּב שֵׁם נִפְשִׁי, רוּחִי וְנִשְׁמָתִי, וְאֵף שְׁלִפְעָמִים אֲנִי פוֹתֵב מֵאֵד מֵאֵד
חֲרִיף, מַה לַעֲשׂוֹת? כֶּף מֵאִיר לִי, וְעַם כָּל מַה שֵּׁיֵשׁ לִי לְהַגִּיד בְּזֶה
הָעוֹלָם, אֲנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לוֹמֵר אֶת זֶה גַם בְּמַתִּיבְתָא דְרַקִּיעָא, אֵף
יֵשׁ לִפְעָמִים מִפְּנֵי דְרַכִּי שְׁלוֹם, שְׁצָרִיכִים לְשִׁנוֹת קָצֵת, אֲבָל בְּכֹל־לִיּוֹת
כָּל הַדְּבוּרִים שְׁאֲנִי פוֹתֵב, אֲנִי חוֹזֵר מֵהֶם כָּלֵל, כִּי זֶה נִפְשִׁי, רוּחִי
וְנִשְׁמָתִי וְאֲנִי יוֹדֵעַ, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, בְּדִיּוֹק מַה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל
אֶחָד בְּדוֹר הַזֶּה וְכוּ', וּבְפִרְטִיּוֹת עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים וְכוּ' וְכַמֵּה כָּבֵד
עָזְרוּ הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ לָהֶם, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יוֹדֵעַ זֹאת,
מַה לַעֲשׂוֹת? בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן לְקַח אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ
עָלֵי, אֵף "וְאֵתָה מְרוֹם לְעוֹלָם הַגּוֹי"ה", וּפִרְשׁ רַש"י: 'לְעוֹלָם יָדָךְ עַל
הָעֲלִיּוֹנָה', כִּי הַכֹּל מֵהַשָּׁמַיִם כְּדֵי לְנַסּוֹת אוֹתִי, לְזֹאת רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ
לְהַדְפִּיס חֶלֶק אַחֵר חֶלֶק "אֲשֶׁר בְּנַחַל", עַד שְׁכַבְר פַּחְזִיק בְּכַרְךָ ק'
בְּקָרוֹב, וּשְׁכַרְךָ כְּפוּל מִן הַשָּׁמַיִם.

רְאֵה לְהַתְקַשֵּׁר מִיָּד עִם ... וְתִשְׁאַל אוֹתוֹ מַה קָרָה עִם הַתְּאוּרָה
שְׁמוֹנֵעַ הַחֲפִירָה וְכוּ', וְהֵאֵם דְּכַר זֶה לֹא צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֲבוֹרַת הַקְּבָלָן,
וְכַמוֹכֵן אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מֵאֵד, כִּי אִם יֵשׁ לוֹ מַה לְמַסֵּר לִי, שִׁילַךְ דְּרָךְ
הַפֶּקֶס שְׁלִי, מִפְּנֵי כַּמָּה טַעֲמִים, וְדִי לְחִכְמָא.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַעֲלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, י"א שָׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וְהִנֵּה אֲנִי מְבַרֵךְ אוֹתְךָ בְּרִפְת "מִזֵּל טוֹב" עַל הַלְדָּת בְּתָךְ, יַעֲזוֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתּוּכֵל אֶתָּה וְאֶשְׁתָּךְ לְגַדְּלָהּ וּלְחַנֵּכָהּ בְּנִקְל עִם
כֹּל הַיְלָדִים, וְתִרְוָה רַב נַחַת מִכֻּלָּם.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתְּךָ, אֲשֶׁר מוּבָא בְּלִקוּטֵי-הַלְכוֹת, רֵאשׁ חֹדֶשׁ, הַלְכָה
ה', שֶׁל צִנְעָה וְהִסְתֵּר וְכוּ', זֶה סוּבֵב עַל כָּל עֲנִין הַהִתְבּוֹדָדוֹת, שְׁאַדָּם
צָרִיף לְלַכֵּת אֶל מְקוֹם מִיחָד, מְקוֹם פְּנוּי, שְׁאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וַיִּדְבֵּר
וַיְשִׁיחַ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, אֲשֶׁר זוּהִי שְׁלֵמוֹת
הַתְּפִלָּה, כִּי הָאָדָם צָרִיף לְהִתְחַבֵּא בְּמְקוֹם שְׁאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וַיִּדְבֵּר
עִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם נִקְדַּת הָאֵמֶת שְׁבִלְבָבוֹ, וְזֶה אֵי-אֶפְשָׁר, רַק
כְּשֶׁאִין אַף אֶחָד נִמְצָא שֵׁם, וְזוֹ דֶּרֶךְ רַבְּנוֹ וְ"ל הַנִּקְרָא דֶּרֶךְ הָאֵמֶת,
שְׁאַדָּם הוֹלֵךְ בְּמְקוֹם פְּנוּי, שְׁאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וּמְדַבֵּר וּמְפָרֵשׁ אֶת
כָּל שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו,
וּמְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת
גְּדוּלָּה, וְזוֹ הָאֵמֶת הַכִּי גְדוּלָּה, שְׁאִין אֵמֶת לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְעַל-כֵּן לֹא
בַּחֲנֹם שְׁבִסְפְּרֵי רַבְּנוֹ וְ"ל וּבַפֶּרֶט בְּסִפְרֵי תַלְמִידוֹ, מְזַכֵּר כָּל-כֶּף הַרְבֵּה
מִעֲנִין צַדִּיק אֵמֶת וְדֶרֶךְ הָאֵמֶת וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֵמֶת הוּא רַק
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֹל מִי שֶׁמוֹשֵׁף אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר אֶל הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, יוֹתֵר אֵמֶת יֵשׁ בּוֹ, וְאִין לֵךְ עוֹד דְּבַר שְׁפַל-כֶּף מְקַשֵּׁר
וּמְחַבֵּר אֶת הָאָדָם אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּמוֹ הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
שֶׁהוּא מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כֹּל מֵה שְׁלוֹחֵץ לוֹ עַל
הַלֵּב וְכֹל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְדַבֵּר זֶה צָרִיף

להיות בהעלם ובהסתתר דיקא, כי תכף-ומיד כשאדם שומע את תפלותיו, ככר אין בזה אמת, כי בנותו לצעק או להתפלל, שחברי ישמע את צעקתי ותפילתי, ויגיד עלי שאני עובד השם... וזו כבר אמת לקויה... כי שלמות האמת צריכה להיות "בד בבד יהיה קדש", וזה הוא תמצית הדבור שם ב"לקוטי-הלכות".

וזה שאתה שואל איך הוא הענין של הפצת המעונות חוצה, זה מבאר בפרוש (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יד), אשר אי-אפשר לקרב את הגרים ובעלי תשובה לא על-ידי תורה, כמו שכתוב (משלי ה'): "יפוצו מעונותיך חוצה", שצריך להשקות אותם שהם מבחוץ, להודיע להם הדרך ילכו בה וכו', עין שם. וכן מובא (לקוטי-הלכות, תפלין הלכה ב'), שבשביל זה התפלין של ראש מגלה, כי את הצדיק צריכים לגלות לכל העולם כלו, לא-כן תפלין של יד היא נקדחת עצמו, שהיא תפלה והתבודדות, זה צריך להסתיר ולהעלים וכו', עין שם; וכן מובא (לקוטי-הלכות, ערובי תחומין, הלכה ה'), שמגלה שם מוהרנ"ת ז"ל, כי עכשו קדם ביאת המשיח מתבישים לדבר בגלוי מגלוי אלקות, וכשיבוא משיח צדקנו, אז לא יתבישו בכלל לדבר אחד עם השני מגלוי אלקות וכו', עין שם; וזה תכלית למודנו — לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך לכל העולם כלו, ולא להתפעל מאף ברעה שבעולם וכן לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם במסירות נפש הכי גדולה, ואף שאני סובל ביןונות ושפיכות דמים, חרופין וגדופין, עם כל זאת מי שיודע קצת את ההסתוריה של ברסלב בעשרים וחמש שנים האחרונות, רבם פכלם של המקרבים שהתקרבו אל חסידות ברסלב, היה דיקא על-ידי ספרינו, ועל זה יכולים לעשות סקר בין האנשים המקרבים אל רבנו ז"ל, ואז יתודעו (ודעת לנבון, שצריכים לעשות את הסקר עם חכמה, כי מגדל ההתנגדות שיש עלי יכחישו, ועל-פן צריכים לעשות הסקר כמשיח לפי תמו...) וזה אצלי ברור, ואני יודע שהסמ"ך-מ"ם לקח את עצמו עלי, אבל כבר לא יועיל לו שום דבר, כי אני אנגלה ואפרסם את דעת רבנו ז"ל בכל העולם כלו.

אודות ששאלת, שאתה שומע קסטות ממני, שיש לי התנגדות
 על מישוהו וכו' וכו', כי תדע כי הקסטות האלו יכול להיות שדברתי
 לאנשים מסוימים, עם כל זאת אני איני חוזר מדברי, רק בפשמעמידים
 אותי על איזו טעות, אז ההכרח לי להודות, כי טעות לעולם חוזרת,
 ואין בזה שום גדלות לומר, שאני לא יכול לטעות, אדרבה עקר
 גדלות האדם, שיכול להגיד שהוא טועה, אבל בדרך כלל מה שאני
 אומר, אני מצוה לכתב, ומה שכותבים אני מצוה להדפיס, ומה
 ששמעת התנגדות הוא, כי עליך לדעת, שבדור הזה מפטמים את
 בני-אדם עם כל מיני שטיות, ובכל פעם צעות דרכים אחרות, והכל
 כדי להעלים ולהסתיר את דעת רבנו ז"ל, וכמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל
 בפרוש, שהסמ"ך-מ"ם יניח שיתפרסמו הרבה מפרסמים, העקר
 שלא יתפרסם דבר רבנו ז"ל בעולם, כי באמת דבר רבנו ז"ל הוא
 אמת פשוטה כל-כף, המגלה אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל
 לכל אלקות גמור הוא, ואין שום תכלית בזה העולם רק להתפלל
 בכונה התפלות הקבועות, שקבעו לנו חכמינו הקדושים: שחרית,
 מנחה, מעריב, חצות, ברפת-המזון, קריאת שמע שעל המטה,
 תהלים, תפלות והתבודדות, לשיח ולספר את לבו אליו יתברך,
 ולהתמיד ולהיות בכל חלקי התורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא,
 מדרש, הלכות ואגרות, ברייתות ותוספות, לטיל בכל חלקי התורה
 הקדושה ולקיים את המצוות בתכלית השמחה, וכל זה הוא פשטות
 יחדות, ומה שיך דרכים אחרות, זו דרך שיגלה משיח לכל העולם
 כלו, דרך בלי חכמות, בודאי לא כל אחד מסגל לקלט את זה, כי
 רב העולם חפצים במשהו משנה וכו' וכו', כי אם זה יהיה נורמלי
 וכו' וכו', זה לא יכול להיות אמת... כי האמת צריך להיות משהו
 משנה... ודבר זה בא רבנו ז"ל לעקר לגמרי, כי רבנו ז"ל הוא הכנה
 למשיח צדקנו, ומשיח יגלה את אמתת מציאות יתברך, ועל-פן
 עלינו עכשו לא לדבר ממשיח, אלא לדבר מהלמודים שהמשיח
 ילמד אותנו, וזה גלוי אלקות בתכלית מדרגה עליונה, ועל קטב זה
 אנחנו צריכים לדבר, וממילא יתבטלו כל השטיות, כי אם ידברו
 ממשיח, כל אחד צועק שמשיח יבוא מהחוג שלו, והרבי שלו הוא
 משיח... ובאמת הרמב"ם בפרוש אומר (סוף הלכות מלקים), שדבר זה

אָשֶׁר י"ח קנח בְּנַחֵל כא

נַעֲלָם מִכָּלֶם, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְדַבֵּר גְּלוּי אֱלֻקוֹת, שֶׁהֵם הַדְּבוּרִים
שֶׁל מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְזֶה בּוֹדָאֵי יוֹעִיל יוֹתֵר, כִּי מַעַט אֹר מְגַרֵשׁ הַרְבֵּה
מֵהַחֶשֶׁךְ, וּמִכָּל שָׁכַן הַרְבֵּה מֵהָאֹר, שֶׁבּוֹדָאֵי יְגַרֵשׁ אֶת הַחֶשֶׁךְ הַגָּדוֹל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָעַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּזְכָּה כְּלָנוּ לְחֹזֵר
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲמִתִּית, וְלַעֲלוֹת לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְלִישׁוּבָה מִקְצָה
אֶל הַקְצָה בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קנח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, י"א שָׁבֹט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מַצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֲנִי עוֹמֵד בְּשָׁלִי, וַיֵּשׁ לִי עֶסֶק עִם
טַפְּשִׁים, אֲשֶׁר עַל כָּל דְּבָר קָטָן הֵם עוֹשִׂים מְרֹד נִגְדֵי כּוֹי וְכוּ', וְעוֹד
מַעַט אֲשָׂאֵר בְּלִי כְּלוּם וְכוּ', וְאִף שְׁלִי בְּעֶצְמִי לֹא אֶכְפַּת שׁוּם
דְּבָר, אֲנִי אֶתְהַלֵּךְ בְּתִמְי וּלְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם,
בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְאַזְכָּה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל עַל
אָפוּ וְעַל חֲמַתּוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְתִאֲמִין
לִי, שֶׁזֶהוּ גֵס גְּדוֹל, שֶׁיֵּשׁ מִשְׁפָּחוֹת מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל,
כִּי כִפִּי רִשְׁעוֹת הַסֵּמ"ך-מ"ם נִגְדָה רַבְּנוּ ז"ל, זֶה עַל כָּל מִשְׁפָּחָה,
וּבְאֻמַּת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֵה שְׁעוֹבֵר.

מִקְדָּם צְלִצֵּל אֵלַי ... מִסְכֵּן, הוּא מְלֵא פְחָדִים — מֵה יִהְיֶה עִם

הַחֲתָנָה, מִפְּנֵי שֶׁהַסֵּם "דִּמ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, מִסִּית וּמְדִיחַ רַע-בְּנִים שְׁלֵא יִקְדְּשׁוּ אֶת בְּנוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן הוּא מִפְּחַד פְּשׁוּט מִמְסִירוֹת, כִּי הָאָדָם הֵנָּה הוּא מוֹסֵר, וְעַל כֵּלָּם, שֶׁהַחֲלוּנִים פָּכָר לֹא קוֹנִים אֶצְלוֹ, וְכֵן אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו לֹא קוֹנִים אֶצְלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, תִּרְאֶה מֵה שֶׁנַּעֲשֶׂה עִם ... שׁוֹחֵט מְעֵלָה, וְנִשְׁאָר בְּלִי פְּרִיָּסָה מִמֶּשׁ, פְּשׁוּטוֹ כִּמְשֻׁמְעוֹ, וְזֶה לֹא מְכַנֵּס בּוֹ אֶפְלוֹ טַפַּת מִצְפוּן עַל מֵה שֶׁהוּא עֹשֶׂה, כִּי זֶהוּ רָשָׁע מְרָשָׁע, הוּא אֵינוֹ מִבִּין רַק מִקָּל, וְאֵנִי בְּעֶצְמִי אִישִׁית הַיִּיתִי מְגַלֶּה אֶת הַשְּׁחִיתוֹת שְׁלוֹ מְדֵי שְׁבוּעַ בְּשָׁבוּעַ, אֵיךְ מֵה לַעֲשׂוֹת? יֵשׁ לִי רַק שׁוֹטִים, פְּשׁוּטוֹ כִּמְשֻׁמְעוֹ, שְׁמָה שְׁאֵנִי עוֹשֶׂה, יֵשׁ עַל זֶה בְּקִרְתָּ, זֶה לְשׁוֹן-הָרַע וְכוּ' וְכוּ'... וְאֶפְלוֹ אֵלוֹ אֲשֶׁר קְרוּבִים אֵלַי מְאֹד, וְעוֹזְרִים לִי בַּמְסִירוֹת נִפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה טוֹעֲנִים וְכוּ', כִּי יֵשׁ לָהֶם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, עַל-כֵּן אֵינִי מְזַכֵּירוֹ יוֹתֵר, וְזוֹהִי הַמְּצִיאוֹת, וְכֵן כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט הוֹלֵךְ לָנוּ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְאֶצְלִי זֶה בְּוַדָּאוֹת, שְׁיֵשׁ לוֹ יָד בְּכָל דְּבַר הַמוֹנֵעַ, וְאֵיךְ שֶׁזֶה נִרְאֶה לְכַאוּרָה מוֹנֵר מְאֹד, אֲבָל זוֹ הַמְּצִיאוֹת, כִּי זֶה מִסִּית וּמְדִיחַ, רָשָׁע מְרָשָׁע אֲשֶׁר אֵין לוֹ תִקְוָה, רַק שְׁיִלֵךְ מֵאֲתָנוּ, אֲנִי אִישִׁית לֹא אוֹחֶז בְּכָלֵל מֵאֲלִימוֹת, כִּי אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וּמֵה שְּׁצָרִיכִים הוּא רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, אֲלִימוֹת זוֹ לֹא דִרְךָ, זֶה יִגְבִּיר אֶת הַהֲתַנְּגוּת, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר מוֹהַרְנ"ת ו"ל לְאֲנָשִׁים, שְׁרָצוּ לַעֲזוֹר לוֹ לִגְרֵשׁ אֶת הַמְּתַנַּגֵּד הַגְּדוֹל שְׁלוֹ, עֲנֵה וְאָמַר: אֲדַרְבֶּה, זֶה עוֹד יִגְבִּיר הַמְּחַלְקַת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַל-כֵּן אֵין לִי עֲצָה, רַק לְבוֹא וְלַהֲתַפְּלֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְאֵיךְ שֶׁהַמְּנִיעוֹת כָּל-כֶּף גְּדוּלוֹת, וְעַל כָּל פֶּרֶט יוֹצֵאת הַנְּשֻׁמָּה, מֵה לַעֲשׂוֹת? זֶה מַחְקֵי הַבְּחִירָה, וְאִם הַיִּיתִי כּוֹתֵב לָךְ מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלַי בְּבֵיתִי, וְאֵיךְ אֲנִי מַחְזִיק מֵעַמֵּד, הַיִּיתִי מִתְּפַלֵּא מְאֹד, אֵיךְ שֶׁאָדָם יְכוֹל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהַתְּפוּצֵץ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׁיַחֲוֶס וְיִרְחַם עָלַי, שֶׁכָּבֵר אֲזָכָה לַצֵּאת מֵהַפַּח יְקוּשׁ הֵנָּה שֶׁנִּסְתַּבְּכְנוּ בּוֹ, וּמִי שֶׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמַר

לְצִוּוֹתַי דַּי, וַיַּעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹפֶה לְרְאוֹת נַחַת מִבְּנֵי
וּבְנוֹתַי וַחֲתַנֵּי וּנְכֹדֵי וְנִכְדוֹתַי שְׂיִחְיוּ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְמִסַּר אֶת הַמְּכַתְּבִים הָאֵלֶּי.

י"ח קנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַ, י"א שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיְקָר! אֵין יוֹם שְׁלֵא אֲנִפִיר אוֹתְךָ בַתְּפִלָּתִי,
וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיִחְיוּ וִירַחֵם עָלֶיךָ, וַיִּשְׁפִּיעַ לְךָ
שִׁפְעַת בְּפִרְנִסָּה, וְכֵן שְׁתִּזְכֶּה לְבָנוֹת אֶת בְּנֵיךָ בִּיתְךָ בְּקִלּוֹת, וְסוּף כָּל
סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, שְׁתִּזְכֶּה כְּבָר לְטוֹב הַגְּנוּז, וַיִּלְךְ לְךָ הַכֹּל
בְּנִקְלָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר מִשׁוּם
דְּבָר, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה בְּמוֹ עֵינֶיךָ, שְׁכָל אֵלֶּיךָ שְׁקָמוּ עָלֶיךָ וּמִסְרוּ
אוֹתְךָ, תִּהְיֶה לָּהֶם מִפְּלֵה גְדוֹלָה, וַיִּפְּלוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, וּבִפְרִט
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם ... תִּאֲמִין לִי, שְׂרַבּוּ מִשְׁעֲרוֹת רֵאשֵׁי שׁוֹנְאֵי חָנָם, וְאֵף
פַּעַם לֹא תִּתְבַטְּאֵנִי בְּטוֹיִים כָּל-כָּף חֲרִיפִים, כִּי סוּף כָּל סוּף
הַמְּכַתְּבִים שְׁלִי גְדַפְסוּ, וַיִּחְזְרוּ וַיִּדְפְּסוּ לְדוּרֵי דוּרוֹת, וַיִּשְׁאָרוּ אֵלֶּיךָ
הַלְשׁוֹנוֹת, אֵף אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ, כִּי כְּבָר עָבְרוּ עָלַי בְּחַיֵּי כָל-כָּף
הַרְבֵּה צָרוֹת וַיִּסְוִרוּ וּמְרִירוֹת, וְקָמוּ עָלַי מִי שְׁקָמוּ, וְהִסִּיתוּ בְּנִגְדֵי,
מִי שְׁהִסִּית וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל טְמֵאָה כְּזוֹ כְּמוֹ בִּיבְנֵאֵל, שֶׁהוּא
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֲצֻמוֹ בְּהַתְגַּלְמוֹתוֹ עוֹד לֹא הִיָּה, אֵף אֲנִי מִפְּחַד מִמְּנוּ,
וְאֵף שְׁאֲנִי נִמְצָא עֲכָשׁוּ עֲדִין בְּגִלּוֹת, אֲבָל אֲנִי מְקוּנָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁבִקְרוֹב מְאֹד אֲזַכֶּה לְגַמֵּר אֶת דִּירְתִּי וְלָבוֹא וְלָגוּר שָׁם
לְצִמִּיתוֹת, וּכְוֹדָאֵי צְרִיכִים עוֹד רַחֲמִים רַבִּים לְבַקֵּשׁ מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ עַל

כל פֶּרֶט וּפְרֵט, אֶף הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, וְאֶזְכָּה כְּבָר לְצֵאת מֵהַפֶּח הַיְקוּשׁ הַזֶּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְחֻזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּתְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאִם תִּזְכָּה לְנִסְעַ מְדֵי פַעַם אֶל צִיּוֹן רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַגֶּס, וְלִשְׁפּוֹךְ אֶת נַפְשְׁךָ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּזִכּוֹת הַתְּנַא רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַגֶּס, וְכֵן לְנִסְעַ לְמֵרוֹן אֶל הַתְּנַא הַקְדוּשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, וּבְזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים הַקְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה, בּוֹדְאֵי תִקְבַּל סוּף כָּל סוּף תְּפִלָּתְךָ, וְתִרְאֶה גְּלוּיִם נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַעֲקֹר שְׂתִהְיֶה לְךָ בְּרִיאוֹת, וְאִשְׁתְּךָ תִּהְיֶה בְּרִיאָה, וְתִרְאֶה רַב נַחַת מִכָּל יְלָדֶיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְזִיק מַעֲמָד, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְע יְבוֹא הַטּוֹב.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, י"א שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַזֶּקֶר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל צַעְרֵי שְׂיֵשׁ לִי מִצַּעְרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּכָל־לַיּוֹת וּבְפִרְטוּיּוֹת וּבְפִרְטוּי פְּרֻטִּיּוֹת, עִם כָּל זֹאת עָלִי לְהוֹדִיעַ לְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכָּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וּכְמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל: יֵשׁ עֲנִיָּן שְׂיִתְהַפֵּךְ הַכָּל לְטוֹבָה, וְעוֹד תִּרְאֶה גְּלוּיִם נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְזִיק מַעֲמָד, וּתְחֻזֵּק אֶת אִשְׁתְּךָ, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׂתַעֲוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּעַדִּי, שְׂאֶזְכָּה כְּבָר לְגַמֵּר עִם הַדִּירָה, וְאֶזְכָּה לְהַכְנִיס אֶת כָּל מַחֲזֵי וְרֵאשֵׁי לַעֲשׂוֹת עוֹד פַּעַם עוֹד.

שבת, וְזֶה יַעֲבֹר דְרֹךְ הַצְּרִיכָנִיָּה שְׁלָכֶם, וְכֹךְ יִחְזֹר וַיִּשְׁפַּע הַשְּׁפַע, כִּי
אֲנִי בַעֲצָמִי לֹא צָרִיךְ שׁוֹם דְּבָר, כָּל חַיּוּתִי הִיא לְרֵאוֹת אֵיךְ שְׁנוֹכָה
לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ וְ"ל, וְשִׁיחָהּ טוֹב וְשְׁפַע לְכָל הַתּוֹשָׁבִים.

רְאֵה לְהַחֲזִיק מַעֲמָד, וְאַל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתָּךְ כְּרָגַע, כִּי סוּף הַכְּבוֹד
לְבוֹא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרִכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, י"א שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד הַצְּטַעְרָתִי לְשִׁמְעַ אֶת הַקּוֹרוֹת אוֹתְךָ, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל
וּמִבְּקֶשׁ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאֹת
הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאֹת הַגּוּף, וְכִבֵּר לֹא תִדַּע מִשׁוֹם צָרוֹת, וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה,
שֶׁתּוּכַל לְרַקֵּד עַל שְׁתֵּי רַגְלֶיךָ.

מָה אֵמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! מִכָּל דְּבָר צְרִיכִים לְקַבֵּל רְמִזִּים,
וְעַל-כֵּן גַּם מִזֶּה תִּקְבַּל רְמִזִּים, אֵיךְ שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהַכְנִיֵס אֶת עַצְמוֹ
בְּאִמּוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-אֵף שְׁעוֹבָרִים עָלָיו צָרוֹת וְיִסּוּרִים,
מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְנִדְמָה לוֹ שֶׁהוֹלֵךְ לְצִאת מִדַּעְתּוֹ מְרִב צָרוֹת, עִם
כָּל זֹאת גַּם בְּרַגְלֵי הַקְדוּשָׁה שֶׁהוּא עוֹלֵם הִנֵּה, עוֹלֵם הַעֲשִׂיָּה, גַּם שֵׁם
מְאִיר אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, כִּי אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, עַל-כֵּן רְאֵה
לְחַזֵּק אֶת עַצְמְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב אֶת מְכַאוּבֵי לְבָבְךָ
וְנִפְשֶׁךָ מִה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, שֶׁהִשְׁלִיכוּ אוֹתְךָ לְרַחֲוֹב, וְהִפְלֵ בְּשִׁבִיל
הַסֵּמ"ך-מ"ם וְכוּ' וְכוּ', עוֹד תְּבוֹא מִפְּלֹתוֹ, יֵרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לְבָנוּ
וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ. תְּאֲמִין לִי, שְׁאֵין הָעוֹלָם הַפְּקָר,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם, וְכָל הַמַּצְעֵר אֶת חֲבֵרוֹ סוּפוֹ

שִׁפְלָה עָלָיו, וְעַל-כֵּן אֵין לָךְ לְדָאג כָּלֵל, רַק הַדְּבֵק מִחֻשְׁבֹּתֶךָ בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂעִשְׂעָה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא אַל תִּחְלֵשׁ דַּעְתְּךָ, וְאַל תִּפְלֵ בְרוּיְךָ, אֲלֵא תֵאִיר בְּעֶצְמְךָ
אֲמַתֵּת מְצִיאֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים עַל כָּל שְׂעַל וְשְׂעַל,
כִּי בְּאֲמַת מָה אָנוּ, מָה חַיִּינוּ, מָה כַּחֲנוּ, מָה גְבוּרַתְנוּ וְכוּ' וְכוּ',
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ, וְהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה
מְאֹד, וְיֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שְׂלֵא יְכוּלִים לְהַבִּין מָה וְלִמָּה וְאֵימַת וְכוּ'
וְעַלֵּינוּ רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֵתֵי שְׂאֲנֵי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתִהְיֶה לָךְ הַחֲלֻמָּה מְהִירָה, וְתִהְיֶה בְּרִיא
וְשִׁלֵּם אֶתָּה וְאֶשְׁתָּךְ וְיִלְדֶיךָ, וְתִהְיֶה שְׂמֹר מֵהַכֹּל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, י"א שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַיּוֹם שְׁלַחוּ לָךְ מִפֶּה "אוֹר יִבְנֶאל", וּבְאֲמַת הֵם דְּבָרִים כָּל-כָּף
יָפִים, שְׂחָבֵל חָבֵל שְׂאִין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מְפִיצִים אֶת זֶה, כִּי הֵם גְּלוּיִים
חֲדָשִׁים, אֵיךְ שְׁבִדְרָכֵי הָעוֹלָם גַּם-כֵּן יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת אֲמַתֵּת
מְצִיאֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲנִי מְקַוֶּה שְׂתִקְבְּלוּ אֶת זֶה מֵהַ שְׂיֹתֵר מִהֵר
וְתִדְפְּסוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֶצְמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעְעוֹלָם, וְתִהְיֶה
תְּמִיד שְׂמִחַ וְטוֹב לֵב, וְתִשְׁתַּדֵּל לֹא לְרִיב בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, כִּי סוּף כָּל
סוּף אַחַר הַרְעָה יְבוֹא הַטוֹב, שְׂתִזְכֶּה לְטוֹב הַגָּנוּז לְהַפְלִיל בְּאוֹר אֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלָרֵב טוֹב הַצְּפוּן תִּזְכֶּה.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין לתאר ואין לשער את שמחתי שאני שמח, שאמה עוסק בהדפסת ספרי "אשר בנחל" חלק אחר חלק, כי רק זו חיותי, ורק זו תקנותי, ורק זו הנחת-רוח שלי והילדים שלי וכו' וכו', כי הכנסתי בכל מכתב ומכתב פני שלי וחקמתי, ואני במציאות נמצא בכל מכתב ומכתב, והכל נכתב בישועת השם, על-ידי גדל הפסופים שהיו להבחורים והאברכים, אשר עסקתי לחזק אותם ימים ושנים, ותהלה לאל, נשארה ממני השארה הזו, ואף שהרבה פעמים יש דברים חריפים — מה בכך וכו' וכו', לא היתה לי בררה, והצרכתי להשתמש בכטויים האלו, כי בשעה שפאב לי, פאב לי עד עמק לבי, והצרכתי לגלות את עמק לבבי, עם כל זאת אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבדור הבא יראו ממכתבי אלו, איך שעבר עלי כל יום ויום, שתהלה לאל לא שכחתי ממנו יתברך, ותהלה לאל, התחזקתי בכל מה שעבר עלי, ולא רק שאני התחזקתי, אלא זכיתי לחזק המון בני הנעורים ואברכים, כי בעוונותינו הרבים, בדור הזה עובר על כלם מה שעובר, אשר רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו יודע זאת, ואיך שהספרים האלו עושים פעולות נוראות ונפלאות עד מאד, מחיים ומחזקים את נשמות ישראל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך ובעד אשתך, שתצליח דרךך, ותמיד תרוו רב נחת מילדיכם בזכות הדפסת הספרים, אשר אין למעלה מזה, רק חזקו ואמצו להיות תמיד בשמחה.

מאד מאד אבקש אותך להיות בקשר עם ... וכל מה שיש לו למסור, תמסור את זה דרך הפקס שלך, כי מאד נחוץ לי לברר דבר זה, ואל יתערב זר בינינו, ודי לחכימא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

תאמר ל... שקבלתי את מכתבו, ומה שכתב הוא צדק בהחלט,

כח אֲשֶׁר י"ח קסג — י"ח קסד בַּנַּחַל

וּכְבֹּר אֲדַבֵּר עִמּוֹ פְּנִים אֶל פְּנִים, כִּי דְבָרִים כְּאֵלוֹ אֵי-אֶפְשֶׁר לִי לְכַתֵּב
עַל פְּנֵי הַכְּתָב מִפְּנֵי כְּמָה טְעָמִים.

י"ח קסג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, י"א שְׁבֹט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, כִּי כָּלֶם צְרִיכִים חִזּוֹק, כִּי עוֹבֵר
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ',
וְעַל-כֵּן כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל חִזּוֹק יוֹעִיל לָהֶם, וְלִמְצוּנָה רַבָּה יִחָשֵׁב
לָךְ, וְזוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁיִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת עִם אֲנָשִׁים — לְדַבֵּר
וּלְחִזּוֹק אוֹתָם, וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה זֹאת בְּעֵת הַשְּׁעוּר שְׁאַתָּה נוֹתֵן לְרַבִּים,
שֶׁתְּדַבֵּר עִמָּהֶם דְּבוּרֵי חִזּוֹק לְכֻלָּם, וּשְׁכַרְךָ יִכְפֹּל מִן הַשָּׁמַיִם.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁכָּל הַיְלָדִים יִהְיוּ בְּרִיאִים, וְתִרְוּ רַב
נַחַת מֵהֶם, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְרֵאוֹת דְּבָרִים יְפִים כָּאֵן בִּיבְנָאֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קסד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, י"א שְׁבֹט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עַצְמְךָ מְאֹד מְאֹד וְאֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, כִּי כָּלֶם
צְרִיכִים חִזּוֹק, עַל-כֵּן רְאֵה לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד דְּבוּרֵי חִזּוֹק,

וּתְדַע שְׁכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִם זולָתוֹ — פּוֹעֵל, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ו"ל לְמוֹהֲרַנְיָתָ ו"ל: "אַתָּה תְּדַבֵּר", וְהַבִּין מוֹהֲרַנְיָתָ ו"ל כְּפִנְת רַבְּנוּ ו"ל, כְּאוֹמֵר שְׁבוּדָאֵי הוּא פֹה, וּצְרִיכִים לְדַבֵּר בְּכָל־לַיּוֹת.

אִין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַשְּׁרוּת וְעַל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָךְ בְּעִשְׂתִּי מְקֻנָּה, וְהִיא זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד, וּבְזְכוּת שְׁאָתָּה זֹכָה בְּטַהֲרַת עִם יִשְׂרָאֵל, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁגַם אֶתָּה תַּהֲיֶה טְהוֹר.

הַמַּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קסח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, י"א שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲבֹר עַל כָּל הַקְּשָׁיִים. בְּעִנְיַן הַתְּאוּרָה לְהַזִּיזוֹ, שְׁכַדְבְּרִיךָ צְרִיף לְעֵלוֹת כְּאֶלְפִים שְׁקָלִים, מַה לַעֲשׂוֹת? אִין בְּרַרְהָ, וְאֶשְׁתַּדַּל לְגַיִס אֶת הַכֶּסֶף, אֲבָל רְאֵה לְרִשֵׁם לִי בְּדִיוֹק מַה צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת, וְכֵן כְּמָה זְמַן זֶה צְרִיף לְקַחְתָּ, כִּי אֲצִלִּי הַעֲקָר הוּא הַזְּמַן, כִּי צְרִיכִים לְזַרֵּז אֶת עֲצָמֵנוּ עִם הַעֲבוּדָה כָּל-כָּף מֵהָר לְפָנַי שְׁהַרְשָׁעִים יִתְפָּסוּ אֶת עֲצָמֵם מַה קוֹרָה כָּאֵן וְכוּ' וְכוּ', וּכְבָר יַעֲמֹד כָּל הַשְּׁלֵד, וְעַד שִׁירְצוּ לַעֲשׂוֹת רַעַשׁ, יִגְמַר כָּל הַבְּנֵינִי, וְאִזּוּ הֵם יְכוּלִים לְקַחְתָּ שׁוֹפָר גְּדוֹל וּלְתַקֵּעַ בוֹ, וּלְבַשֵּׁר עַל בִּיאַת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

נָא וְנָא רְאֵה רַק לְהִיּוֹת חִזּוֹק בְּעֲבוּדְתְךָ, וְאַתָּה צְרִיף לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל גְּדֹל זְכוּתְךָ, שְׁזָכָה אוֹתְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזְכוּת הַרְבִּים כְּזוֹ, שְׁבִנְיַת מְקֻנָּה טְהוֹרָה בְּשִׁבְלֵי טְהוֹרַת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי מְקַנָּא בְּךָ בְּמִצְוַת הַזֶּה, כִּי עַל יְדֶךָ זֹכִים וְכוּ' וְכוּ', בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ עַל

גְּדֵל הַזְּכוּת הַזֶּה, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהִזְכוּת הַזֶּה תֵּאִיר לָךְ וּלְאִשְׁתְּךָ וְלִילְדֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְרוּחַ רַב נַחַת מֵהֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קסו.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, י"א שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיָּה.

כָּבֵד כַּמָּה פְּעָמִים רְצִיטִי לְכַתֵּב לָךְ, אֲבָל לֹא עָלְתָה בְיָדִי.

מָה אֵמַר לָךְ! אֲנִי מִקְבֵּל כָּל-כָּף הַרְבֵּה תְּגוּבוֹת מֵהַנָּשִׁים בִּיבִנְיָאֵל, שְׂאֵת עוֹזֶרֶת לָהֶן, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכַחוֹת עֲצוּמִים, שֶׁתִּמְשִׁיכִי בַעֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְתִתְבָּרְכִי בְּאֵלֶיךָ בְּרַכּוֹת מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר לְחִזּוֹק אֶת נְשֵׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּבִפְרֹט בְּדָבָר עֲדִין כְּזֶה וְכֹי' וְכֹי', זֶה עוֹלָה אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ יוֹתֵר מִכָּל הַצְּדָקוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן תִּתְאַמְצִי יוֹתֵר וְיוֹתֵר בַּעֲבוּדַתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְשִׂמְעַ רַק בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קסו.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, י"א שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיָּה.

רְאֵי לְהַמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדַתְךָ עֲבוּדַת-הַקֹּדֶשׁ לְחִזּוֹק אֶת נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כָּל דָּבוּר וְדָבוּר שְׂאֵת מְדַבְּרֶת עִם הַנָּשִׁים, וּבִפְרֹט עִם הַנָּשִׁים הַצְּעִירוֹת, אֶת מְקִימַת מִצְוַה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי עוֹבֵר עַל כָּלֵן מֵה שְׁעוֹבֵר, וְהֵן צְרִיכוֹת עֲדוּד וְחִזּוֹק, וְתַעֲשִׂי אֶת זֶה בְּחֻמְקָה

עצומה, לחזקן ולאמץן ולמצנה רבה יחשב לך, פי זו הצדקה הכי גדולה שרק יכולים לעשות, ואדם חושב שבאפן לתת צדקה צריכים הרבה כסף, אף לא כן הוא, פי אין צריכים גרוש, צריכים רק את הפה לדבר ולחזק את זולתו, וזו הצדקה הכי גדולה ובפרט כאן ביבנאל, אשר עובר על כל הנשים מה שעובר, ולכן ראי לדבר עם כל הנשים, ובפרט עם גברת ... ועם גברת ... ועם גברת ... ועם גברת ... וכן עם כלן, פי באפן כללי כלן צריכות התחזקות, וטוב שתארגני, שבכל שבוע תתקבצנה יחד, ותדברנה מה שעולה על רוחכם כל מיני פטופטים, העקר שתחזקנה את עצמכן ביחד ותשמחנה, פי כלן צריכות התחזקות עצומה, וזו המצנה הכי גדולה שאת יכולה לעשות, ובזכות המצנה הזו יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שיתרחב לכם ברוחניות ובגשמיות, ותזכו לעבר את ההריון בקלות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח קסח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בשלח, י"ב שבט התשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם המאה ועשרה שקלים לפדיון, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שימתקו ממך כל הדינים על-ידי פלא עלין, ותזכה למצא את בת זוגך מה שיותר מהר.

נא ונא אל תהיה ברוך, אלא את השדוף הראשון שיציעו לך ראה לגמר במזל טוב.

עליך לדעת, כי הכל משגח בהשגחה פרטי פרטית ממנו יתברך, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ועל-כן אסור לך לפל בדעתך כלל מכל מה שעובר עליך — בין ברוחניות ובין בגשמיות, ואם תחזק ותחזיק מעמד, אז תראה נסים נגלים שייעשה

עמך הקדוש ברוך הוא, העקר ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי רבנו ו"ל גלה לנו גדל מעלת השמחה, ועל-כן אשרי מי ששמח תמיד, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח קסט.

בצורת השם תברך יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בשלח י"ב שבט ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך בדרכי רבנו ו"ל אין לתאר ואין לשער כלל, ובפרט שאתה זוכה ומזכה את הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה, אשר אין למעלה מזה בזכות הרבים.

מה אמר לך, ידידי היקר! עכשו למדתי את התורה בלקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ב, אשר שם מגלה רבנו ו"ל מענין ה'נעור בלילה והמהלך בדרך יחידי, הרי זה מתחייב בנפשו, שאדם יוצא בלילה יחידי, ומתבודד עצמו אליו תברך, ומפרש את כל שיחתו, על-ידי-זה הוא זוכה להכלל במחייב המציאות, שנקלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ועל-כן ראה לקיים את זה בתמימות ובפשטות, כי אתה גר לא רחוק מחוץ לישוב, רק יוצאים קצת על הדרך, ואתה כבר חוץ לישוב.

מה אמר לך, ידידי היקר! בשביל זה בעצמו פדאי לגור ביבנאל, כשרק יוצאים מהבית כבר עומדים חוץ לישוב, ויושבים על הדרך להתבודד עצמו עמו תברך.

מה אמר לך! פשוט התחזקתי מהתורה הזו, אני משתוקק לימים הקודמים, שהן שנים קדמוניות שזכיתי בימי נעורי לקיים זאת בתמימות ובפשטות בלי שום חכמות כלל, ועל-כן גם אתה ראה

לְקַיֵּם אֶת זֶה, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם הַמִּסִּית וּמְדִיחַ נִגְדָנוּ, מֵה לַעֲשׂוֹת, עוֹנוֹתֵי גָרְמוֹ לִי זֹאת, שֶׁיִּדְבְּרוּ עָלַי כָּל דְּבַר אֲסוּר, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְחֻזַּק אֶת עֲצָמֵי, שֶׁשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתִי.

רְאֵה לְמִסֹּר אֶת נַפְשְׁךָ לְדַבֵּר עִם עַם יִשְׂרָאֵל דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, אָשֶׁר זֶה תִּקּוֹן נוֹרָא וְנִפְלָא בְּשִׁבִיל הָעֵבֶר, וְזֶה שֶׁמְקַרְבִּים עִם יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁלַמַת דַּעְתּוֹ, וְכָל הַצְּדִיקִים מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם לְקָרֵב רְחוּקִים, לֹא כְּדֵי לְהַרְבוֹת אֶת כְּבוֹדֵם חֲסִי-וְשְׁלוֹם, אֶלֶּא כְּדֵי לְהַגְדִּיל אֶת דַּעְתָּם (עֵיִן לְקוּשֵׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נג).

אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֻלְקֵנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, וּמֵה יָפֵה יִרְשָׁתֵנוּ, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ דְּבוּרִים נוֹרָאִים כְּאֵלוֹ, תּוֹרוֹת וְעֲצוֹת צַחְצַחוֹת כְּאֵלוֹ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְרְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שֶׁזָּכִינוּ לִפְלֵ בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, עַל אִף שֶׁהִסְמֵךְ-מֵ"מ מִסִּית וּמְדִיחַ נִגְדָנוּ, עִם כָּל זֹאת כְּבָר לֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבַר, כִּי אֲנַחְנוּ נִחְזִיק בְּרַבְּנוּ ז"ל כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְאִף אֶחָד לֹא יוּכַל לְמַנֵּעַ אוֹתָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזַּק אֶת הַחֲלוּשִׁים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אָשֶׁר צָרִיכִים הַתְחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, וְעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שֶׁעוֹבֵר, כְּגוֹן ... שֶׁהוּא מְאֹד מְאֹד מְקַשֵּׁר אֵלָיךְ, רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ בְּכָל יוֹם, וּמִמֶּשׁ תִּחְיֶה אוֹתוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קע.

בַּעֲזֵרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת בְּשִׁלַח, י"ב שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַקָּדֵר ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל צְעָרִי מִצְעָרְךָ הַקָּשָׁה — אֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

לְדַעְתִּי, אַתָּה בִּרְרֵן יוֹתֵר מִדָּאִי, עֲלִיךָ לְקַחַת אֶת הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן
שִׁזְמִין לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַמְשִׁיכָה בָּאָה אַחֲרֶיךָ, וּבִפְרִט
שְׂאֵתָה גְרוּשׁ, אֲסוּר לְךָ לִהְיוֹת בִּרְרֵן, אֲלֵא רָאָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם שֶׁהַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן תִּקַּח וְתִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, כְּדִי
לְהִנְצֵל מִפְּגַם הַבְּרִית, כִּי תֵאֱמִין לִי, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל פְּגַם הַבְּרִית אֶחָד
לֹא כְּדָאִי לִהְיוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַתֵּן רַק לְשֵׁם
שָׁמַיִם, כְּדִי לְהִנְצֵל מִפְּגַם הַבְּרִית.

נָא וְנָא רָאָה לְהַכְנִיס בְּעֶצְמְךָ מִדַּת הַשְּׂמִחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא
הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וּבְלִי שְׂמִחָה אֵין הָאָדָם יָכוֹל לְזוּז
כָּבֵר. וְאִי-אֶפְשָׁר לְבּוֹא לִידֵי שְׂמִחָה, אֲלֵא עַל-יְדֵי שִׂיתְחַתֵּן, עַל-כֵּן
תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם לְגַמֵּר עִם הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן, וְאִז
תִּרְאֶה אֶת גִּדְל הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל נִקְדָּה זוֹ שֶׁל שְׂמִחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא
הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּחַיֵּי הָאָדָם, וְאִף שְׁלִרְנֹק קָשָׁה מְאֹד לְשִׂמְחָה, וּבִפְרִט
מִי שֶׁנוֹפֵל בְּפְגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה וְכוּ' וְכוּ', שֶׁדָּבָר זֶה
מַעִיק עָלָיו מְאֹד מְאֹד, וּמְכַנֵּס בּוֹ מְתָחִים וְעֻצְבִים, עֲצִבוֹת וּמְרִירוֹת
וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְחַפֵּשׂ בְּעֶצְמוֹ תְּמִיד נִקְדַּת טוֹבוֹת,
כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפכ), שְׂאֶפְלוּ מִי
שֶׁהוּא רָשָׁע גָּמוּר, צְרִיךְ לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלִמְצָא בְּעֶצְמוֹ
אִיזוֹ נִקְדָּה טוֹבָה שֶׁשָׁם אֵינוֹ רָשָׁע, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵמַת יִזְכֶּה לְהִתְעַלּוֹת
בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה, וְזֶה עֲקָר הַתְּשׁוּבָה — לְמַצָּא בְּעֶצְמוֹ תְּמִיד נִקְדוֹת
טוֹבוֹת. וְעֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אֵין זוֹ עֲצָה לִפְלֵל כָּל-כָּף בְּדַעַתוֹ, וְלְהַחְלִישׁ
אֶת עֲצָמוֹ וְלִשְׁנֹא אֶת עֲצָמוֹ, כִּי כְּמוֹ שְׂאֲסוּר לְהַחְלִישׁ דַּעַת זוּלָתוֹ,
וְאֲסוּר לִשְׁנֹא אֶת שׁוּם בֵּר יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ-כֵן אֲסוּר לְהַחְלִישׁ אֶת דַּעַתוֹ,
וְאֲסוּר לִשְׁנֹא אֶת עֲצָמוֹ, רַק צְרִיכִים לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ, וְאֶפְלוּ אֵין לוֹ
אִף אֶחָד צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר
אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו.

ידידי היקר! תדע שהחיים הם כמו ים סוער, ולפעמים האדם נופל בדכאון, ונדמה לו כאלו אבד מנוס ותקוה ממנו, וכאלו כבר אף פעם לא יתחנן, וכאלו אין לו אף אחד בזה העולם, עליך לדעת, כי דיקא אז ברגע זה, אם לא יהיה בטלן, אלא יראה לברוך אליו יתברך, אז יראה נסים נגלים שיעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא, ועל-כן ראה לחזק את עצמך, ידידי היקר, ואל תדון את עצמך לכף חוב, אדרבה, הגיע זמן שתתחיל להחזיק מעצמך, ואל תשפיל את עצמך, כי כמו שאסור להשפיל את זולתו, כן אסור להשפיל את עצמו, ותמיד תשתדל לדון את עצמך לכף זכות, ועל-ידי-זה באמת תזכה לצאת מכף חוב לכף זכות, ולמצא את בת זוגך מה שיותר מהר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שתושע, ותזכה להקים בית גאמן בישראל, העקר אל תפחד כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח קעא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בשלח, י"ב שבט ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לבדק את התפלין שלך אם הן כשרות, ותשתדל להניח בכל יום תפלין כשרות, כי כל המניח תפלין — זוכה לחיים (מנחות מד.), ונכלל בחי החיים בו יתברך.

ראה למסר את עצמך לגמרי אליו יתברך, ותדע אשר הוא יתברך מחיה ומתהוה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח,

חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו? תברך, וכל מה שתכניס
 בעצמך ידיעות אלו, על-ידי-זה יזכרך מחד ודעתך, ותצא מהקטנות
 והירידות שאתה נמצא שם.

נא ונא ראה לדבר עמו תברך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן
 אל אביו, ותדע, שכל דבור ודבור שמדברים עמו תברך — הוא
 הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ולשער כלל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
 מבקש ומתפלל בעדך, שימתקו ממך כל הדינים, ותזכה להכלל
 באין סוף ברוך הוא, ולהמשיך על עצמך ערכות ידידות נעימות זיו
 חיות אלקותו תברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח קעב.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ידידי ... גרו יאיר.

תהלה לאל, חזרתי עתה מארצנו הקדושה, ואת גדל הטוהרות
 והיסורים והעגמת נפש שסבלתי שם, אתה בעצמך יודע, עם כל
 זאת "בצר הרחבת לי", שאני מחיה את עצמי עם הספר החדש
 "אשר בנחל" חלק ג', שיצא בתכלית הפאר והיפי, ממש להפליא
 פלאי פלאות, וכן ספר "תוף הנחל" על סדר שמות, חסדי השם
 ותברך, שזכה אותך בזכות הנפלאה הזו.

ראה לצלצל עכשו ל... ולשאל אותו מה קרה אודות הפצוץ
 של המים, והאם זה עכוב להבניה, והאם עבדו היום, וראה להודיע
 לי זאת תכף-ומיד.

חזק ואמץ מאד מאד להמשיך בפעלתך, שאתה פועל ועוסק
 בהדפסת כל חלקי "אשר בנחל" בתכלית ההדור והיפי, ואני מקנה

אָשׁוּר י"ח קעג בּנחל לז

לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹד לְחֹזֵר בְּעוֹד חֲדָשׁ, וְאֵז יִהְיֶה כְּבָר מוֹכֵן
עַל-כָּל-פְּנִינִים סֶפֶר "דְּרָשׁוֹת מוֹהֲרַא"ש" חֶלֶק א'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב אִם נִתְחַדָּשׁ מִשְׁהוּ חֲדָשׁ.

י"ח קעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה תִּכְתֵּף-וּמִיד לְשִׁלַּח אֶת הַמְּשֻׁלָּח שֶׁל הַסְּפָרִים, כִּי עֲכָשׁוּ
חֲזָרוּ הַמְּפִיָּצִים (לִי יֵשׁ עֲכָשׁוּ סֵךְ הַכֹּל רַק שְׁנֵי מְפִיָּצִים), וּמִמֶּשׁ
בוֹלְעִים אֶת הַסְּפָרִים בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, וּמְסַפְּרִים לִי עֲכָשׁוּ אֵיךְ
שֶׁהַקְּנֻטָרְסִים בְּרוּסִית חֲטְפוּ הַרוּסִים בְּחֻפְזָן לֵב וּבְשִׁמְחָה רַבָּה, וְהִיא
לָהֶם כְּמִים קָרִים עַל גַּפְּשׁ עֵינָהּ.

מָה אָמַר לָךְ! אִם הִייתָ שׁוֹמֵעַ אֶת כָּל הַסְּפוּרִים שֶׁל הַהַפְּצָה,
הִייתָ רוֹקֵד מֵרֵב שִׁמְחָה. כִּי בְּאֵמַת מָה הָאָדָם הִזָּה הוּא כָּאן, וְעוֹד
מֵעַט וְכוּ', וּמָה יִשְׁאָר מִבְּנֵי-אָדָם, רַק בְּזָה שֶׁהַחֲדִיר בּוֹלְתוֹ הִרְהוּרִי
תְּשׁוּבָה, וְהַכְּנִיס בָּהֶם אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ תְּבָרַךְ, אֲשֶׁר זֶה
כְּבָר שְׁוֶה מְלִיוּנִים בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, כִּי, חֲסִדֵי הַשֵּׁם תְּבָרַךְ,
אֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם מְאֹד מְאֹד עִם הַסְּפָרִים, וְעַל-כֵּן
רְאֵה לְשִׁלַּח אֶת הַמְּשֻׁלָּח, אִם אֲפָשׁוּר גַּם "בְּרַח מֵהַמְּלַכְדָּת", וּבְכַרְט
"מְצִיאַת-הַזּוּג" בְּלִשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ וּבְאִנְגְלִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲנִי מְקַנָּא בְּזִכְוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלָה.

י"ח קעד.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

חזרתי בלב שבור ונשבר, איך יצא תחת ידי קלקול כזה להיות ערב, דבר שאני מזהיר את כל אדם שלא יעשה את זה לאף אחד, ופה נפלתי בפח כזה, אשר מי יודע מה יהיה, ירחם עלי המרחם.

נא ונא אל תשתק פרגע, רק ראה לגייס את הפסך, כי אני שבור מזה מאד מאד, איך לעת זקנתי אהיה גנב חלילה וחס, וכאילו פנים אעלה אל אבי שבשמים, ובמה אצטדק, אשר אין בזה שום צדק, לכן אני מבקש אותך בכל לשון של בקשה, שלא תנוח יומם ולילה עד שתגייס את הפסך, כי גם אני לא נח יומם ולילה, אני בוכה ומבכה אתי שמים וארץ על גדל המכשול שיצא מתחת ידי, הוי הוי כי הצרכתי לעבור בחיים כל-כף הרבה, ולסבל צרות ויסורים, חרופין וגדופין וכו', אני מקנה, אם תרצה ברצון חזק — תוכל, וזה בטוח אצלי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח קעה.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח.

אין מלים בפני לספור לכם את גדל שברון לבי, דבר כזה לא האמנתי, שאסתבך בסבוך כזה אחרי כל הצרות והבזיונות, החרופין והגדופין שיש לי מבית ומבחוץ וכו', אחרי כל המחלקת מהסמ"ך-מ"ם ושלוחיו מבית ומבחוץ וכו' אתקע וכו' בסבוך כזה על לא דבר, "ממש אני מתחיל להתבונן מה הייתי צריך את כל העל

והטרחה הזאת, האם לא הייתי יכול לשבת במנוחה בקרן זוית ובאיו פנה, למה אני צריך זאת שתלמידי "היכל-הקדש" יתהפכו אחר-כך עלי, וידברו כל דבר אסור וכו', כמו שקרה בירושלים ובצפת וכו' וכו', איני יודע באמת מה לחשוב, אף אני מקנה, שחלק אחד של "אשר בנחל" הנדפסים עכשו ברוב פאר ויפי, יהיה תקון על הכל, וזה כל השארותי והירשה שלי, שאני מניח לעולם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח קעו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר משפטים, כ"ז שבט ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לומר ל... שלא יפסיק לדחוק עליו, כי ברגע שמורידים את הלחץ ממנו, הוא כבר מפקר ממש, רחמנא לצלן, מה לעשות, למדתי עכשו לקח באפן קשה מאד, הקדוש-ברוך-הוא ירחם עלי, וימתיק ממני כל הדינים.

ראה לומר ל... שיתחיל לפנות את הספריה מחדרי, וישים את הספרים למעלה, באפן שהכולל ינסו ללמד שם בחדרי, וכן ידחוק על הערל, שיתחיל לעבוד, פי חבל על כל רגע ממש, יזכני הקדוש-ברוך-הוא כבר להתחיל ולגמר וכו', ולזכות לבוא לגור בארצנו הקדושה.

מה אמר לך! ראה לחזק עצמך עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בך, ואל תפל בדתך כלל, פי בזה שאדם זוכה להחיות עצמו עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו, על-ידי-זה הוא עולה ונתעלה מעלה מעלה, פי הוא דן את עצמו לכף זכות, וזוכה לכל טוב אמתי ונצחי, שזה כל הלמוד של רבנו ז"ל בהתורה "אומרה לאלקי בעודי", שזה יסוד בקיום האדם ביהדות, ואלמלא לא זכינו לשמע מרבנו ז"ל רק תורה זו — כבר די, מפל שכן וכל שכן שזכינו לשמע תורות

נוראות כָּאלוֹ, אֲשֶׁרֵנוּ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקֵנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ
וְנַחֲלָתָנוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵה מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְקִרְאָת הַמַּתְנֶה טוֹבָה שְׁנַתָּה לִי — ה"לְקוּטִי־
מוֹהַר"ן" הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, שְׁזִכִּיתָ לְהַדְפִּיס בַּפָּאָר וּבִיפִי, שְׁעוֹד לֹא
נִרְאָה כַּבֶּשֶׂם הַזֶּה, וּבַפְּרָט שְׁזִכִּיתָ לְחֲלָקוֹ כְּפִי סֵדֶר הַחֲדָשׁ כְּפִי מִנְהַג
תְּלִמִּידֵי ה"הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ", שְׁזִזְכִּים לְגַמֵּר בְּכֹל חֲדָשׁ אֶת ה"לְקוּטִי־
מוֹהַר"ן", אֲשֶׁרֵיךְ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקֶךָ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֶךָ, וּמִי יִתֵּן, שְׁגִם לִי
תְהִיָּה זְכוּת לְהַדְפִּיסוֹ, וּבְיַדֵּי אֲנִי צָרִיךְ אֶת רְשׁוּתֶךָ, וְאוּלַי נַעֲשֶׂה
אִיזָה עֶסֶק, וְאֲנִי רוֹצֵה מְאֹד לְהַדְפִּיס אֶת ה"לְקוּטִי־מוֹהַר"ן" בְּאוֹתָהּ
מִתְכַנֵּת, שֶׁהוּא מְאֹד מְאֹד מְפָאָר וּבְאוֹתִיוֹת מְאִירוֹת עֵינַיִם, וְנִרְאוּ לָךְ
לְשִׁמְח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלָקֶךָ, כִּי בְּצוּרָה זוֹ יִדְפֵס וְיִחְזֹר וְיִדְפֵס,
פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, וְהִיָּה טוֹב אִם יְכוּלִים גַּם לְהַגְדִּיל בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר
אֶת הָאוֹתִיוֹת כְּפִי שְׂמֵחַחֲלָקִים לִימֵי הַחֲדָשׁ, כִּי הָאוֹתִיוֹת הֵן קִטְנֻטָנוֹת
מְאֹד מְאֹד, וְכַמְעַט שְׁלֹא רוֹאִים דְּבַר זֶה, וְזֶה יִהְיֶה תְּקוּן גְּדוֹל. אֲקַנְהָ
שְׂתָּשִׁיב לִי מֵה דַעְתָּךְ בְּעִנְיָן זֶה.

חָבֵל שְׁלֹא יֵצֵא לִי לְדַבֵּר עִמָּךְ, אֲכַל רְאוּי לָךְ לְשִׁמְח מְאֹד מְאֹד
עַל נַעַם חֲלָקֶךָ, שְׁזִכִּיתָ לְהוֹצִיא לְאוֹר אֶת ה"לְקוּטִי־מוֹהַר"ן" בַּפָּאָר
וּבִיפִי כְּזֶה, שְׁלֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפָּר, שְׁאֲכַרְךָ צְעִיר כְּמוֹתֶךָ יִדְפִּיס
"לְקוּטִי־מוֹהַר"ן" בְּצוּרָה כָּל-כָּף יָפָה.

אֲשֶׁר י"ח קעה — י"ח קעט בַּנְחָל מא

רָאה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶיךָ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ה שְׁבֻט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יֵאֱמָרוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שִׂמְחָה שְׂאִתָּה שִׂמְחָה,
כִּי הֵעָקַר בְּזֶה הָעוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִדַּע כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא
רְפוּאָה לְכָל, בֵּינָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵינָם בְּרוּחַנִיּוֹת, וְעַל-כֵּן רָאה לְשִׂמְחָה
וּלְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה סוּף כָּל סוּף לְכָל טוֹב אֲמַתִּי
וְנִצְחִי.

רָאה לְהִיּוֹת קְבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה
יְסוּד גְּדוֹל בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְהוּא סִגְלָה לְהַרְג אֶת הַיֵּצֶר הָרָע, אֲשֶׁר־
מִי שֶׁזֹּכֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קעט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ה שְׁבֻט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יֵאֱמָרוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רָאה לְאֶחָד אֶת עֲצָמֶיךָ עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כְּשֶׁאָדָם מֵתֵאחָד
עִם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּזֶה אֵף פֶּעַם לֹא יִפֹּל, כְּמוּכָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן,

חֶלֶק ב', סִימָן א', שֶׁהַמְּלָאכִים מְקַנְאִים מְאֹד מְאֹד בְּאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי
הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְרוֹצִים לְהַפִּילוֹ, עַל-יְדֵי שְׁמֵת־אֲחֻדוֹת נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל בְּיַחַד, וּמִתְאַחֲזוֹת בְּכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אַז אֵף פַּעַם לֹא
יִפְּלוּ. וְדָבָר זֶה רוֹאִים בְּחַוֵּשׁ, כִּי מִי שֶׁמְצַרֵּף אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד עִם
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא אֵף פַּעַם לֹא יִפֹּל, אֲבָל מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּעֲצָמוֹ,
וּמִפְּרִיד אֶת עֲצָמוֹ מִנִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה סוּף כָּל סוּף יִפֹּל,
וְעַל-כֵּן רָאִה לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמָהּ בְּיַחַד עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים,
וּרְאֵה לְבֹא וְלְהַתְּפַלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וְאִפְּלוּ בִּיחִידוֹת,
הַעֲקֵר שְׂתֵהִיָּה בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ וְתִלְמַד שָׁם, וּמִמָּה יֵרָאוּ וְכֵן יַעֲשׂוּ כְּדֶרֶךְ
בְּגִי-אָדָם לְהַסְתַּכֵּל עַל אֲחֵרִים, וְעַל-כֵּן כִּשְׂיִרְאוֹ אוֹתָהּ לְלַמַּד
בְּהַתְּמָדָה — יַעֲשׂוּ כְּמוֹהָ, הַעֲקֵר אֶל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָהּ מִשּׁוֹם בְּרִיָּה
שְׂבַעְעוֹלָם, רַק לֵךְ עִם הָעֲצוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְאִז טוֹב לֵךְ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לֵךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ —
אִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רָאִה לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֶל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָהּ
מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעְעוֹלָם, כִּי סוּף הַכְּבוֹד לְבֹא, שְׂתוֹנְפָה לְהַפִּיל בְּאִין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֶל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָהּ כָּלֵל מִמָּה שְׂנַעֲשֶׂה בֵּין אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַכֵּת רַק בְּדֶרֶךְ הַתָּם וְהַפְּשׁוּט, לְהַתְּמִיד
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא לְהַסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד, וְתִהְיֶה לְאֵל,
שֵׁשׁ לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׂנַמְנָן לָנוּ כָּל-כֶּף הַרְּבִיָּה עֲצוֹת אֵיךְ לְהַתְּחַזֵּק בְּזֶה
הָעוֹלָם, וּבַפֶּרֶט בְּעֵנֵן הַסְּבָלָנוֹת עִם הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים, עַל זֶה צְרִיכִים
סְבָלָנוֹת עֲצוּמָה, וְלָכֵן רָאִה רַק לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָהּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,

וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׁתִּזְכֶּה כְּבָר שְׁתִּהְיֶה לָךְ דִּירָה מְעֻצָּמָה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לַגּוֹר בְּשִׁכְנוּת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה רַק לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַע שְׂאֵין בְּלֻעָדֶיךָ יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְתִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמָּךְ אִוֵּר זִיו וְחַיִּית וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, וְזֶה יָבִיא לָךְ נֵעַם וְזִיו בְּחַיִּיךָ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂדַבְּוֹק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ!

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קפא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמָּךְ, שְׂאֵתָהּ זוֹכָה לְלַמֵּד הַרְבֵּה.

מֵה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְהַצְּלִיחַ מְאֹד מְאֹד, אִם אֵין הָאָדָם בְּטָלָן, וְצָרִיכִים לְהַתְמִיד מְאֹד מְאֹד עַל דְּבָר זֶה — לְשִׁמּוֹר אֶת הַזְּמַן הַיְקָר, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּזַל לָנוּ, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְהַרְוִיחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי רַוח הָעוֹלָם הַזֶּה אֵין לְשִׁיעַר, דִּהְיִינוּ מֵה שְׁהָאָדָם יְכוּל לְהַרְוִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם, אֵין צָרִיךְ עַל זֶה הוֹצָאוֹת מִשְׁלוֹ, רַק מִמֶּה שְׂהִכִּין לְפָנָיו הַבוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, בְּזֶה בְּעֻצְמוֹ יְכוּל לְהַרְחִיב יָדוֹ וּלְהַרְוִיחַ הַרְבֵּה מְאֹד, עַיִן לֹא רְאֵתָה אֱלָקִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲפָה לוֹ (עַיִן לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נה); וּבְאִמַּת מִי שְׂרַק זוֹכָה לְשִׁמּוֹר אֶת הַזְּמַן, זוֹכָה לְהִיזוֹת וּלְטַיִל בְּכָל חֵלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְנִצֵּל אֶת זְמַנְךָ הַיְקָר, וּשְׂמַר אֶת עֲצֻמָּךְ מְאֹד מְאֹד מְבַטּוֹל זְמַן, וְאֵל תִּהְיֶה מְעַרְבַּ בְּשׁוּם מַחְלָקַת וּבְשׁוּם וּפְוִחִים עִם אֶף אֶחָד, רַק רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִסִּים מִסְכָּתָא אַחַר מִסְכָּתָא, וְאִז תִּרְאֶה אֵיךְ

שְׁתַּהֲיֶה אָדָם אַחַר לְגַמְרֵי, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ בְּדַבְרֵי רַבּוֹנוֹ ו"ל, וְאֵזֵב טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד, שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמֶת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלְאָ כְּזֶה, רַבֵּי הַמַּחֲמֶה וּמְחַזֵּק אוֹתָנוּ, רַבֵּי אֲשֶׁר יָכוֹל לְעוֹרֵד אוֹתָנוּ עַל לַמּוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעַדִּי, שֶׁתַּעֲלֶה תְּמִיד מַעְלָה מַעְלָה, וְתִזְכֶּה לְהִרְחִיב אֶת בֵּיתְךָ בִּיבְנָאֵל, בְּאִפְּן שֶׁתַּהֲיֶה בְּעַל מְכַנִּים אוֹרְחִים, וְכֵלָם יִדְעוּ אֲשֶׁר הַתְּכַתֵּת לְהַכְנִסֵת-אוֹרְחִים הִיא בְּבֵיתְךָ, וְאִם הִיִּיתָ יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַהַכְנִסֵת-אוֹרְחִים, הִיִּיתָ רוֹקֵד בְּכָל יוֹם מְרַב שְׂמֻחָה, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד יִקְרָה מְצוֹת הַכְנִסֵת-אוֹרְחִים, וּגְדוּלָּה הַכְנִסֵת-אוֹרְחִים יוֹתֵר מִקְבֻלַּת פְּנֵי הַשָּׂכִינָה (שְׁבַת קכז).

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל אֶת רְצוֹנְךָ וְכִסּוּפְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קפב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּכַנִּיסֵי אֶת עֲצֻמְךָ לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי בְּעֵנֵן הַקָּמַת בֵּית-הַסֵּפֶר לְבָנוֹת "בֵּית פִּיגָא" לְשָׁנָה הַבָּאָה, וְיִכָּבֵר תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי תְּכֵנוּת וְכָל מַה שֶּׁרַק צְרִיכִים, כִּי תַהֲלֶה לְאֵל, הַחֲלִפְתִּי כְּכֹר אֶת הַהֲנַהֲגָה לְגַמְרֵי, וְאֵינִי רוֹצֶה בְּכֻלָּל אֶת הַהֲנַהֲגָה הַזֹּאת שֶׁל הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְהַשָּׁנִים שֶׁעָבְרוּ, וְדִי לְחַפְמָא, כִּי מַעֲכָשׁוּ אֶקַּח אֶת זֶה בְּעֲצָמֵי בְּנֵדִי, וְאֶקְוֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכְּבֹר לֹא תַהֲיֶה שְׁחִיתוֹת וּגְנֻבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן רְאוּ לְעֹזֵר לִי, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שְׁיִהְיֶה לָנוּ חַנוּךְ לְבָנוֹת מִשְׁלָנוּ בִּיבְנָאֵל, וְכֵן תַּעֲזֹרֵנִי אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי

שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁתַּפְּלִלְנָהּ בְּעַדִּי, שְׁאֲזַכֶּה לְהַצְלִיחַ לְהַקִּים בְּשָׁנָה הַבָּאָה בֵּית-סֵפֶר לְכַנּוֹת "בֵּית פִּיגָא" בְּיַבְנָאֵל, וְשִׁתְּהִיָּה לָנוּ מְעַרְכַת חֲנוּךְ מְשֻׁלָּנוּ, חֲנוּךְ הַכִּי יִפֶּה בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, שִׁיְהִיָּה בְרָמָה הַכִּי טוֹבָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְרֵאוֹתְךָ וְאֵת פְּעִילוֹתְךָ וְכוּ' וְכוּ', רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּיַתֵּר שְׁאֵת וּבְיַתֵּר עֵז, וְזֶה יָבִיא לָךְ גַּם גְּשָׁמִיּוֹת, כִּי כְּשֶׁאָדָם עוֹסֵק בְּהַפְצַת רוּחֲנִיּוֹת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַחְלִיפוֹ, וּמְבִיא לוֹ גַּם גְּשָׁמִיּוֹת, וְצָרִיכִים תָּמִיד לְעֵסֶק בְּרוּחֲנִיּוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כֹּבֵר יִמְשִׁיךְ אֶת הַגְּשָׁמִיּוֹת, וְאִין לְדָאג כָּלָל עַל פְּרִנְסָה, כַּמּוּבָא בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה י"ב, מֵהַבְּעַל תְּפִלָּה, שְׁאֲנָשִׁי הַבְּעַל תְּפִלָּה לֹא הָיוּ דוֹאָגִים בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה כָּלָל. וְדִי לְחִכְמָא, שְׁתַּשְׁמַר אֶת עֲצֻמָּךְ מָאד מָאד מִחֻבּוֹת, וְתַשְׁתַּדֵּל לְשֵׁלֶם אֶת כָּל חוּבוֹתֶיךָ. וְנִזְכּוֹר תִּזְכּוֹר אֶת כָּל אֲשֶׁר דְּבַרְנוּ מֵעַנִּין הַחֻבּוֹת וְהַגְּנֻבוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר הוּא עֶזְרָת חֲמוּר מָאד מָאד, וְאִנִּי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצַּא מִכָּל חוּבוֹתֶיךָ בְּגְשָׁמִיּוֹת וּבְרוּחֲנִיּוֹת, וְתִקְוִים וְיִתֵּן חֵלְקֵנוּ בְּיַתֵּרְךָ — רְאִשֵׁי תְּבוּת: ח'ו'ב', שְׁעַקֵּר הַחֻב שֶׁלָּךְ יִהְיֶה עַל לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁנָה יִהְיֶה לָּךְ חֵק קְבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ.

רָאָה לְהִיּוֹת תָּמִיד רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמָחָה הִיא הַצְּלָחַת הָאָדָם — בֵּין בְּגְשָׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחֲנִיּוֹת, וְאֵל תַּתְּפַּעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי הַשְׁמָחָה תִּכְנִיס בָּךְ עֲזוֹת דְּקִדְשָׁה, וְתַלְךָ בְּרִישׁ כָּל חוּצוֹת לְהַגְבִּיָּה אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת שְׁנֻפְלוּ וְנִשְׁתַּפְּכוּ בְּרִישׁ כָּל חוּצוֹת, כַּמּוּבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ס"ז, אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים יֵשׁ נְשָׁמוֹת, אֲשֶׁר עֲלִיָּהֶן נֹאמֵר (אִיכָּה ד, א): "תִּשְׁתַּכְּנָה אַבְנֵי קִדְשׁ בְּרֵאשׁ

כָּל חוּצוֹת, בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְסֻלָּאִים בְּפִו", דִּהְיִנוּ נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 קְדוּשִׁים מִתְגַּלְגְּלִים חֲסִי-וְשְׁלוֹם בְּרִישׁ כָּל חוּצוֹת, כִּי נִסְתַּלַּק וְנִתְעַלָּה
 מֵרֹאשׁ בֵּית, דִּהְיִנוּ הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי, וְנִתְגַּלְגַּל חֲסִי-וְשְׁלוֹם הַהַפּוּף,
 מִפְּרָסְמִים שֶׁל שֶׁקֶר וְכוּ, וְכוּ, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְצֵאת בְּרִישׁ כָּל
 חוּצוֹת וְלִגְלוֹת וּלְפָרְסֵם אֵת דַּעַת רַבְּנּוּ וְ"ל, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם
 בְּרִיָּה שֶׁבַּעוּלָם. וְאֵל כָּל זֵה זוֹכִים דִּיקָא עַל-יְדֵי רַבּוּי שְׂמֻחָה, וְעַל-כֵּן
 רָאָה לְהַמְשִׁיף בְּעַבְדוּתְךָ עַבְדוּת הַקֹּדֶשׁ, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד מַחֻבּוֹת,
 וְתִרְאֶה שֶׁהַרְכַּב יִשְׂאָר תָּמִיד אֲצִלְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קפד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי לְדַבֵּר עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנו, וְתַעֲוֲרֵי אוֹתָן לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, וְתִכְנִיֶּסֶי בְּהֵן דְּבָרֵי הַתְּחִיָּזוֹת
 וְתַקְנֶה, וְזוֹ מְצוּהַ גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד לְחִיּוֹק אֵת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרֹט
 אֵת הַנְּשִׁיִּים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְגַדֵּל אֵת יְלָדֵיכֶם בְּנִקְלָה,
 וְתִרְוִי רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה, וְתִבְשְׂרֵי לִי תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קפה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
 מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְיִמְשְׁכוּ עֲלֶיךָ רַחֲמִים וַחֲסָדִים
רַבִּים תָּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד, שְׂזַכִּיתָ לְהַתְּוֹדֵעַ מִרְבְּנוּ ו'ל, אֲשֶׁר
הַשְׂמֵחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשְׂמֵחוֹת, כִּי מָה הִייתָ עוֹשֶׂה בְּלִי רַבְּנוּ
ו'ל, וְרֵאווִי לָנוּ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָד
חָנֹם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׂזַכִּינוּ לְהַתְּוֹדֵעַ מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא
כְּזֶה, רַבִּי הַמְּגַלָּה לָנוּ עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת אִיךָ לְהַתְּחַזֵּק לְעֵבֶר
בְּזֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו'ל לְכָל בַּר
יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶה לָנוּ זְכוּת גְּדוֹלָה וְנוֹרְאָה מְאֹד כְּשֶׁזּוֹכִים לְגִלוֹת אֶת
רַבְּנוּ ו'ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְזֶה תִּקְוֵנוּ גְּדוֹלָה עַל הָעֵבֶר, יַעֲזֹר לְךָ
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַעֲסֵק בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קפו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת מִשְׁפָּטִים, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם חֲמִשִּׁים שְׁקָל לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים וְכֵן מֵאַחֲרָיְךָ וּמִכָּל
מִשְׁפַּחְתְּךָ, וְיִמְשְׁכוּ עֲלֵיכֶם רַק רַחֲמִים וַחֲסָדִים עֲלִינוּ מִפְּלֵא עֲלִינוּ.

מָה אִמְרָ לְךָ! אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, שְׂאֵת
מוֹצֵה אֶת אַחֲרָיְךָ בְּמִצְוֹת, רְאֵי לְעוֹרֵר אוֹתָהּ לְחִזְקָה וּלְאַמְצָה עַל
טְהֻרַת הַמְּשַׁפָּחָה, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְרַפּוּאָה הַנֶּפֶשׁ וּרְפּוּאָה
הַגּוּף, כִּי טְהֻרַת הַמְּשַׁפָּחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַת יִשְׂרָאֵל, וְצְרִיכִים
לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל דְּבַר זֶה.

הִיָּה רְאוּי שְׂיִבְדְּקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא
חִסְרָה עַל אֵיזו דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי רַב הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאָדָם —
כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ מִתְּפִלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם תָּמִיד.

מה טוב ומה נעים, אם תעסקי בלקבץ את נשות אנשי שלומנו
על-כל-פנים פעם אחת בשבוע ולדבר יחד, אשר זה יוציא את
הבדידות מפן, ואם אפשר לארגן את נשות אנשי שלומנו באשדוד
פעם בשבוע, להתוועד יחד ולדבר ולחזק אשה את רעותה, הִיָּה זֶה
טוב מאד מאד, ותראי שבעלך יציע את זה לאנשי שלומנו באשדוד,
וזו תהיה טובה לכל הנשים, שלא תשכנה בבית כל-כף בודדות,
אלא תהיינה תמיד עסוקות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח קפז.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר תרומה, כ"ט שבט ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לפלא שאיני שומע ממך, בחלום הכי שחור לא הייתי חולם,
שאתה תפיל אותי בפח כזה על-ידי הערכות, לכל אחד אני מזהיר
לא להיות ערב, ורק לך הייתי ערב, ואתה הבטחת לי הבטחות
כאלו, איך תוכל לראות, שיזרקו משפחה עם עשר נפשות לרחוב
וכו', ואיך תעשה לי דבר כזה וכו', ולבסוף גארע מה שלא תארתי
ולא צפיתי, ולבסוף איני שומע ממך כלום, כאלו לא קרה דבר,
ביום ובלילה איני נח איך יצאה תקלה כזו תחת ידי, אוי לי כי
חטאתי בגנבה, מי יודע אם אֶזְכֶּה פֶּעַם לְשׁוּב בְּחִשׁוּבָה עַל דְּבַר כְּזֶה,
שגנבתי ממון אחרים, אשר אין על זה שום תשובה, כי אפלו אם
גונבים שנה פרוטה, צריכים לנסע עד למדינת מדי, ולהחזיר את

זה, מכל שכן כספים כאלו, אוי מה אעשה, אוי באילו פנים אסתכל
 לאבי שבשמים, בשעה שהייתי ערב לאחד, ועכשו יצאה תקלה
 מתחת ידי, והלה אינו מחזיר, אז אני נכנס תחתיו, איני יכול למחל
 לעצמי על חטא ופשע הזה שעשיתי, ירחם עלי המרחם לקיים:
 "והשיב את הגזלה" (ויקרא ה, כג), אין לי מנוחה לא ביום ולא
 בלילה, ואני בוכה ומבכה שמים וארץ, דבר שאני מזהיר כל-כף
 את אחרים, והנה אני בעצמי נכשלתי בה.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתקח את עצמך בידך כבר, ותמכר
 את כל השטיות שלך, מה ולמה לך דברים כאלו, מחשב ושאר
 דברים וכו', שתי מזכירות וכו', מה אתה?! אני מחזיק מוסד זה
 עשרים וחמש שנה בלי שום מזכירה, בלי שום קומפיוטר וכו', מה
 לעשות? מספיק שהסמ"ך-מ"ם גזל ממני קמון וכסף בעת הבניה
 על ימין ועל שמאל, והייתי תם, ולא שמתי לב מה הולך אז, ועדין
 יש לנו צרות משנות ממנו, שהולך ומוסר את אנשי שלומנו,
 הקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרותי די.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח קפח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, א' דרא-שיח'ש אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום רב לידידי ... נרו יאיר.

נא ונא אל תחוש ואל תישן וכו', רק ראה שיסלק כל הסכום,
 כי אני אנה אני בא, ואני אמלל, רחמנא לישזבן, שגנבתי מבן-אדם
 כסף, כי הערב נכנס תחתיו, ובאילו פנים אני בא אליו יתברך,
 כשיש בידי כסף גנבה, רחמנא לצלן, איני מבין מה שאתה כותב,
 שתמשה עשר אלף אני פטור כי אחר נכנס תחתיו וכו', הלא הוא
 הלוה לך את הכסף רק על סמך שאני ערב על הכסף, ועכשו אני
 אנה אני בא, מה זה "כאלו שלמתי", הלא הכל הגבל, מה שדברנו
 מזה בשבת פרשת יתרו. ומאד מאד אבקש אותך לסדר בענין הכסף.

כִּי אֵינִי נָח פְּרָגַע, וְהַמְצָפוֹן הוֹרֵס אוֹתִי, שְׁנַעֲשִׂיתִי לַעֲת זְקַנְתִּי גִבֹּב וְשִׁקְרָן, אוֹי מָה הָיָה לִי, מְתִי אֲזַכֶּה לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר קִלְקַלְתִּי. גֵּא וְנֹא תַעֲשֶׂה מֵה שְׁבִיכְלַתְךָ, שְׂאֲזַכֶּה לְהַחְזִיר אֶת הַחֹב.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹן מִכְתָּב כָּלְלִי, וְרֹאֵה לַעֲשׂוֹת מְזִה כְּאֲרַבְעִים עֲתָקִים, וּבְכָל מַחִיר שִׁילָךְ מְחַר לִיבְנָאֵל, כִּי שְׁמַעְתִּי מְאַחֲרֵי הַפְּרָגוֹד, שְׁמַתְכוֹנְנִים ב' אוֹ ג' לַעֲשׂוֹת מְרָד (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), אָדָם, לֹא מִסְפִּיק שְׁגִנְבָתָּ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, בְּמִלֵּא מוֹכֵן הַמְלָה, וְאֵינְךָ עוֹד מִתְבַּיֵּשׁ לַעֲשׂוֹת מְרָד וְכוּ'. מֵה לַעֲשׂוֹת?! כִּכָּר עֶבֶר עָלֶי דְּכָר זֶה מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וּלְבִסוּף עֲבָרְתִי עַל הַכֹּל, וְגַם עַל זֶה אֶעְבֹּר, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד עַל-כָּל-פְּנִיִם בְּיָמִים אֵלֶי, אֲשַׁלַּח בְּכֹל יוֹם פָּקֵס עַל יָדְךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂיַעֲבֹר תִּכְף-וּמִיד לְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ. תִּתֵּן אֶת זֶה לְ... וְהוּא יַחַלֵּק אֶת זֶה לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ.

הַמְצַפֶּה לִשְׁמַע שְׁקִימָתָּ אֶת דְּבָרֶי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף, שְׁמַע בְּקוֹל אֲשֶׁתְּךָ וּבִתְךָ, כִּי הִבְחֹר מ' ... יֵשׁ

אֲשֶׁר י"ח קצא — י"ח קצב **בנחל** נא

בְּזֶה חֶסְרוֹן, וְשֹׁמֵר שְׁלֵא תִפֵּל בַּפֶּח, תֵּן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל
הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה עִמָּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תּוּכַל לְבַקֵּשׁ
עַל לְהִבָּא.

רק חֲזַק וְאַמֵּץ תָּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִדְוֹן אֶת הַכֹּל לְכַף זְכוּת
— הֵן אֲשֶׁתָּךְ וְהֵן יְלָדֶיךָ, וְהֵן אֶת עֲצָמֶךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קצא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְתַקֵּן כַּמָּה טְעוּיֹת שֵׁשׁ בְּהַמְכָּתֵב, וְתִמְסַר אֶת זֶה לְאַחַד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֵׁימְסֵר אֶת זֶה לְ... וַיַּחֲלֶקוּ עוֹד הַיּוֹם בִּיבְנֵי-אֵל, פִּי
מְאֹד גָּחוּץ, מַה לַעֲשׂוֹת? זֶה מַעֲקָרֵי הַבְּחִירָה, וְהַמְחַלְקֵת וְהַבְּזִיוֹנוֹת
הֵם מִבֵּית וּמִבְחוּץ, וְהַהֲכָרַח לְחֲזֹק עֲצָמוֹ בְּכֹל הַכּוֹחוֹת, יִהְיֶה אִיךָ
שִׁיחֵינָה וְיִהְיֶה מַה שִׁיחֵינָה. רַק חֲזַק וְאַמֵּץ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם.
רְאֵה בְּאֵיזָה מַצָּב אָנִי נִמְצָא, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אָנִי מְחֻזָּק עֲצָמִי מְאֹד
מְאֹד, וְאֵין לִי הֵיכָן לְבָרֵחַ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, פִּי הוּא יְשׁוּעָתִי וְהוּא
מְנוּסִי וְחֻלְקִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קצב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה לִיְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמִמֶּשׁ הַחֲיִיתִנִּי בְּדַבְּרֶיךָ, פִּי עֲלִיךָ
לְדַעַת, אֲשֶׁר הַסֵּמ"ך-מ"ם, יַמַּח שְׁמוֹ וְזִכְרוֹ, רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת פְּרוֹחִים,

וְזוֹ כֵּל חַיּוּתוֹ, וְכֵל הַמְּסִירוֹת בְּכּוֹלֵל וּבַדִּירָה שְׁלֵף וְכֵן בַּמְּכַלֵּת שֶׁל ... הַכֵּל מִמֶּנּוּ, כִּי עֲכָשׁוּ נְתוּדָע, כִּי הוּא וְזָרַשׁ אֶשְׁתּוֹ, הוֹלְכִים מִבֵּית לְבֵית לְהִסִּית נֶגֶד ... לֹא לְקִנּוֹת אֶצְלוֹ (תִּשְׁאַל אוֹתוֹ, וְהוּא יֹאמֵר לָךְ אֵת הַפְּרִטִים), עַל-כֵּל-פְּנִים כֹּל הַמֵּתַח זֶה מִמֶּנּוּ, וְלִכֵּן חֲלִילָה וְחַס אִם יִהְיֶה גַם פְּרוּד בֵּינֵנוּ, זֶה תִּהְיֶה הַצְּלָחָתוֹ...

וְלִכֵּן רָאָה שֶׁתִּשְׁאָר הָאֲהָבָה בֵּינֵנוּ כְּמִקְדָּם, אָנִי מִבִּין אֵת צַעֲרְךָ, אֲבָל גַּם תִּבְּיֵן אֵת צַעֲרִי, כִּי לֹא נִסִּיתִי בְּדַבְּרִים כְּאֵלוֹ, וְכֵלָם דּוֹחֲקִים אוֹתִי שֶׁאֲנִי הָאֲשֵׁם, וְהוּא אֵינוֹ עוֹזֵב אוֹתִי, הוּא צָרִיךְ אֵת הַכֶּסֶף שְׁלוֹ, וְנִזְרַק בַּחוּץ וְכוּ', וְאֲנִי בְּלַחֵץ גְּדוֹל, אֵךְ אֲקַוֶּה שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף סוּף כֹּל סוּף, כִּי יֵשׁ עֲנָנִן אֲשֶׁר הַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְזוֹ יִרְיָדָה לְצַרְךָ עֲלֶיךָ, וּבְנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּדֶּךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֵל טוֹב סְלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִצְטַעֵר מִכֵּל מַה שֶׁעוֹבֵר, וְאֵיךְ שֶׁהַצְּלִיחַ הַסֵּמ"ך-מ"ם לְעֵשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּינֵנוּ, עַל-יְדֵי מִשְׁגָּה כְּזֶה, כִּי בְּאִמַּת אִם הָיִית מְגֵלָה לִי שֶׁהַבֵּית מִשְׁעַבְד, אֵךְ פֶּעַם לֹא הָיִיתִי מִיַּעַץ אוֹתְךָ לְהִשְׁקִיעַ בּוֹ אֶפְלוֹ גְרוּשׁ, רַק הָיִית מְנִיחַ אֵת זֶה כְּפִי שֶׁתּוֹלִיךְ הַהִשְׁגָּחָה וְכוּ', אֵךְ מֵאֲחַר שֶׁכָּבַר קָרָה מַה שֶׁקָּרָה, רָאָה לְקַחַת עֲצָמָךְ בְּיָדֶיךָ, וּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד מֵהִסְתַּת הַסֵּמ"ך-מ"ם לְעֵשׂוֹת פְּרוּדִים וְכוּ', כִּי סוּף כֹּל סוּף זֶה הַצְּלָחָתוֹ, יִמַּח שְׁמוֹ, לְעֵשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה אֶצְלוֹ קָרָן נִפְלְאָה, וְכִפִּי הַנִּרְאָה עוֹד יָבוֹא אֵלֶיךָ עִם טַס שֶׁל זֶהב... כִּי אֶצְלוֹ שְׁמַחָה גְּדוֹלָה כְּשִׁיחִיו אֵילוֹ פְּרוּדִים בֵּינֵנוּ, אֵךְ שְׁלִי אִישִׁית אֵינוֹ יְכוֹל לְעֵשׂוֹת שׁוּם דָּבָר, וְיִתְבַטֵּל עַד שִׁיּוּכַל לְעֵשׂוֹת מִשְׁהוֹ, עַל-כֵּל-פְּנִים חָבֵל עַל הַנִּפְשׁוֹת וְכוּ', וְאֶצְלוֹ שְׁמַחָה גְּדוֹלָה

כְּשִׁינְצֵלִיחַ לַעֲשׂוֹת בֵּינֵנוּ פְּרוּדִים. לְדַעֲתִי, אִם תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ וּלְחֹזֶר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּאַמְתּוֹ, אָז תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד מְאֹד, וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לֵב נִשְׁבֵּר אַמְתִּי, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר עֲצָמוֹ מַעֲצוֹת רְעוּת, כִּי לְפַעֲמִים הָאָדָם נִמְצָא בְּצָרָה, וְלוֹקַח עֲצָמוֹ לַעֲצָה כְּזוֹ אֲשֶׁר הִיא אֲלֵפֵי אֲלֵפִים יוֹתֵר גְּרוּעָה מֵעֲצֵם הַצָּרָה, וְלֹא עוֹד, אֲשֶׁר הָעֲצָה שְׂרוּעָה לַעֲשׂוֹת תִּסְבֹּךְ אוֹתוֹ בְּסִבּוֹךְ יוֹתֵר קָשָׁה וְכִבֵּד עַד מְאֹד, וּבִפְרָט כְּשִׁישׁ בְּהָעֲצָה אֵיזוֹ מַחְלֶקֶת וּפְרוּדִים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קצד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי עֲכָשׁוּ אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לְךָ! יֵשׁ זְוֹגָגִים שֶׁהֵם בְּחִינַת הָעֲלָמָה וְהַסְתֵּר וְכוּ', בְּחִסְדוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּחֶרֶת בְּבַחֲזוֹר נִפְלֵא, בְּלִי עֵינַי הַרְעָה, מִשֶּׁהוּ מֵיחֵד, וְעוֹד תָּרוּוּ רַב גַּחַת מִמֶּנּוּ, אֵיךְ מָה לַעֲשׂוֹת, עֵינַי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, לוֹטֵשׁ עֲלֵינוּ בְּמִסִּירוֹת שְׁמוֹסֵר אוֹתָנוּ עַל יָמִין וְעַל שְׂמֹאל, וְעַל-כֵּן עֲצָתִי, שְׁבִיּוֹם הַחֲתָנָה תִּקְבְּצוּ בְּסוּד עֲשֶׂרָה אֲנָשִׁים מִגֵּזֶר, וְתִבְחָרוּ שְׂאֵחָד יִקְדָּשׁ בְּהַצְנַע, וּבְלִילָה תַעֲשׂוּ אֶת הַמִּשְׁךְ הַחֲתָנָה בְּרַב פְּאֹר, וּכְשִׁישְׂאֵלוֹ, תֵּאמְרוּ שֶׁזֶה מִנְהַג קְדוּם וְכוּ' וְתִתְחַמְקוּ, וְאַתֶּם לֹא צָרִיכִים לְהַכְנִס בְּטוֹעַן וְנִטְעָן וּבְשׂוּם וְכוּתִיּוֹם.

אֲנִי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְתִהְיֶה לְךָ פְּרִינְסָה בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל, וְרַב גַּחַת מִכֹּל הַיְלָדִים.

אֲנִי מִבִּינ, שְׁכָל הָעֵנִין לֹא גַעִים, אֲכַל אַתָּה צָרִיךְ לְהַבִּין, כִּי

בחסדו יתברך, הִיָּה לָךְ גַּם גְּלוּי עִם בְּתֵּךְ, שְׁלֵא נִפְלָה חִסְו־שְׁלוֹם
בְּפֶח יְקוּשׁ, עַל־יְדֵי מֵאֵן דִּהוּא, וְהִגַּה גִּתֵּן לָךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא חֲתָן,
אֲשֶׁר אֲנִי יְכוּל לְהַעֲיֵד עָלָיו שֶׁהוּא בְּחוּר יִרָא שָׁמַיִם וְלִמְדֵן גְּדוּל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קצה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר תְּרוּמָה, ב' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חִסְו־שְׁלוֹם שֶׁתַּחֲשֵׁב אֵילֹו מִחֲשֻׁבוֹת שֶׁל הַכֵּל, אַתָּה יָקָר וְחָשׁוּב
אֲצִלִּי מְאֹד מְאֹד, וְאַתָּה תִּשָּׂאֵר יָד יְמִינִי, זֶה קוּרָה, שְׁלֵא יִקְרוּ מְקָרִים
כְּאֵלֹו, בּוֹדָאִי הַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי מְקַנֶּה שֶׁהַכֵּל יִגְמַר מַה שִּׁיִּתֵּר
מֵהָר, וְזֶה יִהְיֶה כְּמוֹ חֵלוֹם שֶׁחוֹר שֶׁעָבַר.

אֲבָל תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְגַמֵּר עִם זֶה מַה שִּׁיִּתֵּר מֵהָר,
כְּדִי שְׁלֵא יֵצֵא שׁוֹם חֵלוֹל ה', כִּי תִהְלֶה לְאֵל, אֵף פַּעַם לֹא נִגְעַתִּי
בְּכִסְפִּים שֶׁל אֵף בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי מְקַנֶּה וּמְאַמֵּן, שֶׁמִּכָּאֵן וְהִלָּאָה
גַּם־כֵּן לֹא אֲגַע בְּשׁוֹם כֶּסֶף שְׁלֵא שִׁיךְ אֵלַי, וְכֵל כֶּסְפִּי פְּדִיּוֹן שְׁנוֹתַיִם
לִי, אֲחַלֵּק אֶת זֶה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיְהִיָּה לָהֶם עַל צְרִכֵי שַׁבַּת־קֹדֶשׁ
וּבִגְנֵן בֵּית־הַמִּדְרָשׁ וְהַמְּקוֹה וְהַתְּלִמוּד־תּוֹרָה.

אַתָּה עֲשֵׂה מַה שֶׁבִּכְחֶךָ וַיִּוֹתֵר מִכְתָּךְ וְכוּ', וְתַחֲזֹר רַק אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, וְתִאֲמִין לִי, שְׂאִין לָךְ שׁוֹנְאִים, רַק הַעֲנִיּוֹת מַעֲבֵרַת אֶת כָּלֶם
מִדַּעְתָּם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּבִפְרָט הַלְחָצִים בְּכוּלָּל, שְׁעַל־יְדֵי הַמְּסִירוֹת
שֶׁל הַסְּמ"ך־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, רוֹצִים לְסַגֵּר אֶת זֶה, חִסְו־שְׁלוֹם.

וּמַה שֶׁדַּרְשִׁתִּי בְּרַבִּים, תִּאֲמִין לִי, שֶׁזֶה הִיָּה הַכֵּל לְטוֹבָה. וְרֵאוּי

לך ללמד עכשו בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רמ"א, ותבין ותשפיל דבר מתוך דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח קצו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, ב' דראש-חדש אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! מאד מאד אני מצטער מכל המחלקת והמריבות שנתהנה ביניכם וכו', שאני רואה איך הסמ"ך-מ"ם אינו מניח רגע אחד, ומוסר על ימין ועל שמאל, ומכניס את כלם בלחץ עצום וכו', ולבסוף אחד מוציא את העצבים על השני, אשר שנואה מאד מאד המחלקת אצלו יתברך. וחכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין קי): כל המחזיק במחלקת עובר על לאו, כי שנואה המחלקת מאד מאד בעיניו יתברך, עד כדי כף, שאמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה ג', סימן יח): כמה קשה מחלקת, שכל העוזר במחלקת, הקדוש-ברוך-הוא מאבד את זכרו, רחמנא לישזבן, ובנדאי הנסיון שלנו עכשו הוא נסיון קשה ומר מאד, כי אתם צריכים להבין בעצמכם, אשר הוא מסר את הפולל, עד שיש בקרת מאד חזקה על דבר זה, ואם רק יאחרו חמש דקות, פשוטו כמשמעו, יסגרו את הפולל, ודבר זה יכולים לברר אצל עורף-דין, שאין זה סתם ספורים, כי הבקרת באה בבקר בשמונה ועשר דקות, וכן באו עשר דקות לפני שלש, ואוי ואבוי אם לא היו מוצאים את כלם שמה, כאשר אתם יודעים זאת בעצמכם, וזה רק ממסירת הסמ"ך-מ"ם, כמו שאמרו את זה בפרוש במשרד הדתות, ועל זה אין מה

לְהַתְּנֹכַח, וְעַל־כֵּן אוֹ שְׂאֵתָם רוֹצִים כּוֹלֵל, אוֹ שְׂאֵתָם רוֹצִים שִׁיִּסְגְּרוּ
 אֶת הַכּוֹלֵל — זֹהֵי הַמְּצִיאוֹת, אֲנַחְנוּ חַיִּים תַּחַת לַחֵץ גְּדוֹל שֶׁל
 הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, וְהַהֲכָרַח לְהַתְּמוֹדָד עֲכָשׁוּ עִם הַמְּצִיאוֹת הַקְּיָמָת,
 וְעַל־כֵּן מָה וְלָמָּה לָכֶם לָרִיב וְלִהְיִית אֶחָד נֶגֶד הַשְּׁנִי, כִּי תִדְעוּ, אֲשֶׁר
 מִי שֶׁמְסִית וּמְדִיח אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, לְכַסּוֹף יַעֲקֹר מִהָעוֹלָם, רַחֲמָנָא
 לִישׁוּבָן, וְזֶה אֲצִלִּי בְּרוּר, וְעַל־כֵּן רָאוּ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְאֵל
 תַּחֲשׁבוּ שְׂרוֹצִים לְנָקָם בְּמִישֵׁהוּ, אֲדַרְבֵּהּ, כָּל כּוֹנְנָתָנוּ הִיא לְבִנוֹת
 קִהְלָה עֲצֻמְאִית, וְלַעֲזֹר אֶחָד לְהַשְּׁנִי, וְלֹא, חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, שְׂאֶחָד רוֹצֵה
 לְדַקֵּר אֶת הַשְּׁנִי, זֶהוּ סֵתֶם דְּמִיּוֹן, זֶה הַמְּצִיאוֹת שֶׁבָּאָה בַּקֶּרֶת בְּכָל
 שְׁבוּעַ, וְרוֹצִים לְסַגֵּר אֶת הַכּוֹלֵל, לָמָּה לֹא תְּבִינּוּ אֶת זֶה?! מָה אַתֶּם
 חוֹשְׁבִים, שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם לְעוֹלָם יֵשֵׁב שָׁם, אֲנִי מִכְּטִיח לָכֶם הַבְּטָחָה
 חֲזָקָה, וְאֲנִי חֲזָק מְאֹד בְּדַבּוּר זֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲחָרֵי שֶׁהִגְעָנוּ לָמָּה
 שֶׁהִגְעָנוּ, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 אָמְרוּ (יְרוּשְׁלַי פֶּאֱה, פֶּרֶק א'): הֵיוּ מְבַקְּשִׁים לְהַתִּיר דָּמָן שֶׁל בְּעָלֵי
 הַמַּחְלָקָת וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; כָּל־כֶּף הִיָּה חֲמוּר אֲצֵל חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 בְּעָלֵי מַחְלָקָת, וְעַל־כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ אֶת
 עֲצֻמְכֶם מִמַּחְלָקָת וּמִמְרִיבוֹת, אֲשֶׁר גּוֹרֵם רַק רְעוּת. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (בַּמְדַּבֵּר רַבָּה, פֶּרֶשָׁה יח): כַּמָּה קָשָׁה הַמַּחְלָקָת, שְׁבִית דִּין שֶׁל
 מַעֲלָה אֵין קוֹנְסִין אֵלָא מִבְּנֵי כ' וּבֵית דִּין שֶׁל מִטָּה מִבְּנֵי י"ג,
 וּבְמַחְלָקָתוֹ שֶׁל קֶרַח שֶׁעֲמַד נֶגֶד מֹשֶׁה, תִּינוּקוֹת בְּנֵי יוֹמָן נִשְׂרָפוּ
 וְנִבְלָעוּ; עֲמָדוֹ וְהַתְּבוֹנָנוּ דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ, וְעַל־כֵּן עָשׂוּ מָה שֶׁתַּעֲשׂוּ,
 בְּאִפְּן שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם רַק שְׁלוֹם, וְאֶחָד יִבִּין אֶת הַשְּׁנִי, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד
 מְאֹד מִמְסִיתִים וּמְדִיחִים וְאִפְּלוּ אִם הִתְּסוֹתוֹת בְּאוֹת מִכְּפִינִים מִבֵּינֵינוּ
 וְעֲצָמָנוּ, תִּדְעוּ שֶׁזֶּה גַם־כֵּן שְׁלִיחֵי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, כִּי כַּמָּה מְסִירוֹת
 נִפְּשׁ כָּבֵד מְסֻרָנוּ עַד שֶׁזְּכִינוּ לְנִטְעַ וְלִזְרַע גִּרְעִין שֶׁל קְבוּץ כָּל־כֶּף
 יָפָה שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְעֲכָשׁוּ בְּשִׁבִיל כַּמָּה עוֹלוֹת וּשְׁטִיּוֹת שֶׁל
 יְחִידִים, צְרִיכִים לְפוֹרֵר אֶת זֶה?! וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (יְבִמוֹת יא): "לֹא תִתְּגַדְּדוּ" — לֹא תַעֲשׂוּ אֲגֻדּוֹת אֲגֻדּוֹת; וְכֵן הוּא (דָּרָךְ
 אֶרֶץ זֹטָא פֶּרֶק ט'): "לֹא תִתְּגַדְּדוּ" — לֹא תַעֲשׂוּ אֲגֻדּוֹת, אֵלָא הֵיוּ
 כְּלָכֶם אֲגֻדָּה אַחַת; רָאוּ מָה שֶׁקָּרָה עִם הַשׁוֹחֵט שְׁלָנוּ, שֶׁכְּבָר שָׁנָה
 וַחֲצֵי מִסְתוֹכֵב בְּלֵי פְּרִנְסָה, וְהַכֵּל הוֹדוֹת הַמְּסִירוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ־מ"ם,

והשבנו שפֿכֿר הפֿסיק, והנה עֵתָה הולך ומסית את כל התושבים, שלא יכנסו לקנות אצל ... במכֿלת, ויש על זה עדים, ועל כלם הוא כֿבֿר הכֿניס את רגלו הטמאה גם בין אנשי שלומנו מבפנים, שרוצים לעשות מרד וכו' וכו', תאמינו לי, שאני בעצמי כֿבֿר עברתי משבֿרים וגלים יותר קשים מזה, ולא יוכלו לשבֿר אותי, על זה אני יכול להעיד לכם, ויעידו כל התלמידים, שסוף כל סוף של אלו המורדים הנה מר מאד, זה שלם עם נפשות, וזה שלם עם כֿסֿף וכו' וכו', וגם אלו שעדין מסתובבים וצוחקים, נראה מי יצחק לבסוף, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש־ברוך־הוא צופה ומביט על הכל, ואין העולם הפקר, "ועיני הנו"ה אל יראיו אל המיחלים לתסודו" (תהלים לב, יח), "עיני הנו"ה אל הצדיקים ואזניו אל שועתם" (שם לד, טז), ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין קי): כל העושה מריבה עם רבו פעושה מריבה עם השכינה, וסוף כל סוף כֿבֿר נעקר מן העולם;

ועל־כן מאד מאד אבקש בפֿרטיות אצל כל אחד ואחד מאנשי שלומנו הקרים, שתעשו כל מיני פעולות שבעולם, שיהיה שלום ואהבה בינכם, ואחד יעזר להשני בכל מה שרק יכולים, ותשמרו את עצמכם מאד מאד ממסיתים ומדיחים, כי בזה נותנים כח להסמ"ך־מ"ם, ותשתדלו בכל מיני אפנים שבעולם להשקיט את המריבות וחלוקי דעות ביניכם, העקר תכניסו את עצמכם בלמוד התורה הקדושה, אשר זהו עקר השלמות לזכות אליה בזה העולם. וחכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין צט): כל העוסק בתורה לשמה, משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה; ראו מה זה בלמוד תורה לשמה — להמית את עצמו בלמוד התורה הקדושה שעוירים כסדרן, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל, עד שמשים שלום בעולם הזה ובעולם הבא בפמליא של מטה ובפמליא של מטה. ולכן ראו להתמיד בלמוד התורה הקדושה, אשר מנקה ורוחצת את האדם מכל מיני חטאים ועוונות ופשעים, כי אין אדם עובר עברה, אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות (סוטה ג); וכל מי שעבר יותר עברות, יותר רוח שטות נכנסה בו, כי הרוח שטות שנכנסה באדם, זה כפי העברות שעבר בחייו, ועקר הרוח שטות הוא להחזיק במחלוקת ובמריבות ובפֿרט לצאת כנגד רבו אשר זה רק נצחון זמני, כי

לכסוף יַעֲקֹב לְגַמְרֵי וַיְהִיָּה לְחֶרֶף וּלְדִרְאוֹן עוֹלָם, וְעַל-כֵּן רָאוּ מְאֹד מְאֹד לְהִזְהֵר לְעַקֹּר מִבְּיַנְיָכֶם כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְרוּחַ שְׁטוּת, הַסְתּוֹת וְהַדְחוֹת, וְתַעֲשׂוּ שְׁלוֹם בְּיַנְיָכֶם, כִּי לֹא מֵצֵא הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְׁלוֹם (עַקְצִין פָּרָק ג'); וְאָמְרוּ (בַּמְדָּבָר רָבָה, פָּרָשָׁה יד): גְּדוֹל הוּא הַשְׁלוֹם, שֶׁלֹּא בָּרָא הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִדָּה יָפָה מִהַשְׁלוֹם, שֶׁנִּתְּנָה לְצַדִּיקִים וּמְנַאֶה הַרְשָׁעִים.

אֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּכְנִסוּ דְבָרֵי אֱלֹהֵי בְּתוּךְ לְבַבְכֶם, וְתַעֲשׂוּ תַכְף-וּמִידָּה יְשִׁיבָה וְאַסְפָּה כָּל־לֵית בְּיַנְיָכֶם לְטַפְסַת עֲצָה אִיךָ יְכוּלִים לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשְׁלוֹם וְהַאֲהָבָה, וְלִשְׁמֹר עֲצָמוֹ מֵאֲרִיס וּמִמַּחְלָקַת חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, וּבִודָאֵי אִם תִּקְיָמוּ אֶת דְּבָרֵי, מְלַךְ הַשְׁלוֹם יֵאִיר עֲלֵיכֶם אֹרֶךְ יָמֵי וְחַיִּים וְדַבְּקוּת, וְתִזְכְּרוּ לְהַפְלִיל בְּאֵינן סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח קצז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד אוֹדָה לָכֶם עַל הַחֶסֶד חַנּוּם שֶׁאַתֶּם עוֹשִׂים עִמִּי בְּעִנְיַן מְסִירַת הַמַּכְתְּבִים כְּלָלִיִּים, וּכְפִי הַנִּרְאָה בְּיָמֵים הַקְּרוֹבִים אֲצִטְרֹךְ לְשַׁלַּח בְּכָל יוֹם מַכְתָּב כְּלָלִי, עַל אִף שֶׁאֲנִי שׁוֹלַח אֶת זֶה דְּרָךְ הַדָּאָר, אֲבָל אֲנִי צָרִיךְ שְׁיַלֵּךְ דְּרָךְ פָּקַס יוֹתֵר מֵהָר, הֵינּוּ כִּי יֵשׁ מַכְתְּבִים כְּלָלִיִּים שֶׁאֲנִי שׁוֹלַח דְּרָךְ הַדָּאָר, אֲבָל יֵשׁ מַכְתְּבִים כְּלָלִיִּים, שֶׁאֲנִי מְכַרַח לְשַׁלַּח אוֹתָם תַּכְף-וּמִידָּה לְיִבְנָאֵל, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ מַה שְׁקוּרָה שְׁמָה, אֲשֶׁר הַסְּמִ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד מִבֵּית וּמִבְּחוּץ,

אָשֶׁר י"ח קצח בַּנְחַל נט

וְאִקְוָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר וַיִּתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְכִמוֹ
שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: יֵשׁ עֲנָן שְׁנַתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמֶיךָ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת
מְשֹׁם בְּרִיָּה, וְתִמְשִׁיף לְהַדְפִּיס חֶלֶק אַחַר חֶלֶק בְּסִפְרֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל",
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּזָכוֹת זֶה לְרֵאוֹת בָּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים,
בְּרִיאִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים וְעֹשִׂירִים וְכוּ'.

רְאֵי לְחֻזַּק עֲצָמֶיךָ מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ
שֶׁתִּהְיֶה לָּךְ הוֹלְדָה קְלָה, רַק תִּדְבְּרִיקִי אֶת מַחְשַׁבְתְּךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִמְיֵד
תְּצִירֵי בְּדַעְתְּךָ, אִיךָ שְׂאִין בַּלְעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְתִזְכְּרוּ שְׁמוֹת
הַצַּדִּיקִים, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לְהוֹלְדָה בְּנִקְלָה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל גְּדֹל תְּרַחֲתְכֶם שְׂאֵתֶם טוֹרְחִים
בְּעַדִּי, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּשְׁפַּע עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרוּחַנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַמְּכַתֵּב הַזֶּה הוּא גַם לְאִשְׁתְּךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָהּ
לְעֹבֵר אֶת הַהוֹלְדָה בְּנִקְלָה, וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּקָרוֹב בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

י"ח קצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַוּוִ"ה
עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נִגְעַ
וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, וַיִּשְׁמְרֵם מִכָּל
עֵין הָרַע, וַיִּמְשֹׁף עֲלֵיהֶם שְׁפַע אוֹר זֵיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ.

אחי ורעי היקרים! מאד מאד אבקש אתכם, שתמסרו את נפשכם בעבור נקדת השלום, כי תדעו אשר אין עוד יותר טוב לעם ישראל כמו השלום, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב שלום, ולהפוך שנואה אצלו המחלוקת, ומי שעושה מחלוקת, נעקר מן העולם. ועל-כן צריכים לברח מפל מיני מחלוקת שבעולם, ולהשתדל שיהיה שלום אצל אנשי שלומנו בכלל, ואצל כל אחד ואחד בפרט, וכשאדם משתדל שיהיה שלום בביתו, ממילא נעשה שלום בכל העולמות, כי כל אחד ואחד הוא מרפכה לגבי גלוי אין סוף ברוך הוא, ועל-כן ראו לעבד מאד על נקדת השלום.

נא ונא אל יהיה נקל בעיניכם הבקשה שאני מבקש אתכם, כי דבר זה עבר על כל אנשי שלומנו בכל הדורות — כל מיני מחלוקת ומריבות ואי הבנות, ואם היה אחד מבין אנשי שלומנו בר שכל, אזי תמיד השקיט תכף-ומיד את המחלוקת ואת המריבות ואי ההבנות, אבל כשאין בר שכל, ההבערה ללהב יצאה, ותכף-ומיד נעשה מזה מחלוקת עצומה, אשר נהרס דבר רבנו ז"ל, בעוונותינו הרבים, ועל-כן אתם צריכים למסר את נפשכם מאד מאד על נקדה זו, שיהיה שלום ואהבה ביניכם, ותשרשו ותעקרו מביניכם כל מיני מחלוקת, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, ואפלו שהמחלוקת מצדקת, תדעו שמחלוקת פרושה חרבן, ועל-כן תברחו ממחלוקת, כי מחלוקת היא הפלי זין של הסמ"ך-מ"ם, ובזה הוא מצליח, רחמנא לישזבן. ורואים בחוש מה שקורה בנשמות ישראל, לולא המחלוקת מזמן היינו פבר נגאלים מכל צרותינו, אך כל אחד מלביש את המחלוקת שלו לשם שמים. ולכן ראו לברח ממחלוקת, ואפלו שהיא מחלוקת לשם שמים, תברחו ממחלוקת, אשר היא אבי אבות הטמאה.

נא ונא ראו לקבץ לעצמכם קביעות עצומה בלמוד התורה הקדושה, ללמד בכל יום שעור בתנ"ך כסדרן, אשר רבנו ז"ל אמר, שהוא ספר המוסר שלו, שעור במשניות כסדרן, ולהתחיל ממשכת ברכות, ולהמשיך מסכתא אחר מסכתא, עד שתזכו לסיים ששה סדרי משנה, וכן חוזר חלילה, וכן לקבץ לעצמכם שעור בגמרא כסדרן

וְשַׁעוֹר בַּזְהָר וְתַקוּנִים, וְשַׁעוֹר בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמַּד תּוֹרָה, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הָאָרֶה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְגַם עֲשִׁירוֹת גְּדוֹלָה. וְרַבְּנֵנוּ ז"ל הִבְטִיחַ לְאָדָם אֶחָד, שְׂאֵם יִלְמַד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה, אֲזִי הַתּוֹרָה תַּעֲשִׂיר אוֹתוֹ גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת. וְעַל-כֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! מַה עוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּעֵתִים הַלְלוּ, כָּל מִיָּנִי עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, מִדּוּעַ לֹא תִקְחוּ תַנ"ךְ, וְתַתְּחִילוּ לֹאמַר פָּרָק אַחַר פָּרָק, וְכֵן עִם מִשְׁנֵיּוֹת לֹאמַר פָּרָק אַחַר פָּרָק, וְכֵן בְּגִמְרָא דָף אַחַר דָף, וְכֵן בַּזְהָר וּבַתְּקוּנִים דָף אַחַר דָף, וּמִמֶּשׁ תַּרְגִּישׁוּ עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁבְּהַתְּחִלָּה זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי הַבְּעַל-דָּבָר שׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם בְּכָל מִיָּנִי מְרִירוֹת מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ' וְכוּ', וְעַם כָּל זֹאת רַבְּנֵנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'), שֶׁהַתּוֹרָה מִשְׁבֵּרֶת אֶת הַיֶּצֶר הַרָע הַרוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֶת הָאָדָם מְשַׁגֵּעַ, כִּי בַעַל עֲבֵרָה הוּא מְשַׁגֵּעַ מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ג.): אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבֵרָה, אֲלָא אִם כֵּן נִכְנָסָה בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת, וְכַפֵּי רַבּוּי הַעֲבֵרוֹת שָׁלוּ, כִּף הָאָדָם מִשְׁתַּגֵּעַ לְגִמְרֵי, עַד שֶׁנִּכְנָסִים בּוֹ כָּל מִיָּנִי מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל לַעֲשׂוֹת מְרָד וְכוּ', וְלַחֲלֹק עַל רַבּוֹ וְכוּ', עַד שֶׁהוּא כּוֹפֵר בְּכָל, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, כְּאֲשֶׁר רוֹאִים בַּחוּשׁ מַה שְׁקוֹרָה הַיּוֹם. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהַדְּבִיק אֶת נַפְשְׁכֶם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה, וְכָל אֶחָד שִׁיקְבַע לַעֲצָמוֹ לְמוֹדִים הָאֵלוּ, אֲזִי בְּמִשְׁפַּח הַזְּמַן יִטְהַר מִחֲשַׁבְתּוֹ נִפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, וְיִזְכֶּה לְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת זֵיו נְעִימוֹת דְּבִקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְגַם יָבוֹא לוֹ שְׁפַע בְּגִשְׁמִיּוֹת וְשְׁפַע בְּרוּחַנִיּוֹת.

נא ונא תחדירו בעצמכם דבורים אלו, ואז טוב לכם כל הימים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, שֶׁתַּצְּלִיחוּ בַחַיִּיכֶם, וְנִזְכֶּה לְבָנוֹת עֵיר בְּרִסְלָב.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח קצט.

בעזרת השם ותפלה, יום חמישי לסדר תרומה, ב' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממכם, ואיך שאתם מתחזקים ביבנאל. יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכו להפקד בזרע של קימא כאן ביבנאל, ותעמידו בנים ובני בנים חיים וקיימים.

נא ונא ראי לחזק את עצמך עם בעלך, וביחד תחזרו בתשובה ותתעלו בידיעות התורה ובקניית יראת שמים, ותצליחו בכל דרככם, ותעזרו לנו להתפתח ולבנות עיר ברסלב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו את דרככם כאן ביבנאל, ויהיה לכם פרנסה בשפע.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח ר.

בעזרת השם ותפלה, יום חמישי לסדר תרומה, ב' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך לילך בדרךכי רבנו ו"ל על אף שעובר עליך מה שעובר — אין לתאר ואין לשער כלל, כי זו נחמתי, שלמדת פה אצלנו, כי סוף כל סוף נכנסו בך הדבורים, ואתה זוכה לחטף בכל יום ח"י פרקים משניות, אשר אין למעלה מזה, כי זה מטהר ומזכך את הנפש, ועל אף שעובר עליך בין כך מה שעובר, עם כל

זאת ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואם תהיה חזק בזה, תראה איך שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

העקר ראה להרגיל את עצמך לדון את עצמך לכף זכות, ואז טוב לך כל הימים, וכמו שצריכים לדון את אחרים לכף זכות, כך צריכים לדון את עצמו לכף זכות.

ראה לשמח ולשמח אחרים, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה, ב' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח שאתה מחזק את עצמך לילך בדרךי ובגוי"ל.

הרגל את עצמך לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ולשער כלל, ואם היה האדם יודע מעלת הדבור אליו יתברך, היה מחזק את עצמו בזה כל יום ויום, ועל-כן ראה להיות עקשן גדול על זה, וסוף כל סוף תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה, ב' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת רַק שְׂמֵחַ, כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר כָּל הַמַּחְלוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם, הֵן רַק מִחַמַּת הַמָּרָה שְׁחוּרָה שְׁעוֹבֶרֶת עַל הָאָדָם, וּבַפֶּרֶט פָּגַם הַבְּרִית בָּא רַק עַל-יְדֵי הַמָּרָה שְׁחוּרָה, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשִׂמְחָה וְלִשְׂמֵעַ כְּלֵי זָמֵר, וְזוֹ תִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה לְכָל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּהְיֶה תְּמִיד שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, וְלֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה ב' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד שֶׁיִּהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינָךְ לְבֵין בְּעֵלְךָ, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מִמַּחְלָקָת וּמוֹכּוּחִים, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה הוֹרֵס מְאֹד אֶת הַהַצְּלָחָה שֶׁל הָאָדָם, כִּי עַקֵּר הַצְּלָחַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הִיא רַק עַל-יְדֵי שְׁלוֹם-בֵּית; אֲשֶׁרִי מִי שְׁשׂוֹמֵר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלוֹ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁתְּצַלִּיחוּ, וְיִהְיֶה לָכֶם זֶרַע שֶׁל קִימָא.

הַכֶּסֶף לְפִדְיוֹן לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ תְּוַשְׁעוּ עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רד.

בעזרת השם ותפריך, יום חמישי לסדר תרומה, ב' אדר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד שִׁיְהִי שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, כִּי הַשְׁלוֹם-בַּיִת הוּא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּהַצְלַחַת הַבַּיִת.

אֶת דְּמֵי הַפְּדִיּוֹן תִּפְקִידוּ בְּחֶשְׁבוֹן הַבִּנְיָן הַמְּצִיָּן לְמִטָּה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ מִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רה.

בעזרת השם ותפריך, יום חמישי לסדר תרומה, ב' אדר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהַדְלִיק לְכַבּוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ אַרְבַּעַת גְּרוֹת, וְלַהוֹסִיף עוֹד שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְתַבְּקָשִׁי כָּל מָה שְׁאֵת צְרִיכָה בְּעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהֵאֲשָׂה מִבְּקִשְׁתְּ בְּעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִמְתְּקוּ מִמְּכֶם כָּל הַדִּינִים.
הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וּלְדַקְדָּק מְאֹד מְאֹד בְּזָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תִּזְכּוּ לְכָל הַבְּרָכוֹת הַכְּחוּבוֹת בַּתּוֹרָה, כִּי שְׁבַת הִיא הַצְּנוּר הַמְשֻׁפֵּיעַ
טוֹב לְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְכָל הַשָּׁבוּעַ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּזְהָר מְאֹד בְּשִׁמְרַת
שְׁבַת-קֹדֶשׁ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִמְתְּקוּ מִמְּכֶם כָּל הַדִּינִים, וְתַצְּלִיחוּ
בְּחַיֵּיכֶם.

אֶת כָּסֶף הַפְּדִיּוֹן תַּכְנִיסוּ בְּחֶשְׁבוֹן הַבִּנְיָן הַמוֹבָא לְמִטָּה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי הַבְּלוּבִלִים
הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי.

אָפּר י"ח רח - י"ח רט בַּנְחַל סז

רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת בְּכָל יוֹם חֹק וְלֹא יַעֲבֹר, פִּי כָּל הַמִּנִּיחַ
תְּפִלִּין - זוֹכֵה לְחַיִּים.

אֲתָה צָרִיף לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת סִבְלָן גְּדוֹל, וְלֹא לְצִאֲת לְרִיב,
חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, עִם אִף אֶחָד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה, וְכָל מִי שֶׁחֻזַּק
בְּקִבְיַעַת עֵתִים לַתּוֹרָה, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה לוֹ
חֶפְצָיו, וּבִפְרֹט מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד עַל-פִּי סֵדֶר דְּרָף הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ
ז"ל, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְכֵן אֶת הַמִּכְתָּב מ... וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי
לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמְּכֶם.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ וּלְחִזֵּק אֶת אַחֲרֵים, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְהִתְקַבֵּץ
פַּעַם אַחַת בְּשָׁבוּעַ, וּלְדַבֵּר דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּאַמַּת צְרִיכִים
לְהִתְקַבֵּץ בְּכָל יוֹם, וּלְדַבֵּר מִרַבְּנוּ ז"ל, אִף זֶה דְּבָר קָשָׁה מְאֹד, כִּי
עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד טְרָדוֹת וּמְגִיעוֹת, וְעַל-כָּל-פְּנִים פַּעַם בְּשָׁבוּעַ
כּוֹדֵא לְהִתְאַחֵד יַחַד, וְאִז טוֹב לָכֶם תָּמִיד.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, מְשֻׁנָּה,
גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֲנֵי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד, וְיִתְרַחֵב לָךְ בֵּין
בְּגוֹשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסִדְרַת תְּרוּמָה, ב' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְצִיָּק וְחַפִּים ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמְּךָ,
אִף שְׂאֵתָה מִחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

גַּא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד הַרְבֵּה קְצוּר שְׁלַחֵן עָרוּף, וְתִשְׁתַּדְּלֵ לְקַיֵּם כָּל
הַנְּאָמָר בּוֹ, וְאִז תְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל
לְמוּד שְׁלַחֵן עָרוּף, וְצְרִיכִים לְהִיּוֹת עֵקֶשׁן גְּדוֹל עַל זֶה, וּבִפְרָט בְּחוּר
צְעִיר צְרִיף לְהִיּוֹת עֵקֶשׁן גְּדוֹל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קְצוּר שְׁלַחֵן עָרוּף,
וְכֵן תְּתַפְּלוּ אֶת הַתְּפִלוֹת בְּכּוֹנֵה גְּדוֹלָה, וּמִתּוֹף הַסְּדוּר דִּיקָא וּבְמִנְיָן.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח ריא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה, ג' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֶלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שָׂאָתָה מַחְזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְנוּ ז"ל כְּפִי שְׁלֵמִדְנוּ בְּהִיכַל־הַקֹּדֶשׁ,
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! שְׁלֵבֵל תַּחְלֵשׁ דַּעְתְּךָ מֵהִמָּסִית
וּמֵהִמָּדִית וְכוּ' וְכוּ', שְׁנֵה מְקוּרֵי וְזֵה לֹא מְקוּרֵי וְכוּ' וְכוּ', אוֹי לֹ
וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, שְׁאִינוּ מִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר עָלַי, כִּי סוֹף פֶּל סוֹף הַתְּקַרֵּב
לְרַבְנוּ ז"ל רַק עַל־יָדֵי, וְעַכְשָׁו הוּא אֵינוּ מִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר עַל הַקְּגִטְרִיסִים
שֶׁהָיִינוּ אוֹתוֹ, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פְּרֻשָּׁה כֵב,
סִימָן ג'): בּוֹד שְׁשֵׁתִית מִמֶּנּוּ מִים, אֵל תִּזְרַק בּוֹ אָבֶן; אֵךְ נִכּוֹן לְבִי
בְטוֹחַ, שְׁיִקְבֵּל אֶת עֲנָשׁוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

הַעֲקָר אֵל תִּתְפַּעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי אֵין עוֹד מְדַרְגָּה
יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּו — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְלַהֲחֲדִיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
הִיא הַיִּסוּד בְּדַעַת רַבְנוּ ז"ל, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל בְּפִרוּשׁ
(שִׁיחוֹת־תְּרַ"ן, סִימָן לג): אֲצֵל הָעוֹלָם אֲמוּנָה דְּבָר קִטָּן וְאֲצֵלִי אֲמוּנָה
דְּבָר גְּדוּל, וְעַקֵּר הָאֲמוּנָה הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ
וְלַהֲוֹדַע, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא
וְאֱלֻקוֹת הַכֵּל, וְכֹל מָה שְׁאָדָם מְכַנִּיס אֶת עֲצָמוֹ בִּידִיעוֹת אֱלוֹ,
עַל־יְדֵי־זֵה מְצַלִּיחַ בְּיוֹתֵר בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְעַל־כֵּן רָאָה, יְדֵי
הַיָּקָר! לַחְזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא
יִוָּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֵז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא.

הַעֲקֹר רָאָה לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְתִצְחַק מִכֻּלָּם, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ
 לָךְ מֵה לְשִׁחַק, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת עַם יִשְׂרָאֵל
 בְּדַבְּרֵי אֲמוּנָה, וּמְחַדֵּיר בָּהֶם אֲמוּנָה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר
 עֲלֵיוֹנָה וּגְדוּלָּה מִזֶּה.

נָא וְנָא רָאָה לְלַמֵּד עַל הַדָּרֵךְ הַרְבֵּה מְשֻׁנוֹת, "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן",
 תְּהִלִּים וְ"עֵין יַעֲקֹב", וּבִבְיַתְדָךְ תִּלְמַד הַרְבֵּה גִמְרָא וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ, זֶה־
 וְתִקְוִינִים, וּבְזֶה תִזְכֶּה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֲשֶׁר־
 וְאֲשֶׁר־מִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם, כִּי רַק זֶה מֵה
 שֶׁנֶּשְׂאָר מִהָאָדָם.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם הַרוּצָה לְשִׁבֹר
 אוֹתָךְ וְלִהְיוֹת לֵישׁ אֶת דַּעְתָּךְ, כְּאֵלוֹ הַסְּפָרִים הָאֵלוֹ אֵינָם מְקוֹרֵי־יָם וְכוּ'
 וְכוּ', הוּי! הוּי! טַפְשִׁים כְּאֵלוֹ וְכוּ' וְכוּ', כֹּל זֶה בָּא לָהֶם מִחֲמַת
 שְׂאֵינָם לּוֹמְדִים "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", כִּי אִם הֵיוּ לוֹמְדִים "לְקוּטֵי-
 הַלְכוֹת", הֵיוּ מוֹצְאִים אֶת דְּבָרֵינוּ שֶׁם בְּתוֹךְ "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת"
 הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים, אַךְ מֵה לַעֲשׂוֹת? הֵם מַחְקֵי הַבְּחִירָה.

אֵתָה רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לְקַחַת רַק אֶת ... הַסְּפָרִים, וּבְזֶה אֵתָה עוֹזֵר
 לוֹ לְהַדְפִּיס אֶת כָּל חֲלָקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְתִשְׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מִכָּל מִינֵי
 לְצִים וּמְתַנְגְּדִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רבי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַת תְּרוּמָה, ג' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רָאָה לַעֲזֹב כְּבָר אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁלָּךְ וְכוּ' וְכוּ', שֶׁהֵם הַדְּמִיוֹנוֹת
 שֶׁהוֹרְסִים אוֹתָךְ לְגִמְרֵי וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּאֵמַת אֶפְלוּ שִׁיְהִיו עֲשָׂרָה
 אֲנָשִׁים שׁוֹאֲבֵי מַיִם וְחוֹטְבֵי עֵצִים וּבַעֲלֵי עֲגָלוֹת כְּשִׂאוֹמְרִים קִדְשׁ

וּקְדָשָׁה וּבְרָכוּ, צְרִיכִים לַעֲנוֹת אַחֲרֵיהֶם, וְזוֹ עֲבָרָה גְדוֹלָה כְּשֶׁאֵין עוֹנִים 'אֲמֵן יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא' וּקְדָשָׁה וּבְרָכוּ, וּמוּטָב לֹא לְהַכְנִס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת מִלְּהַכְנֶסֶת לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וְלַעֲשׂוֹת שְׁמֵהּ הַפְּגָנָה דְּוָקָא לִישִׁב בְּשַׁעַת קְדָשָׁה וְכוּ', זֶה סֵתָם שְׁגָעוֹן, וְצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ שִׁיזְכֶּה לְטַהַר אֶת מַחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְיַעֲזֹב כְּבוֹד אֶת כָּל הַשְּׂנֵאוֹת וְהַקְּנָאוֹת שֶׁנִּכְנְסוּ בּוֹ.

תֵּאֱמִין לִי, כִּי גַם אֲנִי רוֹאֶה שְׁמֵהּ שְׁחִיתוּת, אֲבָל לֹאט לֹאט אֲנִי מְטַהַר אֶת הַמְּקוֹם. אֲבָל אֶתָּה רְאֵה לְהֵיוֹת בְּשָׁלוֹם עִם כָּלֶם, וְאִם אֵין אֶתָּה יָכוֹל לְהִשְׁתַּחוּוֹת, אֲזוֹ שָׁב בְּפָנָה שְׁלֵף וְאֵל תִּתְעַרֵב בְּשׁוֹם דְּבָר, רַק תִּלְמַד וְתִתְפַּלֵּל, וְזֶה הַעֲקָר, אֲבָל לֹא לְשַׁבֵּת בְּשַׁעַת קְדָשָׁה אֲשֶׁר הוּא עוֹן חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד, וְגַם שְׁגָעוֹן גְּדוֹל.

מָה אָמַר לָךְ! הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָךְ עִם בֵּן יֶקֶר וְנִפְלָא כְּזֶה, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמֵן כִּי יִסְפֹּר, אֲשֶׁר לְדַעְתִּי הוּא יְחִיד בְּדוֹר, כִּי בְּשִׁקְט הַחֲזִיר עֲשָׂרוֹת אֲנָשִׁים בְּתוֹשֻׁבָה, וְנִעְשׂוּ בְּעַלֵּי תְּשׁוּבָה גְּמוּרִים, מְלַבֵּד זֹאת שֶׁהוּא מְדַבֵּר בְּכָל שָׁבוּעַ עִם כַּמָּה מֵאוֹת אֲנָשִׁים בְּלִי שׁוֹם גְּזֻמָּא, וַיֵּשׁ לוֹ דְּבוּרִים נִפְלְאִים מְאֹד מְאֹד, וּמִפִּיךָ אֶת אוֹר רַבְּנוּ וְ"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְנִכְנָס בְּמִקְוֶה שֶׁנִּכְנָס וְכוּ', וּמוֹצִיא אֶת מִי שְׁצְרִיכִים לְהוֹצִיא וְכוּ', אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֵלְקָךְ שְׁזָכִיתָ לְבֵן כְּזֶה.

רְאֵה לְקַחַת סְפָרִים מִ... דִּיקָא, וְתַפְיֵצִם בְּכָל אֲרָצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שְׁתַּצִּיחַ אוֹתִי, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח ריג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קְדָשׁ לְסִדְרַת תְּרוּמָה, ג' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך וכן העתק ממכתב ששלחת לי בד' שבט, והנה על המכתב הראשון כבר עניתי לך, ואיני יודע להיכן נעלם.

על-כל-פנים אמרתי לרוץ שורותים אלו, ולהשיב על מכתבך השני.

מה אמר לך, ידידי היקר! הלמוד של רבנו ז"ל הוא למוד של פשיטות ותמימות, אשר לכאורה הוא למוד פשוט עד מאד, כי מה יכול להיות יותר מפשיטות וכו' וכו', ובדרך כלל יש כל מיני דרכים בעבודת השם יתברך עמקות לפנים מעמקות, חידושים לפנים מחידושים, סברות לפנים מסברות, דרכים ונתיבות הנהגות וכו' וכו', אף לא כן הוא דרך רבנו ז"ל, שהוא דרך פשוט בתכלית הפשיטות, אשר על ענין הפשיטות צריכים ללמד ולהתניגע ימים ושנים, כדי להגיע אל למוד הפשוט, ודבר זה אי-אפשר להסביר לאדם, כי טבע של אדם הוא להתעלות ולעלות מעלה מעלה כדגמת האש, שתמיד מתלהבת ועולה מעלה מעלה, כי האש טבעה להתנשאות בהתנשאות, ולעלות מעלה מעלה, כמו-כן נשמת האדם שהיא אש אכלה אש, שרש האצילות בוערת תמיד לעלות מעלה מעלה, ולמוד של רבנו ז"ל הוא למוד עמק כזה, אשר רק משיח צדקנו יגלה את הלמוד הזה, שהוא אורייתא דעתיקא סתימאה, לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, לראות את הטוב בכל פר ישראל, ולהבין ולהשפיל בכל ספרי התורה הקדושה, כי זה היה רצונו של רבנו ז"ל, שנלמד בכל הספרים, ועל-ידי הקדמותיו העמקות, עמק עמק מי ימצאנו, יכולים להבין ולהשפיל בכל הספרים שבועולם, ועל-כן לא בחנם שהסמ"ך-מ"ם אורב מאד מאד על ההתקבכות של רבנו ז"ל, כי רבנו ז"ל מגלה לנו גלויים כאלו בשפה פשוטה כזו, עד שהכי גרוע והכי ירוד והכי נפול והכי מגשם והכי מזוהם וכו' וכו', יכול גם-כן להבין ולהשפיל השגות אלקות, להרגיש את שכינת עזו יתברך על פניו, ובהקדמות אלו יכולים לעבור ולהתעמק ולהבין ולהשפיל בכל חלקי התורה הקדושה נגלה ונסתר. כי רבנו ז"ל מקשר את הנגלה אל הנסתר והנסתר אל הנגלה, גשמיות אל

רוחניות ורוחניות אֵל גְּשָׁמִיּוֹת, וּבִמָּה זֶה מִתְבַּטֵּא? עַל-יְדֵי שְׁנִפְתָּח הַפֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְעַל-כֵּן בְּוַדַּאי כָּל הַדְרָכִים יֵשׁ לָהֶם שָׂרֵשׁ, כִּי הָרִי סוּף כָּל סוּף יֵשׁ י"ב שְׁעָרִים, שְׁשָׁם עוֹלוֹת הַתְּפִלוֹת, שְׁזֶה כָּל הַדְרָכִים הַמְּשֻׁנוֹת בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, שְׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד בָּא מִשְׁבֵּט אַחֵר, אֲבָל כָּלָם בָּאִים מֵעֵקֶב, שְׁשׁוּפְרִיָּה דִיעֵקֶב כַּעֲיֵן שׁוּפְרִיָּה דְאָדָם קְדָמָא, שֶׁהוּא סוּד הַעֲתִיק, עַל-כֵּן אָסוּר לְבַטֵּל אֶת שׁוּם סֵפֶר שְׁבַעֲוֹלָם, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, וְזֶה בָּא מִקְטְנוֹת הַמַּחֲזִין וְצָרוֹת עֵינָיו. וּבְאַמַּת מָה יֵשׁ לְחַלֵּק עַל דְּרָף זֶה אוֹ עַל דְּרָף זֶה וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד נִמְשָׁךְ אַחֵר שָׂרֵשׁוֹ.

וְעַל-כֵּן בְּמָה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב שְׂאֵנִי מִתְקִיף אַחֲרֵי, תִּדַע וְתֵאמְרִין, שְׂמָאז שְׁזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, תִּהְיֶה לְאֵל, אִין לִי שְׁיָכוֹת אֶל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲנִי מִתְעַמֵּק מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל יְדוֹ דִּיקָא זְכִיתִי לְקְנוֹת סִפְרֵיהּ שֶׁל אֶלְפִים סִפְרִים בְּפֶרְדֵּס הַתּוֹרָה, וְתִהְיֶה לְאֵל, בְּכָל הַסִּפְרִים אֲנִי רַק מוֹצֵא קְשֶׁר חֶזֶק אֶל דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֵף מָה? אֲנִי לוֹחֵם עַל הַנִּקְדָּה שְׁלִי, וּבְפֶרֶט כְּשֶׂאֲנִי רוֹאֶה מָה שְׁקוֹרָה בְּדוֹר הַזֶּה, שְׁבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עוֹבֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים מִה שְׁעוֹבֵר, רַחֲמָנָא לִישׁוֹכֵן, בְּפִגְם הַבְּרִית הוֹצֵאת זָרַע לְבַטְלָה וְזִנּוּת וְכוּ' וְכוּ', שְׁקוּץ תַּעֲוֵב זֶהוּם וְכוּ' וְכוּ', וְרַק רַבְּנוּ ז"ל מְבִין אוֹתָם, וְרַק רַבְּנוּ ז"ל יָכוֹל לְהַצִּיל אוֹתָם וְכוּ' וְכוּ', וּכְשִׁיּוֹצְאִים וְחוֹלְקִים עָלֵי וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מְכַרַח לְהִגָּן עַל עֲצָמֵי, אֲבָל בְּאַמַּת, אִין מָה לְבוֹא אֵלַי, וְאִין מָה לְרִאוֹת אֶצְלִי, כִּי אֲנִי לוֹמֵד אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת לְמַצֵּא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט מִהַחַיִּים, וּבְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, לְמַצֵּא אֶת הָאֱלֻקוֹת שְׁבַדְבַר לְהַפִּיךְ מִהַגְּשָׁמִיּוֹת לְרוּחָנוּת, וְאֵז בְּוַדַּאי אִי-אֶפְשֶׁר לְרִאוֹת שׁוּם דְּבַר וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן לֹא כְּדַאי לְנִסֵּעַ אֵלַי וְכוּ' וְכוּ', תִּהְיֶה לְאֵל, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זְכָה אוֹתִי לְפָרוֹשׁ אֶרֶץ עַל כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" (אֲגַב י"א תוֹרוֹת הַרְאִשׁוֹנוֹת כְּבָר נִדְפְּסוּ, וְהִשָּׂאָר עֲדִין אִינִי מְדַפֵּס מִפְּנֵי כְּמָה טְעָמִים כְּמוֹסִים), וְכֵן זְכָנִי לְחַבֵּר פְּרוֹשׁ עַל הַ"סִּפְרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת" בְּשֶׁבַע מַהְדוּרוֹת, וְכֵן עַל "סִפְרֵי-הַמְּדוּת" וְעַל הַתּוֹרָה, וְעַל הַמוֹעֲדִים, וְעַל

אגדות חז"ל, ועל תרני"ג מצוות, ועל אבות ותהלים, ומלבד זאת אין לי שום שיכות אל אף אחד, בודאי יש עלי מחלקת גדולה מפה ושם, אף לי זה לא אכפת, אני בורח רק אליו יתברך, ואין לי למודים אחרים רק זה — לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך בכל בר ישראל, ולהחזיר תשוקה עצומה ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות ואגדות, ברייתות ותוספתאות, ולהיות ולטייל בכל מקומות התורה הקדושה, והעקר לדבר אליו יתברך, אשר אין לך עוד ערבות ונעימות וידידות כמו שאדם מרגיל את עצמו לדבר אליו יתברך, אשר זוהי המדרגה הכי עליונה שאדם צריך להגיע אל זה העולם, וזה המפתח להפגס לפני ולפנים, והמפתח הזה יגלה משיח צדקנו לכל העולם כלו, ואז כלם יתאחדו, ושני הפכים ידורו יחדו, ולא יחצו עוד לשתי ממלכות וכו', וכו', וזו הנקדה הפנימית אצל דעת רבנו ז"ל. יתר הספרים, כגון: "שיחות-מוהרא"ש" ו"תוף הנחל" וכו' וכו', הם מה שרשמו התלמידים ששמעו ממני, ובודאי זה כבר כלי שני, עם כל זאת הם הדבורים שדברתי, בודאי פה ושם צריכים לתקן דברים שלא כתבו במדויק מה שאמרתי.

ועל-כן איני יודע למה אתה צריך להטריח את עצמך לבוא אלי, כי אדרבה לא תראה שום דבר, וזה אצלי בטוח. ובאמת זה אחד מהטעמים שהמון צדיקים לא הניחו להדפיס את ספריהם כשהם עדין בחיים חיותם, כי מאד מאד קשה להאמין, שאדם אוהז במדרגות פאלו, ובפרט בגלוי אלקות, ולכן כשרואים בספר, ומתלהבים מאד, ואחר-כך באים אל בעל המחבר, ולא רואים מה שרצו לראות, אזי יש חלישות הדעת גדולה מאד וקשיות וספקות גדולים עולים על הדעת, על-כן רב רבם של הצדיקים לא הסכימו להדפיס את ספריהם בימי חייהם.

אני מקנה שתבין הרבה נקודות ממכתבי זה, כי מאד מאד קשה להתבטא על פני הכתב.

אודות ספרי ה"שפת אמת" וחסידות איזביצא וכו' וכו', הם

ספרים עמקים מאד מאד, אבל על-פי הקדמותיו של רבנו ז"ל מבינים אותם בצורה אחרת לגמרי, וכמו-כן הוא ספרי חב"ד ושאר ספרי חסידות, על-ידי ההקדמות של רבנו ז"ל שמגלה לנו את הפשטות, שהיא עמק עמק מי ימצאנו, כי הפשיטות והתמימות של רבנו ז"ל היא עד להפליא, וצריכים להתנגע זמים ושנים להגיע אל הפשיטות והתמימות של רבנו ז"ל, על-ידי הקדמותיו הקדושות יכולים להבין בהם, ולראות דברים נוראים ונפלאים עד מאד, אשר אפלו הבעל מחבר בעצמו לא כונן, כמוכא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפא).

אגב, בזה שאתה רוצה להדפיס את ה'בית יעקב', הספרים האלו נמצאים בשוק, כי נכדו הדפיסם, ואם בוער בך מאד לזכות את הרבים, הייתי אומר לך, שתשתתף בהדפסת המכתבים "אשר בנחל", שהולכים ונדפסים עכשו חלק אחר חלק מסדר כסדר השנים, כי המכתבים האלו נכתבו בתשוקה עצומה ובכסופים של מאות ואלפים בני הנעורים, והמכתבים האלו עוזרים לחזר בתשובה שלמה, ועל-כן אם אתה רוצה, ראה להשתתף בהדפסתם.

נא ונא ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, וכל זמן שאתה לא חזק בענין הזה לדבר עמו יתברך, כמו שמדברים עם חבר טוב, תדע שעדין אתה בחוץ לגמרי, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל: כשהקדוש-ברוך-הוא עוזר, אזי הדבור של האדם אליו יתברך הוא כדבר איש אל רעהו, וזוהי הדבקות הכי עליונה שאדם צריך לזכות לזה, להיות דבוק בחי החיים בו יתברך, עד שלא יראה ולא ירגיש רק את אמתת מציאותו יתברך, שזוהי המדרגה הכי עליונה שאדם צריך לזכות לזה. וכשאדם זוכה לזה, אז הוא כבר אינו צריך את אף אחד. ועל-כן לא פדאי לבוא אלי, כי ההכרח שיהיו עלי כל מיני קשיות וספקות וחלישות הדעת, פי הרי הלמודים הם למודים רוחניים, ופה רואים איש גשמי וכו' וכו', ואיך משתוים שני הדברים ביחד; ועל-כן זה מה שמכניס באדם כל מיני ספקות וחלישות הדעת.

וּבְאֵמַת הַסּוּף שֶׁל יִבְנָאֵל הוּא אוֹתִיּוֹת אֲנִי ל'א עִם הַכּוֹלֵל, כִּי
 בְּיִבְנָאֵל שֵׁם מִתְחַבְּרִים שְׁמַיִם וְאָרֶץ רוֹחַנִיּוֹת וְגִשְׁמִיּוֹת, וְהַמְקוֹם
 הַהוּא הוּא מְקוֹם נוֹרָא וְנִפְלְאָ מְאֹד, אֲשֶׁר כְּפִי הַמוֹבָא בְּהַר הַקְּדוֹשׁ
 (ח"ב ה:), שְׁשֵׁם יִתְגַּלֶּה מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, וְעַל-כֵּן גָּנוּז שֵׁם אוֹר נוֹרָא
 וְנִפְלְאָ מְאֹד, וְדִיקָא שֵׁם נִבְנָה עִיר עַל שֵׁם רַבְנוּ ו'ל.

הָאֲרַכְתִּי קֶצֶת מְרַב אֶהְבֵּתִי וְהַשְׁוִקְתִּי אֶלֶיךָ, אַךְ יוֹתֵר מֵה שְׁכַתּוֹב
 כָּאֵן נִשְׁאָר בְּקֵן קְלִמוּסִי.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי אִם קִבַּלְתָּ אֶת הַמְּכַתֵּב הַרְאִשׁוֹן שֶׁשְּׁלַחְתִּי לְךָ,
 וְכֵן אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה.

י"ח ריד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרַת הַצְּנוּהָ, ה' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיְקָר לִי
 מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיִמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מְכַתְּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
 מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּזֶה שְׁלִמְדָתְךָ בְּ"הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ"
 קְדוֹשׁ קְדוֹשִׁים.

מֵה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם
 חֻלְקָנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ כָּל מִינֵי
 נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים לְהִשְׁאָר אֶצְלִי, אֲבָל זוֹ הַבְּחִירָה. וְאֶתְמוּל
 בְּלִילָה דְבִרְתִּי הַרְבֵּה עִם יְדִידָנוּ הַנִּפְלְאָ ... גִּרוּ יֵאִיר, שְׂאֵם לוֹקָחִים
 אֶת דְּבָרֵי רַבְנוּ ו'ל בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת, אֲזַ מְצַלִּיחִים מְאֹד מְאֹד,
 וְאֵין שׁוּם קָשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת כְּלָל. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, אֵיךְ שֶׁהִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה
 לִילָה, הִנֵּה שְׂבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְהִנֵּה שָׁנָה וְכוּ' וְכוּ', וְכָל מֵה שְׁאֵדָם
 זָכָה לְחֻטְף בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה מֵה שְׁנִשְׁאָר לוֹ, וְאִם הוּא זוֹכֵה לְסִיִּם

בְּכָל חֲדָשׁ שֶׁשָּׂה סִדְרֵי מִשְׁנָה — זֶה חֶלְקוֹ מִכָּל עֲמָלוֹ, וְזוֹ הַעֲשִׂירוֹת
הַכִּי נִפְלְאָה שְׁלוֹ, אִם הָאָדָם זֹכֵה לְסִיִּים תְּקוּנִים, זֶה הָאוֹצֵר הַכִּי יִקֶּר.
וְכֵן כָּל מִסְכָּתָא וּמִסְכָּתָא שְׂזוּכִים לְסִיִּים, הֵם עוֹלָמוֹת שְׁבוּנָה לְעֲצָמוֹ.

וְעַל כָּל־ם — הַדְּבָקוֹת שְׁאָדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וּמִחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ יִדְעוֹת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמַעֲיֵן בְּכָל הַסְּפָרִים
הַקְּדוּשִׁים, עַל-פִּי הַהִקְדָּמוֹת הַנוֹרְאוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוֹ ז"ל, אֲזַי מְאִיר
לוֹ מַחוֹ בְּגִלְיֵי נוֹרָא וְנִפְלְאָ מְאֹד. וְאִם הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ זֶה, בְּנוֹדָי
יִצְלִיחַ, וּבְנוֹדָי לֹא יִתְרַחֵקוּ, אֲבָל אִם בָּאִים עִם קִשְׁיוֹת, בְּנוֹדָי יִמְצָאוּ
מְקוֹם לְבָרִחַ וְלִהְתַּרְחֵק, וּבִפְרָט אֲצָלִי, אֲשֶׁר כָּל הַלְמוּד שְׁלִי הוּא רַק
פְּשׁוּטוֹת, פְּשׁוּט בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוֹת, שְׁנֵה הַלְמוּד שֶׁל עֲתִיק אוֹרִיִּתָא
דְּעִתִּיקָא סְתִימָאָה, שְׁנֵה רַק יִגְלֶה מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ, פִּי זֶה הַמִּפְתָּח שֶׁל
רַבְּנוֹ ז"ל לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת, וְלִדְבַר עֲמוֹ
יִתְבָּרֵךְ, כִּאֲשֶׁר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְכָל מַה שְׁאָדָם מְכַנֵּס
אֶת עֲצָמוֹ בְּלְמוּדִים אֱלוֹ, הוּא מְצָלִיחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְעַל-יְדֵי הַקְּדָמוֹתָיו
שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, יְכוּלִים לְהִבִּין אֶת הַחֲסִידִיוֹת וְכָל הַדְּרָכִים וְהַנְּתִיבוֹת
שֶׁל כָּל הַחוּגִים וְהַקְּבוּצוֹת שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל. וְחֻבֵּל חֻבֵּל שְׂדֵבֵר רַבְּנוֹ
ז"ל לֹא יִכְנַס בְּעוֹלָם, וְהַסְּמ"ךְ-מ"ם עוֹבֵד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד מִבֵּית
וּמִבְּחוּץ, וּמְעוֹרֵר מִחֻלְקַת וּמְרִיבוֹת וּבִפְרָט עָלָי. וְהַטַּעַם הוּא פְּשׁוּט,
פִּי כָּל זְמַן שְׁאָדָם חֵי, קִשְׂה לְהֵאֱמִין שְׁאָדָם גְּשָׁמִי אוֹחֵז בְּדְבָרִים
כְּאֱלוֹ, פִּי בִסְפָר הוּא רֹאֵה דְבַר אֶחָד וְאֶת הַמַּחְבֵּר הוּא רֹאֵה בְּצוּרָה
אַחֶרֶת. וְעַל-כֵּן מִזֶּה נִתְהַוֶּה כָּל הַקִּשְׁיוֹת וְהַסְּפָקוֹת וְהַחֲלִישׁוֹת הַיְדַעַת,
פִּי קִשְׂה לְאָדָם לְהִבִּין דְבַר זֶה, אִיךָ גְּשָׁמִיוֹת מִתְחַבְּרַת בְּרוּחָנִיּוֹת,
וְאִיךָ רוּחָנִיּוֹת מִתְלַבֶּשֶׁת בְּגִשְׁמִיוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

רָאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אִפְגִּים שְׁבַעֲוֹלָם, שְׁעַדִּין אֶתָּה
מִחֻזֵּק בְּתַמָּךְ, וְעַדִּין אֵינְךָ חוֹלֵק עָלַי, בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, פִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ
הַרְבִּים, קִשְׂה וְכַבֵּד לְמַצָּא וְלְהִבִּין וְלְהַשְׁכִּיל דְבַר זֶה, וְצָרִיכִים רַחֲמִים
רַבִּים לִידַע שְׁגָם הוּא יִתְבָּרֵךְ מְלָבִישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּדוּמָם, צוּמַח, חֵי,
מְדַבֵּר וְכוּ' וְכוּ', וְכִשְׂיֹדְעִים דְבַר זֶה, אֲזַי אֵין שׁוּם מִחֻלְקַת, וְאֵין שׁוּם
קִשְׁיוֹת כָּלָל, כַּמּוֹכָא בְּלִקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן נב.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רטו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ה' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמְּךָ,
אִיךָ שְׁאַתָּה מְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל־פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה לְשִׁמְר מֵאֵד מֵאֵד לֹא לְכַתֵּב אֶת שֵׁם הַגּוֹי"ה עַל גֵּיר, כִּי זֶהוּ
עֲנֵשׁ גְּדוֹל מֵאֵד, וְצָרִיכִים לְשִׁמְר מֵאֵד מֵאֵד, כִּי זֶה בָּא לִיְדֵי בְּגִיזוֹן,
חֲסִי־וְשָׁלוֹם.

הַעֲקָר הוּא הַדְּבִקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לְדַבֵּק אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ רַק בְּאִין
סוֹף בְּרוּךְ הוּא וְלִיחַד יַחְוּדִים קְדוּשִׁים, וְכֵן לְדַבֵּר עִם עַם יִשְׂרָאֵל רַק
דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְעַל זֶה אוֹרֵב הַסְּמ"ך־מ"ם מֵאֵד,
לְהַשְׁכִּיחַ אֶת אֲמַתּוֹת מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ מִהָאָדָם. וְעַל־כֵּן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי
מִי שְׁמַתְגַּבֵּר עַל הַכֹּל, וּמְדַבֵּיק אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ רַק בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא,
וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהַתְאַחַד בְּיַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זֶה
עֲקָר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל, כְּשִׁזּוּכָה לְהַפְּלֵל עִם כָּלֵל נְשָׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל מֵרֵאשִׁיכֶם עַד שׁוֹאֵב מִימֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', כִּי צָרִיכִים לְהַתְאַחַד
עִם כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי יֵשׁ עֲשׂוֹר כַּתוּת בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים
לְהַתְאַחַד עִם כָּלֵם, וּבְזֶה מֵרָאָה אֶת גְּדֹל אֲהַבַּת יִשְׂרָאֵל שֵׁישׁ בְּאָדָם
הַזֶּה, וְעַל־כֵּן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שְׁמַתְאַחַד עִם כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזוֹ
מַעֲלַת הַתְּפִלָּה בְּצַבּוֹר — לְכוּא וְלְהַתְּפַלֵּל בְּיַחַד, כִּי צַב"ר גְּלָה לְנוּ
רַבְּנוּ ז"ל, הוּא רֵאשִׁי תְּבוּת: צִדִּיקִים, בְּיַנּוּנִים, ר'שָׁעִים, שְׁנֵה צַב"ר
(עֵין לְקוּי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נה); וְעַל־כֵּן אָסוּר לְהַתְחַמֵּק מִלְכוּא

לְבֵית־הַכִּנְסֹת לְהַתְפַּלֵּל בְּתַרוּץ, שֵׁשׁ שָׁם רְשָׁעִים וְכוּ', וְאֲנִי צַדִּיק, אוֹ
 לְהַפּוֹף — אֲנִי רָשָׁע וְהֵם צַדִּיקִים וְכוּ' וְכוּ', אוֹ אֲנִי בִּינוּנִי וְכוּ' וְכוּ',
 אֲלֵא צְרִיכִים לְהַתְאַחַד עִם כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת
 — לֵיִשֵׁב בַּפְּנֵה וּלְהַתְפַּלֵּל יַחַד עִם מַגִּין, וְלַעֲנוֹת "אָמֵן יְהֵא שְׁמָה
 רַבָּא", קִדְשָׁה וּבְרָכוּ, וּלְהַתְפַּלֵּל עִם הַצְּבוּר, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה,
 כִּי עַל־יַד־זֶה פּוֹדִים אֶת הַשְּׂכִינָה, כִּי עַל כָּל בֵּיהַ עֲשָׂרָה שְׂכִינָתָא
 שְׂרִיא (סְנֵהֲרִין ל.ט.).

נָא וְנָא רְאֵה לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִרְקַד בְּכָל יוֹם כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ
 רַבְנֵי ז"ל, שֶׁמִּצְנָה גְדוּלָה לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלַחֲזֹק וּלְשִׂמְחָה אֶת
 כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה.

רְאֵה לֵיִשֵׁב בְּכָל יוֹם בְּבֵית־הַמְּדַרְשׁ, וְתִלְמַד בַּפְּנֵה שְׁלֹף מִקְרָא,
 מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הַלְכוֹת וְאֲגָדוֹת, בְּרִיתוֹת וְתוֹסֶפְתָּאוֹת, וְתוֹטִיל
 וְתַהֲיֶה בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי מַעֲלַת
 הַלּוּמַד בְּבֵית־הַכִּנְסֹת עוֹלָה עַל הַכֹּל, אֲשֶׁרִי מִי שִׁוְשֵׁב כָּל הַיּוֹם
 בְּבֵית־הַמְּדַרְשׁ, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח נְצָחִים.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח נְצָחִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רטז.

בְּעֲזַרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצַנְה, ה' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרְכֶם
 הַקְּשָׁה.

מַה שְׂאֵת יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת הוּא רַק לְהַשְׁתַּדֵּל שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּינְךָ
 לְבֵין בְּעַלְךָ, אַהֲבָה וְהַבְנָה הַדְּרִית לְחֻזַּק אֶת כָּל הַמְשַׁפָּחָה, כִּי כָלֵם

עוֹבְרִים עֲכָשׁוּ טְרָאוּמָה מְאֹד גְּדוֹלָה, וְאִין מַה לְעִשׂוֹת, רַק לְחַזֵּק אֶחָד
 אֶת הַשְּׂנִי, וְלָדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי לְכַף זְכוּת, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל הָרַע
 שְׁבוּזֹלְתּוֹ, וְעַל־יְדִיָּה תְּצַלִּיחוּ לְהַתְגַּבֵּר עַל הַכֹּל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי
 מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּהַיֵּינָה רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת בְּבֵיתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח ריז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצַנֵּה, ה' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לְבָדִיק עִם עוֹד שְׁנֵי רוּפְאִים, אִם אֶת
 צְרִיכָה נִתּוּחַ אוֹ לֹא, כִּי צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד מְרוּפְאִים, כִּי
 בְּדַרְךְ כָּלֵל הֵם מִפְּקָרִים, וְלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם לְנִתּוּחַ בְּנִי-אָדָם וְכוּ'.

רְאוּ לְבָדִיק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא תִסְרָה
 עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, וְכֵן רְאֵי לְהַדְלִיק לְכַבּוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ אַרְבָּעָה
 גְּרוֹת, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלִבְקֵשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת
 כָּל מַה שְּׂאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מִבְּקִשְׁתָּ בְּעֵת הַדְּלָקַת
 הַגְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם.

רְאֵי לְהַשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶת בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת, וְאַף פַּעַם אֵל תְּרִיבוּ,
 אֲלֹא תִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, כִּי כָּל זֶה יַעֲזוֹר לְכֶם לְהַפְקֵד בְּזַרְעֵ שֶׁל
 קִימָא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי

אֲשֶׁר י"ח ריח בַּנְחַל פּא

מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וּתְבַשְׂרוּ לִי
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת בְּקָרוֹב.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח ריח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ה' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וְהִנֵּה בּוֹדָאִי אֶתָּה צָרִיף לִישׁוּעוֹת
גְּדוּלוֹת, וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְנֶכָה לְזֶה מַה שְּׁיִוְתֵר מִהֵר,
הַעֲקֹר לְקַחַת אֶת עֲצָמוֹ בַּיָּדִים, כִּי הִנֵּה כְּתִיב (מְשָׁלִי יט, ג): "אֲגַלֵּת
אֲדָם תְּסַלֵּף דְּרָכּוֹ וְעַל ה' יִנְעַף לְבוֹ", הָאָדָם עוֹשֶׂה טְעִיּוֹת בְּחַיָּיו,
וְאֶחָר-כֵּן יֵשׁ לוֹ טְעֻנוֹת וּמַעֲנוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', וּפְרָשׁ
רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמ"ג), שֶׁלְכֵן טוֹב לְהִתְיַעַץ עִם
חַכְמֵי הַדּוֹר, וְאֶסוּר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר בְּעֲצָמוֹ, כִּי (מְשָׁלִי יא, ד):
"תְּשׁוּעָה בְּרַב יוֹעֵץ"; וְזוֹ הַמִּתְקַת הַדִּינִים, וְכֵן מוּבָא בְּדַבְרֵי
הַקְּדוֹשִׁים (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ), שֶׁאֶסוּר לְהַעֲלִים שׁוּם דְּבָר,
רַק צָרִיכִים לְגַלוֹת כָּל פְּרִט וּפְרִט, וְאִם מְעַלִּים אֵיזָה דְּבָר, אֲזַי סוֹבֵל
אֶחָר-כֵּן מְזָה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. (וְאִף שֶׁשָּׁם מְדַבֵּר מִדִּין תּוֹרָה, אִף כִּפִּי הַמּוּכָן
בְּדַבְרֵי, שֶׁזֶה שִׁיף לְכָל פְּרִט שֶׁל הָאָדָם, וּבְפְרִט בְּעֵינֵי שְׁאֵלַת חַכָּם, שֶׁהוּא מְקַשְׂרָם
אֵל הַתּוֹרָה).

וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׁאֵתָּה שׁוֹאֵל בְּעֵינֵי שְׁמַצִּיעִים לָךְ לְהִיּוֹת רַב בְּבֵית
הַסֵּהר, וְיִתְנֶנּוּ לָךְ מִשְׁכַּרְת גְּדוּלָּה, לֹא כְּתִבְתָּ הַפְּרִטִים לְזֶה, אֵיפֹה
תִּגּוֹר? מִי יִתֵּן לָךְ? הֲאֵם זֶה רְצִינִי אוֹ סִתָּם הַבְּטָחָה?! בּוֹדָאִי לַעֲצֹם
עֵינֵי הַפְּרִנְסָה, כְּכֹר אָמַר רַבְנּוּ ז"ל, שְׁרוּצָה שֶׁלְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ תִּהְיֶה לוֹ מִשְׁרָה בְּפְרִנְסָה, וּבְמִקּוֹם עֲבוּדָה שֶׁל בְּטָחוֹן, יִכְנִיס
עֲצָמוֹ בְּעֲבוּדָה אַחֲרֵת (עֵינֵי חֵי-מוֹתֵר"ן, סִימָן תק"א); וְלִכֵּן בּוֹדָאִי זֶה רְעִיּוֹן
טוֹב, וּבְפְרִטִיּוֹת שְׁעַל-דִּי-זֶה תוֹכֵל לְשַׁלֵּם אֶת כָּל הַחוֹבוֹת שֶׁל ...
שִׁזוֹ סִתָּם צָרָה גְּדוּלָּה, שְׁאֵתָּה סוֹבֵל וְאֲנִי סוֹבֵל וְכוּ', אֲשֶׁר בְּאַמַּת לֹא

יכולים להוציא אותך מהדירה בשום פנים ואופן, כך אמר בפרוש העורך-דין של ... לעורך-דין ... ועל-כן חבל הנה להשקיע אפלו גרוש עוד בדירה זו, על-כל-פנים מה דהוה הוה, ויש פתגם העולם: "אין בוכים על חלב שנשפף", העקר מכאן ולהבא אם זוכים לחיות בחשבון, אזי חיים חיי נחת וחיים מאשרים וכו', וזוכים להתמיד בלמוד התורה הקדושה ולהתעלות ברוחניות, כי מה ישאר מהאדם אם לא תורה ודבקות הבורא ותברך וכו'. לך נא וראה את שחיתות הדור, איך שהסמ"ך-מ"ם שתל את שלוחיו ברע-בנים ארורים, שהם מכשילים את כל העירות בישראל בכל מיני מכשולים, ואסור לפתח את הפה, כי אחרת אתה מדבר על רע-בנים, הלב שלי נקרע לגזרים מהספור של ... שאין לו מסדר קדושין בשביל מסירות הרשע, ימח שמו וזכרו, אשר עושה ליצנות אחת גדולה... אך אני מתכה שקדם נגמר את הבניה, פי רשע כזה אינו נח פרגע, ועל-כן החכם עיניו בראשו לחפות עד שנגמר הבניה.

אקנה שתענה לי על השאלות הנ"ל, כדי שלא תסתבך שוב פעם, חס-ושלום, ועל-כן כתב פרטים מדיקים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח ריט.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר תצוה, ה' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

פה תקבל מכתב כללי, אם תוכל לנקדו — מה טוב ומה נעים, כי יש שם עקרים גדולים לכל אנשי שלומנו ביבנאל, וכן לכל תלמידי "היכל-הקדש".

קבלתי מ... רק ששה עמודים, האם יש עוד, ותאמר לו יישר כח על הדו"ח מאנשי שלומנו, אני מקנה שכבר יהיה שלום אמתי, מה לעשות? זה מחקי הבחירה.

ראו להמשיך בהדפסת הספרים, ואל תתפעלו משום בריה שבעולם, ואף שאני יודע שזה קשה לך מאד מאד, אף סוף כל סוף תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ואני כבר רואה סעט של מאה כרכים "אשר בנחל" לפני עיני, וראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

תודיע לי אם ... עדין נמצא אצלך, ואם לא, תראה למסר את זה מחר, כי זה מאד מאד נחוץ, ובענין קטן כזה אתה עושה לי ולכל אנשי שלומנו טובה גדולה, כמו שתבין מתכנ המכתב, וזה עושה רשם טוב, תהלה לאל, ועל-פן ראה לנקדם ותשלחם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ה' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ידידי היקר ... גרו יאיר ויזרח.

מאד מאד רציתי שתמסר את המכתב כללי לכל אנשי שלומנו, תעשה חמשים העתקות, ותמסר את זה אתה בעצמך לכל אחד ואחד מאנשי שלומנו בלי יוצא מהכלל, ואקנה להקדוש-ברוך-הוא, שפבר הכל יתהפך לטובה, כי אני רואה איך שהסמ"ך-מ"ם אורב מאד מאד עלינו, אף פבר לא יועיל לו שום דבר, כי איך שרק יפסיקו הגשמים, פבר יתחילו לבנות את ביתי, ויהיה לתפארת בעזרתו יתברך, וכן אחר-כך את הבית-המדרש הגדול, ויהיה משהו נפלא בביבנאל, ואף שלעצ עתה הכל נראה פחלום אבל הכל יתקיים.

ראה לשמר את עצמך מחובות, ותשלם לכל הבעלי חובות אפלו מעט דמעט העקר תשלם, ואז יראו שאתה משלם, ובזה אתה מקיים מצוה, כי פריעת בעל חוב מצוה.

תאמין לי, שעם כל השטיות וכו' של ... וכו', לא יוכלו לי כלל, אדרבה הם יפלו קדם על פניהם, לפני שיוכלו להפסיק אותי.

ועכשיו תחדש את העלון בְּיָתֶר שְׁאֵת וּבְיָתֶר עֵז בְּכָל מִינֵי אַפְנֵים יוֹתֵר יָפִים.

רְאֵה לְהַגִּיחַ אֶת כָּל הַ"אָשֶׁר בַּנַּחַל", כִּי סֵפֶר מְגָה הוּא פָּאָר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רכא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצֻהָ, ה' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְנֶקֶד אֶת הַמַּכְתָּב כְּלָלִי, כִּי זֶה יוֹתֵר יָפֵה וַיּוֹתֵר חָן כִּשֶׁהוּא עִם נִקּוּד.

רְאֵה לוֹמֵר לְ... ... שְׁאֵנִי מַחְכָּה מִמֶּנּוּ לְפָקֵס פְּרָטִי, שְׂיִכְתָּב לִי בַּפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת וְכוּ', וְאִיךְ מְסַתְּדֵר, וּמִמָּשׁ יַחֲיִינִי.

מָה עִם הַמְשָׁלוּחַ שֶׁל הַסְּפָרִים? וְהֵאֵם כָּבֵד הַתְּחַלְתָּם בְּהַדְפָּסֶת "שִׁיחֹת מוֹהֲרָא"ש", כִּי ... גֵּרוֹ יְאִיר, יֵשׁ לוֹ כָּבֵד מוֹכֵן חֶלֶק ח' וְחֶלֶק ט', וְכָל מַה שְׂיִרְצוּ לְשַׁבֵּר אוֹתִי, יוֹתֵר סְפָרִים יֵצְאוּ לְאוֹר, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן עֲכָשׁוּ הוּא גוֹמֵר אֶת "תוֹךְ הַנַּחַל" וַיִּקְרָא.

אוֹדוֹת מַה שְׁבַקְשׁ ... אֶת הַמְסַמְכִים, כְּדֵי לְהַכּוֹת אֶת הַסַּמְ"ךְ מ"ם, לְדַעַתִּי, צְרִיכִים לְחִכּוֹת, כִּי כָּל זְמַן שְׁלֵא הַתְּחִילוֹ לְבָנוֹת, לֹא כְּדָאִי, כִּי בְּרַגְעַ שְׂיִתְחִילוֹ לְבָנוֹת, תוֹךְ ג' אוֹ ד' חֲדָשִׁים, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה יִגְמַר, וְאֵנִי מְקַוֶּה, שְׁבַל"ג בְּעֵמֶר נוֹכַח לְעֲשׂוֹת חֲנֻכַּת הַבַּיִת בְּבֵיתִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְתַקֵּן אֶת הַלְשׁוֹן בַּמַּכְתָּב כְּלָלִי וְכֵן הַטְעִיּוֹת.

י"ח רכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ה' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ שֶׁכָּבֵר תִּפְטֹר
מֵהַחֹב שֶׁל ... כִּי זֶה לִי עֵצָם וְכוּ', שֶׁהוֹרֵס אוֹתִי לְגַמְרִי, כִּי אֵיךְ
בְּאִתִּי לִידֵי דְבָר זֶה וְכוּ'...

אוֹדוֹת וְכוּ', אֲנִי מִטְפֵּל בּוֹ שִׁיעוֹב אוֹתְךָ וְכוּ', תִּדַע וְתִבִּין
וְתִשְׁכִּיל, שֶׁהוֹלֵךְ לִי בְּנַפְשִׁי לְגַמֵּר כָּבֵר אֶת הַבְּנִיָּה, וְדִי לְחַכִּימָא,
וּמְחַמַּת מִזֶּג הָאָוִיר הַגָּשְׁמִים וְהַשְּׁלֵגִים, אִי-אֶפְשָׁר אֶפְלוֹ לְהַתְחִיל,
אֲבָל בּוֹ בְּרָגַע שְׁנַתְחִיל, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְפָּרֵךְ, זֶה יִלֵּךְ חֵד וְחֵלֵק, וְאֲנִי צְרִיךְ
אָדָם שִׁיְהִיָּה בְּמָקוֹם וְכוּ', וְדִי לְחַכִּימָא.

אֶקְוֶה שִׁיסְתַּדֵּר הַכֹּל, כִּי הָעֲנִיּוֹת אֶצֶל כָּלֶם גְּדוֹלָה, וּמַעֲבִירָה אֶת
כָּלֶם עַל דַּעְתָּם וְכוּ', אֲבָל מֶה שֶׁפּוֹאֵב לִי בְיוֹתֵר הוּא עַל שְׁאַנְחָנוּ
מְצוּיִים בְּשִׁפְלֵי הַמַּצָּב, וְהַסֵּמ"ך-מ"ם צוֹבֵר וְגוֹרֵף כְּסָפִים בְּגִבּוֹת
וּשְׁחִיתוֹת וְכוּ', אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר, וְ... מִסֵּר לְיַדֵּי הָעֵתָקִים שֶׁל
טְשָׁקִים שֶׁבָּאוּ עַל הַמוֹסְדוֹת שְׁלוֹ (שְׁלֹא דְבִים וְלֹא יַעַר) סְכוּמִים רְצִינִיִּים,
וְכֵן הַמְלָצוֹת מְ... וּמִהַרְבָּנִים הַכִּי חֲשׂוּבִים, וְהֵם מִמְלִיצִים שִׁישׁ
מוֹסְדוֹת בִּיבְנָאֵל, שְׁלוֹמֵד עִם הָאֶכָּרִים... שֶׁקָּרָה גַם כְּזֶה, אֵךְ לְדַעְתִּי,
כָּל זְמַן שֶׁלֹּא בְּנִיתִי, אֲנִי עוֹצֵר בְּעַדִּי, כִּי לֵךְ תִּדַע מֶה שֶׁהִרְשַׁע מִסְגָּל
לְעִשׂוֹת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְאֵנִי כָּבֵר בְּמַפְלָתוֹ, וְיִקְרִים (תְּהִלִּים עַה,
יא): "וְכָל קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדַּע, תְּרוּמָמְנָה קַרְנֵי צִדִּיק".

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ה' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיוֹת אֲנִישֵׁי

שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", הַגֵּרִים
בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם
וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְשַׁעַר וּלְתַאֵר אֶת גְּדֹל
הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שֶׁשְּׂמַעְתִּי שְׂאֵתְמוֹל בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית יִשְׁבַּתְּם יַחַד,
וְדַנְתֶּם בְּעֵנֵן הַשְּׁלוֹם, וַיְדוּעַ בְּפוֹסְקִים, אֲשֶׁר בְּשִׁבְתַּת מִתָּר לְפַקֵּחַ
בְּצַרְכֵי הָרַבִּים, וְעַל-כֵּן טוֹב מְאֹד שֶׁעֲשִׂיתֶם אֶת זֶה, עַל אַף שְׂבָדְרָךְ
כָּלֵל יִשְׁיבָה וְאֶסְפָּה עוֹשִׂים בְּאֻמְצַע הַשְּׁבוּעַ וְלֹא בְשִׁבְתָּ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן
לֹא בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית רַעְוֹא דְרַעְוִין, עִם כָּל זֹאת מֵאֵת הַשֵּׁם הַיְתֵה
זֹאת, וְאִם כְּוַנְתְּכֶם הַיְתֵה רַק בְּשִׁבִיל לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם, אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה,
וּכְדַאִי הוּא שְׂבַת שְׁלוֹם שְׁיַגֵּן עֲלֵיכֶם.

כִּי בְּאֻמַּת שְׂבַת הִיא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹכָא
בְּתַקוּנַיִם (דף קכו:): בְּסוּד ש' בַּת, תְּלַת גְּוַנִין דְּעִינָא, הֵינּוּ כִּי הַעֵין יִשׁ
לָהּ שְׁלִשָּׁה צְבָעִים, וְהַבַּת עֵין זֶה נִקְרֵאת הַשְּׁחֹר שְׂבָאֻמְצַע, וְאוֹתוֹ דְּבַר
עִם תְּבַת שְׂבַת, שְׁיִשׁ בַּה ש' שְׁלִשָּׁה קוּיִן, בַּת זֶהוּ הַבַּת עֵין, עַל-כֵּן
נֶאֱמַר בְּשִׁבְתָּ (שְׁמוֹת טז): "רְאוּ כִי הַיְיָ"ה נִתֵּן לָכֶם אֶת הַשְּׂבַת", רְאוּ
דִּיקָא, כִּי שְׂבַת שְׁהִיא שְׂמָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (זֶהר חֶלֶק ב' פח:), הִיא
בְּחִינַת פַּח הַרְאוֹת (עֵין לְקוּטִי-מֹהֲרִין, חֶלֶק ב', סִימָן סו:); וְעַל-כֵּן דִּיקָא
בְּשִׁבְתָּ כָּל אָדָם יְכוּל לְרְאוֹת בְּשִׁפְלוּתוֹ, בְּסוּד (שֵׁם): "שְׁבוּ אִישׁ
תַּחְתּוֹ, אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ", הֵינּוּ שְׂאָדָם צְרִיךְ תָּמִיד לְשְׂבַת
תַּחְתּוֹ, וְלִידַע הֵיטֵב מִי הוּא?! וּמָה הָעֵבֶר שְׁלוֹ?! וּמַהֲיֵכֵן הוּא
בָּא?! וְעַל-כָּל-פָּנִים "אֵל יֵצֵא מִמְּקוֹמוֹ" לַעֲלוֹת לְמַעַלָּה מִפְּדֻרְגָתוֹ,
כְּגוֹן 'עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה זְמֵרִי וּמִבְקֵשׁ שְׁכָר כְּפִנְחָס' (סוֹטָה כב:); וְאִמְתִּי
יְכוּל לְרְאוֹת שְׁפְלוּתוֹ הָאֻמְתִּית? דִּיקָא בְּשִׁבְתָּ, וְעַל-כֵּן שְׂבַת הוּא זְמַן
שֶׁל תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה (עֵין לְקוּטִי-מֹהֲרִין, חֶלֶק א', סִימָן עט:); וְעַל-כֵּן טוֹב
מְאֹד, שְׁיַצְאָה הָאֶסְפָּה וְהַיְשִׁיבָה בְּעַת רַעְוֹא דְרַעְוִין, וְאִנִּי מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִיבְדַאִי מַעֲתָה יַחְזִיק אֲצֻלְכֶם הַשְּׁלוֹם, כִּי
בְּאֻמַּת לֹא מַצָּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלָא
הַשְּׁלוֹם (עַקְצִין פָּרָק ג:); וְהַסְּמִ"ךְ-מ"ם אֹרֵב מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִהְיֶה

שְׁלוֹם בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל; כִּי בְּאֵמֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּרָא אוֹתוֹ בְּשִׁבְלֵי הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן לְהִסִּית וּלְהַדְרִיחַ אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמְּנוֹ יִתְבַּרְךָ, וּבְאֵמֶת גַּם הוּא שְׁלִיחַ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי גַם בְּשִׁמוֹ סִמָּא"ל נִסְתִּים שֵׁם א"ל, אִף מִצַּד הַהִסְתָּר וְהַהֶעְלָם וְהַכְּסוּי יוֹצֵא מִמְּנוֹ א"ל — אִין לְעִשׂוֹת, אִין לְהִשְׁלִים, כִּי זוֹ כָּל עֲבוֹדָתוֹ, שְׂיָהּוּ פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁלָא יִלְמְדוּ תוֹרָה, וְכִמּוֹ שְׂדוּרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אֲמָרוּ: רְאִשֵׁי תְּבוּת שְׁמוֹ סִיּוֹם מְסַכְתָּא אִין לְעִשׂוֹת; כִּי הוֹלֵךְ לוֹ בְּחַיִּים, שְׁלָא לְסִים מְסַכְתָּא, וְעַל-כֵּן הֵייתִי מְצִיעַ, שְׁמַהִיוֹם הַזֶּה יִקְבַּל כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ לְהִתְחִיל וּלְגַמֵּר מְסַכְתַּת מְגֻלָּה (אֶפְלוּ בְּלֵי פְרוּשׁ רַש"י וְתוֹסֵפוֹת), כְּדִי שְׁתּוּכְלוּ לְעִשׂוֹת סִיּוֹם לְיוֹם הַפּוּרִים, שְׁאֵז תַּעֲשׂוּ סְעֵדָה גְּדוֹלָה בְּבֵית-מִדְרָשְׁנוּ, וְלִשְׂמַח בְּיוֹם הַפּוּרִים בְּיַחַד, וְלְעִשׂוֹת סְעֵדַת מְצוּהָ בְּהַכְּנַעַת הַמֶּן-עֲמֶלֶק, הַמְּכַנִּיס סְפָקוֹת בְּאֶדָם (שְׁמוֹת יז, ז): "הַיֵּשׁ הַרְי"ה אִם אִין" וְגו', וְתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי הַכְּנוּת, כְּדִי שְׁתַּעֲשׂוּ הַשְּׁנָה בַּפּוּרִים סְעֵדַת מְצוּהָ מִשְׁהוּ מִיַּחַד, וְאִנִּי מְנַדֵּב כְּבֶשׂ לְסְעֵדַת מְצוּהָ הַזֶּה. וְאִנִּי מְאֹד מְבַקֵּשׁ, שְׁכַּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ יִשְׁתַּדֵּל לְבוֹא הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְיִלְדָיו לְבֵית-מִדְרָשְׁנוּ בְּיוֹם הַפּוּרִים, וְלְעִשׂוֹת סְעֵדַת מְצוּהָ גְּדוֹלָה, וְזֶה אֲשֶׁר בְּשִׁמוֹ סִמָּא"ל יֵצֵא גַם רְאִשֵׁי תְּבוּת: סְעֵדַת מְצוּהָ אִין לְעִשׂוֹת; וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד, שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, לְהִתְחִיל מֵהַיּוֹם כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ לְלַמֵּד מְסַכְתַּת מְגֻלָּה (אֶפְלוּ בְּאֵמִירָה בְּעֵלְמָא), כְּדִי שְׁתּוּכּוּ לְעִשׂוֹת סִיּוֹם בְּיוֹם הַפּוּרִים, וּבְזֶה מְכַנִּיעִים אֶת הַסְּמ"ך-מ"ם הַמֶּן-עֲמֶלֶק, הַמְּכַנִּיס קְרִירוֹת וְסְפָקוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְאֶת הַכְּבֶשׂ שְׁאִנִּי מְנַדֵּב לְסְעֵדַת פּוּרִים, הוּא עַל הַרְף שְׁאֲמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן כח); וּבְשִׁבְלֵי זֶה הִיָּה הַתְּמִיד כְּבֶשׂ, כִּי מִמְּנוּ נִתְקַנּוּ הָאֲלָפִין, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (יְרֵמְיָה יא): "וְאִנִּי כְּכֶבֶשׂ אֱלוֹהִים"; כִּי בְּאֵמֶת מִהִתְלַמְּדֵי חֻכְמִים שְׂדִין יְהוּדָאִין סוֹבְלִים מֵהַ שְׁסוֹבְלִים, כִּי הֵם יוֹנְקִין מֵאֲלָפִין הַנְּפוּלִים, שְׁנַעְעֵלֶם וְנִסְתָּר וְנִתְכַּפְּסָה מֵהֶם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְעַל-כֵּן עַל הַסְּמ"ך-מ"ם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת טו): "אֲמַר אֱוִיב אֶרְדֶּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלָל, שְׁהֵם הִתְמַשְׁהוּ אֲלָפִין, כְּנִגְדַּת חֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת אֲלָקִים, שֶׁהוּא הַדְּיָנִים, שְׁאֲמַר 'אוִיב' — הַסְּמ"ך-מ"ם שֶׁהוּא אוִיבוֹ שֶׁל אֶדָם, 'אֶרְדֶּף' אַחַר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, 'אֲשִׁיג' וְאֶתְפַּס אוֹתָם, 'וְאֶחַלֵּק שְׁלָל'

— אֶתְחַלֵּק עִם כָּל הַנְּצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים שְׁאוּצִיא מֵהֶם וְכוּ', וְכִשְׁזוֹכָה לְשֵׁמֶשׁ אֶת הַצְּדִיק הַאֲמֵת, עַל־יְדֵי־זֶה מַגְבִּיהִים וּמַעֲלִים אֶת הָאֵלֶּף, אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, שְׁזֶה קִרְבֵּן תָּמִיד, שֶׁהִיא שֶׁל כָּבֶשׂ דִּיקָא.

מָה אָמַר לָכֶם, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! מָאֵד מָאֵד הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים, שִׁיְהִיהָ לָכֶם תָּמִיד רַק טוֹב, וְתִשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם שִׁיְהִיהָ בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת וְשִׂמְחָה, וְזֶה מְגַלֶּה שֶׁאַתֶּם בְּאֲמֵת אוֹהֲבִים אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְרוֹצִים לְשַׂמַּח אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלַעֲשׂוֹת לוֹ נַחַת רוּחַ, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשְׁתִּי אֶתְמוֹל אֶת מֵאֲמַר הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת ו, א): 'אוֹהֵב אֶת הַמְּקוֹם אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת', מֵאִין אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי בְּאֲמֵת אוֹהֵב אֶת הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא? כְּשֶׁאֲנִי אוֹהֵב אֶת בְּרִיּוֹתָיו, וְהוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים לַעֲזוֹר לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, זֶה סִימָן שְׂאֲנִי אוֹהֵב אֶת הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא — כְּשֶׁאֲנִי אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת, וְכֵן 'מְשַׂמַּח אֶת הַמְּקוֹם מְשַׂמַּח אֶת הַבְּרִיּוֹת' — מֵאִין אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׂאֲנִי רוֹצֶה לְשַׂמַּח וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ כְּכַיְכּוֹל לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא? כְּשֶׁאֲנִי מְשַׂמַּח אֶת הַבְּרִיּוֹת. שֶׁהוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים לְשַׂמַּח אֶת כָּל נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִיפֹה שְׂאֲנִי רַק מוֹצֵא אֵיזָה אָדָם שְׁבוּר, שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מָה שֶׁעוֹבֵר בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, אֲנִי מְשַׁתְּדֵל לְשַׁמְחוֹ וּלְחַזְקוֹ וּלְבַדְּחוֹ, זֶה סִימָן שְׂאֲנִי מְשַׂמַּח אֶת הַמְּקוֹם, כְּשֶׁאֲנִי מְשַׂמַּח אֶת הַבְּרִיּוֹת וְדוּ"ק.

וְעַל־כֵּן גַּם אַתֶּם רְאוּ תָּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצַמְכֶם בְּצוּרָה כּוֹז, כִּי סִימָן זֶה יְהִיָּה בִּיְדֵיכֶם אִם אַתֶּם בְּאֲמֵת אוֹהֲבִים אֶת הַמְּקוֹם, וְאִם אַתֶּם בְּאֲמֵת מְשַׂמְחִים אֶת הַמְּקוֹם — אִם אַתֶּם אוֹהֲבִים אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמְשַׂמְחִים אֶת הַבְּרִיּוֹת, זֶה סִימָן שֶׁאַתֶּם בְּאֲמֵת אוֹהֲבִים אֶת הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וְלַעֲשׂוֹת לוֹ נַחַת רוּחַ וּלְשַׁמְחוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל בְּזֶה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי אֵין עוֹד שֶׁעֲשׂוּעַ לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָם, כְּמוֹ כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל מְחַזְקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד. וּבְאֲמֵת כָּל הַמְּפִלְגוֹת וְהַקְּבוּצוֹת וְהַחֲלוּקֵי דַעוֹת וְהַמְּחַלְקֵת וְהַמְּרִיבוֹת שֵׁישׁ בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, זֶה נַעֲשֶׂה רַק עַל־יְדֵי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם וְשְׁלוּחָיו שֶׁהִקִּים בְּכָל מְקוֹם, וְכְמוֹ שְׂאֲמַר פַּעַם רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁלְּסֵמ"ךְ־מ"ם מָאֵד קָשָׁה לְהִיּוֹת בְּכָל מְקוֹם, אֲזַי הוּא הִקִּים רוֹפְאִים בְּגִשְׁמִיּוֹת שִׁיְהַרְגוּ בְּגִי־אָדָם, וְהִקִּים רַעֲבָנִים שִׁיְהַרְגוּ בְּגִי־אָדָם בְּרוּחָנִיּוֹת. וְדַבֵּר זֶה רוֹאִים בְּחוּשׁ, בְּעוֹנוֹתֵינוּ

הַרְבֵּים, מֵה שְׁקוֹרָה, אֶת הַהֶפְקָרוֹת בֵּין הַרוֹפְאִים, שְׁכָל חוֹלָה הוּא
 רַק מִסְפָּר וְכו', וְלֹא מִתַּחֲשָׁבִים בּו כָּלֵל. וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד
 מְאֹד, אִם כָּבֵד צְרִיכִים לִילֵף, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, לְאִיזָה רוֹפֵא, שְׁיִלְכוּ אֶל
 רוֹפֵא מְמַחָה, רוֹפֵא רַחֲמָן, רוֹפֵא עִם רַגֶּשׁ, וְלֹא סֵתֵם לְמִסֵּר אֶת עֲצָמוֹ
 אֶל רוֹצֵחַ, וּכְמוֹ־כֵן בְּרוּחַנִיּוֹת, צְרִיכִים לִילֵף רַק אֶל רַב יֵרֵא שָׁמַיִם,
 אֲשֶׁר רֵאשׁוֹ וְרַבּוֹ הוּא בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, וְעוֹסֵק בְּתוֹרָה תְּמִיד, וּמוֹסֵר אֶת
 נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל קִיּוּם הַיְהוּדוֹת, וְהוּא רַחֲמָן גְּדוֹל לְעֶזֶר לְכָל אֲנָשִׁי
 עִירְתוֹ, וְהוֹלֵף לוֹ בְּחַיִּים שְׁיִהְיֶה טוֹב לְכָל תּוֹשָׁבֵי עִירוֹ, וּמִשְׁתַּדֵּל
 לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין הַתּוֹשָׁבִים, בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, כִּי
 כָּל כָּלוֹ הוּא רַק תּוֹרָה וַיֵּרֵאת שָׁמַיִם, שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְצְרִיכִים לְשַׁמֵּר
 אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד מֵרַע־בְּנִים מְשַׁחֲתִים, קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים,
 שְׁכָל מְגַמְתֵּם הִיא רַק לְצַבֵּר כֶּסֶפִּי צְבוּר וְלַגְנוֹב תַּקְצִיבִים, וְאַף פַּעַם
 לֹא לוֹמְדִים, וְאִין בְּהֵם שׁוּם יֵרֵאת שָׁמַיִם כָּלֵל, סֵתֵם גְּנָבִים וּמוֹסְרִים,
 רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, מֵה שְׁקוֹרָה הַיּוֹם בְּעִירוֹת, וְהֵם הֵם הַמְעַפְּכִים אֶת
 הַגְּאֻלָּה.

אֵל לָכֵם לְשַׁכַּח כְּרַגְע מֵה שְׁאַנְחֵנוּ סוֹכְלִים כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל. יֵשׁ
 רֵשַׁע אֶחָד שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִיחַ אֶת כָּל הַתּוֹשָׁבִים נְגִידָנוּ, וּמִי לֹא זוֹכֵר
 אִיף שֶׁהִסִּית אֶת הַנְּעֵר לְלֶכֶת לְלַכְלֵף עֲלֵינוּ לְהַדְבִּיק מוֹדְעוֹת, וְלִצְיֵר
 צִיּוּרִים, וְלַחֲתוֹף צְמִיגִים בְּעֵצָם יוֹם הַשַּׁבָּת־קֹדֶשׁ, אֲשֶׁר לֵב מִי לֹא
 יַחֲרֵד לְהֵאמִין דָּבָר כְּזֶה, שְׁאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ זָקֵן וּפְאוֹת, וְהוֹלֵף עִם
 בְּגֵדֵי מְשִׁי, וְחוֹבֵשׁ שְׁטְרִימָל עַל רֵאשׁוֹ, שְׁיִסִּית וַיִּדִּיחַ אֶת הַנְּעֵר בְּעֵצָם
 יוֹם הַשַּׁבָּת־קֹדֶשׁ לְחַלְלוֹ, וְזֶה לֹא סֵתֵם סְפוּרִים שֶׁל לְפָנַי מֵאָה שָׁנָה,
 אֲלֵא עוֹד הַשָּׁנָה הַזֹּאת, וְכַלְכֵּם יוֹדְעִים זֹאת, וּכְמוֹ־כֵן הַמְּסִירוֹת,
 לְמִסֵּר עַל יָמִין וְעַל שְׂמָאל עַל לֹא דָבָר, הַשּׁוֹחֵט נִשְׁאָר בְּלֵי פְרִנְסָה,
 וְכֻמָּה אֲנָשִׁים מְסֵר עַל עֲנִינִים פְּרֻטִיִּים וְכו', כִּי מֵה לוֹ אִם לְאֶחָד יֵשׁ
 רְשִׁיזוֹן נְהִיגָה אוֹ לֹא וְכו', וְכַדּוּמָה כָּל מִינֵי רֵשָׁעוֹת שְׁעוֹשֶׂה בְּלֵי שׁוּם
 בּוֹשֶׁה כָּלֵל, וְתַכְף־וּמְדֵד כְּשֶׁרַק פּוֹתְחִים אֶת הַפֶּה, הוּא מְצַרֵּף לְעֲצָמוֹ
 חֲבָרִיו הַרַע־בְּנִים, שֶׁהֵם בְּדוּמָה לוֹ, וְצוֹעֲקִים וּבוֹכִים כְּאוֹתוֹ תַּנִּין...
 וּבְקָמַת אִינִי מִתְּפַחַד מִמֶּנּוּ כָּלֵל, וְאֲנִי בְּתַמִּי אֵלַי לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם רַק
 אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְדִיקָא כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל

אֲבֹנָה "עיר בְּרִסְלָב" על אִפּוֹ וְעַל חֲמַתוֹ שֶׁל הַרְשָׁע הַנִּלְוֵה, וְיָכוֹל לַעֲמֹד בְּיַחַד עִם כָּל הָרַע-בָּנִים נִגְדִי, אֵינִי מִתְפַּעֵל מֵהֶם כָּלֵל! אֲנִי אֲמַשִּׁיף אֶת דְּרָכֵי לְהַקִּים פֶּה בֵּית-הַמְדַרְשׁ עֲנָקִי וּמַעֲרַכַת חַנוּךְ: תְּלַמּוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת עַל טְהַרַת-הַקֹּדֶשׁ, וְלַחֲזֹק וְלֶאֱמֹץ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַכּוֹלָל, וְכֵן לְהַשְׁתַּדֵּל לְפָתַח אֵיזָה עֶסֶק תַּעֲסוּקָה לְהַעֲסִיק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, הַרוֹצִים לַעֲבֹד וְלַהֲנוֹת מִיַּגִּיעַ כֶּפֶס, וְלֹא לְהַצְטַרֵף לְבְרִיּוֹת, וְכֵן שֶׁהַמְכַלֵּת תַּצְלִיחַ בְּיֹתֵר, וְשִׁיחִיו שֵׁם כָּל הַמוֹצְרִים הַכְּפָרִים לְמַהְדָּרִין מִן הַמַּהְדָּרִין, וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַרְשָׁע הַזֶּה הוֹלֵךְ וּמִסִּית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדוֹ, וְגוֹרֵם לוֹ הַפְּסָדִים וְחֹבוֹת גְּדוֹלִים, עִם כָּל זֹאת סוֹף כָּל סוֹף הָאֲמַת תַּעֲלֶה, כְּמוֹ שֶׁהַשָּׂמֶן עוֹלָה תָּמִיד מֵעֵלָה מֵעֵלָה, וְלֹא יוֹעִיל לוֹ כֶּבֶד שׁוֹם דְּבָר.

אֵף כְּתַבְתִּי אֶת כָּל זֶה, כְּדֵי שֶׁתִּהְיוּ מוֹדְעִים לְזֶה, כִּי טֹבַע שֶׁל הָאָדָם שֵׁיֵשׁ לוֹ זְכָרוֹן קָצֵר... תִּכְרַף-וּמְיָד שׁוֹכַח מֵה שֶׁעָשׂוּ לוֹ, וְעַל-כֵּן יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לְבִנְיָ-אָדָם כָּל-כָּף בְּקִלּוֹת שְׁטִיפַת מַח, כִּי אִם הִיָּה אָדָם יוֹדֵעַ וְזוֹכֵר הֵיטֵב הֵיטֵב בְּאֵיזָה מְקוֹם הִיָּה וְכו', וּבֹא הַצְדִּיק וְהוֹצִיאֵו מִשֵּׁם וְכו', כְּבָסוּ וְהִלְבִּישׁוּ מְלַבּוּשֵׁי כְבוֹד וְכו', וְהִגְבִּיֵה וְהַעֲלֶה אוֹתוֹ בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה וְכו', לְאָדָם הַזֶּה כְּבָר אֵף פַּעַם לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת שְׁטִיפַת מַח, אֲפִלּוֹ שִׁיחִיָּה מֵה שִׁיחִיָּה וְכו', לֹא-כֵן מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ זְכָרוֹן קָצֵר... שְׂכַח שְׂפָלָם גִּרְשׁוּ אוֹתוֹ, וְלֹא רָצוּ לְהַתְיַחֵס אֵלָיו וְכו' וְכו', רַק הַצְדִּיק בָּא וּמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה בְּשִׁבְלֵו, וְעָזְרוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת וְכו' וְכו', וּכְשָׂבֵא אֵיזָה רִיק וּפּוֹחַז וּמַצְרַע וּמִכָּה שְׁחִין, מְלֵא חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, שֶׁרַק מִתְחִיל לַפְעוֹר בְּפִיו הַטָּמָא נִגְדוֹ, וּבֹא בְּחֻלְקָלְקוֹת לְשׁוֹנוֹ וְכו', כְּבָר עוֹשֶׂה לוֹ שְׁטִיפַת מַח, וְכָבֵר הוֹלְכִים עִמּוֹ, וְגַם-כֵּן מְדַבְּרִים כָּל דְּבָר רַע עַל הַצְדִּיק, וְזֶה מֵה שְׁקוֹרָה, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ זְכָרוֹן קָצֵר...

אֲחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! תִּאֲמִינוּ לִי, שֶׁזֶה לִי שְׁלֵשִׁים וְשֵׁשׁ שָׁנָה, שְׁזָכִיתִי לְהַתְרוּעֵעַ מִרְבֵּנוּ וְ"ל, וְעָבַר עָלַי בְּחַיִּי כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים, כָּל מְשַׁבְּרִיךְ וְגִלְיָף עָלַי עֲבָרוֹ", וְאֵילוֹ רַבָּנִים גְּדוֹלִים יִרְאֵי הַשֵּׁם רָצוּ

לְנַתֵּק אוֹתִי מֵרַבְּנוּ ו"ל וְכוּ', כַּמָּה מַחְלָקֶת וְרַדִּיפוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין שְׂסֻבְלָתִי, וְאֲנִי סוֹבֵל בְּשִׁבִיל זֶה שְׁהִתְקַרְבְּתִי לְרַבְּנוּ ו"ל וְכוּ', אַךְ תִּהְיֶה לְאֵל, זָכָה אוֹתִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם זְכָרוֹן נִפְלָא, שְׂאִינִי שׁוֹכֵחַ כְּרָגַע אֶת הַטּוֹבוֹת שְׂקֻבְלָתִי אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל. תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לִי מַחֲשֵׁב בַּמַּח... שְׂאִינִי זוֹכֵר בְּדִיוֹק כָּל פֶּרֶט וּפְרָט וְכוּ', וְעַכְשָׁו שְׂיָבוֹאוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְיַעֲמְדוּ נִגְדִי, לֹא יוֹכְלוּ לְנַתְּקֵנִי מֵרַבְּנוּ ו"ל. אֲדַרְבָּה, כָּל זְמַן שְׂאֲחִיָּה בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲגַלֶּה וְאֶפְרָסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה. וְכֵן אֶבְנֶה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה — עַל אֶפֶס וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵי וּמַתְּנִגְדֵי, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, אִין לִי זְכָרוֹן קָצֵר... וְאֲנִי זוֹכֵר הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת הַטּוֹבוֹת שְׂקֻבְלָתִי אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר לֹא קֻבְּלָתִי אֲצֵל אַף אַחַד, וְעַל-כֵּן אֶפְלוּ שְׁגָם בְּתוֹךְ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב יֵשׁ עָלַי מַחְלָקֶת עֲצוּמָה (אֲשֶׁר בְּאֵמַת אִם תִּתְּבוּנְנוּ וְתִתְּקְרוּ, תִּרְאוּ שֶׁזֶה עַל לֹא דָבָר, סֵתֵם מַחֲמַת קִנְאָה וּשְׂנֵאוֹה), עִם כָּל זֹאת אִין אֲנִי מַתְּפַעֵל מֵהֶם כָּלֵל, וְאֲנִי בַתְּמִי אֵלַי — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה, וְכָל עוֹד נִשְׁמָתִי בְּאֶפֶי, אֲצַעֵק וְאֶכְרִיז לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׂיֵשׁ בְּעוֹלָם צְדִיק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד — רַבִּי נַחְמָן מִבְּרֶסֶלֶב זִי"ע שָׂמוּ, וְהִלְמוּד שֶׁלוֹ הוּא לְמוֹד אֵיךְ לְקַרֵּב אֶת כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, וְיִלְהַדְּבִיק אֶת כָּל הַנִּשְׁמוֹת לְשִׁרְשׁוֹן, וּמִוִּרְה דְרָךְ אֵיךְ לְהַתְּמִיד בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵיךְ שְׂאֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא עֲדִין בּוֹל עַץ, גַּם-כֵּן יְכוֹל לְעַבֵּר וּלְסַיֵּם וְלִהְיוֹת וּלְטִיל בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמַרָּא, מְדַרְשׁ, הִלְכוֹת וְאֲגָדוֹת, בְּרִיתוֹת וְתוֹסֶפְתוֹת, רִזִּין וְסִתְרֵי תוֹרָה, וְכֵן עֲנִין הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת לְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה, וְאֲנִי מַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֵלָם, וְאֶפְלוּ שְׁגָם כָּל אֵלוֹ שֶׁהִיוּ תַלְמִידֵי "הֵיכַל-הַקֶּדֶשׁ", גַּם-כֵּן יֵצְאוּ כְּנִגְדִי, גַּם מִזֶּה אֲנִי מַתְּפַעֵל כָּלֵל, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לִי זְכָרוֹן טוֹב, וְאֲנִי זוֹכֵר הֵיטֵב אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת שְׂקֻבְלָתִי אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל, וְעַל-כֵּן אֵף אַחַד בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְנַתְּקֵנִי מִשֵּׁם, עַל אֵף שְׂאִינִי סוֹבֵל כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוֹת וְיִסּוּרִים, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דְּמַים מְאֹלוֹ הַמַּתְּקַרְאִים וְחֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, עִם כָּל זֹאת אֲנִי צוֹחֵק מֵהֶם וְאֲנִי מַתְּפַעֵל מֵהֶם כָּלֵל, רַק

תראו איך שאמשיך לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בכל העולם כלו, ואדפיס את ספריו הקדושים בכל השפות, ולחלקם בייעקב ולהפיצם בישראל, כי עלינו נפלה חובת היום, ומי שבאמת אוהב את הצדיק, וזוכר היטב מה שהצדיק עשה בשבילו, גם-כן יעשה כמוני, על-כל-פנים איך שהוא, מאד מאד אבקש אתכם, שתראו לחדש בעצמכם את הזכרון, ותזכרו היטב מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן נד), שצריכים לשמר על הזכרון מאד מאד, ולהדביק את הזכרון בעלמא דאתי. ובאמת זה תלוי בזה, כפי שאדם זוכה להדביק את מחשבתו בעלמא דאתי, ואינו שוכח ממנו תברך כרגע, כי תמיד לפני מראה עיניו אמתת מציאותו תברך, האדם הזה אף פעם לא יהיה כפוי טובה. ואפלו שידמה לו כאלו שהצדיק כנגדו או מבזו וכזו, הוא אף פעם לא ינתק את עצמו ממנו וכזו, כי בו כרגע שאדם מדביק את מחשבתו בו תברך, אז יקנה בעצמו את המדה הטובה של הכרת הטובה, ואף פעם לא יהיה כפוי טובה, שזו המדה הכי מגנה שרק יכולה להיות.

נא ונא ראו לעורר את האהבה ביניכם, ותשתדלו לדון אחד את השני לכף זכות במסירות נפש הכי גדולה. ואפלו שבא דבר זה מאד מאד קשה, כי כשם שפרצופיהם שונים כף דעותיהם שונות (במדבר רבה, פרשה כא, סימן ב'); עם כל זאת על-ידי המסירות נפש שתעשו בדבר זה למצא זכות בזולתכם, על-ידי-זה תשרה שכינה ביניכם, וזכרו היטב שהתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי, הזהירנו מאד מאד על אהבה בין התלמידים, ואמר (זהר חלק ג' קכג): "אנן בחביבותא תליא" (אנחנו תלויים באהבה). וכן הזהיר האריז"ל מאד מאד על אהבת התלמידים, ואמר: אם היו התלמידים אוהבים את עצמם באמת, היו מביאים את הגאולה. וכן הזהיר הפעל-שם טוב זי"ע את תלמידיו, שיחדירו בתלמידיהם את הענין של אהבת ישראל, לאהב את כל בר ישראל בלי יוצא מן הכלל. וכן הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד על אהבת חברים, ולהיות באחדות. ולפני שיצא מעיר ברסלב לנסע לעיר אומן להסתלק לעלא ולעלא וכזו וכזו, עמד על יד המזוזה וכך אמר: "אם תחזיקו את עצמכם ביחד,

תוכלו עוד להמשיך אותי אליכם", ועל-פן מאד מאד אבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, שתקיימו את כל זאת, ואיש את רעהו יאמר חזק, ותדונו אחד את השני לכף זכות ותחזקו אותו.

אתמול בבקר בעת קדוש דברנו הרבה בענין אהבת חברים, איך שצריכים לאהב את חברו, אפלו הוא אינו כמו שהוא רוצה, כי רואים מה ששקרה בעת מכירת יוסף, שהיו חלוקי דעות בין השבטים, אלו אמרו להרגו, וזה אמר לזרק אותו לבור, וכשפא יהודה ואמר (בראשית לג, כו): "מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו, לכו ונמכרנו לישמעאלים, וידנו אל תהי בו, כי אחינו בשרנו הוא", ולבסוף קרה מה שקרה, וראו כלם בצערו של אביהם "וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה, ויבך אתו אביו" (שם לו, לה), מה כתוב אחר-כך (שם לח, א): "ויהי בעת ההיא ויירד יהודה מאת אחיו", ודרשו חכמינו הקדושים מלמד שהורידוהו מגדלתו, שאף שכלם היו באותה עצה, ושתפו בעצמם את הקדוש-ברוך-הוא, עם כל זאת תכף-וימיד כשראו את הצער של אביהם, כבר שכחו שגם להם היה חלק במכירת יוסף, והורידוהו מגדלתו, ואמרו לו: אתה אמרת למכרו, אלו אמרת להשיבו — היינו שומעים לה, וכבר לא רצו להתעסק אתו, ומה כתוב אחר-כך: "ויט עד איש עדלמי ושמו חירה", שהלך להתעסק במסחר עם איש עדלמי הנקרא חירה, ואחר-כך כששקרה לו המעשה של תמר, ולא ידע מה לעשות, עד שאמר: "פן נהיה לבוז", והיה נמצא בצרה גדולה מאד, לכאורה צריך היה האיש העדלמי חירה לעזב אותו — היתכן שעשית דבר מכער כזה?! ואנו רואים בתורה הקדושה תורת חיים, שלא רק שלא עזבו, אלא קראו רעהו. "וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי", שנעשה לו חבר לצרה, ובה רואים מה נקרא חבר אמתי — בשעה שאדם נמצא בצרה ובכביון גדול כל-כך, הוא אינו עוזב אותו, אלא אדרבה הוא מתחבר אליו יותר ויותר, ואינו שוכח את הטובות שקבל ממנו, ועל-פן יהודה אף שנדוהו האחים, והלך אל חירה איש העדלמי, ואחר-כך קרה עמו מה שקרה עם מעשה תמר שהיה לו לכביון גדול, עם כל זאת

הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מְגַלֶּה לָנוּ, שְׁחִירָה נִשְׁאָר חֲבָרוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב:
 "רַעֲהוּ הַעֲדֵלְמִי", וְזֶה מוֹרָה אֶת אֲמַתַּת הַחֲבָר, שֶׁהוּא אָף פַּעַם לֹא
 יַעֲזֹב אֶת חֲבָרוֹ הַטּוֹב אֶפְלוּ שֶׁעָשָׂה מֵה שֶׁעָשָׂה וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּאַמַּת
 עַל הַכֹּל מוֹעִילָה תְּשׁוּבָה, וְאָסוּר לַעֲזֹב אֶת זֵוִלְתּוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן,
 אִם אֲנַחְנוּ לְמַדְנוּ בְּיַחַד בְּחֶדֶר אֶחָד, צָרִיכִים לְאַהֵב זֶה אֶת זֶה מְאֹד
 מְאֹד, וְקִשְׁרָנוּ אֶל זֶה אֶת הַסְּפּוּר שֶׁל הַחֲכָם וְהַתָּם (סְפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת,
 מַעֲשֵׂה ט'), שֶׁהַחֲכָם וְהַתָּם לְמַדּוֹ בְּחֶדֶר אֶחָד, וְאַהֲבּוּ זֶה אֶת זֶה,
 וְאַחֲרֵיכֶן כִּשְׁהַחֲכָם נִתְגַּדֵּל וְכוּ', וְהָיָה כָּל הָעוֹלָם אֶצְלוֹ כְּלֹא,
 וְהַסְּתַפֵּל עַל הַתָּם כְּמִשְׁגָּע, עִם כָּל זֹאת חֲבָרוֹ הַתָּם לֹא עֲזָבוּ, אֲלֵא
 רִץ אֵלָיו תְּמִיד וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: חֲבָרֵי הַיָּקָר, לְמָה אַתָּה נִמְצָא כְּלֵי-כֶּף
 בְּצָרוֹת וּבִיְסוּרִים וְכוּ' וְכוּ', וְהִרְחַבְנוּ אֶת הַדְּפּוּר בְּזֶה כְּדָרְכֵנוּ, אִיךָ
 שְׁצָרִיכִים לְאַהֵב אֶת חֲבָרוֹ אֶפְלוּ בַּעַת צָרָה, וְלֹא כִּשְׁחֲבָרוֹ נִפְּל בְּאַיִזָּה
 פַּח וְצָרָה לַעֲזֹב אוֹתוֹ, שְׂזָה מוֹרָה עַל טְהָר לְבוֹ, שְׂאִינוּ עוֹזֵב אֶת
 חֲבָרוֹ בְּשַׁעַת צָרָה, אֲלֵא נִשְׁאָר עִם הַחֲבָר, וְכִּמְשִׁתְּדֵל לַעֲזֹר לוֹ כְּכֹל
 יְכַלְתּוּ. לֹא-כֵן אִם עוֹזְבִים אֶת חֲבָרוֹ הַטּוֹב, זֶה מְגַלֶּה עַל רַע וְכַעֲזוֹר
 לְבוֹ וּמְדוּחֵי הַגְּרוּעוֹת, וְחֲמָנָא לִישׁוֹן.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 הַיָּקָרִים, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה, וְאִישׁ אֶת
 רַעֲהוּ יֵאמֶר חֲזֹק. וְתִמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מַדַּת הַשְּׁלוֹם, וְתִדְעוּ כִּי
 הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֹרֵב עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, שְׂיִהְיוּ בֵּינֵינוּ פְּרוּדִים, כִּי זֶה כָּל
 שְׂמַחְתּוֹ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ בְּכֹל מַחִיר לְהַתְּפַלֵּל בְּיַחַד בְּמִנְיָן, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵּךְ
 מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כִּשְׁכָּל יִשְׂרָאֵל מְתַאַחְדִים יַחַד מֵרֵאשִׁי שְׁבִטֵיכֶם
 זְקִנֵיכֶם וְכוּ', עַד חוֹטֵב עֲצִיף וְשׂוֹאֵב מִיַּיֵּד וְכוּ', וְזֶה מוֹרָה שְׂיִישׁ לוֹ
 נֶפֶשׁ קְדוּשָׁה וְטְהוּרָה. כִּי זֶה מַעֲלַת הַתְּפִלָּה בְּצַבּוּר, שְׂמַתְאֲחָדִים יַחַד,
 צִדִּיקִים בֵּינֵנוּנִים ר'שָׁעִים — רֵאשֵׁי תְּבוֹת צְב"ר (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן,
 חֶלֶק א', סִמָּן נה); וְזֶה סִמָּן שְׁנַעֲשֵׂה כְּלֵי שְׂהַשְׁכִּינָה תְּשָׁרָה בּוֹ. לֹא-כֵן
 כִּשְׂהַצְדִּיק אֹמֵר שְׂאִינוּ יְכוּל לְהַתְּפַלֵּל עִם הַרְשָׁע, וְיֹתֵר טוֹב לִי
 לְהִשְׁאָר בְּבֵיתִי... שְׂשֵׁם הוֹלְכַת לִי הַעֲבוּדָה יֹתֵר טוֹב וְיֹתֵר בְּיִשׁוּב
 הַדְּעַת... וְכֵן כְּשֶׁרִשָׁע אֹמֵר: מַה לִּי לְלַכֵּת בֵּין הַצְדִּיקִים, הֲלֹא אֲנִי
 יוֹדֵעַ שְׂאִנִּי הַרְשָׁע, וְכִבֵּר אֲבָד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּנִּי... וְכֵן הַבֵּינוּנִי

אומר: מה עלי לדחוף את ראשי בין הצדיקים ובין הרשעים, הלא אין לי שכיכות לא אל הצדיקים ולא אל הרשעים... יותר טוב לי להשאיר בביתי... זה סימן שצדין רחוקים לגמרי לגמרי מהקדושה, כי נקרא בית-הכנסת, ששם מתכנסים יחד כלם — צדיקים בינונים ורשעים, ועל-כן הפליגו מאד מאד חכמינו הקדושים במעלת תפלת הצבור, עד שאמרו (ברכות ח'): אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללים, וכן אמרו (איכה ובה, פרשה ג', סימן ח'): כל המתפלל עם הצבור, דומה לבני-אדם שעשו עטרה למלך, בא אחר הצבור מעשיו גפרטים וכו', עין שם; וכן אמרו (תענית יא'): בזמן שהצבור שרוי בצער, אל יאמר אדם אלף לביתי ואכל ואשתה, ושלום עלי גפשי וכו', ואין הקדוש-ברוך-הוא מוחל על זה, אלא באים עליו ענשים קשים ומרים, עין שם; ועל-כן אמר התנא הקדוש (אבות ב, ח): אל תפרש עצמך מן הצבור; ולכן אשרי ואשרי מי שזוכה להכניס בעצמו דבורים אלו, וכולל את עצמו עם נשמות ישראל ומתאחד עמהן, שאז הקדוש-ברוך-הוא מוחל על עוונותיו; כי בזה שמתאחדים עצמו ביחד עם כלל נשמות ישראל, ואוהבים ומשמחים אותם, בזה מגלים את טהר לבבם, שאוהבים ומשמחים, כפיכול, את הקדוש-ברוך-הוא, ובאתערוותא דלתתא איתער לעלא, שהקדוש-ברוך-הוא ממשיך עליו שפע ונדעת ואור וחיות אלקית.

אחי ורעי היקרים! פָּכַר דְּבִרְתִּי מִזֶּה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְחֹזֵר אֵת זֶה עוֹד פְּעַם, כְּלִי הָאֵי וְאוֹלֵי זֶה יִפְגַּס בְּכֶם. תָּמִיד אוֹמְרִים בְּשֵׁמִי דְּבָרִים שְׂאֲמַרְתִּי כִּךְ אוֹ כִּךְ, לִכֵּן עָלֵי לְגִלוֹת לְכֶם אַחַת וּלְתָמִיד — כָּל רְצוֹנֵי וְכִסּוּפֵי וְחֻשְׁקֵי הוּא לְהִכְנִיס אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא יֵרַע מִרַבְּנוּ ז"ל, וְחַפֵּץ ה' בְּיַדִּי הַצְּלִיחַ, שֶׁפָּכַר הַדְּפֻסְתִּי אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, וְכֵן הִקְמַתִּי תַלְמִידִים שֶׁהִדְפִּיסוּ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל, שֶׁזִּפְנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם הַקְּנֻטְרִסִּים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמֻצִית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל בְּאִפְסוֹ הִכִּי פְּשׁוּט, עַד שֶׁגַם הִכִּי רְחוֹק וְהִכִּי מְגֻשָּׁם, גַּם-כֵּן יוּכַל לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת, וּתְהִלָּה לְאֵל, עַד עַכְשָׁו וְכִינּוּ

לַתְּרַגְּם אֶת זֶה גַּם בְּשָׁפוֹת: רוֹסִית, צְרָפְתִּית, אַנְגְּלִית, סְפָרְדִית, פְּרִיסִית, וְעוֹד יִדְנוּ נְטוּיָה לַתְּרַגְּמָם בְּשָׁבָעִים לְשׁוֹנוֹת, לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ אֶת הַלְמוּד הָאֲמִתִּי שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, שֶׁמֶן זַיִת זָךְ, בְּלִי שׁוּם שְׁמָרִים כָּלָל, וְהוּא — לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדַע, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלָל, וְהוּא יִתְבַּרֵּךְ מִחַיָּה וּמְהִינָה וּמְקַיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְגַם הָרַע הוּא כִּסָּא לְהַטוֹב, כִּי אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלָל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְעַל-כֵּן אֵין שׁוּם תְּכָלִית אַחֲרָת, רַק לְחִזּוֹר בְּתִשְׁבּוּבָה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְעַקֵּר הַתִּשְׁבּוּבָה הִיא לְהִשִּׁיב אֶת נַשְׁמָתוֹ וּלְהִדְבִיקָה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, עַל-יְדֵי שְׁמִרְגִילִים אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ בְּלִשׁוֹן שֶׁהוּא רְגִיל בָּהּ, הֵינּוּ בְּשִׁפְתַי הָאֵם. וְזוֹ נִקְרָאת הַתְּבוּדָדוֹת. וְכָל זְמַן שֶׁאֵין הָאָדָם מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהֵבִין אֶל אָבִיו, זֶה סִימָן שֶׁעֲדִין אֵין לוֹ שׁוּם תְּפִיסָה וְשׁוּם הַשְׁגָּה בְּרוּחָנִיּוֹת אֱלֻקוֹת, וְעֲדִין הוּא רְחוֹק בְּתַכָּלִית הַרְחוֹק, וְהוּא מְלֹא רַע וְשִׁקָּר וְחֻשֶׁךְ וְכוּ', כִּי בְּרַגַע שֶׁנִּתְבַּרֵּר אֲצֵל הָאָדָם אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלָל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאֵין שׁוּם תְּכָלִית אַחֲרָת רַק לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲזַי כְּבָר אֲצֵלוֹ אֵין שׁוּם פְּרוּד וְהַפְּרֵשׁ בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ מְכַל הַמְּפַלְגוֹת מִהַשִּׁיטוֹת וְהַדְרָכִים וְהַקְּבוּצוֹת וְכוּ' וְכוּ', הוּא מְסַתְּפֵל עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעֵין רוּחָנִית, וּכְבָר אֵינּוּ אוֹמֵר: "הַחֲסִידוֹת שְׁלִי יוֹתֵר גְּדוּלָה מִהַחֲסִידוֹת שְׁלֶךְ" ... אוֹ "הַדְרָךְ שְׁלִי גְדוּלָה מִהַדְרָךְ שְׁלֶךְ" ... כִּי מֵאַחַר שֶׁאֵינּוּ רוֹאֶה וְאֵינּוּ שׁוֹמֵעַ וְאֵינּוּ מְרַגִּישׁ מִשׁוּם דְּבָר רַק אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, "זֶהוּ מַה שֶׁאֲנִי אוֹמֵר" ... וְכֵן אֲנִי אוֹמֵר, "שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יְכוּל לְזַכּוֹת לְטִיל וְלִהְיוֹת בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אִם לֹא יִהְיֶה בְּטָלָן, וְיִקְבַע לְעֲצָמוֹ שְׁעוּרִין כְּסֻדְרָן בְּמַקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, זֵהר וְתַקּוּנִים, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ וְכוּ' וְכוּ', וְיִלְמַד בְּכָל יוֹם מְעַט אוֹ הַרְבֵּה (כְּאֲשֶׁר הָאָרְכָתִי בְּאֵרִיכוֹת בְּקֻנְטֵרַס "סֵדֵר דְרַךְ הַלְמוּד") אֲזַי בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן יִזְכֶּה לְסִיּוּם וְלִהְיוֹת וּלְטִיל בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה", וְרַק זֶה דְּבוּרִי, וְאֵין לִי דְבוּרִים אַחֲרָיִם! אֶךְ מִחֲמַת שֶׁאָדָם נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמְלַבֵּשׁ בְּלִבוֹשׁ הַגְּשָׁמִי, צְרִיכִים לְדַבֵּר בְּכָל מִינֵי

לבושים וכו', וכו', אף הנקדה היא רק זאת! אקנה שנה מוכן דיו, ולא בכל פעם לבוא ולומר בשמי דברים שלא אמרתי.

אודות זמן כניסת שבת ויציאת שבת ביבנאל, הוא בדיוק כמו בירושלים, ואין מה להתוכח על זה, ומה עוד שעליכם לדעת, כי תהלה לאל, מיבנאל עד ירושלים אין שום הפסק של איזו טמאה של נוצרים או מסגד של ערבים, ימח שמם, ועל-פן התפלות ביבנאל הן כמו שמתפללים בירושלים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל על הצלחתכם הגשמית והרוחנית, ותזכו לכל טוב אמתי ונצחי.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רכד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מצוה, ה' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך. ותדע שהדבר לא כל-כך פשוט וכו', כי כפי הנראה יש בזה משהו וכו', ועל-פן אתה יכול ללכת אל האדם ההוא, ומה גם שבזה תשמח את אשתך, שנה בעצמו סגלה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י'): מה יעשה אדם ויהיו לו בנים זכרים? ישמח אשתו לדבר מצוה.

דבר זה שקורה אצלך, קורה, רחמנא לישזבן, אצל אברכים שיש עין הרע בשדודך שלהם, וזה מרמז בפסוק (דברים כד, ו): "לא יחבל רחם ורכב פי נפש הוא חבל", ותרגום יונתן: ולא יהוי גבר אסר חתנין וכלין בתרשין ארום נפשא דעתיד למיפק מנהון הוא מחבל; ועין בתרגום ירושלמי: ולא תהוין אסורי חתנין וכלין ארום כל דעבד אלין כפר בחיי עלמא דאתי; הרי שיש דבר כזה לקשר

חָתָן וְכֵלֶּה וְכוּ', שְׁלֹא יִצְלִיחוּ וְכוּ'. וְכֵן מוֹבָא בְּדַבְרֵי אַרְיֵז"ל (לקוטי־תורה כי תצא): שְׁמַעְתִּי מִמּוֹרֵי ו"ל עַל לֹא יִחְבַּל, שְׁסִמוּף לְפָסוּק: "כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה", שֶׁהוּא אֲזַהְרָה לְאֵלוֹ הַרְשָׁעִים, שְׂאוּסָרִים וְקוֹשָׁרִים (בְּכַשְׁפִּים) לְחָתָן וְכֵלֶּה מִתְשַׁמֵּשׁ, וְגוֹרְמִים לְהַפְסִיד וּלְאַבֵּד שׁו"ל, וּמְאַבְדִּים אֶת הַנֶּפֶשׁ שְׂרָאוּי לְהִיּוֹת נוֹצֵרֶת וְלִכְנֵס בַּטְּפָה הַהִיא, וְזֶהוּ "כִּי נֶפֶשׁ הוּא חֵבֶל", הוּא מִפְסִיד, מְלִשׁוֹן "וְאֲנֹכִי בְרָאתִי מִשְׁחִית לְחֵבֶל", עֵינֵי שָׁם.

וְהִנֵּה מוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ו"ל (שיחות־הַר"ן, סִימָן רפב) שְׂאֵמֶר, שְׁעֵנִין עֵינֵי הָרַע הוּא, כִּי יֵשׁ כַּח מִמֶּשׁ בְּהִרְאָיָה, כִּי כַח הַרְאוֹת הוֹלֵךְ לְחִבְרוֹ וּמִזִּיקוֹ כְּשֶׁעֵינֵינוּ רָעָה, כִּי הִרְאָיָה הִיא כַח מִמֶּשׁ, שֶׁהוֹלֵךְ כַּח הַרְאוֹת וּפּוֹגֵעַ בְּהַדְבָּר הַנִּרְאָה, וְכִשְׁעֵינֵינוּ רָעָה, מִזִּיק בְּרָאִיתוֹ מִמֶּשׁ כַּנ"ל, וְעַל־כֵּן נִגְדָה כְּשֶׁתִּסְתַּכֵּל בַּמִּרְאָה יִמְצֵא שָׁם רֶשֶׁם דָּם, כַּמוֹבָא. וּמֵבִיא שָׁם סְגָלָה — לְעֵשֶׂן סְנִפִּיר שֶׁל דָּג וְכוּ', וְאֵין אֲתָנוּ יוֹדֵעַ מָה וְאִיךָ וְכוּ', וְדָבָר שֶׁלֹּא יוֹדְעִים אִם טוֹעִים לֹא מוֹעִיל שׁוּם דָּבָר. וְעַל־כֵּן טוֹב שֶׁתִּלְךָ אֶל הַנ"ל, וְכָבֵר אָמַר הַחֹכֵם: "אִם לֹא יוֹעִיל לֹא יִזִּיק", וּבִפְרָט שְׁבֻזָּה תִּקְרָר אֶת עֲצָבֵי אִשְׁתְּךָ.

וְהִנֵּה מוֹבָא בְּסִפְרֵי הַמִּדּוֹת (אוֹת סְגָלָה, סִימָן ג'): מִי גֹשְׁמִים מְסֻגְלִין לְמִי שְׂאֵין לוֹ גְבוּרַת אֲנָשִׁים; וְזֶה יְכוּלִים לְקַיֵּם בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, לְמַלֵּא כּוֹס מִי גֹשְׁמִים וּלְשִׁתּוֹת אֶת זֶה. וּבְיוֹדְאֵי אִם רַבְּנֵי ו"ל אָמַר שׁו" סְגָלָה, אֵין מָה לְהַרְהֵר עַל זֶה.

רְאֵה לְכַבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶת חֲמִידָךְ כַּאֲשֶׁר דִּבְרַנּוּ, וְזֶה יוֹעִיל מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם־בֵּית כַּאֲשֶׁר דִּבְרַנּוּ, וְדַעַת לְגַבּוֹן, שְׂאֵתָה צְרִיף לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ וּלְשַׁמֵּחַ אֶת אִשְׁתְּךָ, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכֹל דְרָכְכֶם.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצִיחָה, ה' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אָנִי שֹׂמֵחַ, שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן וְתִיקִין, וּמִי יִתֵּן
שָׁכַל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ יִתְפַּלְלוּ בְּמִנְיַן וְתִיקִין, אִךְ צְרִיכִים לְדוֹן אוֹתָם
לְכַף זְכוּת, וּבִפְרָטִיּוֹת אֵלֶי אֲשֶׁר מְפִיצִים וְחוֹזְרִים מֵאַחַר וְכוּ'.
עַל-כֵּל-פְּנִים אֵתָה צְרִיךְ לְשֹׂמֵחַ עִם הַנִּקְדָּה שְׁלֶךְ, שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל
וְתִיקִין, וְאֵל תְּסַתְּפֵל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ
בּוֹ נִקְדָּה מֵה שְׂאִין בְּחִבְרוֹ (עֵינִי לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לד),
וְאִי-אֶפְשָׁר לְאֶחָד שְׁתִּהְיֶה לוֹ אוֹתָה נִקְדָּה שְׁיֵשׁ בְּחִבְרוֹ. לֹא מְצִית
לְמַעַבְד כְּעוֹבְדָא דְאִבָּא אוֹמְנָא (תְּעֵנִית כ"א:), עֵינִי שָׁם; וּבִנְדָאִי בְּעֵינִי
וְתִיקִין רְאוּי וְנִכּוֹן לְכֹל אֶחָד לְקַיָּם, עִם כָּל זֹאת צְרִיךְ לְדוֹן אֶת כָּלָם
לְכַף זְכוּת.

וּבְעֵינֵינִי וְתִיקִין, מוֹבָא בְּסֵפֶר "מְזֻכָּה הַרְבֵּים", זֶהוּ לְשׁוֹנוֹ: וְעָקֵר
הַעֵת רְצוֹן שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע הוּא בְּהֵנֵץ הַחֲמָה, כְּמִבְאָר בְּמִשְׁנֵה
וּבִגְמָרָא וּבְפּוֹסְקִים וּבְזִהַר הַקְּדוּשׁ וּבְשַׁעַר הַפְּנוּת דְּרַף כ' וּבְבִרְכוֹת
(כ"ח:). זֶהוּ לְשׁוֹנוֹ: רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, הַעוֹשֶׂה תְּפִלָּתוֹ קְבַע, אֵין
תְּפִלָּתוֹ תְּחֻנוּנִים, מֵאִי קְבַע אֲבִי בֵּר אֲבִין דְּאִמְרֵי תְרוּיָהוּ כֹל שְׂאִין
מִתְפַּלֵּל עִם דְּמִדּוּמֵי חֲמָה, דְּאִמֵּר רַבִּי חֵיָא בֵּר אֲבָא אִמֵּר רַבִּי יְהוּדָה,
מְצִינָה לְהִתְפַּלֵּל עִם דְּמִדּוּמֵי חֲמָה, וְאִמֵּר רַב זִירָא מֵאִי קָרָא דְכִתִּיב
(תְּהִלִּים ע"ב, ה'): "וַיִּרְאוּךָ עִם שְׁמֶשׁ", וּפְרַשׁ רַש"י וְכוּ': עִם דְּמִדּוּמֵי
חֲמָה תְּפִלָּת יוֹצֵר עִם גֵּץ הַחֲמָה, וְתְּפִלָּת מְנוּחָה עִם שְׁקִיעַת הַחֲמָה,
עַד כָּאֵן לְשׁוֹן רַש"י, הָרִי חוֹ"ל הַקְּפִידוֹ כֹּל-כָּף עַל הַתְּפִלָּה, שְׁתִּהְיֶה
דוֹקָא עִם גֵּץ הַחֲמָה, עַד שְׂאִמְרוּ, שְׁמִי שְׂאִינוּ מִתְפַּלֵּל עִם גֵּץ הַחֲמָה,
נִרְאָה מִזֶּה שְׁתְּפִלָּה הִיא עָלָיו כְּמִשָּׂא, וְרוּצָה לְהַשְׁלִיךְ מֵעָלָיו לְצֵאת

יְדֵי חוֹבְתוֹ דְּנֻקָּא לֹא לְשֵׁם שְׁמַיִם לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ. וְהַפְּתוּב
 אֹמֵר: "יִירְאוּךָ עִם שְׁמִשׁ", מִשְׁמַע מְזֵה, מִי שְׁאִינוּ מִתְּפַלֵּל עִם גַּן
 הַחֲמָה, הַכְּתוּב מַעֲיֵד עָלָיו שְׁאִינוּ יָרָא ה' וְכוּ', וְאוֹי וְאָבוֹי לְאָדָם
 שְׁכָל יָמָיו צוֹעֵק עָלָיו הַפְּתוּב, שְׁאִינוּ יָרָא ה' וְכוּ'. וְכֵן צִנְה רַבִּי
 אֲלֵיעֶזֶר הַגָּדוֹל לְבָנָיו וְכוּ': וְקַל כְּפָצִי, וְאַל תְּהִי עֶצֶל לְקֹרָא קְרִיאַת
 שְׁמַע כְּעוֹנְתָהּ, וְאַל תַּעֲפֹב אוֹתוֹ לְשַׁעוֹר דְּרַבְּנָן וְכוּ', וְכָל הַקּוֹרָא
 קְרִיאַת שְׁמַע כְּעוֹנְתָהּ, נוֹתֵן כְּבוֹד לְבוֹרְאוֹ וְכוּ', שֶׁהַמְּתַפְּלֵל בְּנִתְיָקִין,
 וּמְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, קִבְּלַת עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם בְּזַמְנָה
 לְכַתְּחֵלָה בְּתַפְּלִין, כִּי אַחַר גַּן הַחֲמָה עַד ג' שְׁעוֹת — הוּא דִיעֵבֵד
 וְעַל-יְדֵי אֲנָס דְּנֻקָּא, כְּדָאִיתָא בְּשָׁנוֹת אֲלֵיהּ מִהַגְּרָא, וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ שֶׁם
 בְּבִרְכוּת פ"א: רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, עַד ג' שְׁעוֹת, וּפְסָקוּ הַלְכָה רַבִּי
 יְהוּדָה; וּמִפְּרָשׁ בִּירוּשְׁלַמִּי דְּנֻקָּא בְּשׁוֹכַח וְכוּ', וּבְמִצְוַת עֲשֵׂה דְקְרִיאַת
 שְׁמַע, שֶׁהִיא קִבְּלַת עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם, שֶׁהִיא חֲמוּדָה מְכַל מִצְוֹת,
 כְּמָה צָרִיף לְזַהַר יוֹתֵר לְקִרְוֹת אוֹתָהּ קִדְּם גַּן הַחֲמָה, לְקַיֵּם אוֹתָהּ
 לְכַתְּחֵלָה. וְהִנֵּה תִרְאֶה כְּמָה הַחֲמִירוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים לְקִרְוֹת קְרִיאַת
 שְׁמַע דְּנֻקָּא קִדְּם גַּן הַחֲמָה, כִּי אִיתָא בְּבִרְכוּת (יד:), שְׁכָל הַקּוֹרָא
 קְרִיאַת שְׁמַע בְּלֹא תַפְּלִין, כְּאֵלוֹ מַעֲיֵד עֲדוֹת שְׁקָר בְּעַצְמוֹ, וְאֶפְלוּ הָכִי
 הַצְּרִיכוּ חֲכָמִים לְמִי שִׁיַּרְד לְטַבֵּל (שֵׁם פ"ב), שִׁיתְּכַפֵּה בְּמַיִם וַיִּקְרָא
 עִרְם בְּלֹא תַפְּלִין, כְּדִי שִׁיקְרָא אוֹתָהּ בְּזַמְנָה קִדְּם גַּן הַחֲמָה, לְקַיֵּם
 הַמִּצְוָה לְכַתְּחֵלָה. וְהַגְּרָא בְּחֻדוּשָׁיו עַל סֵדֵר זְרַעִים מוֹכִיחַ מִהַגְּמָרָא,
 שְׁצָרִיף גַּם לְהַתְּפַלֵּל י"ח בְּרְכוּת בְּתוֹף הַמַּיִם, כְּדִי שִׁסְמֹךְ גְּאֵלָה
 לְתַפְּלָה. הָרִי לָךְ גְּדֵל מִצְוַת תַּפְּלַת וְנִתְיָקִין, שִׁיּוֹתֵר מִצְוָה לְהַתְּפַלֵּל
 בְּנִתְיָקִין בְּלֹא בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּבְלֹא בְּגָדִים וּבְלֹא תַפְּלִין וּבְלֹא צִיצִית
 וּבְלֹא צְבוּר וּבְלֹא קַרְבָּנוֹת וּבְלֹא זְמִירוֹת וּבְלֹא יוֹצֵר, מִמָּה שִׁיקְרָא
 אַחַר גַּן הַחֲמָה, וַיִּתְּפַלֵּל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וּבְצְבוּר וּבְבְּגָדִים וּבְצִיצִית
 וְתַפְּלִין וּקַרְבָּנוֹת וְזְמִירוֹת יוֹצֵר וְכוּ', עֵינֵי שֵׁם בְּפָנִים, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ
 מִזְכֵּה הַרְבִּים בְּקַצּוֹר.

וְזוֹ לְשׁוֹן מְרֵן הַמַּחֲבֵר בְּאַרְחַת חַיִּים, סִימָן נח: זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע
 שֶׁל שְׁחִרִית וְכוּ', וּמִצְוָה מִן הַמַּבְחָר לְקִרְוֹתָהּ בְּנִתְיָקִין, שֶׁהִיוּ מְכוּנִים
 לְקִרְוֹתָהּ מִעַט קִדְּם גַּן הַחֲמָה, כְּדִי שִׁסְמִים קְרִיאַת שְׁמַע וּבְרְכוּתֶיהָ

עם גַּן הַחֲמָה, וַיִּסְמָךְ הַתְּפִלָּה מִיַּד בְּהַנִּיץ הַחֲמָה. וּמִי שְׁיֻכַּל לְכוּן לְעֲשׂוֹת כֵּן — שָׁכְרוּ מְרֻבָּה מְאֹד, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ. בְּסִימָן פ"ט כְּתַב, וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ: זְמַן תְּפִלַּת הַשַּׁחַר מִצְּוֹתָה שְׂוִיתְחִיל עִם גַּן הַחֲמָה, כְּדַכְתִּיב: "וַיִּרְאוּךָ עִם שְׁמֶשׁ" וְכוּ', עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

וְהֵבִיאוּ הַבֵּית יוֹסֵף וְהָאֲחֵרוּנִים: אָמְרוּ עָלָיו עַל רַב בְּרוּנָא זְמָנָא חֲדָא סְמָךְ גְּאֵלָה לְתַפְלָה, וְלֹא פָּסַק חוּכָא מִפְּמִיָּה כְּלָה יוֹמָא, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ. וְכַתֵּב הָרַב הַגָּאוֹן חֲדִיד"א ז"ל בְּסִפְרוֹ 'בְּקָשָׁר גּוֹדֵל' סְעִיף ו' וְסְעִיף ז' הַדִּין, שְׁפָסַק שְׁלַחַן עֲרוּף, עֵינֵי שָׁם בַּפְּנִים, וְכַתֵּב הָרַב הָאֲר"י זצ"ל בְּשַׁעַר הַפְּנוֹת דָּף כ', וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ: וּבִזְהָ יִתְבָּאֵר לָךְ עֲנִין תְּפִלַּת הַנְּתִיקוֹן, שֶׁהִיוּ נוֹהֲגִין לְהַתְּפַלֵּל קִדְּם גַּן הַחֲמָה וְכוּ'. וְשְׁמַעְתִּי מִחֲכָמִים טַעַם שֶׁתִּקְנוּ הַתְּפִלָּה עִם גַּן הַחֲמָה, יַעַן שֶׁכָּל מַלְכֵי מִזְרַח וּמַעֲרָב עוֹבְדִים לְשְׁמֶשׁ, וְאַנְחֵנוּ עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵת יְצִיאַת הַשְּׁמֶשׁ עוֹבְדִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּפִי פִּשְׁט הַדְּבָרִים, אָבֵל כְּפִי סוּדָם שֶׁל דְּבָרִים, יֵשׁ סוּדוֹת עֲמָקִים. אִם כֵּן תִּסְמְרְנָה שַׁעֲרוֹת אָנוּשׁ אַחַר כָּל הַפּוֹסְקִים וְהַתְּלַמּוּד וְהַזֵּהָר וְשַׁעַר הַפְּנוֹת וְכָל הַחֲסִידִים הַפְּלִיגוּ עַל תְּפִלַּת גַּן הַחֲמָה, וְאַנְחֵנוּ עִם יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים אִיךָ עֲבוּר אֵיזָה רְגָעִים אוֹ מְקָדָם אוֹ מְאַחַר גְּאָבֵד מִמֶּנּוּ כָּל הַטּוֹבוֹת שְׁכַתְּכֵנוּ, וְזֶה אֵין לְהַעֲרִיף כָּלֵל, אֵלּוּ לֹא אֲתַאֲנוּ לְעוֹלָם, אֵלָּא כְּדִי לְהַתְּפַלֵּל אֲפֵלוּ יוֹם אֶחָד, וְנַעֲשֶׂה רְצוֹן בּוֹרְאָנוּ — דִּי.

עַל-כָּל-פְּנִיִּים אִיךָ שֶׁהוּא חֲזַק עֲצָמָךְ עִם נִקְדָּתְךָ, וְאַל תִּתְחַלֵּשׁ דַּעְתְּךָ מִשׁוּם בְּרָיָה, כִּי סוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַכְּלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רְכוּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת הַצְּוֹת, ה' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... גֵרוֹ גְּאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אודות המכתב כְּלָלִי, יֵשׁ זְמַן גַּם מְחַר אַחַר הַצְהָרִים, כִּי חִבֵּל עַל הַהִפְצָה שְׁאַתָּה יְכוּל לְהַפְיִץ, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְלֹא צְרִיכִים לְהִכְנִיס בְּמַעֲטָפוֹת, רַק לְמַסֵּר אֶת זֶה אֵתָּה בְּעֶצְמָךְ לְכֹל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲנִי מְקַוֶּה שְׁתַּקְנֶתֶם אֶת הַטְּעוּיֹת וְכוּ', כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל אֲנִי עִמוּס עֲבוּדָה, וְאֲנִי רַק אוֹמֵר מֵהָרַ וְאֶחָד מִתַּקְתֵּךְ אֶת זֶה, וְיִמְרַב טְרָדוֹת, אִין זְמַן אֲפָלוּ לְעֵבֵר עַל הַמִּכְתָּב וּלְתַקֵּן, כִּי לִפְעָמִים צְרִיכִים לְהוֹסִיף אוֹ לְגַרֵעַ וְכוּ'.

אודות הדו"ח, הַבְּנֵיתִי כָּבֵר דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר וְכוּ', וְלֹא צְרִיכִים עוֹד, כִּי הַקֶּץ לְדַבְרֵי רוּחַ... מַה לְעֲשׂוֹת? זֶה הַנְּסִיוֹן שְׁלִי וְכוּ', אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף אוֹכַל לְהוֹצִיא מֵהַפֶּחַ אֶל הַפֶּעַל חֲשָׁקִי וְכִסּוּפֵי לְבוֹא וְלִגּוֹר שָׁם, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַיִּתְרוֹת טוֹב. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁנִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּקִרְוֹב בִּישׁוּעָתְךָ שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְיִתְגַּלֶּה כְּבוֹד מְלִכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכֹל הָעוֹלָם כָּלוּ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רכז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ז' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, תְּלִמִּידֵי הַיְכַל-הַקְדוֹשׁ, הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמְכַל נִגְעָה וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֶצְמְכֶם מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּירָאוּ וְאֵל תַּחַתּוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבִזְוָה שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֶצְמְכֶם בְּיַחַד, תִּזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ אֵלֵיכֶם אֶת רַבְּנוּ וְי"ל, כִּי כֵּן גָּלָה לָנוּ קֶדֶם שְׁנִסְתַּמְלַק לְעֵלָא וּלְעֵלָא, וְאָמַר:

אם תחזיקו את עצמכם ביחד, תוכלו להמשיך אותי אליכם, ועל-כן תעשו כל מיני פעולות שבעולם, שיהיה שלום ואהבה, אהבה ורעות ביניכם, ואז הכל יסתדר, כי אצלו יתברך מאד מאד תשוב שלום ואהבה. ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה יב, סימן א'): לא ברא הקדוש-ברוך-הוא את העולם אלא על מנת שיהיה שלום בין הבריות, כי שמו של הקדוש-ברוך-הוא שלום (שבת י,). ונתאנה הקדוש-ברוך-הוא שתהיה לו דירה בתחתונים; הינו שנכניס אותו פה בזה העולם, כי אי-אפשר דבר זה רק על-ידי השלום ואהבה, אהבה ורעות בין נשמות ישראל.

העקר ראו להחזיר בעצמכם את מדת ההתחדשות שגלה לנו רבנו ז"ל להתחדש בכל פעם, וצריכים להיות בכל פעם כמו אדם חדש לגמרי, כי זו הייתה הצלחתו של רבנו ז"ל, שבכל פעם עשה התחלה חדשה וחדש את עצמו, ועל-כן אמר (תני-מוה"ר, סימן רמז): חדוש כמוני עדין לא היה בעולם; ופרשו אנשי שלומנו הקרובים, שזה סובב על ענין ההתחדשות, שזה ענין חדש לגמרי לגמרי, שעדין לא נתגלה בעולם, שיוכל האדם לחדש את עצמו בכל פעם מחדש, כאלו הוא עדין עוד לא עשה שום דבר, וכך צריך האדם לחיות בכל יום ובכל שעה ובכל רגע לעשות התחדשות חדשה, ובפרט מי שרוצה לחזור בתשובה שלמה אליו יתברך, עליו לעשות בכל פעם התחלה חדשה כאלו לא התחיל כלל. ובאמת לפי גדלתו יתברך, עדין לא התחלנו כלל, ועל-כן צריכים לעשות בכל פעם התחלה חדשה. ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תשובה, חלק ב', סימן א'): יום שאדם עושה תשובה, הוא למעלה מהזמן ומעלה כל הימים למעלה מהזמן. ועל-כן כל מי שרוצה לחזור באמת בתשובה, עליו להרגיל את עצמו לילך בדרך הנפלא הזו — לעשות בכל פעם התחלה חדשה כאלו אף פעם לא התחיל עדין, ודבר זה יעזר לו מאד מאד ברוחניות ובגשמיות.

נא ונא ראו, אחי ורעי הקרובים! למסור את נפשכם כדי לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, ואל תסתכלו על שום מונע ומעכב, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תשובה, סימן

נה): אין ערף למצנה שעושה אדם לעצמו לבר, אפלו שתהיה רבה, למצנה שתמשך ממנה זכות לרבים אפלו שתהיה קטנה, ואמר (שם סימן מז): מי שאוהב את הצדיקים, יכול להחזיר את בני-אדם בתשובה, ואמר (שם אות נאוף, סימן מא): תקון להוצאת זרע לבטלה, שישתדל להחזיר בני-אדם בתשובה. ועל-פן ראו לעסק בעבודה הקדושה הזו תמיד, ותגלו ותפרסמו לכלם את דעת רבנו ז"ל, ואז שום ברירה שבעולם לא תוכל לשבר אתכם, פי התקון הזה עולה על כל התקונים. הינו להחזיר בני-אדם בתשובה, זה תקון גדול על כל העבר, אשרי מי שיעסק בהפצת מעינות החכמה הוצה תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רכת.

בעזרת השם ותפריך, יום שלישי לסדר תצנה, ז' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומרב טרדותי לא היה הפנאי
להשיבך.

ראה לעשות כל מיני מאמצים שבעולם לשלם את כל החוב
ל... פי אחרת הוא מאבד את הדירה שלו סופית, פי כן אמר
העורך-דין שלו, ועל-פן ראה לסלק לו את שאר הכסף, פי לא
תאמלל אותו ואותי ביחד, אני מאד מאד מצטער מכל הבלבול הזה
שיצא לנו, וזה לי צער ועגמת נפש גדולה מאד מאד, פי אף פעם
לא חלמתי שאגיע לדברים כאלו, ואהיה ללעג ולקלס בעיני כלם.

נא ונא ראה לזכור מה שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תשובה,
סימן מז): מי שרוצה לשוב — יזהר מלהיות בעל חוב, פי "עבד
לזה לאיש מלוה"; מי שנעשה לזה, ממילא נעשה עבד להמלוה
שלו, והוא תמיד בקטנות הדעת כעבד השווה תמיד בפחדים.

וּחְכַּמְנוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּהִיגָה ד.), שְׁעָבַד פְּטוּר מִרְאֵיהָ, כִּי אָמַר קָרָא אֶל פְּנֵי הָאָדוֹן הַנּוֹי"ה; מִי שֶׁאֵין לוֹ אֶלָּא אָדוֹן אֶחָד יֵצֵא זֶה שְׂיֵשׁ לוֹ אָדוֹן אַחֵר, שֶׁהוּא פְּטוּר מִרְאֵיהָ. מִזֶּה רוֹאִים אֶת חֲמַר הַלְלוּהָ שְׂנַעֲשֶׂה, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵינוֹ זוֹכֵה לְעִלוֹת וְלִרְאוֹת בְּאוֹר אֵין סוּף הַמְּאִיר בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ, כִּי מִי שֶׁנִּכְנָס בְּעֵינָיו אֵלוֹ שֶׁל חוֹבוֹת, אֲזִי הוֹרֵס אֶת הַגְּשָׁמִיּוֹת וְהַרוּחַנִּיּוֹת שְׁלוֹ בַּפֶּעַם אַחַת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְצִאת כָּבֵד מִכָּל הַחוֹבוֹת שְׁלֶךָ, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה עֲלֶיךָ שׁוֹם אָדוֹן רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רְאֵה מִתַּחַת לְאֲדָמָה לְהַשִּׁיג לוֹ אֶת הַכֶּסֶף, כִּי כֹן הַבִּטְחָת לִי עוֹד לְפָנַי שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת זֶה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רכט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַצְּוָה, ז' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד לְהַחֲדִיר תוֹרָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי זֶה זְכוּי הַרְבִּים גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, וְעַלֶיךָ לְדַעַת, שֶׁכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים מְעַרְיָכִים אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, וּבַפֶּרֶט הַיְלָדִים בְּחוּג לְבָנִים, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַחֲדִיר בָּהֶם דַּעַת הָאֱמֶת, וְתִלְמַד עִמָּהֶם הַלְכוֹת, כִּי אֶצֶל רַבְנוּ ז"ל הָיָה יְסוֹד גְּדוֹל לְלַמּוּד הַלְכוֹת, וּבַפֶּרֶט הַלְכוֹת גְּנָבָה, שְׂאֲנִי רוֹאֶה שְׁעַרְיָכִים לְלַמַּד הַרְבֵּה בְּעֵינָיו אֵלוֹ, כִּי עֵינָיו גְּנָבָה וּגְזֻלָּה נַעֲשֶׂה הַפְּקָר, וְחִמְנָא לִישׁוּבָן, בְּעֵינָיו כָּל, וְשׁוֹכְחִים שֶׁהוּא לָאוּ בַתוֹרָה. וּכְמֵאמַר הַרַב הַקְדוּשׁ מִרְאֵפְשִׁין זי"ע, שְׂאֵמַר פֶּעַם לְתַלְמִיד חֲכָם גְּדוֹל, שְׁדַרְשׁ דְּרָשָׁה עִמָּקָה בְּפִלְפוּלִים רַבִּים לְהַמּוֹן-עַם בְּהַלְכוֹת גְּנָבָה, וְזָרַק קִשְׁיוֹת וְתוֹרוּצִים וּבְקִיאוֹת עֲצוּמָה מִכָּל הַש"ס וּפּוֹסְקִים, וְתַרְזֵן

קשיות חמורות בהלכות גְּנֵבָה, וְכָל הָעַם יֵשְׁבוּ וְנִתְנַמְנְמוּ... עֲנֵה וְאָמַר לוֹ הֵרֵב הַקְּדוּשׁ הַזֶּה לְ: בְּמִקּוֹם לְהֶאֱרִיךְ בְּפִלְפוּלִים אֲרִיכִים וּלְבַנּוֹת בְּנִינִים גַּג עַל גַּג... תֹּאמְרוּ אֵת זֶה בְּמַלְיָם פְּשׁוּטוֹת בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּתִיב: "לֹא תִגְנֹב", וּבְזֶה תִפְעֲלוּ יוֹתֵר, וּכְמוֹ-כֵן צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְעִם תּוֹשְׁבֵי הַמִּקּוֹם וְעִם הַיְלָדִים בְּדֶרֶךְ הַכִּי פְּשׁוּטָה לְשֹׁמֵר מִגְּנֵבּוֹת וּגְזֻלוֹת, וְלֹא יִתִּירוּ לְעֶצְמָם דְּבָרִים אֱלוֹ, וְכֵן צְרִיכִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה מֵעֲנִיָּן לְכַרְח מִמַּחְלָקָת, אֲשֶׁר זֶה חֲמוּר מְאֹד מְאֹד. וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל (ח"י-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקַּעב), שְׁנֵה יֵצֵר הַרְעָה גְּדוֹל אֲצֵל כַּמָּה בְּנֵי-אָדָם וּבְפֶרֶט הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה, שֶׁבְּשִׁבִיל דְּבָר אֶחָד שֶׁנֶּרְאָה לָהֶם שֶׁהִיא מִצְוָה, הֵם מִפְקִירִים הַכֹּל, וּבָאִים עַל-יְדֵי-זֶה לְקַלְקוּלִים רַבִּים, וּבְפֶרֶט כְּשֶׁבָאִים עַל-יְדֵי-זֶה לִיְדֵי מַחְלָקָת וְכוּ', עַיֵן שָׁם; וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַחֲדִיר דְּבָר זֶה גַם-כֵּן בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיתְרַחֲקוּ מִהַמַּחְלָקָת, וְיִשְׁרָה בִּינֵיהֶם תָּמִיד הַשְּׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֻנָּה וְרַעוּת.

רְאֵה לְשִׁלַּח דֶּרֶךְ הַדָּאָר בְּכָל שְׁבוּעָה אֵת הַהֲלָכוֹת שֶׁאֵתָּה לּוֹמֵד, וְכֵן תִּזְרֹז אֵת עֶצְמְךָ לְגַמֵּר אֵת הַשְּׁעוֹנִיִּים בְּעֲנִינֵי כְּשֵׁרוֹת שְׁכַתְבָּתָּה, עַל-פִּי סֵדֶר א' ב', וְנִדְפְּסִים אֵת זֶה בְּעֵתוֹן "אוֹר יִבְנְאֵל".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רל.

בְּעֵזֶרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ז' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיִמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֵת עֶצְמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלִים, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׁבִיטֵת-הַכֶּנֶסֶת יִהְיֶה נְקִי, כִּי בְּמִקּוֹם נְקִי שָׁם יֵשׁ הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, וְזֶה תִקּוֹן גְּדוֹל בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ חֵק וְלֹא

אֲשֶׁר י"ח רלא בנחל קז

יעבור, כי חבל על כל יום ויום שהולך לבטלה. וכבר אמר רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן תקעו): יכול להיות שימות אחד בן שמונים שנה, ואף-על-פי-כן מת בקצור ימים לגמרי, כלומר מאחר שלא היטיב מעשיו, בודאי כל שנותיו הבל, אין צריכין רק לחיות אפלו מעט רק שיהיה יפה ונאה — "מע דארף מיין ניט נאר אביסל שייך לעבין", אשרי מי שמקיים את דברי רבנו ז"ל, ואז טוב לו כל הימים.

שלחתי ל... צ'ק בעבור התאונה וכן בעבור המים, וראה שישלם את זה תכף-ומיד, כדי שלא ינתקו את זה, חס-ושלום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רלא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר הצוה, ז' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ותהלה לאל, אתה רואה שהקדוש-ברוך-הוא זכה אותך בזכות חנם, ששדכת את בנה ובקרוב מאד תחתנו, וכן יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתרוה רב נחת מכל הילדים.

העקר ראה לעשות בחכמה בבית-הכנסת להיות תקיף וגם רך לכל אחד ואחד, ואף שהם שני הפכים, עם כל זאת זה עקר החכמה לגבאי בית-הכנסת, שיוכל להשתמש עם שתי המדות: תקיפות ורכות, לרחק ולקרב, שמאל דוחה וימין מקרבת. וצריכים להיות על זה חכם גדול.

נא ונא ראה לקבע לעצמך שעורים כסדרן בלמוד התורה הקדושה, כי בפרוש גלה רבנו ז"ל לאחד מאנשי שלומנו, ואמר לו:

אם תקבע לעצמך שעור בכל יום בלמוד תורה הקדושה, תשפע לך פרנסה בשפע, כי התורה מעשרת גם בגשמיות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רלב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצנה, ז' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה קובע עתים לתורה, ואתה זוכה לסיים מסכתא אחר מסכתא.

מה אמר לך, ידידי הנקר! אין טוב ואין נעם יותר גדול מזה, שאדם זוכה לסיים מסכתות, וכן תרגיל את עצמך לדבר בכל יום עמו יתברך כאשר גלה לנו רבנו ז"ל, והוא: תפלה והתבודדות, אשר אין למעלה מזה, ותנע כי כל מה שאדם עושה למטה, אותו דבר נעשה למעלה, וכמאמר רבנו ז"ל, שדבר פעם מענין הפלגת גדלת האדם. ענה ואמר: כשהאדם עושה כף בידיו, נעשה כף בכל העולמות, וכשעושה כף בידיו, נעשה כף בכל העולמות. ואמר בזו הלשון: "וואס טייטש! אמענש אז ער טוט אזוי אמאך מיט דער האנד, ווערט אזוי גיטאן אין כל העולמות, אין אז ער טוט אזוי אמאך מיט דער האנד ווערט אזוי גיטאן אין כל העולמות (עין סיימותרין, סימן תקר); על-כן אל תהיה בטלן! רק חזק ואמץ בכל יום לדבק את עצמך בו יתברך, ותהיה רק שמח, ותשמח את כל אנשי שלומנו, ובזה ייטיב לך בגשמיות וברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רלג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה, ז' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחנה.

לנכון קבלתי את אשר כתבת ל"אור ובנאל", ומסרתי את זה לעורך, וזה יוצא מאד מאד יפה, ועל-כן ראי להמשיך לכתב מה שיותר, כי תהלה לאל, יש לך כשרון טוב כתיבה, וזו זכות הרבים גדולה מאד, ורבנו ו"ל אמר (ספר-המדות, אות תשובה, סימן נה): אין ערך למצוה שעושה אדם לעצמו לבד, אפלו שתהיה רבה, למצוה שתמשך ממנה זכות לרבים, אפלו שתהיה קטנה, ותהלה לאל, "אור ובנאל" כבר מתחיל ללכת בכל חלקי העולם, ועל-כן תתאמצי לכתב מה שיותר, וזו זכות הרבים גדולה מאד, וכן תמשיכו בפעולות עם חוג הבנות, ותחדירו בהן יראת שמים, והעקר שתהיינה לעזר לאמהות, אשר זו מצוה גדולה מאד של כבוד אב ואם, וכן אם תהיה איזו יולדת למזל טוב, שאז תלכנה כל הבנות אצלה לעזר לה — זו בשטיפת הכלים וזו ברחיצת הילדים וזו בשמירה על הילדים וכו', והיא מצוה גדולה לעזר לזולתו, וצריכים להחדיר את זה לילדים עוד בגיל קטן כדי שייגדלו עם מדת החסד, לעשות חסד עם זולתו.

ראי לדוח מה פעלת כבר בענין הבית-ספר לבנות "בית פיגא" לשנה הבאה עלינו לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

י"ח רלד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה, ז' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאַתָּה מְחֻזַּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל יוֹם, וְכֵן שְׂאִינְךָ מִתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר אֲשֶׁר קוֹרֵה עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, כִּי צָרִיךְ לְהִיּוֹת, שְׂאַדָּם יִזְכֶּה לְאַמֶּת כְּזוֹ, שְׂאַפְלוֹ שְׂעוֹמֵד בֵּין אֶלְךָ אֲנָשִׁים, לֹא יִבְלָבְלוּ לוֹ כְּלוּם (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן סו).

נָא וְנָא רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשֶׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה וְהַסְבְּלָנוּת, וְכֵן תִּחְדִּיר דְּבַר זֶה בֵּין יְלָדֶיךָ וּבְנֵי בֵּיתְךָ וְכֵן בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, כִּי מִי שְׂכּוֹלֵל אֶת עֲצֻמוֹ בְּמִדּוֹת אֱלוֹ — שְׂמִיחָה וְסְבִלָנוּת, אֲזִי הוּא גַר בְּעוֹלָם הַחַרוּת, וְזוֹכֵה וּמְצַלִּיחַ בֵּין בְּגַשְׂמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יְתַבְרַךְ חַק וְלֹא יַעֲבֹר, אֲשֶׁר אֵינִי לְמַעֲלָה מְזֵה, וְרַבְּנוּ וְ"ל הַזְּהִירָנוּ עַל זֶה מָאֵד מָאֵד, וְאַפְלוֹ דְּבוּר אֶחָד שְׂמַדְבֵּר עִמוֹ יְתַבְרַךְ הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רלה.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִיחָה, ז' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה נְגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מָאֵד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאַתָּה מְחֻזַּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, וְרְאֵה לְעִשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבִעוּלָם לְהַתְּאָחֵד יַחַד עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, אִתָּה שָׁב בְּפִנְיָה שְׁלֶךְ עִם עֲרַמָּה שֶׁל סְפָרִים, וְתִלְמַד בְּשִׂקִּידָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה עַד מָאֵד, וְתַחַדְשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְתַכְתְּבֵם עַל פְּנֵי הַכְּתָב, וְיִוְתֵר מְזֵה שׁוּם דְּבַר לֹא יִבְלָבֵל אוֹתְךָ, וּבְעִנְיֵן הַבְּלָבוּלִים שְׂמִבְלָבְלִים אוֹתְךָ וְכוּ, זְכֹר מַה שְׂסַפֵּר מוֹהֲרָנִ"ת וְ"ל (חֲזִי-מוֹהֲרָן, סִימָן תקצ): פְּעַם אַחַת הִיָּה קוֹבֵל אִישׁ אֶחָד לְפָנָיו וְ"ל, אֵיךְ שְׂשִׁקְשֶׁה לוֹ מָאֵד לְהַתְּפַלֵּל, כִּי הַמְּחַשְׁבוֹת זְרוֹת מְבַלְבְּלוֹת אוֹתוֹ מָאֵד, הַשִּׁיב לוֹ

רַבְּנוּ ז"ל: מַקְבְּלִים זֹאת לְכַפֶּרֶת עוֹן — "נֶעֱמַט מֵעַן דָּאס אַהן פֶּאָר אַ כַּפֶּרֶת עוֹן". וְחִיף קִצָּת, וְקִצָּת הִיָּתָה נִרְאִית פּוֹנְתוֹ בְּזָה, כִּי הֲלֹא בְּאֵמֶת אֱלוֹי הַמַּחְשָׁבוֹת הֵם בְּעֵצָמָם עוֹנוֹת. וְעַל-כֵּן חִיף קִצָּת, אִף אִף-עַל-פִּי-כֵן בְּוֵדָאֵי כָּל דְּבָרָיו אֵמֶת וְצָדִק. כִּי עַל-כָּל-פְּנִים בְּזָה שְׂאִין מְהִרְהֵר אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, וְיִוְדַע שְׂבֻדָּאֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רוֹצֵה לְקַרְבוֹ וְלִקְבֹּל תְּפִלָּתוֹ, וְכִּי שְׁעוֹנוֹתָיו גָּרְמוּ לוֹ כָּל אֱלוֹי הַמַּחְשָׁבוֹת הַבְּאוֹת לְבַלְבְּלוֹ, וַיֵּשׁ לוֹ צַעַר מְזֵה וּבוֹרַח מֵהֵם בְּכָל כַּחוֹ, יְכוּל לְהִיּוֹת בְּוֵדָאֵי, שְׂזָה בְּעֵצָמוֹ גָּחָשׁ לוֹ לְכַפֶּרֶת עוֹן, עַד שְׂאָם הָיָה זוֹכֵה לְהִתְנַהֵג בְּזָה בְּתַמִּימוֹת וּבְאֵמֶת כְּרֵאוּי (כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְבֹאֵר זֹאת בְּכַתָּב), כִּבְרָר הָיוּ עוֹנוֹתָיו נִמְחָלִין עַל-יְדֵי-זָה בְּעֵצָמוֹ, וְאִז מִמִּילָא הָיוּ מְסִתְּלֵקִין מִמֶּנּוּ כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת זָרוֹת.

רֹאה לְהַדְבִּיק אֶת נַפְשְׁךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַמִּיד תִּצְיֵר בְּדַעְתְּךָ, אֲשֶׁר אֵין בַּלְעָדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, עַל-יְדֵי-זָה תִנְצַל מִכָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת וּמִכָּל מִינֵי בַלְבוּלִים, וְיִמְשֵׁךְ עָלֶיךָ שְׁפַע וְרַחֲמִים וְחֲסָדִים גְּדוֹלִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רלו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֵר תְּצַנֶּה, ז' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׂאֵתָה בָּא בְּכָל יוֹם בְּקַבְּיעוֹת אֵל מִנִּין וְתִיקִין, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד הִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל דְּבַר זֶה לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם תְּפִלַּת הַנְּתִיקִין, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ עַל רַב בְּרוֹנָא כְּשֶׁהִתְפַּלֵּל וְתִיקִין: כָּל הַמִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם תְּפִלַּת הַנְּתִיקִין, אֵינוֹ גְּזוּק כָּל הַיּוֹם, כִּי לֹא פֶסֶק חוֹכָא מִפְּמִיָּה כָּל הַיּוֹם (עֵין בְּרֻכּוֹת ט:). וְעַל-כֵּן בְּזֻכֹּת זֶה שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם תְּפִלַּת הַנְּתִיקִין, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּהֲיֶה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְלֹא תִצְטָרַךְ לְבְרִיּוֹת.

ומי יתן, שתזכה לעורר גם את אחרים שיתפללו תפלת התיקין, אשר אין למעלה מזה.

גם ראה לקבוע לעצמך שעורים בתורה עם איזה חבר טוב, כי אצלו תברך מאד מאד חשוב תורה, ותמאור שבה מחזירו למוטב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שתצליח בדרךך, וימשך עליך שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רלו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה, ז' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד, ולבל תחלש דעתך כרגע, חס-ושלום, כי הבעל-דבר אורב מאד מאד להחליש את הדעת, ולשבור את האדם. ועקר עבודתנו היא רק לחזק את עצמנו בכל מיני אפנים שבעולם, ולא להתפעל משום בריה כלל. ועליך לדעת, כי אשתך, תהלה לאל, היא אשת חיל, ועוזרת מאד מאד לכל נשות אנשי שלומנו, וכלם אותהים אותה, ועל-כן בנה בעצמך ראוי לך לשמח מאד מאד.

ראה להתמיד בלמוד ספרי רבנו ו"ל. וכבר אמר רבנו ו"ל (תיי-מוהר"ן, סימן שמז), שהיא מצוה גדולה ללמד ספרו הרבה. ואמר, שיכולין להיות נעשה בעל מח גדול על-ידי ספרו, כי יש בו שכל גדול ועמקות נפלאה מאד על-פי פשוטן של דברים, וגם אם יתמידו בספריו, יכולין לזכות להיות נעשה איש פשר באמת, ואז יזכה לראות הפנימיות שיש בספריו הקדושים, כי יש בהם פנימיות

אֲשֶׁר י"ח רלח - י"ח רלט בַּנְחֵל קיג

הַרְבֵּה, מֵה שְׁאִין נִרְאָה עַל-פִּי פְּשׁוּטוֹ כָּלֵל, אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לְלַמֵּד
וְלְהַתְמִיד בָּהֶם הַרְבֵּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּכַּנְסוּ מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר לְדִירָה שְׁלָכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תְּצִוָּה, ז' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַנְּחִת-רוּחַ שְׁאֵת גּוֹרְמַת לִי בְּזֵה
שְׁאֵת עוֹזְרַת לְכָל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁזָה מִפֶּשׁ חֶסֶד חֲנָם מִן
הַשָּׁמַיִם, וְעֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי לְהַחֲיוֹת אֶפְלוֹ נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּבָר
כְּאֵלוֹ הַחֲיוֹ עוֹלָם מְלֵא, מִכָּל שֶׁכֶן שְׁמַחֲיִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה נֶפֶשׁוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּשְׁמְעוּ תְּמִיד קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל
שְׁמִחָה בְּבֵיתְךָ, וּבְקִרְוֵיב מְאֹד יִתְגַּשֵּׁם רְצוֹנְךָ וְכִסּוּפְךָ לְהַכְנִס לְדִירָה
שְׁלָכֶם, הָעֵקֶר הוּא תְּפִלָּה, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד יִקְרָה תְּפִלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תְּצִוָּה, ז' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֵת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל יִפֵּל דַּעְתְּךָ וְרוּחְךָ כְּרִגְעָה,
כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, שְׁתִּזְנֶכָה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ
טוֹב הַגָּנוּז שֶׁהוּא אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ. הָעֵקֶר רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, וְכֵן תִּתְמִיד בְּתַפְּלָה וְהַתְּבוּדוֹת, וְתִמְסַר אֵת נַפְשְׁךָ עַל

נקדת השמחה, שצריכים להיות תמיד שמח, אפלו שרע ומר וכו' וכו', עם כל זאת צריכים להפך את כל היגון ואנחה לשמחה, כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד).

נא ונא אל תבלבל את עצמך כלל ממה שקורה בין אנשי שלומנו, כי הכל הכל ורעות-רוח, וכבר אמר רבנו ו"ל (ת"י-מוהר"ן, סימן שמה); אנחנו איננו כלל מזה העולם של עכשו, ומחמת זה אין העולם יכולים לסבל אותנו, וראשות (הינו ראש ומנהיג) אין שף לי כלל, כי אין מגיע לי שום ראשות בהעולם של עכשו, וגם מעט הראשות שיש לי, באמת אין זה ראשות כלל, אדרבא זהו חוכא ואטלולא ממש, וגם אותו המעט שיש לי, הוא רק נגד הטבע, שפפיתי את טבעי לזה, אשר מחמת זה יכול לבוא איזה דבור ממני בתוך העולם, וכל השיחות והספורים (הינו התורות והמאמרים שהוא אומר) שלנו, אם לא היה לי גם זה המעט הראשות, גם אלו הדבורים לא היו באים בתוך העולם. ובאמת אם לא היה דור כזה, אם היו דברים אלו (הינו התורות שהוא אומר) נאמרים בדורו של האר"י ו"ל או אפלו בדורו של רבי שמעון בר יוחאי ו"ל, היה רעש גדול מאד. אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, שאנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי גורא ונפלא כזה, ותורות ושיחות ומעשיות ומכתבים כאלו, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רמ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצנה, ז' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

ראי להתחזק מאד מאד, ותחזקי את כל נשי אנשי שלומנו, כי אני מקבל דרישות שלום מפעלתך שאת פועלת מנשי אנשי שלומנו, ואת נחשבת לאחת מהחשובות תהלה לאל, יעזר הקדוש-

ברוך-הוא שתנודבי מכשרונך למען פתוח קהלתנו, ונזכה להקים בשנה הבאה עלינו לטובה את בית-ספר לבנות "בית פיגא".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיי בריאה, ויהיה לך כח לטפל בהילדים, ויהיה לך רב נחת מהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רמא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה, ז' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד שמחתי לשמע בשורה משמחת, אשר בקרוב תכנס לדירה שלך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לעשות בדירה זו הרבה שמחות, ויהיה ביתך בית ועד לחכמים, ותזכה להכניס אורחים תלמידי חכמים בביתך.

נא ונא אל תבלבל את עצמך משום בלבול שקורה בין אנשי שלומנו. אתה ראה להדביק את עצמך לגמרי אל אין סוף ברוך הוא, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

העקר ראה להתמיד בספרי רבנו ז"ל, ובפרט בספר הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן", אשר כבר נשמע מפיו הקדוש שאמר, שהספר הקדוש שלו "לקוטי-מוהר"ן", שיצא בעולם, הוא אתחלתא דגאולה. ואמר: מאחר שיצא בעולם, אני חפץ מאד שילמדו אותו; כי צריכים ללמד אותו הרבה, עד שיהיה שגור בעל-פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדולה מאד להשם יתברך, אשר אין ערך אליו, אחר-כך אמר בפרוש, שהלמוד בחבוריו הקדושים הוא אתחלתא דגאולה במהרה בימינו אמן, ואמר, שטוב לקבץ לעצמו שני שעורים ללמד ספריו הקדושים — שעור אחד פשוט, ללמד במהירות הרבה מאד, כדי שיהיה שגור בעל-פה, ושעור אחד ללמד

בְּעֵינַי גְּדוּל, כִּי יֵשׁ עִמָּקוֹת גְּדוּלָה וְנִפְלְאוֹה בְּסִפְרֵי (עַן סִי-מוֹהַר"ן, סִימָן שמו), אֲשֶׁרנוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל: טוֹב לְהוֹדוֹת לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל הַחֲסָד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וּרְאָה לְחִזּוֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כָּלֶם צְרִיכִים חֲזוּק, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וְעַל-כֵּן כָּל מַלְּאָה טוֹבָה שֶׁרַק אוֹמְרִים לָהֶם, זֶה כְּמוֹ מֵים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֵיפָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רמב.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ז' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גְּרוּ יְאִיר.

רְאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, הֵן אֲמַת שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר — צְרוּת וְיִסוּרִים מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, עִם כָּל זֹאת רְאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף בֵּין כָּךְ וּבֵין כָּךְ עוֹבְרִים הַיָּמִים וְהַלֵּילוֹת, אִם כֵּן רוּצִים וְאִם לֹא רוּצִים, וְעַל-כֵּן כְּדֹאֵי שֶׁיַּעֲבִרוּ הַיָּמִים וְהַלֵּילוֹת בְּשִׂמְחָה וּבְהִתְחַזְּקוֹת, וּכְבָר גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר (סִי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקסח): עַקֵּר הַתְּקוּהָ, עַל-יְדֵי בְּחִינַת לְמַעְלָה מִהֶזְמֵן שְׁמִשְׁיָגִים הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵם בְּבְחִינַת מְשִׁיחַ, כְּאֲשֶׁר הָיָה מוּבָן מִפִּי הַקְּדוֹשׁ, שְׁאֲמַר סְמוּךְ לְהַסְתַּלְקוֹתוֹ, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ עִתָּה עִם הַמֵּאֲמָר שֶׁגָּלָה עַל פְּסוּק: "אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְּתִיךָ", שֶׁהוּא בְּחִינַת לְמַעְלָה מִהֶזְמֵן וְכוּ'. וְאִי אֶפְשֶׁר לְבֹאֵר עֲנִין זֶה בְּכַתָּב כָּלֵל, רַק מֵה כְּפִי שֶׁהָיָה מוּבָן מִדְּבָרָיו, שְׁאֲמַר זֹאת לְעֲנִין זֶה שֶׁהוּא עוֹסֵק בִּיגִיעוֹת גְּדוּלוֹת כָּל-כָּף לְקָרֵב רַבּוֹת לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַד כֵּן לֹא עָלְתָה בְּיָדוֹ כְּרָצוֹנוֹ, וְהַמְחַלְקוֹת וְהַמְגִיעוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת מִתְגַּבְּרִין וּמִתְפַּשְׁטִים מֵאֵד מֵאֵד בְּכָלֵלוֹת וּבְכַרְטִיּוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, עַד אֲשֶׁר כֶּשֶׁל כַּח הַסֶּבֶל, וְרַבִּים נִכְשְׁלוּ וְנִפְּלוּ עַל-יְדֵי-זֶה וְכוּ', וְלַעֲנִין זֶה אָמַר, שֶׁהוּא מְחִיָּה עֲצָמוֹ בְּעֲנִין זֶה שֶׁל "אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְּתִיךָ", הֵינּוּ

שֶׁהַשֵּׁם יתְּבַרַךְ יַעֲזָרֵנוּ לְדַלֵּג עַל הַכַּל, וְסוּף כָּל סוּף תִּתְגַּלֶּה הָאֵמֶת, וְכַלְנוּ נָשׁוּב לְהַשֵּׁם יתְּבַרַךְ בְּאֵמֶת וְהַיְמִים הָרֵאשׁוֹנִים יִפְלוּ, כִּי כָּל הַזְּמַן יתְּבַטֵּל וְיִכְלַל הַכַּל בְּכַחֲנִיַת לְמַעְלָה מִהַזְּמַן, וְשֵׁם יתְּמַן הַכַּל וְכו', רָאָה לְהַתְדִיר דְּבוּרִים אֵלָיו הֵיטֵב בְּתוֹף לְבָב, וְאִז תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁתּוּכַל לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם עִם הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּיךָ; כִּי אֶלְמָלָא לֹא זָכִינוּ לְשִׁמְעַ אֶלָּא דְּבוּרִים אֵלָיו — זֵי, מִכָּל שָׁפָן שֶׁזָּכִינוּ לְשִׁמְעַ עוֹד וְעוֹד, שֶׁהֵם כָּלֵל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמַיד בְּדַבְּרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיְמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שֶׁתִּזְכֶּה אִתָּה וְאֲשַׁתְּךָ לְרוּחַ רַב נַחַת דְּקַדְוֶשָׁה מִלְּדִידָךְ, וְכֹלֵם יַחֲזִרוּ אֵלָיו יתְּבַרַךְ, וְעוֹד תִּרְאֶה שֶׁיָּבֹא הַיּוֹם שֶׁהַכַּל יתְּהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַעֲקֹר רָאָה לוֹמַר בְּכָל יוֹם אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים כַּמְּנַהֲגֵךְ, וְזֶה מִמַּתִּיק אֶת הַדִּינִים, וּמְסַפֵּיק פַּעַם אַחַת, וְיִתֵּר הַזְּמַן רָאָה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ שְׁעוּרִים בְּמַקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, שְׁלַחַן עָרוּף, זֶהר וְתַקוּנִים וְכו'. וְכו'.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְּבַרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ז' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שֶׁמַּחֲתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב, אֵיךְ שֶׁקַּבְלֵתָ כָּבֵד אֶת הַמַּפְתָּח לְהַכְּנִס אֶל הַדִּירָה שְׁלֵךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַכְּנִס בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְיִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית וַעַד לְחַכְמִים, וְתַכְנִיס אוֹרְחִים תְּלַמְּדֵי חֻכְמִים תְּמִיד בְּבֵיתְךָ, וְיִהְיוּ רַק שְׂמֵחוֹת בְּתוֹף בֵּיתְךָ.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֶצְמְךָ מֵאֵד מֵאֵד לְעֵסֶק בְּעֵסֶק הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא

שֶׁל הַפְּצַת אוֹר וְדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי רַק זֶה מַה שִׁישָׂאָר מֵאַתְּנוּ. וּכְבָר
אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (תַּיִי-מוֹהַר"ן, סִימָן תר"ג) לְעֵנֵן עֶסֶק הַקְּבוּץ שֶׁלוֹ מְשָׁל,
שִׂישׁ עוֹף אַחַד שֶׁמְטִיל בֵּיצִים הַרְבֵּה רַבּוּי מִפְּלֵג, עַד שְׂאִי-אֶפְשֶׁר לוֹ
לִישָׁב עֲלֵיהֶם עַל כָּלֵם לְהוֹלִיד מֵהֶם עוֹפוֹת, וְנִתֵּן לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
בְּטַבְעוֹ, שֶׁהוֹלֵךְ וּמְשַׁלֵּיךְ בְּעֶרְמָה אֵיזָה בֵּיצִים בְּקֵן עוֹף אַחַד, וְכֵן
מְשַׁלֵּיךְ עוֹד אֵיזָה בֵּיצִים בְּאֵיזָה קֵן אַחֵר, וְכֵן מְשַׁלֵּיךְ בֵּיצִים שֶׁלוֹ
בְּקִנִּים שֶׁל עוֹפוֹת אַחֵרִים, וְאֵלוּ הָעוֹפוֹת אַחֵרִים אֵינָם יוֹדְעִים
שֶׁהַבֵּיצִים אֵינָם שְׁלֵהֶם, וְהֵם יוֹשְׁבִים עֲלֵיהֶם עַד שְׁמוֹלִידִים מֵהֶם
עוֹפוֹת, וְגַם זֶה הָעוֹף לֹקַח לְעַצְמוֹ כַּמָּה בֵּיצִים שֶׁלוֹ, וְיוֹשֵׁב עֲלֵיהֶם
וּמוֹלִיד לְעַצְמוֹ עוֹפוֹת, וְאַחֲרֵיכֵן פּוֹרֵחַ הָעוֹף הַנֶּ"ל עִם הַלָּרִים שֶׁלוֹ,
וּמִתְחִיל לְצַפְצֵף, וְאֵזִי שׁוֹמְעִים כָּל הָעוֹפוֹת שֶׁנִּעְשׂוּ אֶצֶל אַחֵרִים
מִבֵּיצִים שֶׁלוֹ, וְהֵם מְפִירִים הַקּוֹל, וְנִמְשָׁכִים מִיַּד אַחֵר הָעוֹף הַנֶּ"ל
שֶׁבְּאֵמַת יֵצְאוּ מִמֶּנּוּ, וְחוֹזְרִים אֵלָיו, וְהַנִּמְשָׁל מוֹבֵן מְעַט לְמִי שִׂיּוֹדֵעַ
אֵיזָה רֶמֶז מֵעֵנֵן גְּדֹלַת עֶסֶק הַנְּהַגְתּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל עִם הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
זֶה כָּל עֵנֵן הַפְּצַת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים שֶׁמְחַדִּירִים בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל אֶת לְמוֹדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְהַסִּפְרִים הוֹלְכִים מִסּוֹף
הָעוֹלָם וְעַד סוֹפוֹ, וּמְחַמְמִים וּמְעוֹרְרִים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְבִסּוֹף
כָּלֵם יַחְזְרוּ אֵלָיו, עַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק בְּהַפְּצַת מְעִינֹת
הַחֲכָמָה חוֹצָה, וְאֵינּוּ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, יִהְיֶה מִי שִׂיְהִיָּה
וְיִהְיֶה אֵיךְ שִׂיְהִיָּה, וְאֵזִי לוֹ לָזֶה שֶׁמוֹנֵעַ לְהַפִּיץ אֶת הַסִּפְרִים, כִּי
עוֹנֹנֹתָיו רַבּוּ לְמַעַלָּה רֵאשׁ וְכוּ'. יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׂישִׁים
חֲלָקְנוּ תָּמִיד בֵּין אֵלוּ הַמְּפִיצִים אֶת אוֹר תּוֹרָתוֹ בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ח' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

אֲקוּהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל הַסִּתְּדֵר אֶצְלָךְ וְכוּ', הָעֵקֶר הוּא

אֲשֶׁר י"ח רמה בנחל קיט

סבִּלְנִית וְאַהֲבָה וְכוּ', כְּאֲשֶׁר הוֹרֵתֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְעוֹד תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד הַנִּפְלָא שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּעֲרִיכַת הַמְּפִתָּחוֹת עַל סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְכֵן עַל הַגָּהַת הַסִּפְרִים הַקְדוּשִׁים, וְרֵאוּי לְךָ לְהִתְמִיד בְּזֶה מְאֹד, כִּי בְּזֶה תִּלְוֶיָה וְרִיזוֹת הַהִדְפָּסָה כְּפִי שֶׁתִּזְרֹו אֶת עֲצֻמְךָ בְּהַגָּהָה, כֵּן יֵצֵא לְאוֹר סִפְרֵי אַחַר סִפְרֵי בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְיֵשׁ תַּחַת יָדֶי עוֹד הַמּוֹן סִפְרִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַזְכֶּה כָּלֶם לְהִדְפִּיסֵם בְּחַיִּים חַיּוּתֵי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה רַבָּה בְּכָל הָעֲנֻנִים, וְתַפְקְדוֹ בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וְתַחֲיוּ כְּמוֹ זוּג יוֹנִים תְּמִיד כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רמה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ט' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל הָרֵב ... שְׁלִיט"א.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם הַרְצוּף פֹּה, וְתַכְּף-וּמִיד צְלִצְלָתִי לְיִבְנָאֵל, וְדַבְּרָתִי עִם הוֹרֵי הַחֶתֶן וְהוֹרֵי הַפֶּלֶה לְבָרֵךְ מֶה קוֹרָה וְכוּ', וְאַחַר שֶׁבִּרְרָתִי מֶה יֵשׁ לָהֶם לְהַגִּיד, תַּכְּף-וּמִיד שְׁלַחְתִּי אוֹתָם אֲלֵיכֶם, וְשִׁסְפְּרוּ לְפָנֵיכֶם מֶה יֵשׁ בְּפִיהֶם לְהַגִּיד, כְּדֵי שְׁאַתֶּם תִּבְרְרוּ אֶת הָאֱמֶת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁלֹא תֵצֵא חֶסֶד-וְשְׁלוֹם שׁוֹם תִּקְלָה מֵאַתְנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רמו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר הצוה, אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

פה תקבל מכתב רצוף להרב ... ואבקש אותך בכל לשון של בקשה, שתלך תכף-ומיד אל ביתו של הרב ... ותמסור לו את זה, כדי שאקים (במדבר לב, כו): "והייתם נקיים מה' ומישראל", כי אני רואה שהסמ"ך-מ"ם מכניס אותי עוד פעם בפתח, ועל-כן עלי להציל את נפשי מבעוד מועד.

אודות המפיצים, תאמין לי שגם לי קנה דבר זה לא פעם אחת, שהפסקו לקחת, ואחר-כך פתאם התלחבו ובאו ולקחו עוד פעם ספרים, ועל-כן אל תחלש דעתך כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואפה צריך להתחזק מאד בעבודתך עבודת הקדש — להדפיס את הספרים, ולא להתפחד משום ברירה שבעולם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליח דרךך ברוחניות ובגשמיות, ותזכה להדפיס את כל חלקי "אשר בנחל" בתכלית ההדור והיפי.

ראה לכתב לי תכף-ומיד גם מה קורה עם הבת של ... ותאמר לו שינדפיס חלק אחד של "אשר בנחל" על שמה, והזכות הזו תגן עליה, שתהיה לה רפואה שלמה באיבריה ובגידיה ובכל טפי דמיה.

הכפל הדבר, ראה תכף-ומיד למסור את המכתב אל הרב ...

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רמז.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר תצוה, ט' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

הנה דברתי עמך גם בעל־פה ובאתי גם בכתב, ואני מאד מבקש אותך, שאל תעשה שום קדושין, עד שתתועד עם הרב ... בכני ברק, ותבררו לפניו את כל הספור וכו'.

אני מקנה להקדוש־ברוך־הוא שתצית אותי, והכל יבוא על נכון, ותתברר האמת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רמח.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר תצוה, ט' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

אחרי שדברתי עמך, והסברת לי את כל הנושא, שהכל שקר וכזב, ויש לך הרב שלך, שמוכן להעיד שהכל שקר וכן יתרו הספורים, לזאת מאד מאד אבקש אותך, שתתקדש ותתקשר עם הרב ... בכני ברק, ותתועד עמו, ותספור לו את כל הספור, כדי שתתברר האמת, והכל יבוא על נכון, ועד אז אל תעשו שום נשואין.

אקנה להקדוש־ברוך־הוא שתצית אותי, והכל יתהפך לטובה, כי האמת עד לעצמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רמט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, ט' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הקר לי
מאד... גרו יאיר.

הנה אני מצרף שני מכתבים אחד ל... ואחד ל... ותמסר גם
את שניהם להרב ... ותשתדל בכל מחיר להיות שם בבקר מקדם
ותהיה הראשון, כדי שתמסר לו את השלשה מכתבים, ואני את
נפשי הצלתי, כי הנך יודע איזה בלבול ואיזו מלכדת רוצים לתפס
אותי, אף שבאמת יש לי חמר נגד הסמ"ך-מ"ם, שאני אשקיט אותו
פעם ולתמיד, אבל מה שייכולים למנע מחלקת וחלול השם — זה
טוב יותר, ועל-כן ראה למסר לו את הארבעה מכתבים: מכתב
שכתב לי, ומכתב שכתבתי לו בצרוף שני המכתבים האלו,
ששלחתי גם לשניהם.

ראה לצלצל ל... שאני מאד צריך העתק מהכשר המקנה, ודבר
זה צריך להיות סודי, כי זה שהכשיר את המקנה בקש מאד שאף
אחד לא ידע מזה, ואני צריך העתק מזה, כי פשוט מי יודע מה,
מחר הוא יכול לצאת ולרנן גם על המקנה, כי הוא חשוד על הכל,
ועל-כל-פנים שיעשה לי העתקה, וישלח לי את זה דרך הפקס שלך,
ותגיד לו שזה נשאר בגדר סוד, כדי לא להכניס בפח את הרב
המכשיר, אלא אני צריך להיות מוכן, כי מי יודע מה שהוא יכול
לעשות לנו מחר, ותהלה לאל, אני מקבל דווחים, שבכל שבוע
באות המון נשים חלוניות למקנה, ואם לא תקמתי את המקנה רק
לזכות נשות ישראל, הזכות הזו תצמד בעדי, ואושע כבר מפל
צרותי.

הכפל הדבר, לילך תכף-ומיד בבקר אל הרב ... ותמסר לו את
המכתבים, ושלא ידחה אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רנ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, ט' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, אין לתאר ואין לשער את גדל הצער שיש לי, העגמת נפש והיסורים והמרירות והבזיונות שאני סובל מהסמ"ך-מ"ם, שמסר את כל העגן ל... והם עלולים לעשות מזה שם רע גדול מאד מאד, ואני יעצתי להם שתכף-ומיד מחר בבקר בשעה תשע שיהיו שם, כי הוא לא מקבל רק מתשע עד תשע וחצי... מה לעשות?! אני רואה שהרשע מרשע הזה לא נח פרגע, ורק רוצה וכו', ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא שלא יזכה לראות מה שרוצה לראות בי וכו', אני רק מחכה לגמר בנית ביתי, ואז יש בידי חמר מספיק לקבר אותו, אם רק ירצה ללכלכני על-ידי הבית-דין בעתונים.

מה אמר לך, ידידי היקר! איני יכול לנחם לא ביום ולא בלילה מרב צרותי ויסורי, מה שהרשע הזה רק רוצה לעשות, כשמסר אותך בעגן רשיון הנהיגה, תכף-ומיד הנה בעתונות: "נהגו האישי של הרב ... נעצר", אני בטוח שבכל יום המשטרה עוצרת כמה מאות אנשים, שאין להם רשיון נהיגה, ולא מדרוך מאף אחד בעתונים, ופה איך שרק יכול ללכלך אותי הוא מלכלך, תאמין לי, שיבוא יומו, עכשו מסר את הרב ... שהיות שביתו הוא בית מסחרי, ועל-כן מבקשים ממנו מס, וכן היום עקבו המשטרה אחר ... האם הוא מעלה יותר מארבעה ילדים במקביל שלו... והנה לו מספיק שכל להזהר, עכשו אשאל אותך: מי מסר את זה אם לא הסמ"ך-מ"ם?! האדם הזה הוא שד בצורת אדם, לא נח פרגע, מי יודע מה הוא מסגל עוד לעשות.

עכשו אוי ואבוי לי, אם הוא יתודע באיזו צורה מפל התכניות שלך וכו', על בעל-הבית שלך וכו', ומכל שפן שיתגלה ל... אוי

ואבוי וכו', איני יודע איך אתה יכול לעשות דברים כאלה, פי סוף
 כל סוף רק אני אסבל מזה, והשם שלי כבר מספיק מלכלך, ש
 מלכלכים אותי מבפנים בכל מיני לכלוכים כמו ... ואשתו ... וכו'
 וכו' וכו', שמו שמים, איך יכול יהודי לעשות דבר כזה, חזרה
 בתשובה נקרא, שאדם מוסר את עצמו לגמרי להקדוש-ברוך-הוא,
 ועוזב את כל העולם כלו, ויושב ולומד תורה ומקיים את המצוות,
 ואינו מתעסק בשום עסקים שהם נגד התורה. אנחנו בני אברהם,
 יצחק, ויעקב, קבלנו את התורה מסיני, על-ידי משה רבנו, שמסרה
 ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים מסרוה לאנשי
 כנסת הגדולה, וכך הולך בקבלה מדור דור עד דורותינו אלו, ואיך
 נוכל ללכת נגד התורה, ואם יש רע-בנים משחתים ונגבים וכו', גם
 הסוף שלהם יבוא, אבל רק מהקדוש-ברוך-הוא, ואנחנו צריכים
 לצית את התורה הקדושה, שהיא חכמתו יתברך.

תאמין לי, שלא מתחרטים כשמצייתים את התורה הקדושה,
 עובר עלי כל מיני צרות ויסורים, מירדות עגמת נפש מבית ומבחוץ,
 אשר אני יכול לעשות מזה ספר עם כמה פרקים עבים כמה שעובר
 עלי, ועם כל זאת כל התחזקותי היא רק מה שאני מחזיק את עצמי
 בו יתברך, פי אין לי רק הקדוש-ברוך-הוא, על-פן איך ומה תלך
 בדרךכים מקלקלות כאלו וכו', עלינו רק למסר את עצמנו להקדוש-
 ברוך-הוא, תאמין לי, שאני מתחרט למה הייתי ערב, ואני סובל
 מזה יסורי איוב, יסורי מצפון, פי הנה משפחה מרבת ילדים, עומדת
 לאבד את הדירה, חס-ושלום חס-ושלום, עם כל זאת אין לי שום
 מחשבות נקמה וכדומה, הקדוש-ברוך-הוא ילחם לי, ואנחנו רק
 בידו. ולכן תתישב בדעתך היטב היטב.

ראה למסר שני המכתבים האלו ליעדם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ט' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִתְךָ כְּכֹר יֵשׁ לָהּ שְׁפוּר
בְּבְרִיאוֹת, אִינִי מִפְסִיק לְהִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח
לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּאִיבְרֶיהָ וּבְגִידֶיהָ וּבְכָל טְפֵי דְמִיָּהּ, וְעוֹד תִּהְיֶה
סִבְתָּא בְרִיאָה.

הִיָּה טוֹב מָאֵד, אִם תּוּכַל לְהִדְפִּיס לְזְכוּתָהּ חֵלֶק אֶחָד מִסְפָּרֵי
"אֲשֶׁר בַּנְחַל" הַנּוֹדְפָסִים עֲכָשׁוּ בְּהוֹצָאָה חֲדָשָׁה עִם נִקְדוּת, וְתִרְאֶה
נִסִּים נִגְלִים, שְׁיַעֲשֶׂה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּה, שֶׁתַּחֲחִיל לְדַבֵּר וְלִילָף
וְלָרוּץ וְלָרְאוֹת, וְתִהְיֶה בְרִיאָה לְגַמְרֵי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה, שֶׁתִּהְיֶה לָּהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּצִוָּה, י"א אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי מִכְתָּבְךָ, אֲנִי מְקַנֶּה שֶׁהַשְּׂבוּעַ תִּהְיֶה לָךְ יִשׁוּעָה
גְּדוּלָּה, רְאֵה לְשֵׁלֶם כְּמָה שֶׁתּוּכַל ל... כְּדֵי לְהוֹצִיא אוֹתִי מִהַפֶּחַ הַזֶּה
שֶׁנִּפְלְתִי בָּהּ.

אודות ... הִזָּה טוֹב שְׁגַם אֶתָּה תִּסַּע עִמּוֹ, וְלִהְיוֹת עַד אֶצֶל הָרֵב ... וְהִעֲקָר לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ בְּכֶתֶב, שְׁמַתִּיר לְחַתֵּן אֶת הַזּוּג, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְגוֹנְדִיָּה דִּילִיָּה מַחֲכִים עַל זֶה כְּמוֹ זָאֵב טוֹרֵף, שְׁמַחֲכָה עַל קָרְבָּנוּ וְכוּ', וְלֹא צְרִיכִים לְתַת לוֹ שׁוֹם הַזְדַּמְנוּת, אִם הִכַּל בְּסֹדֵר תַּעֲשׂוּ אֶת הַחֲפָה בְּסוּדֵי סוּדוֹת, עַד שְׁגַם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ לֹא יִדְעוּ מְזֶה, כִּי יָפָה הִיא הַצְּנִיעוּת וְכוּ', וְרוֹאִים אֶת טְמֵאת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שְׂאִינּוּ נַח כְּרָגַע, עוֹד יְבֹא גַם יוֹמוֹ, כִּי לֹא לְעוֹלָם וְכוּ', וְהַיּוֹם לְמִדְתִּי בִּזְהַר (פֶּרֶשֶׁת תְּצַוָּה קִסד:): דְּאִיְהוּ אֲתֵר וְשׁוֹלְטָנִי דְּסֵמ"ךְ-מ"ם חֲיִבָּא דְּאִיְהוּ דִּילִיָּה מִמֶּשׁ בְּגִין לְתַבְרָא תְּקַפִּיָּה וְחִילָה וּלְכַתְּתָא רִישִׁיָּה וְלֹא כַּפִּיא לִיָּה דְּלֹא יִשְׁלֹט", הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוֹצִיאָנוּ לִילְךָ לְמִדְבָּר, שְׁשֵׁם מְקוֹמוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַחֲיִב, אֲבָל דִּיקָא שֵׁם יִכְנִיעוּ אוֹתוֹ, וְיִשְׁבְּרוּ אֶת כַּחוֹ, וְאֲנִי רוֹאָה אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שְׁזֶה גָאֵמֵר עַל יְבִנְאֵל, שֶׁהוּא מְקוֹם קְדוּשׁ וְנוֹרָא מְאֹד, אֲשֶׁר כָּל הַשְּׁפַע גְּשֵׁמִית וְרוּחַנִית תְּלוּי בֶּה, אִף הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יוֹשֵׁב שָׁם, וְעֲלִינוּ לְהַכְנִיעוּ וּלְשַׁבְּרוּ וְכוּ', כֵּן יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה כְּבָר לְזֶה מֵהַ שְׁיֹתֵר מִהֵר, עַד יְבֹא הַיּוֹם, שְׁנִסְפָּר אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה.

רֵאָה לְחֻזֵק עֲצָמָךְ בְּתַקְיָךְ דְּחַקוּתְךָ, כִּי לֹא לְעוֹלָם יִהְיֶה כָּךְ, וְאֶצֶּלּוֹ יִתְבָּרֵךְ הַכָּל יְכוֹל לְהַתְּהַפֵּךְ כְּרָגַע.

נָא וְנָא לְחֻזֵק אֶת ... וְאֶת ... שְׁלֹא יִפְתְּדוּ כָּלֵל, רַק יִסְעוּ אֶל הָרֵב ... וְלִהוֹצִיא מִמֶּנּוּ כֶּתֶב, וְאַחֲרֵי-כֵן תַּעֲשׂוּ אֶת הַחֲפָה בְּהַצְנַע, רַק עֲשֶׂרָה אֲנָשִׁים שְׂיִהְיוּ שָׁם, וְיָפָה הִיא הַצְּנִיעוּת.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ כְּבָר לְנִסִּים וְלִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת בַּחֲדָשׁ הַזֶּה, שֶׁהוּא חֲדָשׁ הַנִּסִּים, וּבִכְפָּרֵט פּוּרִים קָטָן, שְׂיִהְיֶה נַעֲשֶׂה פּוּרִים גְּדוּל, עַל-יְדֵי מַחֲיַת עֲמֶלֶק.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַבָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֵדֶר תְּצִוֶּה, י"א אָדָר א' הַתְּשַׁנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֵת הַבְּשׂוּרָה הַמְּשַׁמַּחַת, שְׁנוּלֵד לָךְ בֶּן לְמִזְל טוֹב,
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה הַבְּרִית בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, וְתִזְכּוּ לְגַדְלוֹ
בְּנִקְל עִם כָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם לְאֶרֶץ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים וּמְתוּקִים.

אוֹדוֹת סִנְדְקָאוֹת, אִם חֲמִידָה עוֹד לֹא הִיָּה סִנְדֵּק, תִּמְסֹר לוֹ
סִנְדְקָאוֹת. וּבְעֵנִין הַשֵּׁם, אִיךְ שֶׁתְּחַלִּיטוּ הַיָּנוּ אֶתְּהָ וְאֶשְׁתֶּךָ, וְהַעֲקֹר
לַעֲשׂוֹת נַחֲת־רוּחַ לְהַהוֹרִים, שְׁזֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיָּה זֶה שְׁכַרְכֶּם
לְנִצָּח.

רַק תִּזְקוּ וְאִמְצוּ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם,
וּבְפָרֵט שְׁאַתֶּם עוֹסְקִים בְּהַדְפַּסַּת סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ וְ"ל, טוֹב לְהוֹדוֹת
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁנִּפְּל לָכֶם בְּחֻלְקֶכֶם וּבַגּוֹרְלֶכֶם זְכוּת כָּזוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תֵשָׂא, י"ב אָדָר א' הַתְּשַׁנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי עִכְשָׁו אֵת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי, שְׁלִכְל
הַפְּחוֹת הוֹצֵאתֶם כְּתָב מִמְּנוֹ, כִּי כָךְ שְׁלֵא יִרְנְנוּ אַחֲר־כֶּךָ, חֲסִי-וְשְׁלוֹם,
וְרוֹאִים בְּחוּשׁ אִיךְ שְׁזֶה סֵתֶם הוֹצֵאת שֵׁם רַע עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְכוּ'.

אֲחֵר יֵשׁוּב הַדַּעַת גְּדוֹל נְתִישְׁבְּתִי, שְׁאִם יִקְרָה חֲסִי-וְשְׁלוֹם, מִקְרָה

רַע שְׁלֵא יִקְרָה, בַּר מִינֵן, לֹא עָלִינוּ, שְׁצָרִיכִים כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַחַד
 לְלַכֵּת אֶל הַלְוִיָּה, אֲדַרְבָּה שְׁהַסֵּמ־דָּמ"ם יִרְגִישׁ אֶת עֲצָמוֹ לֹא בְּנַח,
 וַיִּחַבֵּיא אֶת עֲצָמוֹ בַּחֹר שֶׁל עֶכְבֵּר, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְלַכֵּת חֲבוּרָה
 גְּדוּלָּה אֶל הַלְוִיָּה, כִּי עֲנֵן אֲבֵלוֹת הוּא דָּבָר רִגְשֵׁי מֵאֵד מֵאֵד, וְאִם
 לֹא בָּאִים, אֲזִי הַסֵּמ־דָּמ"ם מְנַצֵּל אֶת זֶה לְטוֹבָתוֹ, וְכֵן שָׁפֵל אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הוֹלְכִים בְּיַחַד, דָּבָר זֶה יַעֲשֶׂה רֶשֶׁם מֵאֵד מֵאֵד חַיִּיבֵי בְּעִירָה,
 כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׁצָרִיכִים לְלַכֵּת אֶתוֹ רֹאשׁ בְּרֹאשׁ, אִם הִרְשַׁע הַזֶּה הוֹלֵךְ
 אֶתְנוּ כָּל-כָּף בְּעַרְמוּמִיּוֹת וְכוּ', גַּם אֲנַחְנוּ גֹלֵף גִּגְדוּ, שֶׁהוּא יִתְבַּיֵּשׁ
 מֵאֶתְנוּ, וְאֲנַחְנוּ לֹא צָרִיכִים לְהִתְבַּיֵּשׁ מִמֶּנּוּ, וְצָרִיכִים לְהוֹדִיעַ אֶת זֶה
 לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַחֲתָנָה תִּעֲבֹר בְּסִמָּן טוֹב
 וּבְמִזְל טוֹב, וְשֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְתַעֲשֶׂה כְּפִי שְׁאֲמַרְתִּי לָךְ.

וְכֵן אֲנִי מְקַוֶּה, שִׁיְהִיָּה לָךְ לְשֵׁלֶם מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר ל...

מֵה לַעֲשׂוֹת?! הַכֹּל נִסְיוֹנוֹת מֵהַשָּׁמַיִם, שְׁמַנְסִים אֶת כָּל אָדָם
 בְּנִסְיוֹנוֹת אַחֲרִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רנה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר א' הַתְּשַׁנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מֵאֵד ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין אֶתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
 גְּדֵל הַשְּׁמִיחָה וְנַחַת רוּחַ שְׁגֻרְמַת לִי בְּמִכְתָּבְךָ, כִּי גַם אֲנִי צָרִיף חֲזוּק
 וְכוּ', וְאִין מְחֻזְקִין אֵלָּא לְמְחֻזְקִין, דִּיקָא מִי שְׁמַחֲזֵק אֶת אַחֲרִים, הוּא
 צָרִיף חֲזוּק יוֹתֵר מִכָּל, וְעַל-כֵּן תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל כָּל הַחֲזוּק
 שְׁפַתְּבָת לִי, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁאֲזַכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל
 הַפַּעַל, וְלִבּוֹא וְלִגְוֹר בְּיַבְנָאֵל מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר.

הַעֲקֹר רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּעִבּוּדְתָךְ עֲבוּרֵת הַקֶּדֶשׁ לְחִזֵּק אֶת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְהִיא עֲבוּדָה קְדוֹשָׁה מְאֹד מְאֹד לְחִזֵּק אֶת כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת וְהַשְׁלָכוֹת וְחֲלִישוֹת
הַדַּעַת גְּדוּלָה, וּכְשֻׁזְכִּים לְחִזֵּק אוֹתוֹ — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְעַל-כֵּן
תִּמְשִׁיךְ לְחִזֵּק אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְכֵן אֲשַׁתָּךְ תִּשְׁתַּדֵּל
לְחִזֵּק אֶת נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וּבִזְכוּת הַמְצָוָה הַזֶּה תִּתְבָּרְכוּ בְּכָל
הַתְּבָרְכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה.

נָא וְנָא רָאָה לְהַתְּבַרֵּד עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁכָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ
שֶׁאֵין לְתַאֲר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְרֵאווִי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂזוּכֵינוּ
לְהַתְּדַע מִרְבֵּנוּ וְ"ל, וְקִבְּלָנוּ מִמֶּנּוּ אֶת הַהֲנַהֲגָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה, וְאִם
לֹא הֵייתָנוּ מְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ רַק הַנְּהַגָה זֹה, כְּבָר הָיָה כְּדָאִי, וּמִחֲמַת
עֲבִיּוֹת וּגְשָׁמִיּוֹת גּוֹפְנוּ, אֵין אָנוּ יְכוּלִים לְתַפֵּס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה.
וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר פַּעַם רַבֵּנוּ וְ"ל לְכַמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו (עִין חַיִּי-מוֹתֵרֵנוּ,
סִימָן תמג) מִחֲמַת שֶׁהַגּוֹף שֶׁלְכֶם עָבַד מְאֹד וְעָזַר וְחִזַּק, אַתֶּם צְרִיכִים
לְדַבֵּר הַרְבֵּה דְבוּרִים (כְּאוֹמֵר, מִחֲמַת עֲבִיּוֹת וּגְשָׁמִיּוֹת הַגּוֹף, קִשָּׁה
וְכַבֵּד לְהַשִּׁיג עֲנִינִים רוּחָנִיִּים וְדַקִּים מְאֹד מְאֹד, וּבַכְּפִרְטִיּוֹת אוֹרוֹת
צַחְצָחוֹת כְּאֵלֶּה, שֶׁמְגַלֶּה לָנוּ רַבֵּנוּ וְ"ל, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
וְאֵין שׁוֹם תְּכִלִּית אַחֲרָת רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה בְּעֲצָמוֹ עֲנִין
רוּחָנִי וְדַק מְאֹד מְאֹד). אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנֵּס דְבוּרִים אֵלֶּה הֵיטֵב בַּתּוֹךְ
לְבוֹ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רנו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֶּדֶשׁ" הֵי בְּכָל

אֶתֶר וְאֶתֶר, הַיְיָ עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נַגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרֵעֵי הַיְיָרִים! רְאוּ לַחֲזֹק אֶת עֲצַמְכֶם מְאֹד מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּבִפְרֹט בְּחֻדְשׁ הַשְּׂמֵחָה, וּלְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְצָרִיכִים לְהִשְׁתַּדֵּל לְשִׂמְחָה אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְהוּא תִקְוֶן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, כִּי בְּזֶה שְׂאֲדָם שְׂמִיחָ בְּעֲצָמוֹ, הוּא יָכוֹל לְצַאת מִהֲרַע וְהַחֲשֵׁף שְׁנֹלְכָד בּוֹ. וְזֶה תִקְוֶן הַבְּרִית גָּמוּר (עֲזַן לְקוּטִימוֹהֲרִין, חֶלֶק א', סִימָן קסט), וּמִכָּל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן כְּשׂוֹזֻכִים לְשִׂמְחָה גַם אֶת אַחֲרִים — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשׂוֹזֻכִים לְשִׂמְחָה יְהוּדִים אַחֲרִים. וּבְכַאֲמַת רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה שְׂזוּכִינוּ לְהַבְּרָאוֹת מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עָשִׂנוּ כְּגוּיֵי הָאֲרָצוֹת, אֲשֶׁר עִם שְׂמֵחָה הַזֶּה יְכוּלִים לְשִׂמְחָה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְהַשְּׂמֵחָה הַזֶּה אֶף אֶחָד לֹא יָכוֹל לְבַטֵּל אֶת זֶה, כִּי בְשִׁלְמָא אִם מְשִׁמְחִים עִם נְקֻדָּה טוֹבָה, אֲזִי יָכוֹל לְבוֹא הַסְּמִי"ךְ-מ"ם, וְלְהַחֲלִישׁ אֶת הַדְּעַת, מִי אוֹמֵר שֶׁהַנְּקֻדָּה טוֹבָה הִיְתָה בְּכַאֲמַת לְשִׁמְחָה וְכוּ', וַיִּמְצָא כָּל מִינֵי פְגָמִים בְּעַבּוּדָתוֹ וְכוּ', לֹא-כֵן כְּשִׁשְׂמֵחִים אֲשֶׁר לֹא עָשִׂנוּ גוֹי, הַשְּׂמֵחָה הַזֶּה הַסְּמִי"ךְ-מ"ם אֵינוֹ יָכוֹל לְבַטֵּל כְּלָל, כִּי אִיךָ שָׂרֵק לֹא יִטְעַן עִם הָאָדָם, לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר, תְּהִלָּה לְאֵל, נִבְרָאנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשִׂנוּ כְּגוּיֵי הָאֲרָצוֹת, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְשִׂמְחָה אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּשִׂמְחָה זֹה, שֶׁהִיא הַשְּׂמֵחָה הַכִּי מְעֵלָה, וְהַשְּׂמֵחָה הַזֶּה מְדַבְּקָת אֶת נַשְׂמַת הָאָדָם בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁפַת ל'): אֵין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה לֹא מִתּוֹף עֲצָבוֹת, אֲלֵא מִתּוֹף דְּבַר שְׂמֵחָה שֶׁל מִצְוָה; וְעַקֵּר הַמִּצְוָה לְשִׂמְחָה שְׂלֵא עָשִׂנוּ כְּגוּיֵי הָאֲרָצוֹת, אֲשֶׁר הִיא שְׂמֵחָה הָעוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמֵחֹת, וְעַל-כֵּן לֹא רַק שְׂאֲתָם תְּשִׂמְחוּ, אֲלֵא תִשְׁתַּדְּלוּ לְשִׂמְחָה אֶת כָּל נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְּמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (חַיִּימוֹהֲרִין, סִימָן שֵׁנח), שְׁכָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שֶׁהִיא מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ, יְכוּלִים לִהְיוֹת עַל יְדֵה אִישׁ כְּשׁוֹר, וְאֶפְלוּ צְדִיק גָּמוּר

כָּל יְמֵי חַיָּיו, כְּמוֹ שְׁאֵנִי רוֹצֵה, אִם יִרְצֶה לִילָף עִמָּה לְקַיֵּם כְּפִי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְדָבָר זֶה רְאִים בְּחוּשׁ אֶפְלוֹ עֲכָשׁוּ, כְּשִׁלּוּמְדִין דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, יֵשׁ לָהֶם גַּם-כֵּן פֶּחַ גְּדוֹל לְעוֹרֵר לְהִשָּׁם יִתְבַּרֵךְ לְזַכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאַמֶּת, לְמִי שֶׁיִּשְׁעִים לְבוֹ הַיִּטֵּב לְדַבְּרָיו וּלְשִׁיחֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת הַמְּבֹאֲרוֹת בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים. כִּי כָּל שִׁיחָה שְׁלוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלְאָה וְנוֹרְאָה מְאֹד, וְדַרְךָ יִשְׂרָאֵל וּנְכוֹנָה מְאֹד לְעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָּתוֹ, יִהְיֶה בְּאִיזוֹ מְדַרְגָּה שִׁיחָה, אֶפְלוֹ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה מְאֹד, יְכוּל לְקַבֵּל דַּרְךָ יִשְׂרָאֵל וְעֲצוֹת נִפְלְאוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ, וְכֵן לְהַפְּךָ — מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית הַמְּדַרְגָּה הַתַּתְּחוֹנָה, חַס וְשָׁלוֹם, בְּאִיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא יְכוּל לְקַבֵּל דַּרְךָ יִשְׂרָאֵל וְעֲצוֹת נְכוֹנוֹת, מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ לְמַלְט נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם בְּאַמֶּת, אִם יִשִּׁים לְבוֹ לְדַבְּרָיו הַיִּטֵּב, וַיְקַיֵּם אוֹתָם בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיֵּאֱחָז בָּהֶם !

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיחָה קְבוּעַ בְּלַמּוּד סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל בְּכָל יוֹם, כִּי עֵקֶר הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו תְּלוּיָה רַק כְּפִי שְׁזוֹכִים לְשָׁקֵד עַל דַּלְתֵי סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיֵּאֱחָז בָּהֶם תָּמִיד !

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַל תַּחְלֵשׁ דַּעְתְּךָ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן יִהְיֶה מִה שִׁיחָה וְאִיךָ שִׁיחָה, תִּרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם, וַיִּשְׁמַע בְּבִיתְךָ תְּמִיד קוֹל שְׂמִחָה, וְהַיּוֹם זֶה מְאֹד קָל לְקַיֵּם, עַל-יְדֵי שְׂמִפְעֵילִים טִיפ, וַיְכוּלִים לְשִׁמְעַ בְּפַעַם אַחַת אֶת כָּל הַכְּלִי זָמֵר: תָּךְ וְנִבֵּל וְחִלְלִל וְעַגְבּ וְכַנּוֹר וְכו', וְהִיא מְצוּהָ

גְּדוּלָה מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִשְׂמֹעַ כְּלִי זָמֵר, כְּדֵי לְהַגְבִּיחַ אֶת רוּחוֹ,
וְלֹא לִפְלִ בְּדַעְתּוֹ כְּל-כָּף בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפָּן. וּבִפְרָט מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי
צְבוֹר, הוּא צָרִיף לְהִתְחַזְקוֹת יוֹצֵאת מִהַפְּלָל.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוֹכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס אֶת
כָּל חֲלָקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחַל" חֶלֶק אַחֵר חֶלֶק, אֲשֶׁר הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ יִחִיו
וְיִחַזְקוּ הַמּוֹן בְּגֵי הַנְּעוּרִים, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ בָּהֶם הַתְּעוּרָרוֹת
גְּדוּלָה וְנוֹרָאָה מְאֹד מְאֹד, וּמִי שֶׁרַק יַעֲיֵן בָּהֶם בְּעֵין הָאֵמֶת, יִמְצָא
שֶׁם חַזִּיק עֲצוּם וְדַרְךָ וְהַנְּהֻגוֹת יִשְׁרוֹת אֵיף לַעֲבוֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם
בְּשָׁלוֹם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁהַכֹּל יַעֲבוֹר בְּשָׁלוֹם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂאֲשַׁתְּךָ
תְּנוּחַ הַרְבֵּה מְאֹד, לְמַעַן יִהְיֶה לָּהּ כַּחוֹת עַל לְהַבָּא. וְכֵן בְּעֵינַי פִּסְחָה,
טוֹב מְאֹד שֶׁתּוֹתֵר לָּהּ, וְתִסְעוּ לְאִיזָה מְקוֹם לְחַגֵּג אֶת חַג הַפִּסְחָה,
בְּאַפָּן שְׂלֵא יִהְיֶה עָלֶיהָ שׁוֹם טַרַח שֶׁל הַבֵּית כָּלֵל, וְתִאֲמִין לִי, שְׁנֵה
מִשְׁתַּלֵּם מְאֹד מְאֹד, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, זָכָה אוֹתָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם
אֲשֶׁה יִרְאֵת ה', אֲשֶׁר כָּל מַגְמָתָהּ הִיא רַק לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים לְשֵׁם
שָׁמַיִם, וְהוֹלֵךְ לָּהּ בְּחַיִּים שְׂיִצָּא בְּתַכְלִית הַהַדְּוֹר וְהַיְפִי, יַעֲזוֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתּוֹכּוּ לְרוֹת רַב גַּחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם,
וְתִגְדְּלוּ אוֹתָם בְּנִקְלָל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רנח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד להמשיך לכתוב בכל שבוע את ההלכות שאתה לומד ברבים, וכן את ההלכות של הפשרות, ואנחנו נדפיס את זה, בעזרתו יתברך (ראה לשלח את זה דרך הדאר, כי היא זכות הרבים לדורות).

ראה לעורר ולחזק את אנשי שלומנו היקרים, שילכו אל החתנה של הבחור החתן ... גרו יאיר, פי עבר עליהם עכשו משבר גדול של הוצאת שם רע, ומצוה רבה שכל אנשי שלומנו ישתתפו בשמחה הזו, כי לא בחנם אורב הסמ"ך-מ"ם על הזיוג הזה, כי כפי הנראה תצא מהם נשמה קדושה וכו', כי הסמ"ך-מ"ם הוציא את כל חציו על השדוף הזה לשברו, חס-ושלום, ותהלה לאל, הפר הקדוש-ברוך-הוא את מחשבתו הרעה.

ובכלל היה טוב מאד, שתחדיר בין אנשי שלומנו היקרים, שיזעו את טמאת הסמ"ך-מ"ם, כי עדין יש בין אנשים ספקות וכו', עד שיש שאומרים, שמדברים עליו לשון הרע... אדם שאינו בוחל בשום אמצעים בעולם, ואפלו מסירה וכו', העקר לעכב התפתחות ביהדות, שמו שמים, בזה שמוחים נגד טמאתו, זה נקרא לשון הרע?! ואמרתי לאחד מאנשי שלומנו: אם זה נקרא לשון הרע, אזי אסור לקרות את המגלה בפורים... כי גם שם פתוב לשון הרע על המן בן המדתא צורר היהודים... עוד לא ראיתי טמאה כזו, שאדם מסגל למטר על ימין ועל שמאל, ואינו עוצר משום דבר שבועולם, העקר למנע ולעכב התפתחות ביהדות בעירה שלנו, מה שהיום רואים, שגם ברוסיה הקומוניסטית מניחים לפתח חדרים ולבנות מקנאות וכו' וכו', ופה בעירה בארץ ישראל אנחנו צריכים ללכת הכל בדרך מחתרת, שמו שמים! וכשרק מגביהים את הקול, אומרים שהוא לשון הרע... וצריכים להחדיר את זה בין אנשי שלומנו, כי בעוונותינו הרבים, עובר על כל אחד ואחד מה שעובר, והם נופלים בקטנות הדעת, עד שגחשבו להם מה שגחשבו וכו' וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שכבר נזכה להפטר מהרשע הזה,

קלד אָשֶׁר י"ח רנט בנחל

וּכְמוֹ שֶׁהִיְתָה בְּפוּרִים מְפֹלָה לְהִמָּן בֶּן הַמֶּדְתָּא, בֶּן תְּהִיָּה לְהַסְמָ"ךְ-
מ"ם מְפֹלָה עוֹד בְּפוּרִים קָטָן הָיָה, יָרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל
בְּפִשְׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָךְ כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְ... גֵרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה הִגִּיעַ הַיּוֹם שֶׁלֹּא קָוִיתִי וְצִפִּיתִי לָזֶה, הַבְּעַל חוֹב שָׁל ... בָּא
וּמִתְחִיל לְנָגֵשׁ, מֵאֲחֵר שֶׁאֵין הַלְוָה מְשֻׁלָּם, אֲזִי הָעֶרֶב צָרִיךְ לְשַׁלֵּם
וְכוֹ', וְאֲנִי אָנֹכִי אֲנִי בָּא, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכָלְתָּךְ לְגִיס אֶצֶל
קְרוֹבִים אוֹ מְשֻׁפָּחָה וְכוֹ', כִּי אֲחֵרֶת הוּא יֵאָבֵד, חֲסִי-וְשְׁלוֹם, אֵת
הַדִּירָה, וַיְהִי לוֹ מְשֻׁפָּטִים, חֲסִי-וְשְׁלוֹם.

מָה אָמַר לָךְ! הַחֹב וְהָעֲרֻבוֹת הָיָה מְעִיק עָלֶיךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי
תִּהְיֶה לְאֵל, אֵף פָּעַם לֹא הִגַּעְתִּי אֶל מִצֵּב בְּזֶה, תְּמִיד הַחֲזַקְתִּי בַמְּלָחָה,
וְדַבּוּר שְׁלִי הָיָה דַבּוּר, וְעַל-כֵּן יְכַלְתִּי לְלוֹוֹת וּלְהַחֲזִיר.

נָא וְנָא אֵל תְּבִיאֲנִי לִידֵי בְּזִיוֹן, וְלֹא לִידֵי גִסְיוֹן, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

אֲנִי מְרַגֵּישׁ שֶׁתִּהְיֶה לָךְ הַשְּׁבוּעַת יִשׁוּעָה גְּדוֹלָה, אֵף אֵל תְּבַזְּבוּ
אֵת הַיִּשׁוּעָה רַק לְהוֹצִיא אוֹתִי מִהַבִּץ הָיָה שֶׁהַכְּנֶסֶת אוֹתִי.

נָא וְנָא לְבוֹא אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָּה, וּבִשְׁעַת פְּתִיחַת
הָאָרוֹן לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים רַבִּים, כִּי "קְרוֹב הַיְוָ"ה לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר
יִקְרְאוּהוּ בְּאֵמֶת" (תְּהִלִּים קמ"ה, יח).

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ג אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות ה"לקוטי-מוהר"ן", אם הוא מסכים הרי טוב, ואם לא יכולים להדפיס לבד, ואיני צריך את הטובות שלו, על ספרי רבנו ו"ל אין שום "כל הזכויות שמורות", ואני אדפיס את זה יותר יפה ועם גיר יותר משבח, ויש לי את המזמן לזה, ובעזרתו יתברך, אדפיס את כל ספרי רבנו ו"ל עוד הפעם, וכן פעם אחר פעם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזה להדפיס את כל חלקי "אשר בנחל", שיש לי שם את כל חיי, כי דיקא במכתבים האלו הכנסתי את כל מהותי וכו', כי נכתבו דיקא על-ידי התשוקה של הבחורים והאברכים וכו', וכן עברו עלי משברים וגלים כל ימי חיי, מחלקת ומריבות וכו', והנה לי ההכרח להגן בעדי וכו', ובפרט בשנים אלו: תשנ"א תשנ"ב, שקם עלי הסמ"ד-מ"ם ברציחה כזו, אשר לא יאמן כי יספר, ואני לא נשאר לו חייב, והמכתבים הם מאד מאד בתריפות, ואני רוצה שידפס הכל, כדי שידעו לדורות הבאים איך בניתי עיר על שם רבנו ו"ל, ממש עם דם ושפיכות דמים ובזיונות וכו'.

בענין השם של הרב הקדוש מאפטא, זכותו יגן עלינו, הנה רבי "אברם יהושע העשיל", ועל-כן אם אתה רוצה לתן שם כשמו הקדוש, תתן את כל השם, והנה אור מפלא מאד (רבנו ו"ל הפליג במעלתו).

אם ... עדין נמצא אצלך, תשאל אותו אם היתה איזו התקדמות בבניה היום, וכן יבשר לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רסא.

בעזרת השם ותפלו, יום שני לסדר פי תשא, י"ג אדר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֶלָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְכוּן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. תֵּאֱמִין לִי שְׂאִין עוֹד מִי שְׂיָבִין אוֹתְךָ כְּמוֹנִי, נִכְנָסְתִי בְּמִבּוֹי סְתוּם וְכוּ', וּבּוֹדָאֵי עִם לֵב נִשְׁפָּר יוֹצִיא אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין עוֹד מִפְּתַח שְׁפוּתַח אֶת כָּל הַמְּנַעוּלִים הַסְּגוּרִים כְּמוֹ לֵב נִשְׁפָּר, כִּי מִי שְׁזוּכָה שְׂיֵשׁ לוֹ לֵב נִשְׁפָּר אֲמֵתִי, וְהוּא בְּטֹל וּמִבְטָל בְּעֵינַי עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי, מִמָּשׁ כְּתוּלַעַת הַרוֹחַשֶׁת עַל הָאָרֶץ וְכוּ', וְיֵשׁ מְדֻרְגָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, בְּטוֹל לְגַמְרֵי בְּעֵינַי עֲצָמוֹ כְּלֵא מִמָּשׁ, הֵינּוּ שְׁנַעֲשֵׂה בְּחֵינַת אֵין, וְנִחְנוּ מ"ה וְכוּ', אִזּוּכָה שְׁבוּ בְּרַגְעַ מֵאִיר עָלֶיךָ אוֹרוֹ תִּתְבַּרְךָ, אֲנִפִּין נְהוּרִין מִמָּשׁ כְּשִׁמְשׁ בְּצִהָרִים, וְזוֹ מְדֻרְגַת הַצְּדִיקִים הַגְּדוּלִים, שְׁקָמִים עֲלֵיהֶם תְּמִיד רְשָׁעִים אֲרוּרִים, שְׁהִסְמִיךְ-מ"ם רוֹכֵב עֲלֵיהֶם, וְנוֹשְׁכִים אוֹתָם וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁפָּר לְבָם בְּאֶלְפֵי אֲלָפִים רְסִיסִים וְכוּ', עַד שֶׁהֵם נִתְּבַטְּלִים בְּעֵינַי עֲצָמָם לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי וְכוּ', וְאִזּוּ הֵם נַעֲשׂוּ בְּטֹלִים וּמִבְטָלִים, בְּחֵינַת אֵין מִמָּשׁ, וּמֵאִיר עֲלֵיהֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פָּנּוּ בְּזִיו נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד, וְזוֹכִים לְחִדוּשֵׁי תוֹרָה מִן הַשָּׁמַיִם, שְׁמֵאִירִים בְּזִיו וְחֵינַת, וּמֵלֵאֵי חֵן מִתּוֹקִים כְּדָבָשׁ מִמָּשׁ, לְחֵם מִן הַשָּׁמַיִם, לְחֵמָה שֶׁל תוֹרָה. אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה שְׂיֵשׁ לוֹ שְׂיָכּוֹת אֵל צְדִיקִים קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמֵה נַעֲמִים גּוֹרְלֵנוּ, וּמֵה יָפָה יְרֻשָׁתֵנוּ.

נָא וְנָא לַעֲשׂוֹת מֵה שְׂבִיכְלֵתְךָ בְּעֵינַי ... כִּי אֵינוּ מְנִיחַ אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רסב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ג אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי, הַחֲתָן ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

בְּאִתִּי לְבָרְכֶךָ בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב". יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שֶׁהַזְּיוּג יַעֲלֶה יִפְ"ה, וְתִבְנוּ בֵּית נְאֻמָּ"ן בְּיִשְׂרָאֵל, וְאֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתְּךָ
כְּרָגַע מִכָּל מָה שֶׁעֵבֵר סְבִיב הַשְּׂדוּף שְׁלֶךָ, שְׂרָצָה הַסַּמ"ך-מ"ם
לְהַרְחִיק אֶת בַּת זִוְגֶךָ (כְּמוֹכָא בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה י'), שֶׁהַסַּמ"ך-מ"ם
הַרְחִיק אֶת הַבַּת מִלֶּךָ, שֶׁהִיא הַיִּפְתַּת תְּאֵר, וְרָצָה לְהַפְרִיד בִּינֵיהֶם, כִּי
בְּכָל פַּעַם נַעֲלָמוּ הַסִּימָנִים, אֶךְ לְבִסּוּף מִצְאוּ זֶה אֶת זֶה, וְנַעֲשֶׂה הַזְּיוּג
הָעֲלִיּוֹן, עֵינֵי שָׁם.

חֹזֵק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד, הַרְגֵל עֲצֻמָּךְ לְלַמֵּד עִכְשָׁו בְּשִׁבְעַת יָמֵי
הַמַּשְׁפָּתָה אֶת הַסִּפּוּר מֵהַז' בְּעֵטְלִירֶס, אִם אֶפְשָׁר בְּכָל יוֹם הַשִּׁנָּה לַיּוֹם
הַזֶּה, כְּגוֹן: הַיּוֹם יוֹם רֵאשׁוֹן וְכו', וְאִם תּוּכַל לְלַמֵּד בְּיַחַד עִם הַפֶּלֶה
— מָה טוֹב וּמָה נָעִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שֶׁהִיא סִגְלָה לְהוֹלִדָּה
(עֵינֵי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס').

עִכְשָׁו שְׂזָכִיתָ לְהַתְחַתֵּן אַחֵר כָּל הַצְּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים וְהַמְרִירוֹת
שֶׁגָּרַם הַסַּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שָׁמוּ, תּוּכַל לְהַבִּין מֵרְחוֹק אֶת גְּדֹל הַעֲנָן
וְכו', כִּי כְּפֹהַם צִעְרָא אֲגָרָא, וְכֵן תִּבְיָן וְתִשְׁכִּיל מָה אֲנִי סוֹבֵל
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד וְכו', אֲשֶׁר אִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר כָּלֵל,
וּבַיְדָאֵי יָבֹא הַיּוֹם, וַיִּתְגַּלֶּה מָה יֵשׁ בְּיַבְנָאֵל, וּמָה אֲנִי עוֹשֶׂה שָׁם, וּמִי
עוֹמֵד נִגְדֵי וְכו'.

הַעֲקָר רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ, וְתַהֲיֶה קְבוּעַ בְּכָל יוֹם
בְּמִקְרָא פְרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׁתַּסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ
אֶת פְּרִשְׁתַּת הַשָּׁבוּעַ, וְכֵן לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד מְשָׁנִיּוֹת, וְכֵן שַׁעוּר בְּגִמְרָא
עַל כָּל פְּנִים דָּף אַחַד, וְכֵן שַׁעוּר בְּשִׁלְחוֹן עֲרוּף כְּסִדְרָן, וּמִלְבַּד זֹאת
תִּקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ שַׁעוּר בְּהַלְכוֹת נִדְהָ (מָה טוֹב אִם תּוּכַל לְלַמֵּד אֶת

קלח אֲשֶׁר י"ח רסג בַּנְחַל

הַהֲלֹכוֹת עִם הָרֵב (...). וְעַל כָּלֵם — תִּתְבוּדֵד עֲצָמָךְ עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי אֵין לָנוּ רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק הוּא יְכוּל לַעֲזֹר לָנוּ.

רְאֵה אַחֲרֵי הַשְּׁבַע בְּרָכוֹת לְהַמְשִׁיךְ בַּמְלַמְדוֹת, וְתַהֲיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְהִיא עֲבוּדַת הַקְּדוּשׁ.

אַקְנֶה לְהִיּוֹת שֵׁם בְּעוֹד ב' או ג' שְׁבוּעוֹת, וְאִז נִדְבַר בְּאַרְיִכוֹת.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי, כִּי נִפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, "י"ד אָדָר א' (פּוּרִים קֶטָן) ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

תַּהֲלֶה לְאֵל, בְּתֵי תַחֲיִי הָרָה וְגַם יִלְדָה עֲכָשׁוּ בֵּת לְמִזְל טוֹב, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַהֲיֶה רַק שְׂמֵחוֹת אֲצִל כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַדִּי עַד שְׂמַחַת הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה, עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ.

שְׁלַחְתִּי אֶתְמוּל בְּלִילָה סֵף אֲלָפִים דּוּלָר עֲבוּר ... וְגַם "אוֹר יְבִנְאֵל", אִם תּוּכַל לְצַלְצֵל עֲכָשׁוּ ל'... כִּי הַיּוֹם בְּלִילָה יִהְיֶה הַכֶּסֶף אֲצִלָּךְ, כִּי הַשְּׁלִיחַ יַצְלִיחַ לָךְ עוֹד הַלִּילָה, וְעַל-כֵּן אִם עֲדִין לֹא לָוָה מ'... שְׁלֹא יִלוֹה, וְאִם לָוָה כָּבֵר, שְׂיִשְׁלַם תַּכְף-וּמִיד אֶת כָּל הַמַּגִּיעַ לוֹ, כִּי אֵינִי רוֹצֶה לְהַכְּנִס סֵתֶם בְּחֻבוֹת.

כִּיּוֹם חֲמִישִׁי נוֹסַע מִכָּאן עוֹד שְׁלִיחַ לְאוֹתָהּ כְּתַבְתָּ, וְאִז אֵנִי שׁוֹלַח לָךְ אֲלָפִים דּוּלָר עַל הַחֹב שְׂאֵנִי חֵיב לָךְ בְּעֲבוּר מְשֻׁלוֹחַ הַסְּפָרִים, וְכֵן אֵנִי שׁוֹלַח עִמוֹ "תּוֹךְ הַנְּחַל" וַיִּקְרָא, שְׂנַגְמֵר כָּבֵר.

מָה אֲמַר לָךְ! רְאוּי לָךְ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נְעַם חֲלֻקָּךְ, שְׂאֵתָהּ מְזַכָּה אֶת הָרַבִּים בְּזָכוֹת כְּזוֹ, שְׂאֵי-אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, זְכוֹת הָרַבִּים לְדוֹרוֹת עוֹלָם.

האם ברכת משהו בענין "טאור איר" חֲבֵרַת הַתְּעוּפָה בְּעֵינֵי מְשֻׁלוֹת הַסְּפָרִים?

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רסד.

בְּצוּרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֻדְרָה כִּי תִשָּׂא, י"ד אָדָר א' (פּוּרִים קָטָן) ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מְאֵד אֲנִי שׂוֹמֵחַ לְרְאוֹת אִיךָ שְׂאֵתָה מְשֻׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ עִם הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּךְ, וְכֵן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק תָּמִיד, כִּי כָּךְ גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ו"ל בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפ"ב, שְׂאֵפְלוּ רָשָׁע גְּמוּרָה, אִם דָּן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, יְכוּל לְצִאֵת מֵהֶרַע וְהַחֲשֵׁף שְׁנֵפֶל לְשָׁם. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ תָּמִיד לְכַף זְכוּת, בְּפָרֻט עִם הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּךְ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ בְּכֶךָ הַרְבֵּה טוֹב, וְגַם רַבְּנוּ ו"ל אָמַר פֶּעַם עַל הָאֶפִיקוֹרְסִים הֵכִי גְדוּלִים בְּאוּמָן: אִם הֵם מְטִים אֶת עֲצָמָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מְטִים אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת. וּבְזוֹ הַלְשׁוֹן אָמַר: "דָּאס ווִיִּסְט דִּי גִישְׁט אָז זײ גִּיבְעֵן זײַך אַ בֵּיג, בֵּיגְעֵן זײַך אַלֶּע עוֹלָמוֹת", רוֹאִים מִזֶּה שְׂאֵפְלוּ הֶרְשָׁעִים הֵכִי גְדוּלִים, כְּשֶׁרָק מְטִים דְּקָה נִרְגַע אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מְטִים אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, כִּי בְּאַתְעָרוּתָא דְלִתְמָא אֲתַעֵר לְעֵילָא (וְהֵר חֵלֶק א' פ.ח.), כְּשֶׁאָדָם מְטֵה עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְטֵה אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, כִּי הָאָדָם קָשׁוּר בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְעַל-כֵּן צְרִיךְ הָאָדָם תָּמִיד לְחֻשָׁב, כִּי מֵה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה כְּאֵן, כֶּךָ נֶאֱרַע לְמַעְלָה, וְכִשְׂיַחְיָה בְּצוּרָה כְּזוֹ, אִז כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ יִלְכוּ בְּצוּרָה אַחֲרָת.

רְאֵה לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמְךָ עִם הַלְמוּדִים שְׂאֵתָה לוֹמֵד, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֵד מְאֵד חָשׁוּב כְּשֶׁאָדָם הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ שְׂאוּל תַּחֲתִיתוֹת וּמִתְחַתִּיו, אַף-עַל-פִּי-כֵן מְנַתֵּק אֶת עֲצָמוֹ מֵהֶרַע וְהַחֲשֵׁף שְׁלוֹ, וּבִזְרָח

אל התורה הקדושה. ואם היית יודע את יקרת נשמתך למעלה בכל העולמות, ואיך שאתה לומד מתוך הדתקות (דתקות היצר) היית שש ושמת. ותאמין לי שזקנה, שחתם כנגדי, מסתפל עליך עכשו מהשמים בקנאה גדולה, ועכשו הוא כבר רואה את האמת, שלא הגזמתי עם הספרים שלי וכו' וכו', ויש עוד הרבה הרבה לכתב.

אודות הקטטות, לא פדאי בכלל שתזכיר "היכל-הקדש", וכן איני מסכים לזה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתזכה לשוב בתשובה אמיתית אליו ותברך, ותחזק את עצמך כל ימי חייך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רסה.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר כי תשא, י"ד אדר א' (פורים קטן) ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיענו וינדפו אל ידידי היקר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ואין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שהיתה לי ממכתבך, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, ועד עכשו איני יכול להסיח דעת ממך, כי תהלה לאל, אהבתי אליך ואל אחיך מאד מאד חזקה, אף מה לעשות וכו', שנתהוה שנסעתם מפה, ועדין אני משתוקק מאד מאד בקרבתכם.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה שאתה כותב מה שעובר על בחורים וכו' וכו', ואיך שאינם לומדים כלל וכו' וכו', זה אתה יכול לראות בעצמך, וזה כל החדוש של "היכל-הקדש", שאני רוצה להחזיר בבני הנעורים את נעימות התורה הקדושה, כי תכף-ומיד פשפחור מתחיל להרגיש את נעימות זיו חיות התורה הקדושה, הוא כבר בעצמו רוצה ללמד, הוא לא צריך — לא שוטר ולא משגיח

זכו' וכו', פי הוא לומד תורה מחמת אהבת התורה שאוהב את התורה, ורוצה לדעת את התורה שהיא חכמתו יתברך, ועל-כן הוא לומד בכל יום מקרא — חמש ורש"י עם התרגום, ומתעמק בפרושי התורה ב'אור החיים' הקדוש וברמב"ן הקדוש ובספרי חסידות על פרשת השבוע, פי הולך לו בחיים להבין היטב את פרשת השבוע, וכן מתמיד בלמוד משניות, אשר האמירה בעלמא בלמוד משניות מזככת ומטהרת את הנפש מפל מיני חלדה ופגמים וכו' וכו', ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה עוד בימי נעוריו להרגיל את עצמו לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, שדבר זה יכניס בו חמידו דאורייתא, שירצה ללמד וישתוקק ללמד, וכן יודע אשר כל דף גמרא הוא אור נורא ונפלא מאד, ובפרט כשזוכה ללמד את הדף עם רש"י ותוספות ומפרשים, ומעמיק את עצמו בתוך הדף, אין לה עוד טהרת הנפש כמו דף גמרא, ומכל שפן וכל שפן שגם לומדים מדרש רבה ומדרש תנחומא מפרשת השבוע. ועל כלם — שעור בשלחן ערוך, כדי לדעת איך להתנהג, אין למעלה מזה, ותהלה לאל, יש הרבה מה ללמד אם רק רוצים, ודבר זה מקבלים מרבנו ז"ל, שמחדיר בנו התמדה בתורה הקדושה.

ועכשו בענין תפלה, מי שרק מאמין בו יתברך באמונה ברוחה ומזככת, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, אז בנקל לו להתפלל להקדוש-ברוך-הוא, וכמו שהתבטא פעם הרב הקדוש ר' אברהם בר' נחמן ז"ל (בעל מחבר ספר "באור הלכותים") לאחד מאנשי שלומנו, ששאל אותו איך זוכים להיות סמוכים אל הקדוש-ברוך-הוא. ענה ואמר לו, איך? הלא בשעה שאתה מתפלל שחרית, מנחה, מעריב, ומברך ברפת-המזון, וקורא קריאת שמע שעל המטה, אז אתה מדבר עמו יתברך. וזה זוכים על-ידי אמונה ברוחה ומזככת, כשאדם מאמין שאין בלעדיו יתברך כלל, אז בשעה שבאה תפלת שחרית, הוא אינו צריך שאחד ידחק עליו שיתפלל, אדרבה הוא אוהב להתפלל. וכמו שאומר רבנו ז"ל בלקוטי-מהר"ן, חלק א', סימן ס"ה, שאדם צריך לעשות מפל תפלתו אחד, הינו פי בשעה שמתפלל יכון אל האחד, אחדותו

יְתַבְרַךְ, שְׂאִין בְּלַעַדְיוֹ יִתְבְּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא שׁוֹקֵד עַל שְׁפָתַי וְשׁוֹמֵעַ אֶת כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שְׂאִי מְדַבֵּר אֵלָיו, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם מְכַנֵּס דְּבָרִים אֵלָה בְּתוֹךְ דַּעְתּוֹ, הוּא מִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁחָרִית בְּצוּרָה אַחֲרָת, וְאֵת הַמְּנַחָה בְּצוּרָה אַחֲרָת, וְאֵת הַמְעַרִיב בְּצוּרָה אַחֲרָת, וְכֵן מְבָרַךְ אֶת בְּרַפְת־הַמְזוֹן בְּחִיּוֹת וּבְשִׂמְחָה, וְכֵן הַקְּרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה שְׁלוֹ הִיא בְּאִפְסוֹ אַחַר לְגַמְרֵי, וְכֵן אֶפְלוּ בְּרַכָּה שְׁמוּצִיא מִפִּי בְּרַכְת־הַנְּהַנִּין אוֹ בְּרַכְת "אֲשֶׁר יִצַר" וְכו', הוּא אוֹמֵר אֶת זֶה בְּחִיּוֹת, מִחֲמַת שְׂיֹדַע שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹמֵד עַל יָדוֹ.

אֲשֶׁרנוּ מַה טוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׂזַכֵּינוּ לַהַתְּוֹדַע מִרְבֵּנוּ ז"ל.

יֵשׁ בְּדַעְתִּי לַפְתַּח מִתִּיבְתָא, יְשִׁיבָה קְטָנָה, לְשִׁנָּה הַבָּאָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה בִּיבְנָאֵל, וְר' ... גֵּרוּ יֵאִיר יִהְיֶה הָרֵאשׁ יְשִׁיבָה, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, הוּא מִתְמַיד גְּדוּל, וְגַם יֵשׁ לוֹ כַּח הַשְּׁפָעָה, וְעַל-כֵּן רְצוֹנִי לַפְתַּח שָׁם יְשִׁיבָה קְטָנָה, וְאֶקְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לָנוּ גַם פְּנִימִיָה, שְׁנוּכַל לְהִבִּיא בַּחֲוָרִים מִבַּחוּץ, וְהַמְקוֹם הוּא מְקוֹם מְאֹד יָפָה, וְעַד אַז כָּבֵר יִבְנֶה בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת, וְכֵן תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי.

דְּרִישַׁת שְׁלוֹם לְאַחִיד הַחֲתָן ... וְכֵן אַחִיד ... וְתֹאמַר לָהֶם, שְׂיִכְתְּבוּ לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ יַחֲיוּ אוֹתִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כְּפִי הַנְּרָאָה בְּכָל פַּעַם בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבְּרַךְ, כְּשֶׁאֲגִיעַ לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, אֲמַר שְׁעוֹר פַּעַם אוֹ פַּעַמִּים בְּבִגְדֵי-בְּרַק בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ שֶׁל חוֹתְנִי.

י"ח רסו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תשא, י"ד אדר א' (פורים קטן) ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... גרו יאיר.

מעמק לבי אני מצטער בצערך הקשה על פטירת אמך היקרה
ו"ל.

המקום ינחם אותך עם שאר אבלי ציון וירושלים, ולא תוסיפו
לדאבה עוד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רסז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תשא, י"ד אדר א' (פורים קטן) ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל.

מה אמר לך, ידידי היקר! עלינו לשבח לאדון הכל על כל
החסד חנם שעשה עמנו, שזכנו לדעת מרבי נורא כזה, רבי נפלא
כזה, רבי המקרב אותנו אליו יתברך, וראוי לנו לאתז ברבנו ו"ל
כל ימי חינו, כי באמת בהתקרבות אל רבנו ו"ל יש עליות וירידות,
הנה האדם בוער מאד מאד להתקרב לרבנו ו"ל ולילך בדרךיו
ולצית אותו וכו', והנה נתקרה לגמרי עד שנתרחק חסוֹשֵׁלֹם וכו'
וכו', על-פן עליך לדעת, אשר עקר ההתקרבות אל רבנו ו"ל, היא
רק על-ידי למוד ספרו הקדוש. ולכן ראה לקבע לעצמך קביעות
עצומה ללמד בכל יום ב"לקוטי מוהר"ן הקדוש והנורא, אשר
רבנו ו"ל גלה לנו, אשר על-ידי הספר הזה יכולים להעשות בעל

מח ובעל השגה ובעל תשובה גדול, על-פני אשרי מי שמתמיד בכל יום בלמוד "לקוטי-מוהר"ן" הקדוש, כפי שנחלק לימי החדש, וילמד על-כל-פנים תורה אחת כפי שנחלק לימי החדש.

נא ונא ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה עם החבר שלך, כי תהלה לאל, וזה אותך הקדוש-ברוך-הוא עם חבר יקר ירא שמים, ואתה צריך להזיק בו מאד מאד, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (לקוט פנחס רמז תשע"ו): אין חבר נקנה אלא בקשי קשיין; וחכמינו הקדושים אמרו (אבות פרק א'): וקנה לך חבר, שאדם צריך לקנות לעצמו חבר, וכן הוא באבות דרבי נתן פרק ח', וקנה לך חבר, כיצד? מלמד שיקנה האדם חבר לעצמו, שיאכל עמו, ויקרא עמו, וישנה עמו, ויישן עמו, ויגלה לו כל סתרו, והפרוש הוא, שתמיד יהיה פתוח עם החבר שלו; כי באמת אצל רבנו ז"ל היה עקר גדול מאד נקדחת החבר (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לד), כי יש בכל אחד ואחד נקדחת אשר אין בחברו, וצריכים להתחלק עם הנקדחת, בבחינת "ומקבלין דין מן דין", לקבל אחד מן השני, ועל-ידי-זה מצליחים מאד מאד, ועל-פני מאד מאד אני שמח שיש לך חבר טוב, ראה ללמד עמו בכל יום, ואם תזכו ללמד דף גמרא עם מפרשים — אין לתאר ואין לשער כלל את גדל זכוה הנפש וטהרת המחשבה שגורם דף גמרא, שהיא טהרת הנפש.

נא ונא ראה להתבודד עמו יתברך, ותפרש את כל שיחתך וכל מה שעובר עליך אליו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ותדע כי על-ידי-זה שאדם מדבר עמו יתברך, על-ידי-זה ממשיך על עצמו אור זיו וחיות אלקות, על-פני אשרי מי שמתבודד עצמו בכל יום עמו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך, ותרוה רב נחת מילדיך, ויהיה רק טוב ושמחה בביתך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רסח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ד אֲדָר א' (פּוּרִים קָטָן) ה'תשנ"ב.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שָׂאתָ מְחֻזָּק אֶת עֲצָמֶךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל — אֵין לְתֵאָר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל. אוֹדוֹת הַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שְׁעוֹבְרַת עָלֶיךָ וְכו', וְכו', עָלֶיךָ
לְדַעַת, כִּי אֵין אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם שֶׁלֹּא תַעֲבֹר בְּכָל יוֹם חֲלִישוֹת הַדַּעַת
וְקִטְנוֹת הַמַּחְשְׁבָה וְעַקְמָמִיּוֹת הַלֵּב וְכו' וְכו', שְׁנַכְנְסוּ בּוֹ קִשְׁיוֹת
וּסְפִיקוֹת הֵן עַל עֲצָמוֹ וְהֵן חִסְ-וְשְׁלוֹם עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהֵן עַל זוּלָתוֹ
וְכו' וְכו', וְכָל זֶה בָּא מִהֲרַע וְהִעֲבֵרוֹת שְׂאָדָם חָטָא מְנַעֲרִיו, וְעַל-פֶּן
צָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שְׁעָשָׂה עִמּוֹ, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לּוֹ הַרְמ"ח אֵיבָרִים
וְהַשֶּׁס"ה גִּידִים וְכָל הַטְּפִי דָמִים עוֹבְרִים בְּכָל קוֹמָתוֹ כְּמוֹ שְׁצָרֶיךָ
וְכו' וְכו', כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, שׁוֹמְעִים הַיּוֹם כָּל-כָּף הַרְבֵּה מִקְרִים
רָעִים, רַחֲמָנָא לְשׁוֹבָן, אֲנָשִׁים בְּעָלֵי מוֹמִין וּבְעָלֵי יִסּוּרִין וְכו', וְכו',
וּסְוִבְלִים בְּבָרִיאוֹת וְכו' וְכו', וְעַל-פֶּן צָרִיכִים לְתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
לְהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שְׁעָשָׂה עִמּוֹ וְעַם אֲשֶׁתּוֹ וְעַם יְלָדָיו,
וּבּוֹדָאֵי הַיָּהּ יְכוֹל לְהִיּוֹת גְּרוּעַ יוֹתֵר אֲלֵפֵי פְעָמִים, חִסְ-וְשְׁלוֹם
חִסְ-וְשְׁלוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה שְׁנוֹתֵנִים תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עַל הַעֲבָר, עַל-יְדֵי-זֶה יְכוֹלִים לְצַעֵק עַל לְהִבָּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָתְךָ אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי אִפְגָּנִים שְׁבָעוּלָם, וְתִדְרִין
אֶת עֲצָמֶךָ לְכַף זְכוּת, כִּי אַתָּה שׁוֹנֵא אֶת עֲצָמֶךָ וְכו' וְכו', וְעָלֶיךָ
לְדַעַת כִּי כִשֶּׁם שְׂאָסוּר לְשֵׁנָא אֶת שׁוֹם בְּרַי שְׂרָאֵל, כֶּף אָסוּר לְשֵׁנָא
אֶת עֲצָמוֹ, וּכְמוֹ שְׁצָרִיכִים לְמַצָּא זְכוּת בְּאַחֵר, פֶּן צָרִיכִים לְמַצָּא זְכוּת
בְּעֲצָמוֹ וּבְאֲשֶׁתּוֹ וּבִילָדָיו.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיְקָר! הַדּוֹר הַזֶּה מְלֵא נְסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים

עד מאד, ובפֿרט שְׁשֵׁלוּחֵי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם הֵם בְּכָל מְקוֹם, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר
 רְבִנוּ ז"ל, שֶׁלְהַסֵּמ"ךְ־מ"ם קָשָׁה מְאֹד הַעֲבוּדָה, עַל־כֵּן הָקִים רוֹפְאִים
 בְּגִשְׁמִיּוֹת, שֶׁהֵם פְּשוּט רוֹצְחִים, כְּמוֹ שְׂאֵנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ, שֶׁהַחֹלֶה
 הוּא רַק מִסְפֵּר וְכוּ', וְלֹא מִתְיַחֲסִים אֵלָיו כָּלֵל, הַשֵּׁם יִשְׁמַר אוֹתָנוּ
 שֶׁלֹּא נִפְּל בַּיַּדְיָהֶם, וְהֵן בְּרוּחַנִיּוֹת הָקִים מִפְּרִסְמִים שֶׁל שֶׁקֶר, שֶׁהֵם
 הָרַע בְּנִים' שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, שֶׁבְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים, הֵם מְכַשְׁלִים אֶת
 הַמּוֹן הָעַם בְּכִשְׁרוֹת, וּבְכָל מִינֵי עֲגִינֵי יְהוּדוֹת הֵם שְׂמִים רְגֵל וְכוּ'
 וְכוּ', כְּמוֹ שְׂאֵנִי רוֹאֶה כָּאֵן בִּיבְנֵאֵל, שֶׁמֶמֶשׁ אָדָם הַכֹּשִׁיל אֶת
 הַתּוֹשְׁבִים בְּאֶסְרֵי פְּרִיתוֹת, כִּי בַמְקוֹה בְּכָלֵל לֹא הָיוּ מִים בְּבוֹר,
 רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, וְכֵן אֶת הַכִּשְׁרוֹת גְּלִיתִי שֶׁהוּא נִתֵּן הַכֹּשְׁרִים עַל
 מִסְעָדָה שֶׁמְכַרָּה בְּשׂוֹר וְחֵלֶב וְטִרְפוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן עוֹד הִרְבֵּה תַקְלוֹת
 שֶׁעָשָׂה בְּעֵנֵן הַיְהוּדוֹת, וְעַל כָּלֵם — אֵיךְ שֶׁשָּׂם לָנוּ רְגָלִים עַל הַחֲנוּף
 הַכִּשְׁר, וְאֵנְחָנוּ תַחַת לְחֲצִים עֲצוּמִים, וּמִמֶּשׁ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לוחֲמִים,
 שֶׁיְהִי לָנוּ חֲנוּף כְּשׂוֹר לְבָנִים וְלַבְּנוֹת, וְאֵנִי רוֹאֶה מֵה שְׁקוֹרָה בְּעֵינֶיהָ
 הַזֶּה, אֲזֵ אֵנִי מִבִּין מֵה שְׁקוֹרָה בְּעוֹד עֵירוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁיִּשְׁנֵם
 עוֹד 'רַע בְּנִים' כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר הֵם מַעֲבִירִים עַל הַדֵּת, וְהֵם שְׁלוּחֵי
 הַסֵּמ"ךְ־מ"ם מִמֶּשׁ, וְלֹא בְּחֵם שֶׁהַצְּלִיחָה כָּל־כֶּף טְמֵאת הַ...
 לְהַעֲבִיר עַל הַדֵּת אֲלֵפִים וְרַבְבוֹת רַבְבוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי הַקִּימוּ
 'רַע בְּנִים' כְּאֵלוֹ קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים, אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם שׁוּם זִיק שֶׁל
 יְרֵאת שְׂמִים, וְהֵם אֲשֶׁר הִחְדִּירוּ קִלוֹת וְרִיקָנוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
 וְעַל־כֵּן הֵם הֵם הַגּוֹרְמִים לְמֵה שְׁקוֹרָה, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים.

מֵה אִמֵּר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ,
 עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֲמֵת כְּזֶה,
 רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, אֵתָה צְרִיף לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
 שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּרְאֶה נִסִּים
 נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם אֶפְשֶׁר לְהַכִּין לִי עוֹד סִפְרִים כְּשְׂאֵבוֹא
 בְּקִרְוֹב לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאַשְׁלֵם לָךְ עַל הַכֵּל.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הָעֵזֶר שֶׁעוֹרֶת לִי בְּעֵנֵן הַסִּפְרִים, וְכֵן אִם

אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג לִי אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ הַחַיִּיד"א ו"ל שֶׁהִדְפִּיסוּ עֲכָשׁוּ
מִחֲדָשׁ, וְאַהֲיָה לְךָ אֲסִיר תּוֹרָה, וְכֵן עוֹד סִפְרִים עַל הַתּוֹרָה, וְשִׂאלוֹת
וְתַשׁוּבוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רסט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ד אֲדָר א' (פּוּרִים קָטָן) ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יֵאָרֵר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַחֲדוּשִׁים שֶׁחֲדַשְׁתָּ, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי
חֲלָקְךָ, שְׂאֵתָה מִכְּנִיס אֶת מַחֲךָ בְּחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה, וְרַבְּנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ,
אֲשֶׁר הוּא תִקּוֹן גְּדוֹל לַפְּגָם הַבְּרִית, כִּי כָּנָגַד זֶה שֶׁחֲשַׁב עַד עֲכָשׁוּ
מִחֲשָׁבוֹת רַעוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן וְכוּ' וְכוּ', עַל-יְדֵי-
זֶה יִכְנִיס אֶת דַּעְתּוֹ וּמַחוּ בְּחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה (עֵינִי לְקוּטִי-מִזְהָרָן, חֲלֵק ב', סִימָן
קה), וְהַ"פְּרִי מִגְּדִים" ו"ל מִכִּיָּא בְּהַפְתִּיחָה שְׁלוֹ שֶׁל "אַרְחַ חַיִּים",
אִם לֹא הוֹעִיל לִי הַחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה רַק בְּזֶה שֶׁחֲדַשְׁתָּי וְהַכְּנַסְתָּי אֶת מַחֲי
בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, וְלֹא הִרְהַרְתִּי שׁוּם הִרְהוּר בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּכֹר מִסְפִּיק.
עֲמַד וּרְאֵה וְהַשְׁתוּמֵם לְגַדֵּל עֲנוּתְנוּתוֹ שֶׁל הַגְּאוּן הַנִּפְלֵא הַזֶּה, וּמִכָּל
שְׂכֵן מֵה נֹאמֵר אֲנַחְנוּ, שְׂאֲנַחְנוּ מְלֵאֵי זִהְמָא וְכוּ' וְכוּ', בְּוֹדָאֵי עֲלִינוּ
לְהַכְּנִיס אֶת מַחְנוּ רַק בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ עַל כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, וּבִפְרֻט עִם
אֲשֶׁתְּךָ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדָאֵי יַעֲזוּר אֲתָכֶם, וְלֹא יַעֲזוּב אֲתָכֶם
חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, רַק יִמְשֹׁךְ עֲלֵיכֶם חֶסֶד וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, וְאַתֶּם צְרִיכִים
מְאֹד לְהַתְחַזֵּק, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֻזַק, וּצְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְדוֹן
אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי לְכַף זְכוּת, וְלֹא חֶס וְחִלְלָה, לְרִיב, וְלָשִׁים אֶת
הָאֲשֶׁמָּה אֶחָד עַל הַשְּׁנַי, וּבְזֶה תַּצְלִיחוּ מְאֹד בְּבִיתְכֶם, כִּי בְּדַרְךָ כָּל
הַיְלָדִים מִסְתַּכְּלִים אֶל הָאֲבוֹת, וְאִיךָ שֶׁהֵם מִתְנַהֲגִים, הֵם הֵם
מִתְנַהֲגִים, כִּי דַרְכֵם שֶׁל הַיְלָדִים שֶׁמִּסְתַּכְּלִים עַל הַהִתְנַהֲגוֹת הָאֲבוֹת.

ויש לומר אבי'ת' — ראשי תבות: ועל בינתך אל תשען, זאת אומרת שהאבות צריכים לחנך את עצמם, ועל ידי-זה ממילא יתחנכו הילדים, ואסור להשאיר את זה על שכל עצמו, ואז יתקים: ושמרתיה בכל אשר ת'לך, והעקר שיהיה אמת בין האבא והאמא, שזה בחינת ו'לא תשקרו איש בעמתו, כי הילדים מסתכלים מאד מאד על האבות, איך שהם מתנהגים, וכן צריכים לשמר מאד לא להכות את הילדים. ויש לומר: אבי'ת' — ראשי תבות: ויד אל תשלחו ב'ו, שמאד מאד הזהירנו רבנו ז"ל לא להכות את הילדים, ואז תצליחו מאד עם ילדיכם, ויקים אצלכם: תורה ויגדלה במקום אחד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד, ותבשר לי בשורות משמחות כל ימי חיי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח ער.

בעזרת השם יתברך. יום שלישי לסדר כי תשא, י"ד אדר א' (פורים קטן) ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קד לך מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, והנה אודות שאתה מתלונן על הזמן, ראוי לך ללמד עכשו בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפ"ד, שמוכא שם פרושו של רבנו ז"ל, שפרש מה שאמרו רבותינו, ששואלים את האדם: קבעת עתים לתורה? קבע הוא לשון גזלה, כמו שכתוב (משלי כב): "קבע את קבעיהם נפש"; הינו ששואלים את האדם אם גזל מן הזמן שהוא טרוד בעסקיו, אם גזלת מהם עתים לתורה? כי צריך האדם לחטף ולגזל עתים לתורה מתוך הטורדא והעסק, כי באמת עובר על כל אחד ואחד מה שעובר, והעקר מה שאדם זוכה לגנב מהזמנים פה מעט ופה מעט, וכך מצטבר הרבה מאד, כי מעט גם-כן טוב, ונחמנינו הקדושים אמרו (בבא בתרא קנה:): תוך

זמן פֿלפֿני זמן; ויש לומר, אם האדם הוא בתוך הזמן, ושומר את זמנו, ותמיד חוטף נקדות טובות, על-ידי-זה הוא עומד פֿלפֿני הזמן שְׁעֵדֵן לא התחיל, ועל-כֵּן צְרִיכִים לְהִשְׁפִּיל מֵאֵד מֵאֵד בְּדָבָרִים האלו, פִּי מָה אָנִי אָנִיד לָךְ, כִּמָּה טְרָדוֹת יֵשׁ לִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כִּפִּי שְׂרָאִית בְּעֵצְמָךְ, שְׁעוּמָדִים עָלַי מֵהַבְּקָר עַד מֵאֲחֵר בְּעָרְב, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן אָנִי זוֹכֶה לְחֹטֵף בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה טוֹב, אִם אָמְנָם הֵם רַק נְקֻדּוֹת קִטְנוֹת, אָבֵל אָנִי שְׂמַח עִם כָּל נְקֻדָּה וְנְקֻדָּה, וְלִכֵּן גַּם אַתָּה אִם אַתָּה רוֹצֶה לְשָׁמֵר עַל הַזְּמַן שְׁלָךְ, עָלֶיךָ לְהַחֲשִׁיב כָּל נְקֻדָּה וְנְקֻדָּה שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַנּוֹ יִתְבָּרַךְ, הִינּוּ אֶפְלוּ פְּסוּק חֲמֵשׁ אֶחָד יִהְיֶה אֲצִלְךָ שְׂמִחָה רַבָּה, וְאֶפְלוּ סְעִיף אֶחָד בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף, יִהְיֶה לָךְ לְשִׂמְחָה רַבָּה, וְכֵן מִשְׁנֵה אַחַת וְכֵן דְּבוּר אֶחָד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אִם יִהְיֶה חֲשׁוֹב אֲצִלְךָ הַדְּבָרִים קִטְנִים הָאֵלּוּ, אִז תִּזְכֶּה אַחֲרֵי-כֵן לְדָבָרִים גְּדוּלִים וְעֵלְיוֹנִים מֵאֵד מֵאֵד, וּבְזֶה מִתְבָּרַךְ הַזְּמַן, עַל-כֵּן הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים הַדְּבּוּקִים תָּמִיד בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִף שְׁעוּמָדִים עָלֵיהֶם מְעָרְב עַד בִּקְר, מֵאֲחֵר שֶׁהֵם דְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אִזִּי הַזְּמַן נֶחֱשֵׁב לָהֶם מֵאֵד מֵאֵד, וְלִכֵּן רָאָה לְשָׁמֵר מֵאֵד מֵאֵד עַל הַזְּמַן הַיָּקָר.

וְהִנֵּה בְּמָה שְׂאֵתָה מִתְלוֹנֵן, שְׁבִרְחָתְךָ אֵל הָעִיר, וּבָאתָ כָּאֵן לִיבְנָאֵל, כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה לָךְ מְנוּחָה וְכוּ' וְכוּ', בְּאֵמַת אַתָּה יְכוּל לְזַכּוֹת פֶּה לְמְנוּחָה וּלְשִׁלּוֹת הַנֶּפֶשׁ, אִם רַק תִּלָּךְ בִּישׁוּב הַדַּעַת אִז תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וְעַקֵּר הַיִּשׁוּב הַדַּעַת זֹכִים רַק עַל-יְדֵי שְׁלֵא נּוֹפְלִים בְּחֻבּוֹת, כִּי הָאָדָם יְכוּל לְהִיּוֹת הָעֵשִׂיר הַכִּי גְדוּל, אִם רַק יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִסְתַּדֵּר עִם כָּלֵם, וְלְשָׁמֵר עַל הַמְּלָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְאִז יִצְלִיחַ דְּרָכּוֹ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! זֶה לְמוֹד עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצָאנוּ, וְאָנִי נִמְצָא כְּבָר בְּעֵגְנִים הָאֵלּוּ יוֹתֵר מִשְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, וְתִהְלֶה לְאֵל, אָנִי מִתְחַזֵּק כָּל הַזְּמַן, עַל אִף שְׁעוּבָרִים עָלַי מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, צְרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וְהַרְפָּתָקָאוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵעַ מְעַט מִזֶּה, וְהֵרַב רַבָּא דְּרַבָּא שְׂאֵינְךָ יוֹדֵעַ כָּלֵל וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כָּל הַתְּחַזְּקוֹתֵי, כִּי אָנִי מְדַבֵּק אֶת עֵצְמִי רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאָנִי שׁוֹמֵר מֵאֵד מֵאֵד עַל הַמְּלָה שְׁלִי, אִם אָנִי מְבִטִיחַ אָנִי

מקיים, אפלו במסירות נפש הכי גדולה וכו', וְעַל-פֶּן אִם גַּם אַתָּה תִּרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּדֶרֶךְ זוֹ, אִז תִּהְיֶה לְךָ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּזַמְנֶךָ, וְתִרְאֶה נִסִּים וּנְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי הַשְּׁתַּדְּלִיּוֹת לְשָׁלֵם לְ... כִּי הוּא יוֹרֵד לְחַיֵּי, וּבְאַמַּת הוּא צוֹדֵק, כִּי מִי אָמַר לִי לִהְיוֹת עֶרֶב, וּרְאֵה מָה שֶׁקָּרָה לְיַדְיָדְנִי ... שֶׁעָצְרוּ אוֹתוֹ בְּבֵית-סֵהַר רַק בְּשִׁבִיל חֲמֵשׁ-מֵאוֹת שְׁקָל שְׁהִיָּה עֶרֶב וְכוּ', עַד שֶׁקָּבַל מִכָּה מְאִיזָה גּוֹי רוֹצֵחַ שֵׁם בְּבֵית-סֵהַר, ה' יִשְׁמְרֵנוּ וְיִצִּילֵנוּ שְׁלֹא נָבּוּא אֶף פֶּעַם לְעַנְיָנִים כְּאֵלוֹ.

נא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחַת אֶת עֲצָמְךָ, לְשִׁמְחַת אֶת אֲשֶׁתְךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁתִּהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְהַשְׂמִיחָה תִּרְחִיב אֶת מִתְךָ, וְתִזְכֶּה לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, הַעֲקֵר אֶל תְּבַזְּבוּ אֶת הַישׁוּעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נא לְתוֹלוֹת אֶת הַמִּכְתָּב כְּלָלִי עַל לוֹחַ הַמוֹדְעוֹת בְּבֵית-הַמְדֻרָּשׁ.

י"ח רעא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי כִּי תִשָּׂא, י"ד אָדָר א' (פּוּרִים קָטָן) ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל צְעָרִי וְעִגְמַת נִפְשִׁי שֶׁעָבַר עָלַיךָ מָה שֶׁעָבַר בְּבֵית-סֵהַר, עַד שֶׁקָּבַלְתָּ מִכָּה מְגוּי רוֹצֵחַ וְכוּ' וְכוּ', אֵינִי לְשַׁעַר וְאֵינִי לְחָאָר אֶת הַצְּעֵר וְהַעֲגַמַת נִפְשִׁי שִׁישׁ לִי, וּבִפְרֹט שֶׁהִכַּל הָיָה רַק בְּשִׁבִיל שְׁהִיִּית עֶרֶב וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! מִזֶּה רוֹאִים אֶת אַמַּתָּה לְמוֹדְנִי, אֵיךְ שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהִתְרַחֵק מִהָעֶרְבוּנוֹת, וּמִכָּל שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן שֶׁצָּרִיכִים לְדַעַת מִי זֶה גּוֹי, בְּמִקּוֹם לְלַמֵּד אֶתְּם שְׁבַע מִצְוֹת, צָרִיכִים לְלַמֵּד

עמָהם ד' מיתות בית-דין, וְאָנִי חֹזֵק בְּדַבּוּר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאִינִי מִתְפַּעֵל מֵאִף אֶחָד שְׂאוֹמֵר אַחֲרַי, כִּי הַגּוֹיִים, יִמַּח שָׁמַם וְזָכְרָם, הֵם רַע גָּמוּר, הֶרְגוּ וְשָׂרְפוּ וְטָבְחוּ וְחָנְקוּ וְכוּ' וְכוּ' בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת אֶת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, זֶה אֶלְפִים שָׁנָה מֵה שְׂאַנְחֵנוּ סוֹבְלִים מֵהֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂכַבֵּר גְּזֵכָה לְהַגְאֵל בְּגֹאֲלַת עוֹלָם, עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, וְיִנְקֵם אֶת גְּקַמַּת עִם יִשְׂרָאֵל.

רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂפַעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר שְׂפַעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וּמֵה שְׂאַנִּי רוֹאֶה אִיךְ הֵהִתְנַהֲגוּת הַבְּרוּטְאֵלִית שֶׁל ... וְכוּ' וְכוּ', זֶה בֹּא רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, שְׁלֹא קִבְלוּ חֲנוּךְ יְהוּדִי, רַק חֲנוּךְ כְּפָרְנִי שֶׁל גּוֹיִים, יִמַּח שָׁמַם וְזָכְרָם, וְעַל-כֵּן נִתְעוֹרְרַתִּי לְחַבֵּר עוֹד קְנֻטְרִסִים חֲדָשִׁים, שְׂיִדְבְּרוּ מְזֻכּוֹת הָאָדָם, וּמְכַבּוֹד הָאָדָם, וּמִיִּקְרַת הָאָדָם, וּמִטּוֹב הָאָדָם, לְהַחֲדִיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶת יִקְרַת זוּלָתוֹ, וְאִיךְ שְׂאָסוֹר לְהַשְׁפִּיל אֶת אִף אֶחָד, כִּי גִלְגַּל הוּא הַחוּזָר, הַיּוֹם אַתָּה מְכָה אֶת זֶה וּמְשַׁפִּילוֹ וְכוּ', לְמַחֵר יִשְׁפִּילוּ אוֹתָךְ וְיִכּוּ אוֹתָךְ וְכוּ' וְזֶה בְּרוּר. וְנֹרְאִיתִי אֶת זֶה, כֹּל אֱלֹה שְׁחָשְׁבוּ שֶׁהַיּוֹם הֵם בְּרוּם הַמְּדַרְגָּה, לְמַחֵר הֵם הָיוּ תַּחַת הָאָדָמָה, וְהִלְמוּדִים הָאֱלֹה צְרִיכִים לְחֻקֵּק בֵּין עִם יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, מְלִיּוֹן וְחֻצֵי יְלָדִים מְקַבְּלִים בְּכָל יוֹם חֲנוּךְ כְּפָרְנִי, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלֹא חֲנוּךְ שֶׁל תּוֹרָה, וּמֵה אַתָּה צְרִיךְ יוֹתֵר, רָאָה אִיךְ שְׂאַנְחֵנוּ נֹאבְקִים פּוֹה בִּיבְנָאֵל, שְׂיֵשׁ לָנוּ כְּתָה אַחַת לְבָנִים, וְכְתָה אַחַת לְבָנוֹת, וְאִיזָה מוֹת הַסְּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה לָנוּ, כֹּל מִינֵי מְסִירוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּהֲיֶה לוֹ כְּבָר מְפֹלָה בַּפּוּרִים הַזֶּה עִם כֹּל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי עַל אַפּוֹ וְעַל חֲמָתוֹ אֲפַתַּח מַעְרַכַּת חֲנוּךְ שְׁלֵמָה לְשָׁנָה הַבָּאָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה: בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת "בֵּית פִּיגָא" וְיִהְיוּ כֹל הַפְּתוֹת, כִּי הַבְּנוֹת צְרִיכוֹת שְׂמִירָה, וְאִנִּי מוֹכֵן לְמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי בַּפַּעַל מִמֶּשׁ, שְׂיַהֲיֶה לָנוּ בֵּית-סֵפֶר, וְאִנִּי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבּוֹא בְּקָרוֹב, וּכְבָר אַתְחִיל לְרוּץ עִם זֶה, וְהַעֲקֹר אֵין מֵה לְהַתְּפַעֵל מִהַרְשָׁע מְרַשָּׁע הַזֶּה, וְלֹא בְּחֻנָּם שֶׁהַדּוֹר נִרְאָה כְּמוֹ שְׁנֹרְאָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גִּלְהָ לָנוּ, אֲשֶׁר לְהַסְמ"ךְ-מ"ם מְאֹד קָשָׁה לְהִיּוֹת בְּכָל מְקוֹם, עַל-כֵּן הָקִים בְּגִשְׂמִיּוֹת רוֹפְאִים, שֶׁהֵם סֵתֵם רוֹצְחִים, שְׂאִינָם מִתְּחַשְׁבִּים כֹּלְל עִם חַיֵּי הָאָדָם,

כי כל אדם אצלם הוא רק מספר וכו', והם הורגים בגשמיות, אוי לו למי שנופל בידיהם, רחמנא לישזבן, וכן ברוחניות הקים מפרסמים של שקר, שהם, לדעתי, ה'רע-בנים' שהקים בכל העירות, קלים וריקים ופוחזים כמו בעירה שלנו, אדם עם הארץ שאינו יודע בין ימינו לשמאלו, וכל מחשבתו איך לגרף ולצבר כסף וזהב וכו' וכו', ולא בחנם שהעירה נראית ככה, כי אדם רשע מרשע כמוהו יושב כאן כמעט עשרים שנה, ולא עשה שום דבר ליהדות עד שאנחנו באנו, לא היה מקנה טהרה, לא היתה מערכת חנוף, לא היתה מערכת פשרות וכדומה וכדומה, עד שהרחיק את כל התושבים מהקדוש-ברוך-הוא, כי החזיר שנאה ביניהם, ה' ישמר אותנו.

ועל-כן אני רואה שצריכים רק להפיץ את הקנטרסים במסירות נפש הכי גדולה, לגלות ולפרסם את אממת מציאותו ותברך, וכזה בעצמו סוף כל סוף תהיה להרשעים לה'רע בנים' מפלה גדולה, פי תגלה קלונם ברבים, פי יבוא היום, שהתושבים בכל עיר ועיר שיש איזה קל וריק ופוחז מה'רע-בנים' האלה, ש'יבואו ויתבעו — למה לא למדת אפנו תורה?! למה לא הראית לנו את הדרך האמת וכו' וכו'? ! ואז תהיה להם מפלה גדולה, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשונו בישועתך.

העקר אל תפחד כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, ועוד תהיה לך דירה משל עצמך, ולא תגור בשכנות, ויהיה לך רק טוב בחיך, ראה לשמח את עצמך ולשמח את אנשי שלומנו, ומפל מה שעבר עליך ראוי לך ללמד הרבה, ומרחוק תבין שאני צודק בעניני וכו' וכו', ושום ברירה שבעולם לא יכולה להזיז את דעתי וכו' וכו', וכן ראוי לך לדון את כל אנשי שלומנו לכף זכות, ולהסתפל רק על הטוב שבהם, כי תראה איך שמסרו את נפשם, כדי לקיים בך מצות פדיון שבוים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שפבר נזפה לראות בפדיון שבוים הגדול, על-ידי משיח צדקנו, שיגאל את השכינה מהגלות, ונזפה כל עם ישראל לחזור בתשובה שלמה, ולבוא ולהתישב בארצנו

הַקְדוּשָׁה, וַיִּבְנֶה בַּיִת מִקְדָּשָׁנוּ, וַיִּמְשֹׁךְ עָלֵינוּ אוֹר וְזִיו וְחַיִּית וְדַעַת
וְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח ערב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ד אָדָר א' (פּוּרִים קָטָן) ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְכֵן שְׂמַחְתִּי מְאֹד לְשִׁמְעַת אֶת קוֹלְךָ.

בְּעֵינַי הַלְשׁוֹן-הַרְעֵ שְׂאֵתָה מְסַפֵּר לִי וְכוּ' וְכוּ', תִּאֲמִין לִי שְׂלֵא
אֲכַפֵּת לִי וְלֹא מְעַנֵּן אוֹתִי וְכוּ' וְכוּ', כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנִי רוֹאֶה שְׁעָלִי
מִכְרָחִים לַחֲלֵק, וּמִקְדָּם אוֹ אַחֲר־כֵּן זֶה יְבָרַח וְזֶה יְבָרַח, וְלִי לֹא
אֲכַפֵּת שׁוּם דְּבָר, כִּי כָּל עֶסְקִי הוּא רַק לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתָּת
מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְרַק בְּעֵבֹר זֶה בְּאֵתִי לְזֶה הָעוֹלָם — לְגִלּוֹת
וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב
עָלַי מְאֹד מְאֹד מִבֵּית וּמִבְּפָנַיִם, וּמִסִּית וּמִדִּיחַ עָלַי מִחוּץ, וְכָל אֱלוֹ
שְׁקַבְּלוֹ אֲצָלִי טוֹבַת הַנְּאֻה, וּמִסִּרְתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּעֵבֹרָם, הֵם דִּיקָא קָמוּ
וְיִקְוֵמוּ נִגְדֵי וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל לֹא יוּכְלוּ לִי, כִּי תִהְיֶה לְאֵל,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לִי כַחוֹת כְּאֵלוֹ, שְׂאֵף אַחַד בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתִי, וְאֲנִי בְּתַמִּי אֵלֶיךָ לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל
בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן לֹא מְעַנֵּן אוֹתִי כָּל הַלְשׁוֹן-הַרְעֵ וְהִרְכִּילוֹת שְׂמִסְפָּרִים
וְכוּ' וְכוּ', כִּי מִמִּילָא לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לִי שׁוּם דְּבָר, רַק יְכוּלִים
לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר אֶת אֲמַתָּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי זֶה מַחְקֵי הַבְּחִירָה,
אֲבָל יוֹתֵר מִזֶּה מַה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לִי? ! אֲנִי מַחְבִּיא אֶת עֲצָמֵי אֲצָלוֹ
יִתְבַּרְךָ. וְעַל-כֵּן מִי שְׂזוּכָה לַעֲזוֹר לִי לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ
ז"ל הוּא הוּא מְקַרֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה, כִּי הַגְּאֻלָּה תְלוּיָה רַק בְּגִלוּי אוֹר
רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם. וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם יוֹדֵעַ זֹאת, וְהוּא שׁוֹנֵא אֶת רַבְּנוּ ז"ל
בְּתַכְלִית הַשְּׁנֵאָה, וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי תַחֲבוּלוֹת וְכָל מִינֵי מַשְׁחָקִים בְּעֵינַי

ביאת המשיח וכו', וכו', העקר שדבר רבנו ז"ל לא ילך בעולם, אבל
כבר לא יועיל לו שום דבר, כי רבנו ז"ל אמר: "נצחתי ואנצח".

בענין הסמ"ך-מ"ם, לעולם לא אשלים עמו, אפלו שכל אנשי
שלוֹמנו יניחו אותי, מה בכך וכו'? אני לא משלים אתו, זהו רשע
מרשע, טמאה כזו שעוד לא ראיתי ולא שמעתי, וזה הוא
הסמ"ך-מ"ם בהתגלמותו — להעלים ולהסתיר את אור רבנו ז"ל,
וכבר עברתי על הרים גבוהים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לעבר
גם על החר הזה.

אם אתה רוצה לצית אותי, ראה להכניס את עצמך בהפצת
מעינות החכמה חוצה, ואל תתבייש משום בן-אדם, אלא תפיץ את
הקנטרסים החדשים, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל ב"לקוטי-
מוהר"ן", וב"ספורי-מעשיות", וב"ספר-המדות", ובפרט ב"לקוטי-
הלכות" בלשון קלה שמקרכת את בני-אדם אליו יתברך, ואני יודע
שהסמ"ך-מ"ם אורב על כל אחד ואחד העוסק בהפצת הספרים
האלו, עם כל זאת מי שיש לו רק שכל, ימשיך בעבודה הקדושה
הזו, ועל-כן ראה להתעסק בעבודה הקדושה הזו, ואז תצליח בדרך.

בענין ... אם הוא רוצה לתקן את הבזיונות שגרם לי וכו',
העגמת גפשו והצער וכו', שיסע לצרפת באותה עת שהרשע נוסע
שם וכו', ויפרסם לכל שזה גנב מפרסם, ובזה יוכל לתקן מה
שקלקל, והוא אינו צריך את אף אחד, רק שיסע לבד ויפיץ את
הקנטרסים בצרפתית, ומי יתן, שתוכלו להדפיס עוד כמה קנטרסים
בצרפתית, כי צריכים להדפיס את כל הקנטרסים בכל הלשונות.

טוב מאד שתגיד ל... את התכניות של ... וכו', כי הכל שקר,
כי זו רק מלכדת וכו', ותחבולה של הסמ"ך-מ"ם, ועכשו הוא כבר
לא יכול לבלבל אותי, הנה אתמול מסר מסירות כאלו, וגם מחזר
ימסר מסירות כאלו, והיום הוא רוצה לעשות שלום...

אֲשֶׁר י"ח רעג בנחל קנה

הכפל הדבר, ראה לצית אותי, ותמסר את נפשיך בעבור הפצת מעינות החכמה חוצה, ותצליח דרכך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רעג.

בעזרת השם ותפודי, יום שלישי לסדר כי תשא, י"ד אדר א' (פורים קטן) ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות כל הפרטים של אספת כסף, לדעתי, חכה עד שאני אבוא בעוד שבוע או שבועים, ונדבר מזה באריכות.

לעת עתה ראה להכניס את עצמך רק בהפצת מעינות החכמה חוצה, ואין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הנחת-רוח שאתה גורם לי בזה שאתה מסתובב במאה שערים, ומפיץ שם את אור רבנו ז"ל, כי באמת כל מי שהולך שם הוא שבור וכו' וכו', ועובר עליהם מה שעובר וכו' וכו', והספרים האלו מחיים ומחזקים אותם וכו' וכו', וממש אתה גורם נחת רוח לאבינו שבשמים, כי דבור אחד מדברי רבנו ז"ל, יכול להחיות מתים ממש, והסמ"ך-מ"ם אורב מאד מאד לבלי להניח לגלות את דעת רבנו ז"ל בעולם, ולא בתנ"ס שלקח את עצמו הסמ"ך-מ"ם עלי, כי אני רוצה להקים עיר על שם רבנו ז"ל, ועל-פן ראה לעזר לי במה שרק יכולים, הן לדבר עם אנשי שלומנו לחזקם ולאמץם, והן שתחזק אתה בעצמך ללמד תורה ולהתבודד, ולחזק את אנשי שלומנו בכל מיני דבורים המשיכים את הנפש.

הכפל הדבר אל תבלבל את עצמך משום דבר, והקדוש-ברוך הוא יעזר שנוזקה לישועה בקרוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רעד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תשא, י"ד אדר א' (פורים קטן) ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל
"עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיִ"ה עֲלֵיכֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם
מִכָּל צָרָה וְכֹל צוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל
מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אחי ורעי הַיְיִקְרִים! ראו לַחֲזוֹק אֶת עֲצַמְכֶם בְּכֹל מִינֵי אַפְּנִים
שֶׁבְעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַעֲשׂוּ לִי נַחַת־רוּחַ, שֶׁתְּסִימוּ מִסִּכַּת מַגְלָה
עַד יוֹם הַפּוּרִים הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהַכְנִיעַ אֶת
הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, אֲשֶׁר כָּל עֲנִינּוֹ הוּא סִיּוֹם מִסִּכְתָּא אֵינן לַעֲשׂוֹת,
וְעַל־יְדֵי שְׂזוּכִים לְסִים מִסִּכְתָּא אַחַת, עַל־יְדֵי־זֶה מְכַנְיַעִים אֶת
הַקְּלָפוֹת הַמֶּן־עֲמֶלֶק, שֶׁהוּא הַסֵּמ"ךְ־מ"ם הַמְקַרֵּר אֶת נֶפֶשׁ הָאָדָם
מִלְּהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי בְּאַמַּת עַקֵּר הַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא
רַק לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְעוֹלָם,
וְעַל־יְדֵי נִפְלָה חוֹבַת הַיּוֹם לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אַמַּתֵּם מִצִּיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ
לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְתַדְעוּ כִּי רַק בְּזֶה תְלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה, וּמִי שֶׁעוֹמֵד עַל
הַדָּרֶךְ וּמַעֲכָב, הוּא הוּא הַמַּעֲכָב אֶת בְּנֵי בֵית־הַמִּקְדָּשׁ, בְּנֵי בֵית
הַמַּחֲזִין וְהַגְּאֻלָּה שְׁלֵמָה, וְעַל־כֵּן עַל־יְדֵי נִפְל הַחוּב לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ
לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה
שֶׁבְעוֹלָם, יְהִיָּה אֵיךְ שְׂיִהְיָה וְיִהְיָה מֵה שְׂיִהְיָה.

הַעֲקֵר רְאוּ לַחֲזוֹק אֶת עֲצַמְכֶם, שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, אַחֲדוּת
וְרַעוּת, כִּי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם אֹרֵב מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא תְהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה
וְאַחֲוָה וְרַעוּת, כִּי כָּל עֲנִינּוֹ הוּא רַק פְּרוּדִים, 'הַפְּרֹד וּמְשֻׁל', זֶה כָּל
עֲנִינּוֹ, שְׂאוּמֵר (אֶסְתֵּר ג, ח): "יִשְׁנוּ עִם אַחַד מִפְּזֹר וּמִפְּרֹד", לֹא־כֵן
אֶסְתֵּר, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, אוֹמְרַת (שֵׁם ד, טז): "לֵךְ כָּנַס אֶת כָּל
הַיְיִהוּדִים", שֶׁכָּל הַיְיִהוּדִים צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאֵל

יטעו אַתְּכֶם כְּאֵלֵי הַסֵּם "מ"מ" רֹצֵה לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם, כִּי הַכֹּל שֶׁקָּרַ
 וְכִזָּב, הוּא רַק רֹצֵה לַעֲקֹר אוֹתָנוּ (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), הוּא מוֹסֵר אוֹתָנוּ
 עַל יְמִין וְעַל שְׂמָאל, וְחוֹשֵׁב שְׁאַנְחָנוּ לֹא יוֹדְעִים אֶת זֶה, וְתִהְיֶה
 לְאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֶתַח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם, שְׁאַנְחָנוּ יוֹדְעִים אֶת
 כָּל כּוֹנֵנוֹ הַטְּמֵאָה, וְעַל-כֵּן רָאוּ רַק לַעֲסֹק בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה וּבְשִׂמְחָה
 וּבְרִקּוּדִין, בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְיוֹ יֹאמֵר חֲזֹק, וְאֵל
 תִּתְפַּעֲלוּ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד
 תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים, שְׂעִיעֶשֶׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל אֶחָד וְאֶחָד
 מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּאֵן בְּיַבְנָאֵל — עַל אַפָּם וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל כָּל
 שׁוֹנְאֵינוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח ערה.

בְּעִזְזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ד אֲדָר א' (פּוּרִים קֵטָן) ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
 מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מֵה אִמַר לָךְ! אֲנִי רוֹאֶה שְׁאַנִּי נִשְׁאַר לְבַד, כִּי כָּלֵם עוֹזְבִים אוֹתִי,
 וְעַל-כֵּן בָּאתִי לְחֲזֹק וּלְאַמֵץ אוֹתָךְ, אֵיךְ שְׂיִהְיֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ רָאֵה
 לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים, וְתִמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ עַל זֶה, וְהַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

בְּעֵינַי הַ"לְקוּוֹטִי-מוֹהֵר"ן תִּנְסָה עוֹד פַּעַם, אִם הוּא רוֹצֵה —
 הָרִי זֶה טוֹב, וְאִם הוּא לֹא רוֹצֵה — אֵינְן צְרִיכִים אוֹתוֹ, אֲנִי יָכוֹל
 לְהַדְפִּיס לְבַד, כִּי כֵן עֲשִׂיתִי כָּל הַזְּמַן, הָעֵקֶר מֵה שְׂאַתָּם צְרִיכִים
 לְהַתְעַסֵּק הוּא עַל כָּל חֲלָקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", לְהַדְפִּיס חֲלָק אַחֵר חֲלָק,
 וְכֵן יִתֵּר הַסְּפָרִים לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ

במסירות נפש הָכִי גְדוּלָה. וְתִדַּע כִּי, תְהִלָּה לְאֵל, זָכָה אוֹתִי
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם בּוֹדְדִים שְׁנוּסְעִים מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ,
הִנֵּה תִסְתַּכַּל עַל ר' ... שְׁלִיט"א, שְׁזָכָה וְזוֹכָה וּמוֹזָכָה אֶת הַרְבִּיּוֹת,
וְנוֹסֵעַ מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ מִמֶּשׁ, כִּי הוּא נוֹסֵעַ לְכָל כְּדוּר הָעוֹלָם,
הִנֵּה עֲכָשׁוּ יוֹצֵא לְנִסְיָה אֲרָכָה לִיפֶן וּלְתַאֲלִנְדָה, לְהוֹנֵג קוֹנֵג,
אוֹסְטְרָלְיָה, סִינְגַּפּוּר וְסֵאן פְּרַנְסִיסקוֹ, וְזוֹ נִסְיָה אֲרָכָה, שְׁיִפִּיץ שְׁמָה
כַּמָּה אֲלֵפֵי סִפְרִים, וַיִּדְבֵּר דְּבוּרֵי אֱמוּנָה כַּאֲשֶׁר קִבֵּל אֶצְלוֹ, וְהוּא
אֵינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ מֵאֵף אֶחָד, אֲלֵא הוֹלֵךְ עִם מְסִירוֹת נֶפֶשׁ הָכִי גְדוּלָה.
הִנֵּה עֲכָשׁוּ חִזַּר מִנְּסִיעָה אֲרָכָה, שֶׁהִיָּה בְּמִרוֹקוֹ וּבְגִיבְרָלְטֵר
וּבְפוֹרְטוּגַל וּבְלוֹנְדוֹן וּבְמִנְצֵ'סְטֵר וּבְגִיטְסְהֵד וּשְׂאָר עָרֵי אֵירוּפָה,
וּכְבָר נוֹסֵעַ עֲכָשׁוּ לְמִזְרַח הָרְחוֹק וּמְגִלָּה וּמְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנֵנוּ וְ"ל
בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הָכִי גְדוּלָה, וְהוּא אֵינוֹ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם,
וְאֵנִי מִחֲזִיק מֵאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ שְׂאִינָם מִסְתַּכְלִים עַל אֵף אֶחָד, אֲפֵלוֹ
שֶׁהֵם נִשְׁפָּרִים, תַּכְף-וּמִיד הֵם קָמִים וּמְגִלִּים וּמְפָרְסְמִים אֶת דַּעַת
רַבְּנֵנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הָכִי גְדוּלָה, וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ
גַּם-כֵּן, הִיֹּת שְׂאֵנִי רוֹאֶה שְׁמִסִּיתִים וּמְדִיחִים נְגִדֵי מִבֵּית וּמִבְּחוּץ,
שְׂאֵתָה וְאֲשַׁתָּךְ תִּשְׂאָרוּ תְּמִיד חֲזָקִים בְּדַעְתְּכֶם לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים
הַקְדוּשִׁים בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הָכִי גְדוּלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכָּה לְרִאוֹת בְּנֵים
וּבְנֵי בָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים.

בְּסוּף הַשְּׁבוּעַ תִּקְבֵּל מִמֶּנִּי אֲלֵפִים דוֹלָר עַל הַחֲשָׁבוֹן שֶׁל
הַסְּפָרִים שְׁשִׁלַּחְתָּ לִּי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִּי, שְׂאֲזוּכָה לְשַׁלֵּם לָךְ
אֶת הַכֶּל, וְלֹא אֶהְיֶה חַיֵּב לָךְ אֲפֵלוֹ פְּרוּטָה אַחַת.

רְאֵה שֶׁהָאֲלֵפִים דוֹלָר יַעֲבְרוּ אֵל ... כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה חוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רעו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ד אָדָר א' (פּוּרִים קָטָן) ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה ל.... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. רְאֵה לְהוֹדִיעַ תִּכְף-וּמְיָד לְ... שֵׁשׁ אֲצַלֶּךָ הַסְּכוּם שֶׁל אֲלָפִים דּוֹלָר, וְלֹא יִלְוֶה מֵ... כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה חוֹבוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁהַכֶּסֶף יֵגִיעַ אֵלָיו מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי שְׁלִיחַ אֲשֶׁלַח לְךָ אֲלָפִים דּוֹלָר עַל הַחוֹב שֶׁאֲנִי חַיֵּב לְךָ, וְזֶה הַתְּחִלָּה עַל הַחֲשׁוּבוֹן, וְכֵן אֶקְוֶה שֶׁיְהִיָּה כְּכֹר גַּם "תּוֹף הַבְּנַחַל" עַל חֲמֵשׁ וַיִּקְרָא, וְכֵן "אוֹר יִבְנֵאל" 35, כִּי זֶה הוֹלֵךְ אַחַת שְׁתַּיִם וְכו', כִּי הֵם עוֹבְדִים בְּמֶרֶץ גְּדוֹל.

נָא וְנָא רְאֵה לֹא לְדָאג, כִּי אֵינְךָ יָכוֹל לְתַאֵר מֵה פּוֹעֲלִים וְעוֹשִׂים הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ בְּעוֹלָם, אֲנִשִּׁים מְקַבְּלִים אֶת כָּל הַחַיּוֹת שֶׁלָּהֶם מִמֶּשׁ רַק מִסְּפָרִים אֵלּוּ, וּמִקֵּדָם נִגַּשׁ אֵלַי יְהוּדִי, וְאָמַר לִי, שֶׁתִּדְעוּ שֶׁכָּל הַחַיּוֹת שֶׁלִּי הֵיא "אֲשֶׁר בְּנַחַל", הוּא קִבַּל חֵלֶק ג' שְׁאַף הַדְּפִסְתָּ, וְזֶה לֹא זֶז מִשְׁלַחֲנּוּ, וְרוֹקֵד מֵרַב שְׂמִחָה. וְכֵן אֶתְמוּל בְּלִילָה דְּבִרְתִּי עִם כַּמָּה בַּחֲוָרִים מִיִּשְׁיבָה חֲסִידִית, וְאָמְרוּ כָּלָם שֶׁסְּפָרֵי "אֲשֶׁר בְּנַחַל" זֶה עוֹלָה עַל הַכָּל. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֵלְקֶךָ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלֶךָ, וְתִכְבֵּד בְּיֹתֵר אֶת אֲשֶׁתְּךָ שֶׁזָּכְתָה לְזִכּוֹת נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה כְּזוֹ, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֵלְקֶכֶם! טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רְאֵה לְדַבֵּר עִם ... כִּי הוּא מַחְכֵּה עַל זֶה, וְכֵן מָה אוֹדוֹת הַדְּפִסַת ה"לקוטי-מוהר"ן"?

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רעז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא, ט"ו אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְ... גֵרוֹ יְאִיר.

אֶקְוֶה לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהַבְּרִית יִהְיֶה בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּכְדַאי שֶׁשְׂמִיחַת הַמַּצְוָה תִּגָּן עַל הַתִּינוּק.

אודות השאלה של ... בענין האיש שרוצה להתנדע בענין גרושין וכו', לדעתי, אין להתגרש, ויפנה אל רב ירא שמים ויחיעץ עמו.

תאמר ל... שישמר מאד מאד מאביו, ואל יספר לו שום דבר מה שקורה בינו לבין אשתו, כי הוא יכול לקלקל לו את השלום-בית, חס-ושלום.

פה תקבל מכתב נחום אבלים שמאד חשוב שיעבר ליבנאל, וכן מכתב ל... ומכתב לאנשי שלומנו שיתלו את זה על לוח המודעות.

העקר תתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות רק בשמחה, היום מסרתי למטר לך אלפים דולר בעבור החוב, וזו התחלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תשא, ט"ז אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל גרו יאיר.

ראה להתקשר ל... מה קורה היום בענין היסודות, האם כבר קדחו את היסודות עם מלט וכו', ומה היתה ההתקדמות, כי הוא אמר לי, שתחף-ומיד בסוף היום ישלח פקס, ועדין לא שמעתי שום דבר, ועיני כלו כל היום כבר לבנות ולהרחיב את ביתי, כדי שאוכל לבוא ולהתישב בארצנו הקדושה.

בענין ה"לקוטי-מוהר"ן", האם כבר שמעת ממנו? ! אני יודע שאתה טרוד עכשו, אבל לחשב מרבנו ז"ל זה עולה על הכל.

חשבתי תכנית, שאני אשלם לך חצי מחיר של "אור יבנאל", באפן שתוכל לתת את זה למפיצים בחצי שקל, וכך יפיצו את זה, כי הם, תהלה לאל, דבורים נפלאים עד מאד, גלויים חדשים בדרךכי

רַבְנוּ ז"ל, וְאָפְלוּ הַחֲדָשׁוֹת מְלַבְּשׁוֹת בָּהֶם דְּרָכִים וְעֲצוֹת וְנִתְיֹבֹת
 בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאִפְּן נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר יָכוֹל לְעוֹרֵר אֶת
 אַנְשֵׁים לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְזוֹ גַם פְּרִסְמַת טוֹבָה לְ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ"
 וְלִיבְנָאֵל וְלְכָל עֲנִינֵי רַבְנוּ ז"ל. וְעַל-כֵּן אֲנִי אֲשַׁלֵּם לְךָ אֶת הַחֲצִי
 שְׁקָל, וְתַן לָהֶם בְּעִבּוּר חֲצִי שְׁקָל, וְתִרְאֶה אִיךָ שְׁפָלָם יִקְחוּ אֶת זֶה,
 וְיִרְאֶה לְבָרֵךְ בְּעֲנֵן הַמְּשֻׁלָּח הַרְבֵּי "טָאוֹר אִיר".

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רעט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, ט"ז אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה מְבַשֵּׂר לִי בְשׁוֹרוֹת
 מְשֻׁמְחוֹת בְּעֲנֵן שְׁפָכֶר הַתְּחִילוֹ לְעֲשׂוֹת יְסוּדוֹת לְבָנִין בֵּיתִי, יַעֲזֹר
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִגְמְרוּ אֶת זֶה מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר, בְּאִפְּן שְׁיִוְכְלוּ
 לְעֲשׂוֹת גַּם רִצְפָה וְקִירוֹת, וְאִז אָבוֹא בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אִף שְׂאֵנִי
 יוֹדֵעַ שְׁתַּהֲיֶה טְרוּד וְכוּ', רַק תַּעֲשֶׂה לִּי חֶסֶד שְׁקִדָּם הַשְּׁבֵת וְתִתְקַשֵּׁר
 אֵל ... וְתוֹדִיעַ לִי מֵה פְּעֻלוֹ כֹּל יוֹם הַשָּׁשִׁי, וּמִמֶּשׁ תְּחִיָּה אוֹתִי בְּזֶה.

עֲכָשׁוּ חֲזֹר הַשְּׁלִיחַ עִם הַכֶּסֶף, כִּי לְבִסּוּף לֹא נִסְעָה, וּבְכִיוֹם
 הַרְאִשׁוֹן יֵשׁ לִי שְׁלִיחַ אַחֵר, אֲשַׁלַּח עִמוֹ אֶת הַכֶּסֶף.

אוֹדוֹת "אוֹר יִבְנָאֵל", בּוֹדָאֵי זוֹ תְּכַנִּית טוֹבָה לוֹמֵר רַק מִי שְׁיִקַּח
 מֵאַתִּים, אִז הַמְּחִיר הוּא חֲצִי שְׁקָל, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לְךָ אֶת הַהֶפְרֵשׁ.

אוֹדוֹת הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, תְּכַף-וּמִיד אַחֵר שְׁבֵת תִּתְעַנְּנֵן אֲצֵל
 הַמְּדַפְּסִים אוֹדוֹת נִיר יְפֵה, וְנִתְקַן מֵה שְׁצִרִיכִים לְתַקֵּן בַּפְּנִים, הֵינּוּ
 לְהַגְדִּיל אֶת יְמֵי הַחֲדָשׁ בְּאוֹתִיּוֹת מְאִירוֹת עֵינַיִם, בְּעִמּוּד הַשָּׁנִי לְכַתֵּב
 אֶת הַכְּתוּבוֹת, וּבְעִמּוּד הַרְבִּיעִי לְהַכְנִיס הַקֹּדֶשׁ לְאִמִּי מוֹרְתִי ע"ה,
 וּבְעִמּוּד הַשָּׁשִׁי לְהַכְנִיס אֶת הַלּוּחַ לְסֵיִם בְּכָל חֲדָשׁ אֶת הַ"לְקוּטֵי-
 מוֹהַר"ן, בְּעִמּוּד תַּחֲק"ד לְהַכְנִיס תְּמוּנַת צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וְאַחֵר

השער של התנגנא להכניס את הח"י כללים ללמוד ספר "לקוטי-
מוהר"ן", ובזה יצא בהדור בתכלית ההדור עם כריכה נאה של
הסעט, וכן בפנים המעטפה שלנו, אקנה שתבין הכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רפ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תשא, ט"ז אדר א' התשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...
נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, כי האמונה
היא היסוד והעקר ביהדות, וכל מה שאדם מכניס את עצמו יותר
באמונה — יותר מצליח.

לדעתי, תפסיק להדפיס ספרים, אתה צריך להשלים את עצמך
ברוחניות ובגשמיות, קדם כל ברוחניות צריכים לזכות לסיים את כל
התורה כלה, הינו שתקבע לעצמך שעור בכל יום בחמש ורש"י עם
התרגום, באפן שתסיים בכל שבוע את פרשת השבוע שנים מקרא
ואחד תרגום, ומלבד זאת תעשה לעצמך שעור לסיים את כל התנ"ך,
דהינו להתחיל מבראשית בדרך אמירה, עד דברי הימים, וכן תקבע
לעצמך שעור במשניות להתחיל מהתחלה עד הסוף, וכן שעור
בגמרא בבלי, ירושלמי ותוספתא, וכן רמב"ם, טור ושלחן ערוך,
וספרי הזהר והתקונים, כי קדם לכן לא שיהי בכלל לחבר ספר יהיה
מי שיהיה ויהיה איך שיהיה, וזה יעזר לך גם ברוחניות, כי יזכר
מחך.

בענין השאלה שלך, תדע שהקדוש-ברוך-הוא מחיה ומנהיג
ומקים את כל הבריאה כלה, והכל נסיונות שמנסה את כל אחד
ואחד איך יחזיק מעמד, על-כן אתה צריך להתחזק בכל מיני אפנים

שְׁבַע־עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְׂמֵחָה תִּמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ יְשׁוּב הַדַּעַת,
וְתִזְכֶּה בְּאַמֶּת לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁר.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרַךְ
בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר הָאִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו,
וְסוֹף כָּל סוֹף תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, כִּי הַכֹּל תְּלוּי רַק
בְּזֶה.

רְאֵה לְגַדֵּב הַרְבֵּה לְהַדְפֶּסֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה
מִמְצָנָה זוֹ, כִּי זְכוּי הַרְבִּים גְּדוֹל מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ, וְתִזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת מַעְלָה
מַעְלָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רפא.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם תְּמִישִׁי לְסִדֵּר כִּי תִשָּׂא, ט"ז אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אַתָּה מְשַׁתְּוֵקֵק לְלַכַּת
בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל. עֲלֶיךָ לְדַעַת, שֶׁכָּל זְמַן שְׁאֲנוּ מְלַבְּשִׁים בְּלָבוּשׁ
הַגִּשְׁמִי, אֵין אָנוּ יְכוּלִים לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת רַבְּנוּ ז"ל. עַל-כֵּן
עֲלֶיךָ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵתָה יוֹדַע מִרַבְּנוּ ז"ל, וְזוֹ לָנוּ שְׂמֵחָה
גְּדוֹלָה מְאֹד, שְׁאֲנוּ זֹכְכִים לְדַעַת מִרַבְּנוּ ז"ל וּמְכַל שְׁכֵן לְלַמֵּד בְּסִפְרֵיו
הַקְדוּשִׁים.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל הִיא רַק עַל-יְדֵי
לְמוֹד סִפְרֵיו הַקְדוּשִׁים, וְלֹא עַל-יְדֵי שְׂטִיּוֹת וְדַמְיוֹנוֹת וְהִזְיוֹת וְכוּ'
וְכוּ', וְעַל-כֵּן רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים בְּשִׁיחוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת, הִגְנוּ

ב"שיחות-ה'ר"ן" וב"חיי-מוהר"ן", ותשתדל לקיים כל הנאמר שם בתמימות ובפשטות גמורה בלי שום חכמות, ורק בזה תלוייה ההתקבצות לרבנו ז"ל — לצית את רבנו ז"ל בתמימות ובפשטות, ועל-כן תתחיל עם שיחותיו הקדושות, כי גם מוהר"ן ז"ל אמר, שלא הבין בהתחלה את התורות של רבנו ז"ל, ועקר התקבצותו הייתה על-ידי השיחות חלין שלו, שהם פלל ה"שיחות-ה'ר"ן" וה"חיי-מוהר"ן" שרשקם מוהר"ן ז"ל, ועל-כן אם אפה רוצה שתהיה לה איזו השגה ברבנו ז"ל, עליך להתמיד בשיחותיו הקדושות, ואז תצליח דרכך.

נא ונא ראה לעשות לעצמך קביעות לשמח ולשמע בכל יום כלי זמר, ותוציא את עצמך מהמרירות והעצבות, וזה ינרו את מציאת הזיוג שלך, כי אם אפה תהיה בשמחה, ממילא תזכה למצא את בת זוגך.

ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, באשר ידבר איש עם רעהו, אשר זו נקראת התבודדות, וצריכים להכניס את עצמו בזה מאד מאד, כי דיקא על-ידי-זה מצליחים, כי התפלה וההתבודדות מונכת את האדם מבית ומבפנים, אשרי מי שזוכה להתבודד עצמו בכל יום, ואז טוב לו כל הימים.

ראה לקבצ לעצמך להתפלל ערב ובקר בבית-הכנסת, שחרית, מנחה ומעריב, ותתפלל בכל יום בהתחדשות חדשה, כאלו לא התפללת את התפלה הזאת מעולם, כי העקר אצל רבנו ז"ל הוא ההתחדשות, לחדש את עצמו בכל פעם מחדש, ותשתדל להתפלל במקום אחד, כי כל הקובע מקום לתפלתו, אלקי אברהם בעזרו (ברכות ו:), ואפה צריך להתפלל מתוך הסדור דיקא, וכן את ברכת-המזון תברך מתוך הסדור דיקא, ותהיה חזק בזה מאד מאד, ואל תתירשל בברכת-המזון, וכן בקריאת שמע שעל המטה תאמר מתוך הסדור דיקא, ואז תצליח דרכך.

אני מקנה שתכתב לי, ואז אכתב לך עוד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רפב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישֵׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ז אָדָר א' הַתּשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי ...
גְּרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
הַשְּׂמִיכָה שֵׁישׁ לִי, שֶׁהָאֲרֻכָּת אֶת הַחֹזֶה לְגוֹר עוֹד חֲצֵי שָׁנָה בְּיַבְנָאֵל,
יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף תִּהְיֶה לָךְ דִּירָה בְּיַבְנָאֵל,
וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְהִטְלִיט מִמְקוֹם לְמְקוֹם,
כִּי בְּאַמֶּת עֲתִיד גְּדוֹל מְחַכֶּה עֲלֶיךָ בְּיַבְנָאֵל.

הַעֲקָר רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, לְהֶאֱמִין בּוֹ
יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְתִצְיֵר לְעֲצָמְךָ אִיךָ שְׂאֵין
בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּכְשֶׁתִּכְנִיס
בְּעֲצָמְךָ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אַז תִּצְלִיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי יֵשׁ מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וּשְׁנַנְתָּם לְבַנְיָד", צְרִיךְ
לְלַמֵּד עִם הַיְלָדִים תּוֹרָה, וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אָנוּ כָּל-כֶּף טְרוּדִים,
שְׂאֵין אָנוּ יְכוּלִים לְקַיֵּם אֶת זֶה. לְזֹאת מִצְוָה רַבָּה לְשַׁלַּח אֶת הַיְלָדִים
לְתַלְמוּד-תּוֹרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲנַחְנוּ עֹשִׂינוּ אֶת שְׁלָנוּ, וְעַל-כֵּן תִּדְקָדֵק
בְּדִקְדּוּק גְּדוֹל מְאֹד שֶׁהַיְלָדִים יִלְכוּ בְּכָל יוֹם לְתַלְמוּד-תּוֹרָה, וְהַבְּנוֹת
תִּלְכְּנָה לְבֵית-סֵפֶר, וּבְזֶה קִיַּמְתָּ אֶת הַמִּצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וּשְׁנַנְתָּם
לְבַנְיָד".

רְאֵה לְהִצְטָרֵךְ עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְתַמִּיד תְּבוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת,
וְתַתְּפַלֵּל עִמָּהֶם בְּיַחַד שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֵרִיב, אֲשֶׁר גְּדֹל הַעֲנִיָּן שֶׁל
תְּפִלָּה בְּצַבּוֹר — אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַז הוּא עֵת רְצוֹן
גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְכֵן טוֹב מְאֹד שֶׁתִּשָּׁב בַּפִּנֵּה שְׁלָךְ עִם עֲרַמָּה שֶׁל
סְפָרִים: תַּנְיָךְ, מְשִׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, זֵהר, תְּקוּנִים וְשְׁלַחֲן עֲרוּךְ
וְכוּי' וְכוּי', וְתַלְמֵד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר אֶחָד מִכָּל הַשְּׁעוּרִים, וּבְגִי-אָדָם

יסתכלו עליך ממש בקנאה, איך שהאדם הזה יש לו סבלנות לשבת על מקום אחד.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לקיים את דברינו אלה, ותצליח ברוחניות ובגשמיות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רפג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תשא, ט"ז אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך איך שאתה זוכה ומזכה את הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה — אין לתאר ואין לשער כלל, כי סוף כל סוף לא ישאר מאתנו רק מה שאנחנו זוכים לזכות את אחרים באמונה הקדושה, כי העקר הוא אמונה, אמונה פשוטה להאמין בו יתברך בתמימות ופשיטות, שהוא מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ועל-ידי אמונה זוכים לתקון נפש, רוח ונשמה שפגם, כי באמת עובר על כל אחד ואחד מה שעובר בחייו, שקלקל את מחשבתו ואת דבוריו ואת מעשיו, שזה בחינת נפש, רוח ונשמה, כי הנפש היא העשירה והרוח הוא הדבור, והנשמה היא המחשבה. ועל-כן כשאדם מקלקל את מחשבתו דבורו ומעשיו, פוגם בנפש, רוח ונשמה שלו, ועקר התקון הוא על-ידי שמכניס את עצמו באמונה פשוטה, ומחזק ומעטף את עצמו עם אמונה, הינו שמרגיש תמיד שהוא יתברך מלא כל הארץ כבודו, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ולא עוד אלא שזוכה גם להכניס את זאת בכלל נשמות ישראל, אשר זו המדרגה הכי עליונה, שאדם צריך להגיע אליה בנה העולם, להחזיר דברים אלה גם באחרים, ועל-ידי-זוה יצליח.

ועל-כן ראה, ידידי היקר לי מאד מאד! להכניס את עצמך היטב באמונה הקדושה, ולבקש ולהתחנן אליו יתברך, שיחוס וירחם עליכם, שכבר תהיה לכם דירה משלכם, ואף פעם לא תצאו מיבנאל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ברוחניות ובגשמיות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רפד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תשא, ט"ז אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי נפשי קשורה בנפשך. ועליך לדעת, כי יש לך נשמה גדולה מאד ועל-כן הקלפות מאד מאד מנסים לתפסך בעצבות ובמרירות ובמרה שחורה, ובמחשבות של כפירה ועבודה זרה. ראה וגם ראה, אהובי, ידידי היקר! הנה אתה בוער מאד אליו יתברך, ומיחד יחודים, אשר היא המדרגה הכי עליונה שאדם צריך לזכות לזה בזה העולם, ליחד יחודים קדושים תמיד, ולראות לפני עיניו את שמות הני"ה ברוך הוא וברוך שמו בכל מיני צרופים, ולחדש חדושים נוראים ונפלאים בענין יחודי שמות וכו' וכו'. והנה אתה נופל בנוקבא דתהומא רבה, ומיאש את עצמך לגמרי, ונעשה בכעס וברגז על הקדוש-ברוך-הוא ועל כל נשמות ישראל ועל אנשי שלומנו, עד שאתה נפרד לגמרי וכו' וכו', זה הוא שמסבב עמך הסמ"ך-מ"ם מאד מאד לעכב אותך מחי החיים, ועל-כן ראה לקחת את עצמך בידיך, ותראה מה לפניך, כי יש לך נשמה קדושה מאד מאד מעצם האצילות, וראה להרגיל את עצמך להיות בשמחה, ותצרף את עצמך עם אנשי שלומנו, ואל תחסר לך תפלה אחת: שחרית, מנחה, מעריב, שלא תתפלל עם אנשי

שְׁלוֹמֵנו, כִּי זֶה עֲנֵן גָּדוֹל מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי אַז הוּא
עַת רְצוֹן גָּדוֹל בְּשָׂמַיִם, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר
בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת פְּנֵה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא
פְּנֵה, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל וּבְלִי עֲצוּתוֹ הַקְּדוֹשׁוֹת. הֵן
אֶמֶת שְׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, וְרוֹצֵה לְעַקֵּר אוֹתָנוּ וְכוּ'
וְכוּ', אֲבָל לֹא יוּכַל לָנוּ, כִּי הִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל עוֹלָה עַל הַכֹּל,
וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת,
וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְתִבְקֶשׁ גַּם בְּעַדֵּי,
שֶׁכָּבֵד אֲזָכָה לְצִיאַת מַגְלוֹתֵי, וְלִבּוֹא וְלַגּוֹר אֶתְכֶם בְּיַחַד בְּיַבְנָאֵל.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁבְתָּ בְּבֵית-הַמְּדַרְשׁ דִּיקָא בְּפִנֵּה שְׁלֵף עִם עֲרֻמָּה
שֶׁל סְפָרַיִם: תַּנ"ךְ, מִשְׁנָיוֹת, בְּבָלִי, יְרוּשָׁלַּיִם, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן
עֲרוּף, זֵהר וְתַקּוּנִים וּמְדַרְשִׁים, וְתַלְמֵד מְכַל אֶחָד שְׁעוֹר מְמַשׁ בְּחִיּוֹת
נִפְלְאָה, וְכֵן תַּחְדָּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּעֲצָמְךָ, וְכָךְ תֵּשֵׁב בְּפִנֵּה שְׁלֵף
וְתַלְמֵד, וְאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַנְּחֻת-רוּחַ שְׁגוֹרְמִים
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּשִׁיּוֹשְׁבִים בְּבֵית-הַמְּדַרְשׁ וְלוֹמְדִים, כִּי שָׁם הוּא
מְקוֹם הַשְׁכִּינָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאַשְׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵד בְּבֵית-הַמְּדַרְשׁ, וְאִז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתֵי שְׁאֲנֵי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצִּיַּת אוֹתִי, וְתִזְכָּה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רפה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם תְּמִיּוּשֵׁי לְסִדְרָה כִּי תִשָּׂא, ט"ז אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲזִיחַ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אִם מִצַּד אֶחָד יֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל מְאֹד
 מֵה שְׁקֵרָה בֵּינֵיכֶם, אִךְ מִצַּד שְׁנֵי אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂאֲנִי רוֹאֶה
 אֶת מִכְתָּבְךָ, כִּי סוּף פֶּל סוּף לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וְהַפֶּל הִנֵּה נִסְיוֹן דִּיקָא בְיוֹם הַהֲלָדָת שְׁלֹכֶם, לְשִׁבֵר אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית
 שְׁלֹכֶם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְתַדְעֵי שְׂיֵשׁ עֵינַי הֲרַע גְּדוֹלָה עֲלֵיכֶם, וְעַל-כֵּן
 אֲתֵם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לֹא
 לְרִיב, רַק לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וּבְזֶה תְלוּיָהּ הַצְּלַחְתְּכֶם, וְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַהֲיֶה לָךְ הוֹלְדָה בְּנִקְל.

נָא וְנָא ... הִיָּקְרָה! רְאֵי לַהֲיֹוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְגַם רְאֵי לְשִׂמְחָה
 אֶת בְּעֵלְךָ, וְחִכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אֶמְרוּ (תָּנָא דְבֵי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה, פֶּרֶק ט'):
 אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה הַעוֹשֶׂה אֶת רְצוֹן בְּעֵלָהּ; וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפָכֵר אִךְ פְּעַם לֹא תָבֹאוּ לְיַדֵּי הַפְּאוֹת וְחֲרוּפִין וְגִדּוּפִין
 וְזִלְזוּלִים וּפְכוּחִים וְכוּ' וְכוּ', רַק שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה בֵּינֵיכֶם.

נָא וְנָא רְאֵי לְלַמַּד הַלְכוֹת שְׁבֵת, וְהַיּוֹם יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה סְפָרִים
 הַמְדַבְּרִים בְּנוֹשֵׂא הַלְכוֹת שְׁבֵת, וּבַפֶּרֶט הַסְּפָר "שְׂמִירַת שְׁבֵת
 פְּהַלְכְתָּהּ", שְׂטוֹב מְאֹד שְׂתַקְבְּעֵי לַעֲצֻמָּה שְׁעוֹר בְּזֶה בְּכָל יוֹם וְיוֹם,
 כְּדֵי שְׂתַהֲיֵי בְקִיָּאָה בְּהַלְכוֹת שְׁבֵת, אֲשֶׁר הוּא הִיסוּד בְּטְהֵרַת וּקְדוּשַׁת
 יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא רְאֵי לְמַחַל לְבַעֲלָךְ הַיָּקָר, וּבְיַדֵּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא
 יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְעוֹד תִּזְכּוּ לְרֵאוֹת בָּנִים חַיִּים וְקִנְיָמִים מְצַלְחִים.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רפּו.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵשָׂא, ט"ז אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדּוּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגַדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַי הַטוֹב מִמָּךְ —

אין לתאר ואין לשער כלל, כי נפשי קשורה בנפשך, וזה כמה שאני משתוקק לשמע הטוב ממך, ולא זכיתי עד עכשו, ועל-כן מאד הכנסת שמחה בלבי.

עליך לדעת, כי אחרי שזכית להתחתן, זה כבר ענין אחר לגמרי, כי כל זמן שאדם רוק, הוא ענין אחר לגמרי, וכשמתחתן הוא כבר ענין אחר לגמרי, כשהוא רוק הוא יכול לעשות מה שהוא רוצה, אבל כשמתחתן, אז זוכה לצמצום, שהצמצום הזה דיקא מביא אותו להשגות הכי גדולות, כי אי-אפשר לזכות לשום מדרגה בעולם, כי אם על-ידי הצמצום שהוא בחינת מלכות, ואף שהמציאות מראה ההפך, כי כשאין צמצום הוא עף והולך בין הקרים והגבועות בהפקר וכו' וכו', אבל זה רק דמיון, כי דיקא על-ידי לבוש הצמצום זוכים להשיג את אמתת מציאותו יתברך, ועל-כן ראוי לך לשמח מאד מאד שזכה אותך הקדוש-ברוך-הוא באשה כשרה, ואתה צריך לדון אותה מאד מאד לכף זכות, ורבנו ו"ל הזehיר מאד מאד לכבד וליקר את האשה (עין שיחות-הר"ן, סימן רסג, ורסד); ואמר, שהסמ"ך-מ"ם אורב מאד לקלקל את השלום-בית אצל בני הנעורים, כי הוא רוצה לתפס אותם בפגם-הברית, ועל-כן אתה צריך מאד מאד לכבד וליקר את אשתך, וזה רצון רבנו ו"ל, ולא לעשות אחרת, כי תהלה לאל, וזה אותך הקדוש-ברוך-הוא עם אשה חכמה, אשה פקחית, עם כל המעלות שיש רק, ועל-כן אתה צריך לכבדה מאד מאד, ואתה צריך לשמר מאד לא להכותה, חס-ושלום, כי זו עברה גדולה להכות את בר ישראל, ומכל שכן את אשתו, אשר זה מנהג פותיים וגויים, רחמנא לישזבן, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל היה רק טעות, ולא תחזור על השטות הזו.

עליך לדעת, כי עקר השלמות של האדם היא לכלל את עצמו עם נשמות ישראל, ובנה מראה שאוהב את הקדוש-ברוך-הוא, כי עם ישראל הם בני הקדוש-ברוך-הוא, וכשאוהבים את האב אוהבים את הבנים, וכשאוהבים את הבנים אוהבים את האב, ועל-כן ראה לבוא לבית-הכנסת להתפלל שחרית, מנחה, מעריב, אשר אז הוא

עת רצון גדול בשמים, ותשתדל להיות בשמחה, וילשמח את אנשי שלומנו, ותמצא לעצמך איזה חבר לדבר עמו מדרכי רבנו ז"ל. ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שבאמת תצליח בזה.

נא ונא ראה להיות בשמחה, כי השמחה תוריד ממך את כל הדמיונות, ותזכה לטהרת וקדשת המחשבה, ותמיד תרצה רק את הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, אשר זו המדרגה הכי גדולה, וכן תרגיל את עצמך לצאת בלילה בשדה, ולהתבודד עצמך עמו יתברך, אשר אין עוד דבר גדול מלהתבודד עצמו עם הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ולשער כלל.

ראה לכתב לי בכל פעם מכתב, וממש תחיה אותי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רפז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תשא, ט"ז אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אף ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי מהמחלקת והמריבות שיש לך עם אנשי שלומנו — אין לתאר ואין לשער כלל, כי סוף כל סוף שמו של הקדוש-ברוך-הוא הוא שלום (בבא בתרא י.), ואתה צריך למסור את נפשך שיהיה תמיד שלום בינך ובין אנשי שלומנו, ואפלו שכל אחד ואחד חושב אחרת — מה בכך? כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה כא, סימן ב'): כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות; אסור לך להסתכל על אף אחד, אתה רק צריך להסתכל על עצמך, ואז תצליח דרכך ברוחניות ובגשמיות, כי בזה תלויה ההצלחה — כשאין אדם מסתכל על אחרים כלל, ומרגיל את עצמו לילך על-פי הגלוי שגלה

לְנוּ רַבְּנוּ ו"ל: "אֶחָד הִיָּה אֲבָרְהָם" (יחזקאל לג, כד), שְׁאֲבָרְהָם אָבִינוּ
עָבַד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבַחֲיִנַת 'אֶחָד', שְׁלֹא הִתְבַּלְבַּל עֲצָמוֹ
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם, וְאִם תִּלְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ — אַז תִּפְּלִיחַ.

רָאָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמָךְ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתָמִיד תִּדַע, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵי
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ
מִקְלָלוֹת, אַל תִּקְלַל אֶת אָף אֶחָד, וְאַל תֹּאמַר עַל אָף אֶחָד מִזְמוֹר
ק"ט, אֲלֹא רָאָה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁנֵה הַיְסוֹד וְהַעֲקָר
בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל — לֵהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין
תַּעֲנוּג גְּדוֹל מִזֶּה, כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לֵהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא רָאָה לְהַפִּיץ אֶת אֹרֵךְ רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְאַל תִּתְפַּעַל
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים אִם תִּקַּח לְהַפִּיץ אֶת "אֹרֵךְ
יְבִנְאֵל", כִּי בְּיִבְנְאֵל יֵשׁ אֹרֵךְ גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְהַמְּשִׁיחַ יִתְגַּלֶּה
בְּיִבְנְאֵל דִּיקָא, וְעַל-כֵּן אֹרֵב עֲלֶיךָ הַסְּמ"ךְ-מ"ם מְאֹד מְאֹד שֶׁתַּעֲשֶׂה
מְרִיבוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׁבַעְעוֹלָם לֵהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה אֶחָד עִם הַשְּׂנִי, וְתִדַע
כִּי אֵלוֹ הַעֲבֻרוֹת שְׁלֶךְ, שֶׁתָּמִיד רוֹצִים לְגַקֵּם בְּאַחֲרִים, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה
כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לֵהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ
מִכַּעַס וּמִפִּידוּת, וְתִקְיָם — לֹא תִקַּם וְלֹא תִטּוֹר וְכוּ' וְכוּ', וְשִׁיְהִיָּה לְךָ
כְּבֵר רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה עִם כָּלֵם.

נָא וְנָא שָׁב בַּפְּנֵה שְׁלֶךְ עִם עֲרֻמָּה שֶׁל סְפָרִים: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה,
גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ, וְתִלְמַד לַעֲצָמְךָ בְּחִיּוֹת
נִפְלְאוֹת, וְאַל תִּבְלַבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה, וְאַז תִּרְגִּישׁ עֲרֻבוֹת
נְעִימוֹת יְדִידוֹת חֵיוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִלְמוּד
הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְאֵין עוֹד טוֹב מִדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר מִי שְׁאֵינוֹ
מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל, כִּי הַעוֹלָם הַזֶּה מִטְעָה אֶת הָאָדָם מְאֹד מְאֹד,
וְרַבְּנוּ ו"ל הַזֶּהִירְנוּ עַל זֶה מְאֹד.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּשְׁמַע בְּקוֹלִי וְתַצִּיחַ אוֹתִי,
וְאַז תִּפְּלִיחַ דְּרַכְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רפח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תשא, ט"ז אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ואיך שאתם מסתדרים.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתשארו לגור ביבנאל, כי ניקא כאן ביבנאל תזכי לבן זכר, ותזכי לכל מיני נעם וערכות בחייה.

נא ונא ראי לכבוד מאד את בעלך, פי איזוהי אשה כשרה? העושית רצון בעלה (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'), ותשתדלו לגור ביחד באהבה אחנה ורעות, ותעזרי לבעלך שייכל ללמד תורה.

הכפל הדבר, תתעקשי בכל מיני עקשנות להשאר ביבנאל, ואז תצליחי בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שכבר תזכי לבשר לי בקרוב בשורות טובות. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רפט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תשא, ט"ז אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד להיות תמיד בשמחה, פי השמחה היא היסוד והעקר בדעת רבנו ו"ל, ומי ששמח תמיד — הוא מצליח תמיד, ועל-כן תשתדל להיות תמיד בשמחה, ותתפלל ערב ובקר וצהרים, שחרית, מנחה, מעריב, עם אנשי שלומנו

היקרים, כי תפלה בצבור עולה על הכל, ובזכות תפלה בצבור תזכה שיתבטלו ממך כל הדינים, ואם היו בני-אדם יודעים את מעלת התפלה בצבור, היו מוסרים את נפשם על זה, וצריכים לבקש בכל יום ממנו יתברך, שזוכה להתפלל בצבור דיקא.

נא ונא ראה לבוא ללמד בבית-הכנסת, כי מי שזוכה ללמד תורה בבית-הכנסת, אזי מתרחב לו בגשמיות וברוחניות, אשרי מי שלומד תורה בבית-הכנסת, ואז טוב לו כל הימים.

ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך בלשון שאתה רגיל בה, ותספר לפניו יתברך את כל לבך, כי באמת זה ענין התבודדות, שאדם צריך להרגיל את עצמו לדבר אליו יתברך בתמימות ובפשיטות כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ועל-ידי-זה נכלל בעצמותו ובמהותו יתברך, ואשרי מי שדבוק בתי התיים בו יתברך, ואל מדרגה זו יכולים לבוא רק על-ידי רבוי תפלה ובקשה, שמדברים הרבה עמו יתברך, ואת זה רוצה רבנו ז"ל להכניס בנו.

ראה לקבץ לעצמך ללמד בכל יום פרשה חמש ורש"י, באפן שתסיים בכל שבוע את פרשת השבוע: שנים, מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, וכן ראה לגרס בהלכות של ר'בן איש חי.

ראה ללמד הרבה משניות, שתאמר פרק אחר פרק, שזה מוצף את הגפוש ומטהרה מכל מיני חלדה.

נא ונא ראה לצרף את עצמך בשעורים של הרב ... ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רצ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תשא, ט"ז אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַפְדִּיּוֹן, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנוּזָה לַעֲשׂוֹת בְּכָל יוֹם פְּדִיּוֹן, עַד שֶׁתּוֹזְכָה לְמִצְאָת בַּת זוּגָד מִן הַשָּׁמַיִם.

רְאֵה לַעֲבֹד אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, הֵינּוּ שְׁתַּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ — נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל לְמַעַלָּה, וְכֵן חֵם גְּבוּהַ יִתְהַפֵּף, הֵינּוּ כְּשִׁיכְמָרוּ רַחֲמָיו יִתְבַּרֵךְ תִּתְהַפֵּף מִדַּת הַדִּין לְרַחֲמִים, וְתּוֹזְכָה לְמִצְאָת בַּת זוּגָד.

תִּשְׂאָר בְּיַבְנָאֵל, וְתִתְפַּלֵּל לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּל מִשְׁפַּחְתְּךָ יִבּוֹאוּ לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, שֶׁתְּהִיָּה שֵׁם "עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמֵּלֶה.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל מַעְלַתְךָ בַּשָּׁמַיִם בְּזֶה שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּקְרוֹב רַחוּקִים, וְאֵתָה עוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, כִּי זוּהִי סִגְלָה וְתִקּוֹן גְּדוֹל לַפְּגָם-הַבְּרִית, כִּי מִי שֶׁפָּגַם בַּפְּגָם-הַבְּרִית בְּפֶרֶט בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, עֶקֶר הַתִּקּוֹן שְׁלוֹ הוּא שִׁילְךָ לְהַפִּיץ. וְעַל-כֵּן מִצְוֶה גְדוֹלָה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל מְקוֹם, וּבְפֶרֶט בְּמְקוֹמוֹת צְבוּרִיִּים, כְּמוֹ: תַּחֲנֹת אוֹטוֹבוּסִים לְמֵלֵא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם הַסְּפָרִים הַקְדוֹשִׁים, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

תַּעֲזוֹב כְּבָר אֶת הַכֹּל, וְאֵין אֵתָה צְרִיף לְנִסְעַ נְסִיעוֹת רַק לְהַפְצָה, וְכִכָּה תִשָּׁב בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְתִלְמַד הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת וּגְמָרָא וְשִׁלְחָן צְרוּף, זֶהר וְתִקּוּנִים, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה זֶה הַיִּסוּד וְהָעֶקֶר בְּדַעַת רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁנוּזָה לְשִׂמְחַת תְּמִידָה, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָפֵא לְנִצּוּחַ נְצָחִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רצא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ז אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנֹכַח קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּגְדַל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בִּיצָה כ"ט): גִּזְלֵנוּ וְאֵינוּ יוֹדְעֵי מִמֵּי
גִּזְלֵנוּ — יַעֲשֶׂה בָּהֶם צָרְכֵי רַבִּים; וְעַל־כֵּן אֶתְּךָ צָרִיךְ לַעֲסֹק הַרְבֵּה
בְּעֵסֶק הַרְבִּים, אִם אֶתְּךָ יְכוּל לְנַקוּת אֶת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ אוֹ לַעֲשׂוֹת תּוֹרָה
לְאֵלוֹ הַלּוֹמְדִים בְּכוּלָּל, אוֹ שְׂמוּשׁ אַחֵר מְשֻׁהוּ לְצַרְף הַרְבִּים — מֵה
טוֹב וּמֵה זָעִים, כִּי זֶה תִּקּוֹן לְגִנְבָה וְלְגִזְלָה, וּבִפְרָט אִם תִּזְכֶּה לְהַפְיִץ
אֶת הַקְּנִטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּכֹל
הָעוֹלָם כָּלוּ, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי זֶה תִּקּוֹן גָּמוּר לְגִזְלָה, וּבּוֹדָאֵי
צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מְאֹד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁלֵא יִהְיֶה אֶצְלָנוּ אֵף פַּעַם
כְּסָפֵי גִזְלָה, כִּי מִי שֶׁמְתִיר לְעֶצְמוֹ לַגַּע בְּדַבְרֵים שֶׁל אַחֲרִים, פּוֹתַח
לוֹ פְּתַח לְכֹל הַרְעוֹת שֶׁבָּעוֹלָם, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת,
אוֹת גִּנְבָה וּגְזֵלָה, סִימָן א'): מִי שֶׁנִּפְתָּח לְבוֹ לְגִזְלֵנוּ, וּכְיִין שֶׁהִתִּיר לְעֶצְמוֹ
גִּזְלֹת חֲבֵרוֹ, הָרִי הוּא מוֹכֵן לְכֹל חֲטָא וְעוֹן. וְאֵין תִּקְנָה לְהִסְרִיחַ
מִדְרָכּוֹ הַרְעָה; וְעַל־כֵּן צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד,
שְׁלֵא יִהְיֶה אֶצְלוֹ שׁוֹם כְּסָפֵי גִזְלָה, וְעַקֵּר הַתִּקּוֹן לְגִזְלָה, הוּא לַעֲסֹק
בְּצָרְכֵי הַרְבִּים, וּבִזְכוּת זֶה הַכֹּל יִתְקַן.

רְאֵה לוֹמַר בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוּת, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר,
וּתְתַפְלֵל לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה, שְׁאֲזָכָה גַם־כֵּן כָּבֹד
לְתִקּוֹן אֲמִתִּי וְנִצְחִי, וּבִזְכוּת זֶה גַם לָךְ יִהְיֶה טוֹב.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחַ מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ בְּכֹל מִינֵי אִפְנִים שֶׁבָּעוֹלָם,
כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו'): אֲשֶׁה בְּעֵלָה מְשֻׁמָּחָה;

אֲשֶׁר י"ח רצב בְּנַחַל קַעַז

וְעַל-כֵּן רָאָה לְשַׁמַּח מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הִיא מְאֹד יָקָרָה, נִשְׁמָה טְהוֹרָה, וּבְזִכּוֹת זֶה הִכַּל יִשְׁתַּנָּה לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רצב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ז אָדָר א' הַתְּשַׁנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתֶּם חֲקוּקִים מְאֹד מְאֹד בְּפִנְיָיִם
לְכַבִּי כָּל הַיָּמִים.

רְאֵי לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וְתִשְׁתַּדְּלִי לִילֶךְ בֵּין נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשַׁעֲוִירִים שְׁלֵהֶן, וְגַם אַתָּה
תַּתְּנִי פַעַם הַרְצָאָה, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵי לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַף אַחֵד, רַק לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּחַי הַחַיִּים
בו יִתְבָּרַךְ, וְאֵז טוֹב לְךָ לְנִצָּח, וְאַתָּה צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד שְׁמִיחָה
וּמְאֲשֶׁרֶת, שְׂאֵת זוֹכָה לְגוֹר בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר שְׁבָקָרוֹב תִּהְיֶה לָכֶם הַדִּירָה שְׁלָכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר
בְּשַׁכְנוֹת וּבְשַׁכִּירוֹת, רַק בְּדִירָה שְׁלָכֶם, וְזֶה תְלוּי כְּפִי רְבוּי הַתְּפִלָּה
וְהַבְקָשָׁה שֶׁתִּתְפַּלְלוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוֹבָה
תְּפִלָּה וּבְקָשָׁה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה הַמִּתְפַּלֶּלֶת תְּמִיד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ.
וְתַדְעִי, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנְּשִׁימ, וְעַל-כֵּן
תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ בְּוַדַּאי לֹא יַעֲזֹב
אַתֶּכֶם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רצג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תשא, ט"ז אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, ובפרט הדיו"ח שאתה כותב לי מה קורה בשיבה של הועד, זה נותן לי חיות, כי תהלה לאל, אני רואה שאתם נעשים קהלה מאחדת, יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שתמיד תהיה בינינו אהבה, אחוה ורעות ושלום, ושלא יהיה שום חלישות הדעת ובלבולים בינו, אז דיקא נצליח לעלות מעלה מעלה, כי בזה תלויה כל הצלחתנו — כפי שנחזיק את עצמנו ביחד, ותדע שהסמ"ך־מ"ם אורב על זה מאד מאד, שלא נחזיק את עצמנו ביחד, כי הוא מאד מפחד אם אנשי שלומנו יחזיקו את עצמם ביחד, על־ידי־זה הוא יתבטל, כי עקר כחו של הסמ"ך־מ"ם הוא רק ה'פרד ומשל', ולכן אנחנו צריכים למסר את נפשנו לא לתן לו את ההודמנות הזו, אדרבה, אנחנו צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם, שיהיה רק שלום ואהבה, אחוה ורעות בין אנשי שלומנו.

אצל אנשי שלומנו היו אומרים לזה המעיר הערות ונכנס בתחומו של חברו להוכיחו וליסרו שלא פהגן: "אנא אני מבקש ממך, אל נא תתקן אתה את יצרי הרע, הניחהו נא בשבילי, ועלי הטל לתקנו ולבטלו ולא עליך" ולכל אחד ואחד יש לו את היצר הרע שלו, ועל־כן אבקש אותך אל תתקן את היצר הרע שלי, תתקן את היצר הרע שלך ואני אמתקן את היצר הרע שלי; ודבר זה אתה צריך להחזיר בין אנשי שלומנו, ובאפן הזה אף פעם לא תהיה מחלקת ומריבות ביניהם.

ראוי לנו לשמח כל־כף על שאנו זוכים לדעת מרבנו ו"ל, ועל שאנו זוכים להקים עיר על שם רבנו ו"ל, אף שהסמ"ך־מ"ם אורב עלינו מאד מאד, עם כל זאת זו שמחתנו וזו תקותנו, סוף כל סוף

אֲשֶׁר י"ח רצד בנחל קעט

נַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה תְּלִמּוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת וְכוּלָּל לְאַבְרָכִים וְיִשְׁיבָה לְבַחֲוָרִים, מִמָּשׁ תִּהְיֶה חַיִּית בְּיַבְנָאֵל.

רְאֵה לְשִׁמְח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה 1:): אִשָּׁה בַעֲלָהּ מְשֻׁמָּחָה; וּבְזִכּוֹת הַשְּׁמֻחָה תִּזְכֶּה שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה לְךָ תַּמִּיד בְּבֵית שְׁמֻחָה, וְהִילָדִים יִהְיוּ בְרִיאִים.

גַּם רְאֵה לְשִׁמְח אֶת הָאֵמָא שְׁלֶךְ, כִּי מַעֲלַת כְּבוֹד אִם — אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר פָּלֵל, וְהָאֵמָא שְׁלֶךְ פְּכָר סְבָלָה מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן רְאֵה לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וְתַמִּיד יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים.

רְאֵה לְתַת בְּכָל יוֹם מַשְׁהוּ עַל פְּדִיוֹן, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רצד.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ז אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַחֲזִיקִי אֶת עֲצָמְךָ בְּיַחַד עִם גִּשּׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִדְבְּרִי עַל לְבֹן דְּבוּרֵי חֻזִּיק וְאַהֲבָה, שִׁיְהִיָּה תַּמִּיד שְׁמֻחוֹת בִּיגִיחֵן, וְתִשְׁתַּדְּלֵנָה בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהַתְקַבֵּץ פַּעַם בְּשַׁבּוּעַ עַל-כָּל-פְּנִים, וְאִם אֶפְשָׁר שְׁתֵּי פַעֲמִים, וְכָל אַחַת תִּדְבֹר וְתַעֲזֹר לְשִׁנְיָה, וְתַחֲזִיקֵנָה אֶת עֲצָמְכֵן בְּיַחַד, כִּי הַסְּמִיךְ-מִים אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד, שְׁלֵא נַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וּבְזֶה נִצְלִיחַ — כְּשֶׁנַּחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וּבְפִרְט הַנְּשִׁים, שִׁישׁ לְהֵן כַּחוֹת גְּדוּלִים, צְרִיכוֹת לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵן בְּיַחַד.

הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמַע תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי

מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי — בין בגשמיות ובין ברוחניות,
ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רצה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת־קדש לסדר פי תשא, י"ז אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי הַיָּקָר לִי
מָאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כָּלֵל, בפֶּרֶט שְׂאֵתָה זוֹכָה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמֶךָ
וְלְחֻזֵק אַחֲרַיִם, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל מִינֵי צְרוּת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְאֲשֶׁרֵי
מִי שְׂזוֹכָה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמוֹ וְזוֹכָה לְחֻזֵק אֶת אַחֲרַיִם. וְזוֹ הַמְּצוּה הַכִּי
גְּדוֹלָה בְּדוֹר הַזֶּה — לְחֻזֵק יְהוּדִים אַחֲרַיִם, וּבִפְרֵט בְּנֵי הַנְּעוּרִים.
וְזָכוּר תִּזְכָּר מֵה שֶׁעָבַר עָלֶיךָ, וְאִיךָ שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁחֻזְקוֹ אוֹתָךְ,
הִזָּה לְךָ לְמִים קְרִים עַל נֶפֶשׁ עֲנִיָּה, וְעַל־כֵּן רָאֵה לְחֻזֵק אֶת בְּנֵי
הַנְּעוּרִים, וְלִהְיֶהדִיר בָּהֶם אֶת עֲנִיָּן לְמוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, כִּי חָבֵל
עַל יָמֵי הַנְּעוּרִים שֶׁיִּלְכוּ בְּהֶבֶל וְרִיק, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, אִיךָ שֶׁיָּמֵי חֲיֵינוּ
הֵם הֶבֶל וְרִיק, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְעוֹד מְעַט נִצָּא מִכָּאֵן, וְעַל־כֵּן חָבֵל
חָבֵל אִם לֹא נַחְדִּיר בְּבְנֵי הַנְּעוּרִים אֶת לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבִפְרֵט
לְמוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת בְּכָל יוֹם וּפְרָשָׁה, חֲמֵשׁ וְרִש"י וְהַתְרַגּוּם,
וְכֵן לְמוֹד שֶׁלְחַן עֲרוּךְ.

אני מקווה להקדוש־ברוך־הוא, שתזכה לעבור לגור ביבנאל
"עיר פרסלב", ונזכה לפתח ישיבה קטנה, וילמדו שם בהתמדה
רבה על־פי דרכי רבנו ז"ל.

נא ונא ראה לעשות קביעות לעצמך לדבר עמו יתברך, אֲשֶׁר

אָשֶׁר י"ח רצו בנחל קפא

הדבור עמו יתברך הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ולשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רצו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדוש לסדר פי תשא, י"ז אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים.

מאד מאד שמחתי לשמע, שאתה זוכה לעשות סעדה בכ"א אדר, שאז הוא יום ההלולא קדישא של רבנו איש האלקים רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע, וראוי לך לקרא לכמה מאנשי שלומנו, כי היום הזה הוא יום מסגל מאד מאד, ומאיר בכל העולמות, כי הרבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע היה חדוש שבחדושים, וראוי לנו לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, ששלח נשמה קדושה כזו לעולם. ורבנו ז"ל גלה לנו, שהוא אחד מהשמונה זקנים, שספר בספורי-מעשיות, מעשה י"ג מהז' בעטלירס.

ראה לחזק את עצמך לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, ואל תתביש משום בריה שבעולם, ותפיץ את אור רבנו ז"ל במסירות נפש הכי גדולה, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך.

ראה לשמר את עצמך מאד מאד מכעס, כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סח), כי הכעס גורם לאדם עניות. ואם היו בני-אדם יודעים דבר זה, היו מאד מאד נשמרים מכעס וקפידות.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלָל בְּעֶדְךָ, שְׂתוֹזֵכָה לְהַתְּעֵלוֹת בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ,
וְתִהְיֶה דְבוּק תָּמִיד בּוֹ יְתַבְּרֶךְ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח רצז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלוֹתֵי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ אַתָּה זוֹכֵה וּמוֹזֵכָה אֶת הַרְּבִים בְּהַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה,
וּבִפְרֹט שְׂאֵתָה מְסֻתוֹבֵב בְּמֵאָה שְׁעָרִים, וּמִמְּלֵא שָׁם עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ
ז"ל — אֵינִי לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי בְּאֵמֶת שָׁם גָּרִים יְהוּדִים יִרְאִים
וּשְׁלָמִים, אֲבָל עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעוֹבֵר, וְצָרִיכִים לְהַכְנִיֵס בְּהֶם אֶת
דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא הַתְּחִזְקוֹת אֲמִתִּית, לְהֵיוֹת דְּבוּקִים בְּחֵי הַחַיִּים
בּוֹ יְתַבְּרֶךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשָׁמֹר אֶת עֲצֻמְךָ מִחֻבוֹת, וְאֵל תִּהְיֶה חֲכָם בְּעֵינֶיךָ,
וּכְבֹר תַּעֲזֹב אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת שְׁלֶךְ, וְתִתְחִיל לְשָׁלֵם אֶת הַחֻבוֹת שְׁלֶךְ,
וְכָךְ תִּפְטֹר אַחַת וּלְתַמִּיד מִהַחֻבוֹת, וּכְבֹר לְמִדְּתִי אוֹתְךָ אֵיךְ
מְשַׁלְּמִים חֻבוֹת, נוֹתְנִים לְכָל אֶחָד מִשֶּׁהוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה לְאֵט לְאֵט
מְשַׁלְּמִים אַחֲרֶיךָ אֶת כָּל הַחֻבוֹת, כִּי אֵי-אֶפְשָׁר בְּבֵת אַחַת, הַעֲקֹר
קֹדֶם צָרִיכִים לְשָׁלֵם אֶת הַחֻבוֹת הַיְכָן שֵׁישׁ הַרְּבִה רַבִּית וְכוּ' וְכוּ',
כִּי חָבֵל מְאֹד עַל מְמוֹן יִשְׂרָאֵל, בְּפֹרֵט שֵׁישׁ עֲרָבִים שְׁצָרִיכִים אַחֲרֶיךָ
לְשָׁלֵם, וְאֵם לֹא — מְכַנְיָסִים אוֹתָם בְּבֵית-סֵהָר, וְזוֹ לֹא חֲכָמָה וְכוּ'
וְכוּ', חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, לְהַפִּיל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן רְאֵה
לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְשָׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבוֹת, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים
שְׂעִישֵׁה עִמֶּךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹאֶה, שְׂאֵדָם
בְּאֵמֶת חֲפֵץ לְצֵאת מִהַחֻבוֹת, אֵז מוֹצִיאֹ מִהַחֻבוֹת. וְהַכֵּל תְּלוּי כְּפִי

רצון האדם, ובאתערותא דלתתא אתער לעלא, כשאדם מתעורר בזה העולם לשלם את חובותיו, על-ידי-זה גם הקדוש-ברוך-הוא משפיע עליו שפע גדול. ותדע כי החובות באים לאדם רק מחמת חטאים ועוונות, ועל-כן כשמשלמים את החובות בגשמיות, משלמים גם ברוחניות וכשמשלמים ברוחניות, משלמים גם בגשמיות, וזה עקר התשובה, שצריכים לשלם את החובות של הקדוש-ברוך-הוא שאנו חייבים עליו, שחטאנו, עוינו ופשענו, ועל-ידי שנוזה באמת לחזור בתשובה, על-ידי-זה יהיה לנו לשלם את כל החובות.

נא ונא תעשה כל מיני פעולות שבעולם לקבע עתים לתורה חק ולא יעבר, וכן תתבודד עצמך בכל יום עמו יתברך.

ראה להחזיק בלמוד מסכת תענית, ותסימה מאה ואחת פעמים, פעם אחר פעם, והיא סגלה נוראה ונפלאה מאד במקום תענית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רחצ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת-קדש לסדר כי תשא, י"ז אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, ואין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאתה מפיץ את אור רבנו ז"ל, ורק בזכות זה יהיה לך, בעזרתו יתברך, ילדים, כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקושי-מוהר"ן, חלק א', סימן ג): בזה שמקרבים רחוקים אליו יתברך, על-ידי-זה נשלם הדעת, וכשנשלם הדעת — זוכים להולדה; ועל-כן סגלה להולדה

קפד אשר י"ח רצט - י"ח ש בנחל

היא על-ידי שמקרבים בני-אדם אל הקדוש-ברוך-הוא. ולכן ראה למסור את נפשו על נקדה זו, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותה ותצליח דרכה.

ראה להיות בשמחה, ותשמח את אשתך, ותכבדה מאד מאד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שישמעו כָּכָר בביתך קול שמחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח רצט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת-קדש לסדר פי תשא, י"ז אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע, איך את עושה בכל ראש-חדש סעדת ראש חודש לנשות אנשי שלומנו, ובכוח הסעדת ראש-חדש תזכי לבנים זכרים, ותרוי רב נחת מהם.

נא ונא ראי להיות בשמחה, כי השמחה היא סגולה להולדה, וכל מה שאדם שמח ביותר, נתרחב מחו ודעתו, וכשנותרחב מחו ודעתו, על-ידי-זוה זוכה להולדה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכי להפקד בזרע של קימא, ותבשרי לי בקרוב בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח ש.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת-קדש לסדר פי תשא, י"ז אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

אָשֶׁר י"ח שא בנחל קפה

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמָךְ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאָסוּר לִפְלֹ בְדַעְתּוֹ מִשּׁוּם דְּבַר, וְתִשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר עִם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כִּי בְּאַמֶּת אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְהִנֵּה יֵשׁ לָךְ גִּשְׁמָה קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, שְׂמַעְתִּי אֶת הַדְּבוּרִים שְׁלָךְ, וְהֵם דְּבוּרִים כְּמוֹ צְדִיק גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה לְדַבֵּר עִם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֵל יִהְיֶה נֶקֶל בְּעֵינֶיךָ הַדְּבוּרִים שְׂאֵתָה מְדַבֵּר עִמָּהֶם, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמַדְבְּרִים עִם אַחֲרִים, פּוֹעֲלִים מְאֹד מְאֹד. עַל-כֵּן רְאֵה לְדַבֵּר עִם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַתְּחִיבּוֹת וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְתִקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאַמֶּת תִּהְיֶה זּוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הַרְבִּים, וּבְזָכוֹת זֶה יִשְׁפַע עֲלֶיךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, כִּי יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת עֲצוּמִים, וְעַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע-עוֹלָם לְדַבֵּר עִם אַחֲרִים דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, אֲשֶׁר זֶה הִנֵּה יִסוּד גְּדוֹל אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל. וְרַבְּנוּ ז"ל רְצָה מְאֹד מְאֹד שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ יִסְעוּ נְסִיעוֹת, וְיִדְבְּרוּ עִם אַחֲרִים, וּפְהָ אֵתָה לֹא צָרִיךְ לְנִסֵּעַ נְסִיעוֹת, אֲדַרְבָּה, אֵתָה יְכוֹל לְדַבֵּר עִם כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֵתָה יְכוֹל לַעֲשׂוֹת מִהַפְּכָה פֹה בִּיבְנָאֵל, אִם תְּדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׂתַצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ, וְתִזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת פִּי תְּשֵׂא, י"ז אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

ראי לחזק את עצמך ביותר ביותר להחדיר בנשות אנשי
 שלומנו שלום ואהבה ותחזקי אותם, פי אנחנו מצויים במקום
 חילוני ואשר הדתיות צריכות התחזקות עצומה לבל נתערב,
 חס־ושלום, ולא ללמד ממעשיהם חס־ושלום, אדרבה, עלינו
 להחדיר אמונה פשוטה גם בכל הנשים החלוניות, ובפרט את,
 שזכה אותך הקדוש־ברוך־הוא בזה שאת בלנית, ראוי לך לדבר עם
 כל הנשים מענייני אמונה והשגחה פרטית, ואת גדל השכר על זה
 אי־אפשר לתאר ולשער כלל, כי אצלו יתברך מאד מאד יקר מי
 שמקרב יהודים אל הקדוש־ברוך־הוא. ועל־כן ראי למסור את נפשך
 על דבר זה, ואז תראי נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש־ברוך־הוא,
 שסוף כל סוף תפנסו לתוך הבית שלכם, ויהיה לכם רק טוב בחיים.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת־קדש לסדר כי תשא, י"ז אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

זה זמן רב שלא קבלתי מכתב מך, ואני מאד מאד משתוקק
 אל המכתבים שלך.

ראה לזרו את עצמך לדבר עמו יתברך, וכן תתמיד בלמוד
 תורה הקדושה, אשר אין לך עוד טוב מזה, פי למוד התורה
 הקדושה מזככת ומטהרת ומרככת את נפש האדם, ואשרי מי שזוכה
 להתמיד בלמוד התורה הקדושה.

נא ונא תשתדל שבית־המדרש יהיה תמיד נקי, ובמקום נקי —
 שם הוא השראת השכינה.

מה אמר לך, ידידי הנקר! אני משתוקק מאד מאד, שתקבץ
 עוד פעם את כל הילדים בעת התפלה, שישבו במקום אחד, ויענו
 ביחד קדושה וברכה, ויגידו "אמן יהא שמה רבה" בקול גדול, ולתת

אֲשֶׁר י"ח שג — י"ח דש בנחל קפז

לָהֶם מִמְתַּקִּים עַל חֲשֹׁבוֹנֵי בַמַּכְלֶת, וְאֵת גְּדֹל הַזְּכוּת הַזֹּאת לְזִכּוֹת אֶת
נַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שֵׁיאֲמָרוּ בְּיַחַד "אֲמֵן" בְּקוֹל גְּדוֹל — אֵין לְתֹאֵר
וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְהַזְּכוּת הַזֹּאת תַּעֲלֶה עַל זְכוּתָהּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בּוֹ יְתַבְרַךְ, אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ, וְאֵין בַּלְעֲדָיו יְתַבְרַךְ כָּלֵל, וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַכְנִיס
בְּעֲצָמוֹ אֶת אוֹר זֵיו שְׂכִינַת עֵזוֹ יְתַבְרַךְ, שְׂאֵז זוֹכָה לְיִשׁוּב הַדַּעַת
אֲמִתִּי וְנִצְחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

רְאֵי לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתַחֲזָקֵי נָשִׁים
אֲחֵרוֹת, כִּי זוֹהֵי סִגְלָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ — כְּשִׁזּוֹכִים לְחֻזַּק אֶת
אֲחֵרִים, וְעַל־כֵּן אֵף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר כָּל מֵינֵי סִפְקוֹת
וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּקְחֵי אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיָךְ,
וְתַשְׁתַּדְּלֵי לְדַבֵּר דְּבַרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית עִם נָשִׁים אֲחֵרוֹת,
וְעַל־יַד־יָדָה תַּהֲיֶיהָ גַם לָךְ הַתַּחֲזָקוֹת, וְתוֹפִי לְחֻזַּק נָשִׁים אֲחֵרוֹת,
וּבְזִכּוֹת זֶה תוֹפִי לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח דש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּאִתִּי לְאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּת "מְזֵל טוֹב" עַל נִשְׁוֹאֵי בְּנֶךָ ... שְׂיַחֲיָהּ,

קפח אשר י"ח שה בנחל

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לראות ממנו רב נחת דקדושה וכן מפל יוצאי חלציה, ותהיה לך פרנסה בשפע.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבועולם, על אף שאני יודע מה שעבר עליכם — עגמת נפש וחלישות הדעת, מה שגורם לכם הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, עם כל זאת שזה יהיה לכפרת עוונות, ומעששו שכבר יהיה לכם רק טוב בחיכם.

העקר ראה לחזק את עצמך עם אשתך, והקדוש-ברוך-הוא ישפיע עליכם שפע דקדושה, ואל תסגרו, חסו-ושלום, את החנות, פי עוד הכל יתהפך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תשא, י"ז אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

באתי לאחל לך ברכת "מזל-טוב" על נשואי בתך, ועל אף שאני יודע את גדל הצער והעגמת נפש שעבר עליכם, עם כל זאת שיהיה כבר לכפרת עוונות, וזכרו מאד מה שעשה לכם הסמ"ך-מ"ם, כֹּאשֶׁר יבוא היום, שתהיה לו מפלה גדולה על שמצער כל-כף אותנו בכל דבר אשר נוגע ליהדות, ועומד לארץ ולרחב ומונע ומעכב, ועל-כן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבועולם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה לך פרנסה ברוח ובשפע גדול, ולא תצטרך לבריות, ותהיה לך תמיד עבודה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שו.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מַצְטַעֵר מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבִגְשָׁמִיּוֹת.

רְאֵה לִהְיוֹת קְבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, כִּי בִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן יט): אֲפֹלוּ אוֹתָם הַנְּשָׁמוֹת שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מָה שֶׁעוֹבֵר, וְעַדִּין הֵם נִכְשָׁלִים בְּעִבְרוֹת חַמּוּרוֹת, אִם יַעֲשׂוּ לְעִצְמָם חֶק קְבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּךְ וְכָךְ, כַּח הַתּוֹרָה יוֹצִיא אוֹתָם מִהַבֶּץ שֶׁנִּפְלוּ לָזָה, וּמִקַּבֵּל אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֲשֶׁר כָּךְ וְכָךְ הוּא לַמּוֹד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְעַל־כֵּן רְאֵה לִהְיוֹת קְבוּעַ בְּכָל יוֹם לִזְמַר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְהִיא סִגְלָה גְדוֹלָה לַהֲרוֹג אֶת הַיֶּצֶר הָרַע מִן הָאָדָם.

נָא וְנָא רְאֵה לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים, כִּי זְכוֹת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וּמִי שֶׁחָטָא וְיוֹדַע שֶׁפָּגַם, הוּא צָרִיךְ לַעֲסֹק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי הוּא תִקְוֵן נוֹרָא מְאֹד מְאֹד לְקַרֵּב בְּגַי־אָדָם לַעֲבוֹדַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, וּבִכְפָּרְט מִי שֶׁנִּכְשָׁל בַּפָּגַם־הַבְּרִית תְּאֵוֹת נְאוּף וְכוּ' וְכוּ', עָלָיו לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁזֶּה כָּל הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, לְהַחֲדִיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֱמוּנָה פְּשוּטָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִצְלִיחַ דְּרָכוֹ.

הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּצְלִיחַ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבִגְשָׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, שְׂאֵתָה זוֹכָה לְלַמֵּד בְּכוֹלֵל, וְתִקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ וְשִׁלְחוֹן עֲרוּף עִם חֲבֵרוֹתָא דִּיקָא, כִּי מָה שְׁלוֹמֵי־דִּים עִם חֵבֵר, זוֹכְרִים יוֹתֵר. וְעַל־כֵּן רְאֵה לְלַמֵּד עִם חֲבֵרִים, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַהַיְתֶה לָךְ נַחַת מִכָּל יַלְדֵיךָ, וְלֹא־שָׁתַף תַּהְיֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָה מְאֹד גָּדְלָה שְׂמִחָתִי, שְׁיִשׁ לָךְ כְּבָר הַמִּפְתַּח שֶׁל הַדִּירָה לְהַכְנִס בָּהּ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַכַּנֵּס כְּבָר לְתוֹךְ הַדִּירָה שְׁלָךְ, וַיְהִיָּה בֵּיתְךָ בֵּית וַעֲד לְחֻכְמִים, וְתוֹכָה לְהַכְנִיס אוֹרְחִים תְּלִמִּידֵי חֻכְמִים, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

גַּא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְתִדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהוָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְתִחַדִּיר אֶת הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל חֲבָרִיךָ בְּכַרְמִיאֵל וּבְקַרְנֵת אֶתָּא וְכָל הַיְדִידִים וְהַקְּרוּבִים שְׁלָךְ תִּדְבֵּר עִמָּהֶם רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְתִחַזַּק אוֹתָם, וְתִדַּע אֲשֶׁר זֶה הַמִּצְוָה הַכִּי

גדולה לחזק את נשמות ישראל, כי אצלו יתברך מאד מאד יקר בשזוכים לחזק את נשמות ישראל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שתצליח דרכך בין בגשמי ובין ברוחני, ויאיר עליך אורו הגנוז, ונזכה לשמע רק בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר כי תשא, י"ז אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח עם הנקודות טובות שאתה זוכה לחטף בכל יום.

ראה לשמר את עצמך מפעם ורציחה שבא על-ידי פגם הברית הוצאת זרע לבטלה, וכן אל תכה את ילדיך אלא רחם עליהם, ומפל שפן וכל שפן שתרחם על אשתך, ואל תלך עמה באכזריות חס-ושלום, כי אפלו לחיות וכלבים וחתולים אסור להתאכזר, ומפל שפן לאשה ולילדים, ולכן ראה לשוב בתשובה שלמה על פגם הברית הוצאת זרע לבטלה, ועל-ידי-זה יחבטל ממך הפעם והרציחה שנכנס בך.

נא ונא ראה לחזק את עצמך עם הנקודות טובות, ובפרט להיתחזק באמירת ח"י פרקים משניות, שזה תקון גמור לפגם-הברית, ואף שעדין מתגבר עליך יצרך מאד מאד, עם כל זאת אתה צריך לעשות כל מיני פעולות שבעולם, שלבל יחסר לך יום אחד מבלי למוד ח"י פרקים משניות, ובזכות זה תזכה לצאת מהרע שגולפת בך, ותזכה להמשיך על עצמך אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו.

רָאָה לְשֹׁמֵעַ כְּלִי זָמַר בְּכָל יוֹם, וְזוֹ רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין
בְּרוּחָנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שי

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה עֲכָשׁוּ פְּזִיז, עֲשִׂיתָ
כְּבָר טְעוֹת גְּדוֹלָה וְנִפְלְאוֹת לְבוֹר וְכוּ', אֵל תַּעֲשֶׂה טְעוֹת יוֹתֵר חֲמוּרָה
וְתַפֵּל לְבוֹר יוֹתֵר עֲמֵק וְכוּ'. עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הָעוֹרֵף-דִּין לֹא יִחְזִיר
לָךְ אֶת הַכֶּסֶף, וְאִם אֶתָּה יוֹצֵא מִהַדִּירָה, אֶתָּה אֲבוּד לְגַמְרֵי בְּלִי כֶסֶף
וּבְלִי דִירָה, כִּן לְכָל הַפְּחוֹת יֵשׁ לָךְ דִּירָה, וְלֹא יְכוּלִים לְהוֹצִיא אוֹתָךְ
אֶף פַּעַם, וְעַל-כֵּן שָׁמַר מְאֹד שְׁלֹא יִפִּילוּ אוֹתָךְ בְּפַח יְקוּשׁ.

עֲלִיךָ לְהִשָּׂאֵר שָׁם בְּדִירָה עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה, וְאוֹדוֹת הַכֶּסֶף
לְהַחְזִיר לְ... רָאָה לְהַשִּׁיג מִמְּקוֹם אַחֵר.

הָעֵקֶר הוּא אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹת חֲזָק בְּבִטְחוֹן
חֲזָק, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִבְּעַל הַרְחָמִים, וְהוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, רַק רָאָה
לְהַפְצִיר הַרְבֵּה בְּתַפְלָה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת. מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים
בְּאִם תִּטְיִל קֶצֶת עַל הָהָר, וְלִשְׁפּוֹף שִׁיחַ וּתְפִלָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא וְנָא רָאָה לְסֹדֵר עִם ... כִּי הוּא מְמַרֵּר אֶת הַחַיִּים וְכוּ'.

י"ח שיא.

בעזרת השם ותפריך, יום ראשון לסדר ויקהל, י"ט אדר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְהִנְנִי מְבָרְכְךָ בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" עַל שְׂזִיכִית לְהַכְנִיס אֶת בְּנֶךָ בְּבִרְיָתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוּ, וְלִתֵּן לוֹ שֵׁם עַל שֵׁם הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ מֵאַפְטָא זי"ע בַּעַל הַ"אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל" שֶׁהָיָה אוֹר מִפְּלֵא.

אוֹדוֹת הַדְּפֻסָּת הַ"לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן", לְדַעֲתִי, תַּחֲפָה עַד שְׁאַבּוֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְאִזּוֹ נִדְבַר מִזֶּה, לְעַת עֵתָה תִּדְפִּיס עוֹד חֵלֶק "אֲשֶׁר בְּנַחַל" אֲשֶׁר אֵין עֶרְף־אֵלָיו, וְתַהֲלֶה לְאֵל, עוֹשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בְּעוֹלָם, וְכֵן תִּדְפִּיס עוֹד חֵלֶק "שִׂיחוֹת מוֹהֲרָא"ש", אֲשֶׁר נִרְשַׁם עַל־יַדֵּי הַתַּלְמִידִים שֶׁדִּבְרָנוּ בְּעַת רְצוֹן, וְהֵן שִׂיחוֹת נִפְלְאוֹת, וְכָף בְּאַמַּת דְּבִרְתֵי וְשִׁחְתֵי בְּרַבִּים וּבִיחִיד.

אוֹדוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאַשְׁדּוֹד, מוֹטָב שִׁיקָחוּ יוֹתֵר טוֹב קִנְטְרָסִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

אַקְנָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁכִּכְר נִזְכָּה לְשִׁמְעַ רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד וְיִהְיֶה סוֹף וְקֶץ לְכָל צְרוּתֵינוּ, וְתַחֲלָה נִרְאֵשׁ לְפִדְיוֹן נִפְשָׁנוּ.

רְאֵה לְצַלְצַל עַכְשָׁו ל... שִׁיּוֹתֵר טוֹב לְאֵט וּבִטּוּחַ, מֵאַשֶׁר בְּפִזְיוֹת וּבִזְרִיזוֹת, וְשִׁחַס־וְשְׁלוֹם יִתְמוּטט אַחֲר־כֶּף חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, אֵל יְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, כִּי יִסוּדוֹת צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים, וְאִם אֵי־אֶפְשָׁר מִפְּנֵי הַגְּשָׁמִים, אִזּוֹ אֲדַחֶה נְסִיעֵתִי לְעוֹד שְׁבוּעִים אוֹ שְׁלֹשָׁה, רְאֵה לֹמֵר לוֹ זֹאת כִּי מְאֹד דְּחוּף.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַעֲלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שיב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל, י"ט אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר.

את מכתבך הארוך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מתפלל על מכתבך מה שפכתב וכו' וכו'.

לדעתי, אני חזק מאד בזה שאמרתי לך, אם יש אחד שהכניס עין הרע בהשדודך שלך, זה לא אחר מ... פי באיזה מקום רצה לראות בכשלונוך, וזה אצלי ברור כשמש בצהריים.

אודות שצלצל אלי וכו', פתאם קבלתי ממנו טלפון, ותכף-ומיד התחיל לחרף ולגדף בחרופין וגדופין וכו' על לא דבר, ואז עניתי לו רק משפט אחד: "מה, אין אתם יכולים לסבל, ש... יש לו שלום-בית"? ! ואמר: איני רוצה שיהיה לכם שיכות עם ... עניתי לו: מי אומר לכם שיש לי שיכות עמהם?! ענה ואמר: הלא גם לכם יש ילדים. עניתי ואמרתי, שהלואי שיהיו בני כמו הבנים שלךם, והנחתי את הטלפון, זה היה דבורי, לא פחות ולא יותר, והוא התחיל בחרופין וגדופין וכן סים, אבל סגרתי את הטלפון, ועל כן שלא יספר לכם ספורים כאלו התקפתי אותו וכו', מה יש לי עמו, לא אמרתי לו שום דבר יותר מהנ"ל, ועל-כן הטוב בעיניך עשה, אם לטוב אם להפוך חס-ושלום, גדול אדוננו ורב להושיע, כבר עברתי בחיי מתנגדים יותר גדולים, והקדוש-ברוך-הוא עזר לי לעבור על הכל, ועדן תהלה לאל, אני עובר ומדלג ומקפץ על כל מיני מניעות וחולקים ומתנגדים, ולי אי-אפשר לעשות שום דבר, כי אין לי עסק עם אף אחד.

לדעתי, ראה להסיח דעתך מכל אלו השטיות, ואל יעשו אצלך שום רשם, אלא הדבק עצמך בלמוד התורה הקדושה שעורין כסדרן במקרא, משנה, גמרא, מדרש, שלחן ערוך וכו' וכו', וכן תתפלל

אֲשֶׁר י"ח שיג בַּנַּחַל קִצֵּה

אֵת כָּל הַתְּפִלוֹת: שְׁחָרִית, מְנַחָה, מְעֵרִיב, חֲצוֹת — בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ
מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְכֵן בְּרֶפֶת-הַמְּזוֹן וּקְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל הַמְּטָה
בְּכוֹנֵה מַלְאָה בְּמַלְאָה כְּמוֹנֵה מְעוֹת, וְאֵז יִשְׁפַע עֲלֶיךָ דַעַת וְשִׁכְל גְּדוֹל.

הַעֲקֵר תְּכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת חַמִּידְךָ, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּעֵנִין ... אֵינְךָ עוֹשֶׂה טוֹבָה רַק לְעֲצָמְךָ, כְּאֲשֶׁר תִּתּוּדַע בְּרִבּוֹת
הַיָּמִים.

י"ח שיג.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, י"ט אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לֹא לְהִיּוֹת פְּזִיז וְכוּ', כְּדִי שֶׁלֹּא תִפֹּל בְּבוֹר יוֹתֵר עֲמַק
חֲסִי-וְשְׁלוֹם וְכוּ', שְׁמַע בְּקוֹלִי וְתִצְלִיחַ.

אֵל תִּצָּא מֵהַדִּירָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן שֶׁבְּעוֹלָם (רַק אִם יוֹצִיאוּ
אוֹתְךָ בְּכַח, אֲשֶׁר לְפִי דַעַתִּי זֶה לֹא יִהְיֶה).

אֵל תִּמְכֹּר אֶת הָרֶכֶב, כִּי תִצְטָרֵךְ אֶת זֶה לַיָּמִים הַבָּאִים.

תִּשְׁתַּדֵּל לְהַשִּׁיג שְׁלִשֶׁת אֲלָפִים דוֹלָר וְתִמְסֹר לוֹ, וְאַחֲר־כֵּן עוֹד
חֲמִשָּׁת אֲלָפִים דוֹלָר וְתִמְסֹר לוֹ, וְכֵן לְאֵט לְאֵט עַד שֶׁיִּשְׁלַם הַחֹב.

מָה אָמַר לְךָ! אֲנִי מִבֵּין אוֹתְךָ הֵיטֵב הֵיטֵב, עֲשִׂיתַּ טְעוֹת, כָּל
אָדָם יָכוֹל לְעֲשׂוֹת טְעוֹת וְטְעוֹת לְעוֹלָם חוֹזֵרֵת.

אוֹדוֹת הַפְּסוּק: הַרּוּפָא' לְשִׁבוּרֵי לֵב' וּמְחַבְּשׁ' לְעֲצָבוֹתֵם'
שְׁפַתְבָּתָּה, מָה אָמַר לְךָ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יוֹדַע אֶת שִׁבְרוֹן
לְבִי, בְּאִיזָה מַצָּב אֲנִי נִמְצָא, וְגִדְל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ
שִׁישׁ לִי בְּבֵית, רַחֲמָנָא לְצַלְן, עִם כָּל זֹאת בְּסוֹפֵי תְבוֹת הַפְּסוּק הַזֶּה

— שם מרמז שמי: אֲלֵי־עֶזְרָא שְׁלֵמָה בֵּין מִלְכָּה יְהוּדִי, תהלה לאל,
יש לי אמונה ברוחה בו יתברך. ואמרו חכמינו הקדושים (מגלה יג):
כל הכופר בעבודה זרה — נקרא יְהוּדִי, וה' האמת יודע, איך שאני
שונא את הגוים עובדי עבודה זרה, ימח שםם וזכרם, יעזר
הקדוש-ברוך-הוא, שנוזה כבד להגאל ולשמע קול שופרו של
משיח, ולמפלת המן-עמלק והסמ"ך-מ"ם ימח שמו וכל שונאי
ישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שיד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקהל, כ' אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

עכשו מצאתי את מכתבך, ומאד מאד נשבר לבי בקרבי, כי אני
יודע, שמתחלה ועד עכשו תחת כל הצרות מסתתר הסמ"ך-מ"ם,
ימח שמו וזכרו, ואף שיש בין אנשי שלומנו שאומרים: הלא זה
"רב" ימח שמו וזכרו, אבל אני יודע את האמת, כל הצרות שרק
יש לאנשי שלומנו — הכל זה ממנו, הוא יושב ומתכנן כל מיני
תכנונים רק לעשות לנו צרות וכו', הוא 'מוסר', ימח שמו וזכרו,
את הפולל, ועוצר את הדירות שהעלה את המחירים וכו', וכן כל
מיני תרגילים שרק עושה וכו', כי הלא על פורקי העל הוא 'עובד'
בלי שום ספק, באשר אינם קולטים מה ראוי ומה לא וכו', כי מי
שאין לו אמונה בו יתברך, ואוכל טרפות ונבלות, ומחלל שבת
בפרהסיא וכו', ועובר על כל התורה כלה, רחמנא לצלן, הוא מסכן
וכו', ועל-כן עם אנשים כאלו יכולים בנגל לשחק איך שרוצים,
והם אפלו אינם תופסים מה שהוא עושה להם, מי האמין אחרי
שמוסרים להם תמונות כאלו, שלוקח בית-ספר ממלכתי ושם את
השלט שלו, אשר זה עון פלילי חמור מאד, והם היו צריכים להיות
הראשונים לצעק, ולבסוף הולכים עמו ביחד, זה לא יאמן כי

אָשׁר י"ח שטו בַּנְחָל קצו

יִסְפֵּר... אַף הַעֲקָר צְרִיכִים לְרֵאוֹת שְׁעַל-כָּל-פָּנִים בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְזֶה אַתָּה צְרִיף לְרֵאוֹת וּלְתַקֵּן, וּבִזְכוּת זֶה לֹא
יִוָּכְלוּ לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

לְדַעֲתִי, תַּהֲיֶה חֲזֵק בְּדַעְתְּךָ שְׁאַתָּה לֹא יוֹצֵא, אַתָּה צְרִיף אֶת
הַכֶּסֶף שֶׁלְּךָ שֶׁהִשְׁקַעְתָּ — כֶּף תֹּאמֶר, וְכֵן רֵאָה לְהַתְיַעֵץ עִם
הַעוֹרֵף-דִּין ... כִּי הוּא בָקִי בְּדַבְרִים אֱלוֹ.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי בְּלִי שׁוֹם סִפְק וּסְפַק תַּחַת כָּל הַסְּפוּר עוֹמֵד
הַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֶצְמוֹ בְּלִי שׁוֹם סִפְק וּסְפַק סִפְקָא, זֶה רִשְׁע בְּזֵה שְׁעוֹד
לֹא פִּגְשָׁתִי בַּחַי, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר מַה שְׁעָשִׂה לְךָ, כִּי יְבוֹא הַיּוֹם שֶׁתִּשְׁכַּח,
וְלֹא בַּחֲנָם יֵשׁ לָנוּ מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל 'זְכִירַת עֲמֶלְק', שְׁנִזְכֹּר הֵיטֵב אֶת
מַעֲשָׂיו הָרָעִים, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל מִי שְׁעָשִׂה טוֹבוֹת לְבִנְיָאָדָם, מִמֶּנּוּ
שׁוֹכְחִים מְהֵר, אֲבָל מִי שְׁעָשִׂה רְעוֹת לְבִנְיָאָדָם מִתְּהַפְּכִים וְאוֹמְרִים:
לֹא, זֶה עָשִׂה רַק טוֹבוֹת ... וְזוֹ מְצִיאוֹת וְלֹא חֵלוֹם, כֶּף דְּרָף הַעוֹלָם.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שטו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר פְּקוּדֵי, כ' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
ב"יבִּנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַזֵּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם
וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בַּחֲדָשׁ הַשְּׂמִחָה, וּבִזְכוּת הַשְּׂמִחָה תִּזְכּוּ
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה לָכֶם נִסִּים נִגְלִים בְּמַחֲיַת עֲמֶלְק הַמַּעֲיֵק
וּמַצְעֵר אֶתְכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ,

ותלמדו מקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, זהר ותיקונים, "לקוטי-מוהר"ן" ו"לקוטי-הלכות", מכל אחד מהם שעור אפלו קצת דקצת, וכמאמר רבנו ז"ל למוהרנ"ת ז"ל: "מעט גם-כן טוב", ובאפן הזה תזכו לסיים את כל התורה כלה.

מאד מאד אבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, שיעזרו איש לרעהו במה שרק יכול, כי אצלו יתברך מאד מאד יקרה האהבה והאחווה בין נשמות ישראל, ומעלת הגומל חסד אחד עם חברו, וכמאמרם ז"ל (לקוט הושע, רמז תקכב): אמר הקדוש-ברוך-הוא, חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה מכל הזבח שזבח שלמה לפני; ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה לעזור אחד את השני. ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי תענית, פרק ד'): "ובצל ידי פסיתוך" — זו גמילות חסדים, שכל העוסק בגמילות חסדים, זוכה לישוב בצלו של הקדוש-ברוך-הוא; ועל-כן אשרי מי שזוכה לעשות חסד עם זולתו, ואפלו מלה טובה לדבר עם חברו, זה כבר בכלל גמילות חסד.

נא ונא ראו לצית אותי בלמוד מסכת מגלה, כדי שתסימו את זה עד יום הפורים. וחכמינו הקדושים אמרו (פסיקתא זוטרתא, פרשת צו): כל המשלים מסכתא, צריך לעשות יום טוב; מי שזוכה לסיים מסכתא, על-ידי-זה מכניע את הסמ"ך-מ"ם, שכל ענינו הוא סיום מסכתא איין לעשות, וכן סעדת מצנה איין לעשות; על-כן ראו לסיים מסכת מגלה עד יום הפורים, כדי שתעשו או סעדת מצנה, ועל-ידי-זה נזכה להכניע את המן-עמלק, ונזכה לגאולה שלמה, שבא יבוא משיח צדקנו, ויתגלה מארעא דגליל, שהוא יבנאל "עיר ברסלב", שיבנה על-ידי אל, שזה פרוש יבנאל — יבנה אל, פי רק הוא יתברך יבנה לנו כאן "עיר ברסלב" במהרה בימינו, על אפן ועל חמתו של הסמ"ך-מ"ם.

אחי ורעי היקרים! אל תשכחו להתבודד בכל יום עמו יתברך, ולפרש את כל שיחתכם וכל מה שעובר עליכם בפרטי פרטיות, כי אין למעלה מתפלה והתבודדות. ורבנו ז"ל הזהירנו על דבר זה

אֲשֶׁר י"ח שטז — י"ח שיז בְּנַחֵל קִצֵּט

מָאד מָאד, וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ לְעִצְמְכֶם קְבִיעוֹת גְּדוֹלָה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאָז טוֹב לָכֶם לְנַצַּח.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שטז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר פְּקוּדֵי, כ' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

מָה אִמַּר לְךָ! אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי מִצַּעֲרֶךָ, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיּוֹי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעֵן אֲלֵא עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, כִּי רַק הוּא יִתְבַּרְךָ יְכוֹל לְעִזֹּר לָנוּ בְּמַצַּב הַזֶּה, וְנִכּוֹן לְבָרֵךְ יְהִיָּה בְּטוֹחַ, שְׁסוּף כָּל סוּף תְּהִיָּה לְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם מִפְּלֵה כּוֹז, שְׁלֵא תֵאָרְנוּ וְלֵא שְׁעֲרָנוּ כָּלָל. רְאֵה לְהַצְטַרֵּף עִצְמָךְ עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ לְסִיִּם מְסַכֵּת מְגִלָּה עַד פּוּרִים, אֲפֹלֵוּ בְּאַמִּירָה בְּעֵלְמָא בְּלִי מְפָרְשִׁים רַשְׁ"י וְתוֹסְפוֹת, וּבִזְכוּת זֶה יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינָיִם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְתָלוֹת אֶת הַמְּכַתֵּב כְּלָלִי בְּלוֹחַ הַמּוֹדְעוֹת שֶׁל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

י"ח שיז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר פְּקוּדֵי, כ' אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אִם אַתָּה רוֹצֵה לְנַסֵּעַ לְחוּץ לְאַרְץ, יוֹתֵר טוֹב שֶׁתִּסַּע לְצִרְפַּת, כִּי

כָּאן בְּאַרְצוֹת־הַבְּרִית הַמְצַב מְאֹד קָשָׁה, וּבְגֵי־אָדָם נִמְצְאִים בְּלִחָן גְּדוֹל, וְהַנּוֹתָנִים נוֹתְנִים מִמָּשׁ מְעַט, וְלֹא מִשְׁתַּלֵּם עַל הוֹצָאוֹת הַדֶּרֶךְ, וְעַל־כֵּן אִם אָתָּה רוֹצֵה לְנַסֵּעַ תִּסָּע לְצַרְפַּת, כִּי שָׁם מִצְלִיחִים, תִּשְׁאַל בְּפִרְטוּיֹת אֵת ... וְכוּ', וְטוֹב לְקַחַת גַּם קְנִטְרָסִים בְּצַרְפַּתִּית, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרָבָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שיח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ, וְאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַשְּׁמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שְׁאַתָּה זֹכִית לְבַקֵּר מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ כַּמָּה בְּתַיִם מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, וְלַחֲזֹק אֵת נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, כִּי זוֹהִי הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁאַתָּה יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל בַּיִת וּבַיִת מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֵת מִמָּשׁ עוֹשֶׂה לִי נַחַת־רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד בְּזֵה, וּבְזִכּוֹת גְּדֹל הַמְצָוָה הַזֶּה יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וְתִזְכְּרֵי לְבָנִים זְכָרִים תְּלַמִּידֵי־חֻקְמִים, וְגַם בְּנוֹת עִם חֻתְנִים תְּלַמִּידֵי חֻקְמִים, וּכְדָאִי הַזִּכּוֹת הַזֶּה שְׁתַּגֵּן עֲלֵיכֶם מִכָּל צַעַר, וְתִמְשֹׁךְ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַחֵל, כ"א אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־

הוא שִׁמְתָקוֹ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתוֹכָה לְמִצָּא אֶת בַּת זוגְךָ בְּקֶרֶב מְאֹד.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מִבְּטוּל זְמַן, כִּי הַבְּטוּל זְמַן הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְצָרִיכִים לְרֵאוֹת לְהִיּוֹת תָּמִיד עִסוּק בְּאַיִזָּה דְּבָר, כִּי הַבְּטָלָה מְבִיאָה לַיָּדֵי זָמָה וְלַיָּדֵי שְׁעָמוּם, וְעַל-כֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר כָּל פְּסוּק וּפְסוּק וְכָל מִשְׁנָה וּמִשְׁנָה הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיכִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל פְּסוּק וּפְסוּק, וְכֵן עִם כָּל מִשְׁנָה וּמִשְׁנָה, וְכֵן עִם כָּל הַלְכָה וְהַלְכָה, וְכָךְ יִתְמִיד מְאֹד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי עֵקֶר הַהִתְרַשְׁלוּת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא כְּשֶׂאִין הָאָדָם חָשׁוּב אֲצֵלוֹ פְּסוּק אוֹ מִשְׁנָה, כִּי רוֹצֵה לְלַמֵּד הַרְבֵּה, וּכְשֶׁרוֹאֶה שְׂזָה לֹא הוֹלֵךְ לוֹ, אֲזִי אֵינּוּ לוֹמֵד כְּלוּם, וּבְאֵמֶת בְּזָה תְלוּיָה כָּל הַטְּעוֹת וְכָל הַהִתְרַשְׁלוּת, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם אֶפְלוּ בְּמֵה פְּסוּקִים וְכַמֵּה מִשְׁנׁוֹת, וּבְזָה יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ.

רָאָה לְהִתְמִיד בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֻכְמָה חוֹצָה, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְמַנַּע אוֹתָךְ מִדְּבָר זֶה, אִתָּה תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁכַעוֹלָם לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוֹ וְ"ל בְּעוֹלָם, וְאֵז תַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שכ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַחֵל, כ"א אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מֵה אִמַּר לְךָ, אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל צַעֲרִי וְעִגְמַת נֶפֶשׁ שִׁישׁ לִי, שְׁבֵאת לַיָּדֵי כְּךָ שְׁתַּכַּנַּס לְבֵית אֲסוּרִים וְכוּ', וְעַכְשׁוֹ

שְׁכָבָר קָרָה מֵה שְׁקָרָה וְכוּ' וְכוּ', עָלֶיךָ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִדַע כִּי אֵין לְךָ דְבָר הָעוֹמֵד בְּפָנָי הַתְּשׁוּבָה, וְכִשְׂאָדָם עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה אֲמִתִּית, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ, אֲבָל הַתְּשׁוּבָה צְרִיכָה לְהִיטוֹת תְּשׁוּבָה אֲמִתִּית, וְלַעֲזוֹב אֶת כָּל הַשְּׂטוּת שֶׁעָשִׂיתָ עַד עַכְשָׁיו וְכוּ' וְכוּ', וְאִזּוּ בְּנִדְאֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחֲוֶס וְיִרְחַם עָלֶיךָ, וְיִוְצִיאֲךָ מִהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו שְׁנִפְלֵת לְזֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַנִּיחַ בְּכֵל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְתִתְפַּלֵּל שְׁחָרִית, מִנְּחָה, מִעֲרִיב מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְכֵן תִּתְקַהֵּה זְהִיר בְּבִרְכַּת-הַמְּזוֹן וְקִרְיַאת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְתִשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר דְּבִנְיָי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּךְ נְסִים.

אֲנִי מְצַפֶּה שְׁתִּכְתָּב לִי קִצֵּת יוֹתֵר בְּאַרְיֵכוֹת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאִזּוּ אֶכְתָּב לְךָ עוֹד, וְכֵן תֹּאמֵר לְכָל הָאֲסִירִים שְׂיִכְתְּבוּ, וְאִזּוּ אֶכְתָּב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּפְרָטִית.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שכא.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר וַיִּקְהַל, כ"א אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמֶךָ בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת הַשְּׂמִחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמוֹצִיאָה אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת, כִּי בְּאֲמַת הַדְּמִיוֹן הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגִמְרֵי, שְׂבָא בְּדֶרֶךְ כָּלֵל מְרִבּוּי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, רַחֲמָנָא לִישְׁבֵּן.

בְּעִנְיַן תַּעֲנִית הַדְּבִיר, תִּדַע שְׁמוֹהֲרַנ"ת ו"ל הִזָּה רְגִיל לומר: אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל אֵין שׁוּם יַחֲוֶס לֹא לְדַבֵּר, אִךְ צְרִיכִים לְדַעַת אִיךָ לְדַבֵּר, וְעַל-כֵּן כָּלֵךְ מִהֲנִהגוֹת כְּאֵלוֹ.

העקר מה שאתה צריך הוא ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, באפן שבכל שבוע תזכה לסיים שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, שהוא מסגל ליראת שמים.

וכן ראה להתמיד מאד בלמוד משניות, אשר האמירה בעלמא בלמוד משניות מזככת ומטהרת את הנפש, ומי יתן, שתזכה לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, אפלו בלי שום פרושים, וזה מזכך את הנפש.

ראה לקבץ לעצמך שעור עיון בגמרא, שהשעור הזה הוא מה שתלמד בלישיבה, ותחזור על השעור פעמים אין מספר עם מפרשים באפן שתבין את עמק הגמרא, וזה יפתח את מחך להשגות אלקות, כי אין לך עוד דבר הפותח את המוח בהשגות אלקות כמו למוד גמרא בעיון.

ומלבד זאת תעשה לעצמך סדר לבקיאות, שתתחיל ללמד בסדרן ממסכת ברכות, דף אחר דף עד שתזכה לסיים כל המסכתא, אז תתחיל שבת וכו', וכו', עד שתסיים כל הש"ס, והשעור הזה יהיה לבקיאות.

מלבד זאת ראה לעשות לעצמך שעור בשלחן ערוך, ותתחיל ללמד ארבעה חלקי שלחן ערוך קדם מחבר רמ"א, וכשתזכה לסיים פעם אחת, אז תתחיל עוד פעם עם 'באר היטב' וכו' וכו'.

ועל כלם — ראה להזהר ללכת בכל יום למקוה קדם התפלה בשעה שאתה קם, ומספיק פעם אחת ביום בבקר כשקמים.

וכן ראה להתפלל תפלת שחרית, מנחה, מעריב, מתוך הסדור דיקא ובמנין מלה במלה, וכן תדקדק לברך ברכת המזון וקריאת שמע שעל המטה בכונה גדולה מתוך הסדור דיקא.

ועל כלם — ראה לפרש את כל שיחתך וכל מה שעובר עליך אליו יתברך, כאשר ידבר הבן אל אביו, ואם תתנהג כן, אז תצליח את דרכך.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֹתַי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיְקַהֵל, כ"א אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ וְכוּ' וְכוּ', הִנֵּה כָּבֵד הִתְחַתַּנְתָּ, וּמֵה שִׁיף לְשֵׂאל
וְכוּ' וְכוּ', עֲכָשׁוּ שְׂכָבֵר זְכִיתָ לְהִתְחַתֵּן, רְאֵה לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד עַל
שְׁלוֹם בֵּיתְךָ, וְתִהְיֶה מְעַבֵּיר עַל מְדוּתֶיךָ, וְתִכְבֵּד בְּיֹתֵר אֶת אִשְׁתְּךָ,
וְאִז תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת
בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל
הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָם, חִי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חִיּוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן אַתָּה צְרִיף לְמַסּוֹר אֶת נַפְשְׁךָ עַל נִקְדָּה זוֹ,
וְאִז בּוֹדְאֵי תַצְלִיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן תִּשְׁמֹר טְהֻרַת
הַמְשָׁפְחָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיְקַהֵל, כ"א אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חִסְרָה עַל אִיזוֹ דָּלַת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שְׁפִיכָלְתָּךְ לְהִתְקִין מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וְאִזּוֹ הַבַּיִת שְׁלָכֶם יִתְבָּרַךְ מִפִּי עֲלִיּוֹן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שְׂכָד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"א אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַיִּסוּד בְּהַצְּלַחַת הָאָדָם — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְעַל-כֵּן מִי שְׂרוּצָה לְהַצְּלִיחַ, עָלָיו לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל נִקְדַּת הַשִּׂמְחָה, וְכָל מָה שְׂאָדָם יוֹתֵר בְּשִׂמְחָה — יוֹתֵר מְצַלִּיחַ.

עָלֶיךָ לְדַקְדַּק מְאֹד בְּקִיּוּם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשָׁמֵר שְׁבֶת-קֹדֶשׁ כְּהִלְכָתוֹ, וְכֵן רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת בְּכָל יוֹם, וְתִשְׁמֹר עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד לְאָכַל רַק מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים, וְלִבֵּל תִּגְעַל בְּמֵאֲכָלוֹת אֲסוּרִים, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה מְטַמְטֵם אֶת הַמַּחַ, וְגוֹרֵם לְאָדָם לְבֹא לְעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן, שֶׁל פָּגָם הַבְּרִית.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי

מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף, שֶׁתְּצַלִּיחַ אֶת דְּרָכֶךָ, וְתִהְיֶה תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה הַצְּלָחָה רַבָּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיְקַהֵל, כ"א אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אֲתָה צְרִיךְ לְהִתְחַתֵּן תַּכְּף-וּמְדִי, כִּי זוֹ מִצְוָה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, וְרוּחָה מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, כִּמּוּבָא בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף. וְעַל-כֵּן רָאִה לֹא לְשָׂאֵל שׁוֹם שְׂאֵלוֹת, רַק תִּתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, וְאֲתָה לֹא צְרִיךְ לְפַחַד מִשׁוֹם דְּכָר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי בְּנִדְאֵי לֹא יֵאָרַע לְךָ שׁוֹם רַע, אֲתָה צְרִיךְ לְתַן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שׁוֹמֵן לְךָ בַּת זוּג מִן הַשָּׁמַיִם, וְאִף שֵׁישׁ לְךָ מְגִיעוֹת עֲכָשׁוּ מִהַהוֹרִים, הֵם לֹא מְבִינִים אוֹתְךָ וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן שָׁמַע בְּקוֹלִי וְתִתְחַתֵּן מֵהַשְּׁיֹתֵר מֵהָר, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיְקַהֵל, כ"א אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, כִּי זֶה כְּמָה הַתְּגַעְגַּעְתִּי לְרֵאוֹתְךָ, וְלֹא זָכִיתִי לָזֶה.

רָאִה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה, כִּי כְּשֶׁהָאָדָם מְחַזֵּק אֶת

עצמו באמונה, על-ידי-זה נצול מכל מיני צרות ויסורים המתרחשים בעולם וכו' וכו', כי האדם צריך להלביש עצמו עם האמונה הקדושה, שיהיה מספב לגמרי עם אמונה, הינו שלא יראה ולא יבין ולא ישפיל משום דבר רק את אחדותו ותברך, שיזכה להיות נכלל לגמרי במהותו ותברך, שזו המדרגה הכי גדולה שבר ישראל צריך לזכות לזה, וכשאדם זוכה להכניס את עצמו לגמרי באמונה הקדושה, ומבטל את מחשבתו, דבורו ומעשיו אליו ותברך, על-ידי-זה מאיר לו אור גדול מן השמים, וזוכה לטהר את עצמו, כי האמונה מטהרת את האדם מבית ומבפנים, ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה לחזק את עצמו באמונה הקדושה.

נא ונא תשתדל להיות בשמחה, ותשמח את נשמות ישראל, ובזכות זה תזכה להצליח את דרכך, כמו שאמר רבנו ז"ל: מי ששמח תמיד — הרי הוא מצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שכו.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"א אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לבדק את התפלין שלך אם הן כשרות, ותדקדק להניח בכל יום תפלין כשרות, ואז תצליח בדרכך, כי כל המניח תפלין — זוכה לחיים (מנחות מד.).

נא ונא ראה לשמר שבת-קדש כהלכתו, ותשמח כל השבת, כי בזכות השבת זוכים להצלחה בששת ימי החל, כי כל ההשפעות בששת ימי החל באות רק בזכות שבת-קדש, ועל-כן אשרי מי ששש ושמח ביום השבת, ואז נשפע עליו שפע גדול על כל השבוע.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברכך בכל אשר תפנה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שכח.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"א אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... נרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין לתאר ואין לשער את גדל זכותך בשמים בזה שאתה מוכה את הרבים ומחזירם לשוב בתשובה שלמה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב בר ישראל שזוכה להחזיר את אחרים בתשובה, ועל-כן ראה למסור את נפשו בעבור עבודה הקדושה הזו, וזה יהיה תקון על כל העבר שלך, כי באמת מי שפגם בפגם-הברית, רחמנא לישזבן, ועבר בזנות וכו' וכו', ובכל מיני זבל וכו' וכו', אם רק יקח את עצמו בידיו, ויחזיר את עם ישראל בתשובה, על-ידי-זה לא יזוז משם עד שימחל לו הקדוש-ברוך-הוא, לזאת ראה למסור את נפשו על עבודה הקדושה הזו — להחזיר את נשמות ישראל התועים בתשובה שלמה, ובזכות זה יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שימחל לך כל עוונותיך.

נא ונא להחזיר רק אמונה פשוטה בו יתברך בין עם ישראל, ותלך מבית לבית ותדבר עמם מגדלת הצדיקים, ותשבח ותפאר את הצדיקים האמתיים, ובזכות זה ישפע עליך שפע גדול בזה אור ודעת ורוח-הקדש, עד שתהיה נכלל בו יתברך, כי בזכות שזוכים ומזכים את עם ישראל בשבח הצדיקים, על-ידי-זה נשלמת דעתו, וזוכה לכל טוב אמתו ונצחיו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני

אֲשֶׁר י"ח שֶׁכַּט בְּנַחַל רַט
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֹה, וְתִרְוֶה רַב נַחַת
מֵהִילָדִים שְׁלֹךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שֶׁכַּט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"א אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַפֶּסֶף לְפִדְיוֹן, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְתִזְכֶּה לְהַפְּלִל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לְךָ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם
חֻלְקֶךָ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֻלְקֶךָ וְגוֹרְלֶךָ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ מְרַבֵּי אֲמַת
כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּחִיָּה וּמְחִזֵּק אוֹתָנוּ כָּל-כֶּף.

אַתָּה צְרִיךְ לְרַקֵּד בְּכֹל יוֹם מְרַב שְׂמֵחָה, שְׂזֻכָּה אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַפְּיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה מִתְחַזְּרִים אַנְשִׁים בְּתֻשׁוּבָה.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִשְׂמַח אֶת יְלָדֶיךָ,
וְתִשְׂתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה בְּבֵיתְךָ תָּמִיד אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, אֲוִירָה שֶׁל
הַתְּחַזְּקוֹת, אֲוִירָה שֶׁל אַרְיִכוֹת אַפִּים וְסִבְלָנוּת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר עִם
כָּל מִידְעֶיךָ רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח של.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"א אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

הנני משתתף בצערך הקשה בפטירת אמך היקרה ז"ל.

המקום ינחם אותך בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, ולא תוסיפו לדאבה עוד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שלא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"א אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הכסף להדפסה וכן לבנין בית-המדרש, ותשואות חן לך על זה.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ולדעתי, טוב מאד שתכנס לגור בבינאל, וזכות ארץ ישראל תגן עליך, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קט), שארץ ישראל היא תקוון גמור לפגם-הברית, ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה לגור בארץ ישראל. הן אמת שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ה.): ארץ ישראל נקנית ביסורים, עם כל זאת יותר פדאי היסורים בארץ ישראל מלסבל יסורי איוב, יסורי תפת, בחוץ לארץ.

ראה למצא תמיד הרחבות בעת הצרות, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצח) על פסוק (תהלים ד, ב): "בצר הרחבת לי", הינו שאפלו בהצרה בעצמה, השם יתברך מרחיב לנו, כי אם יסתכל האדם על חסדי ה', יראה שאפלו בעת שהשם יתברך

מצר לו, גם בהצרה בעצמה השם יתברך מרחיב לו ומגדיל חסדו עמו, וזה "בצר הרחבת לי", הינו אפלו בתוך הצרה בעצמה נתת לי הרחבה בתוכה מלבד, מה שאנו מצפים שהשם יתברך יושיענו בקרוב מפל הצרות ויטיב עמנו מאד, אף אפלו גם בהצרה בעצמה מרחיב לנו, ודברים אלו הם יסוד גדול בחיי האדם, ואשרי מי שחוזר אליהם תמיד, ועל ידי זה יתחזק את עצמו בכל מה שעובר עליו, וינגיל את עצמו לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד שעושה עמו, ובתקף דחקותו ימצא הרחבות גדולות. ובאמת כפי מה שעובר על האדם בכל יום מרירות דמרירות, צרות ויסורים והרפתקאות, הנה יכול להשתגע, ולילי העצה הנוראה והנפלאה הזאת — למצא בתוך הצרה את ההרחבות, ואז כשהולכים בצורה הזו, מצליחים לעבר את זה העולם העובר.

ראה להתמיד בכל יום שעור פסדרן בלמוד התורה הקדושה, במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש ובשלחן ערוך, בזהר ובתקונים, בלקוטי מוהר"ן, ובלקוטי-הלכות, אפלו מעט דמעט מפל שעור, ואז תרגיש אדם אחר, פי התורה מרפאת את האדם בגשמיות וברוחניות, אשרי מי שזוכה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שלב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"א אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וחס מלהזכיר שיש בלבי עליך, חס-ושלום, אדרבה כתבתי לך מה שהיה וכו', פי הרי עד עכשו איני יודע מה נכנס ב... שצלצל אלי וכו'.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי כְבוֹד אָב וְאִם הִיא מֵהַחֲמוּרָה שֶׁבַח־מִוֵּרוֹת (דְּבָרִים
 רַבָּה ב, ו), וְצָרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד מְאֹד בְּכַבּוֹדָם, וְאֶסוּר לְוַלְלוֹ
 חֶסֶד־וְשָׁלוֹם, עִם כָּל זֹאת אֵין אַתָּה צָרִיף לְסַפֵּר שׁוֹם דְּבָר וְכוּ', אַתָּה
 צָרִיף לְהִזְהָר מְאֹד מְאֹד, וְאִם אָנִי כּוֹתֵב לְךָ דְּבָר זֶה, מִסְתַּמָּא אָנִי
 יוֹדֵעַ מֵה שְׂאֵנִי מְדַבֵּר, כִּי בְּאַמַּת אֵין לִי שׁוֹם עֶסֶק עִם אַחֵר כָּלֵל,
 וְהֵלֵא סוֹף כָּל סוֹף הוּא צִלְצֵל אֵלֵי וְלֹא אָנִי אֵלִיו, וְרַק הוּא חֲרַף
 וְגִדַּף אוֹתִי וְלֹא אָנִי אוֹתוֹ וְכוּ', וּבּוֹדָאֵי יֵשׁ מְשֵׁהוּ תַּחַת זֶה, וְעַל־כֵּן
 תִּזְהָר מְאֹד מְאֹד, אִף מֵה שֶׁשִּׁיף לְכַבּוֹד אָב וְאִם, אַתָּה מְכַרַח לְקַיִם
 אֶת מִצְוֹת עֲשֵׂה לְכַבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
 (תַּנָּא דְּבֵי אֱלֹהֵי רַבָּה, פֶּרֶק כו): כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
 וְאֵין הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְבַקֵּשׁ מִן הָאָדָם, אֲלֵא שֶׁיִּכְבֵּד אָב וְאִם, עֵינֵי
 שָׁם; וְאֵין שׁוֹם תַּרוּץ לְהַתְחַמֵּק מִכַּבּוֹד אָב וְאִם, וְעַל זֶה אָנִי מְזַהֵר
 תָּמִיד אֶת כָּל תַּלְמִידֵי, וְכִבֵּר אָמַר פֶּעַם מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁבָּא לְהַתְלוּנֵן עַל אָבִיו וְאִמוֹ, שֶׁמוֹנְעִים אוֹתוֹ מִדְּרַכֵּי רַבֵּנוּ
 ו"ל, עָנָה וְאָמַר: "צָרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד מְאֹד בְּמִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם,
 אֲבָל בְּמֵה שֶׁנּוֹגֵעַ לְדְבַר רַבֵּנוּ ו"ל אֵל תִּשְׁמַע לָהֶם", וְהַסְּבַרְתִּי אֶת
 זֶה, כִּי הֵלֵא סוֹף כָּל סוֹף הָאָבָא וְהָאָמָא רוֹצִים רַק נַחַת מִבְּנֵיהֶם,
 וְעַקֵּר הַנַּחַת הוּא לְרֵאוֹת אִיף הֵם לוֹמְדִים תּוֹרָה, וּמְקַיִמִים אֶת
 מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְנַעֲשִׂים יְהוּדֵי כָּשֶׁר שְׁקוֹרָאִים 'אֵיין עֲרַלְעַכְעֵר יוּד',
 וְאִם הֵיוּ יוֹדְעִים אֲשֶׁר דְּבָר זֶה יְכוּלִים לְקַבֵּל אֲצֵל רַבֵּנוּ ו"ל, הֵיוּ
 מוֹלִיכִים אֶת בְּנֵיהֶם עַל טֵס שֶׁל זָהָב, אִף מִחֲמַת הַלְשׁוֹן־הַרַע
 וְהַרְכִּילוֹת שֶׁדְּבָרוֹ עַל עֵינֵן הַתְּקַרְבוֹת אֵל רַבֵּנוּ ו"ל, בְּשֶׁכִּיל זֶה הֵם
 מוֹנְעִים, וְלָכֵן אָמַר לָהֶם כַּנֵּ"ל.

על-כָּל־פָּנִים אַתָּה רֵאָה לְעֹזֵב אֶת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַשְּׁטִיאוֹת, רֵאָה
 לְהַדְּבִיק עֲצֻמָּךְ רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר
 אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְתַהֲיֶה חֲזוּק בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים
 מִשְׁנֵיאוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְךָ עוֹד זְכוּף הַנֶּפֶשׁ כְּמִי שֶׁזוֹכֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
 ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, וְכֵן רֵאָה לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד "לְקוּטֵי־מוֹהֲרַנְ"ן"
 הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר רַבֵּנוּ ו"ל הֵיךְ מְזַרוּ מְאֹד לְלַמֵּד אֶת סְפָרוֹ,
 וְאָמַר (חֲזִי־מוֹהֲרַנְ"ן, סִימָן שִׁמּוֹ), שֶׁהִיא מִצְוָה גְּדוֹלָה לְלַמֵּד סְפָרוֹ הַרַבָּה,

ויכולים להיות נעשה בעל מח גדול על-ידי ספרו, כי יש בו שכל גדול ועמקות גפלאה מאד על-פי פשוטן של דברים, וגם אם תמידו בדבריו יכולים לזכות להיות נעשה איש פשר באמת, ואז יזכה לראות הפנימיות שיש בספריו הקדושים, כי יש בהם פנימיות הרבה מה שאין נראה בפשוטן כלל, אשרי הזוכה ללמד ולהתמיד בהם הרבה, ובפרט עכשו, שזכינו שאחד מתלמידי הדפים "לקוטי-מוהר"ן" בפורמט בינוני באותיות גדולות מאירות עינים ונקוד, וחלקם על-פי סדר ימי החודש פנהוג אצלנו ב"היכל-הקדוש", ממש אור חדש הוא הדפסת הספר הזה, וסגדי במרומים, שכל ימי ושנותי שאני זוכה להדפיס את ספרי רבנו ז"ל, אני משתוקק להוציא לאור "לקוטי-מוהר"ן" כזה, כי על-ידי-זה יכולים לקיים את רצוני וכסופי לזכות לסיים בכל חודש את כל הספר הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן", כי האותיות הן מאירות עינים, ומושכות את הלב מאד מאד בקריאתם, על-כן תעזב כבר את כל השטיות והדמיונות והפחדים יתרים, ותראה לקחת את עצמך בקביעות לסיים בכל חודש ששה סדרי משנה ואת ה"לקוטי-מוהר"ן", ומלבד זאת תלמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתסיים בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, שהוא מאד מסגל ליראת שמים. וכן תקבע לעצמך שעור כסדרן בלמוד גמרא, ותתמיד ביותר לסיים דף אחר דף, וכן שעור בשלחן ערוך לסיים סימן אחר סימן, ומלבד זאת יהיה טוב מאד, שתלך פעם בשבוע לשמע שעור בהלכות גדה, אשר מאד מאד חשוב לאברך בשנה הראשונה ללכת לשמע שעור ממגיד שעור ירא שמים, שילמד עמו הלכות גדה שהיא מהלכות החמורות.

אודות שלום ביתך, תמשיך להתנהג כמו שלמדת אצלי, ואם תתנהג בדרך ארץ גדול לגבי חמיה וכן לגבי אשתך, אז תראה איך שתמיד יהיה לך טוב, כי באמת רב הצרות והיסורים שהאברכים יש להם, הן מנשותיהם והן מחמיהם וחמותם, הכל הם בעצמם חייבים בדבר וכו', כי אף אחד לא למד אותם איך להתנהג וכו', וכל הנהגתם היא בדרך פראות ועזות וכו', ועל-כן עובר עליהם מה שעובר, לא-כן מי שהולך בדרך אהבה ואחנה ורעות וקרוב לזכות,

הכל ישפנה אצלו, כי האהבה והאחווה והקרוב לבבות יכולים לשבור אפלו חומת ברזל, וזה יסוד גדול בהצלחת זוג צעיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! זכית שעל ידך נתחבר ספר כל-כף נפלא, והוא קנטרס "יום הנשואין", אקונה להקדוש-ברוך-הוא, שדברי הספר עדין חקוקים היטב היטב בלבבך ובדמיה, ואז תצליח כל ימי חייה, ובפרט תקיים את דברי המכתב שכתוב בסוף הקנטרס, אשר המכתב הזה כתבתי לאחיה, ואז טוב לך כל הימים.

ראה להכניס את עצמך היטב בהגהת כל חלקי "אשר בנחל" וכן תעשה את המפתחות, כי הם דברים נפלאים מאד מאד, ותהלה לאל יצא מפתח הענינים עד עכשו מאד יפה, אקונה להקדוש-ברוך-הוא, שתמשיך על כל החלקים, כי עכשו אוהזים בחלק ד', ועדין זו ההתחלה, כי עוד יהיו בעזרתו ותברך שמו לכל הפחות מאה כרכים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בנשואיכם, ותשרה ביניכם תמיד אהבה, אחווה ורעות, ואחד יכבד את השני, ותזכו להפקד בזרע של קימא, בנים חיים ונקימים, ותקימו דורות נאמנים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שלג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"א אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה זוכה להתמיד בלמוד גמרא, אשר אין למעלה מזה, כי באמת גלה לנו רבנו ז"ל, אשר הלמוד תלמוד מכניע את הקלפה, כי תלמוד בגימטריה הקלפה המחטאת את האדם בפגם-הברית (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ריד), ועל-כן אשרי מי שמתמיד

בְּלִמּוּד גְּמָרָא, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זוֹהַר הוּא מְמַשֵּׁיף עַל עֲצָמוֹ הָאֲרַבְעָה מְלָאכִים הַשּׁוֹמְרִים אֶת הָאֲדָם מִפְּנֵי-הַבְּרִית (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה'), וְהֵם: גְּבֻרֵי־אֵל, מִיְכָאֵל, רַפָּאֵל, אֲוִרֵי־אֵל, הֵם סוּד קְשׁוּר הַמְּרַבֵּה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; הֵינּוּ כִּי כְּשֶׁאֲדָם מִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד גְּמָרָא, עַל-יְדֵי-זוֹהַר נִכְלָל בְּמִרְכָּבָה הָעֲלִיוֹנָה, וּמִסְבֵּב עִם אֲרַבְעָה מְלָאכִי הַשְּׂמִירָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים. וַיְכַבֵּר אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֱלֹהֵי זוּטָא, פֶּרֶק א'), וְכִיּוֹן שֶׁקָּרָא אָדָם תּוֹרָה, נְבִיאִים וּכְתוּבִים, וְשָׁנָה מְשֻׁנָּה, מְדַרְשׁ, הַלְכוֹת וְאֲגָדוֹת, וְשָׁנָה הַגְּמָרָא, וְשָׁנָה הַפְּלִפּוּל לְשִׁמְהָ, מִיַּד רוּחַ-הַקְּדֵשׁ שׁוֹרָה עָלָיו, עֵינֵי שָׁם; וְעַל-כֵּן רָאָה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמָהּ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִזּוֹ תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁתּוֹכָה שִׁיפְתַּח מַחֲהָ, וְיִמְשַׁף עָלֶיךָ אוֹר וְדַעַת וְזִיו וְחַיּוּת וְדְבָקוֹת הַבוּרָא וְתִבְרָף שְׁמוֹ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! חֲדָשׁ יְמֵיךָ כְּקֹדֶם, וְתִקְבַע לְעֲצָמָהּ עַל-כָּל-פְּנִים פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ לְצֵאת אֵל עִם יִשְׂרָאֵל, וְתַפִּיץ בֵּינֵיהֶם אֶת הַקְּנֻטְרִסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל בְּאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָּכָת, כִּי עַקֵּר הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָהּ רַק בְּאֲמוּנָה (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ז'); וּבִשְׁעָה שֶׁכָּל הָעוֹלָם מְדַבְּרִים בְּעִנְיַן מְשִׁיחַ, צְרִיכִים קֹדֶם לְהַקְדִּים הַרְבֵּה בְּדַבּוּרֵי אֲמוּנָה לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתָיו וְתִבְרָף, כִּי הַגְּאֻלָּה תְּבוּא רַק בְּזִכּוֹת הַאֲמוּנָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּעַבְדוּת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְצְרִיף שְׂתַדַּע, כִּי כְּשׁוֹרְעִים אֲמוּנָה — צוֹמַחַת הַגְּאֻלָּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שלד.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם וְתִבְרָף, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרֵי וִיקָהֵל, כ"א אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מכם, ואיך שאת מוסרת נפשך, פשוטו כמשמעו, בעבור בית-ספר
"בית פיגא", ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתצליחי, אם תהיי
עקשנית לא להסתכל על אף אחד, לא מבחוץ ולא מבפנים, ודי
לחכימא.

עליך לדעת, כי על כל פרט ופרט השׂיך לדבר רבנו ז"ל,
מתפשט על זה הסמ"ך-מ"ם לארכו ולרחבו, ובפרוש גלה לנו רבנו
ז"ל, אשר כל מה שרק רוצים לעשות בשבילו, מתפשטות על זה
המניעות לארץ ולרחב, ואף שהוא דבר קל ופשוט מאד מאד, אף
ברגע שרק רוצים לעשות בשבילי, כבר יעמד על זה הסמ"ך-מ"ם
למנע ולעכב. ודבר זה רואים בחוש, איך שעל כל פרט ופרט שאנו
רוצים לעשות פה ביבנאל לבנות לעצמנו קהלה חרדית, כבר
מתפשט הסמ"ך-מ"ם לארכו ולרחבו, ומסית ומדיח את כלם נגדנו,
וכן מוסר, פשוטו כמשמעו, אשר עון המסירה הוא העון הכי גדול
אצל כלל ישראל, כי בכל הדורות שמרו את עצמם ממוסר, ולא
רצו להתחתן עמו, ולא עמדו בד' אמותיו, ומפל שפן וכל שפן,
שנבלה סרוחה כזו שקוראת את עצמה עוד "רב", אשר הוא 'מוסר',
ושם רגלים על כל דבר שאנו רק רוצים לעשות ביהדות, דבר זה
הוא מבהיל הרעיון, אשר לא יאמן כי יספר, ומי שלא בתוך
התמונה, אינו יכול להאמין שיש דבר כזה, כי כל אחד צועק שזהו
לשון-הרע. ובאמת כבר אמרתי, אם זה נקרא לשון-הרע, אז אסור
גם לקרא את המגלה בפורים, כי גם זה מלא לשון-הרע על המן
בן המדתא צורר היהודים...

על-כל-פנים איך שהוא ראי להמשיך בפעלתך לעשות מה
שאת רק יכולה לעשות כדי שנוכל להסתדר בשנה הבאה עלינו
לטובה בשביל פתיחת בית-ספר לבנות "בית פיגא", ובאמת צריכים
ללכת על גדול, מדוע באמת לא לקחת את הבנינים של בית-הספר
... שממילא עומדים ריקים וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני

מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בין בגשמיות ובין ברוחניות, שתזכו לבנים חיים וקיימים, תלמידי חכמים יראים ושלמים, עובדי השם יתברך, וכן בנותיכם תשיאו לחתנים עובדי השם יראים ושלמים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שלה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"א אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ועקר שמחתי היא, שתהלה לאל סוף כל סוף דבורי שאני מדבר עושים רשם אצלכם, כי עד עכשו חשבתם כאלו אני מדבר לשון-הרע... ועכשו את כותבת שצריכים לבדק את הרגלים שלו, אם הם לא רגלי תרנגול... כמו של שד... מי האמין שאחד המתנמר בשם "רב", הוא ילך וימסר את כל דבר שרק תלוי ביהדות, זה לא יאמן כי יספר, אבל זה מציאותי, כי הוא עומד לארכו ולרחבו על כל פרט ופרט שאנו רוצים לעשות, והוא פשוט מוסר, אשר מלפנים בישראל מ'מוסר' ברחו כמו שברחו מאש, ולא רצו להתעסק עמו, ומכל שכן להשתדף עמו, והיה מתרם לגמרי מעדת בני ישראל. ואנו צריכים כלם לשוב בתשובה שלמה על שיש רב שמכשיל את הרבים במקוה שהיא בודאי בחזקת שאינה כשרה, כמו שיש לנו ברורים על זה, אוי לנו כי כף עלתה בידינו, על-כל-פנים תהלה לאל, זכינו שיש לנו מקוה משלנו עם ההקשר הכי טוב והכי מעלה, ואיזה רב ירא שמים, שרק בא לראות את המקוה, התפעל מכשרותה, שנעשה על-פי כל החמרות שיכולים רק לעשות מקוה.

אני מקוה להקדוש-ברוך-הוא להכין מכתב ארוך לכל הרבנים, וזה ידפס ויתפרסם ברבים, מהתחלה עד עכשו — על כל הרשעות שעשה עמנו הסמ"ך-מ"ם מאז שלא הניח לנו לפתח גן חרדי,

ורוּצָה דְּוָקָא שְׁהִילְדִים שְׁלָנוּ יִלְמְדוּ מְעַרְבַּ בְּנִים וּבָנוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבְן וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן כָּל פְּרִט וּפְרִט אֶרְשָׁם בְּאַרְיכוֹת, כִּי מִבְּחוּץ הוּא מְצִיר אֶת הַתְּמוּנָה, כְּאֵלוֹ אֲנַחְנוּ רוֹדְפִים כְּבִשָּׁה תְּמִימָה, רַב בִּישׁוּאֵל... אוֹי ל'רַע-בְּנִים' כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר רַק הֵם מְעַבְרִים עַל הַדַּת, וְאֲנִי יָכוֹל לְהַעֲדִיד כָּאֵן בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁר רַב הַתּוֹשָׁבִים אִם הִנֵּה לְהֵם אִיזָה רַב רְצִינִי, שְׁלֹא הִנֵּה חוֹשֵׁב כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה אִיךָ לְהַשִּׁיג תְּקַצִּיבִים גְּנוּבִים וְכוּ' וְכוּ', הִיוּ כָּלֵם חוֹזְרִים בְּתוֹשׁוּבָה, וְזֶה בְּרוּר, כִּפִּי שְׁאֲנִי מְכִיר אֶת הַתּוֹשָׁבִים, אִךְ אִם הַרוּצָה רָשָׁע מְרָשָׁע, מַה יַעֲשׂוּ הַצֵּאֵן וְכוּ'? ! וְזֶה בְּרוּר, וְעוֹד אֲאָרִיךְ בְּזֶה בְּאַרְיכוֹת גְּדוּלָה.

עַל-כָּל-פָּנִים אִיךָ שֶׁהוּא בְּוֹדָאֵי גַם אֲנִי אוֹחֵז כֶּכָּה, שְׁצָרִיכִים לְלַכֵּת דִּיקָא עַל גְּדוּל, לַעֲשׂוֹת מַה שְׂרַק יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, כְּדִי לְהַשִּׁיג אֶת הַמְּבַנִּים שֶׁל הַבֵּית-סֵפֶר... אֲשֶׁר מְמִילָא הֵם עוֹמְדִים רִיקִים בְּלִי יְלָדִים, וְלָנוּ תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ קָרוֹב לְמֵאָה וְאַרְבָּעִים יְלָדִים וְלָמָּה נִסְבַּל? !

וְעַל-כֵּן רְאִי לַעֲבֹד בְּיַחַד עִם... וְתַתִּיעֲצוּ בִּינִיכֵן כַּדַּת מַה לַעֲשׂוֹת וּבְוֹדָאֵי תְּצַלִּיחוּ, הַעֲקֹר שְׁתִּהְיֶה עֲבוּדְתְּכֵן לְשֵׁם שְׁמַיִם, לְמַעַן תִּינּוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְאִזּוּ בְּוֹדָאֵי תְּצַלִּיחוּ, כִּי מִי שֶׁעוֹבֵד לְשֵׁם שְׁמַיִם מְצַלִּיחַ, וְחֻזְקָה עַל תְּעַמּוּלָה שְׁאִינָה חוֹזְרֵת רִיקָם.

נָא וְנָא לְהַחְדִּיר בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁעַל-כָּל-פָּנִים יִדְעוּ מִי הוּא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, כְּדִי לְהַשְׁמֵר מִמֶּנּוּ, כִּי צָרִיכִים לְשָׂרֵשׁ אֶת הַטְּמָאָה הַזֶּה מִבִּינֵנוּ, כִּי עֲדִין יִשְׁגֹּן נָשִׁים שְׁחוֹשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ מְדַבְּרִים פֹּה לְשׁוֹן-הָרַע... וְהֵם אֵינָן יוֹדְעוֹת, שְׁכָּל מַה שְׁשׁוּבְלִים הוּא רַק מִפְּנֵי הַטְּמָאָה הַזֶּה, כִּי הַשׁוֹחֵט... רָצָה לְפַתַּח מִפְּעַל, שְׁבִקְלוֹת הָיוּ יְכוּלִים לְהַתְּפַרְנֵס מִזֶּה לְכָל הַפְּחוֹת עֶשֶׂר אוֹ חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה מְשֻׁפְחוֹת, וְהוּא הִנֵּה הַמוֹנֵעַ וְהַמְּעַכֵּב, אֲנִי יָכוֹל לְהַעֲדִיד עַל זֶה, כִּי בְּמִקּוֹם לְתַת אֶת הַמְּשַׁחֵטָה ל... הַחֲזִירָה לְמוֹעֲצָה, וְאִיךָ שְׁבִקְשָׁתִי מִמֶּנּוּ וְהַתְּחַנְנָתִי לְפָנָיו, שְׁאֵל יַעֲשֶׂה דְבָר זֶה, הַבְּטִיחַ בְּכָל מִינֵי הַבְּטָחוֹת וְחָן שֶׁל שְׁקָר כְּדַרְכּוֹ, וְלִבְסוּף תְּקַע סִכִּין בַּגֵּב, וּכְמוֹ-כֵן עֲשֶׂה עִם הַבֵּית-סֵפֶר, עִם

כָּל דְּבַר שֶׁרַק הִיָּה תְלוּי בִּיהֲדוּת, הִיָּה הוּא וְלֹא אַחַר הַמוֹנֵעַ, וְיָדוּעַ, אֲשֶׁר הַתּוֹשָׁבִים לֹא צְרִיכִים הַרְבֵּה לְחַמֵּם אוֹתָם, רַק גִּפְרוּר אֶחָד וְכוּ', וְהוּא תָּמִיד הַבְּעִיר אֲשֶׁר וּמְדוּרָה גְדוֹלָה וְכוּ', וְלֹא גִפְרוּר וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה אָנוּ סוֹבְלִים מֵה שְׁסוֹבְלִים, וְזוֹ מִצְוָה לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם, וְהוּא בְּכָל־ל "זְכוּר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עִמָּלְךָ" וְכוּ', אוֹי לוֹ לְדוֹר שְׂאֵלוֹ הֵם מְנַהֲיָיו, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְקָרוֹב נִרְאֶה אֶת מַפְלָתוֹ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"א אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַעֲקֹר רְאֵה רַק לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה, וְאֵף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁוֵה קִשָּׁה וְכִבְד לְךָ עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד מְרַב בְּלִבּוֹל דַּעְתָּךְ, עִם כָּל זֹאת דִּיקָא עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן, כִּי אֲצַלּוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד יִקְרָה תַּפְלָה, שְׂאֲדָם מִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׁבְרוֹן לֵב וּבִכְלִיבוֹל הַדַּעַת וְכוּ', וְכוּ', כִּי זֶה עֲקָר הָאָמֶת, לֹא-כֵן כְּשֶׂאֲדָם מִתְפַּלֵּל בִּישׁוּב הַדַּעַת כְּלִי שִׁבְרוֹן לֵב, יֵשׁ בְּזוֹה כָּבֵד הַרְבֵּה שֶׁקָּר וְכוּ', וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצֻמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶה עֲקָשָׁן עַל דְּבַר זֶה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי הָאֵם עֵסְקוּ הַיּוֹם בְּבִנְיָן וְכוּ', וְאִם לֹא יָרַד גֶּשֶׁם וְכוּ', וְכֵן הָאֵם תְּלִית אֶת הַמְּכַתֵּב כְּלָלִי בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, רְאֵה לְמַסֵּר אֶת שְׁנֵי הַמְּכַתְּבִים הָאֵלֶּה, כִּי הֵם מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים, כִּי טוֹב מְאֹד

ש'יחדירו בין נשות אנשי שלומנו מי הוא הסמ"ד-מ"ם... ועל-כן צריכים לשרש את הטמאה הזאת מביניהן, שהיא טמאת הסמ"ד-מ"ם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שלו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"א אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אבקש אותך, שתלכי ותבקרי בכל יום בשנים או שלשה בתים מנשות אנשי שלומנו, ותחזקי אותן מאד מאד, כי באמת אנחנו גרים פה במקום חילוני, וצריכים רחמים רבים להחזיק מעמד, ובפרט העניית והדחקות העוברת על כל אחד ואחד, ואין בית שלא יהיו שם אילו מריבות וחלוקי דעות וכו', ועל-כן מצוה רבה ללכת לחזקן ולשמחן ולעוררן, שתבאנה אל השעורים בכל ליל שני, שכל שבוע תבטיא אשה אחת מה שיש לה להתבטאות, וכן בליל רביעי להתאסף אצל ... וזה מאד מאד נחוץ. ובכלל טוב, שתהיה אוירה בין הנשים אוירה מאד שמחה וקרוב לבבות, שתגונה יחד כמו אחיות, ואשה תעזר לרעותה בכל מה שרק יכולים, הן בשמרטף, והן בשאר מיני עזר, תמיד להשתדל להשתתף בצער זולתו, ולהשתדל להקל ממנו את הצער והעגמת נפש, ולדבר על לבה ולשמחה ולעודדה, וזו המצוה הכי גדולה, ואין עוד צדקה יותר גדולה מזו. ואם תמצאי עוד כמה נשים מנשות אנשי שלומנו, שתרצינה להתנדב לעבודה הקדושה הזו — מה טוב ומה נעים, ובזה תעשו לי נחת-רוח גדולה מאד מאד, כי סוף כל סוף הפל יתהפך לטובה, ויכנסו לגור פה ביבנאל מאות משפחות, ואף שעכשו זה נראה כמו חלום, עוד תראי איך שהחלום הזה יתגשם, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שלח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"א אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַעֲשָׂרִים שֶׁקָּל לְפָדְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדְּיָנִים, וְתִזְכּוּ לְזֶרַע שֶׁל קַיִמָּא.

רְאוּ לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל טְהֻרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, וּבִפְרָט בְּעִנְיַי הַרְחֻקוֹת וְכוּ', וְכֵן טוֹב מְאֹד לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם, וְהַבְּעַל שְׂיִבְדֵּק אֶת הַתְּפָלִין, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְעוֹד תִּרְאוּ בְּנֵים חַיִּים וְקַיִמִים, וּבִפְרָט שְׂזֻכוֹתוֹ הַגְּדוֹלָה שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂזֻכֵיתֶם לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוּנוֹ הַקְּדוֹשׁ, תִּגְן עֲלֵיכֶם, וְטוֹב לְנִסֵּעַ לְשֵׁם עוֹד פַּעַם. וְכַמְּאֹמֶר ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן ז"ל: "אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל אִם מִתְעַקְּשִׁים פּוֹעֲלִים".

טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּלְמְדוּ בִּיחַד "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁהוּא מְסַגֵּל לְהוֹלְדָהּ, וְכֵן לְלַכֵּת עִם ה"א שֶׁל כֶּסֶף, שְׁגַם-כֶּן מְסַגֵּל לְהוֹלְדָהּ, וְכֵן שֶׁתִּשְׂאֵי עִמָּךְ תְּמִיד מַגְנֵט וְעֵץ שֶׁל קֶבֶר הַצַּדִּיק, אֲשֶׁר כָּל זֶה עַל-פִּי דְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְהוּא מְסַגֵּל לְהוֹלְדָהּ (מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים לְחַלֵּשׁ עֲנָף קֶטֶן מֵעַל צִיּוֹן שֶׁל רַב אָמִי וְרַב אָסִי בְּטַבְרִיא).

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּבְשְׂרוּ לִי תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שלט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"א אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותשתדלי שיהיה לך תמיד מצב רוח טוב, ואדם צריך לעבוד על עצמו מאד מאד, שלא יתיאש בשום מצב שבעולם, הן אמת שעובר עליך מה שעובר, עם כל זאת אסור לפל ביאוש וכדכאון, אדרבה, את יכולה כל-כף הרבה לתרם לנשות אנשי שלומנו, כי כפי הדו"ח שאני מקבל מדי שבוע, כל הנשים מספרות בשבחך מאד וכו', בדרך כלל כשהוא יום גשום ומענן וכו' וכו', חשוף ונערפל וקר וכו' וכו', והאדם צריך להשאיר בתוך ביתו פלוא בפנים וכו' וכו', זה לא מוסיף על המצב-רוח של האדם וכו' וכו', אדרבה עוד מכניס לאדם מרירות ודכאון וכו' וכו', ועל-כן עליך לדעת, כי עוד השמש תזרח ביבנאל ברוחניות ובגשמיות, ועוד תזכי לראות שם דברים יפים מאד מאד, שתקנו בית יפה, ועוד מעט יהיה לכם גם רכב, ואז תהי בת תורין לנסע ממטולה עד אילת לארפה ולרחבה של ארצנו הקדושה, וזה יעזר לך בכל האפנים להגביה ולהרים את מצב רוחך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכי לעבור את הכל בשלום, ויהיה אף טוב בביתכם, ותבשרי לי תמיד בשורות משמחות, ותתרמי הרבה לנשות אנשי שלומנו, כי תהלה לאל, יש לך הרבה מה לתרם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שמ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"א אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל נשות אנשי שלומנו "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הו"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד, וישמרן ויצילן מפל צרה וצוקה ומפל גגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן.

מאד מאד שמתתי לשמע איך שאתן מתחזקות ביחד, ואשה עוזרת לרעותה, אין לתאר ואין לשער את גדל הנחת רוח והשמחה שאתן גורמות לי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תוכלו לבשר לי רק בשורות משמחות, והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מתפלל עליכן, שיהיה לכם טוב בין בגשמיות ובין ברוחניות.

העקר ראו לעזר אחת להשנייה, ותגורו ביחד באהבה אחנה ורעות ממש כמו אחיות, להיות באחדות אחת, ולעזר אחת את השנייה במה שרק יכולים, וזו מצוה הכי גדולה, כי אין עוד צדקה יותר גדולה מלעזר את זולתו, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל עוזר להשני, ולהפוך עקר עבודת הסמ"ך-מ"ם היא להעלים ולהסתיר ולכסות את הטוב הגנוז שיש בכל בר ישראל, וכל ענינו הוא רק לעשות פרודים, וכמו שאמר המן בן המדתא צורך היהודים (אסתר ג, ח): "ישנו עם אחד מפזר ומפרד", כי כל ענינו הוא רק הפרד ומשל, כי כל ענינו הוא רק שיהיו פרודים בין נשמות ישראל, לא-כן אסתר המלכה זכתה שעל ידה נעשתה הגאולה דיקא על-ידי שאמרה (שם ד, טז): "לך פנס את כל היהודים", כי כל ענין הקדשה שהיא השכינה, שמתן של ישראל, הוא רק אהבה, אחנה ורעות, ולאחד את נשמות ישראל ביחד.

ועל כלם — ראו להיות חזקות בעבודה הקדושה הזו, ובזכות זה תזכו עוד לראות דברים יפים פאן ביבנאל, שנוזפה לפתח תלמוד-תורה לבנים לכל הגילים, ובית-ספר לבנות לכל הגילים, ועוד מוסדות צדקה וחסד לטובת כלנו.

מאד מאד אהיה לכם אסיר תודה אם תתפללו בעדי, כי רבנו ז"ל הפליג מאד מאד במעלת תפלת הנשים אשר היא מאד מקבלת ומרוצית בשמים.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שמא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"א אדר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

פה תִּקְבַּל רְצוּף מִכְתָּב לְנִשְׂי אֲנִשְׂי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל, וְאִם אֲשַׁתְּךָ יְכוּלָה לְנַקֵּד אֶת זֶה, וְלַעֲשׂוֹת חֲמִשִּׁים עֲתָקִים וְלַהַעֲבִירָם לְנִשְׂיִם בְּיַבְנָאֵל, אֶהְיֶה לָכֶם אָסִיר תּוֹדָה גְּדוּל.

מֵה בְקָשָׁר עִם הַסְּפָרִים שְׁשַׁלַּחְתָּ, וְכַמָּה זְמַן צָרִיךְ לְקַחַת הַמְּשֻׁלוֹחַ? ! הַכֶּסֶף גִּשָׁאֵר אֶצְלִי, כִּי לֹא הִיָּה לִי שְׁלִיחַ, פְּחַדְתִּי לְשַׁלַּח אֶת זֶה עַל-יְדֵי הַדָּאֵר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַהַדְפָּסָה, כִּי אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר גְּדֹל הַזְּכוּת הַרְבִּים עַל זֶה, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁמָאֵד מְאֹד קָשָׁה לָךְ, אֲבָל אִם הִיִּיתָ יוֹדֵעַ מֵה הַקְּנֻטְרָסִים הַחֲדָשִׁים פּוֹעֲלִים, וּבְכַפְרֵט כָּאֵן בַּחוּץ לְאֶרֶץ, אִיךָ שְׁתּוֹפְסִים מֵאוֹת וְאַלְפִים יוֹרְדִים יִשְׂרָאֵלִים, שְׁאוּכְלִים טְרַפּוֹת וְנִבְלוֹת, וּמִתְחַתְּנִים עִם גּוֹיֹת, רַחֲמֵנָא לִישׁוֹבָן, וְהַקְּנֻטְרָסִים הָאֵלוּ גַחְטָפִים עַל יָדָם, וּמִמֶּשׁ לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר אֵיזוֹ שְׁמֻחָה יֵשׁ לָהֶם כְּשֶׁמְבִיאִים לָהֶם קְנֻטְרָס, וּמִי יִתֵּן שִׁיעֲשֶׂה אֶצְלָם פְּעֻלָּה כְּמוֹ שֶׁהֵם בְּאֵמַת שְׁמַחִים וְעֲלִיזִים, וְאִם הִיִּיתָ רוֹאֶה אֶת הַשְּׁמֻחָה הַזֶּה עַל פְּנֵיהֶם, הִיִּיתָ מְדַפֵּיס יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ, וְתִמִּיד תּוּכַל לְבַשֵּׁר לִי רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שמב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"א אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע איך שאתה
מחזק את עצמך ואתה ואשתך ובתך, עליכם לדעת כי כף הולכים
החיים, הנה חשך וערפל וכו' וכו', והנה השמש זורחת וכו' וכו',
ועל-כן אסור לכם לפל בדעתכם משום דבר שבעולם, ובודאי סוף
כל סוף הכל יתהפך לטובה.

העקר ראה להכניס בביתך שמחה ומצב רוח טוב, כי גדול
אדוננו ורב להושיע, ולכל אחד בנה העולם יש לו את בן או בת
זוגו, וצריכים רק לבקש ולהתחנן אליו יתברך, שיחוס וירחם וימיהר
את הישועה, ועל-ידי תפלה בודאי פועלים תמיד, ואצלו יתברך
מאד מאד חשובה תפלה ובקשה, ועל-כן הוא מכניס את האדם
במצבים כאלו בשביל שחפץ לשמע תפלת ישראל, ואם היו
בני-אדם יודעים את מעלת תפלתם אצלו יתברך, היו מתאמצים
מאד להתפלל ולבקש ולהתחנן אליו יתברך על כל פרט ופרט מה
שצריכים — בין בגשמיות ובין ברוחניות.

הקדוש-ברוך הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם, שתבשרו לי בקרוב בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שמג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, כ"ב אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... גרו יאיר.

ראה לחזק עצמך מאד מאד על נעם חלקך על "אשר בנחל" שם גורלך, שאתה זוכה להדפיס את שו"ת "אשר בנחל" חלק אחר חלק, והם מתנה יקרה לכלל נשמות ישראל, פי הם דברים המשויבים נפש כל חי. מה אמר לך! את הנרכים החדשים עם נקודות שזכית אתה ואשתך להוציא לאור, אינם יורדים משלחני, ואני מתענג בהם מאד מאד וזה כל חיותי. מי האמין לפני עשרים ושמונה שנים, שפעם ידפס כל-כף יפה עם נקודות ועם מפתח ועם כריכה כל-כף יפה?! ראוי לכם להחיות עצמכם בזה מאד מאד, ועוד תבואו על שכרכם, כי אין אתם יכולים לתאר להיכן הספרים מתפשטים ממש בכל כדור הארץ בלי שום גזמא. הנה עכשו נסע מפאן שליח אל המזרח הרחוק ויהיה ביפן ובשאר ארצות המזרח הרחוק עד אוסטרליה ומדינות רחוקות ששביב, וכן פאן בארצות הברית הספרים הולכים לארפה לרחבה, ובאמת רק זה עקר תקווננו לפני היודע תעלומות, כי בזכות שאחינו בני ישראל מתעוררים בתשובה, גם אנחנו נזכה על-ידי זכות זו לשוב בתשובה שלמה, והיה זה חלקנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שדמ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, כ"ב אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... נרו יאיר.

ראה רק לככות אליו יתברך בתמימות ובפשטות גמורה ובעקשנות גדולה כדרך ילד קטן, שאינו עוזב את אביו וכו', אז תראה איה שתבוא אליך ישועה. ראה לקים זאת בלי שום חקמות, אז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

את כל המכתבים שאני שולח בדרך כלל דרך הפקס, תדע

אֲשֶׁר י"ח שמה — י"ח שמו בנחל רכז

שהם ענין של פקוח נפש או שלום-בית, ועל-פן תמסור את זה תכף-ומיד, כי לכלם אני שולח דרך הדואר.

י"ח שמה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, כ"ב אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

פה תקבל מכתב לאשתך, ואל תדאג כלל, כי בודאי הכל עוד יתהפך לטובה, אתה בעצמך לא האמנת שאשתך משכה אותך ליבנאל וכו', ועכשו שעובר עליה מה שעובר וכו', היא מציקה לך וכו', ראה להיות סבלן גדול עמה, ואז תראה נסים נגלים, כי כך דרכם של נשים, כשמאיר להן הן שמחות וכו', וכשנחשף להן הן עצבות וכו', וצריכים רק סבלנות, ואז הכל יתהפך לטובה.

תהיה בטוח, שסוף כל סוף אני אבוא לגור ביבנאל, כי אני משקיע כסף לריק בשביל הרחבת בית-המדרש ובגית המקוה וכו' וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שמו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקהל, כ"ג אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה ל... גרו יאיר.

אני מקוה להקדוש-ברוך-הוא שיהיה לך את הכסף, ותשלם ל... כי הוא מציק לי הרבה מאד וכו', וזו צרה בתוך צרה וכו' וכו', עם כל זאת אני מניע לך כלל לחתם שאתה יוצא מהדירה, כי אז אתה חופר לעצמך, חס-ושלום, בור יותר גדול, חס-ושלום, וכן אל תמכור את הרכב וכו', כי בלא רכב האדם הוא בלא רגלים, רק חזק

רכה אשר י"ח שמו — י"ח שמה **בנחל**

ואמץ, וזכור מה שאמר החכם מכל האדם (משלי כג, יח): "יש אחרית ותקותך לא תפרת" וגו', ראה להתפלל בעבורי, כי אני צריך רחמים רבים, והמתפלל על חברו הוא נענה תחלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לתלות שתי מודעות אלו בבית-המדרש, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזפה כבר לשמע במחית זכרו של צמלק, ימח שמו.

י"ח שמו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקהל פקודי, כ"ג אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה יגיעו וינדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי להשתתף בשבת זו לשמחתך ולשמחת בך, שזו באמת שמחתי, כאשר הקדוש-ברוך-הוא יודע כמה כחות הכנסתי בו, אף מחמת הגשמים והשלגים וכו', שלא יכלו לבנות וכו', סגרו ממני הדרך, ועל-כן עמך הסליחה, ואני מאחל לך ברכת "מזל טוב" חמה ולבבית, ועוד אשלים הרבה שמחות אצלך בעזרתו יתברך.

אני שולח לך סך חמש מאות שקל שתקנה בכש שמן לכבוד חג הפורים לשמחת אנשי שלומנו, שישמחו במפלת המן הרשע, ונוזפה כבר לגאלה שלמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שמה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת-קדש לסדר ויקהל, כ"ד אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה יגיעו אל ... גרו יאיר.

אֲשֶׁר י"ח שִׁמְט בְּנַחַל רַכֵּט

אָקוּהָ שְׁהַכַּל בְּסִדְרָא אֶצְלָהּ, כִּי זֶה כַּמָּה יָמִים שְׁלֹא שְׁמַעְתִּי מִמָּהּ,
וְאִינִי יוֹדֵעַ מַה לְחַשֵּׁב וְכוּ'.

הַעֲקָר רַק תִּתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר זֶה יְסוּד וְעֵקֶר גְּדוֹל
בְּעִבּוּדַת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, כִּי הַלֵּב שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא מְשַׁפֵּן
הַשְּׂכִינָה, וְעַל-כֵּן הַסְטֵרָא אַחֲרָא מְסַבְּבִים וּמַעְקָמִין אֶת הַלֵּב לְהִיּוֹת
בְּמִרְיוֹת וְעֶצְבוֹת וְכוּ', וְצָרִיכִים לְהִתְגַּבֵּר עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
תָּמִיד, בְּסוּד: נִתַּת שְׁמִיחָה בְּלִבִּי (תְּהִלִּים ד, ח), כִּי עֲקָר הַשְּׁמִיחָה הוּא
בְּלֵב, וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד שְׁלֹא תִהְיֶה שׁוּם עֲקָמִימִיּוֹת בְּלֵב (עֵין
לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ה'); אֲשֶׁרֵנוּ, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבְּנוּ וְ"ל,
וְאֲשֶׁרֵנוּ שְׁאָנוּ זוֹכִים לְגַלוֹתוֹ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְעַלֶּיךָ לְדַעַת כִּי דִיָּקָא
אֵלוֹ שְׁזוֹכִים לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הַצְּדִיק הָאֱמֵת, דִּיָּקָא עֲלֵיהֶם מִתְגַּבֵּר
הַסְמָ"ךְ-מ"ם לְהַפִּילוֹ בְּעֶצְבוֹת וּבְמִרְיוֹת גְּדוֹלָה וְכוּ', וְצָרִיכִים
רַחֲמִים לְהַחְזִיק מְעַמָּד, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, יִהְיֶה
מִי שִׁיְהִיָּה וְכוּ', וְצָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְהַשְׁאֵר בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", כִּי
סְבִיב הַהֵיכַל מְסֻתָּבֵב הַסְמָ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ, כַּמּוּבָא (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן,
חֵלֶק א', סִימָן נט), עֵין שָׁם.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

יֵשׁ כָּאֵן עַכְשָׁו הַמוֹן אוֹרְחִים מְבִנֵי בְּרַק, וְנוֹסְעִים בְּשָׁבוּעַ הַבָּא,
וְאִז אֲשַׁלַּח אֶת הַכֶּסֶף שְׁעֵדִין מִנַּח עַל שְׁלַחְנִי, כִּי לֹא הָיָה לִי שְׁלִיחַ,
קִבְּלָתִי אֶתְמוֹל מִכְּתָב מִהַחֲבֵרָה, שְׁבַעוֹד שְׁבוּעַ יִגִּיעוּ לְכָאֵן הַסְפָּרִים
שְׁשַׁלַּחָת.

י"ח שִׁמְט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָא וַיִּקְהַל, כ"ה אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נָרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבֶיךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שְׁאֵתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמֶךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! עֲלִיךָ לְדַעַת שְׁהַחִיִּים שֶׁל הָאָדָם
מִלְּאִים נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעָקַר גְּדֻלַּת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי —
כְּשֶׁזֹּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ,
כִּי בְּאֵמֶת אֵין בְּרִיָּה שְׁלֹא יַעֲבֹר עֲלֶיהָ עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעָקַר
גְּדֻלַּת הַצְּדִיקִים — שְׁזוֹכִין לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָן, וְלְהַחְזִיק אֶת עֲצָמָן
בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵנִי, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ
ו"ל עַל עֲצָמוֹ: "וּמָה שְׁבִאֲתִי לְמִדְּרַגְתִּי הַיְתָה שְׁהַחְזוֹקְתִּי אֶת עֲצָמִי"
(אֲוֵן פְּאָרְנוֹאס אִיךָ בֵּין גְּעֻקוֹמְעֵן צוֹ מִיִּין וְאִךָ? וְוִיִּל אִיךָ הָאֵב זִיךָ
דְּעֵרְהֵאֲלֻטִּין); כִּי בְּאֵמֶת גַּם עֲלֵיהֶם עֵבֶר מָה שְׁעֵבֶר, וְעָקַר גְּדֻלַּתָם
— שְׁזוֹכֵי לְחֻזָּק אֶת עֲצָמָם וְלֹא נִפְלוּ בְּחִלְיָשׁוֹ הַדַּעַת, בְּקִטְנוֹת
וִירִידוֹת, וְעַל-כֵּן רָאָה גַם אֶתָּה לְהִיּוֹת בְּהֶרְחֶבֶת הַדַּעַת. וְאִיךָ זוֹכִין
לְהִגִּיעַ לְזֶה, כְּכֹר גְּלָה לְנוּ רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוֹטִי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק ב', סִימָן י'):
מָה שְׁבִנִּי-אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִחֲמַת מִדַּת הַעֲצָבוֹת
שְׁנֹכְסָה בָּהֶם, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהִגִּיעַ לְשִׁמְחָה אֲלֵא עַל-יְדֵי שְׁיַחֲפֹשׁ
וַיִּבְקֹשׁ בְּעֲצָמוֹ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת וְכוּ' וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְעַל-כֵּן רָאָה
לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמָךָ לְמִצָּא בְּךָ תְּמִיד רַק נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, שְׁזֵהוּ הַיְסוּד
וְהַעָקַר, כִּי אֵין זֶה מֵעֲלָה לְפַל כָּל-כָּף בְּדַעַתוֹ, אֲדַרְבָּה אֶתָּה צְרִיךָ
לְקַחַת אֶת עֲצָמָךָ בְּיַדֶּיךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְכֵן רָאָה לְהַתְּבוֹדָד עֲצָמָךָ
עִמּוֹ יְתֻבְּרָךְ, אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְעוֹד פְּעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְעוֹד פְּעַם
חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְכוּ' וְכוּ', עַד שְׁיִצְטָרֵף לְכָל הַפְּחוֹת לְשַׁעָה בְּיוֹם, וְצְרִיכִין
לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל נְקֻדָּה וְנְקֻדָּה שְׁיֵשׁ בוֹ, וְאִם תִּלְךָ בְּצוּרָה
כְּזוֹ, אֲזֵ אִף פְּעַם לֹא תִפֹּל.

רָאָה לְלַמֵּד בְּהַתְּמַדָּה רַבָּה מְשֻׁנְיּוֹת, כִּי הַלְמוּד מְשֻׁנְיּוֹת מְזַכֵּךְ
וּמְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, כִּי מְשֻׁנָּה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָתָה,
וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנָּה, שְׂאֵז זוֹכָה לְזַכֵּךְ וּלְצַחֲצַח
אֶת נִשְׁמָתוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שָׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְהַל, כ"ה אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאַתֶּם מַחְזִיקִים אֶת עֲצָמְכֶם.

אֵל תְּשִׁימִי לֵב לְכָל הַרְכִּילוֹת וּלְשׁוֹן־הַרֶעַע שְׂמֵדְבָרִים, אֶת צְרִיכָה לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד עִם מַה שְׂאַתָּה עוֹשֶׂה וְכוּ', וּבְעֵנִין הַכְּנַת הַכּוֹפּוֹת וְכוּ' וְכוּ', טוֹב מְאֹד שְׂתִּכְנִיֶּסִי אֶת עֲצָמְךָ בְּזֶה, וּבּוֹדָאִי יִתְרַבּוּ הַקּוֹנִים בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן, וְאַתָּה לֹא צְרִיכָה לְהַסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם תַּחְרוּת שֶׁל אֶף אֶחָד, אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שְׂהַכּוֹפּוֹת שֶׁלְּךָ הֵן הַכִּי יְפוֹת, וְאִם תִּלְכִּי בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֲזִי תִהְיֶי תְּמִיד שְׂמַחָה.

גַּא וְנָא רְאִי לֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מֵאַף אֶחָד, אֲדַרְבֵּה רְאִי לְהַתְּוַעַד עִם כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ וְתַחֲזִיקֵי אוֹתָן, וְהֵן תַּחֲזַקְנָה אוֹתָךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה תַּצְלִיחִי אֶת דְּרָכְךָ, כִּי הֵאֱהָבָה בֵּינָן נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל גּוֹרְמַת לְשִׁפְעַ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְהַתְּאַחַד עִם נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל תְּמִיד. הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שָׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמַח שְׂאַתָּה זוֹכָה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׂאָר מֵאַתְּנוּ רַק אֵלּוּ הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת, שְׂאָנוּ זוֹכִים לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם.

הַעֲקֵר רְאֵה לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם

צָרִיכִין לְהִיּוֹת סְבֻלָּן בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ, כִּי כִפִּי הַצְרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַרְפָּתָקָאוֹת שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אָדָם, הַהֲכָרַח שְׁתֵּהִיָּה לוֹ סְבֻלָּנוֹת לְסִבֵּל עַל הַכֹּל, וְאִזּוֹ כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְסִבֵּל עַל הַכֹּל, הוּא עוֹבֵר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשָׁלוֹם, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא כְּגֶשֶׁר צַר מְאֹד, וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שֶׁהַעֲקָר לֹא לְהַתְפַּחֵד כָּלָל (לְקוּיֵי־מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן (מח).

נֹא וְנֹא רֵאָה לְהִיּוֹת עָסוּק בְּכָל הַיּוֹם, וְאֵל תְּבַטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר, כִּי הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיַדֵּי שְׁעֵמוֹם וְלִידֵי זְמָה, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְכֹל אֵלּוּ שֶׁהִשְׁתַּגְּעוּ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְכֵן בָּאוּ לְעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, הַכֹּל הִיָּה מִחֲמַת שְׁתֵּהִיָּה לָהֶם זְמַן לְחֹשֵׁב הַרְבֵּה מֵעֲצָמָם, וְזֶה הָרַס אוֹתָם לְגַמְרֵי, וְעַל־כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת עָסוּק, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתָךְ.

רֵאָה לְשַׁמַּח הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי עָקָר תִּקּוּן הַבְּרִית הוּא הַשְּׂמִחָה, וְכֹל מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ יוֹתֵר — מְצַלִּיחַ יוֹתֵר.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שׁנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְלֵל-הַקְּדוֹשׁ", דִּי בְּכֹל אֲתֵר וְאֲתֵר, הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצְלִיֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, כְּאֲשֶׁר הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל דְּבָר זֶה מְאֹד. וּבִפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ (לְקוּיֵי־מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד): מְצוּהָ גְדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה תָּמִיד. וְאָמַר (שם סִימָן מח): תִּכְתְּבֵם וּמִיָּד כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְהִיּוֹת אִישׁ

כָּשֶׁר, עֲבָרָה גְדוּלָה הִיא לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת, כִּי עֲצָבוֹת הִיא הַסְטָרָא אַחֲרָא, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שׁוֹנֵא אוֹתָהּ; הֵרִי אָנוּ רוֹאִים מִדְּבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל אִיךְ שֶׁהַמְצוּה הַכִּי גְדוּלָה בְּזוֹת הָעוֹלָם וְכֵן לְצַלַח עִמָּה אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשָׁלוֹם, הוּא עַל-יְדֵי מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי כַחוֹת שְׂבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְזוֹ רְפוּאָה עַל כָּל הַמַּחֲלוֹת — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי, וְלִהְיוֹת עֵקֶר כְּשִׁלּוֹן הָאָדָם בְּזוֹת הָעוֹלָם הוּא רַק כְּשִׁנּוּפֵל בְּתוֹךְ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, שְׂזֵה הוֹרֵס לוֹ לְגַמְרֵי אֶת הַחַיִּים, וְכִשְׂתִּתְבָּרַר לְכֶם יְדִיעָה זוֹ, אֲזַ תִּמְיֵד תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

וּבְאֵמַת עָלֵינוּ תִּלְמִידֵי רַבְּנֵי ז"ל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, שְׂאָנוּ זוֹכִים לְדַעַת מִרְבֵּי אֵמַת כְּזוֹ, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזוֹ, רַבִּי הַמְּחִיָּה אוֹתָנוּ עִם דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ, וּמִפִּיחַ רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה בְּקַרְבָּנוּ, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְהַתְמִיד בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, אֲשֶׁר רַק בְּזוֹת תְּלוּיָה כָּל הַהִתְקַרְבוֹת שֶׁל הָאָדָם אֶל רַבְּנֵי ז"ל — כְּפִי הַתְּמַדְתּוֹ בְּלִמּוּד סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמוֹ שְׂעוֹר בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְעַל-יְדֵי-זוֹת יִזְכָּה לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה דַעַת וְתִקְוָה וְשִׂמְחָה וְדַרְךָ בַּחַיִּים.

גַּא וְנָא, אַחִי וְרַעִי הִיקָרִים! רְאוּ לְקַיִם אֶת מְצוּוֹתַי יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי עֵקֶר שְׂלֵמוֹת הַמְצוּוֹת הוּא דִּיקָא כְּשִׂעוּשִׁים אוֹתָם עִם שִׂמְחָה, כִּי בְּזוֹת מִרְאָה לְדַעַת שֶׁהוּא מְאֵמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה לֵד, סִימָן ט'): לְמַדְתָּ תוֹרָה דְּרַךְ אֶרֶץ, שְׂכַשְׂיָהִיָּה הָאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּה יְהִיָּה עוֹשֶׂה אוֹתָהּ בְּלֵב שְׂמִחָה; כִּי בְּזוֹת הוּא מִרְאָה שְׂכַוְנָתוֹ בְּהַמְצוּוֹת לְעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ מֵאֵד לְעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִהְיֶה לְאֵל, עִם יִשְׂרָאֵל מְלֵאִים מְצוּוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נו'): אֲפִלוּ הַרִיקְנִין שִׂבְךָ מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרַמּוֹן, וּבְזוֹת שִׂתְשַׂמְחוּ בַּמְצוּוֹת, יִשְׁמַר אֶתְכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְכַל רַע, וְאֲפִלוּ לֹא תִשְׁמְעוּ שׁוֹם דְּבַר רַע, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׂבַת סג): כָּל הָעוֹשֶׂה מְצוּה כְּמֵאֲמָרָה אֵין מְבַשְׂרִין אוֹתוֹ בְּשׁוֹרוֹת רְעוּת; וְעַל-כֵּן רְאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם לְקַיִם בְּכָל יוֹם וְיוֹם מְצוּוֹתַי יִתְבָּרַךְ

בתמימות ובפשיטות גמורה, ועל-ידי-זה יתחברו שבְּרֵי עֲצֻמוֹתֵיכֶם, כי המצוות הוא לשון צוּמָא, שֶׁמְחַבֵּר אֶת עֲצֻמוֹתָיו שֶׁל הָאָדָם שֶׁנִּשְׁבְּרוּ עַל-יְדֵי חֲטָאֵיו הַמְרַבִּים (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'), וּבְזֶה שֶׁמְקַיֵּמִים אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, נִתְחַבְּרִים כָּל הַרְמ"ח אֵיבָרָיו וְשֵׁס"ה גִּידָיו, וְזוֹכֶה לְהַעֲשׂוֹת כְּלֵי, וְלְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, יְדִירוֹת, זֵיו, חֵיוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִתְגַּלֶּה אֵלָיו אֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְתִזְכּוּ לְקַיֵּם כָּל זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, כ"ז אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֵל טוֹב סָלָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גְּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד הַשְׁתַּוְּקַקְתִּי לְהִיּוֹת עַל יוֹם הַחֲתָנָה, אִךְ מִפְּנֵי הַגִּשְׁמִים וְהַשְּׁלֵגִים שֶׁהָיוּ, נִמְנָעָה מִמְּנֵי הַנְּסִיעָה.

בְּאֵתִי לְבָרֵךְ אוֹתָךְ בְּבִרְכַת "מִזֶּל-טוֹב" חֲמָה וּלְבִבִית, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּנָה לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְתוֹכַל לְעַבֵּד אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאַמֶּת וּבְתַמִּים כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

אִם אֶפְשָׁר לְעֵינַי קָדָם הַחֲתָנָה בְּקִנְטֵרֶס "יוֹם הַנְּשׂוּאִינ'" — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי יֵשׁ שָׁם הַנְּהַגוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת מְאֹד עַל-פִּי דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲשֶׁרֵי הַחֲתָן שֶׁמְקַיֵּם בְּיוֹם חֲפָתוֹ מֵה שְׁנֵאָמַר שָׁם.

נָא וְנָא רְאֵה לְזִכֹּר אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁפָּרַשׁ עַל מְאָמְרֵם ז"ל: "כִּי־צַד מְרַקְדִין לְפָנָי הַפְּלָה"? כִּי־צַד מְרַקְדִים וּמְדַלְגִין מֵה שֶׁהָיָה לְפָנָי

אשר י"ח שנד בנחל רלה

הפלה, שהחזן צריך לשפח כל העבר שלו, ולעשות התחלה חדשה ביום חפתו, ואז פשהולך בדרך זו, יצליח כל ימי חייו. כי באמת עקר הצלחת האדם בזה העולם הוא על-ידי ששוכח את העבר, ומתחיל בכל פעם התחלה חדשה, כי בזה תלוי הצלחת האדם, כפי שמחדש את עצמו בכל פעם מחדש. ואצל רבנו ז"ל היה העקר ההתחלה וההתחדשות חדשה בכל פעם, על-כן ראה לעשות התחלה חדשה בפרט עכשו ביום החתונה, ותקבל על עצמך ללמד כל ימי חייך בכל יום שעור במקרא, שעור במשנה, שעור בגמרא, שעור במדרש, ושעור בשלחן ערוך, ושעור בספרי רבנו ז"ל, וזה ילוי כל ימי חייך, כי אין מלויין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומצוות ומעשים טובים בלבד (אבות ו, י), וכן תרגיל את עצמך לדבר בכל יום עמו תברך, כי הדבור שמדברין עמו תברך הוא כלי להמשיך שפע ברכה והצלחה, וילפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם מלויין אותו עד שמגיע לבית עולמו' (תנא דבי אליהו רבה, פרק יח).

אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, ומה יפה רשתנו, שאנו זוכים לדעת מרבי אמת בזה, רבי רחמן בזה, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנופה באמת להיות מקרבים אליו, ולקיים את עצותיו הקדושות, ועל-ידי-זה נכון יהיה לבנו, שנופה לתקן את הפל.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שנד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פקודי, כ"ז אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, אחרי שדברתי עמך, יעזר לה הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה אתה ואשתך

להדפיס את כל הספרים הקדושים המוכנים לדפוס, ובפרט כל חלקי "אשר בנחל", אשר זה עולה על הכל. וכן עוד תזכו להדפיס את כל ספרי רבנו ז"ל באפן שיהיה לנו סעט עם פריכה אחת — הן ספרי רבנו ז"ל, והן ספרי מוהרנ"ת ז"ל, והן את ספרינו על ה"לקוטי-מוהר"ן" ועל "ספורי-מעשיות" ועל "ספר-המדות" ועל התורה, ועל המועדים, ועל אגדות חז"ל, ועל פירוש מצוות, ועל אבות, ועל תהלים.

העקר ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ששום דבר לא יוכל לשבור אותך, ואתה צריך לדעת, שכן הולך בהדפסה שיש כל מיני מניעות ובלבולים ועגמת נפש, וצריכים רק להחזיק מעמד, ולא להתפעל משום דבר שבעולם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתמיד תצליחו בגשמיות וברוחניות, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבור אתכם.

נא ונא ראה להיות בשמחה אתה ואשתך, כי תהלה לאל, אתם זוכים ומזכים את הרבים בזכות כזו אשר רק בודדים זוכים לזה, וטוב מאד שתדפיסו עוד פעם את קנטרס "פורים שמח", אם יש על זה תובעים, ובאמת איני זוכר מהקנטרס הזה, ועל-כן אם אתה יכול לשלח לי קנטרס אחד וכן "אור יבנאל" מספר 51 ומספר 52 — ממש תחיה אותי, כי הם תהלה לאל, דבורים נוראים ונפלאים מאד מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שלחתי כמה מכתבים על הכתבת שלך, כדי למסור את זה לאנשי שלומנו.

י"ח שנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, הִלְוֵאִי שְׂפָכְךָ תּוֹכָה לְהַפְטֵר מֵהַחֹב
הַזֶּה שֶׁל ... כִּי מִמֶּשׁ יֵשׁ לִי בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דְּמִים מְזֵה וְכו', כִּי
אֲתָה יוֹדֵעַ שְׁלֹא חֶסֶד לִי שׁוֹנְאִים עַל לֹא דְבָר, וּפֶה עוֹד יֵשׁ גּוֹרְמִים
מִבְּחוּץ וְכֵן מִבְּפָנַי, שְׂמַתְחִילִים לְחַמֵּם אֶת הָאֲוִירָה עָלַי, כְּאִלוּ מִי
יוֹדֵעַ מִי אֲנִי, לוֹקַח כְּסָפִים וְלֹא מְשַׁלֵּם וְכו', מִבְּטִיחַ וְלֹא מְקַיֵּם וְכו',
כִּי יֵשׁ הִרְבֵּה שֶׁתִּקְנָאָה אוֹכְלֵת אוֹתָם, בְּרֵאוֹתָם אֶת הַצְּלַחַתְנוּ, וּבְפֶרֶט
שְׂפָכְךָ נִזְכָּה לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַקָּטָן, שֶׁיְהִיָּה מְשֻׁהוּ יָפֵה מְאֹד
עִם שֵׁיִשׁ וּפְנִסִים וְכו', אֲזִי הֵם יוֹצְאִים מִגְּדָרָם עוֹד יוֹתֵר, כִּי חָשְׁבוּ
שֶׁיִּקְבְּרוּ אוֹתָנוּ וְכו', וְהִנֵּה לֹא רַק שְׁלֹא מְצַלִּיחִים כָּלֵל, אֲלָא אָנוּ עוֹד
מְשַׁגְּשְׁגִים וּפּוֹרְחִים, תְּהִלָּה לְאֵל. וְעַל-כֵּן הֵם הַחֲלוּ בְּתַרְגִּיל חֲדָשׁ
לְהַשְׁחִיר אֶת שְׁמִי עַל-יְדֵי הַסְּפּוּר שֶׁל ... וּמְסִיתִים וּמְדִיחִים אֲנָשִׁים
נְגִדֵי מִבְּפָנַי וְכו', וְאֲתָה יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי לֹא אֲשֵׁם בְּדְבָר, רַק עֲשִׂיתִי לָךְ
טוֹבָה, וְעַל-כֵּן אִם תּוֹכַל לְהַפְטֵר מֵהַחֹב הַזֶּה, זֹאת תְּהִיָּה לִי יְשׁוּעָה
גְּדוֹלָה עַד מְאֹד, וּמְפָלָה לְשׁוֹנְאֵי חַנּוּם, אֲשֶׁר שׁוֹפְכִים דְּמֵי כַּמִּים.

אֲקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂמַעְשָׂה עִמִּי אֶת הַחֶסֶד חַנּוּם הַזֶּה,
וּנְפֹטֵר מֵהַחֹב הַזֶּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגֵּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַוַּי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן

ויצילן מפל צרה וצוקה ומפל גנע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן.

מאד מאד אבקש את כלכן, שתטכסנה עצה איה לסדר השנה את מבצע "משלוח מנות", לשלח לכל התושבים ביבנאל משלוח מנות ממני, ואהיה לכם אסיר תודה עבור זאת, וטוב שפלם יקחו חלק בזה, הינו לחלק את העיירה לאזורים, וכל אחת תקח אזור אחר, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שבזכות מצות "משלוח מנות איש לרעהו" ומתנות לאביונים" נזפה לרחות את החשך והרע של הסמ"ך-מ"ם, ונזפה להמשיך אור וזיו וחיית דקדשה עלינו ועל כל התושבים, פי עלינו להרבות אהבה בינינו ובין שכנינו, וזו צריכה להיות עבודת כל בר ישראל — להרבות אהבה ואחדות בין נשמות ישראל, בבחינת: "לך פנס את כל היהודים", ולהפוך — עקר עבודת הסמ"ך-מ"ם המן-צמלק הוא 'הפרד ומשל', בבחינת: "ישנו עם אחד מפוזר ומפּרד", פי הוא רק רוצה לראות מחלוקות ומריבות ופרודים בין נשמות ישראל, ועל-ידי מצות "משלוח מנות איש לרעהו" ומתנות לאביונים" זוכים להמשיך אור עליון ונורא מאד על פלם, ועל-פן מאד אבקש אתכן אישית שתעזרנה לסדר בענין המשלוח מנות.

נא ונא ראינה לעזר אשה את רעותה במה שאתן רק יכולות, וכן לחנף את הבנות בצורה כזו, שהיכן שרק יש יולדת או שאר טרדות, שהבנות תלכנה לעזר, ולשמר על הילדים, וזו המצוה הכי גדולה, ואם נתנהג כן, אזי הברכה תהיה מצויה בינו, פי לא מצא הקדוש-ברוך-הוא פלי המחזיק ברכה אלא השלום (עקצין פרק ג), ובפרט שכנים, כשגרים ביחד באהבה אחנה ורעות, ואחד עוזר להשני, אין עוד טוב מזה, כמאמר החכם מכל האדם (משלי כו, א): טוב שכן קרוב מאח רחוק; פי עם שכן גרים בקביעות, ועל-פן אם יש אהבה אחנה ורעות והבנה הדדית ביניהם, אין עוד פלי המחזיק ברכה יותר מזה. ובפרט פאן אצלנו ב"יבנאל עיר ברסלב", אם הנשים תהיינה מאחדות, ואחת תעזר לרעותה, אין עוד טוב מזה.

וְלָכֵן רָאִינָה לְהַשְׁתַּדֵּל בְּעֵבֹדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאִזּוּ הַבְּרָכָה תִּהְיֶה מִצִּוְיָה בִּיגִיכֵן.

וְזוֹכְרָנָה הַיָּטִב, כְּשֶׁעוֹזְרִים לְזוּלְתוֹ — עוֹזְרִים לְעִצְמוֹ, וְהוּא בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, בְּרוּחָנִי כִּי בְּהַתְּעוֹרְרוֹת תַּחְתּוֹנָה נִתְּעוֹרַרְתָּ עֲלִיוֹנָה, הִינּוּ כְּפִי שְׂאֵדָם מִתְּנַהֵג עִם זוּלְתוֹ — כֵּן מִתְּנַהֵגִים עִמּוֹ מִן הַשָּׂמַיִם, אִם הוּא הוֹלֵךְ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְהִרְחָמִים, כִּף הוֹלְכִים עִמּוֹ מִן הַשָּׂמַיִם בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְהִרְחָמִים, וּבְגִשְׁמִי כְּשֶׁעוֹשִׁים טוֹבָה לְזוּלְתוֹ: הֵן עַל-יְדֵי שְׁמִירַת הַיְלָדִים, וְהֵן שְׂאֵר מִיְּגֵי טוֹבוֹת, אֲזַי כְּשֶׁצָּרִיכִים בְּעִצְמָם אוֹתָהּ טוֹבָה לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים אוֹ שְׂאֵר טוֹבוֹת, אִזּוּ בְּנִקְל מְקַבְּלִים אֵת זֶה חֲזוֹרָה, כִּי בְּאִפְּן שֵׁיִקְבְּלוּ — צָרִיכִים לִתֵּן, וּכְפִתְגָם הָעוֹלָם: "וְנִתְּנוּ" נִקְרָא מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים... אִם נוֹתְנִים לְזוּלְתוֹ — מְקַבְּלִים חֲזוֹרָה.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּחָ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּה בְּעֵדְכֶן, שֶׁתְּצַלְחֶנָּה בְּדַרְכְּכֶן, וְתִרְוִינֶנָּה רַב נַחַת מִיְלָדֶיכֶן, וְשִׁיְהִיָּה לְכֶן פְּוִרִים שְׂמֵחַ. וּמֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שֶׁתְּתַפְּלֶלנָה בְּעֵבֹרֵי שְׂכָבְרִי אֲזַכֶּה לְבָנוֹת וּלְהִרְחִיב אֵת בֵּיתִי בֵּית הַתְּפִלָּה, וְאֲזַכֶּה לְבוֹא לְגוֹר אֶתְכֶן בְּיַחַד.

הַמֵּאחַל לְכֶן בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

י"ח שְׁנׁוֹ.

בְּעִנְיַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֵת הָעֵמוּד "הַלְכוֹת אֲבֹלוֹת" שֶׁהִדְפַּסְתָּ, וְזֶה יֵצֵא מֵאֵד יְפָה, וּמִי יִתֵּן שְׂכָבְרִי יִקָּם (מִשְׁלִי כֵה, ח): "וּבִלְע הַמְּוֹת לְנִצְחַת, וּמִתְּחֵה ה' אֱלֹקִים דְּמַעַה מַעַל כָּל פְּנִים", וְלֹא נִצְטָרֵךְ אֵת זֶה כָּלֵל.

יְהוּדֵי אֶחָד שֶׁלַח לִי קִנְטָרְס: "אֵל תִּהְיֶה רְגִישׁ" בְּשִׁפָּה פּוֹרְטוּגָלִית, וְכִפִּי שְׂפּוֹתֵב לִי זֶה כָּבֵר מְגָה, וְכִפִּי הַנִּרְאָה זֶה כָּבֵר עַל

דיסק, ועל-פּן במקום לתקתק את זה עוד פעם, ראה להתקשר עמו במספר טלפון ... והשם שלו הוא ... ועל-פּן פּדאי להתקשר עמו, כי יכול להיות שיש לו את זה פּכר על הדיסק, ואם לא, אזי אשלח לך את העתקה ו... לתקתק את זה. ברוך הוא וברוך שמו שזוכים לעוד קנטרס בשפה נוספת, ומי יתן, שגנזבה להדפיס את כל הקנטרסים בכל השבעים לשונות, לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו ותברך בכל הלשונות, אשר גם שם יכולים למצא את אלקותו ותברך, פמובא בדברי רבנו ז"ל; (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לג).

פה תקבל רצוף מכתב לנשות אנשי שלומנו, ותעשה מזה חמשים עתקים, וכן מכתב ל... ואתה יכול להקריא את המכתב דרך הטלפון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שנה.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר פקודי, כ"ח אדר א' ה'תשנ"ב.

שלום רב אָל ... תחיה.

מאד מאד אבקש אותך, אם את יכולה לארגן את כל הנשים, שייכינו משלוח מנות לכל תושבי יבנאל, ולהכניס בכל משלוח מנות קנטרס "פורים שמח", ולקחת על חשבונך כל מה שצריכים אצל ... וכן את הקנטרסים אצל ... ואני אשלם את זה, ואתם תראו לארגן הכל. ואני מבקש את כל הגברים שיעזרו, שמבצע "משלוח מנות" יהיה השנה בהצלחה מרבה, לכן את ראי לטפס עצה בין הנשים — איך יכולים השנה לשמח את כל התושבים בלי יוצא מן הכּלל, ולעשות מבצע "משלוח מנות" יוצא מן הכּלל.

ראי לדוח בענין הבית-ספר לבנות "בית פיגא", מה פעלת ומה יכולים לפעל, רק תהיי חכמה ופקחית ועקשנית ואז תצליחי, כי מי

שְׂרוּצָה לְהַכְנִס לְעֶסֶק בְּצַרְכֵי צְבוּר, הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֶקְשָׁן גָּדוֹל, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, וְכֵן צָרִיךְ לְהִיּוֹת חָכֵם וּפְקֻחַ לִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם אַנְשִׁים, כִּי בְּדַרְךְ כָּלֵל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר, יֵשׁ עֲלָיו כָּל מִינֵי בְקָרָת, וְהוּא צָרִיךְ כָּל מִינֵי חֲכָמוֹת שְׁלֵמָה הַמְּלֵךְ אֵיךְ לְהִסְתַּדֵּר עִם כָּלֵם, וְדִי לְחַכְמָא.

קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּבְקָרוֹב אֶכְתֵּב לְךָ בְּאַרְיִכוֹת.

תְּבַקְשִׁי אֶת כָּל הַנְּשִׁים אִם הֵן יְכוּלוֹת לַעֲשׂוֹת שְׁבַע בְּרָכוֹת יְפָה מְאֹד לְךָ ... גֵּרוֹ יֵאָר, כִּי מְאֹד מְאֹד סָבַל וְסוּבַל מִמְּסִירַת הַסֵּמ"ךְ־מ"ם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שנט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם לְ...

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי שֵׁישׁ בְּיָדְךָ כְּבָר סְכוּם נִכְבֵּד לְשֵׁלֵם לְ... גַּא וְנָא רְאֵה לְשֵׁלֵם לוֹ תַּכְּף-וּמִיד כָּל מָה שֵׁישׁ בְּיָדְךָ, כִּי הוּא מְצַר וּמְצִיק לִי מְאֹד, וּמְצַלְצֵל לִי בְּכָל יוֹם בְּטֻלְפוֹן, וּבוֹכָה לִי שֶׁיֵּאָבֵד אֶת הַדִּירָה, וְעַל-כֵּן תִּצְלַצֵּל לוֹ עֲכָשׁוּ בְּאִיתוּרִית שְׁלוֹ, שֶׁיְּבוֹא לְקַחַת אֶת הַכֶּסֶף, וּמִי שֶׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמַר לְצִרוּתֵינוּ דִּי, וְזוֹ אַחַת מִהֶסְבוֹת שֶׁאֵינִי בָּא הַשְּׁבוּעָה, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְחַבֵּשׁ מִמְּנוּ, מָה גִּרְמָתִי לוֹ וּמָה עָשִׂיתִי לוֹ, שֶׁהִכַּל בְּעֵטֶיךָ, וְעַל-כֵּן רְאֵה גַם רְאֵה לְשֵׁלֵם אֶת הַחֹבוֹת שְׁלוֹ, וְכָךְ אֶתָּה מוֹצִיא אוֹתִי מִהַפַּח הַזֶּה, מִהַבְּיוֹנוּת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמִים הָאֵלוֹ, תַּעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד חֲנֻם, וְאֵל תְּבַזְּבוֹ אֶת הַכֶּסֶף הַזֶּה, רַק תִּצְלַצֵּל לוֹ עוֹד הַרְגַע הַזֶּה, שֶׁיְּבוֹא וְיִקְחֵנוּ מִמֶּךָ, פֶּן יְבוֹא אַחַר וְיִקְחֵנוּ, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתָּךְ ... הִיא יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת זְרִיקַת זְרוּחַ, וְאֵין מָה

לְחַשֵּׁשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת וְתִלְדוּ בְּסִימָן
טוֹב וּבְמַזָּל טוֹב, וְתִבְשָׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נִתְתִּי לְ... לְהַדְפִּיס אֶת הַלְכוֹת אַבְלוֹת עַל עַמּוּד אֶחָד, שֶׁבְּאִפֶּן
שָׂאם יִקְרָה אִיזָה מִקְרָה, שְׁלֹא גִדַע, שִׁיכְנִיסוּ אֶת זֶה בְּבֵית הָאֵבֶל,
וְכֵן כְּדָאִי לְסִדֵּר כָּל מָה שֶׁשִּׁיף לְקַהֵלָה, וְאֶנְחֵנוּ גִדְפִיס אֶת זֶה, וּבְזֶה
נִכְנִיעַ אֶת הַרְשָׁע הָאֲרוּר הַזֶּה, יִמַּח שְׁמוֹ וְזִכְרוֹ, חוֹטֵא וּמַחֲטִיא אֶת
הַרְבִּים, בְּעִוְנוֹתֵינוּ הַרְבִּים.

הָאֵם עָבְדוּ הַיּוֹם בְּשִׁטָּח! ?

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שם.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר פְּקוּדֵי, כ"ח אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ מִצְאֵתִי אֶת הָעַמּוּד "הַלְכוֹת אַבְלוֹת", אוֹדוֹת הַתְּקוּן אַתֶּם
צוֹדְקִים. אַבְל הַתְּבוּנָתִי שֶׁבְּשׂוֹרָה אֶחָרוּנָה יֵשׁ גַּם טְעוֹת, וְכֵךְ צָרִיף
לְכַתֵּב (אִם חָלָה הָאֲזַנְפָּרָה בְּאִמְצַע הַשְּׁבוּעַ, אֲנִי עוֹלִים לַתּוֹרָה בְּשִׁבְת
הַקּוֹדֶמֶת, וְאִם אֶפְשָׁר מִפְּטִיר (מִשְׁלִים) מָה טוֹב וּמָה נָעִים, וְכֵן
בְּמוֹצָאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ מִתְּפִלָּים לְפָנַי הָעַמּוּד, וּבְכִיּוֹם הַפְּטִירָה שֶׁקּוֹרִין
יְאֲרָצִיט (יוֹם הַשָּׁנָה) אוֹמְרִים קְדִישׁ, וּמִתְּפִלָּים כָּל הַתְּפִלוֹת לְפָנַי
הָעַמּוּד: מְעַרִּיב, שְׁחֲרִית, וּמִנְחָה (עַד כָּאֵן וְלֹא יוֹתֵר).

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּהִיֵּינָה רַק שְׁמִחוֹת אֶצֶל עַם יִשְׂרָאֵל,
וְנִזְכָּה כְּבָר לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ.

מָה אִמַּר לָכֵם! אֲנִי מִקְנֵא אֶתְכֶם בְּזִכּוֹת הַרְבִּים שֶׁאַתֶּם מְזִכִּים,
הֵן אֶמֶת, אֲנִי מִקְבֵּל אֶת הַחֲצִים מִכָּל הַכוּוֹנִים מִבֵּית וּמִבְחוּץ וְכו',
עִם כָּל זֹאת זֶה כְּדָאִי כְּפִי הִירְשָׁה הָעֲשִׂירָה שֶׁאֲנִי מְשִׂאִיר לְעַם

יִשְׂרָאֵל, כְּדַאי לְחַטֵּף אֶת כָּל הַבְּזוּיוֹנוֹת, כִּי עוֹד יָבֹוא הַיּוֹם שִׁיתְחַרְטוּ עַל מָה שֶׁחֲלָקוּ וְהִתְלוּצְצוּ עָלַי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

תְּתוֹדַע אִם הַיּוֹם עוֹבְדִים בְּעִשְׂיַת הַיְסוּדוֹת אֲצִלִּי.

י"ח שסא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם ד' לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ט אָדָר א' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אוֹדוֹת קִנְטֶרס "טְהֵרַת-הַמְשַׁפָּחָה", כְּכֹר הִיָּה בְּדַעְתִּי כְּמָה פְּעֻמִּים לְכַתֵּב כְּמָה קִנְטֶרסִים עַל נוֹשָׂאִים אֵלּוּ עַל-פִּי דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּאִפֶּן נִפְלָא, אִךְ יַעַן שֶׁכָּל הַקִּנְטֶרסִים שְׁלִי נִדְפְּסִים וְנִתְפַּשְׁטִים מְאֹד מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָם בְּמֶרֶץ גְּדוֹל וּבִכְפֹּרֶט בֵּין הַבַּחֲוָרִים, וְלִכֵּן קָשָׁה וְכָבֵד לִי לְהַדְפִּיסָם, וּבִכְפֹּרֶט שְׂאִינִי צְרִיף מִחֲלָקַת וּמְרִיבוֹת חֲדָשׁוֹת, כְּכֹר דִּי וְהוֹתֵר וּמְסַפִּיק הַיְשָׁנוֹת שְׁשׁוֹנָאִים אוֹתִי בְּתַכְלִית הַשְּׁנָאָה, שְׁנֹאת חֲנָם מִמֶּשׁ עַל לֹא דְבָר.

אוֹדוֹת הַמַּחֲשֵׁב, שְׁמַעְתִּי הַיּוֹם שְׁיִשׁ אֵיזָה תְּרוּפָה כְּנִגְדַּ זֶה ... אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַכָּל בְּדִיִּסְקִים זֶה לֹא יָכוֹל לְקָרוֹת, כִּף אֶמְרוּ לִי הַיּוֹם מְבִינִי דְבָר.

הַלִּילָה שְׁלַחְתִּי לָךְ מֵעֶטְפָּה עִם שְׁנֵי "אוֹר יִבְנָאֵל", וְהֵם מְאֹד יָפִים, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הָעוֹרֵף מִשְׁקִיעַ שָׁם עֲבוּדָה רַבָּה, וְכֵן שְׁלַחְתִּי לָךְ אֲלֵפִים דוֹלָר עַל הַחֹב שְׂאִינִי חֵיב לָךְ, וְעוֹד אֲשַׁלַּח לָךְ, וְכֵן שְׁלַחְתִּי סְכּוּם שֶׁל 3000 שְׁקָל ל... רְאֵה לְצַלְצֵל לוֹ שְׁהַיּוֹם בְּלִילָה זֶה כְּכֹר יִהְיֶה בְּבֵיתְךָ, וְכֵן תְּתוֹדַע אֲצִלּוֹ הַסְּבָה שֶׁלֹּא עוֹבְדִים, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם וְעַל כָּל שָׁעָה וְעַל כָּל רִגְעַ מִמֶּשׁ, רְאֵה לְכַתֵּב לִי מָה עָנָה ... כִּי עֵינִי וְלִבִּי כְּכֹר בְּיִבְנָאֵל, יִזְכְּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבֹא וְלִגְאוּר שָׁם.

עכשו עובדים חזק ובמרץ לקראת סיום הספר "דַרְשׁוֹת מוֹהֲרָא"ש", וכבר אוֹחֲזִים בְּהִגָּהָה הָאֲחֵרוֹנָה, וְזֶה יִהְיֶה סֵפֶר בְּטוֹל הַבְּחִירָה מִמֶּשׁ, וְתִכְפֹּף וּמִיד אַחַר פּוּרִים אָבִיא אֶת זֶה עִמִּי, וְכֵן "שִׁיחֹת מוֹהֲרָא"ש" חֶלֶק ח', חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שׁוֹפְנֵי הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא אֶל תְּלַמִּידִים כָּאֵלוֹ, שְׁרוּשְׁמִים מֵה שְׁדַבְּרָתִי, כִּי סוּף כָּל סוּף מֵה יִשְׁאָר מִמֶּנִּי אִם לֹא אֵלוֹ הַדְּבוּרִים.

מֵה אָמַר לָךְ! הַחֲרוּפִין וְהַגְּדוּפִין וְהַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמִים שְׁאֵנִי סוֹבֵל, זֶה אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, סוּף כָּל סוּף מֵה עֲשִׂיתִי?! וְרוֹאִים בְּחוּשׁ אֵיךְ שֶׁהִסְמַ"ךְ-מ"ם שׁוֹנָא אֶת רַבְּנוּ וְ"ל בְּשִׁנְאָה כּוֹז, שְׁלֹא יֵאָמֵן כָּלֵל, וְעַל-כֵּן מַחֲמַת שְׁנָה לִי שְׁלֹשִׁים שְׁנָה שְׁאֵנִי מוֹסֵר נִפְשִׁי לְהַפְיֵץ אֶת אוֹרוֹ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְכִבְרָה קִרְבָּתִי אֶל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב אֶלְפֵי אַנְשִׁים בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא (כְּמוֹ שְׁרוֹאִים בְּקַבּוּץ רֵאשׁ הַשְּׁנָה) כֵּן יִרְבוּ, וְכֵלָם הִתְקַרְבוּ עַל-יְדֵי הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים — בֵּין בְּגִלּוּי וּבֵין בְּעַקִּיפִין, וְעַל-כֵּן הַכְּנִיס הִסְמַ"ךְ-מ"ם שְׁנָאָה כְּבוּשָׁה עָלַי, וְזֶה בְּרוּר, כִּי אַחֲרַת מֵה יֵשׁ לִי עִם אַנְשִׁים, אֶת שׁוּר מִי לְקַחְתִּי וְכוּ'?! עִם כָּל זֹאת נִסְכָּם אֶצְלִי לֹא לְהַפְסִיק, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, וְאַזְכֶּה לְגַמֵּר אֶת כָּל הַסְּפָרִים שֶׁנִּכְתְּבוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה.

הַעֲקֵר רְאֵה לְהַחֲיוֹת עֲצָמָךְ, וּבּוֹדָאֵי עוֹד תִּרְאֶה דְּבָרִים נִפְלְאִים בְּחַיִּיךְ. אֵינְךָ צָרִיךְ לְהִיּוֹת כְּרַגַּע בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, כִּי גְדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה זוֹכֵה וּמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים בְּזִכּוֹת שְׁאֵין מְלִים לְהַסְפִּיר אֶת זֶה כָּלֵל, כִּי אַנְשִׁים מַחֲיִים עֲצָמָם עִם הַסְּפָרִים וְהַקְּנֻטְרִסִים, וְהֵם כְּמִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֵינָהּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, תְּצַלְצַל אֶת ... וְתִתְּוַדַּע מֵה קָרָה שְׁלֹא עוֹבְדִים, וּמִתִּי יִמְשִׁיכוּ.

זו הַפְּתִיכָה שֶׁל הָאֲבָרָה שֶׁשְׁלַחְתִּי עִמּוֹ ... הֵם מְגִיעִים בְּיַחַד עִם אֲדַמוּ"ר מ... הַיּוֹם בְּעָרֵב.

י"ח שסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

קִבְּלָתִי אֶת הַמַּכְתָּב וְהַכֵּל בְּסֵדֶר, תִּגִּיד לִי ... שְׂיִצְלִיחַ וְיַעֲשֶׂה תַעֲמוּלָה גְדוֹלָה נְגִדוֹ וְלֹא יִתְבַּיֵּשׁ כָּלֵל, וְאֵינוֹ צָרִיךְ לְהַחְבִּיא אֶת עַצְמוֹ, אֲדַרְבֶּה בְּזֶה שְׂקָלְקֵל יִתְקַן, וְשֵׁם מִי מְכִיר אוֹתוֹ. וְעַל-כֵּן יַעֲשֶׂה אֶת הַפְּרִסוּם הַכִּי גְדוֹל שֶׁרַק יְכוּלִים, כִּי אָדָם הַזֶּה הוּא מְחַבֵּל כְּרָמִים, וּמְכַשִּׁיל אֶת הַרְבִּים, וְאֵנְחָנוּ בְּנֵינוּ עַל חֲשׁבוֹנֵינוּ עִם הַלְוָאוֹת, וְכֵן הוּא עוֹמֵד עַל יְמִין וְעַל שְׂמָאל שְׁלֹא יִהְיֶה חֲנוּף כְּשֶׁר בִּיבְנָאֵל, וְכֵל מֵה שְׁכָרוֹף בְּעֵנֵי יְהוּדוֹת — הַרְשָׁע הַזֶּה עוֹמֵד נְגִד וְכו', וְיִרְבֶּה בְּפְרִסוּם וְאֵל יִתְבַּיֵּשׁ לַעֲשׂוֹת זֹאת, וּמִי יִתֵּן, שְׁכַבֵּר יִשְׂאֵר שֵׁם, וְיִתְבַטֵּל כָּלֵא הַזֶּה, כְּמוֹ אֲבִיו הַמְתִּיר מִמְזוּרִים וְכו'.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אִם אַתָּה יְכוֹל לְבַרֵּר אֶת הַפְּתִיכָת שֶׁל ... וְאִם יֵשׁ לוֹ פֶקֶס.

י"ח שסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ. הַאֵם נִתְחַדֵּשׁ מִשְׁהוּ שֵׁם בְּמַחְנִיכֶם! ?

מָה אָמַר לָךְ! בְּכֹל פַּעַם נִתְוַדַּע לִי מִשׁוֹנְאִים חֲדָשִׁים, אֵךְ תִּדַּע, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הוּא יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵר נְפִשׁוֹת חֲסִידָיו, וְאִפְלוּ בְּתִקְוֵת הַעֲנִיּוֹת וְהַדַּחְקוֹת וְכו', הַחֲרוּפִין וְהַגְּדוּפִין, שֵׁם הוּא

מסתתר. ועל-פן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַכְבֵּד אֶת יִרְאִיו וְשׁוֹמֵר אוֹתָם, וְאוֹי לוֹ לְמִי שְׁפֹגֵם בְּכַבּוּדָם, כִּי הוּא יִתְבַּרֵךְ אִ"ל קִנְ"א וְנוֹק"ם, רֵאָה רַק לְחִזּוֹק עֲצָמָךְ בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט, וְתִרְבֶּה בְּלִמּוּד "עֵין יַעֲקֹב", אֲשֶׁר הַלְמוּד הַזֶּה מְסַגֵּל לְהַמְשִׁיף עָלָיו יִרְאֵת שְׁמִים, וְאִם אֶפְשֶׁר לְלַמֵּד עִם הַפְּרוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוֹ אִישׁ הַיֵּשׁ הָאֱלֹקִי הַחַיִּיד"א ו"ל, וְהַפְּרוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוֹ ה'בֵּן אִישׁ חַי' ו"ל אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי בְּאֵמֶת כָּל מַעֲשֵׂה הַמְּרַכְּבָה וְקַבְּלָה מַעֲשֵׂית תְּלוּיִים בְּסִפְרֵי 'עֵין יַעֲקֹב' פִּידוּעַ לִיּוֹדְעִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵר אֶת עִם יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמֹר אוֹתִי מִכָּל מִינֵי שׁוֹנְאִים — בֵּין בְּבֵית וּבֵין בַּחוּץ.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַת חֲדָשׁוֹת מֵהַ נִתְחַדֵּשׁ אֶצְלָכֶם.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַת פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה שְׁבוּר פָּלֵל, כִּי כָּף הוֹלֵךְ דְּבַר רַבְּנוֹ ו"ל, אֶת הַפְּסִיעָה הַרְאֵשׁוֹנָה רוֹאִים, וְהַשְּׂאֵר לֹא רוֹאִים, רַק חוֹמוֹת בְּרִזָּל וּמַחְצוֹת שֶׁל אֲבָנִים וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים לְהַמְשִׁיף עוֹד פְּסִיעָה וְעוֹד פְּסִיעָה וְכוּ' כּוֹכְשִׁים. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד וְכוּ', גְּדוֹל הַיְיִ"ה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְכוּ', וּבְשִׁבִיל הַבְּחִינָה וְהַנְּסִיּוֹן בְּרָא כָּף וְכוּ', וְעֲלִינוּ לְהַמְשִׁיף לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אוֹרוֹ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַק לְהִתְחַזֵּק עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקִדָּה טוֹבָה וְלֹא לְהִתְפַּעֵל כָּלֵל.

בְּעֵינֵי הַ"תּוֹף הַנִּחַל" תִּכְתֵּב לִי מֵהַ חֶסֶד בְּדִיוֹק וְנִשְׁלַח לָךְ (הָאֵם גַּם בְּכֹתֵב יָד אוֹ רַק בְּדִיֶּסֶק). בְּזֶה הַעוֹלָם צָרִיכִים סְבֻלָּנוֹת גְּדוֹלָה,

אֲשֶׁר י"ח שסה — י"ח שסו בנחל רמז

אף שֶׁמִצַּד אֶחָד צָרִיכִים זְרִיזוֹת גְּדוֹלָה, אִף מִצַּד שְׁנֵי צָרִיכִים סְבֻלּוֹת וְהַמְתַּנָּה, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, כַּמּוֹכָא בְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל עַל עֲגִינַן פֶּסַח סְפִירָה וְשִׁבְעוֹת (עִי' לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, פְּקָדוֹן, הַלְכָה ד'), עוֹד תִּזְכֶּה לְהַדְפִּיס אֶת כָּל סְפָרֵי רַבְנּוֹ ז"ל, אֵל תְּדַאֵג כָּלֵל, וְעוֹד תִּרְאֶה "עִיר בְּרֶסֶלֶב" פּוֹרַחַת עַל אַפֶּס וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל כָּל מַתְנַגְדֵינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵם שִׁיךְ לְהַדְפִּיס אֲלֵפִים "אוֹר יִבְנֵאל", הָאֵם יִהְיוּ מְפִיצִים עַל זֶה?

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה לְ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בְּעֲגִינַן הַשֵּׁם לְהַכֹּת שְׁנוּלָדָה בְּ"מִזְל טוֹב", הַשֵּׁם שֶׁכְּתַבְתָּ נִרְאָה יוֹתֵר מִכָּל הַשְּׁמוֹת, אֲבָל זֹאת תִּדְעַ, כִּי עֲלֵינוּ לְהַרְגִּיל אֶת עֲצֻמְנוּ לַתַּן שְׁמוֹת שֶׁל תַּנ"ךְ אוֹ שֶׁל הָאֱמָהוֹת הַקְּדוּשׁוֹת: שָׂרָה, רַבְקָה, רְחֵל, לָאָה, כִּי בְּאֵמַת שְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם עֲגִינִים גְּבוּהִים, וְצָרִיכִים לְהִתְרַחֵק מֵהַשְּׁמוֹת הַחֲדָשִׁים שֶׁל הַחִילוּנִים: שַׁחַר, כּוֹכַב, טַל וְכַדוּמָה, אֲשֶׁר הִכַּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, וְלִשֵּׁם שֶׁל הָאָדָם יֵשׁ עֲגִינִים נְשֻׁגְבִים, וְכָל הַמִּזְל וְהַצְלָחָה שֶׁלוֹ תְלוּיָהּ בְּהַשֵּׁם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רָאָה לְהִיזוֹת זֶהִיר בְּכָל יוֹם לַיְלָף לַמְקוּנָה, כִּי מוֹהֲרֵנִי ת' ו"ל הַזֶּהִיר
וְהַבְטִיחַ: מִי שֶׁיֵּלֵךְ בְּכָל יוֹם לַמְקוּנָה בְּשִׁבִיל תְּשׁוּבָה, יֵשׁ לוֹ תְקוּנָה
לְתַקֵּן הַכֹּל.

הַרְגַּל אֶת עֲצֻמָּךְ לֹמֵר בְּכָל יוֹם הַעֲשֵׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים שֶׁגָּלָה
רַבְנוּ ו"ל בְּשִׁבִיל תְּקוּנָתוֹ פָּגַם הַבְּרִית, וְהוּא מְסַגֵּל לְכָל הָעֲנִינִים.

נָא וְנָא הַרְגַּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְרָךְ, אֲשֶׁר הַדְּבֹר מִזְכֵּךְ
אֶת מַלְחָךְ. כִּי בְּאֵמַת עַל-יְדֵי פָּגַם הַבְּרִית, הָאָדָם נַעֲשֶׂה מְבַלְבֵּל מְאֹד,
וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ בֵּין יְמִינוֹ לְשִׂמְאָלוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּל אֶת
עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְרָךְ, אֲזוּ כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ מְשִׁתָּנִּים, וְצָרִיכִים
לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יְתַבְרָךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְלְבַקֵּשׁ
וְלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יְתַבְרָךְ, שֶׁיִּזְכֶּה לְיִשׁוּב הַדַּעַת, כִּי בְּלֹא יִשׁוּב הַדַּעַת,
הָאָדָם הוּא אֲבוּד לְגַמְרֵי.

אוֹדוֹת חֻכְמַת הַנְּגִינָה, הִיא חֻכְמָה עֲמֻקָּה מְאֹד מְאֹד מְאֹד, וְמִי
שֶׁנִּמְשָׁף אַחֵר נְגוּנִים שֶׁל שְׂבָרוֹן לֵב, סִימָן שֶׁשָּׂרְשׁוֹ הוּא בְּשִׁמְחָה, וְכֵן
לְהַפּוֹף מִי שֶׁנִּמְשָׁף אַחֵר נְגוּנֵי שִׁמְחָה, שָׂרְשׁוֹ הוּא בְּלֵב נִשְׁבֵּר, כִּי
טָבַע הָאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּדִיּוּק הַהַפּוֹף מִמָּה שֶׁנִּשְׂרַשׁ בּוֹ, עַל-כֵּן-כָּל-פְּנִימִים
עֲנָנֵי הַנְּגִינָה הוּא דְבָר מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצֵל רַבְנוּ ו"ל, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי
מִי שְׁלוֹמֵךְ חֻכְמַת הַנְּגִינָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַת מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שסז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרָךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר פְּקוּדֵי, ב' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ב'
ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחֹר הַנְּעֻלָּה ...
נְרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות הבלבולים שִׁמְבַלְבְּלִים אוֹתְךָ מֵאַחֲרַיִם, מָה אָמַר לְךָ, ידידי הַיְקָר! הֲלֹא לְמִדַּת בְּצוּמָא אֶת הַתּוֹרָה (לקוויט-מוהר"ן, חלק א', סימן לו), וְשֵׁם מִבְּאֵר תְּרוּץ עַל כָּל קִשְׁיֹתֶיךָ. כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֵּה שֵׁם, אֲשֶׁר כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ נִקְדָּה אֲשֶׁר אֵין בְּחִבְרוֹ, וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה לְךָ לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרַיִם?! לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ נִקְדָּה טוֹבָה, וְאֶחָד אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת עֲבוֹדַת הַשָּׁנִי, וְעַל-כֵּן אֵין לְךָ לְהִסְתַּפֵּל עַל אַחַר כָּלֵל, אִתָּה צְרִיךְ רַק לְהִתְחַזֵּק עִם הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּךְ, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאֶף אֶחָד בְּעוֹלָם.

נָא וְנָא הֲרַגְלֵ אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כּוֹז, שְׂאֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם מְרַגְלִים אֶת עֲצָמוֹ בְּדַבֵּר זֶה, טוֹעֲמִים טַעַם גַּן-עֵדֶן בְּזֵה הָעוֹלָם, אֲשֶׁרֵי הַמְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ בְּכָל יוֹם.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִתְמַיֵּד מְאֹד בְּלִמּוּד קִצּוּר שְׁלֵחַן עֲרוּף בְּאֶפֶן שְׁתַּהֲיֶה בְּקִי בְּהִלְכָה לִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וְהִתְנַא הַקְּדוּשׁ אָמַר (אָבוֹת ב, ה): 'כִּי לֹא עִם הָאָרֶץ חֲסִיד'.

רְאֵה לְהַעֲלִים וּלְהִסְתִּיר אֶת הַתְּקַרְבוּתְךָ מֵעֵינַי כָּל, כְּדֵי שְׁלֹא יִתְגַּבְּרוּ עָלֶיךָ הַמְּנִיעוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

וְעַל כָּלֵם אִם תִּזְכֶּה לַגֵּרֵם בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת כְּסִדְרָן, אֵין לְמַעַלָּה מְזֵה, כִּי לְמוּד מְשֻׁנּוֹת מְזַכֵּךְ אֶת נַפְשׁ הָאָדָם, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוֹת, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שסח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדֵּר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָהּ מְחֻזַּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

רָאָה לְהַתְּמִיד בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל",
וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשֶׁךָ, כִּי כָּל הַמַּכְתָּבִים הָאֵלֶּה נִכְתְּבוּ גַם אֵלֶיךָ,
וְאִם תִּתְּמִיד בָּהֶם, תִּמְצָא בָּהֶם דְּבָרִים יְקָרִים וְנִפְלְאִים מְאֹד, שְׂיִהְיֶה
לְךָ חֻזְקַת לְכָל הַחַיִּים.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּכַעַס, תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּסִבְלָנוֹת
גְּדוֹלָה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׂעוּבָר, וְהַיְלָדִים
מְעַצְבָּנִים אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד,
וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוֹלָם. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר הָעֲנִיָּן
שֶׁל אֲרִיכַת אֲפִים עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׂבַעוֹלָם לְזָכוֹת לְאֲרִיכַת אֲפִים, אֲשֶׁר אֵל זֶה זוֹכִים רַק עַל-יְדֵי אַמוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ (עֲנִן לְקוּיִטִּי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה); הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם
מִכְּנִיס בְּעֲצָמוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל
לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, אִזְ הוּא מְאָרִיךְ אִפּוֹ עַל כָּל אֶחָד, וְאֵינּוּ בְּכַעַס
וּבִקְפָדוֹת כָּלֵל. אֲדַרְבָּה כָּל דְּבָר וְדְבָר שְׂעוּבָר עָלָיו אֵינּוּ יְכוֹל לְשִׁבֵּר
אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אַמוּנָה עוֹבֵר עַל הַכֹּל, וְתַדַּע, כִּי
אַמוּנָה הִיא הִיסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְכָל מֵה שְׂהָאָדָם מְכַנִּיס
אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה — יוֹתֵר מְצָלִיחַ, וְעַל-כֵּן רָאָה רַק
לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לְךָ אֲרִיכַת
אֲפִים וְסִבְלָנוֹת — הֵן לְגַבִּי אֲשֶׁתָּךְ, שֶׁלֹּא תִכְעַס וְתִצְעַק עָלֶיךָ, וְהֵן
לְגַבִּי יְלָדֶיךָ, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ סִבְלָנוֹת לְגַבִּי כָּל יְלָד וְיְלָד בְּפִרְטִיּוֹת וְתֵן
לוֹ תְשׁוּמַת לֵב וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחוּ יְלָדֶיךָ. וְתִשְׁמֹר מְאֹד
מְאֹד לֹא לְהַפּוֹת אֶת יְלָדֶיךָ, כִּי לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים, זֶה בָּא מֵעַצְבָּנוֹת
שְׂבָא מִכְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, כִּי הַמְּאָמִין הָאֲמִתִּי, שֵׁיּוֹדַע שְׂאֵין
בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, הוּא אֵף פַּעַם לֹא יִכֶּה אֶת יְלָדוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי
שְׂזוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל אַמוּנָה כְּזוֹ, וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַכְלִיל בּוֹ
יִתְבָּרַךְ.

אֲשֶׁר י"ח שסט בְּנַחֵל רנא

רֵאָה לְמֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּר הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, כִּי
בְּזָה זֹכִינ׳ לְזִכּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שסט.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ב'
ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מַצְטַעֵר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּבֵית וְכו' וְכו'.

הַעֲקֵר בְּזָה הָעוֹלָם הוּא סְבֻלָּנוֹת, וְצָרִיכִין לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ
בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, וְאֵז מַצְלִיחִין בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

בְּנֹדָאֵי אֶת צְרִיכָה לְשֹׁמֵר עַל עַצְמוֹ מֵאֵד מֵאֵד, וּמִכָּל שְׂכָן עַל
כְּבוֹד עַצְמוֹ, כִּי זֶה מֵאֵד חָשׁוּב לְפָנֵי הַכֹּל, וְכֵן אֶת צְרִיכָה לְהִשְׁתַּדֵּל
מִה שְׁיִוְתֵר מִהֶר לְהִתְחַמֵּן, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמֹר אוֹתָךְ מִכָּל רַע,
וְתוֹכִי לְהַצְלִיחַ בְּחַיִּיךָ.

תַּרְגִּילֵי אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי אֵין טוֹב בְּעוֹלָם כְּמוֹ מִדַּת
הַשְּׂמִחָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, שְׂאֵז יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכּוֹ בֵּין
בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְאֲסוּר לְהִיּוֹת בְּעַצְבוּת וּבְעַצְלוּת כְּרַגַע,
וְתִשְׁתַּדֵּלֵי תָּמִיד לְשִׂמְחָה אֶת עַצְמוֹ וּלְשִׂמְחָה אַחֲרָיִם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

אני מקנה להיות בארצנו הקדושה על שבת פְּרִשְׁת שְׁמִינִי,
שהיא פְּרִשְׁת פָּרָה, ומאד מאד רְצִינִי שְׁתּוֹבְאֵי לִיבְנָאֵל — מה טוב
וְמָה נְעִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ב' דְּרָאֵשׁ חֲדָשׁ אֲדָר ב'
ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הִנֵּה טוֹב, שְׁתַּבְּדְּקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם לְרֵאוֹת אִם לֹא חִסְרָה עַל
בֵּיתְכֶם אִיזוֹ מְזוּזָה, כִּי לְפַעֲמִים חִסְרָה אוֹת אוֹ תִּכָּה בְּמְזוּזָה וּבַפֶּרֶט
בְּמַלִּים שֶׁל עֵינֶיךָ, וְעַל־יְדֵי־זֶה חֵס וְחִלְיָה, יְכוּלִים לְהַתְעוֹרֵר,
חֵס־וְשְׁלוֹם חֵס־וְשְׁלוֹם, וְעַל־כֵּן רְאוּ לְבַדֵּק מְאֹד מְאֹד אֶת הַמְּזוּזוֹת
בְּבֵיתְכֶם.

וְכֵן טוֹב מְאֹד לְהַדְלִיק שְׁכָעָה גֵּרוֹת לְכַבּוֹד שַׁבַּת־קֹדֶשׁ,
וּלְהַסְתַּכֵּל בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת עַל הָאוֹר שְׁמַדְלִיקִים, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ אֲזוֹ שְׁתוֹזָה לְמֵאוֹר עֵינַיִם, כִּי בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, אֲזוֹ הוּא
עֵת רְצוֹן גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ בְּתַפְלַת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שִׁיְהִיָּה לְכֶם מֵאוֹר עֵינַיִם, וְיֵאֲרוּ
עֵינֵיכֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שעא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערכי-שבת-קדש לסדר פקודי, ב' דראש חדש אדר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי עָקַר תִּקּוֹן הַבְּרִית הוּא
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְכֹל מֵה שְׂאֵדָם זוֹכֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
עַל-יְדֵי-זֶה הוּא זוֹכֵה לִישׁוּב הַדַּעַת. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ
בְּמַדַּת הַשִּׂמְחָה, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד לֹא לְרִיב עִם אִשְׁתְּךָ,
כִּי חֲבָל מְאֹד עַל הַיָּמִים וְהַלִּילוֹת שְׁעוֹבָרִים עִם מְרִיבוֹת וּמַחְלָקֵת.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת:
שְׁחָרִית, מְנַחָה, מְעֵרִיב בְּכוּנָה גְדוֹלָה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְכֵן
בְּרִכַּת-הַמְּזוֹן וְקִרְיַאת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה תֹאמַר מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא,
וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַלֵּג, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם.

וְעַל כָּלֵם רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַדְּבֹר
שְׂמִדְבָרִים עִמוּ יִתְבָּרַךְ מִצִּיל אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי רַע, וּמְנַקֵּה אֶת
הַמַּחְשְׁבָה מִכָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים, אֲשֶׁרֵי מִי
שְׂמִתְבוֹדֵד עֲצָמוֹ בְּכֹל יוֹם עִמוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד
מִכַּעַס, כִּי הַכַּעַס הוֹרֵג אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְאִיךָ שְׁאַתָּה מִתְחַבֵּר עֲצָמְךָ עִם תַּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, בֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיזוֹת עִמָּהֶם בְּצוּמָא חֲדָא, כִּי בַיַּחַד זוֹכִים לְהִתְחַזֵּק.

אוֹדוֹת הַנְּעֻרוֹת וְהַקְטָנוֹת שְׁלָךְ, לְדַעְתִּי, תַּעֲזוֹב כְּכָר אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת שְׁלָךְ, כִּי אַתָּה גוֹרֵם לְעֲצָמְךָ שֵׁם רַע, וּיְמָה גַם שְׁאַתָּה גוֹרֵם שֵׁם רַע לְמִקְרָבֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אַחֲרַיִם יִגִּידוּ הָאֵם זֶה בְּרִסְלָבֵר?! אֲזַי מָה לָנוּ לְהִתְקַרֵּב. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: מִי שְׁאוּהֵב אֶת הַצַּדִּיק צָרִיף לְשִׁמּוֹר שְׁלֹא יֵצֵא שֵׁם רַע עַל הַצַּדִּיק. וְעַל-כֵּן שְׁמֹר עֲצָמְךָ מִכָּל הַקְטָנוֹת וְהַיְלָדוֹת שְׁלָךְ, וְתִתְחִיל לְהִיזוֹת בְּחֹזֵר רְצִינִי. וְטוֹב מֵאֵד, שְׁתַּדְּבֵר בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

וְעַל כָּלֵם — לֹא לְהִיזוֹת עֲצָלָן, רַק תִּלָּךְ לִישׁוֹן מִקֹּדֶם, וְכִף תּוֹכֵל לְקוֹם מִקֹּדֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

מדי כתבי להבחור שבקש שאכתב על הכתבת שלך, אמרתי לכתב גם לך.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמי ובין ברוחני, וצריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות תמיד בשמחה, כי מי ששמח תמיד מצליח.

ראה לקבץ לעצמך שעורים קבועים בתורה הקדושה, ואשרי מי שזוכה לסיים את החמשה-עשר שעורים בכל יום, הינו שעור בחמש ורש"י עם התרגום בכל יום, ושעור בתנ"ך, ושעור במשניות, ושעור בגמרא: בבלי, ירושלמי, תוספתא, ושעור במדרש רבה, ושעור במדרש תנחומא, ושעור ברמב"ם, ושעור בטור ובשלחן ערוך, ושעור בזהר, ושעור בתקונים, ושעור ב"לקוטי-מוהר"ן", ושעור ב"לקוטי-הלכות", ואפלו מעט דמעט מכל אלו השעורים הוא גם-כן טוב, אבל צריך להיות חק ולא יעבר בכל יום, שיהיה לו איזה שעור, ואז תצליח דרכך; כי באמת התורה שומרת את האדם מכל רע, ואשרי מי שמתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואז טוב לו בזה ובכא וכל הימים.

ועל כלם — ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו? תברך, אשרי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, אשרי מי שמתבודד עצמו בכל יום עמו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שַׁעַר.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ג' אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי

שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ" הַגֵּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם להחזיק את עצמכם ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ותעשו צדקה וחסד אחד עם השני, כי אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו זוטא, פרק א'): גדולה צדקה שהיא מעלה את הנשמה, ומושיבה ונותנה תחת כסא הכבוד; כי בזה שבר ישראל עושה צדקה עם זולתו ועוזר לו, על-ידי-זה הוא עולה ונתעלה עד הכסא הכבוד. ובאמת רבנו ז"ל גלה לנו, אשר אם מתגרים באדם החיצונים, ורוצים לזרק אותו וכו', העצה היא לקשר את עצמו עם שרשי נשמות ישראל, ששרשם הוא תחת כסא הכבוד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן א'); כי על-ידי שמתאחדים יחד עם פלליות נשמות ישראל, אי-אפשר אף פעם לפל, כי עקר הנפילה הוא רק כשפרידים את עצמו מנשמות ישראל. וזו עבודת הסמ"ך-מ"ם המן-עמלק — לעשות פרושים בין נשמות ישראל, ובנה תופס אותו, רחמנא לישזבן, ועל-כן עשו מה שתעשו, שתהיה בניכם אהבה אחוה ורעות, ואחד יעזר להשני בכל מה שרק יכולים — הן בצדקה והן בגמילות חסד, וכמאמרם ז"ל (ילקוט הושע, רמז תקכב): אמר הקדוש-ברוך-הוא, חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה מכל הזבח שזבח שלמה לפני; וכן אמרו (ירושלמי תענית, פרק ד'): "ובצל ידי כפיתיד" — זו גמילות חסדים, שכל העוסק בגמילות חסדים, זוכה לישוב בצלו של הקדוש-ברוך-הוא; ועל-כן ראו לחזק אחד את השני, ולדבר על לבו דבורים המישיבים את הלב, כי גם זה בכלל צדקה וגמילות חסד, כי לפעמים הצדקה והגמילות חסד הנה שמדברים עם זולתו, ומחזקים ומאמצים אותו, ומכניסים בו תקנה יותר מכל הון דעלמא, כי בזה שמרחיבים את דעת בר ישראל, משרים עליו את השכינה, כי אין השכינה שורה אלא במקום שמחה, וכשאדם שבור, אז נסתלקת ממנו השכינה ואז הוא שבור לגמרי, לא-כן כשמחזירים באדם התחזקות עצומה,

שׂיהיה חזק בכל מה שעובר עליו, ומרחיבים את דעתו, על-ידי-זה נעשה כלי להמשכת השכינה, ואז כל הברכות מצויות בידו.

נא ונא ראו לרקד בכל יום ויום חק ולא יעבר אחר כל תפלה ותפלה בתפלים ובמחולות, ובפרט עכשו בחדש השמחה. ובזכות הרקודין והמחצאת פף אל פף, ומתקו מכם כל הדינים, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י'), ומשף עליכם אור הפורים, אשר אז מאיר אור נורא ונפלא מאד, ויכולים לזכות אז לפעל אצלו יתברך כל מה שרוצה, פי כל הפושט יד נותנים לו. ותמיד תשתדלו ללמד ולהתפלל בבית-הכנסת דיקא, שאמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב פהנא): כל זמן שישאל מעצריך בבתי-כנסיות ובבתי-מדרשות, הקדוש-ברוך-הוא עוצר שכינתו עמהם, אשרי מי שבא ללמד ולהתפלל בבית-הכנסת ובבית-המדרש שלנו, שאז יזכה שתמשף עליו הארת זיו שכינת עזו יתברך.

נא ונא ראו שכל אחד ואחד יתפלל בעדי, שפכר אזכה לבוא לגור עמכם ביחד, פי נפשי קשויה בנפשכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ג' אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! זה כמה נכסף נכספתי לראותך, ועל-כל-פנים כתב ידך, ולא זכיתי לזה, ואני יודע מרחוק שעובר עליך מה שעובר.

מה אמר לך, ידידי היקר! בנה העולם צריכין התחזקות חדשה

בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרוּת יְסוּרִין וּמְרִירוֹת וּמְכַאֲבִים, וְצָרִיכִין רַק לְהִתְחַזֵּק בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּי אֵין לָנוּ עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְהִתְחַזֵּק. וּרְבֵנוּ וְ"ל הַתְּבַטָּא פְּעַם לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְאָמַר: מִכֶּם אַתֶּם יְכוּלִים לְדַעַת מַה שְּׁעוֹבְרִים עַל בְּנֵי-אָדָם, כִּי מָה אַתֶּם, שֵׁישׁ לְכֶם אֵת כָּל הַדְּבוּרִים וְהַהִתְחַזְּקוֹת הָאֵלֶּה, עוֹבֵר עֲלֵיכֶם מַה שְּׁעוֹבֵר, תִּתְּאוּרֵוּ לְעֲצֻמְכֶם מַה שְּׁעוֹבֵר עַל אַנְשִׁים שְׂאִין לָהֶם אֵת הַהִתְחַזְּקוֹת הַזֵּוּ. וּמִכָּל זֶה רוֹאִים, שְּׁעוֹבֵר בְּזֵה הָעוֹלָם עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מַה שְּׁעוֹבֵר — כָּל מִינֵי צְרוּת וַיְסוּרִין וְקִטְנוֹת וְחִלְיוֹת הַדַּעַת, וְצָרִיכִין רַק לְהִתְחַזֵּק.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שֵׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאַמַּת הָאָדָם בָּא בְּזֵה הָעוֹלָם לְמַצְבִּים כְּאֵלוּ, עַד שְׂאֵי-אֶפְשָׁר לוֹ לְהִתְחַזֵּק, רַק לְעֲשׂוֹת אֵת עֲצֻמוֹ כְּאֵלוּ הוּא שְׂמֵחַ, וְאִז בְּאַמַּת יִזְכֶּה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב תָּמִיד.

רְאֵה לְדַבֵּק אֵת עֲצֻמָּךְ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַדַּע שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֵת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצֻמֵּי חַיּוֹת אֱלֹקוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֶפְלוּ שְׁהָאָדָם נָפַל כְּבָר לְמָקוֹם שְׁנַפֵּל לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, גַּם שָׁם יְכוּלִים לְמַצָּא אֵת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִסּוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, וּכְשִׁמְכַנְיָסִים בְּדַעַתוֹ יְדִיעוֹת אֵלוּ, אִז מְצַלִּיחִים אֵת דְּרַכּוֹ מְאֹד מְאֹד. לִכֵּן רְאֵה, אַהוּבֵי, יְדִידֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֵת עֲצֻמָּךְ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִפְתַּח לְבָבְךָ וְדַעַתְךָ וּפִידְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלַחֲשֵׁב מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה סוּף כָּל סוּף תִּזְכֶּה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית, תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תְּחִיָּה אוֹתִי. וְאוֹדוֹת הַכֶּסֶף לְחַדֵּשׁ אֲדָר ב', אֲנִי בָּא מִיָּד אַחַר פּוּרִים, וְאֶשְׁלַם לָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שנו.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ג' אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר
שבעולם לא יהיה יכול לשבר אותך, ואף שאני יודע, שעוברת עליך
הרבה מרירות בחיך, ובכל פעם אתה נופל בחלישות הדעת
ובספקות ובקטנות, עם כל זאת עליך לדבק את עצמך בו ותברך,
פי באמת אין שום מציאות בלעדיו ותברך כלל, והוא תברך מחיה
ומהרה ומקיים את כל הבריאה פלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם
עצם עצמיות חיות אלקותו ותברך, על-כן אם רק תחזק את עצמך
בצורה הזו, אז אף פעם לא תשבר משום דבר שבעולם, לכן אבקש
אותך מאד מאד, ראה להיות בשמחה, ותשמח את אנשי שלומנו,
וכן תשמח את כל משפחתך ובפרט את אשתך ואת שתי אחיותיך
ואת גיסיך היקרים, ואתה צריך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-
הוא על כל החסד חנם שעשה עמכם, כי סוף כל סוף שתי אחיותיך
התחתנו, וברוך ה' מצאו זוגים טובים, והקדוש-ברוך-הוא עוזר
להם, ואתה צריך לשמח בזה מאד מאד, ורואים את כל הנסים
שעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא ביבנאל, על-כן עשה מה שתעשה,
העקר להיות בשמחה תמיד, ואל תהיה שבור משום דבר, ואז
בנדאי לא תפסיק, העקר ראה להחזיק מעמד בכל מה שרק עובר
עליך, ואז תזכה להתעלות מעלה מעלה.

ידידי היקר! צריכים כל-כך להכניס עצמו בדבר רבנו ו"ל, עד
שלא יהיה שום איבר באדם, שלא יהיה מלא עם רבנו ו"ל, כמו
שאנשי שלומנו דברו בשבח ר' אברהם בר' נחמן ו"ל, ואמרו עליו,

רס אָשׁר י"ח שעז — י"ח שעה בַּנַּחַל

אָשׁר אין איבֿר אָחד בַּגּוּפוֹ שְׁאִינוֹ סָפוּג וּמְלֵא מְרַבְּנוּ ז"ל וְתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, כִּי צְרִיכִין לְדַבֵּר תָּמִיד רַק מִתּוֹרַת רַבְּנוּ ז"ל, וְאָחַד יַחְזֹק אֶת הַשָּׁנִי, וְאִזּוֹ אִם הוֹלְכִים בְּצוּרָה כְּזוֹ, מְצַלִּיחִים מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שעז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ג' אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

רְאֵי לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִהְיֶי בְּיַחַד עִם נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדַּאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְתוֹרֵי רַב נַחַת מִהִלָּדִים, וְתִזְכֵּי לְהַמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ תָּמִיד שִׂמְחָה. וְרְאוּי לָךְ לְתַרֵּם מִן הַשִּׂמְחָה לְיִתֵּר נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִזְכוּת זֶה שִׂתְתַּרְמִי מִהַשִּׂמְחָה לְנְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּהְיֶה תָּמִיד שִׂמְחָה בְּבִיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ג' אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אודות ה"ספורי-מעשיות", בְּדֶרֶךְ כָּלל כְּשֶׁאֲנִי בְּבִיתִי, אֲנִי לוֹמֵד כְּסֵדֶרֶן, וְכֵן הִסְפַּקְתִּי בְּמִשְׁךָ הַשָּׁנִים לְסִים בְּעֶרְךָ תִּשַׁע פְּעָמִים "ספורי-מעשיות" בְּרַבִּים, בְּכָל שַׁבַּת לוֹמְדִים קָטַע, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן דְּבוּרִים נְפִלְאִים, אֲבָל כְּשֶׁאֲנִי עַל הַדֶּרֶךְ, אֲנִי לוֹמֵד בְּכָל

שבת באיזה קטע אחר, היכן שרק נפתח הספר, ועל-כן אם זה כף בסדר "תוף הנחל", סימן שכן למדתי והכל בסדר.

העקר אל תדחקו את הזמן, כי כף הולך בהדפסה, רוצים הרבה הרבה, ולבסוף זה הולך בכבדות גדולה וכו', ובאמת כבר זכיתם להוציא מתחת ידכם ספרים נפלאים, ואני מתבונן אם כבר זכיתם להוציא שלשה חלקים "אשר בנחל" בהדור רב כזה, זה בעצמו כבר פלא, הפלא נפלא, איך זכיתם לזה. וכן ספר "מקור השמחה", "ארך אפים", "אוצר הסבלנות", "אוצר האמונה", ז' חלקי "שיחות מוהרא"ש", וכן חלקי "תוף הנחל", וכן בכל שבוע עתון "אור יבנאל", ואלפי אלפים קנטרסים, זה בעצמו חדוש שבחדושים, אשר באמת ראוי לכם לשמח עם זה מאד מאד, כי היא זכות הרבים גדולה מאד מאד, כי הספרים הולכים מסוף העולם ועד סופו בלי שום גזמא כלל, פשוטו כמשמעו, בכל ארצנו הקדושה מדין ועד באר שבע, בכל ארצות-הברית, מהמזרח הרחוק עד דרום אפריקה, וכן באוסטרליה הרחוקה, והמדינות השכנות אליה, וכן בברית המועצות.

מה אמר לכם! ראוי לכם לשמח מאד מאד על הזכות הגדולה שנפלה בחלקכם, ואסור לפל בדעתכם כלל, הקדוש-ברוך-הוא יעזר שתזכו להוציא עוד חלק ועוד חלק "אשר בנחל", שהוא היפי והפאר, ולא לפל בחלישות הדעת כלל, כי זה כלל גדול בדבר רבנו ז"ל, שאסור לפל בשום חלישות הדעת כלל, והסמ"ך-מ"ם עיניו לוטש ושניו חרק על כל מי שרק רוצה לעשות בשביל רבנו ז"ל.

מה אמר לכם! רבו משערות ראשי שונאי חנם, וזו לא גזמא, אלא תצאו ותבדקו ותראו שמדברים עלי על לא דבר, וגם מבפנים בכל פעם נתעוררים שונאים חדשים על לא דבר, בני-אדם שאכלו ושתו וישנו אצלי וקבלו טובות גשמיות וכו', מפל שכן טובות ברוחניות, ועכשו חולקים על לא דבר וכו', נו, בשביל זה אפסיק! או בשביל זה אתפצל! אדרבה, הקדוש-ברוך-הוא הכניס בי, תהלה לאל, עזות ועקשנות דקדשה כזו, שאיני מתפעל משום בריה

שבעולם, וכל זמן שאחיה, אפיץ ואפרסם את אור רבנו ז"ל בעולם
במסירות נפש הכי גדולה.

בשעה שזה צועק שהוא חלול ה' ללכת בריש גלי עם אור רבנו
ז"ל, וזה נובח: "אדרבה, אתה מחריב את דבר רבנו ז"ל" וכו' וכו',
כל אחד עם הצעקות והטענות והנביחות שלו וכו', אני צוחק
מכלם, ואפיץ את אור רבנו ז"ל יותר ויותר ביתר שאת וביתר עז.
מה אעשה? הסמ"ך-מ"ם בעצמו עומד עלי ושביר את ביתי וכו',
והכל הרוס ושביר וכו', עם כל זאת שום דבר לא גיזו אותי מלגלות
את אור רבנו ז"ל.

אני מקנה, שתוציאוי רמזים מהמכתב הזה למען תוכלו להחיות
עצמכם בזה תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שעט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ג' אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומחמת רב טרדותי היום לשלם
חובות, לא הגה הפנאי להשיבך.

מה אמר לך! אני כל-כך מצטער בצער עמק מה שעשה עמנו
הסמ"ך-מ"ם, ונרק אותך בחובות כאלו וכו'. וידוע מה שאמר פעם
רבנו ז"ל לאנשי שלומנו: "הסמ"ך-מ"ם שבר אתכם בחרס
הנשבר", ואותו דבר אני רואה כאן אצלנו, כי בשעה שהיה
הבית-ספר והתלמוד-תורה בידך, היו רצים ענינים וכו', ועכשו הכל
עומד ולא זו כלל וכו', ולא בתנם שהשליך אותך הסמ"ך-מ"ם אל
שאל תחתית פזה של חובות, עם כל זאת עליך להתחזק מאד מאד,
כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ובנדאי תהיה לך ישועה אם
רק תחזיק מעמד, ולא תשבר משום דבר שבעולם, כי גדול אדוננו

ורב להושיע, ועוד תראה נסים נגלים, אם רק תהיה דבוק בו ותברך בדבקות אמת, אשר באמת אין שום תכלית אחרת בזה העולם, רק לברח אליו ותברך מכל מה שעובר עליו ברוחניות ובגשמיות, כי אין מנוס ועצה רק לברח אליו ותברך, אפלו שהמצב שבו אנו נמצאים הוא מר ודחוק מאד מאד, עם כל זאת אין עצה אחרת, רק לברח אליו ותברך בלב אמת, לב נשבר ונדפא וכו' (אשר דבר זה לא חסר לנו).

מה אמר! איני יודע מה לחשב, האם עבדו היום בבנין היסודות? אני רואה אף שכל פסיעה ופסיעה באה לנו כל-כף קשה וכבד מאד מאד, הסמ"ך מ"ם הניח את עצמו לארכו ולרחבו וכו', ועלינו רק להתחזק ולא לפל בדעתנו כלל.

הרגל עצמך לדבר אליו ותברך אפלו כמה דבורים, אפלו בלי שוב הדעת, כי אצלו ותברך מאד מאד חשוב כל דבור שמדברים עמו ותברך, ועלינו לשבת, שיש לנו רבי אמת בזה, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

אני מקוה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב תוכל לספר לי בשורות משמחות שיעשה עמך השם ותברך נסים נגלים, בפרט בחדש הזה, שהוא חדש אדר, שבו נכללים כל הי"ב צרופים ביחד, הינו שבכל יום יכולים ליחד את כל היחודים מכל הי"ב חדשים, וזה עושה פעולה גדולה בשמים, אשר כל השנה לא שיה, רק אותו יחוד השיך לחדש שהוא דיקא, אבל בחדש הזה יש יתרון, כי ממשיכים על עצמו כל המזלות של כל החדשים מחדשי השנה, וכן נמשך על האדם כל היחודים, אשרי מי שזוכה לזה!

העקר הרגל עצמך לשמע כלי זמר, ותמיד שיהיה בביתך קול ששון וקול שמחה, וזה מרגיע את העצבים, ואם היו בני-אדם יודעים את מעלת האדם הזוכה לשמע כלי זמר, ואיך שזה מקרר את העצבים, היה תמיד שומע כלי זמר.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְזִיק עֲצָמְךָ בַּמַּצְבִּים הַכִּי קָשִׁים שְׁעוֹבָרִים עֲלֶיךָ,
וְתִדַּע כִּי לֹא לְעוֹלָם יִהְיֶה כָּךְ, הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי אִם עָבְדוּ הַיּוֹם בְּהַנַּחַת הַיְסוּדוֹת.

י"ח שפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ג' אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה יִגִּיעוּ אֵלַי ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהוֹדִיעַ לִי אִם עוֹבְדִים הַיּוֹם וּמָה כָּבָר עָשׂוּ.

מָה אָמַר לְךָ! הַמְּנִיעוֹת מִתְּפִשְׁטוֹת לְגַמְרֵי לְאַרְכָּן וּלְרִחְבֶּן,
הַחֲרוּפִין וְהַגְּדוּפִין מִתְּרַבִּים וְכוּ', מָה לַעֲשׂוֹת, אָנֹכִי לִי"ה וְעֵינַיִנו
לִי"ה, וְהוּא יִתְבַּרְךָ בְּוַדָּאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ.

רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְאֵז תִּרְאֶה נִסִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא. יִדְעֵתִי וְגַם יִדְעֵתִי אֶת מְרִירוֹת נַפְשֶׁךָ, אִךְ גַּם אֲנִי בְּאוֹתוֹ מַצָּב
כְּעַתָּה, צְרִיכִים לְשֵׁלֶם חוֹבוֹת וְהַכִּיס רֵיק וְאֵין בּוֹ, וְלֵה' הַתְּשׁוּעָה,
הַעֲקָר אֲסוּר לְהַפְרִד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כְּרַגַע, וּבְתוֹךְ הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים
וְהַמְרִירוֹת צְרִיכִים לְמַצֵּא הַרְחִבוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִתְּפַלֵּל בְּעַבְרוּךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְשֵׁלֶם כָּבָר אֶת כָּל חוֹבוֹתֶיךָ, וּבְכַרְט ל'...
שְׁפֹשׁוּט אֵינֹו עוֹזֵב אוֹתִי בְּכָל יוֹם שְׁנֵי טְלָפוֹנִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְתַלוֹת אֶת הַמְּכַתֵּב כְּלָלִי עַל כְּתָלֵי בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ וְעַל יַד
הַמְּקֻנָּה.

י"ח שפא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵד, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, ד' אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאָד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לִבִּי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אודות חזוק וכו', עֲלִיף לְדַעַת, פִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת וַיְסוּרִין, מְנִיעוֹת, בְּלִבּוֹלִים
וְהַרְהוּרִים רְעִים, יְסוּרִים וְהַרְפַּתְקָאוֹת נוֹרְאִים עַד מָאָד וְכו' וְכו',
וְלוֹלֵי הַהַקְדָּמוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, יְכוֹלִים לְהַתְאַבֵּד לְגַמְרֵי, וּמֵה
שְׂרוּאִים שָׂרֵב בְּגִי-אָדָם אֵינָם יוֹדְעִים מְרַבְּנוּ ו"ל, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן
מִתְקִימִין, רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ יוֹדֵעַ מֵה עוֹבֵר עֲלֵיהֶם וְכו'
וְכו'. פִּי בְּאֵמֶת רַבֵּנוּ ו"ל מִחֲמֵה מַתִּים מִמֶּשׁ. וְרַבֵּנוּ ו"ל מִחֲדִיר בְּנוּ
אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְפָּרֵד, וּמְכַנִּיס בְּנוּ תְּשׁוּקָה לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְפָּרֵד
בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית, תְּשׁוּבָה כְּזוֹ, שְׁנוֹזְכָה תְּמִיד לְהִיּוֹת דְּבָקִים בְּאֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-כֵּן רָאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַע-עוֹלָם,
כִּי אֵין זֶה עֲצָה לִפְלִ בְּדַעַתוֹ כָּלֵל, וְאֶף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ, שְׁעוֹבְרִים עֲלֶיךָ
עֲכָשׁוּ צָרוֹת וַיְסוּרִין וּמְכַאוֹבִים וְכו' וְכו', מִפְּנֵי הַחֻזְבוֹת שְׁנַפְלֶת לְזֶה
וְכו' וְכו', עִם כָּל זֹאת עֲלֶיךָ לְדַעַת, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא
הַטּוֹב, וְעוֹד תֵּצֵא מִכָּל צְרוּתֶיךָ, וְעוֹד תִּצְחַק מִכָּל הַצָּרוֹת, כִּי בְּנוֹדָאֵי
זֶה תְּקוּנִים מִלְּמַעְלָה, אֲשֶׁר אֵין אֲנוּ יוֹדְעִים כָּלֵל וְכו' וְכו', וְאִם הֵייתָ
יוֹדֵעַ מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶי בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, הֵייתָ נִבְהַל וְנִשְׁתַּוְּמַם אֵיךְ
יְלוּד אֲשֶׁה יְכוֹל לְסַבֵּל כָּל-כֶּף הַרְבֵּה בְּזִיוּנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, צָרוֹת
וַיְסוּרִין, מְרִירוֹת וְהַרְפַּתְקָאוֹת וּנְשִׁיכוֹת שְׁנוּשָׁךְ אוֹתוֹ הַסְּמ"ךְ-מ"ם
וְגוֹנְדָא דִּילֵיהּ וְכו' וְכו', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִחֻזֵּק מַעְמָד, וְאֵינִי מִתְפַּעֵל
מֵאֶף אֶחָד בְּעוֹלָם, כִּי אֵין לִי מְקוֹם לְבָרוּחַ בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק אֵלָיו
יִתְפָּרֵד, וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רָאָה גַם אִתָּה לְבָרוּחַ רַק אֵלָיו יִתְפָּרֵד,
וְכָךְ בִּילִיתִי יָמִים וְשָׁנִים בְּלִי שׁוּם גְּזוּמָא כָּלֵל בֵּין הָרִים וּגְבָעוֹת

וְשָׁדוֹת וַיַּעֲרִים וְכוּ' וְכוּ' עַל גִּגוֹת וּמִרְתָּפִים וְכוּ' וְכוּ', וּבְכִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אוֹלֵי יְחוּס אוֹלֵי יֶרַחַם וְכוּ' וְכוּ', וַעֲדִין אֲנִי בּוֹכָה וּמִבְּפֶה עַמִּי שְׁמַיִם וָאָרֶץ, שְׁיַעֲזוּר לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְצֵאת מִפֶּלֶם הַמַּצַּר שֶׁנִּכְנַסְתִּי בּוֹ, וְאֵל תִּחַשֵׁב שְׂאֵנִי כּוֹתֵב לָךְ פֶּה מְלִיצוֹת, אֶלֶּא כִּף הָיָה, פֶּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, יָמִים וְשָׁנִים מִמֶּשׁ, שְׁבִלִיתִי בֵּין הָרִים וְשָׁדוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא גָלִיתִי אֶת זֶה לְאָף אֶחָד, וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, רְאֵה לְצֵאת בְּכָל יוֹם בֵּין הָהָרִים, וְתַצַּעַק בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאָף שְׂאֵנִי יוֹדַע שֶׁבִתְחִלָּה יְבוֹא לָךְ דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי מִי שֶׁלֹּא רָגִיל בְּזֶה, מְאֹד קָשָׁה לוֹ, אֲבָל אִם לֹא תִהְיֶה בְּטָלָן וְתִשְׁמַע בְּקוֹלֵי, וְתִצֵּא בֵּין הָרִים, וְתַצַּעַק בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ: "הוֹי, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמֵּל עָלַי, וְזַפְנוּ לְצֵאת מֵהַחֹבוֹת בֵּין בְּגָשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת", אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, אִם תִּהְיֶה תִּזְק בְּזֶה עַל-כָּל-פָּנִים אֲרַבְעִים יוֹם רְצוּפִים, תִּרְאֶה נֹסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּיָדָי עֲכָשׁוּ הוּא הַנְּתוּחַ וְכוּ' וְכוּ', וּבְיָדָי יוֹצִיא מִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת כָּל הַצָּרוֹת וְהַרְעוֹת שֶׁנִּכְנַסוּ בְּךָ בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים, וְתִהְיֶה מְזוּכָר לְגַמְרֵי עַד שֶׁתִּהְיֶה כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ עָלֶיךָ אוֹר וְזִיו וְחַיִּית וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

נֹא וְנֹא רְאֵה לְקַבֵּל אֶת הַדְּבָרִים מִמִּי שְׂאֵמְרָם, וְאֵל תִּחַשֵׁב שְׂאֵנִי סֵתֶם דּוֹרֵשׁ דְּרָשָׁה יְפֶה, אֲנִי רוֹצֶה בְּאַמֶּת שֶׁכָּבֵר תִּהְיֶה אִישׁ כָּשֵׁר, וְתִזְכֶּה בְּאַמֶּת לְמֶה שְׂאֵתָה צְרִיף לְזִכּוֹת, רַק תִּזְק וְאַמֵּץ, וְאֵז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וּכְמוֹ שֶׁפִּתְאֹם בָּאִים עֲנָנִים שְׁחוֹרִים עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', כֵּן פִּתְאֹם תִּתְחַלֵּל לְזֵרֵת עָלֶיךָ הַשֶּׁמֶשׁ בְּאוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וְתִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבֵּל רְצוּף עוֹד מִכְּתָב כָּלְלִי, וּרְאֵה לְתַלּוֹת אוֹתוֹ עַל כְּתָלִי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְכֵן רְאֵה לְדוֹת לִי בְּכָל יוֹם בְּעֵינַי הַבְּנִינִי, כִּי אֵינִי מִקְבֵּל שׁוֹם דְּוֹחִים.

אֲנַחְנוּ מְבִינִים גַּם הַשָּׁנָה, שְׂאֵתָה מוֹכֵר אֶת הַחֶמֶץ כְּמוֹ בְּשָׁנָה

שְׁעָבְרָה, וְעַל-כֵּן תִּקְבַּל עַל עֲצָמְךָ לְמַכּוֹר אֶת הַחֲמִץ, וּמִי יתֵן, שְׁנוּכָה
כָּבֹד לְמַכּוֹר אֶת כָּל הַחֲמִץ עִם הַסֶּמֶךְ-דָּמִים וְגוֹנָדָא דִּילִיָּה בְּיַחַד,
וְנוּכָה לְרֵאוֹת בְּכַבּוּד שְׁמַיִם בְּהַתְגַּלוּתוֹ וּבַתְּפָאֲרָתוֹ.

י"ח שפב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּקְרָא, ד' אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ לִידִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד,
צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

זֶה זְמַן רַב שְׁלֹא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מָה הָיָה לָךְ. וּבְאִמַּת
בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל צָרִיכִים לְהִתְאַחַד יַחַד, כִּי הָאוֹר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא
אוֹר כָּל-כָּף גָּדוֹל, אֲשֶׁר אֵי-אֶפְשָׁר לְקַבְּלוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, כִּי אִם
עַל-יְדֵי נִקְדַּת הַחֲבֵר, שְׁצָרִיכִים לְהִתְאַחַד עִם חֲבֵרִים טוֹבִים, וְכָף
יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִכַּל בְּסִדְרֵי אֶצְלָךְ, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁפֵּיעַ עֲלֶיךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַת.

עֲכָשׁוּ מִגְיָעִים יָמֵי הַפּוֹרִים הַקְדוּשִׁים, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ
(פְּסָחִים ו:): שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין שְׁלֹשִׁים יוֹם קֹדֶם הַחֲג בְּהַלְכוֹת הַחֲג.
וַיְדוּעַ לָךְ אֲשֶׁר בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מִיָּמֵי הַפּוֹרִים, אֲנִי כָּבֹד מִתְחִיל לְאֶסְף
מַעוֹת חֲטִיִּים בְּעֵבּוֹר אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל, וְלִזְאוֹת רְצִיטֵי
לְזִכּוֹת גַּם אוֹתָךְ בְּמַצְוֶה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה שֶׁל מַעוֹת חֲטִיִּים בְּעֵבּוֹר עֲנִיִּים
מִהַגְּנִים שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, עוֹבְדֵי ה' הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל, וְתַהֲלָה לְאֵל,
אֲנַחְנוּ כָּבֹד חֲמִשִּׁים וְשָׁתַיִם מִשְׁפָּחוֹת שֵׁם וְצָרְכֵי הַחֲג מְרַבִּים: מַצּוֹת
וַיִּין דְּגִים וּבִשָּׂר וְתַפּוּחֵי אֲדָמָה וּבְצָלִים וְכוּ' וְכוּ' וּשְׂאֵר צָרְכֵי הַחֲג,
וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה יְכוּל לְהִתְחִיל לְאֶסְף עֲכָשׁוּ מַעוֹת חֲטִיִּים בְּעִירְךָ
בְּעֵבּוֹר עֲנִיִּי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת
הַמַּצְוֶה הַזֶּה, שְׁתַּהֲיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַת כָּל הַשָּׁנָה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלת ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שפג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, ד' אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אלו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים.

העקר ראה לדבק את עצמך בו יתברך, כי אין לך טוב מן הדבקות בו יתברך, ואיך זוכים לדבקות? דיקא על-ידי שמתאחדים ביחד עם נשמות ישראל, כי באמת מי שאוהב את האב אוהב את הבן, וכך אמר הבעל-שם-טוב הקדוש, זכותו יגן עלינו, מי שאוהב את הקדוש-ברוך-הוא — אוהב את ישראל, ובזה יכולים לדעת אם אדם אוהב באמת את הקדוש-ברוך-הוא, אם הוא נכלל עם כלל נשמות ישראל. ובאמת צריכין תמיד להתאחד עם נשמות ישראל, ואף שמאד מאד קשה, ונדמה פאלו הם מבלבלים אותי, צריכים לדעת, שכל זה בא מחמת יצרו הרע, כי צריכים לאהב את כל בר ישראל ולהכלל עמם, וצריכים ללמד דיקא בבית-המדרש ובקול, ועל-ידי זה גם אחרים יראו מהו טעם תורה ויתקנאו בי. על-כן ראה, ידידי היקר! ללמד בבית-הכנסת דיקא, ותעזר את שאר אנשי שלומנו להתמדה ולשעורין כסדרן, אשר הוא יסוד גדול.

בפרושי "חסדי אבות" על מסכת אבות פרשתי את מאמרם ו"ל: 'כל שרותי הבריות נוחה הימנו ורוח המקום נוחה הימנו', כי לכאורה מה שיך דבר כזה, אנחנו רואים שבכל הדורות את

הצדיקים אמתיים הבריות לא היו יכולים לסבל, כי דברו עליהם כל דבר אסור, והיתה עליהם מחלקת גדולה מאד מאד, וחרפו וגדפו אותם בחרופין וגדופין וכו' וכו', אם כן מה שישך 'כל שרוח הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו', והרי אנחנו רואים, שמהצדיקים אמתיים רוח הבריות לא היה נוחה, ואם-כן איך יכולים לומר שאין רוח המקום נוחה הימנו, אלא הפרוש הוא, שזה סובב על האדם בעצמו, כל שרוח הבריות נוחה הימנו, זאת אומרת הצדיק — רוח הבריות נוחה הימנו, ממנו בעצמו נוחה רוח הבריות, והוא יכול לסבל את כל הבריות, ואינו רוצה להבדל מהם, אדרבה רוצה להתחבר עם המון-עם הפשוטים דיקא, על-ידי-זה יהיה ברור שרוח המקום נוחה הימנו, כי מי שמדבק את עצמו עם פשוטי העם, ומדבר עמהם ולומד עמהם, בידוע שהקדוש-ברוך-הוא אוהב אותו, ועל-כן ראה, אהובי, ידידי הנקר לי מאד! להתחבר עם אנשי שלומנו, ובפרט עם אלו שהם שבורים בעצמם, ותשתדל לחזק אותם ולאמץ אותם, ואז תראה את הנסים וגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי בזכות זה שתחזק את אחרים, גם לך יהיה חזיק.

גא ונא ראה להתבודד עצמך אליו יתברך, כי אין לנו רק התפלה והתבודדות, להתבודד עצמנו בכל יום עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ולשפף תפלה ושיחה אליו יתברך, אשר רק זה הבית מנוס של אדם בזה העולם, כי עובר על כל אחד ואחד כל-כף הרבה צרות ויסורין, אשר אי-אפשר בשום פנים ואפן להחזיק מעמד, כי אם על-ידי תפלה והתבודדות. ואשרי ואשרי מי שמתבודד עצמו בכל יום אליו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שפד.

בעזרת השם תברך, יום שני לסדר ויקרא, ד' אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה ירדפו ויגיעו אל ידי הַיָּקָר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, אין
לתאר ואין לשער כָּלֵל, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתוכל לִבְשֹׁר
לי בכל פעם בשורות משמחות, ועקר הבשורות משמחות, שאתה
זוכה ומזכה את הרבים בהפצת מעינות התכמה חוצה, ואתה מגלה
את הקדוש-ברוך-הוא לכל עם ישראל, אֲשֶׁר אין למעלה מזה, כי
באמת אפלו עם נעבד ימים ושנים את הקדוש-ברוך-הוא, לא נוכל
לתקן אפלו חטא אחר, ומכל שכן כִּלְכֵּף הרבה חטאים, אֲבָל בְּזֵה
שְׁמִקְרָבִים עוד יהודי, ומחדירים בו אמונה פשוטה בו תברך, בְּזֵה
כָּבֵד זוכים לתקון נצחי, ועל-כן ראה לעסק בעבודה קדושה זו, וְאִז
תראה שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלת ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ברוחניות ובגשמיות, ותזכו
לקנות דירה מה שיותר מהר, ולא תצטרכו לגור בשכנות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שפה.

בעזרת השם תברך, יום שני לסדר ויקרא, ד' אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ראוי לחזק את עצמך מאד מאד,
ותחזקי את נשות אנשי שלומנו שתהיינה בשמחה, ותדברי עמהן
דבורי אמונה והשגחה פרטית, ותשתדלי שתהיה אהבה ושלום בין

הנָּשִׁים, וְעַל-יְדֵי-זוֹה בְּאֵמֶת נִזְכָּה לְגֵאֲלָה שְׁלֵמָה, כִּי אֵי-אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת
 לְגֵאֲלָה בֵּין בְּכָל־לַיּוֹת וּבֵין בְּפִרְטוּיּוֹת, כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׁלוֹם וְאַהֲבַת
 יִשְׂרָאֵל אֲמֵתִית, לְאַהֲבֵךְ אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְלֹא
 רַק מֵהַחֲסִידוֹת שְׁלִי וְכוּ' וְכוּ', אֲלָא צְרִיכִין לְאַהֲבֵךְ אֶת כָּל נַשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל, יִהְיֶה מִי שְׁיִהְיֶה בֵּין הַחֲסִידִים וּבֵין הַלִּיטָאִים וְכוּ' וְכוּ',
 וְאָסוּר לַעֲשׂוֹת הַפְּלִיאוֹת בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כְּלָנוּ בְּגִי הַקְּדוּשָׁה-
 בְּרוּךְ-הוּא, וְכִשְׁלֹמֵמִים אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֲזַ מְצַלִּיחִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שפּו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ד' אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּדּוֹ יְאִיר.

אָחֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלֵם
 לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׁתַּהַיֶּה רַק
 שְׂמִיחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְכֵן תִּחֲזַק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְכָל־ל טוֹב מְאֹד,
 שְׁתַּרְגִּיל עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת אִישׁ שְׂמִיחַ, כִּי עִם שְׂמִיחָה מְרִוּיחִים הַרְבֵּה
 מְאֹד, וְרַבְּנוּ ו'ל גְּלָה לָנוּ (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלִיחָה, סִימָן א'), אֲשֶׁר מִי
 שֶׁהוּא שְׂמִיחַ תָּמִיד, הוּא מְצַלִּיחַ תָּמִיד. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד
 בְּשִׁמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זוֹה תִּצְלִיחַ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְכָל פֶּעַם תִּמְשִׁיךְ
 עֲלֶיךָ הָאֲרֶת זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵל זֶה תִּזְכֶּה רַק עַל-יְדֵי מִדַּת
 הַשְּׂמִיחָה, כִּי עַל-יְדֵי שְׂמִיחָה נִתְרַחֵב הַמַּחֲזִין וְהַדַּעַת, וְזוֹכִין לְיִשׁוּב
 הַדַּעַת אֲמֵתִי (עֲמֵן לְקוּטִי-מֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן י').

נָא וְנָא הַתָּמֵד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנֵה,
 גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ, תְּקוּנִים, "לְקוּטִי-מֹהֲרָן",
 "לְקוּטִי-הַלְכוֹת", מְכַל אֵלוֹ הַלְמוּדִים שְׁעוֹר אָחָד, וְאֶפְלוּ מַעֲט
 דְּמַעֲט, אֲלָא שְׁיִהְיֶה בְּקַבִּיעוּת, וְאֲז תִּרְאֶה אוֹר וְזֵיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת

ערב אָפּר י"ח שפּז - י"ח שפּח בּנחל

הבורא יתברך שמו, כי אי-אפשר לזכות לשום דבקות, כי אם על-ידי למוד התורה הקדושה, כי המאור שבה יחזירונו למוטב.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחיני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שפּז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, ד' אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

ראי לחזק את עצמך מאד מאד להיות בשמחה, כי השמחה ממשכת הצלחה לאדם, ותשתדלי לחזק ולשמח ולבדח את כל נשות אנשי שלומנו, כי באמת יש לך כחות עצומים, ואת צריכה להוציא מן הכח אל הפעל את הכחות שלך, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לך, שתזכי לעבר את הכל בשלום ובשמחה, ותבשרי לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שפּח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, ד' אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד נשבר לבי בקראי מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

ראה להתמיד בכל יום בלמוד "לקוטי-מורה"ן, ואם תזכה לסיים בכל חדש את הספר הזה — אין למעלה מזה, כי מורה"ן ו"ל הבטיח, אשר בגוף שיהיה מנח ה"לקוטי-מורה"ן, התולעים בקבר יברחו ממנו, בפרט מי שפגום בברית, עליו למסר את נפשו

ללמד הרבה ב"לקוטי-מוהר"ן", שמוזכר ומטהר את הנפש מאד מאד, ומה גם שעל-ידי-זה תזכה למצא את בת זוגך, כי רבנו ז"ל אמר (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פט), שעל-ידי הדעת משהך כל השדווכים, על-ידי שפאים לשמע את הבר דעת שאומר תורה, על-ידי-זה זוכה למצא את הבת זוג, ומי לנו גדול בדעת כמו רבנו ז"ל, ועל-פני צריכים ללמד את הספר הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן" בכל יום בהתמדה רבה ובתשוקה נשגבה, ועל-ידי-זה באמת יזכה למצא את בת זוגו.

נא ונא אל תפל בדעתך כלל, אפלו שחטאת כבר בפגם הברית הוצאת זרע לבטלה וכו' וכו', יכולים תמיד לחזור בתשובה שלמה, ועקר התשובה הוא על-ידי הצדיק האמת שבדור הזה, והוא רבנו ז"ל, וצריכים למסור את נפשו להתקרב אליו, ועקר ההתקרבות על-ידי למוד ספרו הקדוש "לקוטי-מוהר"ן", ועל-פני ראה להתמיד בלמוד "לקוטי-מוהר"ן", ועל-ידי-זה תהיה מקרב אל רבנו ז"ל.

נא ונא ראה להיות בשמחה, ותקד בכל יום, ותשמח את אנשי שלומנו, ותעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, ועל-ידי-זה תהיה באמת בשמחה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלת ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך שתצליח דרכך, ותבשר לי בקרוב בשורות משמחות, שמצאת בת זוגך, אבל העקר אל תהיה בדרך, אלא את השדוף הראשון שיציעו לך — תקח ותתחמן לשם שמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שפּט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, ד' אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וינדפו אל ר' ... ברוך באיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַסֵּפֶר הַיָּקָר "אִמְרֵי יִצְחָק", וְעִנֵּיתִי בּוֹ, וּמִצָּאתִי שֵׁם דְּבָרִים נִפְלְאִים מְאֹד שֶׁפִּרְשָׁתָם בְּדֶרֶךְ נִפְלְאָה אֶת הַפְּסוּק (ויקרא טז, ל): "כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי הַנְּיָ"ה תִּטְהָרוּ", בְּמִ"ג אָפְנִים, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכְּרוּ לְחַדֵּשׁ כְּהִנֵּה וְכִהֵנָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִהְיוּ מֵעַן הַנּוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה.

וּפִרְשָׁתִי פֵּעַם אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה עַל-פִּי הַקְּדָמַת רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ערב), שֶׁפִּרְשׂ שֵׁם אֶת הַפְּסוּק: "הַיּוֹם אִם בָּקִלוּ תִשְׁמְעוּ", אִם רוֹצִים לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלוֹ יִתְבָּרַךְ, צְרִיכִין לִידַע שְׂאִין לוֹ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל לָמָּה אֵין הָאָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה? כִּי תָמִיד דּוֹחָה אֶת זֶה עַל יוֹם הַמַּחֲרָת, וְחוֹשֵׁב כִּי הַיּוֹם הַזֶּה אֵינוֹ יוֹם, וְעַל-כֵּן צְרִיף לְאָדָם לְדַעַת, כִּי הַיּוֹם הַזֶּה אִם בָּקִלוּ תִשְׁמְעוּ, אֵין לָכֶם רַק אֶת הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֵז בְּקוֹלוֹ תִשְׁמְעוּ, תִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹלוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הָאָדָם צְרִיף לְדַעַת, שְׂאִין לוֹ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וְזֶה פְּרוּשׁ: "כִּי בַיּוֹם הַזֶּה", כְּשֶׁאָדָם יוֹדַע שְׂאִין לוֹ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, עַל-יְדֵי-זֶה "יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם" הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא "לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם, לִפְנֵי הַנְּיָ"ה תִּטְהָרוּ", כִּי כְּשֶׁאָדָם מִסְתַּכֵּל רַק עַל הַיּוֹם הַזֶּה, וְיוֹדַע שְׂאִין לוֹ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וְכָל יוֹם הוּא לוֹ כְּמוֹ יוֹם כְּפוּרִים, שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּכָל יוֹם תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, עַל יְדֵי-זֶה מְכַפֵּר לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְכֵן בְּמָה שֶׁפִּרְשָׁתָם אֶת הַהוֹשָׁעֲנוֹת בִּי"ט אָפְנִים, גַּם-כֵּן דְּבָרִים נִפְלְאִים מִצָּאתִי בָהֶם, וּפִרְשָׁתִי פֵּעַם: לָמָּה אָנוּ אוֹמְרִים "הוֹשָׁעֲנָא לְמַעַנְךָ אֱלֹקֵינוּ הוֹשָׁעֲנָא", מַהוּ הַלְשׁוֹן הַכְּפוּל "הוֹשָׁעֲנָא הוֹשָׁעֲנָא"? אֵלָּא מְבָאָר עַל-פִּי הַקְּדָמַת רַבְּנוּ ו"ל (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ר), שֶׁצְרִיכִין לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה עַל תִּשׁוּבָה, קִדְּם צְרִיכִין לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה עַל חֲטָאִים וְעוֹנוֹת שְׂאָדָם חוּטָא, וְאַחֲרֵי-כֵן כְּשֶׁכָּבַר חוֹשֵׁב שְׁכָבַר עֲשֶׂה תִשׁוּבָה, וְכָבַר זָכָה לְהִשְׁגוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵז הוּא צְרִיף לַעֲשׂוֹת עוֹד פֵּעַם תִּשׁוּבָה, שֶׁגִּשְׁם אֶת רִוְחָנִית אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶהוּ הוֹשָׁעֲנָא הָרֵאשׁוֹן, שֶׁתּוֹשִׁיעֵנִי לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה עַל חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתֵי הַמְרַבִּים, וְאַחֲרֵי-כֵן הוֹשָׁעֲנָא הַשֵּׁנִי, שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ מִמֶּךָ רַבּוֹנוּ

אשר י"ח שצ בנחל ערה

של עולם, שתושיעני, שעכשו שפבר הגעתי לאיזו מדרגה, וגשמתי את רוחניות אלקות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתזכו לחדש תמיד חדושים חדשים, והיה טוב מאד, שתכתבו לדורות הבאים את כל הספורים שאתם זוכרים מן רבנו הקדוש איש האלקים בעל הדברי יואל מסאטמאר, זכותו יגן עלינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שצ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקרא, ה' אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

אם ... התקשר עוד פעם, הוא יכול לשלח את מכתבו הישר אלי בפקס, כי חבל על ההוצאות פעמים, וכן תתנו לו יישר פח על פעלתו, ובזכות זה יתקן את כל מה שקלקל, ואקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה להסמ"ך-מ"ם מפלה גדולה, כי חותר מאד מאד נגדנו, ואף שאני יודע, שעכשו יתפרע יותר, אבל יקבל חזרה מנה אחת אפים, והקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרותי די.

נא להתקשר עם ... ולשאל מה עשו היום בענין הבניה, והאם היה שם הקבלן והפועלים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שפבר נזפה לשמע בשורות משמחות.

הספר "דרךשות מוהרא"ש" יגמר בעוד יום או יומים, אם יהיה שליח — מה טוב ומה נעים, ואם לא, אני שולח את זה בדאר אקספרס, כדי שיידפס עוד קדם שאבוא, והוא ספר נפלא, הפלא ופלא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אודות ענייניך וכו', לדעתי, אתה לוחץ מאוד מאוד שיהיה כרצונך, וכל דבר שדוחקים, שמכרח להיות נעשה בדיוק ההפוך, ועל-כן צריכים לזה דעת ושכל וכו', ומכל שכן לא לפרסם את זה לכל העולם וכו' ובפרט לאשתך, וכבר אמרתי לך, בו ברגע שאתה תעשה מזה עסק גדול ובפרט לאשתך חסוֹשֶׁלֹם, יכול להיות בעיות, שיחשבו שאתה חולה, חסוֹשֶׁלֹם וכו', ועל-כן כפי שאני מבין לא ציפת אותי במה שאמרתי לך בעת ההלולא של מוהרנ"ת ז"ל, ועל-כן ראה על-פלפנים עכשו לצית, שתאמר לאשתך ששמעת היום מאיזה מדריך נפלא, שיש טבעי בני-אדם, ויכול להיות שלוקח אפלו חצי שנה, פי ... וכו' וכו', עד שהכל בסדר וכו' וכו', ולעולם אל תזרק עליך את האשמה כאלו אתה לא יכול וכו' וכו', כי זה יכול להזיק מאוד מאוד להשלום-בית, שיחשבו שאתה חולה חסוֹשֶׁלֹם, אתה תאמר מה שאמרתי לך, ותרבה את האהבה והקרוב לבבות בביתך, ובפרט לגבי תמיד וחמותך, ואז תראה איך שהכל ישתנה לטובה, ואין לך מה לדאג כלל, כי אם האדם מסתדר עם אשתו, ואינו רב עמה, אדרבה הוא דן אותה לכף זכות, והוא משבח אותה תמיד בכל מיני שבחים, הרי זה נשאר קשר של קימא, רק "שכל ודעת" מה שצריכים, ולזה אנו מבקשים שלש פעמים ביום: אתה חונן לאדם דעת, שהוא סופי תבות ה'מ'תין, פי זהו עקר הדעת — להמתין בכל דבר ולא לדחק את השעה, אשר כל הצרות יוצאות מזה, כמובא בלקוטי-הלכות גולה, הלכה ד' באריכות. ראה תכף-ומיד לצלצל ... שיגמר את ההגהה, פי חבל בשביל דבר כזה תתעבב הדפסת חלק ד', אשר מאוד רציתי

שׁיגְמֹר עַד שְׁאָבֵא בְּפִרְשֵׁת פְּרָה, וּרְאָה לְלַחֵץ אוֹתוֹ שׁיגְמֹר אֶת
הַהֶגְהָה, כִּי זֶה סֶתֶם עֲצָלוֹת וּבִטְלָנוֹת, וְאִם הֵייתֶם רוֹאִים בְּאִיזָה קָצֵב
אֲנַחְנוּ עוֹבְדִים כְּאֵן, הֵייתֶם מִתְפַּעֵל מֵה מְדַפְיִסִים בְּיוֹם אֶחָד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תְּעִיֵן הֵיטֵב בְּמִכְתָּבֵי זֶה, וְתוֹצִיא מִזֶּה לְמוֹדִים רַבִּים, כִּי יֵשׁ בְּזֶה
עֲקָרִים גְּדוֹלִים שְׁקָשָׁה לְכַתֵּב עַל פְּנֵי הַכְּתָב.

י"ח שצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּדֶּךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר וַיִּקְרָא, ז' אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׁאֵלְתְךָ וְכוּ', לְדַעְתִּי, אִם זֶה הַבֵּית שְׁעַל יַד הַבֵּנֶק, זֶה
בְּמַצֵּב טוֹב מְאֹד, וְאִזִּי תִקְפֹּץ עַל זֶה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף הַדִּירָה הַשְּׁנֵי
זְקוּקָה לְשִׁפוּץ, וְלִדְעָתִי צְרִיכִים לְכָל הַפְּחוֹת עֲשָׂרִים וְחֲמִשָּׁה אֶלֶף
דוֹלָרִים, וְאַחַר כָּל הַצָּרוֹת וְהַמְהַפְכָה, מִי יוֹדֵעַ מַה יְהִיָּה כָּבֵר עַכְשָׁו,
וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה יָכוֹל לְקַפֵּץ עַל הַדִּירָה הַזֵּה — מַה טוֹב וּמַה
נָעִים, וּבִלְבָד שְׁתַּעֲשֶׂה בְּחֻכְמָה וּשְׁכָל, שְׁבַע-הַבֵּית יִשְׁחַרֵּר אֶת הַכֶּסֶף
שְׁמִנָח אֶצֶל הַעוֹרֵף-דִּין, כִּי חָבֵל עַל מְמוֹן יִשְׂרָאֵל, עַל-כָּל-פָּנִים אִיךָ
שֶׁהוּא תִדַע, שְׁצָרִיכִים לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד
חֲנֹם שְׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ, כִּי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם אֲנִי שׁוֹמֵעַ צְרוֹת כְּאֵלוֹ, שְׁרִק
מִלְשֻׁמֵּעַ יְכוּלִים לְהִיּוֹת חוֹלִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, זֶה צְרִיךְ לְעַבֵּר גַּתִּיחַ
מְסֻבָּה עַל הַלֵּב וְכוּ', עַל הַכְּבֵד וְכוּ', עַל הַמֶּחַ וְכוּ', וְזֶה לֹא סֶתֶם
בְּטוֹיִים וְכוּ', זֶה מְצִיאוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, מַה שְׁקוֹרָה בְּעוֹלָם, וְזֶה
אֲנִי שׁוֹמֵעַ מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּלִי שׁוֹם גְּזָמָא, מַה שְׁעוֹבֵר עַל יְלָדִים
קִטְנִים וְעַל בַּחוּרִים, וְעַל אֲנָשִׁים מְבַגְרִים, וְעַל זְקֵנִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

אילו ענשים קשים ומרים יש בעולם, אנשים שוכבים בכתי חולים עם אינפוזיה וחמצן וכו' וכו', וכששומעים דברים כאלו, תאמין לי, ידידי היקר! צריכים להגביה את שתי הידים בכל פעם אליו יתברך, ולתן תודה והודאה על כל החסד חנם שעושה עמנו, שתהלה לאל, אדם בריא ואשתו בריאה והילדים בריאים. וכבר אמרו בזהר (תקוני זהר, קמג): אית מאן דאתפרע בממוניה ואית מאן דאתפרע בנפשיה, יש אחד שמשלם עם הגוף, ויש אחד שמשלם עם הכסף, ותאמין לי, שיותר טוב לשלם עם הכסף מלשלם עם הבריאות. ואני אומר יותר טוב לשלם עם בזיונות וחרופין וגדופין, מאשר לשלם עם שניהם, כי באמת אני סובל בזיונות, חרופין וגדופין, שבכל פעם קמים עלי אנשים חדשים, ומדברים עלי כל דבר אסור, אשר לא יאמן פי יספר, אנשים שהיו קרובים אלי מאד מאד זה ימים ושנים, וזה כלל לא הגיוני אף התהפכו בן יום ללילה, הנה מסרו את נפשם בעבורי, והנה חפצים לראות וכו' השם ישמר... ומה שאני סובל בזיונות ושפיכות דמים, צרות ויסורים ועגמת נפש, זה אין לתאר ואין לשער כלל, ואני מקבל את זה בשמחה ובאהבה, כי תהלה לאל, אני יכול ללכת ברגלי, ולא צריכים להוביל אותי בכסא גלגלים, לא עלינו, ומה גם שאבדתי במשך השנים כבר לאלפים ולרבבות דולרים בלי שום גזמא כלל, עם כל זאת אני נופל בדעתי כלל, אלא עושה את החשבון הנ"ל, כי אית מאן דפרע בגופה ואית מאן דפרע בממוניה, פי יסורי הגוף זה מר ממנות וכו' וכו', ועל-כן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תקח את הכל אל לבך כי לא פדאי, ואף שאני מבין היטב היטב את מכאובך, אף שבן יום ללילה התהפך הגלגל, תאמין לי, שאותו גלגל יכול להתהפך עוד פעם לטוב, וזה אצלי בטוח, כי מי יודע דרכי המקום ברוך הוא יתברך שמו, הוא מנהיג את כל אחד ואחד באפן ובצורה אחרת, ועל-כן ראה להחיות את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תהיה שבור, כי סוף כל סוף הכל יתהפך לטובה. והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שפבר אופה לבוא ולגור ביבנאל פעם ולתמיד, כי הטלטולים מהכא להתם ומהתם להכא והגליות הרבות וכו', זה כבר די והותר וכו', ומה לעשות? אי-אפשר לדחק את השעה בשום

אֲשֶׁר י"ח שצג בנחל רעט

פְּנִים וְאֶפֶן, רַק צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹוֹי תְּבַרְךָ. רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת אֲשֶׁתְּךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי לְאִשָּׁה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְקַחַת עַל וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל לְקַיֵּם אֶת כָּל הַנְּזִ"ל, הַעֲקֹר רַק לִהְיוֹת חֹכֵם, לִידַע אֵיךְ לְצַמְצֵם אֶת עֲצָמוֹ עִם הַחֹבוֹת, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַקְרוֹב הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

רְאֵה לְתַלּוֹת אֶת הַמִּכְתָּב כְּלָלִי עַל לוּחַ הַמוֹדְעוֹת שְׁבַבִּית-הַמְדַרְשׁ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שצג.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם תְּבַרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקָרָא, ז' אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְדוּשׁ" הַגָּרִים בְּ"יְכֵנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּזִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, אֲשֶׁר זֶה יְסוּד וְעִקָּר בְּדַעַת רַבְנֵנוּ ז"ל. וְכֵן מוֹבָא הַרְבֵּה בַּזְהַר הַקְדוּשׁ, אֵיךְ שֶׁהִיְתָה אַהֲבָה גְדוֹלָה בֵּין תְּלַמִּידֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא גְלָה לְהֵם סוּדוֹת נוֹרָאִים וְנַפְלָאִים כְּאֵלוֹ, כִּי עַל-יְדֵי שֶׁהַתְּלַמִּידִים מַחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוֹ יֵאמֵר חֲזוֹק, עַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁפָּע עֲלֵיהֶם אוֹר וְזִיו וְדַעַת וְשִׁפְעַ אֱלֹקֵי. וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְדוֹן אִישׁ אֶת רַעְהוֹ לְכַף זְכוּת, וְלִמְצֵא בְּכֹל אַחַד וְאַחַד נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְאִזּוֹ

דִּיקָא יתְרַחב לְכֶם בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי
הָאֵהָבָה וְהַלְמוּד זְכוּת בֵּין אֶחָד לַשְּׁנַי.

מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הִזָּה בְּעִיר לְעַמְבֶּעֲרָג, וּמִצָּא שָׁם אֶת תְּלַמִּידי הָרַב
הַקְדוּשׁ ר' אורי מִסְטְרֶעֶלִיסק זי"ע, וְדַבֵּר עִמָּהֶם הִרְבֵּה מְאֹד מֵעַנִּין
תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְנִתְעוֹרְרוּ כָּל-כָּף מְדַבְּרִיו, עַד שֶׁלֹּא עָזְבוּ אוֹתוֹ
כָּלֵל, רַק הִלְכוּ אִתּוֹ וְלוּוּ אוֹתוֹ לְכֹל מְקוֹם שָׁרַק נִסְע, מְרַב אֵהָבָה
שְׂוֹכְנֵסָה בְּלִבָּם אֵלָיו, וּכְשֶׁנִּסְע מֵהֶם, נִסְפָּם בִּינֵיהֶם לְקַיֵּם אֶת דְּבָרָיו
בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, וְעָשׂוּ חֲבֵרַת "הַנְּעוֹר בְּלִילָה", וְהָיוּ יוֹצְאִים
בְּכָל לַיְלָה חוּץ לַיִשׁוּב לְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יתְּבַרְךָ, וְר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר
ז"ל סִפֵּר, בְּשַׁעַר שְׁהַלֵּף לְהַדְפִּיס אֶת הַ"לְקוּטֵי-הַלְּכוּת", זֶה כְּבָר הִזָּה
כְּמָה שְׁנַיִם אַחֵר הַהִסְתַּלְקוֹת שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, הוּא מִצָּא עוֹד אֶת
חֲבֵרַת "הַנְּעוֹר בְּלִילָה", וְדַבְּרוּ הִרְבֵּה בַּשֶּׁבַח מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, כִּי
הַדְּבוּרִים שֶׁדַּבֵּר עִמָּהֶם בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יתְּבַרְךָ נִכְנָסוּ בְּתוֹךְ תוֹךְ לְבָבָם,
וּכְבָר הִזָּה מִסְפִּיק לָהֶם לְכֹל הַחַיִּים. וְהִזָּה פִּלְא בְּעֵינַי אֲנִשִּׁי שְׁלוּמֵנו,
אִיךָ יתְּכַן שְׁחַסִּידִים אַחֲרִים יִקְבְּלוּ כָּל-כָּף אֶת דְּבָרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל,
עַד שֶׁיַּעֲשׂוּ חֲבֵרַת "הַנְּעוֹר בְּלִילָה", וּמָה גַם שֶׁיִּמְשֹׁךְ כָּל-כָּף הִרְבֵּה
שְׁנַיִם בְּלִי הַתְּחַזְּקוֹת מִבְּחוּץ, וּכְשֶׁשָּׂאֵלוּ אֶת ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר:
מֵאַיִן יִהְיֶה דְבָר כֵּזֶה? הַשִּׁיב לָהֶם, כִּי שָׁמַע מִמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל בְּשַׁעַר
שְׁחֹר מְלַעַמְבֶּעֲרָג, וְאָמַר אֹז: אִם הִיתָה לִי חֲבוּרָה שֶׁל תְּלַמִּידִים,
שְׁמַחֲזִיקִים אֶת עַצְמָם כָּל-כָּף בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יַעֲזֹרוּ, וּיְכַבְּדוּ
אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְיִהְיוּ מוֹכְנִים לְמִסַּר אֶת נַפְשָׁם בְּעַבּוֹר חֲבָרִיָּהֶם, אֹז
הִיִּתִי מְבַעִיר אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּאַפֵּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד.

וְלִכְּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! מֵאַחַר שֶׁזָּכָה אַתְּכֶם הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבִּאתֶם לְגוֹר פֶּאן לִיבְנָאֵל, וְאַתֶּם הַנַּחֲשׁוֹנִים, וְהָאֶנְךָ פְּנֵה
שְׁמִמְנָה נוֹסְדָה וְנִבְנָתָה "יְבִנָּאֵל עִיר בְּרִסְלָב", אֲשֶׁר בְּוֹדָי עוֹד יְבוֹאוּ
לְגוֹר פֶּאן מְאוֹת מְשֻׁפְּחוֹת, וְעַל-כֵּן אַתֶּם צְרִיכִים עַל-כָּל-פְּנִים לְרֵאוֹת
לְקַיֵּם אֶת כָּל הַנְּ"ל לַעֲזוֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי בְּמָה שָׁרַק יְכוּלִים, וְלָדוֹן אֶת
הַשְּׁנַי לְכָף זְכוּת, וְלִמְצָא בּוֹ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, וְכֵן לְהַרְבּוֹת בְּתַפְּלָה
וְהַתְּבוּדוֹת וְשַׁעֲוִירִים כְּסֻדְרָן בְּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּהַתְּמַדָּה רַבָּה, וְאֹז
בְּוֹדָי עַל יְדְכֶם יתְּקַדֵּשׁ שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל אֲרָצוֹנוּ הַקְדוּשָׁה וּבְכָל

העולם כלו. ותדעו, שַׁיבוא היום, שְׂרַב מִנֵּן וְרַב מִנֵּן שֶׁל אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו חֲסִידֵי בְּרִסְלָב יְגוּרוּ כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, וְאַף שְׁנוֹרָאָה הַדְּבָר הַזֶּה
עֲכָשׁוּ כַחֲלוֹם, עוֹד תִּרְאוּ אִיף שְׁיִתְגַּשֵּׁם הַחֲלוֹם הַזֶּה.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שצד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר וַיִּקְרָא, ז' אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי הַיּוֹם אֶת מִכְתָּבְךָ אֲשֶׁר חִפִּיתִי עָלָיו וְכוּ', וּבִקְאֶמֶת
בְּהִתְחַלַּת הַשָּׁבוּעַ שְׁמַעְתִּי אֶת חֲלִישוֹת דַּעְתְּךָ, צִלְצַלְתִּי אֵלָיךְ, אֲבָל
לֹא הָיִיתָ בְּבֵית.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אַתָּה צָרִיף לְהַכְנִיִס אֶת עֲצֻמְךָ יוֹתֵר
וְיוֹתֵר בְּהִרְבָּצַת תּוֹרָה, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּהְיֶה דִין וּמִוִּרְה־צִדֵּק
בְּקַהֲלָתְנוּ, וְעֲלִיף לְדַעַת, כִּי תִכְףּ-וּמִיָּד כְּשִׁישׁ לְאָדָם עֵסֶק עִם אֲנָשִׁים,
הַהֲכָרַח לּוֹ שְׁיִהְיוּ עֲלִיּוֹת וַיִּרְיָדוֹת, כִּי כָשֶׁם שֶׁפְּרָצוּפִיּהֵן שׁוֹנִים, כִּי
דַּעוּתִיהֵן שׁוֹנוֹת (בְּמִדְבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה כֹּא, סִימָן ב'); וּמִי שֶׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי
צְבוּר, הוּא צָרִיף לְדַעַת אֶת זֹאת הַיֵּטֵב, כִּי כִּי טַבְעֵי הָאֲנָשִׁים, וְלֹא
צָרִיכִים לְהִתְיַחֵס לְאַף אַחַד, רַק לְהִמְשִׁיף לְעֲשׂוֹת וְלִבְנוֹת. וְעַל-כֵּן
רְאֵה לְהַחֲדִיר בְּתוֹךְ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַרְבֵּה תּוֹרָה. וְתִהְלֶה לְאֵל, אֲנִי
מְקַבֵּל דְּחוּ"ת מְאֹד חַיּוּבִיּוֹת מִהִתְרוּמָה שְׁאַתָּה תוֹרֵם לְאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו, וְעוֹד לֹא שְׁמַעְתִּי מֵאַף אַחַד אִיזוּ מְלָה נִגְדָּךְ, וְאַפְלוּ
מִהָאֲנָשִׁים שְׁאַתָּה חוֹשֵׁב שְׁמִסִּיתִים, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, מִלְחָשֶׁב דְּבָר כְּזֶה,
כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהֵם מְעֲרִיכִים אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד. וּבִקְאֶמֶת עֲלִיךָ לְדַעַת,
בּוּ בְּרַגַע שְׁאַדָּם רַק מְלַמֵּד תּוֹרָה, וּמְגַלֶּה אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְעַם
יִשְׂרָאֵל, מִה שִׁיף לְדַבֵּר עָלָיו, וְאַפְלוּ אִם מְדַבְּרִים עָלָיו, מִה צָרִיף
לְהִתְבַּלְבֵּל?! אֲדַרְבֶּה, אִם מְדַבְּרִים עָלַי, סִימָן שְׁאַנִּי עוֹשֶׂה דְּבָרִים
טוֹבִים, כִּי אַחֲרַת לֹא הָיוּ מְדַבְּרִים עָלַי... הַעֲקָר רְאֵה לְהַדְּבִיק אֶת

עצמך בו יתברך, ועוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-
ברוך-הוא, כי גדול אדוננו ורב להושיע, וצריכים להחדיר בין אנשי
שלוֹמנו עֲכָשׁוּ אֶת כָּל הַלְכוֹת פּוּרִים, וְלַחְזֹקֶם עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמִיחָה
וְאַהֲבָה, כִּי בְּאַמַּת עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת
כְּאֵלוֹ, עַד שֶׁלֹּא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, וְזֶה עֲכָשׁוּ בְּכָל הָעוֹלָם, כִּי מִצַּב
הַפְּרִנָּסָה שֶׁל אַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים, לְקוֹי מְאֹד,
וּבַפְּרָט בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְחֻזַּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים, וְעוֹד תִּרְאֶה דְּבָרִים יְפִים שִׁיְהִיָּה כָּאֵן בִּיבְנֵינָא, הַעֲקֹר הוּא
רַק סִבְלָנוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַח לְחַפּוֹת
וְלִסְבֵּל.

ראה לסיים את החבור הנפלא בענין כשרות, כי ... רוצה לעשות
בכל שבוע עתק בענין הכשרות, וזה דבר מאד מאד יפה. רק חזק
ואמץ כי עתיד גדול מחכה עליך פה ביבנאל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שצה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ז' אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לנרז עצמך בענין הגהת חלקי "אשר בנחל", כי חבל מאד
שלא יצא לאור, ומחפים על ההגהות שלך, ואין אתה יכול לתאר
ולשער את שְׂכָרְךָ בַּשָּׁמַיִם, כְּשֵׁאתָה עוֹזֵר שִׁיֵּצֵא סִפּוֹר מִגַּה בְּלִי
טְעוּת, כִּי תַהֲלֶה לְאֵל, עֲכָשׁוּ הֵם יִדְפִּיֶסוּ חֶלֶק אַחַר חֶלֶק בְּקִצְב
גְּדוֹל, וְצָרִיכִים רַק לְהַגִּיעַ הַיֵּטֵב, מְלַבֵּד זֹאת רֵאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמָּךָ
מְאֹד מְאֹד עַל הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻכְמָה חוֹצָה, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעֲוֹלָם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁיְהִיָּה לָךְ שְׁפַע בְּגִשְׁמִיּוֹת
וְשְׁפַע בְּרוּחַגִּיּוֹת, וְתֵצֵא מֵהַחֹבּוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַגִּיּוֹת, וְכֵן תַּעֲזֹרֵר
אֶת אִשְׁתְּךָ, שֶׁתִּמְשִׁיךְ לְלֶכֶת בְּיַחַד עִם אִשְׁתּוֹ שֶׁל ... לְבַקֵּר אֶת נִשׁוֹת
אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְחֻזְקָן וְלְאַמְצָן, כִּי עַל כָּל אַחַת וְאַחַת עוֹבֵר מֵה

שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וְהֵן צְרִיכוֹת הַתְּחִזְקוֹת, וְזוֹ הַמְצָנָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׂיִכּוֹלִים לַעֲשׂוֹת, וְהִיא צְדָקָה גְדוֹלָה יוֹתֵר מִמְלִיוֹנִים, כִּי לַפְעָמִים אֲשֶׁה צְרִיכָה דְבָרֵי חֲזִיק וְעִדוּד, שְׁנָה שְׁנָה יוֹתֵר מִכָּל כֶּסֶף וְהוֹן דְּעֵלְמָא, וּמְלַבֵּד זֹאת אֲצִלוּ יְתַבְרְךָ מְאֹד מְאֹד יְקָר כְּשִׁמְחֻזְקִים וּמְאֲמָצִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שצו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי הַיּוֹם אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּרְאֵה לְשֹׁמֵר אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מִחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי הַבְּעַל-דָּבָר אֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְשֹׁבֵר אוֹתוֹ וּלְנִתְקוֹ מִמֶּנּוּ יְתַבְרְךָ. כִּי בְּאֶמֶת עֲקָר הַתְּכָלִית בְּזֵה הָעוֹלָם הִיא רַק לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי חַיִּים בּוֹ יְתַבְרְךָ. וְעַל-כֵּן הוּא עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעֲוֹלָם לְנִתְקֹ אֶת הָאָדָם מִמֶּנּוּ יְתַבְרְךָ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת חָכִים גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, שְׁלֹא תִהְיֶה לְךָ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם. כִּי בְּאֶמֶת הַכָּל נִפְלְאוֹת תְּמִים דַּעִים, וַיֵּשׁ דְּבָרִים שְׂאִין אֲנַחְנוּ מִבִּינֵים וְכוּ', כִּי רוֹאִים שְׂהַכַּל הוֹלֵךְ בְּדִיוֹק הַהַפּוּף מִמָּה שְׂרָצִינוּ וְכוּ'. וּבְאֶמֶת אִם תִּהְיֶה לָנוּ אֲמוּנָה שְׂלֵמָה בּוֹ יְתַבְרְךָ וְאֲמוּנַת-חֲכָמִים, אֲזִי גִדַּע וְנִשְׁכִּיל, כִּי הַכָּל בְּחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל וְכוּ', הָעֵקֶר לְבַל תִּחַלֵּשׁ דַּעְתְּךָ כָּלֵל.

אוֹדוֹת מַה שְּׂאֵתָה עוֹזֵר בְּחֻלְקַת הַסְּפָרִים — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר זְכוּתְךָ, וּבְזֵה אֵתָה שְׂמֵשׁ אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן בְּזֵה שְׂאֵתָה מִחֻזְקֵי אֵת הַמְּקוֹם גָּנִי, אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל זְכוּתְךָ בְּשָׂמַיִם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ חֻלְקַת מִהֲזָכוֹת הַזֵּה. וְהִיָּה טוֹב מְאֹד אִם אֵתָה יְכוֹל עוֹד פַּעַם לְקַבֵּץ אֶת הַיְלָדִים בְּמְקוֹם אֶחָד, וּבְיַחַד לְרֵאוֹת שְׂיִגִּידוּ בְּקוֹל "אָמֵן יְהֵא שְׂמָה רַבָּא", שֶׁהוּא קְדוּשׁ הַשָּׁם גְּדוֹל, כְּפִי

שִׁסְפְּרוּ לִי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַמְּקוֹם מְאֹד נָקִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שְׂיִהְיֶה גַם נָקִי בְּרוּחָנוֹת, שְׁלֹא תִהְיֶה שָׁם שׁוֹם מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת עִם
וּפְוָחִים.

רְאֵה לְאַרְגֵּן אֵת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂיִשְׁלְחוּ מִמֶּנִּי מְשֻׁלּוֹחַ מְנוֹת
לְכָל הַתּוֹשְׁבִים בְּשָׁמַי — עַל אִפּוֹ וְעַל חֲמַתּוֹ שֶׁל הַסֶּמֶךְ-דָּמ"ס, וְזֶה
יֹוֹתֵר צְנוּעַ שֶׁהַגְּבָרִים הוֹלְכִים, וּבְכֻלָּל מִצְנוֹת מְשֻׁלּוֹחַ מְנוֹת צְרִיכָה
לְהִתְקַיֵּם עַל יָדָם.

בְּעוֹד כְּשָׁבוּעִים, אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם, אָנִי בָּא, וְאַשְׁלֵם לָךְ מַה שְׁאַנִּי
חֵיב לָךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שצז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי הַיּוֹם אֵת מִכְתְּבֶךָ, רְאֵי לְחֹזֶק אֵת עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד,
כִּי דִיְקָא כָּאֵן בִּיבְנָאֵל תּוֹכִי, בְּעִזְרַתּוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, לִילְדִים נְחֻמְדִים.
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתִהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם כָּאֵן
בִּיבְנָאֵל, וּבַעֲלֵךְ יִתְעַלֶּה בְּתוֹרָה וּבִירְאֵת שְׁמַיִם כָּאֵן בִּיבְנָאֵל, וְעוֹד
תִּרְאוּ דְבָרִים יָפִים פּוּה בִּיבְנָאֵל. זְכוֹר תּוֹכְרִי מֵאַמְרֵם ז"ל (תְּנֵא דְבִי
אַלְהֵי רַבָּה, פְּרָק ט'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשִׂית רְצוֹן בַּעֲלָה;
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִחַיֵּי בִיחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאַחַד
יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וְתִהְיֶי בְּקֶשֶׁר עִם הַרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתִצְלִיחוּ בְּנִשְׂוֹאֵיכֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח שצח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ז' אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, מזמן כבר רצייתי לכתב לך, אך פשוט טרדוטי רבו כמו שרבו בעסק הרבים, ואין לי זמן לרגע, ובאמת רצייתי לכתב לך באריכות, אך מתמת נחיצות הענין אמרתי לבוא בשורותים אלו, ועוד אכתב לך באריכות בפעם הבאה.

לדעתי, את לוקחת את כל דבר יותר מדי אל הלב וכו', ומה גם מגזימה קצת וכו', כי סוף כל סוף בעלך הוא איש יקר מאד מאד נשמה טהורה, ואת גדל השנוי לטובה שנעשה עמו כאן ביבנאל, את בעצמך יודעת, והנה הקדוש-ברוך-הוא עשה עמכם נסים נגלים ממש, שזכיתם לקנות כאן בית, ועוד הרבה נסים שהספיק בעלך לבוא לכאן וכו' וכו', ועל-פן למה את תמיד מתרעמת עליו, את צריכה לדון אותו לכף זכות, ולרדת ממנו לא לדחק עליו, כי סוף כל סוף הוא במצב קשה שאין לו פרנסה, ובמקום לחזק אותו, את שופכת מלח על פצעים הפתוחים וכו', חכמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה? העושה רצון בעלה; את צריכה לכבד אותו, ואז הוא יכבד אותך וזה ברור; כי אפלו הבעל הכי גרוע שבעולם, שמכה את אשתו, רחמנא לצלן, אם היה לאשה שכל ודעת איך להתנהג עמו, אז בקלות היתה יכולה להפך אותו לגמרי.

ועקר הדעת והשכל צריכים רק בענין סבלנות, צריכים ללכת בעדינות ובאהבה גדולה, ולא לבקר כל דבר שהבעל עושה וכו' וכו', ואם תלכו בצורה כזו, תראו איך שהוא ישתנה לטובה, כי הוא איש טוב מאד מאד, ואם קורה פעם שישן ולא בא לבית-הכנסת לתפלה וכו', זה גם-כן עוד לא סוף העולם... ואסור לעשות בשביל זה מהפכה בבית, אשר על-ידי-זה את יודעת בעצמך מה יוצא

אחר-כך, התוצאות הן — קללות ומריבות וכו' וכו', ועל-כּן, לדעתי, ראי רק לדונן לכך זכות תמיד, ותכבדי ותיקרי אותו, ותראי לו אהבה, ואז תראו איך שתוכלי לשנות אותו לגמרי לטובה, כי הוא נשמה טהורה.

בענין מה שפכתב, שיש לך חלישות הדעת, פי נדמה לך שאיני מתניחם כלל להבעיה שלך וכו' וכו', וכאלו אני בכעס עליך וכו' וכו', תוציאי את המחשבה הזו מהראש שלך, כי תהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא בעצמו יודע איך את חשובה אצלי כמו בת ממש, ואני נתתי לך את העצה לעבר מאשדוד ומבני ברק, ולבוא ליבנאל, כך שלא יהיה לבעלך חברים רעים. ותמיד אני זוכר את הבעיות שלך, ואני מתפלל להקדוש-ברוך-הוא, שפבר יהיה אצלך שלום-בית, אבל מצד שני עליך לדעת, כי גם בעלך בעיני פכני ממש, ועל-כּן אני דואג לשניכם, ואני רוצה לראות את טובת שניכם, ואני יודע אשר המפתח הוא אצלך, פי את אשה חכמה ופקחת, ואם רק תצייתי אותי ללכת עם בעלך בעדינות ובאהבה, ולדון אותו לכך זכות, אז תראי שהוא יהיה בעל אחר לגמרי. ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב תהיה לו פרנסה קבועה כאן ביבנאל, שאז פבר לא יהיו שום בעיות.

נא ונא ראי לשמח ולשמח את נשות אנשי שלומנו, ובזכות זה יהיו לך בנים תלמידי חכמים וצדיקים, ויהיה ביתכם בית ועד לחכמים, ויהיה לכם רק טוב כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח שצט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו, י' אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הניקר לי מאד ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כְּפִי הַנִּרְאָה, אִם לֹא גִלְוּ פַעַם וּלְתַמִּיד בְּיַד קִשָּׁה עִם הַרְשַׁע הַזֶּה וְכוּ' וְכוּ' זֶה לֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבַר, כִּי הַרְשַׁע הַזֶּה אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִתִּי לְהַפְסִיק, כִּי עֲכָשׁוּ צִלְצְלוּ לִי כַּמָּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, שֶׁהִסְתּוֹכֵב הַיּוֹם אֵיזָה חוֹקֵר, וְרוֹצֵה לְחַבֵּל לְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, וְזֶה בְּטוֹת 'מְסִירָה', כִּי הֵם בְּדַרְךְ פֶּלֶל לֹא בְּאִים רַק בְּשֵׁישׁ אֵיזוֹ מְסִירָה, רוֹאִים מְזֵה, שֶׁהַרְשַׁע הַזֶּה אֵינוֹ מִפְּסִיק. וּבְעֵינַי ... הוּא אוֹתָהּ קִלְפָה, כִּי הוּא מְמִילָא שׁוֹנֵא חֲרָדִים וְכוּ', וְאֵנְחָנוּ לוֹ כְּמוֹ עֲצָם בְּגֵרוֹן... וּכְבָר לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבַר, אֲךָ עִם הַרְשַׁע אֲנִי רוֹאֵה שֶׁלֹּא תִהְיֶה עֲצָה אַחֲרָת, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת שֵׁם בְּשָׁבוּעַ הַבָּא, וְאֵז אֲטַפֵּל בּוֹ עִם הַעוֹרֵף-דִּין בְּיַחַד.

אוֹדוֹת הָאֲסֵפָה, טוֹב מְאֹד שֶׁתִּלְךָ וְתַעֲשֶׂה בְּחֻכְמָה, מֵה שֶׁהַשְּׂקֵעַת בְּבִנְיָה לְכָל הַפְּחוֹת, שֶׁלֹּא תִהְיֶה בְּעַל חוֹב, וְאֵת הַכְּסָפִים שֶׁהַשְּׂקֵעַת שֶׁתִּקְבַּל חֲזָרָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ לְצֵאת מִהַחֹבוֹת שֶׁלָּךְ. אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּהְיֶה לָּךְ עוֹד מְעַט הֶרֶב שֶׁלָּךְ, שְׂאֵז תּוּכַל לְנוֹעַ חֲפָשִׁי מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, וְאֵל תִּשְׁבַּח כִּי גַם הַסֶּקֶל בְּשִׁבִיל הֶרֶב, זֶה גַם-כֵּן הַלְשֵׁנַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְעוֹד תִּרְאֶה דְּבָרִים יְפִים מְאֹד מְאֹד, וְתִשׁוּאוֹת חַן לָּךְ עַל הַדוּ"חַ מִהַקְּבִלָן, כִּי אֵינִי מְקַבֵּל שׁוּם דוּ"חַ, רַק קָטַע כָּאֵן וְקָטַע שֵׁם, מֵה לַעֲשׂוֹת? הַכֵּל בְּיַד הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים לְהַמְשִׁיךְ בְּדַרְךְ הַנּוֹרְאָה וְהַנִּפְלְאָה שֶׁל תִּפְלֶה וּבִקְשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק תִּפְלֶה וּבִקְשָׁה, וּכְכֹל שְׂאֵדָם זוֹכָה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְפָּרֵךְ, כִּי הוּא זוֹכָה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ יְשׁוּעָה. וּבְאֲמַת אֲנוּ צְרִיכִים יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת מִן הַשָּׁמַיִם.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּקָשָׁר עִם ... וְתִשְׁאַל אוֹתוֹ אִם קִבֵּל אֶת הַכְּסָף שֶׁשָּׁלַחְתִּי לוֹ שִׁיקָנָה כְּבֶשׂ לְסַעֲדַת פּוֹרִים, וְתַעֲשׂוּ בְּאֲמַת סַעֲדָה

גְּדוּלָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר, שְׁנוּזָה כָּבֵד לְמַחֹת אֶת עַמְלֶק לְגַמְרִי, וְנִשְׁמַע רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

אל תִּשְׁכַּח, כִּי עוֹד מֵעַט הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח ת.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו, י' אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִיחָתִי לְשִׁמְעֵ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, כִּי
הַשְׁמִיחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמְשִׁיכָה לְהֶאֱדָם יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מִן
הַשָּׁמַיִם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּתְסַפֵּר לְפָנָיו
יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ. וְרַבְּנוּ ו'ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק
ב', סִימָן ק'), אֲשֶׁר כָּל הַצַּדִּיקִים הַגְּדוּלִים, לֹא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגְתָּם, אֲלֵא
עַל-יְדֵי עֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת. וְעַל-פֶּן רְאֵה לְהִיּוֹת חִזּוֹק וְאִמִּין
בְּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא.

נָא וְנָא תִקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר
הַלִּמּוּד מְשֻׁנֶּה מְזַכֵּךְ אֶת נַפְשׁ הָאָדָם, כִּי מְשֻׁנֶּה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, מִי
שְׁזוּכָה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, זוּכָה לְנִשְׁמָה מְזַכֶּכֶת, וְכֵן תִּרְכָּה
בְּלִמּוּד "לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן", שֶׁהוא מְאֹד מְסֻגָּל לְפִתּוֹחַ אֶת הַלֵּב אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ.

אָשֶׁר י"ח תא — י"ח תב בנחל רפט

הַקְּרוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ מִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר צוּ, י"א אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה חֲשַׁבְתִּי לְשֹׁמֵעַ מִמֶּךָ הַיּוֹם וְלֹא זָכִיתִי, אָמַרְתִּי לְרוּץ
שׁוֹרוֹתַיִם אֵלָיו אֲלִיךָ. קָדָם דְּבַרְתִּי עִם הָאֲבֹרֶךָ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ
יְאִיר, אֵינָה נִחַת רוּחַ אֵינָה תַעֲנוּג לְדַבֵּר עִמוֹ, זוֹכָה לְסִיִּים בְּכָל חֹדֶשׁ
שְׁשֵׁה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה, תְּקוּנֵי זֶהַר, לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא, אֵיךְ
שְׂאֲחָד זוֹכָה לְכָל זֶה, עַל-פֶּן רָאָה גַם אֶתָּה לְחֹזֵק עֲצָמְךָ לְלִמּוּד
עַל-כָּל-פָּנִים מְשַׁלְּשָׁה הַשְּׁעוּרִים הָאֵלּוּ בְּכָל יוֹם, וְאֶפְלוּ מְעַט גַּם-פֶּן
טוֹב, הָעֵקֶר רָאָה לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמֵחַ, וְאֵף שְׂאֲנִי יוֹדַע שְׂאֶתָּה מְאֹד
מְאֹד בְּצַעַר וּבְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְשִׁבּוֹר וּמְדַכָּא, עִם כָּל זֹאת תִּאֲמַיִן
לִי, שְׂאֵיִן שׁוֹם עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִשְׁמֹעַ כְּלֵי
זְמַר, רַק חֲזֹק וְאֲמַיִן מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר צוּ, י"א אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגְיעוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רָאָה לְתֵן אֶת כָּל הַמְצָרְכִים עַל כָּל הַמְשָׁלוֹחַ
מְנוֹת שְׂצָרִיכִים, וּכְשֶׁאֲבוּא בְּעוֹד שְׁבוּעִים, אֲשַׁלֵּם לְךָ הַכֹּל, כִּי אֲנִי
רוֹצֵה לְשַׁלַּח חֲמֵשׁ-מֵאוֹת מְנוֹת לְכָל הַתּוֹשָׁבִים.

אַקְנֵה שְׂאֵתָם מִסְתַּדְרִים, וְכֵן מָה שְׁלוֹם הַזּוּג הַצֵּעִיר?! הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּרְוּוּ רַב נַחַת מֵהֶם וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר צוּ, י"א אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

הִנֵּה רַק עֲכָשׁוּ קִבְלָתִי אֶת הַמְשָׁלוּחַ, וְקִפְסָא מִסְפֵּר 55 אָבְדָה,
וְכֵן עָלוּ לִי הַיּוֹצְאוֹת שֶׁל בְּעֶרְךָ 824 דוֹלָר, עִם כָּל זֹאת תֵּאֱמִין לִי
שְׁהַכֵּל הַשְּׂתֵלֶם, כִּי זֶה אוֹצֵר הַמְנַצֵּר, וְהַעוֹסֵקִים בְּמִלְאָכָה כְּבָר תִּפְסוּ
אֶת הַסְּפָרִים, וּמִפִּיצִים אֶת זֶה בְּרִישׁ כָּל חוֹצוֹת, וְהוּא מִמֶּשׁ תַּעֲנוּג
לְרֵאוֹת אֵיךְ שְׁנַתֶּפֶשֶׁט. חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, שְׁזַכֵּנוּ לִהְיוֹת שְׂמֵשִׁים
אֶצֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְעַל אֵף כָּל הַצְּרוֹת וְהַעֲגַמַת נַפֶּשׁ, יְכוּלִים לְשַׁמֵּשׁ אֶת
רַבְּנוּ ו"ל, וְלִהְיוֹת בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה, זֶה עוֹלָה עַל הַכֵּל, וְהִיא
זְכוּת פְּזוּז, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר פֶּלֶל, וְכִדְאֵי לִי כָּל הַבְּזִיוּנוֹת
וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, שְׂאֵנִי סוּבֵל מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, הַכֵּל
לְכָל שְׂיִכְנֹס דְּבַר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם.

אֵיךְ שֶׁהוּא חוֹק וְאֲמִן, וְאֲשֵׁלֶם עַד פְּרוּטָה אַחֲרוֹנָה מֵה שְׂאֵנִי
חֵיב לָךְ.

הָאֵם אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַתְּחִילוּ לְהַפִּיץ אֶת "אוֹר יְבִנְאֵל"?! אַקְנֵה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוּד תִּרְאֶה דְּבָרִים יְפִים בְּחֵיךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַסְּפֵר "דְּרָשׁוֹת מוֹהֲרָא"ש" הוּא סֵפֶר נִפְלָא וְנִפְלָא וְנִפְלָא,
בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבַּרֵךְ תִּקְבְּלוּ בְּקִרְוֹב.

י"ח תד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ב' לְסֻדְרֵי צוּר, י"א אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֵינְךָ יְכוּל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת הַנַּחֲת־רוּחַ שְׁגִרְמַת לִי בְּזֶה שְׁאַתָּה מְתַאֵר אֶת הַשְּׂדֵה וְהַהָר בְּיַבְנָאֵל וְכו', וְאִיךָ שֶׁהִתְחַלַּת לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאַמַּת אֵין לָנוּ שׁוּם עֶצֶה אַחֲרַת, רַק תִּפְלֶה וְהִתְבּוֹדְדוּת, כִּי אֵין לוֹ לְאָדָם אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי רַק הוּא יִתְבָּרַךְ יְכוּל לְעֹזֵר, וּבְלִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵין הַחַיִּים שׁוּיִם כָּלֵל. וְתֹאמִין לִי, שְׂכָף אָנִי חֵי זֶה שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּרַצִּיפּוֹת, עָבְרוּ עָלַי מִשְׁבָּרִים וּגְלִים מְאֹז הָיוּתִי בְּגִיל שֵׁשׁ-עָשָׂרָה, שְׁזִכִּיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְלֹא הָיָה לִי אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק מוֹנְעִים וְחוֹלְקִים, מְגִיעוֹת וּבְזִיוּנוֹת, זֶה לְחָם חֲקִי כָל הַשָּׁנִים, עִם כָּל זֹאת קִשְׁרָתִי בְּעֶצְמִי קֶשֶׁר, שְׂאִיךָ שְׁלֹא יִהְיֶה אָנִי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לֹא אֲנַתֵּק שׁוּם קֶשֶׁר, רַק תְּמִיד אֲבָרַח אֶל "הַר" אוֹ "שְׂדֵה" אוֹ בְּאִיזָה מְרַתֵּף אוֹ עֲלִית גַּג שֶׁל "בֵּית", וְכָךְ בְּלִיתִי כָּל הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים שְׁלִי בְּעֶקְשָׁנוֹת הַכִּי גְדוּלָה וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, עִם כָּל זֹאת סְבִלְתִּי וְאֵין סוּבֵל כָּל מִינֵי מְרִירוֹת וּבְזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים וְכו', וְאֵין מְחֻזֵּק מְעַמֵּד, וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׂפִתְכָתְךָ שֶׁהִתְחַלַּת לְהַרְגִּישׁ נְעִימוֹת בֵּין הַהָרִים, זֶה הַבְּשׂוּרָה הַכִּי טוֹבָה שְׁלִי, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מָה שִׁישְׂאָר מֵאֲתָנּוּ, וְאֵין בְּטוּחַ, שְׂתַּהֲיֶה לָךְ יְשׁוּעָה גְדוּלָה, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַכָּלֵב הַסַּמ"ךְ-מ"ם אֵינוֹ נָח כְּרַגַּע, וּמִסִּית וּמְדִית נִגְדָנוּ מְאֹד, וְכָל זְמַן שְׁרוּחוֹ הַמְשַׁקֵּץ יִהְיֶה בּוֹ, לֹא יְנוּחַ וְלֹא יִשְׁקֹט, פֶּה תִקְבֵּל כַּמָּה מִכְתָּבִים, שֶׁשְׁלַח לִי ... דֶּרֶךְ פִּקְס מְצֻרְפָּת, אִיךָ שֶׁהִשְׁמִיץ אוֹתָנוּ שָׁם, וְכֵן עוֹד מִתְפָּאֵר, שֶׁהוּא בִּיחָד עִם הַכָּלֵב ... יַעֲשׂוּ מָה שִׁיעֲשׂוּ וְכו', אֶף אֵינוֹ יוֹדֵעַ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג עוֹלָמוֹ "הָאָדָם חוֹשֵׁב וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צוֹחֵק"...

על-כל-פְּנִימִים אִיךָ שֶׁהוּא צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד נִזְכָּה לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְתִהְיֶה לִי לְעֹזֵר גְּדוֹל בְּכָל הָעֲנָנִים וְכוּ', כִּי הוֹלְכִים הַחַיִּים — עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת וְכוּ' סְבוּכִים וְכוּ', הָעֶקֶר לֹא לְשִׁכַח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כְּרָגַע, כִּי רַק הוּא יִתְבָּרַךְ קוֹבֵעַ בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט מֵהַ יְהִיָּה וְאִיךָ יְהִיָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אִם אַתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בַּיִת אֲצִל ... עִם אִשְׁתּוֹ, לְמַצָּחָה רַבָּה יִחְשָׁב.

י"ח תה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צוּ, י"א אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וִירָדְפוּ אֵלַי ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי בְּעָרֵב שַׁבָּת אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵה אִמַּר לָךְ! זֶה עֶקֶר חַיּוּתִי, שְׂאֵתָם מְדַפְּסִים חֶלֶק אֶתֶר חֶלֶק מְשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי יְהִיָּה יוֹם שֶׁהִבְקוּשׁ עַל הַסְּפָרִים הָאֵלוּ יְהִיָּה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל, הָעֶקֶר אַתָּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהַמְשִׁיחַ, כִּי אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי בְּכָל מַכְתָּב וּמַכְתָּב הַכְּנִסְתִּי אֶת עֲצָמִי בְּתוֹכוֹ, וְאֶפְלוּ בְּאֵלוּ הַמַּכְתָּבִים שְׂאֵנִי מְדַבֵּר חֲרִיף, אֵינִי מִתְבַּיֵּשׁ כָּלֵל עִם הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ, וְאֵינִי חוֹזֵר מֵהֶם בְּשׁוּם אִפְּן שְׁבַעֲוֹלָם, אֲדַרְבָּה, יַעֲבִרוּ הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְכוּ', וְיִרְאוּ עֵין בְּעֵין, אִיךָ שֶׁמִּכָּל מִינֵי טְרָדוֹת וְצָרוֹת וְיִסּוּרִים, וּמַחֲלָקֶת וּמְרִיבוֹת וְהַתְּגַבְּרוֹת הַסְּמִ"ךְ-מ"ם וְכוּ', זְכִיתִי לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, י"א אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידידי הנקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי על הבשורה
משמחת שעשית שלום, תבוא עליך ברכה מרבה מהשמים על זכות
השלום שעשית ביניהם, יצו אתך הקדוש-ברוך-הוא את הברכה,
ובזכות השלום תזכה גם אתה לשלום בגופך, שלום במקוונך, שלום
בכל אשר לך.

מה אמר לך, ידידי הנקר! יש לך עכשו הנדמנות גדולה, פי
שלמה המלך אמר (משלי ז, יב): בצל חכמה בצל הכסף... אתה
צריך ללכת עכשו בחכמה גדולה אל ... ולדבר אתו בידידות גדולה,
וזה יהיה מצדך חכמה מרבה על לעתיד, פי סוף כל סוף אתה צריך
להוציא את הכסף שהשקעת, ומי יתן, שגם יהיה לנו על העתיד
טובה גדולה, אף אתה צריך להגיד ל... שישמר את עצמו מאד
מאד, פי מי יודע אם הוא לא שליח של הסמ"ך-מ"ם, פי הרי לפני
כמה חדשים השתדל בעבור דירה בשבילו וכו' וכו', ואף שאז
הכחיש, אבל במקצת תפסו אותו וכו' וכו', על-כן צריכים לשמר
מאד מאד ממנו, כף תגיד ל... בנדאי פוליטיקה זה זבל אחד גדול
וקלפה עצומה ושקר גדול, אף מה לעשות? פי הסמ"ך-מ"ם אורב
עלינו מאד מאד, וצריכים ללכת בחכמה, בסוד (שמואל ב' כג, כא):
"ויגזל את החנית מיד המצרי", שלפעמים צריכים לקחת את הנשק
שלכם וללחם עמם, ואין לנו בררה אחרת... ועל-כן אתה צריך
לעשות עם חכמה גדולה איך להתחבר עם ... ומדי פעם תכנס אליו
בשיחות ידידותיות, ולא תפסיד בעבור זה.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא להיות בשבוע הבא בארצנו
הקדושה, עוד איני יודע איזה יום, אבל על שבת-קדש אשבת

בְּעִזְרָתוֹ יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ בְּיַבְנָאֵל, לַעֲת עֲתָה אֲנִי צָרִיךְ רְפוּאָה גְדוּלָּה, כִּי אֲנִי לֹא מְרַגֵּישׁ טוֹב בְּכַרְיָאוֹת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְרַמ"ח אַיְבָרֵי וְשֵׁס"ה גִּידֵי וְכָל טְפֵי דְמִי, וְכָל זֶה בָּא לִי מִחַמַּת עֲגַמַת נֶפֶשׁ גְּדוּלָּה, כִּי אֲנִי רוּאָה, אִיךְ שֶׁהֲרִשַׁע עוֹבֵד עַל כָּל מִינֵי רַע-בְּנִים וּמְסִיתִם וּמְדִיחִם נִגְדָנוּ, וּגְמִירָא אֲשֶׁר לְשׁוֹן-הָרַע נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי דְבַר כְּזָה, תֵּאֱמִין לִי, שְׁאֲנִי מוֹסֵר אֶת עֲצָמֵי לְגַמְרֵי אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁסוּף כָּל סוּף גַּם הַסוּף שְׁלוֹ יִהְיֶה, כִּי בְּאֶמֶת זֶה הַנְּסִיּוֹן שְׁלָנוּ, תְּמִיד יֵשׁ חַכּוּכִים וּבְלַבּוּלִים בְּיַנְיָנוּ, וְלֹא יוֹדְעִים מַה לַעֲשׂוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ תְּמִיד רַק אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וּבְזֶה נִצְלִיחַ דְּרַכְנוּ תְּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַע-עוֹלָם, וְאֲנִי מְרַגֵּישׁ, שְׁתִּתְּיָה לָךְ יְשׁוּעָה גְדוּלָּה, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, אֵין הָעוֹלָם הֶפְקָר, הוּא יִתְבַּרַךְ יוֹדֵעַ מַה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, לְפַעְמִים מְקַבְּלִים מִכָּה שְׁמָאֵד מְאֹד כּוֹאֵבָת, אָבֵל דִּיקָא מְזָה בְּאֵה אַחַר-כֵּךְ יְשׁוּעָה גְדוּלָּה. וְדַבַּר זֶה רְאִיתִי הַמּוֹן פְּעַמִּים אֲצִלִּי, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתִמְחַל לְכָלֶם, תִּדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵין לָנוּ רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאֶמֶת שׁוֹנְאִים יֵשׁ לְכָל אָדָם מְבִית וּמְבַחוּץ שְׂרוּצִים לְחַסְלוֹ לְגַמְרֵי, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרַכּוֹת ו'): אִם הָיוּ נוֹתְנִין רְשׁוֹת לְעֵין לְרְאוֹת, הָיָה אָדָם מְתַבְּהֵל כְּמָה מִינֵי מִזִּיקִים יֵשׁ לִימֵינוּ לְשִׁמְאָלוֹ, אֲלָפִים וּרְבָבוֹת, הַרוּצִים לְחַסְלוֹ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא מְצִילָנוּ מִיָּדָם, וְעַל-כֵּן אֵין לָנוּ שׁוּם עֲצָה, רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרַךְ. וְעַל-כֵּן רְאֵה, יְדִידֵי הַיְקָר! לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְבָרַח אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְעוֹד תִּרְאֶה נֶסִים וּנְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ.

הַכֹּפֵל הַדְּבַר, תְּדַבֵּר עִם ... וְתַעֲזָרֵר אוֹתוֹ, כִּי צָרִיכִים לְבָרַח מִ... הַזֶּה, אֵין זֶה כִּי הוּא רַק שְׁלִיחַ הַסְּמ"ך-מ"ם, וְזֶה אֲצִלִּי בְּרוּר, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ כְּכֹר לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, כִּי אֲנִי מְקַבֵּל שׁוּם דו"ח, וְאֲנִי יוֹדֵעַ מַה וְמִי וְאִימַת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

אֲשֶׁר י"ח תז בנחל רצה

ירחם עלי, שאזכה כָּכֵר לְבוֹא לְגוֹר פֶּעַם וּלְתִמִּיד בְּיַבְנָאֵל, כִּי קָשָׁה לִי הַטְּלִטּוּלִים מִהֶכָּא לְהֵתָם וּמִהֶתָם לְהֶכָּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

פֹּה תִקְבַּל כַּמָּה מִכְּתָבִים, רְאֵה לְמִסֵּר אוֹתָם, וְכֵן מִכְּתָב כָּלְלִי תִתְּלָה עַל הַקִּיר.

י"ח תז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוֹ, י"א אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְּתָבְךָ הַיּוֹם, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלְל, בְּפֶרֶט שְׂאֵתָם מְאֲשָׁרִים, כֵּן תִּזְכּוּ לְבָנוֹת בֵּית מְאֲשָׁר, וְתִהְיוּ שְׂמִיחִים וְעֹלִיזִים כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, אֲקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּתְּנֶהָ בְּבֵיתְךָ כְּפִי הַהַקְדָּמוֹת שֶׁקִּבַּלְתָּ אֵצְלִי, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הָרַבָּה הַתְּחַזְּקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, הַשְּׁלֵכוֹת וְחִלְשוֹת הַדַּעַת וְצַמְצוּמִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְעַקֵּר גְּדִלוֹת הָאָדָם — לְהַפִּיךְ אֶת כָּל הַיְרִידוֹת, וְלַעֲשׂוֹת מְזָה עֲלִיּוֹת גְּדוּלוֹת.

אוֹדוֹת שְׂאֵתָה כּוֹתֵב שֶׁהָיוּ לְךָ גַּסִּים רַבִּים, שֶׁהִסַּמְתָּ מִ"ם רְצָה רַק לְשִׁבֵּר אֶת הַשְּׂדוּף, תִּאֲמִין לִי, שְׁעַד עֲכָשׁוּ זֶה מְזוּעַזַע אוֹתִי, אֵיךְ רָשַׁע בֶּן רָשָׁע, בֶּן בְּנוֹ שֶׁל נְמֵרוֹד הַרָשָׁע, לֹא הָיוּ לוֹ דְּאֲגוֹת אַחֲרוֹת, רַק לְנִתְקַ בֵּין זוּג צַעִיר, וְתִאֲמִין לִי, שֶׁזֶּה עָלָה לִי כַּמָּה מְאוֹת דוּלָר רַק הַטְּלִפּוֹנִים מִהֶכָּא לְהֵתָם, שֶׁצְּלַצְּלֹתִי לְכָל הַמְּקוֹמוֹת רַק שִׁיִּסְתַּדֵּר עֲבוּרְךָ, וְעַל-פֶּן מֵה שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ מִמֶּךָ זֶה דְּבַר אֶחָד, עֲכָשׁוּ בְּאֵ פּוֹרִים, וּמְצוֹת מַחֲזִית עֲמֶלְק, שֶׁתִּזְכֹּר מֵה שֶׁרְצָה לַעֲשׂוֹת לְךָ עֲמֶלְק,

"זכור את אשר עשה לך עמלק", כי הרבה מאנשי שלומנו חושבים שאני סתם מטפס על הקיר והתחלתי עמו... ובאמת כל פונתו הטמאה היא לעקר ולחסל אותנו וכו' וכו', וזה לא יעלה לו, כי אני מאמין באמונה שלמה, שעוד יבואו לפה מאות משפחות לגור, וכפי הנראה מהשמים רוצים שהוא יראה איך שאנחנו מצליחים, וכה יתבטל לאט לאט.

מה אמר לך, ידידי היקר! כבר עברו עלי משברים וגלים בחיי, ותהלה לאל, עברתי על כלם ופה יש לי עסק עם קלפה קשה מאד, כי סוף כל סוף אנחנו רוצים פעם ולתמיד לבנות עיר ברסלב, עיר על שם רבנו ז"ל, שיגורו שם כמה מאות משפחות, ויהיה לנו בית-המדרש ענקי ומנצינים אחר מנצינים, ערב ובקר וצהריים, וכן כולל לשם ולתפארת, וכן תלמוד-תורה לבנים ובית-ספר לבנות, ומקנה טהרה, ועוד מוסדות צדקה וחסד, ועל-כן לא בחנם שעובר עלינו מה שעובר, ולכן ראה לחזק את עצמך, תהלה לאל, עברת את כל זה, והקדוש-ברוך-הוא עשה עמך נסים, ועוד תראה עוד נסים שהקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שיהיה לכם זרע של קיימא, העקר ראה לחזק את עצמך, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, כי עוד מעט יתרחב לנו, ויקחו אותך גם למלמד לשנה הבאה, כי צריכים להוסיף עוד כמה לבנים, וצריכים מלמד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה לך פרנסה.

אני מקנה להיות בשבוע הבא בשבת-קדש בארצנו הקדושה, ואז נדבר.

רק חזק ואמץ, ואל תירא ואל תחת משום בריה שבעולם, ותמיד תזכור את אשר עשה לך עמלק, וצריכים להחזיר את זה בין אנשי שלומנו, ומעולם תמהתי מה כל הרעש הזה, שיש מצות זכירה, "זכור את אשר עשה לך עמלק", ובכל יום צריכים לחזר על זה, עד שיש נוהגים על-פי הפוסקים הראשונים לומר בכל יום השש זכירות, ואחד מהם הוא "זכור את אשר עשה לך עמלק", מה

כָּל הַרְעֵשׁ? אֲלֵא כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה פֶּה בְּיַבְנָאֵל מֵה קוֹרָה, שְׁגַם לָנוּ יֵשׁ עֶסֶק עִם עֲמֶלֶק גְּלוּי בְּלֵי שׁוּם לְבוּשִׁים, אִז אֲנִי מִכִּין אִיךְ שְׁצָרִיכִים לְחֹזֵר עַל זֶה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי טִבְעֵי יִשְׂרָאֵל הֵם רַחֲמָנִים בְּנֵי רַחֲמָנִים, וּכְשֶׁעֲמֶלֶק רוֹצֵה וְכוּ', עוֹשֶׂה עִם חֲכָמָה כְּזוֹ שְׁצָרִיכִים לְחַמֵּל עֲלֵיו וְכוּ', וּמִי לָנוּ גְדוֹל מִשְׁאוּל הַמֶּלֶךְ, שְׁקָרִינוּ בְּשֶׁבֶת זוֹ בַּהֲפֹטְרָה, אִיךְ שְׁתַּמַּל עַל הַצֵּאָן וְעַל אַגַּג, וּמִשֶּׁם יֵצֵא הַמֶּן, וּמוּכָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיזוֹל, כִּי הֵם הָיוּ מְכַשְׁפִּים גְּדוֹלִים, וְעַל-כֵּן הִלְבִּישׁוּ אֶת עֲצָמָם בַּצֵּאָן, וְשְׁאוּל הֵלֵךְ בַּתְּמִימוּת, וְאָמַר: הִנֵּה יֵשׁ לִי צֵאָן לְהַקְרִיב קֹרְבָנוֹת, וּבְכֹאֶמֶת זֶה הִזָּה עֲמֶלֶק בְּהַתְּלַבְּשׁוֹת צֵאָן, וְעַל-כֵּן אָנוּ מְזַהְרִים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְקָרוֹת אֶת הַהֲפֹטְרָה, וְהַסְּפוּר שֶׁל שְׁאוּל הַמֶּלֶךְ אִיךְ שֶׁהֵלֵךְ בַּתְּמִימוּת, וְחַמֵּל עַל עֲמֶלֶק, וּלְבַסּוֹף יֵצֵא מִזֶּה הַמֶּן, שְׁרָצָה לְהַרְגַּ וּלְהַשְׁמִיד וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה לְמוֹד גַּם הַיּוֹם, שֶׁהַרְבֵּה פְּעָמִים שׁוֹכַחִים שֶׁהָאֲדָם הַזֶּה מְרֵאשִׁית בִּיאַתָּנוּ כִּאֵן עֲשֶׂה לָנוּ בְּעִיּוֹת, וּמִי יִתֵּן, שְׁתִּזְכֶּה לְהַחְדִּיר אֶת זֶה בְּאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי הֵם כָּל כֶּף תְּמִימִים שְׁשׁוֹכַחִים אֶת מַעֲשָׂיו, וְאוֹמְרִים: סוּף כָּל סוּף הָרֵי צָרִיכִים לְכַבְּדוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

הַעֲקָר רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמֶךָ לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ת"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה הוּא מִמֶּשׁ אֹר וְזִיו וְחִיּוֹת לְהַנְשִׁמָּה, וְאִם תִּהְיֶה חֹזֵק בְּזֶה, יִמְשֶׁךְ עֲלֶיךָ שְׁפַע גְּדוֹל עַד מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוּ, י"א אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְּכָל-הַקֹּדֶשׁ", הַגְּרָרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַוּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם

וַיִּצְלַח מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נִגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! הגה היום הקדוש והנורא יום הפורים נכנס
ובא, ועל-כן ראו להתאסף אנשים, נשים וטף בבית-המדרש, ולקיים
מצות סעדת פורים, ותשמחו מאד בכלי זמר, ותקיימו את כל
המצוות השכיכות ליום הזה, והעולה על הכל — להיות רק
בשמחה, כי השמחה ש"מחה ימחה את זכר עמלק" מתוכנו, שזה
הספקות שונכנסים בלב האדם, כי בכל אדם נכנסים בו בכל יום
ספקות וחלישות הדעת, ובזה ששמחים ועליזים ביחד, על-ידי-זה
מצליחים; כי באמת עקר ענין עמלק הוא רק לנתק את עצמו
מנשמות ישראל, זה אשר כתוב (דברים כה, יז): "זכור את אשר עשה
"לך" עמלק", הינו כי עקר כחו של עמלק הוא בשהוא "לך",
שמנתק את עצמו מכלל נשמות ישראל, כי כל הענין של עמלק
הוא רק ה'פרד ומשל', לעשות פרודים בין נשמות ישראל, שכל
אחד לא יתאחד עם השני, "ישנו עם אחד מפזר ומפרד" (אסתר ג,
ח), אבל כל הענין של הצדיקים בכל דור ודור הלוחמים עמו, הוא
רק לאחד את נשמות ישראל, כי זה יסוד גדול מאד מאד להיות
באהבה, אחוה ורעות עם כל בר ישראל, למחל אחד להשני. ועל-כן
מובא בתקוני זהר (דף נו:), שיום כפורים הוא כמו פורים, ומובא
במפרשי התקונים, שפורים הוא יותר גדול, כי אצל יום כפורים,
כתוב כ' הדמיון, שהוא רק כפורים, מה שאין כן פורים עולה
במעלה נוראה ונפלאה מאד, למה? כי אז מאירים אורות צחצחות,
אורות עליונים, ואם היו בני-אדם יודעים את מעלת היום הזה, והיו
מונצלים את זה כפי שהיו יכולים לנצל בקדשה וטהרה ובדבקות
הבורא יתברך שמו, על-ידי-זה היו יכולים להביא את הגאולה לעם
ישראל. ועל-כן ראו לקיים את מצות משלוח מנות, לשלח לכל
התושבים, ולשמח את כל תושבי המקום, ותשתדלו שיהיה רק
שמחה, ואנשי שלומנו צריכים להראות ביום הפורים מה שהם
יכולים — לשמח את כל העירה, ולהראות ולהטעים לכלם את אור
השמחה העולה על כל האורות, ועל-כן תעשו מה שתעשו, העקר

שְׁתַּהֲיָה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאַחַד יִמְחַל לְהַשְׁנִי כְּדִגְמַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שְׂאֵז בָּאִים לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִחִילָה וְכַפֵּרָה אַחַד מִהַשְׁנִי, וְתִשְׁתַּדְּלוּ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִתְעַנְּגוּ בְּנֵעַם הַיְיָ"ה יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ.

נָא וְנָא, אַחֵי וְרַעֵי הַיְיָרִים! תִּקְבְּלוּ עַל עֲצַמְכֶם קִבְלָה חֲזָקָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה לְצֵאת בְּכָל יוֹם לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ בֵּין הַהָרִים, אֲשֶׁר אֵין לָכֶם עוֹד דְּבַר טוֹב מִזֶּה, וְרֵאוּי לָנוּ לִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שֶׁזָּכִינוּ לְהִתְוַדַּע מִרְבֵּנוּ ו"ל, שֶׁמִּנְחֵנוּ בְּדֶרֶךְ הַיֶּשֶׁר הַתָּמִים וְהַפְּשׁוּט לְצֵאת בֵּין הַהָרִים, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ. וּבְאַמַּת מִי שָׂרַק נָפַל בְּצָרָה — זֶה אֵין לוֹ שְׂדוּף וְכוּ', זֶה אֵין לוֹ יְלָדִים וְכוּ', וְזֶה אֵין לוֹ פְּרִיָּסָה וְכוּ', וְזֶה מְשַׁקֵּעַ בְּתַאוּת וּבְחֹבוֹת וְכוּ', הוּא יְכוֹל לְהִתְיַשֵּׁב בְּאַמַּת, וּלְרֵאוֹת אֲשֶׁר אֵין לָנוּ אַף אַחַד בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וּכְשֶׁאֵדָם מִחֲדִיר דְּבַר זֶה, אֲשֶׁר אֵין לוֹ רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵז וְצָלִיחַ כָּל יְמֵי חַיָּיו. וְעַל-כֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֵי הַיְיָרִים! לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם אֱלֹו יִתְבַּרַךְ וְאַפְלוּ קֶצֶת דְּקֶצֶת, וּבְזֶה תִּצְלִיחוּ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַחַד וְאַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן שְׂעִוְרָר אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו, שֶׁיִּבְקָשׁוּ עָלַי רַחֲמִים, כִּי עוֹבְרִים עָלַי הַרְבֵּה צָרוֹת וְיִסּוּרִים, כִּי הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים לְכַנּוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, וְאַנִּי רוֹאֶה אִיךָ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ לוֹחֵם עִמִּי פָּנִים אֶל פָּנִים, אֲבָל אֲנִי מְקַנְהָ, שֶׁכַּחוּ הַגְּדוֹל שֶׁל הַזָּקֵן שֶׁבְּזִקְנֵינוּ, שֶׁהוּא רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁהַפְּלִיג שֶׁהוּא זוֹכֵר לָאוּ כְּלוֹם (עֵין סְפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה י"ג מִיּוֹם א'), שֶׁזָּכָה לְהַפְּלִל בָּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא זוֹכֵר כְּלוֹם, הֵינּוּ מַה שֶׁהָיָה עוֹד קִדְּם הָאֲצִילוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּבְכַחוּ הַנְּנִי מִתְקַדֵּם יוֹם אַחַר יוֹם וְשָׁבוּעַ אַחַר שָׁבוּעַ וְחֹדֶשׁ אַחַר חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְאַקְנִיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרֵאוֹת בְּקָרוֹב "עִיר בְּרִסְלָב" עוֹמְדָת עַל תְּלָהּ, וְיִפְנְסוּ לְגוֹר פֶּה מֵאוֹת מְשֻׁפְּחוֹת, עַל-כֵּן רָאוּ לְבַקֵּשׁ עָלַי, וְאַקְנִיָה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה גְּדוֹל עַל זֶה, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לִישׁוּעוֹת רַבּוֹת וְכֵן רְפוּאוֹת,

וּבְכוּכוֹת הַתַּפְּלָה שְׁאַתֶּם מִתְפַּלְלִים עָלַי, יִשְׁמַע הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת תַּפְּלֹתְכֶם.

רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, אֵיךְ שְׁלֹבֵי וְעֵינַי וּמַחְשַׁבְתִּי תָמִיד אֲצַלְכֶם בְּיַבְנָאֵל, וּבְעֶזְרָתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲזֻכָּה כְּכֹר לְהוֹצִיא מִפֶּתַח אֶל הַפְּעַל, וְלָבוֹא לְגוֹר שָׁם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצֵאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוּר, ט"ז אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְל צְעָרִי וְהִעֲגַמְת גִּפְשׁ שְׁיֵשׁ לִי וְכו', וְכו' מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלַיךְ וְכו', וְכו', אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר קָלִל. בְּיָדַי בְּמָה שְׁאַתָּה כּוֹתֵב בְּעֵינַי רַחֲמָנוּת וְכו', כְּכֹר יְדוּעַ אֲצַלְנוּ, שְׁבִשְׁעָה שְׁהִיָּה רַבְנוּ ו'ל אֲצַל הָרַב הַקְּדוֹשׁ הַיְבַעַל הַתַּנְיָא זי"ע, וְהוּא אָמַר תּוֹרָה בְּאַרְיִכוֹת כְּמָה שְׁעוֹת, וְלִבְסוּף סֵיִם תּוֹרָה עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים קיט, קנו): "רַחֲמֶיךָ רַבִּים הִנְיָה", עָס אִיזו אוֹיֵף דִּיר אַ גְּרוֹיִס רַחֲמָנוּת וְכו', וְהִיָּה רַבְנוּ ו'ל מִפְּלִיג מְאֹד מְאֹד בְּדַבּוּר זֶה, וְחֲזוֹר עַל זֶה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים לְפָנַי אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְיֵשׁ בֵּין אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַרְבֵּה פְּשָׁטִים עַל זֶה: "רַחֲמֶיךָ רַבִּים הִי", עָס אִיזו אוֹיֵף דִּיר אַ גְּרוֹיִס רַחֲמָנוּת וְכו' וְכו', הִנֵּה יוֹשֵׁב כְּאֵן נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, וְהוּא מְסַתֵּר בְּהַסְתָּרָה כְּזֹאת וְכו' וְכו', כֵּן שְׁמַעְתִּי מֵאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּבְכֹמֶת גַּם אֲנִי יָכוֹל לֵאמֹר אוֹתוֹ דְּבָר: "רַחֲמֶיךָ רַבִּים הִנְיָה", אַחֲרֵי שְׁעוֹבֵר עָלַיךְ מָה שְׁעוֹבֵר, אֲשֶׁר רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, וְאַתָּה אֵינְךָ יַחֲדִי בְּדַבָּר זֶה, וְלִבְסוּף זִקְנָךְ שְׁהִיָּה נִקְרָא אֶחָד מֵגְדוּלֵי אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְכֹלֶם הַפְּלִיגוּ בְּמַעֲלָתוֹ, אֲשֶׁר בְּכֹמֶת הִיָּה עוֹבֵד ה' נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד בְּשִׁמְרִית עֵינַיִם כָּל יְמֵי חַיָּו, וְלִבְסוּף הוּא חֲתָם עָלַי וְעַל סְפָרַי וְכו' וְכו', הִישׁ עוֹד דְּבָר מְגַחֵךְ מְזֵה, אִם הִיָּה יוֹדֵעַ מָה שְׁעוֹבֵר עָלַיךְ, וּמָה שְׁעוֹבֵר עַל אַחֲוֹתְךָ וְכו' וְכו', הִיָּה מִתְהַפֵּף בְּקִבְרָה כְּמָה

פְּעָמִים, וְכֵן כָּל אֱלוֹ שִׁחְתָּמוּ עָלַי, אֱלוֹ הָיוּ יוֹדְעִים מֵה שְׁעוֹבֵר בְּדוֹר הַזֶּה, הָיוּ מִתְהַפְּכִים בְּקִבְר פְּעָמִים אֵין מְסֻפֵּר, וְעַל זֶה יֵשׁ לוֹמֵר: "רַחֲמֶיךָ רַבִּים הֵם", עַס אִזוּ אַ גְּרוּיִם רַחֲמָנוּת וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר אֱלוֹ הַאֲנָשִׁים נִקְרָאִים רֵאשִׁים וְחֹשׁוֹבִים, וְאִינֶם יוֹדְעִים בְּצַעֲרָם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ כְּכֹר בְּיַדְךָ, וְתַעֲזֹב אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת שְׁלֶךְ, וְלִמָּה לָךְ לְבַלּוֹת אֶת הַזְּמַן בְּמַרְיָבוֹת וּבְמַחְלָקַת עִם אֲשֶׁתְּךָ, וּבְפִרְט שְׁתַּלְּךָ בְּדַרְךָ גִּסּוֹת נְבִיזִית כְּזוֹ, רְאֵה כְּכֹר לְרַחֵם עַל אֲשֶׁתְּךָ וְעַל יַלְדֶיךָ, וְאֵל תִּפְּה אֹתָם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂאֵל תִּנְבֵּל אֶת פִּיךָ, אֵילוֹ חַיִּים הֵם?! רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם בְּלִי מְקָרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ וּשְׁלֹחַן עָרוּף, וּמִכָּל לַמּוּד תִּלְמַד שְׁעוֹר, וְאִזוּ תַרְגִּישׁ אֶדָם אַחֵר. וּבִקְאֻמַּת עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִיְדֵי שְׁעָמוּם וְלִיְדֵי זְמָה (עֵין פְּתוּבוֹת נט.); מִי שְׁמַבְטֵל אֶת זְמָנוֹ וְהוֹלֵךְ בְּטֵל — לְבִסּוּף נִשְׁתַּגַּע לְגַמְרֵי, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, וְגַם בָּא לִיְדֵי עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. וְכָל אֱלוֹ שְׁעוֹבָרִים עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת, זֶה רַק מַחְמַת שְׁהֵם מְבִזְבְּזִים זְמָנָם לְהַבֵּל וְלָרִיק, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְאִזוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֲנִי מִתְּפַלֵּל וּמִבְּקֵשׁ בְּעַדְךָ, שְׁתִּשְׁמַע בְּקוֹלִי, שֶׁהוּא קוֹל רַבְּנוּ ז"ל הַמְּעוֹרָר אוֹתְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִפְלוּ שִׁחְתָּמוּ עָלַי מִי שִׁחְתָּמוּ וְכוּ' וְכוּ', הֵם יִתְהַפְּכוּ בְּקִבְר אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַב רַבּוֹת פְּעָמִים, כְּלִי הָאֵי וְאוּלֵי שְׁיִהְיֶה לָהֶם תִּקּוּן, וְאֲנִי אֲמַשִּׁיךְ לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל וְאֶת לַמּוּדוֹ הַטּוֹב וְאֶת רַחֲמָנוּתוֹ עַל כָּלֵם.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב בְּכָל יוֹם, וְתִשְׁלַחְנוּ בְּסוּף הַשָּׁבוּעַ.

י"ח תי

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר צוֹ, ט"ז אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

מָה אִמְרָ לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחַ מָּאֵד מָּאֵד עַל נַעַם חֻלְקֶךָ, שְׂזִכִּיתָ לְבֵן בְּזוּהַ, כִּי בִנְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הוּא חֲדוּשׁ נִפְלָא, וְאִף שֶׁהָיוּ לִי כְּבֹר הַרְבֵּה תַלְמִידִים, אֲבָל בִּנְךָ עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְאִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה שֶׁהִבְחוֹר הַזֶּה עוֹשֶׂה, הוּא מְקָרֵב מְאֹד אֲנָשִׁים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּמֵלֵא מוּבֵן הַמְּלָה, בְּלִי שׁוּם גְּזוּמָא כְּלָל, וּמְכַל שְׂפָן, חֲסִי־וְשְׁלוֹם, בְּלִי שׁוּם חֲנִיפָה, הוּא הוֹלֵךְ בְּמִקּוּמוֹת כְּאֵלוֹ, שְׁלֹא נִתֵּן לְכַתֵּב, וּמְצִיל מִשָּׁם נְשָׁמוֹת טְהוֹרוֹת, כִּי בְּאַמַּת כְּלָל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם נְשָׁמוֹת יְקָרוֹת מְאֹד, אִף הַסְּמ"ך־מ"ם אֲוֹרֵב עֲלֵיהֶן מְאֹד מְאֹד, וּמְכַשִּׁילֵם בְּמָה שֶׁמְכַשִּׁילֵם וְכוּ' וְכוּ', וּמְחַכִּים עַל אִישׁ שֶׁיָּבֹא וַיּוֹצִיאֵם מִשָּׁם, וְתַהֲלֶה לְאֵל, בִּנְךָ הוּא שְׁלִיחַ טוֹב מִהַשְּׂגָחָה, וּמְקָרֵב אֲנָשִׁים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְכָל יוֹם בְּלִי שׁוּם גְּזוּמָא הוּא מְפִיץ לְכָל הַפְּחוֹת מְאִתִּים קְנֻטְרִסִים, וְעוֹסֵק בְּקָרוֹב רְחוּקִים, וּמְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹצֵאִים מִמֶּסֶךְ הַבְּרֻזֹל מְרוּסְיָה, וְהוּא עוֹשֶׂה פְּעֻלוֹת נִשְׁגָּבוֹת בִּינֵיהֶם. וְעַל־כֵּן רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחַ מְאֹד עִם בִּנְךָ הַזֶּה.

מָה אִמְרָ לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְתַעֲזֹב כְּבֹר אֶת כָּל הַשְּׂנְאוֹת וְהַקְּנָאוֹת וְהַקְּלָלוֹת, הַמְּחַלְקֵת וְהַמְּרִיבוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָּל זֶה הוּא הַסְּתַת הַסְּמ"ך־מ"ם; כִּי בְּאַמַּת כְּבֹר הַגִּיעַ הַזְּמַן לְהַגְּאֵל, הַסְּמ"ך־מ"ם אֲוֹרֵב עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, וְלוֹלֵא זֹאת כְּבֹר הֵיטָה הַגְּאֵלָה בְּאֵה מְזֻמֵּן. וְרוֹאִים אִיךָ שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל כָּל־כֶּף מִשְׁתוֹקֵקִים אֵל הַגְּאֵלָה, כְּלָם מְצַפִּים לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אִף הַסְּמ"ך־מ"ם אֲוֹרֵב עַל כָּלָם. וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְדוֹן אֶת

כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, לֹא לְלֶכֶת עִם קַלְלוֹת, וְתַעֲזֹבוּ כָּבוֹד אֶת
הַמְרִיבוֹת וְהַמְחַלְקֹת וְהַשְּׂנְאוֹת, אֲשֶׁר רַק מְעַצְבֵּן אֶתְכֶם וּמְעַצְבֵּן אֶת
כָּל הָאֲנָשִׁים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְהַצְלִיחַ בְּדַרְכְּכֶם, וְתִהְיֶה תָמִיד
שְׂמֵחִים וְעֵלְיָזִים, וְתִדְבְּרוּ עִם כָּל־מִן רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, וְתִחַזְקוּ אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וּמִפֶּלֶ שֶׁפֶן אַתֶּם אֵל תִּשְׁבְּרוּ אֶת אַחֲרֵים, כִּי זֶה הַנְּסִיּוֹן
שְׁלָכֶם — לֹא לְשַׁבֵּר שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ כָל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תיא

בְּעִזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי צוּר, ט"ז אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנֹכַח קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל צַעֲרֵי מַצְעָרְךָ הַקָּשָׁה רַק
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, כִּי בְּאֵמַת הַיְתֵה לָךְ אִשָּׁה טוֹבָה, וְאַתָּה
זֹרְקָת אוֹתָהּ בְּיָדֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', וְהִנֵּה הַעֲבָר אֵין וְהַעֲתִיד עֲדִין, וְעַל-כֵּן
שְׂכוּחַ תִּשְׁפַּח מִהַעֲבָר, וְתִתְחִיל לְחַשֵּׁב לְהִבָּא. עֲלֶיךָ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְחַתֵּן, כִּי פֶלֶג גּוֹף זֶה לֹא בְּרִיא לֹא בְּגַשְׁמִיּוֹת
וְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאַתָּה מְסֻבָּב שְׂבוּר וּמְדַכָּא בְּעַצְבוֹת וּבְמַרְרֵרוֹת
וּבְדַכְּאוֹן, שְׁאֵין לָךְ שׁוּם חַיִּים בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַפִּיץ אֶת אֹרֶךְ יָמֶיךָ
וְלֹא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְאֵז תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ בֵּין בְּגַשְׁמֵי
וּבֵין בְּרוּחָנֵי.

נא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמָךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לֹאמֹר בְּכָל יוֹם תִּי פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, כִּי הַלְמוּד מְשָׁנִיּוֹת שׁוֹרֵף אֶת הָרַע שֶׁל הָאָדָם, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תִּי פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה אֶת יִצְרוֹ הָרַע.

ועל כלם — רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְכֵן רְאֵה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, מוֹצְאֵי־שְׁבֵת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוֹ, ט"ז אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶץ, וּמֵאֵד שְׂמִחְתִּי לְקִרְאָת מִכְתָּבְךָ, שְׂפִתְחֹתַי אֶת לִבְךָ וְגִלְתִּי אֶת כָּל מְרוֹרֵי נַפְשְׁךָ וְכוּ' וְכוּ', וּבְאֵמַת כָּךְ צָרִיף לְהִיּוֹת, כִּי בְּאֵמַת אִם הָאָדָם מִחְזִיק בְּעֶצְמוֹ אֶת כָּל הַמְּרִירוֹת וּמָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, הוּא יְכוֹל לְהִתְפּוֹצֵץ מְרַב צַעַר, וְלִכְּן טוֹב מֵאֵד שְׂמוּצָא חֵבֵר טוֹב וְרַב טוֹב לְגַלוֹת לוֹ אֶת אֲשֶׁר מִנַּח עִם לְכַבוֹ; כִּי בְּאֵמַת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר — יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת וְהִשְׁלָכוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהִחְזִיק מְעַמָּד, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר שְׁבַעֵוֹלָם.

אוֹדוֹת כָּל הַבְּלִבוֹלִים שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ, תִּדַע שְׁדוּכְרִים אֵלוֹ עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, מִי שְׁזוּכָה לְהִתְמַיֵּד בְּלְמוּד דְּבָרֵי רַבְּנֵי וַי"ל, הוּא נִצּוֹל יוֹתֵר מִכָּל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים הָאֵלוֹ, כִּי בְּתוֹךְ דְּבָרֵי רַבְּנֵי וַי"ל מִנְּחוֹת עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת עַל כָּל הַבְּעִיּוֹת בְּחַיִּים וְכוּ' וְכוּ', וְאֵף שָׂרֵב בְּגִי־אָדָם צוֹחֲקִים מְזֵה, עִם כָּל זֹאת יְדוּעַ לָנוּ הַכָּלֵל, אֲשֶׁר צוֹחֵק מִי שְׁצוֹחֵק בְּאַחְרוֹנָה. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ שְׁעוֹבְרִים עַל בְּגִי־אָדָם מֵה שְׁעוֹבֵר — כָּל מִינֵי יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת וְהִשְׁלָכוֹת וְקִטְנוֹת,

ואין להם שום עצה מה לעשות עם עצמם, לא-כן מי שזוכה לקים את דברי רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות, הוא יכול לעבר על הכל. ועל-כן אל תהיה בטלן אלא קח את עצמך בידך, ותרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, ותשוּח ותספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבך בפּרטי פרטיות, ואז תראה אף שכל החיים שלך ישתנו, כי מי שמרגיל את עצמו לדבר אליו יתברך בתמימות ובפשיטות, אזי מרגיש חיים ערכים ונעימים ומתוקים, אשר אי-אפשר לתאר ולשער כלל, כי הענין של תפלה והתבודדות שגלה לנו רבנו ז"ל, הוא מתנה מן השמים, שהקדוש-ברוך-הוא נתן לנו, ודבר זה יגלה משיח צדקנו לכל עם ישראל. ולעת עתה אנשי שלומנו היקרים ההולכים בתמימות ובפשיטות על-פי דעת רבנו ז"ל, הם כבר מקדימים את ענין הגאולה עוד עכשו, בבחינת (תהלים סט, יט): "קרבה אל נפשי גאולה", שגלה הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, שהן אמת שהגאולה כללית תהיה על-ידי משיח צדקנו, אבל הגאולה פרטית כל אחד ואחד יכול לזכות לזה כפי שמקדים לעצמו, והוא ענין התפלה וההתבודדות, שהאדם ירגיל את עצמו לדבר הרבה עמו יתברך בתמימות גדולה, ועל-כן מפל מה שעובר עליך, ראה לדבר לפניו יתברך, ותספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבך, ואז תראה שנוי גדול לטוב, ואף שאני יודע שדבר זה בא לך מאד מאד קשה, כי האדם על-ידי חטאתיו המרבים, ובפרט בפגם הבריית, על-ידי-זה נפגם מחו ודעתו ונפגמה אמונתו, מאד מאד קשה לו להתבודד עמו יתברך, כי התפלה וההתבודדות תלויה אף ורק כפי שזוכה למח מברר ומזכך מאד, כי המאמין האמתי, שמאמין שאין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך אתו עמו ואצלו ושומע כל תפלתו, לו הולכת התפלה יותר בקלות, ועל-כן הרגל את עצמך להתעקש בדבר זה 'לגנב' מדי פעם בפעם חמש דקות, ותדבר אליו יתברך, והעקר שתבקש ממנו יתברך, שיגנה אותך מפל מיני חטאת נעורים שנדבקו בך, כי אפלו על-ידי חטא אחד כבר נפגם המח, ומפל שפן על-ידי רבוי חטאים ועוונות וכו' וכו'.

מה אמר לך, ידידי הַקָּר: רְאוּי לך לִשְׂמַח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקָּךְ, אֲשֶׁר בַּנְחָל שָׁם חֲלַקְךָ וּגְוַרְלָךְ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ מְרַבִּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלְאָא כְּזֶה, וּמָה הֵייתָ עוֹשֶׂה בְּלִי רַבְנוּ ז"ל, רְאֵה אִיזוּ מַתְנֵה גַּתֵּן לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזָכִיתָ דִּיקָא כָּאֵן בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב" לְמַצָּא בַּת זֹוג מִהַשְּׁמַיִם וְהַתְחַתְּנָתָא, אַתָּה צְרִיךְ לֵהֵיוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂזָכִיתָ לְמַצָּא אִשָּׁה נִפְלְאָה כְּזֹו, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתוּלִידוּ בְּקָרוּב, וְתַבְשְׂרוּ לִי בַשּׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אודות הַשֵּׁם שְׁמוּאֵל, לֹא צְרִיכִים לְצַרְף אֵל זֶה שׁוֹם שְׁמוֹת אַחֲרִים, וְהוּא שְׁמוֹ שֶׁל שְׁמוּאֵל הַנְּבִיא, שְׁפָל יִשׁוּעַתוֹ הֵייתָ רַק עַל-יְדֵי תַפְלָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּזְכֶּה לְבַשֵּׁר לִי בַשּׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַפְלִל עִם כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בִּיחַד, כִּי אָסוּר לְהַפְרִיד אֶת עֲצָמוֹ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְעַלִּיךְ לְדַעַת כִּי זֶה סִימָן שְׁאַדָּם רוּצָה אֶת הַקְדָּשָׁה — כְּשֶׁאִינוּ מְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ עִם אַחֲרִים, כִּי בּוּ בְּרַגַע כְּשֶׁאַדָּם מְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ עִם אַחֲרִים, סִימָן שְׁחָסַר לוֹ בְּאַמוּנָה, וּכְמוֹ-כֵן כְּשֶׁאַדָּם מְפָרִיד אֶת עֲצָמוֹ מֵאַחֲרִים, צְרִיךְ לְדַעַת שְׁנִפְגָּמָה אֲצִלוֹ הָאַמוּנָה. וְעַל-כֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהַתְאַחַד עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְלְהַתְפַּלֵּל עִמָּהֶם יַחַד, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, כִּי בְזֶה שְׁכוּלָלִים אֶת עֲצָמָם עִם נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּזֶה מְגַלִּים לְדַעַת, כִּי לֹא רוּצִים שׁוֹם דְּבַר רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵן נַשְׁמָה אַחַת, וְאָסוּר לְהַפְרִיד בִּיגִיָּהֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלִל בְּעַדְךָ, שְׁתַּהֲיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ, וְלֹא יִחָסַר לְךָ שׁוֹם דְּבַר לַעוּלָם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

י"ח תיג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר צו, ט"ז אדר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם הַמְּעוֹת לַפְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר לְךָ
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְתִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן
בְּכָל יוֹם, כִּי בְּאֵמֶת עַל־יְדֵי נְתִינַת הַפְּדִיּוֹן זֹכִים לְהַמְתִּיק אֶת הַדֵּינִים.
וְרַבְּנוּ ז"ל הַפְּלִיג מָאד מָאד בְּמַעֲלַת נְתִינַת הַפְּדִיּוֹן וְאָמַר שֶׁהוּא
הַמְּתַקֵּת הַדֵּינִים.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין לְמַעְלָה מִעֲבוּדָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל
הַפְּצַת מַעְיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׁמַר לְךָ מָאד מָאד,
שְׂעַדִּין לֹא מְצַאֵת אֶת זְוִיגָךָ, עִם כָּל זֹאת עֲלֶיךָ לְדַעַת, שֶׁהַקְּדוֹשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא גְּדוֹל מָאד, וּבּוֹדָאֵי יֵשׁ לוֹ כְּוָנָה עֲמָקָה לְמָה מִתְּעַכֵּב וְזוּיגָךָ,
אֲבָל תִּהְיֶה בְּטוֹחַ, שְׂגַם אֶתָּה נִמְצָא בְּרִשְׁמִימָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ הַכֹּל רְשׁוּם — מִי שְׂצָרֶיךָ לְמִצָּא אֶת בֵּת זְוִיגוֹ,
וּבּוֹדָאֵי גַם אֶתָּה בְּאוֹתָהּ רְשִׁימָה. וְעַל־כֵּן אֲסוּר לְךָ לְהַתְיַאֵשׁ כְּלָל, כִּי
סוּף כָּל סוּף תִּתְחַתֵּן.

לַעֲת עֲתָה רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר לְלַכֵּת לְעֲבוּדָה הַקְּדוֹשָׁה
שֶׁל הַפְּצַת מַעְיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְרִאוי לְךָ
לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל זֶה מָאד מָאד, כִּי הַזְכוּת הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל
הַזְכוּתוֹת; כִּי בְּזֶה שְׂמֻקְרָבִים יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, זֶה אֶצְלוֹ מָאד מָאד
חָשׁוּב, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּעֲבוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת, וְאִז תִּרְאֶה אֶת
הַנְּסִים וְנִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבְכָל מְקוֹם שְׂאֶתָּה
רַק הוֹלֵךְ, רְאֵה לְהַפְּיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מְשׁוּם בְּרִיָּה
שְׂבַעוּלָם, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי

שח אָשֶׁר י"ח תיד - י"ח תטו בנחל

שְׁאֲנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכָּה, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צו, ט"ז אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלִי שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שֶׁאַתָּה זוֹכֶה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְהַכְנִיִס אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְתִמְסַר אֶת
נַפְשְׁךָ מְאֹד מְאֹד יָמִים וְלַיְלוֹת רַק לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר
הַעֲבֹדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַעֲבֹדוֹת, כִּי בְּזֶה שְׂמֵקָרְבִים
יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, בְּזֶה יִמְחַלוּ לוֹ גַם עוֹנוֹתָיו (סִימָן מוֹהֲר"ן, סִימָן
תמו).

יַעֲזֹר הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְיֵד תִּזְכֶּה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ
ו"ל, וְלֹא תִתְפַּעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תטו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צו, ט"ז אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתְרָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה
מְרַחֶבֶת אֶת דַּעַת הָאָדָם, וְלְהִיּוֹת נַעֲשֶׂה כָּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת אוֹר רַבְּנוּ

ו"ל, כי אי־אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל אֶת אֹר רַבָּנוּ ו"ל רק עַל־יְדֵי מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְעַל־כֵּן מִי שֶׁשָּׂמַח בְּיִתְרוֹ, מְקַבֵּל בְּיִתְרוֹ מֵרַבָּנוּ ו"ל, וְאֶשְׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֵה לֵהְיוֹת תָּמִיד בְּשְׂמֵחָה, וּמְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו וְאֶת שְׂכָנָיו וְאֶת חֲבָרָיו וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַצְּנוּר הַמְּמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ כֹּל מֵיָנִי בְּרַכּוֹת וְיִשׁוּעוֹת, וְאִם הָיָה בְּנֵי־אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַשְּׂמֵחָה, הָיָה תָּמִיד שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, וְאִף שְׂאֵנֵי יוֹדְעַ כִּפִּי כֹל הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֵיךְ, שֶׁקָּשָׁה וְכָבֵד לָךְ לֵהְיוֹת בְּשְׂמֵחָה, עִם כֹּל זֹאת עָלֵיךְ לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לֵהְיוֹת בְּשְׂמֵחָה, כִּי אִי־אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל מֵרַבָּנוּ ו"ל, אֲלֵא עַל־יְדֵי מַדַּת הַשְּׂמֵחָה.

אודות למוד התורה הקדושה, תאמין לי, ידידי היקר! מי שפּרָגֵל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד עַל־פִּי סֵדֵר דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבָּנוּ ו"ל — אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי כָּף יְכוּלִים לְסַיֵּם תַּנְיָךְ, שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, בְּבִלִי, יְרוּשְׁלָמִי, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, סִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּוּנִים וְעוֹד הַמוֹן לְמוֹדִים, וְכִשְׁלוֹמְדִים בְּדֶרֶךְ בְּקַבִּיעוֹת נִשְׂאָר לְאָדָם הַרְבֵּה מְאֹד, וְעַל־כֵּן אֶשְׁרֵי וְאֶשְׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵד עַל־פִּי סֵדֵר דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבָּנוּ ו"ל, בְּנֵדָאֵי יֵשׁ עַל זֶה מוֹנְעִים, כִּי הַסְּמ"ךְ־מ"ם מְאֹד מְפַחֵד מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכִמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבָּנוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'), שֶׁהֵיִצֵּר הִרְעַ מִלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמַצּוֹת, וְאִי־אֶפְשֶׁר לְהַכְנִיעוֹ אֲלֵא עַל־יְדֵי תוֹרָה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְעַל־כֵּן מוֹכֵן שְׁבִיחַת הַלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמַצּוֹת, הָעֵקֶר שֶׁלֹּא יִלְמַד תּוֹרָה, כִּי הוּא יוֹדֵעַ אֲשֶׁר הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְכַנִּיעָה אוֹתוֹ, כִּי הָאָדָם עַל־יְדֵי שְׁחוּטָא, וּבִפְרָט בַּפְּגָם הַבְּרִית וְכוּ' וְכוּ', עַל־יְדֵי־זֶה נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת, כִּי אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה, אֲלֵא אִם־כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת (סוּטָה ג'): כִּשְׂאָדָם לומַד תּוֹרָה, הוּא כְּמוֹ שְׂאוּחַז מִקַּל וּמִמְבָּה וּמְכַנִּיעַ אֶת יְצֵרוֹ הִרְעַ הַבּוֹעֵר בּוֹ. וְעַל־כֵּן אֶשְׁרֵי וְאֶשְׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּסִדְר־דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבָּנוּ ו"ל, אִף הֵיִצֵּר הִרְעַ מִלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמַצּוֹת, וְזֶה מַה שֶׁהוֹרֵס לוֹ אֶת כֹּל הַחַיִּים, כִּי כִשְׂאֵין אָדָם לומַד תּוֹרָה, נַעֲשֶׂה הָרוּס לְגַמְרֵי, כִּי הַתּוֹרָה הִיא הַחַיּוֹת שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, וְעַל־כֵּן אֶשְׁרֵי וְאֶשְׁרֵי מִי שֶׁמְפָלִיג בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

ועל פלם — ראה להרגיל את עצמך לדבר אליו יתברך בכל יום בתמימות ובפשיטות, ותפרש לפניו יתברך את כל אשר עם לבך, ותשמר מאד מאד על הזמן היקר שלא תבלה את זה בהבל וריק, כי במקום לדבר ולהתנכח עם בני-אדם, כדאי לדבר ולהתנכח עמו יתברך, ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיחוס וירחם, שגופה פבר לשוב בתשובה אמתית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תטז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, י"ז אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה יגיעו אל ... ו... גרם יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבכם, והתקשרתי עם .. והכל על נכון, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנתחיל ונגמר לבנות, ואזכה פבר לבוא ולגור שם.

מה אמר לכם! ראוי לכם לשמח עד מאד, ולרקד בכל יום עם כלי זמר על נעים חלקכם, "אשר בנחל" שם גורלכם, ואתם זוכים להוציא ספר אחר ספר בתכלית ההדור והיפי, שאין דגמתו כלל, אשר הספרים עוד יחיו אלפים ורכבות אנשים מאחינו בני ישראל, וירפס ויחזר וירפס.

אודות הספר "פעלת-הצדיק" הצדק עמכם, כי חבל לבזבז סכום ענקי שכזה, בעזרתו יתברך אצלנו מתקתקים את זה, ואתם תנקדו את זה ויצא בהדור רב, העקר רק לחזק עצמכם בכל מיני אפנים, כי סוף כל סוף הפל יתהפך לטובה, כי יש ענין שהפל יתהפך לטובה.

הקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרככם, ובכל אשר תפנו תצליחו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תיז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, י"ז אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הכסף לפדיון, יהי רצון, שימתקו ממך כבר כל הדינים, וימשכו עליך רק רחמים וחסדים גדולים ושפע דקדושה, ויהיה לך הון רב, ועוד תהיה משפיע ולא משפיע, וכן תוכל להוציא את הרקב שלך מהמוסד, והכל יבא על נכון, שתוכל לגלגל לשלם את כל חובותיך, כי אצלו יתברך הכל כסף קטן, ותזכור את הכלל הזה: "כשנעשה כבר חשף גמור, ונדמה שפבר אין שום עצה, אז דיקא נשפע אור ודעת וחיות ושפע דקדושה".

אודות ... צריכים לשמר מאד, כי איני מאמין בהם כלל, כי איך יכולים לתן להם אמון שפעם אוחזים עם הסמ"ף-מ"ם, ופעם להפוך כמו הרוח ... ועל-כן הכל שקר אחד גדול, והלואי שלא נצטרך את הטובות שלהם שזה רק רעות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שלא יהיה לנו עסק עם ריקים ופוחזים, כי כל המתגול עם מגיל נעשה פמוהו, מי צריך אותם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תיח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, י"ז אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, לא כדאי לשלח את יתר החומר, כי בין כך בעוד יומים או שלשה אגיע לארצנו הקדושה (עדין איני

יודע בדיוק, כי יש לי פֶּאן כְּמֵה טְרָדוֹת, וּבְפֶרֶט לְהַשִּׁיג אֵינָה סְכוּם על בְּנֵית הַבֵּית-מִדְרָשׁ), אָבֵל בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ על שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ אֲשֶׁבֶת בֵּיבְנָאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר שְׁנֹגְמָר עִם בְּנֵית הַבֵּית-מִדְרָשׁ הַקָּטָן, וְאַחֲרֵיכֵן נִתְחַיֵּל עִם הַגְּדוֹל, וְאַזְכֶּה לְבֵא וְלִגּוֹר שֵׁם כָּבֵד לְצִמְתוֹת.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהֵיאוֹת בְּקֶשֶׁר עִם הַעוֹרֵף-דִּין וּלְתַאֵם עִמוֹ פְּעַם וּלְתַמִּיד מֵה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, כִּי לֹא יִתְכַן שֶׁהֲרָשַׁע הִזָּה רַק יַעֲשֶׂה לָנוּ רַע כָּל הַיּוֹם וְאַנְחֵנוּ נִשְׁתַּק, הוּא צָרִיךְ לְקַבֵּל מִכָּה כּוֹז שֶׁיֵּשֶׁב בְּשִׁקְט וְכו', אֲנִי רוֹצֶה לְפַתַח עֲכָשׁוּ בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וּפְשוּט אֵין מְבָנִים, אֵין מְקוֹם, וְהַכֵּל בְּשִׁבִּיל הַרְשָׁע מְרָשַׁע הִזָּה, וְכֵן אֲנִי רוֹצֶה לְפַתַח תַּלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וְאוֹתוֹ דָּבַר, שְׂאֵין שׁוּם מְבָנִים, וְכֵן יֵשׁ בְּדַעְתִּי לְפַתַח יְשיבָה קְטָנָה בְּעֵבוֹר בַּחוּרִים, וְהָאֲבָרָךְ הַיָּקָר ... גִּיטָךְ מוֹכֵן לַעֲבֹר דִּירָה לְבֵנָאֵל, וְיִהְיֶה הַמְּגִיד שְׁעוֹר וְהַמְּשַׁגֵּחַ, וְאַנּוּ יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ בָּזֶה, וְאוֹתוֹ סְפוּר — אֵין מְבָנִים.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַנַּחַת-רוּחַ שֶׁעֲשִׂיתָ עִמִּי, בָּזֶה שְׁגַלִּיתָ אֶת פְּרָצוּפוֹ הַטָּמָא בְּצַרְפַּת, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, מֵה שֶׁהוּא גּוֹרֵם לִי — צָרוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, זֶה אֵין לְשַׁעֵר, כִּי כָּל הַרְעֵ-בָנִים עוֹמְדִים עַל צִדּוֹ, וְעוֹד לֹא רָאִיתִי שְׁחִיתוֹת כּוֹז, וְלֹא בְּחַנּוּם שֶׁיֵּשׁ לָעַם יִשְׂרָאֵל פָּנִים כְּאֵלוֹ, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, שֶׁיֵּשׁ אַרְיִכוֹת הַגְּלוּת מְרָה כְּזֶה, אָבֵל אֲנִי יוֹדֵעַ וּמֵאֲמִין, כִּי "וְאַתָּה הַיְיִ"ה גְּדוֹל מְאֹד וְלַעוֹלָם יָדָךְ עַל הַעֲלִיזוֹנָה", וְסוֹף שֶׁל הַמְּשַׁחֲתִים יִגִּיעַ, וּכְמוֹ שֶׁהִזָּה בְּכָל הַדּוֹרוֹת, שֶׁחָשְׁבוּ שֶׁהֵנָּה הַכֵּל אָבוֹד, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, וְלְבַסּוֹף נִתְהַפֵּךְ הַגְּלָגֶל.

אָבֵל עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הוּא עַרְמוּמִי גְּדוֹל, וְכָל הַעֲבָרָתוֹ דִּירָה לְטְבִרְיָה (אִם זוֹ אֲמַת...) הַכֵּל מְשַׁחֵק גְּדוֹל, כְּרִי לְהַכְרִיחַ אֶת ... שְׂיִתְנוּ לוֹ דִּירָה, כִּי הוּא טָמָא מְטָמָא בְּעַרְמוּמִיּוֹת כּוֹז כְּמוֹ הַנֶּחֶשׁ הַקְּדוּמוֹנִי, וְעַל-כֵּן אֵין לְהֵאֲמִין לְאֶף אָחָד, כִּי כָּלֵם בְּשִׁקְט יָד אַחַת עִמוֹ.

יֵישֶׁר כַּח כְּפוּל עַל זֶה שֶׁעֲשִׂיתָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לְךָ

על כל מה שעבר, וכבר נזכה לראות בישועתן של ישראל בביאת המשיח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תיט.

בעזרת השם ותפלה, יום ראשון לסדר שמיני, י"ז אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

קבלתי הודעה, ש... רוצה להפגש עמי, תקבע את זה באיזה יום ובאיזה שעה שרק אפשר בשבוע הבא, כי מאד מאד נחוצה להפגש עמו אולי נוכל לעשות משהו, כי מספן ... נתקו לו את החשמל, והם עוברים יסורים נוזאים, והוא סובל הרבה עכשו מאשתו, היא אוהבת אחרי לדת תאומים ואין חשמל, והם היו בקשר עם ... והתקשרו אל המועצה המקומית, ונענה שהיות שהם "פולשים" על-כן אין אשור לחשמל ... לדעתי, זו רשעות שאין כמותה, סוף כל סוף הוא שלם מחיר יקר תשעים אלף דולר (מספן), כסף יקר טבין ומקילין, וזו דירה שלו, ולבסוף זה "פולשים", אני מקווה להיות בקשר עם העורך-דין כי אחרת זה לא ילך, הם עושים מאתנו כל מיני צחוק ובלי משפטים זה לא ילך, ועל-כן מה טוב שאפגש עמו, אף שאין לי שום אמון, כמו שקרה אצלנו בענין התר הבניה, שעשו כל מיני צחוק מהאדריכל ... יותר מחצי שנה עד שלא שלח העורך-דין מכתבים ולחץ, זה לא הלך, וכמו-כן פאן בענין החשמל, סוף כל סוף הוא משלם מסים וכו', מה נעשה, אני רואה איך שהסמ"ך-מ"ם עומד לארץ ולרחב על כל מה שרק רוצים לעשות לכבוד רבנו ז"ל, ומכל שפן לבנות עיר על שמו, אך כבר אמר רבנו ז"ל: "נצחתי ואנצח", ולבסוף תראה דברים יפים, צריכים רק סבלנות, ועל-כן מאחר ש... רוצה להתועד — מה טוב ומה נעים, ועליך לדעת שכאן הם צבועים גדולים, ואי-אפשר להאמין לאף אחד, כי כלם בפחד מהסמ"ך-מ"ם ימח שמו.

הקדוש־ברוך־הוא יזכנו לראות כְּכֹר בַּמַּפְלָתוֹ וּבַהֲרַמַת קָרְן
הַצִּדִּיקִים.

... חפּשׁ אוֹתִי הַיּוֹם, וְלֹא הֵייתִי בְּבֵיתִי, כִּי אָנִי מְאֹד מְאֹד טְרוּד
לְגַיִס פֶּסֶף לְהֵבִיא לְקַבְּלָן, וְעַדִּין צְרִיכִים יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, וְעַל־כֵּן מֵה
שֶׁהוּא רוֹצֵה שְׁיִשְׁלַח פֶּקֶס.

אָקֵנָה שְׁלִקְרָאֵת בִּיאָתִי תוֹכְלוּ כְּכֹר לַעֲשׂוֹת יְצִיקָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תכ.

בְּעֹרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, י"ח אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי עֲכָשׁוּ שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים, אָבֵל כָּלֵם הָיוּ מְקַטְעִים,
וַיֵּצֵא רַק רַבֵּעַ, וְאָנִי רוֹאֶה שֶׁם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְלִכֵּן אִם אֶפְשֶׁר
לְשַׁלַּח עוֹד פַּעַם אֶת הַמַּכְתָּב, אֲזִי אֶהְיֶה שְׂמֵחַ לְשִׂמְעַת אֶת הַבְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

רָאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַעֲקָר בְּזֵה
הָעוֹלָם הוּא אִמוּנָה, וְכָל מֵה שְׁאֵדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר בְּאִמוּנָה,
הוּא מְצַלִּיחַ יוֹתֵר, כִּי אִמוּנָה הִיא כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ בְּעֲצָמוֹ כָּל הַבְּרָכוֹת
וְהַיְשׁוּעוֹת, כִּי אִישׁ אִמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת (מְשָׁלִי כח, כ), וְאִי־אֶפְשֶׁר
לְזַכּוֹת לְאִמוּנָה, כִּי אִם עַל־יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, כִּי בְּזֵה שְׁאֵדָם
מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּזֵה נַעֲשֶׂה כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר זִיו וְחַיּוּת
וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְעַל־כֵּן רָאֵה לְהַיּוֹת חֲזֵק מְאֹד מְאֹד
בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה, וְאֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, אֲלֵא צֵא בְּכָל יוֹם
וּבְכָל לַיְלָה לְשָׂדֶה וְלָהָר, וְתִתְבוּדָד עֲצָמוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּרִצּוֹנוֹ שֶׁל
רַבּוֹנוֹ וְ"ל, וְאֲזִי תִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
וְתִאֱמִין לִי, שֶׁכָּל זֶה הוּא סוּד הַצְּלָחָתִי, וּבְכֹמֶת אִם הִיָּה לְאִנְשֵׁי

שְׁלוֹמֵנוּ שְׂכָל, הִיוּ מְקִיָּמִים אֶת זֶה, וּמְסַפֵּר בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהִזְהָ אֶחָד מִמְּבַחְרֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹבֵד ה' גְּדוֹל מְאֹד, וְשָׁמוּ ר' יִשְׂרָאֵל קֹאֲרָדִינְעֵר ז"ל, וְהִזְהָ לוֹ תְּלָמִיד, שֶׁפָּעַם אַחַת הִתְלוֹנֵן — לְמָה אַתָּם כָּל־כֶּף שְׂמַחִים וְעֵלְיִים, וּמְחִיִּים אֶת עֲצָמְכֶם, וְעֵלִי עוֹבֵר כָּל־כֶּף הַרְבֵּה צְרוֹת וְיִסּוּרִים, סוּף כָּל סוּף יֵשׁ לָנוּ אוֹתוֹ רַבִּי? עֲנֵה וְאָמַר לוֹ ר' יִשְׂרָאֵל ז"ל: תֹּאמִין לִי, שְׁעֵלִי עוֹבֵר הַרְבֵּה יוֹתֵר צְרוֹת מֵאֲשֶׁר אַתָּה חוֹשֵׁב (כִּי שְׂכָל אֶת שְׁנֵי יְלָדָיו, לֹא עֲלִינוּ), אֲלֹא הֵהֲפֵרֵשׁ בִּינֵי לְבִינְךָ אֲנִי מְשַׁתְּמֵשׁ עִם הַתְּרוּפּוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וְאַתָּה הוֹלֵךְ עִם חֻקֹּת, וְאֵינְךָ מְשַׁתְּמֵשׁ עִם הַתְּרוּפּוֹת הָאֵלֶּה, וְזֶה הֵהֲפֵרֵשׁ בִּינֵי לְבִינְךָ, וְעַל־כֵּן רְאֵה לֹא לֵהִיוֹת בְּטָלָן, רַק לֵהֲתַבּוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא גֹסִי נְסִים לְמַעַלְהָ מִדְּרָךְ הַטָּבַע.

פֶּה תִקְבַּל רְצוֹף כְּפֶה מְכַתְּבִים, וְכֵן מְכַתֵּב כָּל־לִי לְהַדְבִּיקוֹ עַל לוּחַ הַמוֹדְעוֹת בְּבֵית־הַמְּדַרְשׁ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תכא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, י"ח אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי, הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁאַתָּה תַּחֲזִיקֵי אֶת הַכֶּסֶף, וְאַתָּה תִּשְׁלַמֵּי שְׂכָר דִּירָה וְעַבּוֹר אֶכֶל וְכוּ', וְכוּ', שֶׁבְּעֵלְךָ יִמְסֹר לְךָ, וְכֶךָ תִּשְׁמְרֵי עַל הַכֶּסֶף שֶׁלֹּא יִתְבַּזְּבוּ וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ לְצֵאת פֶּעַם וּלְתַמִּיד מִכָּל

החובות, ויהיה לכם דירה משלכם, ולא תצטרכו לגור בשכירות, וכן תזכו לרווח רב נחת מהילדים, ויתגדלו בבריאות השלמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תכב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמיני, י"ח אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הווי"ה עליהם ישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם מאד מאד להחזיק את עצמכם ביחד, ואז תראו את גדל הנסים והנפלאות שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, כי זה כלל, שאין הקדוש-ברוך-הוא עושה נסים לעם ישראל, אלא כשמתחזקים את עצמם ביחד, וראו בכל הדורות בכל מקום שהיתה אחדות המשיכו על עצמם נסים נגלים, וכן מי שהיה לו איזה צער ויסורים ומכאובים, מרירות והרפתקאות וחובות וכו' וכו', הוא בא אל איזה צדיק באהבה אחנה ורעות ובאחדות גמורה עמו נפש בנפש וכו' וכו', אז נמשך עליו גם גלוי, כי אי-אפשר להמשיך גם אלא כשמתקדמים אהבה, אחנה ורעות, ועל-כן אם אתם רוצים שימשיכו עליכם נסים נגלים כל אחד ואחד מה שצריך, העקר שתשתדלו שיהיה ביניכם אהבה אחנה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, ובזכות זה תהיו נעשים כלי להמשיך בו ברכה וישועה. ומובא בתקונים (תקון ע'): בכל אתר דבעי קדשא ברין הוא למעבד גם שכינתא אקדמת לה הוא אתר (בכל מקום שהקדוש-ברוך-הוא רוצה להמשיך שם, גם הוא מקדים להשרות שם שכינתו). וידוע, אשר השכינה אינה שורה אלא במקום אהבה ואחדות, ועל-כן כשיש מקום כזה ששורה אהבה ואחדות, אז השכינה שם, וכשהשכינה שורה שם, נעשים נסים

נגלים, ולכן ראו לעשות כל מיני פעולות שבעולם, שיהיה ביניכם אהבה, אחוה ורעות, ואחד יעזר את חברו, עד שתהיו נעשים נפש אחת מרב התפללות, שתכללו את עצמכם ברבנו ז"ל, ואז תראו את גדל הישועות והנסים שימשכו עליכם. ובאמת הולך לי בחיים, שנוזקה לבנות עיר על שם רבנו ז"ל, והעיר תהיה מלאה חסד ורחמים, מלאה תורה ותפלה, מלאה צדקה ועזר, עד שפכל העולם פלו יצא שם טוב על "בינאל עיר ברסלב", וכל זה תלוי בידכם, אם רק תחזיקו את עצמכם ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, אז כל הברכות תהיינה מצויות שם בינאל.

נא ונא אל תהיו בטלנים! אלא ראו כל אחד ואחד לצאת בכל יום או בכל לילה להתבודד עצמו עמו יתברך בין ההרים, אשר אין עוד טוב ונעם ומתיקות יותר מזה, כי באמת מי שמרגיל את עצמו לצאת למקום שקט להתבודד עצמו עמו יתברך, ומדבר ומספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו, מרגיש כל מיני טעם וערבות ונעימות בחייו, ממש חיי עולם הבא בעולם הזה, ועל-כן אל תהיו בטלנים, אלא ראו לקנות בעצמכם את המתנה היקרה הזו לצאת בכל יום חק ולא יעבר להתבודד עצמכם בין ההרים, אשר כל הצדיקים הגדולים במעלה לא זכו להגיע למדרגתם, אלא על-ידי שהסתובבו בין ההרים, והתבודדו עצמם עמו יתברך, ובפרט כאן בינאל, יש להמקום חן מיחד, מעלה מיחדת, שלא צריכים לחפש רחוק הרים ושדות, תכף ומיד כשיוצאים מהבית, ההרים כבר עומדים ומחכים ומצפים וקוראים ומכריזים: "בואו ועלו אלינו, והתבודדו אליו יתברך", אשרי מי שזוכה לשמע את קול קריאת ההרים, שמבקשים ומתחננים: "בואו ועלו אלינו", חבל על יפי הנוף המקסים שלא תנצלו את זה לצאת אליהם להתבודד שם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תכג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמיני, י"ח אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל השמחה שיש לי, שאתה מחזק
עצמך — זה אין לתאר ולשער, כי באמת עובר על כל אחד בזה
העולם מה שעובר, לכל אחד ואחד יש לו הירידות והנפילות שלו,
אשר אין שום בריה יודעת וכו', כי לכל אחד נדמה כאלו רק הצרות
שלו הן הכי גרועות וכו', ובאמת רק הקדוש ברוך הוא בעצמו יודע
מה שעובר על כל אחד ואחד וכו', לכן אשרי מי שמשים און
קשבת אל דברי רבנו ו"ל, ומקימם בתמימות ובפשיטות גמורה,
ובפרט העצה הקלה והנפלאה לדבר עמו יתברך, ולספר לפניו
יתברך את כל אשר עם לבבו, אשר אין למעלה מזה, כי זה השער
והפתח להכנס אליו יתברך, אשרי מי שיאחו בזה!

ראה לעשות בדיוק חשבון כמה מצות אנשי שלומנו היקרים
צריכים על החג, וכשאבוא בעזרתו יתברך על שבת קדש — תמסר
לי, כי אני צריך כבר להזמין מצות על החג בשביל כל אנשי
שלומנו היקרים.

אם תוכל לזרו את ... שיריד את תשלום התאורה מהשעון
שלי, מה טוב ומה נעים, כי החשבון הוא גדול, ואין הבור מתמלא
מחליתו וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תכד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמיני, י"ח אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, רק חזק ואמץ מאד, ואל תדקדק כל-כך על עצמך, הרגל עצמך ללכת עם הדרך הנפלאה שגלה רבנו ו"ל, שצריך לדון את כל אחד לכף זכות (עין לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רפב), וכמו שצריכים לדון גם אחרים לכף זכות, כן צריכים לדון גם את עצמו לכף זכות, ויש ענין שיתהפך הכל לטובה, אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד מעט יתהפך, ויבואו ישועות וחסדים ונצחק מהכל וכו', העקר אל תדאג כלל, מה שמשיע לך הקדוש-ברוך-הוא זה שלך, ואין לך לדאג כלל, ובפרט כשאתה יוצא להפצה, איזה שפע שנקנס זה השפעה מרבנו ו"ל בעצמו, אשרי מי שזוכה לשמש את רבנו ו"ל תמיד, ובפרט אתה, שהנך זוכה להיות המלמד לתינוקות של בית רבן, ואתה המלמד הראשון בעיר ברסלב, עליך לשמח בזה מאד מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תכה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמיני, י"ח אדר ב' ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ידידי היקר ... גרו יאיר. לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אם היית יודע מה שאני יודע, היית עומד נבהל ומשתומם וכו', רחמנא לצלן, אילו בחורים מבתיים יראים ושלמים

תפסו כּאן בּמקומות המזוהמים, רחמנא לצלן, ובכל שבוע פּוגשים המפּיצים שלנו בחורים וכו' וכו' עוברים עברות חמורות של נאוף וכו', רחמנות גדולה עליהם, כי הם רוצים לצאת מזה, אך אין מי שיִדבר עמָהם, והספרים החדשים הם כמים קרים על גפּש ציפה, והם חוטפים את הספרים, אך יען שאַתה עוררת אותי כי גם שם בתל אביב פּגשתי בחורים מבתיים טובים וכו' וכו', ועל־כּן זכיתי היום לחבר קנטרס נפלא: "צא מהבץ", ואקנה שיהיה לעזר גדול, כי הקנטרס: "ברח מהמלכדת" נחטף פה בין בחורי ישיבה, כי בעוונותינו הרבים, הפריצות והתאוות וההפקרות עושים פּרצות בנשמות ישראל, ומה יעשה הבן שלא יחטא.

מה אמר לך! עקר תקון הברית הוא רק להפיץ את הקנטרסים הקדושים האלו, שעושים נפלאות רבות בין נשמות ישראל, ועל־כּן לא בחנם שהסמ"ך-מ"ם רוצה לבלע אותי חיים, כי הוא מאד מפחד מכל זה.

גא ונא אל תפחד כּלל, כי יש תקנה לאחריתך, ובזה שתמסר את נפשך בפעל ממש להפיץ את הקנטרסים, תזכה לכל התקונים. והעולה על הכל, שישפּע עליך גם שפּע גשמי, שלא יהיו לך שום חובות כּלל בין בגשמי ובין ברוחני.

תקבע לעצמך קביעות חזקה לצאת בכל יום להפצה, ואל תתבייש כּלל, כי מה יש להתבייש, עוד מעט כּבר נהיה שם למעלה וכו', ואוי ואבוי כּשיפּרטו לנו את מעשינו המגנים וכו' וכו', אוי לאותה בוששה וחרפה וכו' וכו', אֲשֶׁר זֶה עָקַר הַגִּיהֶנוֹם (עין לקויט"מ-הר"ן, חלק א', סימן כב, ובתפלה עליה בלקויט"תפלות); ובזה שמפּיצים את אור רבנו ז"ל בריש גלי, אפלו בין התרדים, ומגלים את אורו הגנוז של רבנו ז"ל, ומה גם שמקבלים פה ושם איזה בזיון, אין למעלה בתקון הברית יותר גדול מזה, ועל־כּן התמד בעבודה קדושה הזו.

מאד מאד רציתי, שתלחץ על גיסקך החזן ... שיבוא בשבת-קדש, ותאמר לו שאני מזמינו אישית, שיתארח אצלי בשבת-קדש

אָשׁר י"ח תכו - י"ח תכו בַּנְחֵל שְׂכָא

וַיֹּאכַל אָצְלִי, וְתֹאמַר לְאַשְׁתְּךָ שְׂתַחַעְקִשׁ עָלָיו, כִּי מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי
שְׂיִהְיֶה בְּשֵׁבֶת, וְאִם זֶה לֹא הוֹלֵךְ, תִּשְׁתַּדֵּל שָׁגַם ... קְזַמִּינוּ, אוֹ עוֹד
כַּמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיזְמִינוּ אוֹתוֹ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, י"ח אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ לְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְאַפְלוֹ שְׁאַנִּי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵהַ שְׁעוֹבֵר, זֶה
עָקֵר גְּדֹלֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂיִכּוֹל לְהַחְזִיק מֵעַמּוֹד, וְאִינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוֹם
דָּבָר שְׁבַעוּלָם, אֲדַרְבֶּה כָּל מֵה שְׁמִקְבֵּל מִכּוֹת מֵהַסֵּמ"ך-מ"ם וְכוּ',
הוּא מִתְגַּבֵּר עָלָיו, וּמִכָּה אוֹתוֹ חֲזָרָה כְּפֹל כְּפֹלִים.

תֹּאמַר לְךָ ... שְׂקִשָּׁה וְכִבְדֵּךָ לִי מְאֹד לְטֹלְטֵל בְּטֹלְטוֹל הַקִּשָּׁה,
וְעַל-כֵּן אִם רוּצָה שְׂאֵהֶיָה סִנְדֵּךְ, שְׂיִשְׁכַּר אוֹטוֹבוּס, וְיִבִּיא אֶת הַבְּרִית
לְיִבְנָאֵל, וְאַפְלוֹ אִם יֵשׁ אֶפְשָׁרוּת שְׂאַכְנֵס לְכִנִּי בְּרֵק בְּיוֹם שְׁנִי, זֶה
יְהִיָה רַק בְּלִילָה, אוֹלֵי אֲגִיד שֵׁם שְׁעוֹר בְּרַבִּים בְּבֵית חוֹתְנִי, אֲבָל
בְּבִקֹּר אוֹ לְפָנֵי הַצְּהָרִים קִשָּׁה וְכִבְדֵּךָ לִי מְאֹד.

גַּם הַשָּׁנָה יֵשׁ בְּדַעְתִּי לְקִנּוּת אֲצִל אֲבִיךָ כַּמּוֹת גְּדוּלָה שֶׁל מִצָּה
בְּעִבוּר חַג הַפֶּסַח לְחֻלְקָם לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ' אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רָאָה לְצַלְצֵל אֵל ... הָאֵם עָשׂוּ הַיּוֹם הַיְצִיקָהּ? וְכֵן תַּעֲשֶׂה
בְּחֻמְתָּהּ, שְׁלֵא יִדְעוּ בְּדִיּוֹק מְתִי אֲנִי בָּא, כִּי אֲנִי רוֹצֵה בְּכֻלָּל שְׂיַחְכוּ
עָלַי.

אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתִּכְרַחֵם וּמִיָּד תּוּכַל לְהִדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר הַנִּפְלָא
"דְּרָשׁוֹת מוֹהְרָא"ש", וְהוּא בְּאֵמַת סֵפֶר נִפְלָא וְפִלָּא וְכָבֵד, וְכָבֵד
מִסְדְּרִים עֲכָשׁוּ אֶת חֵלֶק ב'.

הַעֲקָר רָאָה לְחֻזֵק עֲצָמָךְ מְאֹד מְאֹד, כִּי עֲבוּדַת הַדְּפָסָה עוֹלָה עַל
הַכֹּל, וְהִיא זְכוּת גְּדוּלָה לְנִשְׁמָה לְהִדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶרִים הַקְּדוּשִׁים,
וְהוּא זְכוּי הַרְבֵּים, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֶת גְּדֻלַּת
הַחַיּוֹת וְהַמְּשִׁיבַת נֶפֶשׁ שְׂיֵשׁ לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהַסֵּפֶרִים, הֵייתָ רוֹקֵד
כָּל הַיּוֹם, אֶף שְׂיֵשׁ גַּם לְצִים, אֶף הֵם פְּקֻלִּיפַת הַשּׁוּם וְכֹלָא מִמֶּשׁ,
אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֵלְקֶכֶם שְׂזַכִּיתֶם לְזְכוּת כְּזוֹ.

הַמְּחַכֶּה לְתִשׁוּבָה...

י"ח תכח.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ' אָדָר ב' ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְ... גֵּרֹו יֵאִיר.

נָא וְנָא אֵל תִּחְלַשׁ דְּעִתָּךְ מִשּׁוּם דְּבָר שְׂבַעוּלָם, כִּי כֶּף הוֹלֵךְ
הַחַיִּים — עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת וְכוּ', וּבִפְרָט מִי שְׂרַק רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת לְמַעַן
רַבְּנוּ ז"ל, הַהִכָּרַח שְׂיַעֲבֹר עָלָיו מִה שְׂעֵבֵר, נָא וְנָא אֵל תִּסְתַּפֵּל עַל
שׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב, רָאָה וְגַם רָאָה מָה עוֹבֵר עָלַי בְּעֻזְנִי הַבְּנִיָּה, יִסּוּרִים
קָשִׁים וְכוּ', עַד שֶׁקְּבַלְתִּי רִשְׁיוֹן עֲבֵר יוֹתֵר מִחֻצֵי שְׁנָה, וּמִה שְׂרַק לֹא
קָרָה מְסִירוֹת וְכוּ', וּלְבִסּוּף עָלָה לִי הַעֶסֶק עֶשֶׂר אֶלְף שְׂקָלִים עִם
עוֹרֵף-דִּין, וְאִפְלוּ עֲכָשׁוּ כְּבָר הָיָה אָמֹר לְהִיּוֹת לֹא רַק הַיְצִיקָהּ, אֲלֵא
גַם-כֵּן הַקִּירוֹת וְכוּ', וְעַדִּין לֹא הִתְחִילוּ לִיצֵק אֶת הַרְצָפָה וְכוּ', וְכָל
זֶה רַק בְּבִנְיָה, וּמָה עוֹבֵר עָלַי בְּעֻזְנִי הַחֹבוֹת וְכוּ', וּמָה עוֹבֵר עָלַי
בְּעֻזְנִי הַדְּפָסָה וְהַפְּצָה וְכוּ', וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, שְׂעוּמָדִים עָלַי שׁוֹנְאִים

וּמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבַר אָסוּר, וּמְתַלֹּצְצִים מִמֶּנִּי וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִחְזִיק מַעֲמָד, וְעַל-כֵּן אַתָּה רְאֵה לְהַחְזִיק מַעֲמָד, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאִז תִּצְלִיחַ.

תֹּאמֶר ל... פִּי חָבַל לוֹ עַל הַזְּמַן לְבוֹא, כִּי אֲנִי נוֹסֵעַ לְבְנֵי בְּרַק וְכֵן לִירוּשָׁלַיִם, וְעַל-כֵּן אֵינִי צָרִיף לְבוֹא, וּבְכֻלָּל שִׁיחֵיהָ הַפֶּל בְּהַצָּנֵעַ מִכַּמָּה טַעֲמִים כְּמוֹסִים עֲמָדִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תכט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קַדְשׁ לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ, רֹאשׁ חֹדֶשׁ נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ, וּמְאֹד מְאֹד שִׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ בְּזִכּוֹת הַרְבִּיבִים, שֶׁאַתָּה זוֹכֵה וּמוֹזְכָּה אֶת הַרְבִּיבִים בְּהַדְּפַסַּת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְתִהְיֶה לְאֵל, שֶׁכָּאֵן אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְאֹד מִפְּלִיגִים בְּמַעֲלַת הַהַדְּפָסָה שְׁלָךְ, וְהַסְּפָר "תּוֹף הַנַּחֵל" עַל חֲמֵשׁ וַיִּקְרָא נְחֻטָּף מִיַּד לְיַד תַּכְּף-וּמִיַּד.

רְאֵה לְצַלְצֵל אֵל ... וְתֹאמֶר לָהּ בְּפִרוּשׁ, שֶׁאֲנִי לֹא רוֹצֵה שִׁיעֲשׂוּ עֲמוּתָה עַל בֵּית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא" אוֹ עַל תְּלִמּוּד-תּוֹרָה "לְדֵי חוּן" בְּלַעֲדִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְחַתֵּם עַל הַעֲמוּתָה, וְנָה אֶצְלִי עֲקָרוֹן, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֵה שִׁיחֵיהָ יוֹתֵר הַפְּקָר, וּבְכֻלָּל תֹּאמֶר לָהּ, שֶׁתִּלָּךְ אֵל הַעוֹרֶף-דִּין רַק בְּשִׁבִיל לְדַבֵּר עִמוֹ אֵיף מְקַבְּלִים אֶת הַמְּבַנִּים שֶׁל הַבֵּית-סֵפֶר בְּעִבּוּר הַתְּלִמּוּד-תּוֹרָה וּבְעִבּוּר הַבֵּית-סֵפֶר שְׁלֵנוּ, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה תִּלָּךְ וְתִדְבֵּר עִמוֹ, כִּי כֵּן סַכְּמַתִּי עִם הַעוֹרֶף-דִּין, אֲבָל לֹא לְלַכֵּת וְלַעֲשׂוֹת עֲמוּתָה, כִּי יֵשׁ בְּדַעַתִּי לְהִבְיֵא מְנַהֲלַת מִבְּחוּץ. הַכֹּפֶל

הַדָּבָר רָאָה לְהִתְקַשֵּׁר תַּחֲךָ-יִמִּיד בְּבִקּוֹר אֶל ... וְלוֹמַר לָהּ דְּבַר זֶה, כִּי הֶעֱקַר מַה שֶּׁהִיא צְרִיכָה לְנִסְעַ אֶל עֹרֶף-דִּין, הוּא רַק בְּשִׁבִיל לְדַבֵּר אִיךָ יְכוּלִים אֶת הַמְּבַנִּים לְמַסֵּר לָנוּ, כִּי כָּךְ סִפַּמְתִּי עִם ... וּבְעֵינַי עֲמוּתוֹת, אֲנִי בְּעֶצְמִי רוֹצֵה לְחַתֵּם.

אֹדוֹת לְהַשְׁקִיעַ בְּבִשָּׁר, לְדַעַתִּי, זֶה יֵצֵק טוֹב מְאֹד, וּמַה גַּם שֶׁהוּא אִישׁ הַגּוֹן, וְהוּא לֹא יִרְמֶה אוֹתָךְ, וְחָבַל מְאֹד שֶׁנִּתְּתָ לְ... אֶת הַשְּׁלֵשָׁה-עֶשֶׂר אֶלֶף דּוֹלָר. וְלְדַעַתִּי, תַּתְּחִיל לְנַדְוֵדוֹ שִׁיחֲזִיר לָךְ אֶת הַכֶּסֶף, וְתִבְכֶּה לוֹ שֶׁאִתָּה צְרִיךְ אֶת הַכֶּסֶף, וְכָךְ לֹאט לֹאט תּוּכַל לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ אֶלֶף אוֹ אַלְפִים, אוֹ אֶפְלוּ חֲמֶשֶׁת אַלְפִים דּוֹלָר, וְתִהְיֶה חֲזָק עַל זֶה לְנַדְוֵד לוֹ, וְלְדַעַתִּי, אַתֶּם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַעֶסֶק וְתִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה רַבָּה מְאֹד.

אֹדוֹת הַחֲדָשׁוֹת מְ... לְדַעַתִּי, זֶה רַעִיוֹן נִפְלָא מְאֹד, וְכָךְ תִּהְיֶה לוֹ פְּרִסְמָת, וְזֶה יֵצֵא לָנוּ טוֹבָה גְּדוּלָה מְאֹד.

תַּתְּקַשֵּׁר לְ... וְתֹאמַר לוֹ שִׁיחֲזִיר אֶת הַיּוּלִיּוֹנוֹת מִהַחֲדָר שְׁלִי לְמִטָּה הֵיכָן שֶׁנִּמְצָא עֲכָשׁוּ הַכּוֹלָל, כִּי חָבַל מְאֹד שִׁילָךְ לְאֲבוֹד, כִּי אֲנִי צְרִיךְ אֶת זֶה לְחֲדָר שְׁלִי לְמַעְלָה, וְעַל-כֵּן לִפְנֵי שֶׁהוֹרְסִים אֶת הַקִּיר, שִׁיחֲזִיר אֶת הַיּוּלִיּוֹנוֹת, וְכֵן שִׁיּוֹצִיא אֶת הַמִּזְגָן מִשָּׁם שְׁלֹא יִשְׁבֵּר בְּעַת הַרִיסַת הַקִּיר, וְתֹאמַר לוֹ שֶׁלִּשְׁבֵּת הַבָּאָה כָּבֵד יִהְיֶה הַרוֹס הַקִּיר, כְּדִי לְהַרְחִיב אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, שֶׁאֲזַכֶּה כָּבֵד לְצֵאת מִכָּל צְרוּתִי, וְיָבִיא לִי הַרְחֻבָה גְּדוּלָה.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר — רָאָה לְצַלְצֵל לְהַנְ"ל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תל.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסִדֵּר תּוֹרִיעַ, רֹאשׁ חֹדֶשׁ גִּיסָן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

מאד מאד רציתי לדבר עמך, אך לא יצא הדבר בפעל, כי חשבתי שתהיי באמצע השבוע ביבנאל עם הנשים שבאות מאשדוד, ולבסוף לא באת, ואני דן אותך לכף זכות, כי את טרודה במלאכת עבודת הקדש.

יש לי הצעה להציע לפניך, יען שאת נמצאת בלחץ כל-כף קשה, ועובר עליך מה שעובר וכו' וכו', וכן הקדוש-ברוך-הוא חנן אותך בתכינת הנפש כזו שאת יכולה לתמוך הרבה בחנוך בני ובנות ישראל, לזאת באתי לבקש ולהציע לפניך, יען שיש בדעתי לפתח על זמן הבא אלול תשנ"ג בית-ספר לבנות "בית פיגא", ואנחנו צריכים אשה, שהיא כל כלה נמצאת בחנוך, ולכן אם אפשר לך לעזוב הכל, ולבוא ולהשתתף אצלנו ולהיות המנהלת ומפקחת על המורות, להדריך אותן ולעזור להן איך ומה וכו', ותהיה לה משכרת הגונה, כי באמת מורות יש לנו ביבנאל, אך צריכים אשה חכמה ופקחת לנהל את הענינים, לקחת את זה בידיים וזה אין לנו, ולדעתי, את מאד מצלחת לזה, ועל-כן נא לקחת את זה בחשבון, כי מצד אחד בעלך ... גרו יאיר, הוא רוצה מאד לבוא לגור ביבנאל, בן אמר לנו, וזה יהיה לו טוב מאד בשביל שלות נפשו, כי יבנאל הוא מקום שקט מאד מאד, וזה טוב בעדו, וכן בעדך, המשכרת תקבלי בדיוק כמו שאת מקבלת עכשו מ... ועל-כן תקחי את זה בהתחשבות לחשב על זה, וזו תהיה טובה הן עבורך, שלא תהיה לך הרבה עבודה, ותהיה לך מנוחה ושלות הנפש, כי המקום ביבנאל הוא מקום מקסים ונח מאד, והן שתהיה טובה נפלאה בעבורנו, כי אנחנו צריכים אשה כזאת שתוכל לקחת את הענינים בידיים, ועל-כן אני מחפה לשמע מאתך תשובה, ומה דעתך על הנ"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תלא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת קדש לסדר תזריע, ראש-חודש ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויודפּוּ אֵל ... גרו יאיר.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שדברת עם ... והוא מסכים, עם כל זאת ראה לצית אותי, שתפנס לביתו פעם בשבוע, ותדבר עמו באנגלית ותתחבר עמו, ותראה שיצא לך דבר טוב, כי בזה יהיה לך סוף כל סוף עזר, שתוכל לפתח עסק בשר ביבנאל. ובאמת הוא יכול לעזור לך הרבה, הינו ברכישת מבנה, כי אתה רואה שכל הזמן טען שאין מבנים, ופתאם גלו שיש שנים או שלשה מבנים וכו', ועל-כן בזה שתתחבר עמו ותדבר אתו באנגלית, ותחננו ותעזר שאנחנו עושים פרסמת גדולה לעיר יבנאל, וכן שיתן את החדשות החיוביות מה שהוא עושה ביבנאל, ותעמד על זה חזק, ותגיד לו שזה הולך בכל ארצנו הקדושה, וזו יהיה טובה לו וכן לנו מכל המובנים, ואני רואה שצריכים להתעסק בזה במרץ גדול ולא להיות בטלנים, כי רבנו ו"ל מאד מאד שגא להיות בטלן, וכן מזהרנו"ת ו"ל התבטא פעם על אנשי שלומנו: "אתם אנשים פשרים, אלא אתם שלימזלניקים", ועל-כן ראה לתפס שעה אחת בשבוע, ותתחנן אתו ותדבר עמו רק אנגלית, כמו שדברתי עמך, כי זו נקדת החלשה שלך, כי הוא רוצה להתלמד באנגלית, ובפרט ראה לנהג עמו בכבוד, כי יחסי צבור זה דבר גדול מאד מאד.

אודות מפעל הפשר, אקנה להקדוש-ברוך-הוא שתהיה לך הצלחה רבה מאד, רק לא צריכים לפחד, וצריכים לקחת שתף נאמן, ואחר-כך פועלים נאמנים, ולעמד על ידם, ועל-ידי-זה תצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תלב.

בעזרת השם ותפודי, מוצאי־שבת־קדש לסדר תזריע, ראש־החדש ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי הקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד שמחתי בקבלת מכתבך, ובאמת אתה צודק מאד
מאד, שצריכים נקדת הקבר, אשר אחד יחזק את השני, וטוב מאד
עשית בזה שחזקת את הרב ... כי יש לו כחות עצומים, אבל מצד
שני הוא נשבר בקלות, על־כן כל מלה של התחזקות מה טוב ומה
נעים. פה תמצא רצוף מכתב כללי לאנשי שלומנו, שתתלה את זה
בבית־המדרש, וכן מכתב ל... ואקנה להקדוש־ברוך־הוא שהיא
תתרצה לבוא ולגור ביבנאל, ולהיות המנהלת של בית־הספר, כי
יש לה הצלחה גדולה בחנוף, והיא מאד מכשרת לארגן דברים,
ואנחנו צריכים אשה כזו שתארגן לנו בית־ספר לבנות.

מה טוב ומה נעים אם אתה יכול לדבר עם עורף־דין ... איך
יכולים להוציא את המבנים בשבילנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תלג.

בעזרת השם ותפודי, מוצאי־שבת־קדש לסדר תזריע, ראש חדש ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי לבקש אותך, אם אפשר לך להתקשר או לילך
ולדבר פנים אל פנים אתה ו... עם ... אולי תתרצה להיות אצלנו
מנהלת בית־הספר, כי יש לה כחות עצומים בעניני חנוף, והיא
יכולה לארגן לנו בית־ספר נפלא לבנות, כי הולך לי בחיים שיהיה
לנו בית־ספר לבנות, וצריכים מסירות נפש על זה, ובודאי כל

התחלות קשות, ותאמין לי שאני יודע בדיוק מה קורה, אף מה לעשות? אין לנו עכשו שום בררה, כי בית-ספר לבנות מכרחים לעשות עוד אפלו קדם לבנים, כי הבנות צריכות שמירה ברוחניות ובגשמיות, ועל-כן אם אתה יכול לשכנע אותה — מה טוב ומה נעים, פי גם בעלה רוצה לבוא לגור שם, ואני יודע שיש להם לחצים גדולים, ופה ביבנאל הוא מקום שקט, ותהיה לה הצלחה גדולה, ובפרט שצריכים לה הבטיח לה שתקבל את המשפחת ממשרד החנוף הישר ואז תתרצה, ועל-כן ראה להוציא את השפעתך עליה ומצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

תם ונשלם, שבה לאל בורא עולם!

ברוך רחמנא, שזכנו לסיים את כל החבור הנפלא הזה, והוא כרך פ"ג. יזכנו השם יתברך לסדר עכשו לדפוס את כרך פ"ד להגדיל תורה ולהאדירה.

אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.

תִּכְן הָעֲנִינִים

חֵלֶק פ"ג

- ג פֶּתַח דְּבַר
- ה הַקְדָּמָה
- יא י"ח קנא
ידבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת הַחֲלוּמוֹת דְּקִדְשָׁה שֶׁל הַדְּבִיבּוּ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיִּדְבֵּר
מֵעֲנִין לְמוֹד וְסִיּוּם מִסְכָּחוֹת.
- יב י"ח קנב
יִשְׁבַּח הַמַּאֲמָרִים שֶׁל הַכּוֹתֶכֶת בְּעִבּוּר הַכֶּבֶץ שֶׁלָּנוּ וַיַּעֲוֹדְדָה לְהַמְשִׁיף
בְּמַפְעָלָה.
- יב י"ח קנג
יִחְזַק מְאֹד אֶת הַמְדַפִּיס "אֲשֶׁר בְּנַחַל", שְׂאוֹחַז כְּבָר בְּכַרְךָ ד', וַיִּגְלֶה
מַעַלְת הָעֲנִין וּמַעַלְת הַמַּתְעַסֵּק בְּזֶה, וַיַּעֲוֹרְרוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְשֵׁלֵא לְדָאג
מִשׁוּם דְּבַר, וַיִּתֵּן לוֹ כְּמָה לְמוֹדִים קְדוּשִׁים.
- יד י"ח קנד
יִחְזַק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וַיִּגְלֶה אֵיךְ שֶׁכָּל הַצְּלַחַת הָאֲדָם בְּגַשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת הִיא עַל-יְדֵי שִׂמְחָה.
- טו י"ח קנה
יִחְזַק אֶת הַנִּמְעָן וַיִּשְׁתַּתֵּף בְּצַעֲרוֹ, וַיִּגְלֶה מָה עֵבֶר עָלָיו וְכוּ', וַיִּדְבֵּר מֵעֲנִין
שְׂאִין שִׁיב לְשׁוֹן-הָרַע בְּמִי שֶׁעָקַר אֶת הַדֵּת.
- יז י"ח קנו
יַעֲוֹרֵר הַמְדַפִּיס לְהַדְפִּיס חֵלֶק אַחֵר חֵלֶק מִ"אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְלֹא לְהַתְּפַעֵל
כָּלֵל, וַיִּגְלֶה עֲנִין הַסֵּפֶר הַזֶּה, וְטַעַם שְׂכּוֹתֵב לְפָעִמִּים חֲרִיף, וַיִּחְזַק בְּכִמְהָ
עֲנִינִים.
- יח י"ח קנז
יִבָּאֵר עֲנִין עִמָּק בְּלִקוּטֵי-הַלְכוֹת, תּוֹכּוּ רְצוּף אַהֲבָה מִהַלְשׁוֹן אֲמַת הַמַּרְגֵּל
בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וּמִמֶּנּוּ הַתְּעוֹרְרוֹת לְתַפְלָה וְהַתְּבוּדָּרוֹת בְּהַסְתֵּר בְּאַמַּת,
וַיִּגְלֶה מְקוֹר עֲנִין הַהַפְּצָה בַּחוּץ דִּיקָא, וַיִּדְבֵּר מִמָּה שֶׁנִּשְׁמַע מִמֶּנּוּ

תְּכֵן הַעֲנִינִים

לפְעָמִים דְּבָרֵי הַתְּנַגְדוֹת עַל פְּלוּנֵי, שֶׁבְּכָל דְּבָר יֵשׁ לוֹ עֲנִין וְכוּ', וְהוּא יְכוֹל גַּם לְהוֹדוֹת עַל טְעוֹת, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׁטוּיֹת שֶׁנִּתְרַבּוֹת לְאַחֲרוֹנָה, אֲשֶׁר צוֹעֲקִין 'מְשִׁיחַ', וְעֲנִינָיו לְלַמֵּד הַלְמוּדִים שֶׁל מְשִׁיחַ, וַיְגַלֶּה אִיךָ צָרִיךְ לְהִתְנַהֵג בְּסֵדֶר הַיּוֹם שֶׁל אִישׁ כְּשֶׁר בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה.

י"ח קנח כא

יְגַלֶּה אֶת צַעְרוֹ שְׂאִין מְבִינִים אוֹתוֹ, וּמְדַמִּים שֶׁהוּא מְדַבֵּר לְשׁוֹן הַרְעָה עַל פְּלוּנֵי הַעוֹקֵר יְהוּדוֹת, וְעוֹשֶׂה שְׁחִיתוֹת, וּמוֹסֵר אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים וּמְקַפֵּחַ פְּרוֹנְסוֹתָם, וַיְגַלֶּה הַתְּחַזְקוֹתוֹ בְּכָל זֹאת בְּצַרוּף מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו נוֹרָא נוֹרָאוֹת.

י"ח קנט כב

יַחְזֹק אֶת הַנִּמְצֵן, וַיִּסְפֹּר לוֹ עַל תְּפִלוֹתָיו הַקְּבוּעוֹת בְּעֵדוֹ, וַיְדַבֵּר מֵהַמוֹסֵר שֶׁמֹּסֵר אוֹתוֹ וְהַצְּרוֹת שֶׁסּוֹכֵל מִמֶּנּוּ, וַיַּחְזֹק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּתְפִלָּה עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים.

י"ח קס כד

יְבַאֵר אֲשֶׁר יֵשׁ עֲנִין שֶׁנִּתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה, וַיִּרְאֶה נְסִים, וַיְבִיעַ שְׂאִיפְתּוֹ לְהַקִּים עִיר עַל שֵׁם רַבּוֹ, וַיְלַמְּשֵׁן שֶׁפֶע לְכָל הַתּוֹשְׁבִים.

י"ח קסא כה

יְדַבֵּר מֵעֲנִין רְפוּאֵת רַגְלִים, וּתְפִלָּתוֹ בְּעִבּוֹר הַנִּמְצֵן, וַיּוֹצִיא רַמְזֵי קִדְשׁ עַל-פִּי פְּנִימִיּוֹת לְרֵאוֹת הַשְּׂגָחָתוֹ יַחְבְּרֵן בְּבַחֲיִית רַגְלֵינֵי וְכוּ', וַיְלַתְחֹזֵק בְּכָל הַצְּרוֹת, וּמִי שֶׁמְצַעֵר אֶת זוּלָתוֹ, סוֹפּוֹ שֶׁיִּפֹּל עָלָיו.

י"ח קסב כו

יַחְזֹק לְהִיּוֹת שֶׁמַּח וְטוֹב לֵב, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין הַדְּפֶסֶת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וּמִהַשְּׂאֵרָה הַגְּדוּלָה שֶׁהוּא מְשִׂאֵר בְּזֶה לְדוֹרוֹת.

י"ח קסג כז

יַחְזֹק אֶת הַמְּדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַתְּחַזְקוֹת, וַיְגַלֶּה מַעֲלַת עֲנִין זֶה.

י"ח קסד כח

יְגַלֶּה, שֶׁבְּכָל דְּבּוֹר שֶׁמְדַבְּרִים עִם זוּלָתוֹ פּוֹעֲלִים, כְּדַבְּרֵי מוֹהַרְנֵי"ת וַיּוֹדֶה לְנִמְצֵן עַל עֲזָרָתוֹ בְּהַקְמַת הַמַּקְלָה.

י"ח קסה כט

יְזַר אִיזָה פֶּרֶט טְכֵנִי שֶׁמְעַכֵּב בְּנִין בֵּית-הַמְּדַרְשׁ, וְהַעֲקָר לְמַהֵר לְפָנָי

תְּכֵן הָעֲנִינִים

שֶׁהַמְקַטְרָגִים יתְעוֹרְרוּ. וַיִּדְבֹר לְנִמְעָן לְשַׁמַּח עַל חִלְקוֹ בְּהִקְמַת בַּיִת
טְהַרְת בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל.

י"ח קסו ל

יִחְזַק אֶת הָאִשָּׁה הַמְחֻזְקַת לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וַיִּגְלֶה מַעַלְת הָעֲנִיָּן,
שְׂאִין לְמַעַלָּה הַיִּמְנֹו.

י"ח קסז ל

יִחְזַק אִשָּׁה לְעֶסֶק בְּצִדְקָה מִיְחֻדָּת — לְחֻזַּק אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת מִנִּשּׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בִּיְבֻנְאֵל.

י"ח קסח לא

יְדַבֵּר מִעֲנֵן פְּדִיּוֹן נַפְשׁוֹ, וַיִּגְלֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִעֲנֵן הַהִשְׁגָּחָה הַפְּרָטִית
הַמְמַשְׁכַּח נְסִים בְּעוֹלָם.

י"ח קסט לב

יְדַבֵּר מִהַתּוֹרָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל עַל-פִּי הַנְּעוֹר בְּלִילָה, וַיְבִיעַ כְּסוּפָיו לְקַיֵּם
זֹאת בְּפִשְׁטוֹתוֹ, וַיַּעֲזֹר הַנְּמַעָּן עַל כָּף, וַיִּגְלֶה לוֹ מַעַלְת הַצְּדִיקִים
הַמְדַּבְּרִים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה עִם זוֹלָתָם, וַיַּעֲזֹרוּ וַיִּחְזְקוּ עַל כָּף.

י"ח קע לג

יַעֲזֹר גְּרוּשׁ שְׂיִמְהָר לְהַנְּשֵׂא בְּלֵי בְּרָנוֹת, וַיִּחְזַק שְׂיִהְיֶה לְשֵׁם שְׂמִים, כְּדִי
לְהַנְּצֵל מִעֲבֻרוֹת, וַיַּעֲזֹר עַל שְׂמִחָה וְלִמְצָא נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְהַבּוֹרַח אֵלָיו
תְּבָרַךְ רוּאָה נְסִים נְגִלִים, וַיִּגְלֶה שְׂאֵסוֹר לְהַשְׁפִּיל אֶת זוֹלָתוֹ.

י"ח קעא לה

יִחְזַק עַל הַנְּחַת תְּפִלִּין, וַיַּעֲזֹר לְמַסַּר עֲצָמוֹ אֵלָיו יְתְּבָרַךְ, וַיִּדְבֹר עִמוֹ
יְתְּבָרַךְ כְּאִשּׁוֹר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ.

י"ח קעב לו

יְבִיעַ שְׂמִחָתוֹ הַעֲצוּמָה עַל הוֹצָאת אֲשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק ג', וְתוֹךְ הַנַּחַל חֶלֶק
שְׂמוֹת, וַיִּחְזַק מְאֹד אֶת הַמְדַּפִּיס סְפָרִים קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ.

י"ח קעג לז

יִחְזַק וַיְבִיעַ שְׂמִחָה גְּדוֹלָה עַל הַקְּנֻטְרִסִים בְּרוֹסִית שְׁנַחֲטָפוּ בֵּין יוֹצְאֵי
רוֹסְיָה, וַיִּגְלֶה מַעַלְת הַדְּפֻסָּתָם.

י"ח קעד לח

יְבִיעַ שְׂבָרוֹנוֹ עַל שְׁנַעֲשֵׂה עָרֹב לְפִלוֹנִי, וַיִּצֵּא חִלּוּל הַשֵּׁם כְּשֶׁהוּא לֹא
יִשְׁלַם וְכו', וַיִּבְקַשׁ לְעַמֵּל לְגַיֵּס אֶת כָּל הַכֶּסֶף.

- י"ח קעה לח
 יביע צערו על המחלוקת שמתהוות מבפנים, ויחזק את עצמו, שחלק
 אחד של "אשר בנחל" יהיה תקוין על הכל.
- י"ח קעו לט
 ידבר מכמה פרטים טכניים בענין בניה והתרחבות, ויחזק למצא בעצמו
 בכל פעם נקודות טובות, שזה העקר מה שקבלנו מרבנו ז"ל.
- י"ח קעז מ
 יחזק את המדפיס "לקוטי-מוהר"ן" בפעם הראשונה, כשבפנים מצין
 השעור והחלוקה לימי החדש, ויגלה מעלת דבר זה, ומעלת המדפיס,
 וידבר מכמה פרטים בענין.
- י"ח קעח מא
 יביע שמחתו על שמחת הנמען, וידבר מלמוד ח"י פרקים משניות,
 שהוא סגולה להרג את היצר הרע.
- י"ח קעט מא
 יחזק את ההתאחדות עם אנשי שלומנו, שאז אף פעם לא יפל, ויעורר
 להיות רגיל אצל אנשי שלומנו.
- י"ח קפ מב
 יחזק על למוד התורה ועל מדת הסבלנות.
- י"ח קפא מג
 ידבר מהכנסת אורחים ומהתמדת למוד התורה, ויחזק מאד.
- י"ח קפב מד
 יחזק אשה אחת שתהיה מפקדת וממנה על חנוף הבנות בניבנאל.
- י"ח קפג מה
 ידבר מפרנסה, ויזהיר להשמר מחובות, ויגלה איך יזכה הנמען לצאת
 מהם לגמרי.
- י"ח קפד מו
 יחזק הנמענת, שתחזק את נשות אנשי שלומנו.
- י"ח קפה מו
 ידבר מגדל הנכות להתודע מרבנו ז"ל, ולהפיץ דעתו בכל העולם כלו.

י"ח קפו מז
 יחזק אשה כשרה, שתפעל אצל קרובותיה ענין השקרה, וידבר מאספת
 נשים להתחזקות.

י"ח קפז מח
 יוכיח מאד אחד שהפיל אותו בפח יקוש של ערבות, ומתעלם מהגזלה
 והחלול השם שגנם, ויבכה ענין זה מאד.

י"ח קפח מט
 יעזר מאד את מי שהיה ערב בעדו, שלא יגות ולא ישקט, ויראה לסלק
 את כל החוב בלי תרוצים והטעיות.

י"ח קפט נ
 יתאונן על מרד שרוצים לעשות נגדו, בעבור שאינו רוצה להיות שסף
 לשחיתות, ויגלה דעתו בענין מכתב כללי.

י"ח קצ נ
 יתנגד לשדוף אחד, וידבר מענין תודה והודאה ושמחה.

י"ח קצא נא
 ידבר מענין המכתב והבחירה, ויגלה התחזקותו בעת צרתו.

י"ח קצב נא
 ידבר מענין האסור שלנו להיות בפרוד, ויחזק האהבה בינו ובין הנמצא,
 למרות אי הנעמיות בגלל הכספים וכו', ויגלה לו דחקו וצערו.

י"ח קצג נב
 יביע צערו על פרודים שנעשו בין כמה מאנשי שלומנו, על ידי אי
 הבנה, ויגלה לנמצא הדרך לצאת מהצרות — לברח אליו יתברך,
 ולהשתנות ברוחניות.

י"ח קצד נג
 ידבר מענין זוגים שהם בהעלמה ובהסתור, ויתן עצה טובה איך להנשא
 בשדוף מסים, בלי לפל לעינים הלוטשות רעה.

י"ח קצה נד
 ידבר דבורי נחומים לאחד שנפגע, מתמת אי ההבנה, ויגלה צערו
 מחלול ה', אשר סוחרים אותו לתוף מערבלת של כספים של אחרים,
 שכל ימיו נזהר מזה.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- י"ח קצו נה
מכתב כללי וכו', בו יחזקם על בריחה ממחלקת פנימית, שזה הזרזן
שלנו, ויזריף לתאר גנות המחלקת וענש העושה מריבה עם רבו.
- י"ח קצז נח
יביע תודתו לנמען, שמסיע לו במשלוח המכתבים הכלליים, וידבר
מהדפסת "אשר בנחל", ויאחל ברכות וישועות לרב.
- י"ח קצח נט
מכתב כללי בו יחזקם על הבריחה המחלטת ממחלקת, בלי שום
תרוצים, ויגביר החשק וההתמדה בלמוד התורה הקדושה.
- י"ח קצט סב
יחזק בעלי תשובה טריים ביבנאל, וידריכם בקצרה בשמחה והתחזקות.
- י"ח ר' סב
יחזק אחד שהיה אצלו, ויחטף המנהג לומר בכל יום ח"י פרקים
משניות וכו'.
- י"ח רא סג
ירגיל לדבר אליו יתברך, שעל-ידי-זה נמשכים נסים נגלים.
- י"ח רב סג
יחזק להיות בשמחה, וכל המחלות שעוברות, הן רק מחמת מרה
שחורה הבאה מהפגם, ויחזק מאד.
- י"ח רג סד
יזריף בקצרה איך אשה תתנהג למען יהיה בביתה שלום-בית אמתי.
- י"ח רד סה
יחזק על בדיקת מזוזות ועל שלום-בית.
- י"ח רה סה
יחזק על תפלה בכלל בעת הדלקת נרות, והתפלה המקבלת אז.
- י"ח רו סו
יחזק על שמירת שבת-קדש, שהיא הצנור המשפיע רב טוב לבית
ישראל.
- י"ח רז סו
יזהיר מבלבולים, וידבר מהגנות תפלין ומסבלנות.

תַּכּוֹן הָעֲנִינִים

7

י"ח רח סז
יחזק על קביעת עתים לתורה, שאז טוב לו כל הימים.

י"ח רט סז
יחזק מאד על התאספות החברים לדבר מרבנו ז"ל, וידבר מענין שעורים בסדרן וכו'.

י"ח רי סח
יחזק בחור צעיר על למוד קצור שלחן ערוך ולהתפלל תפלות בכונה

י"ח ריא סט
יגה את הכפוי טובה שמוחח בקרת על מי שקרב אותו וזורק אכן בבור ששטה ממנו מים ויגלה שאין מדרגה גדולה מפרסום אמתת מציאותו יתברך ואמונה, ויחזק על שעורין בדרך ושעורין בבית, ויזהיר לברח ממתנגדים.

י"ח רבי ע
יזכח אחד שמרב בקרת שיש לו אינו מסגל להתערב עם הפלל, ונוקט פעולות הפגנתיות קיצוניות על זה, ויורה לו טעותו, וידבר על לבו שיחדל.

י"ח ריג עא
ידבר נוראות נפלאות ממעלת הלמוד הקדוש והנורא של רבנו ז"ל, שהוא למוד של פשיטות גמורה, שהוא צמק צמק מי מצאנו, ויאריך לתאר את קווי היסוד של תורת רבנו ז"ל, ויגלה נפלאות, שדיקא על ידי זה אפשר לעבר על כל הספרים שבעולם, וידבר מענין שאין לו שיכות עם אף אחד, ואינו נגד אף אחד, והדבורים התריפים וכו' טעם יש בהם כאשר פרט, וידבר מכמה מיני ספרים ולמודם, וידבר מהשתתפות בהדפסת והפצת "אשר בנחל".

י"ח ריד עו
ישתתף בשמחת הנמען על התקרבותו לרבנו ז"ל, ויגלה למה זוכים על ידי זה, וידבר מהבחירה והנסיון לחלק, ומסוד הדבקות בו יתברך.

י"ח רטו עח
ידבר מאסור כתיבת שם הוי"ה סתם על גזר וכו', ומענין דבקות ויחודים, ויזהיר שלא לפרש מן הצבור מכל סבה שלא תהיה, ולבוא דיקא להתפלל עמהם.

תִּכְן הָעֲנִינִים

י"ח רטז עט
ישתתף בצער משפחה, ויזרה לה כיצד לנהג בזמנה הקשה.

י"ח ריז פ
זיהיר מרופאים מפקרים, וידבר מענין הדלקת גרות וכדיקת מזוזות
ושלום בית.

י"ח ריח פא
ישיב על הצעה לשמש כרב בבית-הסדר, וידבר מענין נתינת ושאלת
עצות מצדיק בכלל ובפרט, ויחזק מאד, וידבר מכמה ענינים השייכים
לנמען, ויעוררו ויחזקו מאד.

י"ח ריט פב
ידבר מענין נקוד מכתב כללי, ומהדפסת סדרת ספרי "אשר בנחל"
המגידים.

י"ח רכ פג
ידבר מענין התפתחות הבגיה ביבנאל, ומענין תשלום חובות.

י"ח רכא פד
ידבר ממשלוח ספרים ומהדפסת כמה ספרים שחברו התלמידים, וידבר
מענינים טכניים.

י"ח רכב פה
ידבר מקשי והתקדמות הבגיה, ויחזק אודות העניות שעוברת על כלם
בשפל המצב לעמת אלו שגורפים תקציבים פקטיביים, ועושקים את
הצבור.

י"ח רכג פה
מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם באריכות גדולה
ונפלאה על האספה שעשו למען השלום, ויגלה נפלאות בזה, וידבר
מכמה הקנות לבטול כח הסמ"ך-מ"ם, על-ידי למוד מסכתא וסיום
גדול, וידבר מנדבתו כבש לסעדה, וימתיק בפרפרת נאה על-פי דרוש
על יסוד דברי רבנו ז"ל, ויחזק מאד כנגד השחיתות הנוראות שקורות
ביבנאל, וידבר מענין רבנים פשרים לעמת ההפך, ומי שעשה רעות
רבות לתושבים עם המסירות וכו', וידבר מענין רופאים והפקרות
שלהם, ומדבקותו ברבנו ז"ל שזהו ענינו, להפיץ את אור רבנו ז"ל
בעולם, אף שסובל בעבור זה מה שסובל, וידבר מכמה דבורים יקרים
וממה שדבר בספורי מעשיות במעשה מחכם ותם בענין האחדות שבין

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

החברים, ויגלה שְׁפָל דְּבָרָיו הֵם רק תּוֹרָה וּתְפִלָּה, סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד, הַתְּבוּדָה וּדְבִקוּת הַבוּרָא, וְשֵׁלָא יֵאמְרוּ עוֹד בְּשֵׁמוּ פְלוֹם, וַיְחִזֵּק מְאֹד עַל תְּפִלָּה בְּצַבּוּר, שֵׁלָא לְתַרְץ הַהֶעָדֵר בְּכָל מִינֵי תוֹאֲנוֹת, וַיְחִזֵּק וַיִּמְצָן מְאֹד.

י"ח רכז צז

יְדַבֵּר מֵעַנְיָן לִילְיָף אֶל לוֹחֲשִׁים עַל עֵינֵי הָרַע לְמַעַן גְּבוּרַת אַנְשִׁים, וַיְגַלֶּה שֶׁרָשׁ וּמְקוֹר הָעַנְיָן, וְסִבְתוֹ בְּסִפְרִים הַקְדוּשִׁים וּבְסִפְרֵי רַבְנֵי ז"ל, וַיּוֹרָה לוֹ אִיף לְהַתְנַהֵּג, וַיְדַבֵּר מֵעַנְיָן סְגָלוֹתוֹ שֶׁל רַבְנֵי ז"ל.

י"ח רכה צט

יְחִזֵּק הַנִּמְעָן עַל רְגִילוֹתוֹ לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת הַתְּיָקִין כְּרִצּוֹן רַבְנֵי ז"ל, וַיַּעֲתִיק מִדְּבָרֵי הַפּוֹסְקִים רֵאשׁוּנִים וְאַחֲרוּנִים בְּמַעֲלַת וְחַיִּיב תְּפִלַּת שְׁחִרִית כְּתִיבִין דִּיקָא, וַיְחִזֵּק עַל זֶה מְאֹד.

י"ח רכו קא

יְדַבֵּר מֵעַנְיָן הַמְּכַתֵּב הַפְּלִי שְׁכוּתָב, וּמֵהַנְּסִיזֵן שְׁלוֹ בְּעַנְיָן יְבָנְאֵל, וְחֻשְׁקוֹ וְכִסּוּפוֹ לְבוֹא לְגוֹר שָׁם.

י"ח רכז קב

מְכַתֵּב פְּלִי בְּעַנְיָן לְהַמְשִׁיף אֶת רַבְנֵי ז"ל עַל־יְדֵי הַפְּלָלוֹת וְהָאֵהָבָה, וַיְחִזֵּק מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוּמְנוּ לְהִיּוֹת בְּשֵׁלוֹם וּבְאֵהָבָה, וַיְגַלֶּה גְּדֻלַּת הָעַנְיָן, וַיְדַבֵּר מִסּוּד הַהֶתְחַדְּשׁוֹת שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְנֵי ז"ל, וַיּוֹרֵז לְגִלוֹת דְּבַר רַבְנֵי ז"ל בְּעוֹלָם, וְאִין תְּקוּן גְּדוֹל יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר לְחִזֵּק אַחֲרֵים.

י"ח רכה קד

זֶהִיר וַיּוֹרֵז הַנִּמְעָן לְשֵׁלֵם מֵהַרָּה הַחֹזֵב שְׁחִיב, וְשֵׁלָא יֵאמְלֵל בְּזֶה אֶת מִי שֶׁהֲלוֹה לוֹ, וְגַם הוּא הָיָה הָעָרֵב, וַיְבָאֵר עַנְיָן "עֶבֶד לֵוָּה לְאִישׁ מְלוּוָה", שְׂמוֹנְעוֹ מֵלֵהִיּוֹת עֶבֶד לְאֲדוֹן הַכֹּל יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

י"ח רכט קה

יְחִזֵּק תְּלִמִּידוֹ שְׂזִכָּה לְהַעֲרִכַת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוּמְנוּ, שֵׁיזְדַּרְזַר לְעוֹרְרָם לְתוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם, וַיְמַלִּיץ לְעוֹרֵר עַל שְׂמִירָה מְגוֹלַת הַזּוּלַת וּמִמְחַלְקַת, וַיְחִזֵּק עַל זֶה מְאֹד.

י"ח רל קו

יְדַבֵּר מֵעַנְיָן חוֹבְתַת הַחֻזְקַת בֵּית־הַפְּנִסְתַּת בְּנִקְיִית, וּבְעַנְיָן לְמוֹד הַתּוֹרָה, וּלְנַצֵּל אֶת הַחַיִּים הַנִּקְצָכִים לְחִיּוֹת טוֹב.

- י"ח רלא קז
 יורה לנמצן על התסדים שעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא, וידבר מישרים
 לגבאי איך ימזג שתי התכונות — רך ותקיפות גם יחד בחכמה, ויעורר
 על שעורין פסדרן בתורה הקדושה.
- י"ח רלב קח
 יחזק על סיום מסכתות בזו אחר זו, וכשם שנעשה למטה, כך נעשה
 למעלה, ויחזק על-פי זה מאד.
- י"ח רלג קט
 יחזק פשרון פתיכה לגליון שלנו, וידבר מענין התפתחות הפעילות בין
 הנשים והבנות, ויעורר להשקיע הרבה בעזרה הדרית.
- י"ח רלד קט
 יחזק שלא להתבלבל מאחרים, אף כי רבים, ולמסר נפשו על סבלנות,
 ולדבר עמו יתברך חק ולא יעבר.
- י"ח רלה קי
 יחזק להתאחד עם אנשי שלומנו, ולישב בפנה, ולעסק בעבודת השם,
 וידבר מענין בלבולים, שלוקחים זאת לכפרת עוונות, ויבאר דבר זה.
- י"ח רלו קיא
 יחזק על תפלות הותיקין ומעלתה, וקביעת שעורים בתורה עם חברותא.
- י"ח רלז קיב
 יחזק בעל בעבור אשתו החכמנית, העוזרת לכל נשות אנשי שלומנו,
 ויעורר ללמד ספרו של רבנו ז"ל, ויגלה מעלת הענין, ויחזק מאד.
- י"ח רלח קיג
 יחזק אשה על פעלותיה הברוכות למען נשות אנשי שלומנו, ויאחל
 ברבת כניסה לדירה.
- י"ח רלט קיד
 ידבר מנקדת השמחה ומתפלה והתבודדות, ומשיחתו של רבנו ז"ל
 לכך, שאין ראשות ומנהיגות שיכת אליו כלל וכיו.
- י"ח רמ קיד
 יחזק אשה אחת מחשובות נשות אנשי שלומנו, שתפתח בשרונותיה
 למען הכלל, ויחזק ויעתיר בעדה.

י"ח רמא קטו
 יאחל "מזל טוב" להפנס לדירה חדשה, ויחזק על למוד "לקוט" -
 מוהר"ן, ויחזק אנשי שלומנו.

י"ח רמב קטז
 יחזק כנגד הצער והיסורים שעוברים בכל יום, ועקר התקנה היא
 בבחינת: "אני היום? לדתיך", וידבר מענין אמירת ספר תהלים בכל
 יום.

י"ח רמג קיז
 יביע ברפת "מזל טוב" על המפתח שקבל לדירה החדשה, ויחזק לעסק
 בעסק הקדוש והנורא להפיץ אור רבנו ו"ל בעולם, ויגלה מעלתו על-פי
 שיחת רבנו ו"ל בחיי-מוהר"ן.

י"ח רמד קיח
 יחזק על מדת הסבלנות, ויודה על הגהת ספרי אשר בנחל ועשית
 המפתחות להם.

י"ח רמה קיט
 ידבר מאיזה ענין פרטי בתקנה שלא תצא תקלה תחת ידו.

י"ח רמו קכ
 ידבר מאיזה מכתב לשלח לרב, בבחינת: "והייתם נקיים", וידבר מענין
 התקררות המפיצים, ושללא להתפעל כלל, וידבר מהדפסת "אשר
 בנחל".

י"ח רמז קכא
 ידבר מענין ברור האמת ואמותו לפני רב קדם עריכת הקדושין.

י"ח רמח קכא
 ידבר בענין הנ"ל, ויעבב גשואין עד שתתברר האמת.

י"ח רמט קכב
 ידבר ממסירת מכתבים לרב בכני ברק למנוע חלול השם ומחלוקת,
 ומהקשר המקנה בסוד, למען לא יפריעו לנו, ויגלה שמחתו על זכוי
 הרבים במקנה הכשרה.

י"ח רנ קכג
 ידבר מהחלול השם וההכפשות שסוכל והמסירות הגדולות, ויפרט
 כמה וכמה מסירות שמסרו את אנשי שלומנו ביבנאל, וזכית הנמנין.

שְׁלֵא יִלְךְ בְּדֶרֶךְ עַקְלָקְלוֹת נֶגְדַת הַחֶק, שְׁלֵא יֵצֵא מִזֶּה חִלּוּל ה', חֶסֶם וְשָׁלוֹם.

י"ח רנא קכה
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבַת, וַיְדַבֵּר מֵהַדְּפֶסֶת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" לְזִכְרוֹתָהּ.

י"ח רנב קכה
 יְדַבֵּר מֵעֵינַי חֶפְזָה בְּסוּד, מִחֶמֶת עֵינַי לֹטְשֶׁת לְרַע, וַיִּזְהַר לְהוֹצִיא אֲשֶׁר
 תּוֹרְנֵי מֶרֶב עַל זֶה, וַיִּגְלֶה שְׁעוֹד נִרְאָה יְשׁוּעוֹת בְּנִצְחוֹנוֹת הַגְּדוֹלִים עַל
 הַמוֹנֵעַ וְהַמְפְרִיעַ.

י"ח רנג קכז
 יְבִיעַ בְּרֶפֶת "מִזֶּל טוֹב" עַל הַלְדַת הַבֵּן, וַיְדַבֵּר מִסְּנֵדקָאוֹת לְחֶמְיוֹ, וַיַּחֲזֵק
 עַל הַדְּפֶסֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

י"ח רנד קכז
 יְבִיעַ קוֹרַת רִיחוֹ עַל הַסְּתַדְרוֹת עֵינַי הַחֲשָׁשׁ וְהוֹצֵאת שֵׁם רַע, וַיְדַבֵּר מֵעֵינַי
 הַשְּׁתַפְּחוֹת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ בְּלוֹיָה מְסִימַת עַל אִפּוֹ וְחֶמְתּוֹ שֶׁל הַשּׁוֹנֵא,
 וַיַּחֲזֵק כְּנֶגְדַת הַנְּסִיווֹנוֹת.

י"ח רנה קכח
 יְבִיעַ תּוֹדַתוֹ עַל הַחֲזוּק שֶׁחֲזָקוֹ אוֹתוֹ, וַיַּעֲזֹר לְחֲזֹק אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ,
 וַיְדַבֵּר מֵהַנְּהַגָּה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל לְמַד אוֹתְנוּ, וְהִיא הַתְּבוּדוֹת. וַיַּעֲתִיק שִׁיחָה
 נוֹרָאָה מִ"חַיֵּי-מוֹהַר"ן" בְּעֵינַי זֶה.

י"ח רנו קכט
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְכָל־לֵיאוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, בּוֹ יַחֲזֵק עַל חֹדֶשׁ הַשְּׁמִחָה, וַיְדַבֵּר
 מִנְּקֻדַת הַשְּׁמִחָה בְּעֵצָם יְהוּדוֹתָנוּ, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוֹד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
 וַיַּעֲתִיק קֹטֵעַ נִשְׁגָּב עַל זֶה מֵהַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "חַיֵּי-מוֹהַר"ן".

י"ח רנז קלא
 יַחֲזֵק מְאֹד שְׁלֵא תַחֲלַשׁ דַּעַתּוֹ, וַיְהִיָּה שְׂמֵחַ, וַיִּרְקַד בְּכָל יוֹם עַל-יְדֵי
 הַפְּעֻלַת מוֹזִיקָה, וַיַּחֲזֵק עַל הַדְּפֶסֶת כְּרָכִי "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וַיִּמְלִיץ עַל
 מְנוּחַת פֶּסַח לְאִשָּׁה הַעוֹסֶקֶת בַּהַדְּפָסָה לְשֵׁם שְׂמֵימִם.

י"ח רנח קלב
 יְדַבֵּר מֵעֵינַי הַדְּפֶסֶת הַהִלְכוֹת, שְׁמֵלֵמְדִים אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ בְּרַבִּים, וַיִּזְרֹז
 לְהַשְׁתַּתֵּף בְּאִיזוֹ חֲתוּנָה, וַיְדַבֵּר מֵהַצְּרוֹת שְׁעוֹשֶׂה הַמְּפָרִיעַ לְכָל עֵינַי
 יְהוּדוֹת, וַיַּתְּנֶה הַמְּצַב שֶׁכְּשִׁמוּחִים נֶגְדוּ, חוֹשְׁבִים שָׁזָה לְשׁוֹן הָרַע, וַיַּחֲזֵק
 מְאֹד.

י"ח רנט קלד
 יתבע פָּרְעוֹן חוב שְׁנַעֲשֶׂה עֲרֹב בְּעָדוֹ, וְיִבִיעַ רַגְשׁוֹתָיו הַקָּשִׁים עַל הַבְּזִיוֹן
 הַזֶּה, וְיַעֲזֹרר הַנִּמְעָן לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה עַל זֶה.

י"ח רס קלה
 יְדַבֵּר מִהַדְּפָסָה מְשַׁבַּחַת שֶׁל הַ"לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן הַמְּנַקֵּד, וּמַעֲנִין הַדְּפָסָת
 סְפָרֵי "אֲשֶׁר בִּנְחַל", וְגַם הַדְּבָרִים הַחֲרִיפִים שֶׁעָבְרוּ בְּשָׁנִים אֵלָיו שֶׁל
 הַהַפְרָעוֹת לְבִנְיָת "יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וְיַדְבֵּר מַעֲנִין נְתִיבַת שֵׁם עַל שְׁמוֹ
 שֶׁל הַרֵב הַקָּדוֹשׁ הַ'אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל מֵאֲפֹטָא' ז"ע.

י"ח רסא קלו
 יְבִיעַ הַשְּׁתַּתְּפוּתוֹ בְּעֵצֵר הַנִּמְעָן וְהַבְּנָתוֹ לְמַצְבוֹ, וְיַדְבֵּר מִמְדַּרְגַּת
 הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵם בְּטָלִים וּמְבֹטְלִים אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּבִזְכוּת זוֹ הֵם זֹכִים
 לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרַת אֱמֶתִיִּים.

י"ח רסב קלז
 יֵאָחַל בְּרַבַּת "מְזֵל טוֹב" לְחַתֵּן שֶׁרָצוּ לְהַרְחִיק מִמֶּנּוּ בַת זִוְגוֹ, וְיַעֲזֹרר עַל
 לְמוֹד הַמַּעֲשֶׂה הַיֵּג בְּשַׁבַּע בְּרִכּוֹת, וְיַדְבֵּר מִהַסֵּבֵל שֶׁסּוֹבֵל מִהַמּוֹנֵעַ
 בְּיְבִנְאֵל, וְיִזְהִיר לְקַבֵּעַ עֵתִים לְתוֹרָה.

י"ח רסג קלח
 יְדַבֵּר מִהַלְדָּת נִכְדָּתוֹ, וּמַעוֹד כַּמָּה פְּרָטִים וְסִדּוּרִים טְכְנִיִּים, וּמַמְעַלַת
 מְזוּכָה אֶת הַרְבִּים.

י"ח רסד קלט
 יְדַבֵּר מִשְׁמַחַת הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת לְכַף זְכוּת, וּמַעֲנִין חֲזוּק לְרַשְׁעִים
 שְׁכּוֹפְפִים עֲצָמָם לְעַבֵּר הַקְּדוּשָׁה, וְיַגְלֶה גַּפְלָאוֹת בְּעֵנִין זֶה.

י"ח רסה קמ
 יַגְלֶה וְיִבִיעַ אֶהְבָּתוֹ לְשָׁנֵי אַחִים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְיַדְבֵּר מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עַל
 בַּחוּרִים, שְׂאִינָם רוֹצִים לְלַמֵּד, וְיַגְלֶה הַחֲדוּשׁ שְׂרוּצָה לְנִטֵּעַ בְּעוֹלָם,
 וְיַחְדִּיר אֲגַב דְּבוּרָיו חֶשֶׁק הַתּוֹרָה בְּכָל מְקַצְוֵוֹתֶיהָ, וְיַדְבֵּר מַעֲנִין תְּפִלוֹת
 הַקְּבוּעוֹת בְּכּוּנָה, שְׂאֵז סְמוּכִים אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְיַחֲזֹק מְאֹד, וְיַדְבֵּר אוֹדוֹת
 תְּכִנְיָתוֹ לְהַקִּים יְשִׁיבָה בְּיְבִנְאֵל.

י"ח רסו קמג
 מְכַתֵּב קָצֵר שֶׁל הַשְּׁתַּתְּפוּת בְּעֵצֵר וּבְרַבַּת וְנַחוּם אֲבֵלִים.

י"ח רסז קמג
 ידבר נוראות ממעלת למוד ספרו הקדוש של רבנו ז"ל, ומענין חבר
 טוב שלומדים עמו בחברותא, ויחזק ללמד גמרא בעיון.

י"ח רסח קמה
 יגלה סבת חלישות הדעת העוברת על כל אחד, שכל זה בא מהרע
 שמנעוריו, ויחזק לשמח עצמו בכל האפנים שבעולם, ולא לשנא את
 עצמו, רק למצא זכיות, וידבר מענין רע-בנים, שמכשילים את הרבים,
 ויחזק ויאמץ מאד.

י"ח רסט קמז
 ידבר נפלאות מענין חדושי תורה, ויעתיק דבריו של ה'פרי מגדים',
 שחזק עצמו מחדושי תורה ומה הלקח אלינו, וידבר מענין התנהגות
 הורים בבית, איך שמשפיעים בזה על הילדים, ויוציא כמה צרופים
 נפלאים מתבת אב"ת בענין התנהגות אבות עם בנים.

י"ח ער קמח
 ידבר נוראות נפלאות ממעלת הזמן היקר, ואיך שעל-ידי שחוטפים
 מעט, ומחשיבים כל נקדה, זוכים למעלות מפלגות, ובפרט על-ידי
 שדבקים בו יתברך וזו היתה מעלת הצדיקים, שהיו דבוקים בו יתברך,
 ויחזק מאד על ישוב הדעת ושלוח ללא חובות, וידבר מרעת הערבונות
 ומשמחה בבית.

י"ח רעא קנ
 יחזק אחד מאנשי שלומנו, שהצריך לישב בבית-הסהר, מחמת שהיה
 ערב למישהו, והכה על ידי גוי אחד, וידבר מרעת הגוים, שאין עליהם
 זכות, וידבר ממה שמקלקלים הרע-בנים, שבמקום להפיץ תורה, הם
 עושים ההפך, והם אשמים בחנוף הקלוקל שבעירות ארץ ישראל,
 ויחזק על-פי זה מאד.

י"ח ערב קנג
 ידבר מענין שאין מענין אותו רכילות שרוצים לשפתו בהן, פי ענינו
 הוא לברח אליו יתברך, ומכרחים לחלק עליו וכו', וידבר מזה שלא
 ישלים עם רשע כלל, והסמ"ד-מ"ם הוא השונא את רבנו ז"ל, ויעורר
 להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם.

י"ח רעג קנח
 יחזק על הפצת אור רבנו ו"ל בשכונת מאה שערים, ויגלה מעלת הענין,
 ויבכה מה שעובר עליו בזה שרוצה להקים עיר על שם רבנו ו"ל.

י"ח רעד קנו
 מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו ידבר מענין פורים,
 ויעורר לסיים מסכתא וידבר מעקר התכלית שהוא הדבקות בו יתברך,
 וענין פרוידים שרוצה הסמ"ך מ"ם לעשות בנשמות ישראל וכו'.

י"ח ערה קנז
 ידבר מהדפסת "לקוטי-מוהר"ן ו"אשר בנחל", ויספר על אחד מאנשי
 שלומנו, שנוסע לכל המקומות בעולם ממש.

י"ח רעו קנח
 ידבר מכמה פרטים טכניים, ומענין הדפסת "אשר בנחל", ויספר מה
 שאמרו לו כמה, שכל חיותם שואבים מהספר הקדוש הזה.

י"ח רעז קנט
 ידבר משמחת ברית ומענין גרושין ושלא לערב הורים בנשואין, ויחזק
 להיות בשמחה.

י"ח רעה קס
 ידבר מבנית היסודות של ביתו ומהדפסת "לקוטי-מוהר"ן", ומהעתון
 "אור יבנאל" שהדפס אז.

י"ח רעט קסא
 יתענין בהתקדמות הבניה של ביתו, וידבר מהדפסת "לקוטי-מוהר"ן"
 וכו'.

י"ח רפ קסב
 יחזק באמונה פשוטה, ויעורר מאד על עסק התורה בשעורים כסדרן
 לפני שמתחילים להתעסק בעסקנות, וידבר מנסיונות ושמחה.

י"ח רפא קסג
 ידבר משמחת השתוקקותו לילך בדרך רבנו ו"ל, ועקר ההתקרבות
 אליו היא על-ידי למוד ספריו הקדושים, וידבר מהתבודדות, ויעורר
 להתפלל כל התפלות והאמירות מתוך סוד.

י"ח רפב קסה
 יביע שמחתו על מגורים ביבנאל, ויחזק באמונה פשוטה, ויגלה חובת

תִּכּוֹן הַעֲנִינִים

ההורים לְדָאג שִׁילְדֵיהֶם יִשְׁהוּ בְּבִתֵי הַחַנוּף הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת, וַיִּחְזַק לְהִיּוֹת
בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְלִשְׁבֹּת בַּפֶּנֶה וְלַעֲסֹק בַּתּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה.

י"ח רפג קסז

יִחְזַק מְאֹד בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיְדַבֵּר מִמַּעַלְת הַפְּצָה שֶׁל דְּבוּרֵי
אֲמוּנָה בְּשָׂר נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

י"ח רפד קסז

יִחְזַק אֶת אֶחָד שִׁירֵד תְּהוֹמוֹת, וַיִּגְלֶה לוֹ מִמַּעַלְת נְשָׁמוֹתוֹ, וַיִּחְזַק מְאֹד
שִׁיתְּפַלֵּל עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו כָּל תְּפִלָּה וַתְּפִלָּה, וְכֵן יְדַבֵּר מִמַּעַלְת לְשִׁבְת
בַּפֶּנֶה עִם סְפָרִים בְּכָל מַקְצוּעוֹת הַתּוֹרָה וְלִלְמַד.

י"ח רפה קסח

יִחְזַק אִשָּׁה עַל שְׁלוֹם בֵּיתָהּ, וַיַּעוֹדְדֵם עַל שְׁהַשְׁלִימוּ בֵּינֵם, וַיַּעוֹרֵר לְלַמֵּד
בַּסֵּפֶר "קְצוּרֵי הַלְכוֹת שִׁבְת".

י"ח רפו קסט

יְדַרְיָה נְשׁוּי טְרֵי בַמַּעֲבָר בֵּין חַיֵּי הַרוֹקוֹת לְחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין, וַיִּגְלֶה לוֹ בְּחִינַת
מַלְכוּת, בְּחִינַת אִשָּׁה, וַיְדַבֵּר עַל לְבוֹ לְנֶהֱג בְּרִגְשׁוֹת, וַיִּחְזַקוּ לִילֹךְ בְּדַרְךְ
הַתּוֹרָה וְהַחֲסִידוּת, שִׁיתְּעַלֶּה בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם.

י"ח רפז קעא

יֹכִיחַ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו עַל הַמְּרִיבוֹת שְׁעוֹשָׂה, וַיִּגְלֶה לוֹ נְחִיצוֹת
הַשְּׁלוֹם וּבְחִינַת 'אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם', שֶׁלֹּא לְהַתְּבַלְּבֵל מֵאַף אֶחָד, וַיְדַבֵּר
מִהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיַּמְעִינֵן הַנֶּעֱם לִישֵׁב בַּפֶּנֶה וְלַעֲסֹק בַּתּוֹרָה מִבְּלִי
לְהִתְעַרֵּב עִם אֲחֵרִים.

י"ח רפח קעג

יִחְזַק זוּג שֶׁעָבַר לְגוֹר בִּבְנֵינָאֵל, וַיְדַבֵּר מֵאִשָּׁה כְּשֶׁרָה הָעוֹשָׂה רְצוֹן בְּעִלָּה.

י"ח רפט קעג

יִחְזַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִהְתְּפַלֵּל בְּצַבּוּר, וְלִלְמַד בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וַיְדַבֵּר
עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בָּה.

י"ח רצ קעד

יְדַבֵּר מִמַּעַלְת פְּדִיּוֹן, וַיִּחְזַק לְעַבֵּד הַשֵּׁם בְּדְבוּרִים שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ
וַיַּמְעִינֵן יְבִנְאֵל, וְקָרוֹב רְחוּקִים וְזִכּוֹת הַהַפְּצָה בְּכָל מְקוֹם בּוֹ נִמְצָא צַבּוּר
אֲנָשִׁים, וַיִּחְזַק מְאֹד.

י"ח רצא קעו

יְדַבֵּר מִהַתְקוֹן לַגּוֹלָה נְעֻלְמַת — לַעֲשׂוֹת צְרָכֵי רַבִּים, וַיַּעֲזֹר לַעֲסֹק בְּזֶה, וְלִשְׁמֹר מִמַּגַּע בְּכֶסֶף הַזּוּלָּת, וַיְדַבֵּר מִחַ"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וּמִשְׁמַחַת אֶשְׁתּוּ.

י"ח רצב קעז

יְחֻזַּק אִשָּׁה בַּעֲלַת כַּח הַשְּׁפָעָה רוֹחֲנִית, וַיְדַבֵּר מִשְׁמַחָה וּמִתְפִּלוֹת עַל עֲנִינֵיהֶם, וּמִמַּעַלַת תְּפִלַּת הַנָּשִׁים.

י"ח רצג קעח

יְבִיעַ שְׂמֵחָתוֹ עַל שֶׁהִקְהִלָּה הוֹפְכַת לַהֲיֹת לְמֵאחֲדָתָּהּ, וַיַּזְרִיחַ לַחֲיֹת בְּאַהֲבָה וּבְשָׁלוֹם בְּלֵי הַעֲרוֹת וּבִקְרַת זֶה לְזֶה, וַיַּעֲזֹר עַל כֶּף מְאֹד וּשְׂמַחָה עַל שְׁאֵנוֹ יוֹדְעִים מְרַבְּנוֹ ו"ל, וּבּוֹנִים עִיר עַל שְׁמוֹ ו"ל, וַיַּזְרִיחַ לְשַׂמַּח אֶת בְּנֵי מִשְׁפַּחָתוֹ.

י"ח רצד קעט

יְחֻזַּק וַיֵּאמֶץ שְׂתֵּהִיָּה אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה וְשָׁלוֹם בֵּין הַנָּשִׁים.

י"ח רצה קפ

יַעֲזֹר וַיְחֻזַּק אֶת זֶה שְׂוֹכָה לִילָף וּלְחֻזַּק יְהוּדִים אַחֲרֵים, וַיַּעֲזֹרוּ לְדַבֵּר מִעֲנֵן חַ"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בֵּין הַצְּעִירִים וּשְׂאֵר לְמוּדִים, וַיַּעֲזֹרוּ עַל מְגוּרִים בְּיַבְנָאֵל.

י"ח רצו קפא

יְדַבֵּר מִקְדָּשַׁת הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעֻנְסֵק זי"ע וּמִמַּעַלַת הַזּוּכָה לַעֲשׂוֹת הַלּוּלָא לְכַבּוּדוֹ, וַיְדַבֵּר מִעֲנֵן פְּרִסּוֹם דַּעַת רַבְּנוֹ ו"ל בְּעוֹלָם, וַיַּזְהִיר לְשְׁמֹר מִכַּעַס.

י"ח רצז קפב

יַעֲזֹרֵד אֶת הַמַּפְיֵץ סְפָרֵי רַבְּנוֹ ו"ל בְּמֵאָה שְׁעָרִים, וַיַּזְהִיר לְשְׁמֹר מִחֻבּוֹת, וּלְשָׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת שְׁחֵיב, וַיֹּרֶה דָרָף אֵיךְ עוֹשִׂים זֹאת, וַיַּגְלֶה שֶׁהַמְשָׁלֵם בְּגִשְׁמִיּוֹת, זוּכָה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה עַל חֻבּוֹתָיו הַרוֹחֲנִיִּים.

י"ח רחצ קפג

יֵאָחַל פְּקִידָה לְטוֹבָה בְּזֹרַע שֶׁל קִימָא בְּזִכּוֹת הַפְּצַת אֹר רַבְּנוֹ ו"ל בְּעוֹלָם.

י"ח רצט קפד

יֵאָחַל בְּנִים וְזָכָרִים בְּזִכּוֹת סַעֲדַת רֵאשׁ חֲדָשׁ, וְעַל-יְדֵי שְׂמַחָה נִפְקָדִים.

י"ח ש' קפד

תְּכֵן הַעֲנִינִים

יִחְזַק אֶת הַנֶּמְצָן שֵׁישׁ לוֹ דְבוּרִים שֶׁל צְדִיק וְקָדוֹשׁ, וְיָכוֹל לְהַשְׁפִּיעַ
לְרַחוּקִים דְבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַתְחַזְקוֹת, וְיַעֲוֹרְרוּ לְעַסֵּק בָּזֶה.

י"ח שא קפה

יִחְזַק אִשָּׁה כְּשֶׁרָה, שֶׁתִּשְׁפִּיעַ מְטוֹב הַיְהוּדוֹת שָׁבָה עַל הַנָּשִׁים, שֶׁלְעַת עֵתָה
הֵן רַחוּקוֹת עֲדִין, וְשִׁכְרָה רַב מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ח שב קפו

יְדַבֵּר מִהַתְמַדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמְנַקֵּי מְקוֹם הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה
וּמַעֲלַת הָאוֹסֵף אֶת הַיְלָדִים שִׁיאָמְרוּ "אֲמֵן יְהֵא שְׁמָה רַבָּה" וְכוּ', וְיַעֲוֹרְרוּ
לְהַכְנִיֵס אֶת עֲצָמוֹ בְּדַבְּרוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

י"ח שג קפז

יִחְזַק אִשָּׁה שֶׁתְּחַזֵּק חֲבֵרוֹתֶיהָ בְּאֲמוּנָה וּבְהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית, וְעַל-יְדֵיֶזֶה גַם
לָהּ יִהְיֶה חַזוּק.

י"ח דש קפז

יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְנִשְׂוֵאֵי הַבֵּן, וְיִחְזַק כְּנֶגֶד הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שֶׁנִּגְרָמָה
מִהַגֵּרָם הַמְּפְרִיד, וְיִחְזְקוּ שְׁמַעְתָּה הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

י"ח שה קפח

יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְנִשְׂוֵאֵי הַבֵּת, וְיִחְזַק כְּנֶגֶד הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שֶׁנִּגְרָמָה
מִהַגֵּרָם הַמְּפְרִיד, וְיִחְזְקוּ שְׁמַעְתָּה הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

י"ח שו קפט

יִחְזַק מְאֹד אֶת שְׂנוֹכְשֵׁל מְאֹד, וְיִגְלֶה לוֹ מַעֲלַת הַקּוֹבֵעַ עֲצָמוֹ לִזְמַר בְּכָל
יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, וּמַעֲלַת הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּיִם.

י"ח שז קצ

יִחְזַק עַל לְמוּד עִם חֲבֵרוֹתָא דִּיקָא בְּכוֹלֵל בְּמַקְצוּעוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
וְכוּ'.

י"ח שח קצ

יֵאָחַל עַל כְּנִיסָה לְדִירָה, וְיַעֲוֹרְרוּ עַל הַדְּבָרוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלִהְיֵדִיר אֶת
לְמוֹדֵי הַדְּבָרוֹת בִּידִידֵיו, וְזוֹ הַמְּצוּהָ הַכִּי גְדוֹלָה.

י"ח שט קצא

יִחְזַק עַל כַּעַס וְרִצְיָחָה שֶׁבָּא מִפְּגַם-הַבְּרִית, וְלִהְתַּנְהֵג בְּרַחֲמָנוּת וְנִחַח
בְּבֵית, וְיִחְזַק עַל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֶׁזוֹכֶה לְחַטֵּף, וְיַעֲוֹרְרוּ מְאֹד לְהַרְגֵּ אֶת
הַיָּצָר עַל-יְדֵי אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת בְּכָל יוֹם.

י"ח שי קצב
יתן עצה מעשית, שלא ינהג בפניזות, וישלם חובותיו.

י"ח שיא קצג
יחזק על הפגס הבן לברית, והשם על שמו של האוהב ישראל זי"ע,
וידבר מהדפסת ה"לקוטי-מוהר"ן" והשיתות, וידבר מיסודות הבית
שבונה, שצריכים להיות תזקים.

י"ח שיב קצד
יחזק להסיח דעת מכל השטיות, ולעסוק בתורה ובתפלה שעורין כסדרן,
ולהתנהג בכשרות פדת וכו'.

י"ח שיג קצה
יתן כמה עצות פרטיות שלא יזוק הנמען, וידבר מענין הרופא לשבורי
לב, וימצא בזה את שמו הקדוש מרמוז.

י"ח שיד קצו
יתנה המצב שיש אחד שמכנה 'רב', שעומד מאחורי כל המסירות
והרעות שעושים לאנשי שלומנו, ויתן עצות לנמען שנפגע מכל זה,
וידבר ממצות זכירת עמלק.

י"ח שטו קצז
מכתב פללי בו יחזק על שמתת חדש אדר, וענין סיום מסכתא, ובגנת
"עיר ברסלב" בגליל, ויעורר על התבודדות ושיתחב בינו לבין קונו.

י"ח שטז קצט
ישתתף בצער הנמען, ויצפה לישועה, וידבר מסיום מסכת מגלה.

י"ח שיז קצט
מליץ לנסע לצרפת לצרף אספת מעות צדקה.

י"ח שיח ר
ישבח מאד זומה של בקורי בית למען תחזק הנשים, ויאחל לאשה
המארגנת בגנים ובנות ההולכים בדרך התורה ולמודה.

י"ח שיט ר
יחזק מאד להשמר מבטול זמן, ויגלה דרך נעימה איך יזכה לחטף טוב
הרבה, על-ידי מעט גס-בן טוב.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- י"ח שכ יחזק אסיר אחד, ויביע צערו על שהגיע לידי כף, ויחזקו מאד לשוב בתשובה, ויבטיח לכתב לכל האסירים.
- י"ח שכא יחזק לצאת מפל מיני דמיונות ולדבק בשמחה, וידבר מענין תענית דבור, שאין נהוג אצלנו, ויתן הדרך מפרטת של סדר היום אף להתנהג בתורה ובתפלה על-פי דרך רבנו ז"ל כראוי.
- י"ח שכב ידבר מפור האשה, וידבר מהדבקות בו יתברך, ויעורר למסור נפשו אליו יתברך.
- י"ח שכג יחזק על בדיקת מזוזות ועל תפלות.
- י"ח שכד יחזק על מדת השמחה, ועל כמה עקרי היהדות.
- י"ח שכה יחזק על נשואין מקדמים, ויבאר שאין בזה ענין של פבוד הורים.
- י"ח שכו יחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ויגלה ממעלת הזוכה להיות מסבב לגמרי באמונה, שזו המדרגה הגדולה ביותר, שיכול אדם לזכות אליה בזה העולם.
- י"ח שכז יחזק על מצות תפלין, ועל שמירת שבת-קדש ושמחה גדולה בה.
- י"ח שכח יגלה מעלת הזוכה להחזיר אחרים בתשובה, ויגלה גדל מעלת התקון, וגדל זכותו ומה שיזכה על-ידי-זה.
- י"ח שכט ידבר מענין פדיון, ומשמחת התקרבותנו לרבנו ז"ל, והזוכה להפיץ, וידבר מיצירת אוירה של שמחה וכבוד וסבלנות בבית.
- י"ח של אגרת קצרה של נחום אבלים על מות האם.

י"ח שלא רי
 יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מֵהַגְּלוּי שֶׁל רַבְּנֵנוּ וְ"ל עַל-פִּי "בִּצְרָה הִרְחַבְתָּ לִּי", וַיִּבְאֵר
 הָעֲנִינִן הַזֶּה בְּהִתְחַזְּקוֹת נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה, וַיַּעֲזֹר מְאֹד עַל לְמוֹד שְׁעוּרִים
 כְּסֻדְרָן.

י"ח שלב ריא
 יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת וְחֹבֶת מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, וְאִיךָ שְׁצַרְיָךְ לְהַזְהִיר
 בְּכַבּוּדָם, אִף שֶׁהֵם מוֹנְעִים, כִּי אִם הָיוּ יוֹדְעִים מֵה מְקַבְּלִים מִרַבְּנֵנוּ וְ"ל,
 בּוֹדָאִי לֹא הָיוּ מוֹנְעִים, וַיִּצְרִיךְ בְּדַבְּר זֶה, וַיִּדְרִיךְ בְּמַהוּת קֶשֶׁר הַנְּשׂוּאִין,
 שְׁעַל-יְדֵי כְבוֹד וְאַהֲבָה יְכוּלִים לְשַׁבֵּר אֶפְלוּ חֹמַת בְּרוֹל.

י"ח שלג ריד
 יְגַלֶּה נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת לְמוֹד גְּמָרָא, וַיִּחַזַּק עֲנִינִן הַהִפְצָה, וַצַּרְיָךְ לְהַקְדִּים
 לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה עִם אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה תְּבוֹא הַגְּאֻלָּה.

י"ח שלד רטו
 יְדַבֵּר מֵעֲנִינִן הַמְּסִירוֹת וְהַקְּשִׁיִּים, שֶׁיֵּשׁ עַל כָּל דָּבָר הַשִּׁיךְ לְרַבְּנֵנוּ וְ"ל,
 וַיְדַבֵּר מֵעֲנִינִן הַקָּמַת בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת.

י"ח שלה ריז
 יְדַבֵּר מֵעֲנִינִן מִי שֶׁהָיָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְמַנֶּה עַל הַדָּת, וְעוֹשֶׂה תְּכֵלֶת
 הַהַפּוֹף, וּמוֹסֵר יְהוּדִים פְּשָׁרִים, וּמְכַשִּׁיל אֶת הַרְבִּיבִים, וַיִּתְנֶה רַעַת הַדָּבָר
 הַנוֹרָא הַזֶּה, וַיְדַבֵּר מִפְּמֶה פְּרָטִים הַשִּׁיכִים לְעֲנִינִן זֶה.

י"ח שלו ריט
 יְדַבֵּר מִקְרַת הַתְּפִלָּה כְּשֶׁהִיא בְּשִׁבְרוֹן לֵב, וּבִטּוֹל הַיְשׁוּת וּבְכַפְרֵט
 בְּהִתְבוֹדְדוֹת.

י"ח שלז רכ
 יִחַזַּק אִשָּׁה אַחַת, שֶׁתַּחֲזֹק אֶת תְּכַרְתִּיהָ מִנְּשׂוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְחַלְף
 מִבֵּית לְבֵית וְכו'.

י"ח שלח רכא
 יִתֵּן כְּמָה עֲצוֹת מַעֲשִׂוֹת הַנוֹגְעוֹת לְשֶׁרֶשׁ יְסוֹד הַיְהוּדוּת, לְמַעַן יִפְקְדוּ
 בְּזֶרַע שֶׁל קַיִמָא.

י"ח שלט רכב
 יִחַזַּק אִשָּׁה שְׁלֹא תִתְיַאֵשׁ מֵאַף דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וַיְגַלֶּה נִפְלְאוֹת מֵעֲנִינִן
 שְׂאֲחָר הָרַע וְהַמַּצָּב הַסְּגִירִי יְבוֹא הַטּוֹב, וְהַשְּׂמֵשׁ תִּזְרַח.

תִּכּוֹן הַעֲנָנִים

י"ח שמ רכה

מכתב כללי לכלליות נשות אנשי שלומנו, ויחזק מאד על האחדות והאהבה, ויחזק מאד על זה.

י"ח שמא רכז

יגלה מעלת הקנטרסים הקדושים, ואיזו מהפכה הם מחוללים בין היורדים הישראלים וכו'.

י"ח שמב רכה

יחזק בענין המצב הקשה שעובר על האדם, ואיף שהקדוש-ברוך-הוא מחכה לתפלות דיקא אז.

י"ח שמג רכה

יחזק את המדפיסים "אשר בנחל" חלק אחר חלק, ויביע התפעלותו העצומה על הפנים חדשות שבאו לכאן, ויחזק להחיות עצמו בזה, ויגלה ממה שנעשה בזה בענין ההפצה, וזה מחזיר אנשים בתשובה, ויזכנו גם לזה.

י"ח שדב רכו

ידבר מענין בכיה להשם תברך פתיגוק קטן, ויגלה הדחיפות ששולח מכתבים דרך הפקס.

י"ח שמה רכו

ידבר מענין ההתייחסות הנכונה לאשה דרך אהבה וסבלנות.

י"ח שמו רכו

ידבר מענין תשלומים לחוב שהיה ערב בעדו, וידבר מנחיצות רכב לאדם.

י"ח שמו רכה

יביע צער על אי אפשרותו להשתתף בשמחת הנמען, ויאחל לו "מזל טוב" וכו'.

י"ח שמח רכה

ידבר מענין הלב שהוא משפן השכינה, ומענין שמחה וכו', ויגדל שמחתנו שאנו זוכים לפרסם הצדיק בכל העולם בלו.

י"ח שמט רכז

יחזק פנגד נסיונות החיים הקשים והמרים, וגם רבנו ז"ל אמר שבא למדרגתו דיקא, על-ידי שהתחזק, וכל מה שאנשים רחוקים מהשם

יְתַבְרַךְ, הוּא עַל-יְדֵי עֲצוּבוֹת, וַיְדַבֵּר מִנְקֻדוֹת טוֹבוֹת וּמַעֲנֵן שְׂמֵחָה, וַיְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְרַךְ אֶפְלוּ רַק חֲמֵשׁ דְּקוֹת.

י"ח שָׁנָה רל"א

יְחֻזַּק אִשָּׁה שְׂלֵא תִתְבַּלְבֵּל מִמָּה שְׂאוּמְרִים עָלֶיהָ, וַתִּחְשִׁיב אֶת עֲבוֹדָתָה בְּלֵי לְהִתְפַּעֵל מִהוֹזֵלָת, וַיְדַבֵּר מַעֲנֵן אַחֲדוֹת בֵּין הַיְדִידוֹת.

י"ח שָׁנָה רל"א

יְחֻזַּק מַעֲנֵן נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, וּמַעֲנֵן סְבָלְנוֹת לְסִבֵּל הַכֹּל, וַיְחֻזַּק שְׂלֵא לְבִטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, וְעַקֵּר תִּקְוַת הַבְּרִית הוּא שְׂמֵחָה.

י"ח שָׁנָה רל"ב

יְדַבֵּר מַעֲנֵן שְׂמֵחָה, וְצָרִיף לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עַל עֲצָם הַהִתְקַרְבוֹת, וַיַּעֲזֹר לְלַמֵּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלַעֲשׂוֹת שְׁעוֹר קָבוֹעַ וּלְקַיֵּם מִצְוֹת בְּשִׂמְחָה, וַיְדַבֵּר מַעֲנֵן קִיּוֹם הַמִּצְוֹת בְּכֻלָּל, וּבִפְרָטִיּוֹת מִתּוֹךְ שְׂמֵחָה עֲצוּמָה.

י"ח שָׁנָה רל"ד

יְדַבֵּר מַעֲנֵן יוֹם הַנְּשׂוּאִין, וּמַעֲנֵן "כִּי־צַד מְרַקְדִין לְפָנַי הַכֹּלֵה", שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְחַתֵּן לְהִתְחַזֵּק עַל מַה שֶּׁהָיָה, וַיְדַבֵּר מַעֲנֵן הַהִתְחַדְּשׁוֹת, שְׂצָרִיף לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ בְּיוֹם הַנְּשׂוּאִין וְהִלָּאָה וְהִתְחַזַּק בַּתּוֹרָה וְכוּ'.

י"ח שָׁנָה רל"ה

יְחֻזַּק עַל הַדְּפֻסָּת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" וּמַעֲזוֹד סִפְרֵים הַמוֹכְנִים לְדְפוּס, וַיְחֻזַּק כְּנֶגֶד כָּל הַמְּנִיעוֹת, וַיִּבְיַע שְׂמֵחָתוֹ עַל כֶּף, וַיַּעֲזֹר לְשִׂמְחָה עַל זְכוּי הַרְבִּיּוֹת.

י"ח שָׁנָה רל"ז

יַעֲזֹר אֶת הַנְּמַעֲזָן לְשִׁלְמוֹת הַחַיִּיב, כְּדֵי שְׂלֵא יִשְׁחַר שְׂמֵנוֹ עַל-יְדֵי דְבָר מִיָּתֵר.

י"ח שָׁנָה רל"ז

מִכְתָּב כָּלְלִי בּוֹ יְחֻזַּק אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוֹ עַל מִבְּצַע פּוֹרִים, וּמִשְׁלוּחַ מְנוֹת לְמִשְׁפַּחוֹת הַעֲזִירָה וְכוּ', וַיְחֻזַּק מְאֹד.

י"ח שָׁנָה רל"ט

יְדַבֵּר מַעֲנֵן הַלְכוֹת אֲבֵלוֹת וּמִהַקְּנֻטְרָס "אֵל תִּהְיֶה רְגִישׁ", שְׂתַרְגֵּם לְפוֹרְטוּגָזִית, וַיְדַבֵּר מִהַשְׁבָּעִים לְשׁוֹנוֹת שְׂבָהֵן יִדְפְּסוּ הַקְּנֻטְרָסִים.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

- י"ח שנה רמ
 יחזק בענין ארגון מבצע משלוח מנות לכל תושבי העיר, ומענין מי
 שצריך לעמד בצרכי צבור, שצריך להיות עקשן וכו'.
- י"ח שנט רמא
 ידבר מענין התשלום לחוב המעיק לו מחמת הערכות, ויזרוז שלא
 להתמהמה בזה.
- י"ח שס רמב
 יעשה איזה תקון בהלכות אבלות, וידבר מזכות הרבים.
- י"ח שסא רמג
 ידבר מענין קנטרס "טהרת המשפחה", ומהסבה שאינו מחבר דבר כזה,
 וידבר מכמה עניני עסקנות פרטיים וכלליים, וידבר מהספרים אשר
 הולכים ומוכנים לדפוס וכו'.
- י"ח שסב רמה
 יעורר לעשות תעמולה פנגד מחבלי הכרמים ומתנגדי הדת בלבוש
 רבני.
- י"ח שסג רמה
 יעורר על שמירה מרדיפת צדיקים, פי ה' הוא א'ל קנא ונוקם, וידבר
 מענין למוד "עין יעקב", שהם מעשה מרובה.
- י"ח שסד רמו
 ידבר מענין חומות של ברזל, שרואים בענין רבנו ז"ל, ועוד יראה
 המתעסק בו נסים נגלים.
- י"ח שסה רמז
 ידבר מענין הענקת שם לבת, שצריך לדקדק בזה מאד, ולא לבדות שם
 שאין לו שרש.
- י"ח שסו רמז
 יחזק לילף למקנה בכל יום, ויתקון הפללי, ודבור אליו יתברך, וידבר
 מענין חכמת הנגינה, ואלו שנמשכים אחר סוג מסים של נגונים.
- י"ח שסז רמח
 יחזק שלא להתבלבל מנקדת חברו, ויעורר לדבר דבורים אליו יתברך,
 שטועמים טעם גן-עדן, ולמוד קצור שלחן ערוך, ויורה להסתיר
 ההתקרבות, ולגרס משניות בכל יום.

י"ח שסח רמט

יִחְזַק בְּלִמּוּד קְבוּעַ בְּ"אֲשֶׁר בִּנְחַל" וַיְדַבֵּר מֵעֵינַי סְבָלָנוֹת וְשִׁמְרָה מִכַּעַס
עַל-יְדֵי שְׁמִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא הַהַפְּוֹד מִכָּל עֵינַי
הַכַּעַס וְהַעֲצָבִים.

י"ח שסט רנא

יִחְזַק בַּת יִשְׂרָאֵל וַיְדַבֵּר מִסְבָּלָנוֹת, וּמֵעֵינַי שִׁמְרָה עַל כְּבוֹד עֲצָמָה.

י"ח שע רנב

יִחְזַק עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת, וּמֵעֵינַי שְׁבַעַת גְּרוֹת.

י"ח שעא רנג

יִחְזַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שֶׁהוּא תִקּוּן גָּדוֹל, וַיְדַבֵּר מִתְּפִלוֹת בְּכוּנָה, וַיִּגְלֶה
מַעַלְת הַמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת.

י"ח שעב רנד

יַעֲזֹר לְהַתְנַהֵג כְּרֵאוֹי בִּימֵי הַבְּחֵרוֹת, שְׁלֵא יֵצֵא שֵׁם רַע עַל הַצְּדִיק,
וַיִּזְהֵר מִמִּדַּת הָעֲצָלוֹת.

י"ח שעג רנה

יִחְזַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וַיְדַבֵּר מֵהַשְּׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּהַתְמַדַּת לַמּוֹד הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, וַיִּרְגִּיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

י"ח שעד רנז

מִכְּתָב כְּלָלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, בּוֹ יִחְזַק עַל הַחֲסֵד וְהַצְּדָקָה זֶה
לְזֶה, וַיַּעֲזֹר עַל שְׂמִיחַת אֹר הַפּוֹרִים.

י"ח שעה רנז

יְדַבֵּר מֵהַהִתְחַזְקוֹת הַחֲדָשָׁה שְׁצָרִיךְ בְּכָל יוֹם, וּמֵאֲתָנּוֹ נִתֵּן לְדַעַת מֶה
שְׁעוֹבֵר עַל הָעוֹלָם, וַיִּחְזַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וַיְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה.

י"ח שעו רנט

יִחְזַק אֹדוֹת מֶה שְׁעוֹבֵר עַל הַנִּמְעָן תְּלִישׁוֹת הַדַּעַת וּסְפָקוֹת וְכוּ', וַיְדַבֵּר
מִשְׂמִיחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וּמֵעֵינַי תּוֹרָה וְהוֹדָאָה עַל כָּל מֶה שְׁעָשָׂה עִמוֹ
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וַיּוֹרֶה לְהַכְנִיס עֲצָמוֹ בְּדַבֵּר רַבְּנוֹ וְל', עַד שֶׁכָּל מֵהוּתוֹ
תַּתְּהַפֵּךְ לְמֵהוּתוֹ וְל'.

תִּכְוֵן הַעֲנִינִים

י"ח שַׁעַז רס

יִחֹזֵק אִשָּׁה עַל מַדַּת הַשְּׂמִימָה בְּקִצְרָה, וְהַתְּאַחֲדוּת עִם נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו.

י"ח שַׁעַח רס

יִדְבֵר מֵעֲנִינֵי דְרָכָו בְּלִמּוּד "סִפּוּרֵי מַעֲשֵׂי־וֹת" בְּרַבִּים, וַיְדַבֵּר מֵאִסוּר דְּחִיקַת הַשְּׂעָה בְּהַדְפָּסָה, וַיִּחֹזֵק עַל הַהַדְפָּסָה בְּ"אֲשֶׁר בְּנַחַל" וּשְׂאֵר סִפְרֵים, וַיִּסְפֵּר מֵאֵלּוּ שְׂקִבְלוֹ טוֹבוֹת מִמֶּנּוּ, וְאַחֲרֵי־כֵן קָמוּ עָלָיו.

י"ח שַׁעַט רסב

יִחֹזֵק וַיֵּאמֶץ מְאֹד אֶת זֶה שֶׁנִּפְּל בְּחוֹבוֹת גְּדוּלִים, וְהִתְעַסֵּק בְּעֲנִינֵי קִיּוֹם הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ, וַיְדַבֵּר מִהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִבּוֹא לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ אַף בְּלִי יְשׁוּב הַדַּעַת, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִינֵי בְּנֵי יְסוּדוֹת הַבַּיִת.

י"ח שַׁפ רסד

יִחֹזֵק מְאֹד כְּגַד הַמְּנִיעוֹת הַמִּתְפַּשְׁטוֹת, וְאִסוּר לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ בְּתַקְוָה כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַצְרוֹת.

י"ח שַׁפֵּא רסה

יִחֹזֵק וַיֵּאמֶץ בְּדַבּוּרֵים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים אֶת שְׁעוֹבֵר עָלָיו מְרִירוֹת הַחוֹבוֹת וְכו', וַיָּשִׁיב נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טַעַם, לִידַע שֶׁהַפֶּל הוּא תְּקוּן מִלְּמַעְלָה, וַיִּחֹזֵק לַעֲשׂוֹת כְּמוֹהוּ בַשְּׂעוֹת הַקְּשׁוֹת, וַיְדַבֵּר מִהַתְּבוּדוֹת בֵּין הָרִים, וְלִבְרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי הַמְּכַנִּים דְּבָרִים אֵלּוּ אֶל לְבוֹ!

י"ח שַׁפֵּב רסז

יִדְבֵר מִזְקֻדַּת הַחֲבֵר, וְרַק כֵּן אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל, וַיְדַבֵּר מִהַכְּנָה קֹדֶם הַחֵג שְׁלֹשִׁים יוֹם לְקִרְאַת פּוּרִים, וְהַכְּנוּת פּוּרִים, מִשְׁלוּחֵי מְנוֹת וּפְעִילוֹת וְכו'.

י"ח שַׁפֵּג רסח

יִחֹזֵק לְדַבְּקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי הַתְּאַחֲדוֹת עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וַיֵּאָרֶף לְגִלוֹת מַעֲלַת הַעֲנִינֵי וּפְרָטָיו, וַיִּבְאֵר בְּאוֹר שְׂבָאָר בְּסִפְרוֹ "חֲסֵדֵי אָבוֹת" עַל אָבוֹת.

י"ח שַׁפֵּד ער

יִדְבֵר מֵעֲנִינֵי הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכֵמָה חוּצָה, שֶׁזֶה הַתְּקוּן תְּכִי גְדוּל, וַיְדַבֵּר מֵאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ.

י"ח שפה **ער**
 יחזק אשה שתחזק את שאר נשות אנשי שלומנו, ועל ידי שלום ואהבה
 ומניעת הפליות בין עדות וכו'.

י"ח שפו **רעא**
 יחזק להיות בשמחה שמביאה הצלחה, וידבר מהתמדת התורה
 הקדושה.

י"ח שפז **ערב**
 יחזק אשה להיות בשמחה, וילשמח את אחרות.

י"ח שפח **ערב**
 יחזק ויעורר על למוד הספר הקדוש "לקוטי מוהר"ן" בהתמדה גדולה
 ובאפן קבוע, ויגלה וימנה בפרטיות לכמה דברים מועיל ענין גבוה
 ונשגב זה.

י"ח שפט **רעג**
 ישבח ספר שקבל, ובו פרושים רבים, ויבאר פסוק "כי ביום הזה יכפר
 עליכם" וכו', על דרך ההתחזקות, וכן הסבה ל"הושענא הושענא" שמי
 פעמים.

י"ח שצ **ערה**
 ידבר מכמה סדורים טכניים ומענייני הדפסה ובענין התקדמות הבנייה.

י"ח שצא **רעו**
 ידבר בענין דחיקת השעה, שאז נעשה תכלית ההפוך, ויברר כמה
 ענינים יסודיים בחיי האדם, ובפרט בענין "שלום-בית", ויגלה שעקר
 מה שצריך הוא שכל ודעת, וכן המתנה וסבלנות על כל פרט.

י"ח שצב **רעז**
 יתן עצתו בענין דירה איך שיעלית ביותר, ומענין מה שקורה בעולם
 מהחולים הרבים וכו', ויעורר על תודה והודאה על הבריאות, וכדאי
 יותר תקון על ידי בזיונות מאשר בממון וגוף, וידבר מענין מה שעובר
 ועבר עליו, ויחזק ויאמץ מאד שלא לרחק את השעה.

י"ח שצג **רעט**
 מכתב כללי בו יחזק על אהבת חברים, שעל ידי זה מקבלים מהצדיק,
 ויספר אודות תלמידי הרב הקדוש מסטרליסק, איך שתזקו את עצמם

תָּכֵן הַעֲנִינִים

עם עֲנָן הַצֵּעוֹר בְּלִילָה' וְכוּ', וַיִּחְזַק וַיֹּאמֶן מְאֹד, וַיְדַבֵּר מִצֵּדִידָה שֶׁל
 "יִבְנֵאל עִיר בְּרִסְלָב".

י"ח שצד רפא

יִחְזַק מְאֹד אֶת הַמּוֹרָה-צֶדֶק לְעֵדְתָנוּ, שֶׁלֹּא יִתְבַּלְבַּל מִמָּה שֶׁנֶּרְאָה לוֹ עַל
 כַּמָּה שְׂאֵינָם מְחֻזְקִים אִתּוֹ, וְאֶדְרָבָה הַשְּׂמוּעוֹת מֵרְאוֹת שֶׁזָּהוּ לְהַפְּדוֹ,
 וַיִּגְלֶה לוֹ אִיךָ צָרִיךְ לִהְיוֹת הַמַּבְטֵשׁ שֶׁל הָעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צְבוּר וְכוּ'.

י"ח שצה רפב

יְדַבֵּר מִעֲנֵן הַגְּהוֹת שֶׁל "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְזִכּוֹת הַמִּתְעַסֵּק בָּזֶה, וַיִּחְזַק עַל
 הַפְּצָה.

י"ח שצו רפג

יִרְחִיק מִחֲלִישוֹת הַדַּעַת, וְעָקַר הַתְּכֵלִית — לִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וַיִּחְזַק עַל אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּגְלֶה לְנַמְעֵן זְכוֹת הַרְבִּים שֶׁל הַטְּפוּל
 בְּעֲנִינֵי בֵית-הַכְּנֶסֶת וְכוּצָא, וַיְדַבֵּר מִמְשָׁלוֹחַ מְנוֹת לְצְבוּר, שֶׁרְאוּי
 שְׂיַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי הַגְּבָרִים דִּיקָא.

י"ח שצז רפד

יִחְזַק אֲשֶׁה עַל מְגוּרֶיהָ בְּיִבְנֵאל, בּוֹ נִרְיָכָה בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְמַעַן תִּצְלִיחַ
 בְּחַיֶּיהָ הִיְהוּדִיִּים.

י"ח שצח רפה

יִחְזַק אֲשֶׁה עַל מַבְטֵשׁ שׁוֹנֶה לְעֵבֶר בְּעֵלָה, וּבִכְךָ תִּזְכֶּה שֶׁהַשְּׁלוֹם בְּבֵיתֶם
 יָשׁוּב עַל כִּנּוֹ, וַיִּאֲרִיךְ לְדַבֵּר עַד כַּמָּה שְׁנֵיָהֶם חֲשׂוּבִים אֲצִלוֹ וְאֵינוֹ
 מִתְעַלֵּם, רַק יַעֲזוּר לְהִסְתַּכֵּל בְּמַבְטֵשׁ שֶׁל הַכְּנֶה וְלִמּוּד זְכוֹת.

י"ח שצט רפו

יְדַבֵּר בְּעֲנֵן הַמְּסִירוֹת הַנּוֹרְאוֹת שֶׁמוֹסְרִים אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וַיְדַבֵּר
 מִכַּמָּה עֲנִינִים פְּרֻטִיִּים, וַיִּחְזַק עַל תְּפִלָּה וּבְקִשָּׁה, שֶׁזוֹ כֹּל יִשׁוּעַתָּנוּ
 וְתִקְוַתָּנוּ.

י"ח ת רפח

יִחְזַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וַיִּרְגֵּל מְאֹד לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיַּעֲזוּר
 לְקַבֵּעַ שְׁעוּרִים בְּמִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם וְכֵן "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן.

י"ח תא רפט

בְּיַעַן הַנְּאִתּוֹ מֵאֲבָרָךְ שְׁמִסִּים בְּכָל חֹדֶשׁ שֶׁשֶׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, תְּקוּנֵי זֶה,
 וְלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וַיִּחְזַק עַל-פִּי זֶה מְאֹד.

י"ח תב רפט
 ידבר מענין משלוח מנות לכל תושבי העיר על חשבוננו.

י"ח תג רצ
 ידבר ממשלוח ספרים שהגיע עם אבדות וכו', ויגלה הנאתו מהתפשטות הספרים שנתקטפים, ושמחתו על התפשטות דבר רבנו ו"ל בעולם.

י"ח תד רצא
 יביע הנאתו מהדיוח של הנמען אודות ההתבודדות בקהרים והשדות המפלאים של "יבנאל עיר ברסלב", ויגלה לו את נעם החיים האלו, ושקף חי פכר כארבעים שנה, ויגלה ממה שעובר עליו על-ידי פלב אחד שמשמיץ אותו בעולם, ויחזק מאד.

י"ח תה רצב
 יגלה שכל חיותו היא הדפסת הספרים "אשר בנחל", ובכל מקרה הכניס עצמו בתוכו, ויתחס גם אל הדברים שמדברים חרף.

י"ח תו רצג
 יחזק על שלום שעשה הנמען בין בני זוג, ויתן עצה איך להוציא מאדם את זכותו על-ידי פעלה חכמה, וידבר ממה שעובר עליו, שזה פוגע בכריאותו, ויעורר על הדבקות ולברת רק אליו יתברך.

י"ח תז רצה
 יחזק אחד שפמעט נגרמה לו רעה גדולה על-ידי הצר, שרצה בפרוק משפחתו, ויעוררו להביט על מה שקרה וכו', וידבר מענין זכירת מעשי עמלק, ושלא לרחם עליו, כמו שטעה שאול באנג וכו', וידבר מענין ת"י פרקים משניות.

י"ח תח רצז
 מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו, בו יתקם ויאמצם אודות ההתנהגות במהלך יום הפורים הקדוש והנורא, ויורה להם להתאסף, ויגלה מעלת היום, ומעלת הזוכה להתנהג בו כראוי, ולקבל אז קבלות טובות.

י"ח תט ש
 ידבר ברחמנות עצומה על מה שעובר על הנמען ושכמותו, ורחמין רבים ה', שהיא רחמנות גדולה, שהתשובים אינם מבינים צער הצעירים וגם של צאצאיהם, וידבר מזה שחתמו עליו, ואינם מבינים ענינו וכו'.

י"ח תי שב

יחזק את הנמצען על אודות בנו, שעושה פעלות אדירות לקרוב הנפשות, ומוציאן מהשאול תחתית ומתחפיו לאלפים ורכבות, ויורה לחדל מהנהגה של מריבה ושכירת הזולת, וזה מקרב הגאלה.

י"ח תיא שג

יחזק אחד שבמו ידיו עשה מעצמו פלג גוף, ויחזקו ויאמצו מעטה, ויעורר על ח" פְּרָקִים משניות, ולהיות בשמחה.

י"ח תיב דש

יביע את דעתו על הטוב שעשה הנמצען, שגפפת והוציא מלבו פלליות סבלו, ויחזקו פנגד הבלבולים העוברים עליו, ויגלה שהתרופה לכל זה הם ספרי רבנו ז"ל, ויעוררו על שיחה בינו לבין קונו, וידבר ממה נקי ומבכר מעונות, וידבר מענן השם 'שמואל', ויחזק להתאחד עם אנשי שלומנו, ולא להפרד מהם כלל.

י"ח תיג שז

יחזק על ענן פדיון הממתיק דינים, ויחזק את שקשה לו מאד מציאת זויגו, ואיך שדיקא על ידי הפצת דעתו של רבנו ז"ל יזכה לישועה.

י"ח תיד שח

יחזק למסר נפשו מאד להפיץ את אור רבנו ז"ל, שעל ידי זה ימחלו לו עוונותיו.

י"ח תטו שח

יחזק מאד להיות בשמחה, שהוא צנור הממשיך כל מיני ישועות, ואף שלפי הירידות קשה להיות בשמחה, ויעורר ללמד הרבה תורה על-פי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, ויאריך לחזק בזה ובענן לפרש כל שיחתו אליו בתברך.

י"ח תטז שי

ידבר מסיום הבניה בשעה טובה, ויחזק בענן הדפסת "אשר בנחל", וידבר מענן נקוד והדפסת "פעלת הצדיק" במהדורה חדשה.

י"ח תיז שיא

יאחל ברכות ואחולים שיתהפך לנמצען כל החשף לטובה, ויביע את אי אמונו באנשים לא פשרים, וימליץ להתרחק מהם.

י"ח תיח שיא

יְדַבֵּר מַעֲנִין בִּיאָתוֹ לְהַשְׁתַּקֵּעַ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲנִין מֵהַ שְׁקוּרָה עִם
הַשְּׁחִיתוֹת בְּיַבְנָאֵל, וְשֹׁאֵסוֹר לְשַׁתֵּק עַל זֶה, וַיַּחֲזֵק אֶת הַנִּמְצֵן שֶׁגִּלָּה אֶת
מֵהוּתוֹ שֶׁל הַמְתַּנַּכֵּל בְּרַבִּים.

י"ח תיט שיג

יְדַבֵּר מְאִיזוֹ פְּגִישָׁה שֶׁעֲשׂוּיָהּ לְהַצִּיל עֲשׂוֹק מַחֲקִים שְׁרִירוּתֵייהֶם, וַיְדַבֵּר
מֵהֲרַשְׁעוֹת שְׁעוֹשִׂים שְׁשָׁמִים רֶגֶל עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל.

י"ח תכ שיד

יַחֲזֵק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ הַמַּמְשִׁכֵת בְּרִכּוֹת וַיִּשְׁוֹעוֹת, וַיַּחֲזֵק מְאֹד
בְּעִבּוּדֵת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת, וַיְדַבֵּר מֵר' יִשְׂרָאֵל קַרְדּוֹנֶעֶר, וּמְשִׁיחָתוֹ
הַיְדוּעָה בְּעִנִּין הַשְּׁתַּמְשׁוֹת בַּתְּרוּפּוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל.

י"ח תכא שטו

יִתֵּן צִצָּה לְעִקְרַת בֵּית עַל כִּלְכִּלָּה נִכּוֹנָה, וַיֵּאֱחָל לְצִאֵת מִכָּל הַחֹבוֹבוֹת וְכוּ'.

י"ח תכב שטז

מִכְתָּב כָּלְלִי בּוֹ יַחֲזֵק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים עַל אֲהָבָה גְּמוּרָה
בִּינֵיהֶם, שֶׁמִּמְשַׁכֵּת נְסִים, וַיַּעֲזֹר עַל הַתְּבוּדָדוֹת, וְלִקְנוֹת בְּקִנְיֵן חֲזֵק אֶת
הַמַּתְנָה הַזֹּאת שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל.

י"ח תכג שיח

יַחֲזֵק עַל הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֲחָד, וְהַעֲקֹר לְקִיָּם דְּבָרֵי
רַבְּנוֹ ו"ל כִּפְשׁוּטִים, לְהַתְּבוּדָד וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.

י"ח תכד שיט

יְגַלֶּה, שֶׁכִּשְׁם שְׁצָרִיף לְדוֹן אַחֲרִים לְכַף זְכוּת, כִּף צָרִיף לְדוֹן גַּם אֶת
עֲצָמוֹ, וַיַּחֲזֵק מְאֹד לְהַסְתַּכֵּל עַל הַשְּׁפַע שֶׁל הַפְּצָה כְּמַגִּיעַ לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ח תכה שיט

יְדַבֵּר מֵהַקְּנֻטְרִס "צֵא מֵהַבַּיִת", בְּעִבּוּר אֱלוֹ שֶׁנִּלְכְּדוּ בְּפֶתַח יְקוֹשׁ נוֹרָא וְאִים,
כְּאֲשֶׁר נֹדַע לוֹ.

י"ח תכו שכא

יְדַבֵּר מִזֶּה שֶׁעָקַר גְּדֵלֵת בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁמְחֲזִיק מֵעַמֵּד, וַיְדַבֵּר מִשְׁעוֹר בְּבִנְיָ
בָּרַק וּמִסַּנְדְּקָאוֹת.

- י"ח תכז שכא
 ידבר מהתקדמות הבניה ומהדפסת ספר דרשותיו, ויגלה מצלת
 ההדפסה.
- י"ח תכח שכב
 ידבר ממה שעובר עליו בענין החובות וההדפסה והבניה.
- י"ח תכט שכג
 יפליג בפי הדפסה, ויגלה ההתלהבות מהספר "תוף הנחל", ויזכיר
 פרטים בענין עסקנות המוסדות וכוננם בדרך ישור, וכן פרטי בנית ביתו
 והרחבת בית-המדרש.
- י"ח תל שכד
 מכתב הצעת עבודה לאשת חנוף, שתבוא ותרים את מוסדות חנוף
 הבנות במישור הרוחני והחנוכי.
- י"ח תלא שכו
 יזכיר התחברות עם אחד בדרך של יחסי צבור, למען יהיה לעזר לאנשי
 שלומנו ביבנאל.
- י"ח תלב שכז
 ידבר מנחיצות נקדת החבר, וידבר מהבאת אשת חנוף ליבנאל.
- י"ח תלג שכז
 ידבר מענין נחיצות חנוף הבנות הצריכות שמירה.